

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد سنندج

کلید و دیمه

وه رگیڤرانی له فارسییه وه:
ئه حمه د قازی

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانیود كتایهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

کلید و دیمه

وه رگيراني له فارسييه وه:

نه حمه د قازي

پندا چوونه وه: ره زه شه جيبي

عنوان قراردادی :	کلیله و دمنه. کردی
عنوان و نام پدیدآور :	کلیله و دمنه / وه رگێپانی له فارسییهوه ئهحمده قازی.
مشخصات نشر :	سقز: گوتار، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری :	۲۴۴ ص.
شابک :	۱۸۰۰۰۰ ریال
وضعیت فهرست نویسی :	فیا
یادداشت :	کردی.
موضوع :	نثر فارسی -- قرن ۶ ق. -- ترجمه شده به کردی
موضوع :	نثر کردی -- قرن ۱۴. -- ترجمه شده از فارسی
شناسه افزوده :	قاضی، احمد، ۱۳۱۵ -، مترجم
رده بندی کنگره :	۱۳۹۴ ک۳۸ / ۵۰۹۲ PIR
رده بندی دیویی :	۸۴۸ / ۸۲۳
شماره کتابشناسی ملی :	۳۵۱۸۸۴۷
■ حق چاپ محفوظ است.	

کلیله و دمنه

وه رگێپانی له فارسییهوه: ئهحمده قازی

پێداچوونهوه: رهزا شه جیعی

دیزاینی بهرگه ناوه رووک: ئازاد سوورخی

پیتچن: په روین پیره بابی

ئهژمار: ۱۰۰۰ دانه

قیمهت: ۱۸۰۰۰ تمه

ناوهندی چاپو بڵاوکردنهوهی گوتار

کوردستان: سهقز، پاساژی ماد، نهۆمی ۳، یهکهی ۳۲

تهلهفون: ۰۸۷ - ۳۶۲۲۷۰۳

مرکزپخش: سقز، فرهنگسرای هنر و اندیشه. ۰۹۱۸۷۷۷۱۵۸۵

از سری کتاب‌های مرکز تحقیقات کردستان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج
 سنندج - خیابان فلسطین - کد پستی ۶۶۱۶۷۹۷۱۸۱
 تلفن: ۳۳۲۸۲۶۰۳ - ۳۳۲۳۵۸۱۱ (۰۸۷)

پیرست

۷	په یفیک/ نومید وهرزه نده
۹	نهمه د قازی، ماموستای نه مر و هرمان / شاباز موحسینی
۱۵	سهره تاي وهرگړې کوردی
۲۱	سهره تاي "هله بر"، موجه با مینه وی تارانی
۳۳	سهره تاي وهرگړې، نه سرو لآ مونشی
۴۵	ده قی پیشه کییه که ی کورې موقه فح (ابن المقفع)
۵۵	سهره تاي کلیله و دیمنه له زبان بوزه رجومیهری به خته کان
۶۱	برزوویه ی ته بیب
۷۵	شیرو گا
۱۲۹	لنکړلینه وه له کاری دیمنه
۱۵۳	دوستانه تی کوترو قالاو و مشکو ره قه و ناسک
۱۷۷	کوندو قالاو
۲۱۱	مهیموونو ره قه - حه کایه تی سهره کی
۲۲۵	شیخ و فسوس
۲۲۹	کتکو مشک
۲۳۹	پادشا و پور
۲۵۱	شیرو چه قل

۲۷۱.....	تیرهاویژو شیرى مى
۲۷۷.....	مىوانو شىخ
۲۸۳.....	پادشا و بهرهمه نه كان
۳۱۳.....	زىړپنگه رو گه پريده
۳۲۱.....	شازاده و هاوړپكاني
۳۲۹.....	دواقسه ي وه رگيږ
۳۳۳.....	فه ره نكوك

په یشک

کلیله و دیمنه بڼ گومان که نجینه یه کی به نرخه بڼ به رینکړنه وهی پانتای هزو
 نه زمونی ژیاڼی مړوځ. خوینه به خویندنه وهی نه م دهقه کلاسیکه نه ته نیا
 له گه ل وشه ی قه به و جوانیناسی و توانای نه ده پیدا روو به پوو ده بیته وه، به لک وو
 له ریگای حیکایه تو گپړانه وه وه - که تیايدا له هه موو ده فرایه تییه کانی ژانری
 چیروک وه ک: داپشتنی که سایه تی (Characterization)، فته زیا (Fantasy)،
 گپړانه وه (Narration)، کیشمه کیش (Conflict) که لک وه رگپراوه - سیاسه تکرډن،
 بریاردان، نه خلاق، مامه له له گه ل ده سه لات، له گه ل مړوځو له گه ل ژیانو پیکه وه
 ژیانو پووچه لکړنه وهی پیلان و حیکمه ت فیر ده بیته. خوینه ری کلیله و دیمنه
 روو به پوو ی سه دان نه زمونږو به سه رها ته و حیکایه ت ده بیته وه تا له ده لاقه ی نه م
 دهقه کلاسیکه وه خو بسپیږیته نه و هه موو نه زمونږو حیکایه تو به سه رها ته له
 زاری ناژه لانه وه تا وانه ی ژیان وه ربگریت.

بایه خی کلیله و دیمنه تا راده یه که به هه موو زمانه زیندو وه کانی دنیا
 وه رگپړدراوه ته وه هه موو میلله تانی دنیا له خویندنه وهی، چیرزی خوځانی لی
 وه رده گرن.

نه م دهقه به نرخه هه رچند له بڼه پرتدا به سانسکریت نووسراوه و "نه سرووللا
 مونشی" له عه ربییه وه کردوویه تی به فارسی، به لام وه رگپړانه که ی نه سرووللا
 مونشی وه کوو یه کیک له شاکاره نه ده بییه کانی فارسی دپته نه ژمارو بووه

بە مولکی ئەدەبی فارسی و زمانو ئەدەبی فارسی لە رێگای ئەم دەقهوه دەوله مەندتر بۆتەوه .

مامۆستا ئەحمەد قازی چەند مانگێک پێش ئیستا دەقی وەرگێڕدراوی کوردیی کلیله و دیمنەی بە من سپارد تا لە ناوەندی توێژینەوهی کوردستانناسیی زانکۆی ئازادی سنه، چاپی بکەین. ئێمەش بەوپەڕی فەخرو شانازییهوه شاگەشکە بووین کە ناوەندهکەمان بە قەڵەمی پاراوی ئەو گەرەپیاوه دەپازێتەوه . سەد مەخابن هەر چەند خودی مامۆستا زۆر بەپەلهو بەپەرۆش بوو بۆ بینینی ئەم دوایی بەرھەمەیی بەلام مەرگ مەودای بینینی ئەم کتێبەیی پێنەدا .

پاش خۆیندەوهی ئەم بەرھەمە بەنرخە بە کوردی ئەم راستییەمان بۆ دەردهکەویست کە کلیله و دیمنەی مامۆستا ئەحمەد قازیش ئەبێتە مایەی دەوله مەندکردنی زمانو ئەدەبی کوردیو ئەم هەنگاوهشی وەکوو هەنگاوهکانی دیکە، خزمەتکردنە بە زمانو ئەدەبی نەتەوهکەیی .

ناوەندی توێژینەوهی کوردستانناسیی زانکۆی ئازادی سنه، لە درێژەی چالاکییهکانی خۆیدا خۆی بە بەختەوهر دەزانیت کە بە قەڵەمی پاراوی مامۆستا ئەحمەد قازی کتێبخانەی کوردی بپازینێتەوه .

دوکتۆر ئومید وەرزنەندە

بەرپرسی ناوەندی توێژینەوهی کوردستانناسیی زانکۆی ئازادی سنه

گەلاویژی ۱۳۹۴

ئەحمەد قازى، مامۇستاي نەمر و ھەرمان

لە مېژوۋى گەلى كورد، پياۋى زاناۋ ھەلگەۋتەۋ لېھاتوۋ كەم نەبوۋن، كە مایەى شانازى كوردو تەنانت گەلانۋ نەتەۋەكانى دىكەن. مامۇستاي تازە كۆچكردو، ئەحمەد قازى، لەۋ كەسايەتییانەيە كە ژيانى خۆى لە پېتاۋى خزمەتى دلسۆزانە بە كەلتوۋرو زانستى نەتەۋەكەى تەرخان كورد خزمەتییكى ژۆرو بەرچاۋى كوردوۋە تا ھەتايە شوین پېى ديارو ھەرمانە.

ھەفتا و تۆ بەھارى تېپەپاند، ژۆریەى ژۆرى، تەنانت دوايىن رۆژەكانى ژيانى، بۆ فېرېوۋنو فېر كوردنۋ نووسىنو ۋەرگىپرانۋ توۋژىنەۋەو رېنومايى لايەنگرانى ھەرھەنگو بەتايىبەت گەنجان، دە كار ھېتا.

بە راستى كە ژيانى مەۋفى ژيرو بلىمەتيان بە ژيانى مېشھەنگوين شوبھاندوۋە كە برىتيىە لە سىن بەشى بەھرەۋەرگرتن، پېگەيشتنو بەھەرگەياندن بە كۆرمەلگا...

كاك ئەحمەد، ژيانىكى پې لە ئەزموۋنى ھەبوۋە، ئەگەر چاۋېك بە كارنامەى ئەم مەۋفە بېرمەندۋ پاىەبەرزە بخشىين، بە درىژايى شەش دەيە، ھەۋلېكى بېنۋچان بۆ ئافراندى دەيان پەرتوۋكى بەنرخمان بەر چاۋ دەكەۋى.

ئەم پياۋە كەسېك نەبوۋ كە لە سوۋچى كىتېبخانە دابنىشېۋ بە دوور لە كېشەى نېۋ كۆرمەلگا، تەنيا بۆ دلى خۆى بنووسى. پېنوۋسى كاك ئەحمەد وېناى دلىكى پېرھەست بوۋ كە بۆ مەۋفایەتى لېى دەدا ۋ ۋەك مەۋفېكى بېرمەند

هه‌موو ساته‌کانی ژبانی، ته‌نانه‌ت ساته‌ ئەسته‌مو پێ له‌ دژوارییه‌کانی ده‌کرده‌ هه‌لیکی زێڕین بۆ داهێنانی زانستی و که‌لتوو‌ری.

مامۆستا هه‌ستی به‌رپرسایه‌تی زۆری هه‌بوو له‌ هه‌مبه‌ر زێدو نیشتمانی. بلیمه‌تیک بوو که‌ توانای له‌ چه‌ندین بو‌اردا هه‌بوو. که‌ ده‌هاته‌ ئاخافتنو نفیسان، زۆر به‌پێز بوونو پێ بوون له‌ نوکته‌ی جوانو پوختو شیرین. که‌سم نه‌دیتبوو هێنده‌ی مامۆستا ئەحمەد قازی به‌ کوردییه‌کی وه‌ها جوانو رێکوپێکو به‌ کیشرو سه‌روا بدوێت. به‌ رای من له‌ ره‌وانبێژی پ‌ار‌اوی زماندا بێ‌وێنه‌ بوو.

هه‌ندی‌ک، مامۆستا به‌ وه‌رگێپ ده‌ناسن، به‌لێ راسته‌. وه‌رگێپێک به‌ قه‌له‌می به‌هێز و ده‌ستپه‌نگین له‌ زمانی ئینگلیزییه‌وه‌ بۆ فارسی و کوردی.

مامۆستا چه‌ند به‌ره‌می وه‌گێراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی فارسی، بۆ وێنه‌ کتێبی "نسل ازدها" له‌ نووسینی "پ‌ر‌ل باک" ی ئەمریکی براوه‌ی خه‌لاتی ئەده‌بی تۆبیل. ئەم په‌رتووکه‌ له‌ خه‌باتو هه‌ولۆ تیکۆشانی خه‌لکی چین ده‌دوێ بۆ ئامانجی که‌یشتن به‌ که‌شه‌کردنو پێشکه‌وتن. وه‌ک ده‌زانین ئەژدیه‌ا، هێمای که‌لتوو‌رو می‌ژووی که‌لی چینه‌و هه‌روا که‌ ده‌بیینین، ئەوپۆکه‌ چین بووه‌ته‌ زله‌یزێکی ئابووری له‌ جیهاندا.

کتێبی "عصر غول‌ها" نووسراوه‌ی "وینا دلما" ی سێناریۆنووس و رۆماننووسی ئەمریکی سه‌باره‌ت به‌ هه‌ندی دێو و درنجی تازه‌هه‌لکه‌وتوو و نوێ که‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا سه‌ریان هه‌له‌پناوه‌. سێ که‌سایه‌تی وه‌ک "ناپلئون بوناپارت"، "تامس جیفیرسۆن" و "توسن لوویرتور"، پ‌ا‌له‌وانی سه‌ره‌کی ئەم کتێبه‌نو له‌ کۆتاییدا نووسه‌ر باسی قوناغی کۆتاییهاتنی ئیستیماری ئینگلیسو سه‌ره‌له‌دانی ئەمریکا ده‌کات.

کتێبی "صدام و بحران خلیج فارس" نووسینی "جودیت میکێر" که‌ له‌ که‌رمه‌ی شه‌پی یه‌که‌می به‌نداوی فارسدا وه‌رگێپاته‌وه‌و زۆر به‌ کاتوسات که‌یشته‌ به‌ر ده‌ستی خوێنه‌ران.

له‌ به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌ی مامۆستا، وه‌رگێپانی کتێبی "گیلگامیش"، هه‌ماسه‌ی ناسراوی می‌ژۆپۆتامیا و "دۆنکیشۆت" ی "سێروانتی‌س" به‌ کوردی.

ھەروەھا نووسینی ریزمانی کوردی، مامۇستا کە دەرجووی زمانی ئینگلیزی لە زانستگا بوو بە ھۆی لایەنی زمانەوانییەو، بۆ نووسینی ئەم ریزمانە، لە نموونەى کتیبى دەستوری فارسی دوکتور "پرویز خانلری" کەلکی وەرگرتوو. مامۇستا ھەندى شیعەى فارسیشى وەرگێراوەتەو بۆ وێنە ھەلبەستى تەوسى بەناویانگ "موش و گربە" ی "عیید زاکانی" شاعیری ناسراوی سەدەى ھەشتى کۆچى. ھەروەھا شیعەى "نیما یوشیج"، شاعیری نوێخوانى وەرگێراوە کە دەقیکی سەرکەوتوو.

ھەندىکی دیکە مامۇستا بە چیرۆکنووس دەناسن، وەک دەزانین "باقەبێن" یەکیکە لە بەرھەمە سەرکەوتووکانى. کورتەچیرۆکی دیکەش زۆرین کە ھىشتا لە چاپ نەدراون. رۆمانى "شب بى پایان" یشى ئەو کاتەى لە زیندانى رژیمنى پەهلەویدا بوو، نووسی...

ھەندىک، مامۇستا بە رۆژنامەوان دادەنێن. ئەو ھەش راسە لەبەر ئەو ھى دواى کۆچى دواى مامۇستا ھیمن، بەرپرسایەتى دەستەى نووسەرانی گۆھارى سروەى گرتە ئەستۆ. تەنانت بۆ ھەلسووێاندنى ئەم ئەرکە مالى لە تارانەو ھاوستانەو بۆ ورمى. زۆریەى ژمارەکانى گۆھارى سروە بە وتارى مامۇستا رازاوە بوو و چەندین بەشى نوێى ئەدەبى لە سروەدا ھێناوە گۆپێ کە پێشتر لە کوردستان ھەلى خوێندەو ھەیان بۆ نەپەخسابوو، بۆ ماوەى نزیک بە بیست سال، لە پێناو پێشکەوتن و گەشەپێدانی ھەرھەنگى کوردستان ھەولێکی بێوچانى دا و لەو ئالوگێرە ھەرھەنگییدا دەوریکی کاریگەرى ھەبوو.

ھەندىک مامۇستا بە شاعیر دەزانن. بەلێ مامۇستا شاعیر بوو. شایەدھالى ئەم قسە دەفتەرەشیعەریکی جوانو پاراوە کە بە ئیزنى خودا لە داھاتووی نێزیکدا دێتە بەر چاوی خوێنەرەن.

ھەندىک مامۇستا بە لیکۆلەر توێژەر لە بواری ھەزرى کۆمەلایەتى دەناسن. کە بە شایەتى بەرھەمەکانى ئەمەش راسە. لەم بوارەشدا ھەندى کاری باشى کردوو وەک راستکردنەو ھى دیوانى "سیف القضاة" یان "خاطرات من" ى عەبدوڵلاخانى ناھید یان "خلاصە تاریخ کردستان".

کاک شه محمد پتی وابوو هر که س به هر مه ندی تواناییه کی هیه ده بی دهستی لن هه لمانو بنووسن. زورجار لئی ده پرسین چ ده کن؟ به چیه وه سه رقالن؟ نه گه وه لاممان داباو که خه ریکی وانه وتنه وه کاروباری ناو دایره یین، ره خنه ی لن ده گرتین که وایین. ده بی بنووسنو یادگار له شوین خوتان جیبه یلن. ماموستا زور خیرخواز بوو. بو وینه نه بوو که وه رگیزی ناوداری ولات "محمد قاضی" که کوپه مامی بوو، هان دا "تاریخ کرد و کردستان" ی "واسیلی نیکیتین" له فه ره نسویه بکاته فارسی. یان رومانی "صلاح الدین ایوبی" نووسراوه ی "آبر شانور" که خودی "محمد قاضی" نه مه ی له پیشه کی نه م کتیبانه دا وتوو.

به رپر سایه تی دایره ی په روه رده و فیژکردنی بۆکانو وانه گوته وه له زانستگای تاران، چهند چالکی دیکه ی ماموستان. راسته که کاک شه محمد نه م حه مکه توانایی و بلیعه تییه ی هه بوو، به لام سه ره پای هه مو نه مانه، به رای من تاییه تمه ندیه کی سه ره کی ماموستا نه وه بوو که راستو پاکو به حورمه تو مروقدوستو قسه خوشو خۆبه زلنه زانو به خشه نده بوو.

له م دوو سن سالی دوا یی ته مه نیدا هۆگریه کی پته یی له گه ل "کلیله و دمنه"، شاکاری زمانو نه ده بی کلاسیکی فارسیدا په یدا کردبوو. دهستی دایه پینووسو به قه له میکی به قووه تو زمانیکی به هیژ وه رگیزپایه وه. چاره نووس وابوو که ناواتی دیتنی چاپی نه م کتیبه ی نه یه ته دی. نیستا شوکرانه بژیژی خودام به ده سپیشخه ری دوکتور نومید وه رزه نده، ماموستای زانستگا و به رپرسی ناوه ندی کوردستانناسی زانستگای نازادی ئیسلامی سنه و به ریز کاک ره زا شه جیعی، به پتوه به ری بلاوگه ی "گوتار"، نه م یادگار به نرخه له چاپ ده درئ. جیی خۆیه تی سپاسی نه م نازیزانه بکه م.

"کلیله و دمنه" پر له حیکمه تو قسه ی نه سته قو به که لک، له بنه ره تا به زمانی هیندی نووسراوه. له قوناغی ده سه لاتداری نه وشیره وانی ساسانی، بوردنوییه ی پزیشک هینایه سه ر زمانی په هله وی. دوا ی سه ره لدانی ئیسلام، له سه رده می بزافی ته رجومه دا، "ابن مقفع" زانا و وه رگیزی به توانا کردیه

□ ۱۳ نه‌حمەد قازى، مامۇستاي نەمرو ھەرمان | شاباز موحسېنى

عەرەبى. "نصراالله منشى" لە زەمانى "بارامشاي غەزنەوى" دا، ۋەريگىرپايە سەر
زمانى فارسى، "رودكى سمرقندى"، شاعىرى ناسراۋىش كردىيە شىعر. ئىستاش
ئەۋە ئىۋە ۋە ئەۋە "كىلە ۋە دىنە" بە خامەى مامۇستاي نەمرو ھەرمان، كاك
نه‌حمەد قازى.

شاباز موحسېنى

سەقز، پووشپەپى ۱۳۹۴ى مەتاۋى

سەرەتای وەرگێری کوردی

هه‌موو منداڵێکی ئەم جیهانه عاشقی نه‌قلو نه‌زیله‌و هه‌کایه‌تی گوێی ناگردانه‌. منیش هه‌ر وا بوومو ئێستاش به‌ پیری ئەم عاده‌ته‌م هه‌ر ماوه‌و زۆر هه‌ز ده‌که‌م، داستانی تایبه‌ت به‌ منالان بخوێنمه‌وه‌و ته‌نانه‌ت جاروبار ده‌که‌ڵ نه‌وه‌ خوێن شیرینه‌کانم (هه‌ستی)و (نه‌جلا) هه‌ز ده‌که‌م چاو له‌ کارتۆنو فیلمی "پلینگى چیره‌یی - پلنگ صورتی" بکه‌م.

له‌ کتێبه‌کانی ده‌رسی ئەده‌بیاتدا له‌ ده‌بیرستانو زانکۆ، تاکوته‌را داستانه‌کانی کلێله‌ودیمنه‌و گولستانی سه‌عدیو مه‌رزبان‌نامه‌و سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌ گونجینه‌رابوون [له‌ کتێبه‌کانی ئێستاشدا، چ له‌ سه‌ره‌تاییو چ له‌ ناوه‌ندیدا ئەم کاره‌ ده‌که‌ن].

بیجگه‌ له‌وانه‌ ده‌ بنه‌ماله‌شماندا پیره‌پیاو و پیریزنی هه‌کایه‌تزانو هه‌کایه‌تخوانی زۆرمان هه‌بوون که‌ ده‌ شه‌وگاری درێژی پاییزو زستاندا هه‌کایه‌تیان بۆ ده‌گوتین. میرزا سه‌عید، مه‌لا سالح، ئالتوو نه‌یره‌، مه‌نیجه‌ لال، ئامین بادین؛ خودا غه‌رقی ره‌حمه‌تی خۆیان بکا.

ده‌که‌ڵ تێپه‌رپوونی زه‌مان بۆم روون بۆوه‌ که‌ سه‌رچاوه‌ی زۆریک له‌م نه‌قلو نه‌زیلانه‌ ده‌ زیانگه‌لی عه‌ره‌بیو فارسیو کوردیو تورکیدا هاوبه‌شنو هه‌ر بۆ نموونه‌ چه‌ندان هه‌کایه‌تو داستانی کلێله‌ودیمنه‌ که‌وتوو نه‌ته‌ سه‌ر زارو زیانی خه‌ڵکی بێسه‌وادو ئاساییو له‌ زیان پیره‌پیاو یا پیریزنانی ولات ده‌بیسری‌ن.

وامەلکەوت لە بەهاری ئەمسالدا کتیبی بە نرخى کلیله و دینمەم لە دۆستیکەوه دەسکەوتو ژۆر بە وردى، وەك كەسێك بیهوئى بە دەرس بێخوینى و خۆى بۆ ئەزموون و تاقیکردنەوه لەسەر ناوەرۆكو زبانی تایبەت كە بابەتەکانى پێ نووسراوه، ئاماده بکا، دەستم بە خویندنەوهى کردو لەم خویندنەوهیەدا تیگەیشتم كە ئەم كتیبە یەكێك لە سەرچاوه گرینگەکانى ئەدەبو كۆمەڵناسى سیاسەتو دەسەڵاتدارى لە جیهاندایە و لەسەریەك، سەرچاوهیەكە بۆ رێنوینى شیوهى هەلسووكەوتى دەسەڵاتداران، بۆ بەرپۆهبردنى ولاتو كۆمەلگا بەشەرییەكان لە لایەكو لە لایەكى دیکەشەوه بۆ مۆلفى ئاسایى و چێزو توێژە ناوەندى و خوارووهكانى دنیا، رێنویتییه بۆ ژيانو بەرپۆوونو سەركەوتن لە ژياندا و لەسەریەك بۆ هەمووكەس، وەك سەرچاوهیەكى گرینگی پێ لە نوكتەى ئەخلاقى و رێوشوینى ژيانى ئاوەزەندانە و سەركەوتوانە دە پۆهەندى دەگەڵ تاكووكۆى كۆمەل، لە هەلکەوتى جیاوازو جۆراوجۆردایە. ئەوهى كە ژۆریەى كات قارەمانەكان لە گیاندارانو ئاژەڵو بالەندەو ئاوەژییهكان هەلبژێران، رەمزىكى گەورەیه بۆ ئەوهى نووسەر یا نووسەرانى داستانەكان بتوانن ئازادانەتر قسەى خۆیان دەرپێنو تاو بۆنو بەرامەى حەكایەتەكانیش خوشترو شیرینتر بكن.

ئەو كتیبە بەنرخە كە پیش ئیسلام لە هیندوستانەوه هاتوو، بە فارسى و عەرەبى و توركى و چەند زبانی بیانیش تەرجەمە كراوه. پێم وابوو بە كوردى تەرجەمە نەكراوه، تا ئەوهى دۆستى هیژا و زانام كاك عەلى ئیسماعیلزاده، ئاگادارى كردمەوه كە تەرجەمەیهكى كوردى بەلاوه هەیه و ژۆر پیاوانە پێشكەشى كردم كە بە پێویستى دەزانم لێرهدا سپاسو پێزانینی خۆم رابگەیهنم. ئەم تەرجەمەیه لە لایەن بەرپۆزێكەوه بە ناوى "عومەر تەوفیق" لە عەرەبێرا كراوه بە كوردى سالى ۱۹۷۵ بۆ جارى دووهم لە بەغدا چاپ كراوه تەوه. چاپى یەكەمى سالى ۱۹۷۰ لە چاپخانەى كامەرانى لە سولهیمانى ئەنجام دراوه.

ئەوهى بە كورتى دەتوانم لەمەپ ئەم وەرگیتپانە بیلێم ئەوهیه كە نە وەرگیتپانەكەو نە دەرھێنانى كتیبەكە لەبارى فەننیهوه، لە ئاستىكى بەرزدا نینو نەیاننوانى لەو بریارەى دابووم پاشگەزم بكنەوه، بەلكوو هانیان دام كە بە وەرەیهكى

مەحکەمترەووە تەرەجەمەکە ئەنجام بدەم.

لە کۆتایی پێھێنانی وەرگێڕانە کە دا بووم کە دۆستی خۆشەویست، مامۆستا "مەلا حوسێن ئیبراھیمی" هەوآلی پێدام کە مامۆستا "مەلا رەسوول عەتووفی" لە سەردەشت کلیلە و دیمەنی کردۆتە کوردی و چاپیشی کردووە. پاش چەند رۆژێک زەحمەتی کێشا و ئەو تەرەجەمە و دیوانی ھۆنراوەکانی مامۆستا عەتووفی بۆ ھێنام و سپاسی زەحمەتەکانی دەکەم.

تەرەجەمەکی مامۆستا عەتووفی بە شیعرە و ھەر چەند زۆری زەحمەت پێوە کێشاوە، ناتوانی دەوری وەرگێڕانیکی بە پەخشان بگێڕێ و کلیلە و دیمە بەرەو جەمبوروێ جەماوەری رووناکبیران و خوێنەری ئاسایی ناو کۆمەلگا رەپێچەک بدا.

بێجگە لەوانە کاک عەلی ئیسماعیلزادە سەرچاوەیەکی دیکی کلیلە و دیمەنی بە زبانی فارسی بۆ ھێنام کە دوکتۆر "پەرویز خانلەری" بلۆی کردۆتەو. ئەم سەرچاوەیە لە ژێر سەردیژی "داستانهای بیدپای" وەرگێڕانی "محمد بن عبدالله البخاری" دایە و دوکتۆر خانلەری ھەڵبەری کردووە.

سەرچاوەی ئەم وەرگێڕانە بریتییە لە "کلیلە و دمنە، انشای ابوالمعالی نصرالله منشی، تصحیح و توضیح مجتبی مینوی طهرانی، انتشارات امیرکبیر، ۱۳۷۴" کە باشترین سەرچاوەیە لە کتێبخانەی فارسی لە ئێراندا. نەسروللا مونسشی وەک خۆی لە پێشەکییەکی دوورو درێژدا باسی کردووە ئەم کتێبە لە رووی نوسخە عەرەبییەکی "عبدالله بن مقفع" وەرگێڕاوەتە سەر زبانی فارسی و پێشکەش بە "بارامشای غەزنەوی" کردووە (۵۵۱ هـ قوچی مانگی). زبانی تەرەجەمەکە بە پێی ھەلومەرجی ئەو سەردەمە، زبانیکی ئەستەم و تیکەلۆ دەگەڵ وشە و زاراوەی عەرەبییە و بە دە بەرچاوگرتنی نوسخەی سەرەکی و شیوەی کاری کوپی موقەفە، ئایاتی قورئانی و حەدیسەکانی نەبەوی و شیعر و پەند و مەتەلی عەرەبی لە زیان قارەمانانی داستانەو دەکار ھێناوە! ئەوەش لە حالیکە دایە کە کتێبی کلیلە و دیمەنی لە زەمانی نەوشیروانی ساسانی و پیش سەرھەلدانی ئیسلام و ھاتنەخوارەوی قورئان، لە ھێندەو بە زەحمەت و تیکۆشانی برزوویی

تەبیب گویژراوەتەوێ بۆ ئێران و کراوەتە فارسی دەورە ی ساسانی و تەنیا یەک
واژە ی عەرەبیشی تێدا دەکار نەکراوە، تا چ دەگا بە ئایات و فرمایشاتی
پێغەمبەر (د.خ) و شیعری ئەبوونە واسی عەرەبو باقی شاعیرانی ئەو سەردەمە!
من لە وەرگێڕانی کوردیدا ئەم ئایات و ئەحادیسەم لا بردو زۆر کەمیش
شیعرو رستە ی عەرەبیم هێشتەوێ. چونکە هەر وەک گوتم، زۆر دوور لە عەقڵ و
چاوەڕوانییە کە قارەمانانی داستانەکان کە هێندێ بوون و پێش ئیسلام دەوری
خوێان گێپاوە، بە عەرەبی قسەیان کردبێ و لە کەلامی خۆی مەزن و فرمایشاتی
رەسوولی خدا (د.خ) کە لێکیان وەرگرتبێ! تەنیا بۆ ئەوێ زبانی وەرگێڕانە کەم
حال وەها و تامبوونی کۆن و کلاسیکی خۆی بپاریزێ، هێندیک و تە ی نەستە و
شیعری عەرەبی کە دەگەڵ دەقی داستانەکان رێکدەکەون لە تەرجەمە کەدا
هێشتۆتەوێ. زۆریش تێنەکو شام کوردی پەتی ئەمڕۆ زین دەکار بێتم تا هەر
وێک گوتم حالەتی کۆنی و ویکچوونی زبانی دەقی تەرجەمە کە دەگەڵ دەقی
سەرەکی هێندیک بپاریزێ.

بێجگە لەوانە، نەسرووللا موشی بە تەناسوبی بابەت، زۆر شیعری فارسی و
عەرەبی دەکار کردووە، من تا ئەو جێگە ی لە دەستم هاتوو شیعەرە فارسییەکانم
بە شیعەر کردۆتە کوردی و لە هێندێ شوێنیش لە شیعری شاعیرانی دیکە ی وەک:
مەحوی، نالی، میسباح و هیمن کە لکم وەرگرتوووە تەرجەمە کەم پێ رازاندۆتەوێ.
زۆربە ی شیعەرە عەرەبییەکانم وە لا ناوە و تاکوتە را نەبێ نەهێشتوونەوێ. شایانی
باسە بێژم بەو قرتاندن و وە لانانی هێندیک شیعرو ئایات و ئەحادیس، دەقی
سەرەکی کلیله و دیمنه زۆرتر گەپاوەتە سەر داروپەردوی ساختاری بنەرەتی
خۆی و خوێنەری زیت و هوشیار باشتر تێدەگا کلیله و دیمنه بە دامالینی ئەو
خشل و زیوهرە خاوازاوانەوێ چ گەنجینه یەکی بێ وێنە و گرانبە هایە.

هەر وەها بە پێویستمان زانی فەرەنگۆکیش بۆ ئەم واژە و زاراوە گەلە بنووسم
کە رەنگە دە هێندیک لە زاراوەکانی دیکە ی کوردیدا نەبێ یا لانی کەم کە متر
دەکار دەکرێن. رەنگە وا باش بێ خوێنەری نازیز، پێش خوێندنەوێ کتێبە کە
چاوێک بەو فەرەنگۆکەدا بخشین و هێندیک دەگەڵ مانای واژە و زاراوەکان

ئاشنا بێ. زۆر منەتبار دەبم خۆینەرانی خوشەویست بیروپای خۆیان، بە ھەر باریکدا بێ، لەمەڕ ئەم وەرگێڕانە دەربڕین و ئەگەر توانیان منیش لە بیروپای خۆیان ئاگادار بکەنەو. بێگومان ھەر بۆچوونیکی دروست و مەنتیقی دۆستان لە چاپەکانی دوایدا دە بەرچاو دەگیرێ. بۆ ئەوەی بایەخ و قەدر و قوتبی ئەم کارە زۆرتر بپرواتە بان.

لێرەدا پێویستە باسی زەحمەتەکانی خانمی بەرپێز "پەروین پیرەبابی" بێنمە گۆڕێ، کە دە پیتچینی کارەکەمدا زۆری زەحمەت کێشا. هیوادارم تەمەنی درێژو لە ژياندا سەرکەوتوو بێ.

بە سپاسەو

ئەحمەد قازی

۹۲/۷/۱ مەھاباد

سهره‌تای "هه‌له‌بر" موحته‌با مینه‌وی تاران‌ی

کتیبه‌ی کلپله‌ودیمنه، یه‌کیکه‌ له‌و‌گه‌نجینه‌نای زانستو‌حیکمه‌ت، که‌ پیاوانی زانای زه‌مانی قه‌دیم‌کۆیان‌کرده‌وه‌و‌ به‌ زیانی‌جۆراوجۆر‌نوو‌سیانه‌وه‌و‌ به‌ میرات‌بۆ‌مندالانی‌خۆیان‌به‌جیه‌یشتو‌ له‌ سهرده‌مان‌و‌سه‌ده‌کانی‌رابردوودا، بایه‌خیان‌پێ‌ده‌دا‌ و‌ ده‌یان‌خوینده‌وه‌و‌ فه‌لسه‌فه‌ی‌کرداری‌و‌رێ‌وش‌و‌پێ‌ی‌ژیان‌و‌ زیانی‌لێ‌فێرده‌بوون.

ئه‌سلی‌کتیبه‌که‌ به‌ زیانی‌هێندێ‌بوو‌به‌ ناوی‌په‌نچه‌ته‌نته‌ره Panchatantara که‌ ده‌ پێنج‌به‌ش‌دا‌کۆ‌کرا‌بووه، برزوو‌یه‌ی‌ته‌بیپ‌مه‌روه‌زی‌ له‌ سهرده‌می‌ده‌سه‌لاتداری‌نه‌وش‌سیروان‌خوسره‌وی‌کۆپی‌قوباد، پادشای‌ساسانی، ئه‌و‌کتیبه‌ی‌بۆ‌سهر‌فارسی‌وه‌ر‌گێڕا‌ و‌ هێندێکی‌نه‌قل‌و‌نه‌زیله‌و‌حه‌کایه‌تی‌دیکه‌ش‌ره‌گه‌ڵ‌خست‌که‌ ئه‌غله‌بیان‌له‌ سه‌رچاوه‌هێندیه‌یه‌کان‌وه‌ر‌گێڕابوون. له‌ سهره‌تای‌ده‌وره‌ی‌فه‌ره‌ه‌نگی‌ئیسلا‌میدا، کۆپی‌موقه‌فه‌ع (ابن‌المُقَفَّع) له‌ فارسییه‌وه‌ کردی‌به‌ عه‌ره‌بی‌و‌ ناوی‌کلپله‌ودیمنه‌ی‌به‌سه‌رده‌ا‌بێ. له‌ رووی‌ده‌قی‌فارسی‌برزوو‌یه‌و‌ده‌قی‌عه‌ره‌بی‌کۆپی‌موقه‌فه‌عه‌وه‌ به‌ چه‌ند‌زیانی‌دیکه‌ش‌ته‌رجمه‌مه‌کرا. له‌ سهرده‌می‌سامانیاندا‌ئه‌بو‌عه‌بسوللا‌رووده‌کی، وێژاوه‌ری‌گه‌وره‌ی‌فارسی، ده‌قه‌که‌ی‌کۆپی‌موقه‌فه‌عی‌به‌هۆنه‌ی‌فارسی‌هۆنده‌وه‌. پاش‌ئه‌و‌یش‌دیشان‌چه‌ند‌جاری‌دیکه‌کرایه‌وه‌ به‌ فارسی. تا‌له‌ سهر‌ده‌می‌بارام‌شای‌غه‌زنه‌وی‌دا، "ابوالمعالی‌نظام‌الملک‌مُعین‌الدین‌نَصْرالله‌بن‌محمّد‌بن‌عبدالحمید‌بن‌احمد‌بن‌عَبْدالصَّمَد" که‌ مونشی‌ (نووسه‌ری‌دیوان‌و‌

ده ربار دیوان بوو و باپیره ی عبدالصمد، شیرازی و خوی له دایکبوی غه زنه یزو
 گه وره بوی نه وی بوو، کلیله و دیمنه ی کوړی موقه فیه ی جار یکی دیکه به فارسی
 ته رجه مه کرده وه. نه وه هر نه م کتیبه یه که نیستا به ده ست خوینه ره وه یه.
 نه م وه رگپړانه ده گه ل نه وانی دیکه جیاوازی هه یه. نه سرو ل لا مونشی پایه ندی
 پیړه وی له ده قی سه ره کی نه بووه و بۆ ته رجه مه، نووسین یکی سه ریه خوی
 د اړشتووه. ویستوویه تی به بیانوی وه رگپړان، کتیبیک به فارسی بنووسی
 که لیها تووی و توانای خوی له نووسیندا بخاته به رچاو. وه نه له حق په خشانای
 فارسی گه یاندو ته تر و پکی جوانی. وه کارامه یی فارسی ده به یانی بابه تدا و
 سنووری به رزی توانایی خو شی له نووسه ریدا، له م کتیبه دا خستو ته به رچاو.
 غه زنه و بییه کان به ره گزو زیان ترک بوون، نازانین که بارامشاش وهک بابو
 باپیرانی به ترکی قسه ی ده کرد یا ببووه فارس زیان. نه گه ر ببووه فارس زیان، ثایا
 نه وه ندی تیگه یشتن له سه ر ورده کارییه کانی زبان و جوانی و ره مزه کانی هه بووه
 که له نیوان نینشای نه سرو ل لا مونشی و نینشای نووسه ریکی ده ست پره نگین و
 به توانای دیکه دا جیاوازی دابنی؟ به لام و یژه و انانی پایه به رزی نه و سه رده مه
 (هر چه ند هه موویان له ته وای ورده کاری و جوانی نووسه راوه کانی و ناسینی
 باری هونه ری کاره که ی حالی نه ده بوون) زو تر مه به ستی نووسه ر بوون و بۆ
 نه وانی ده نووسی.

نووسه ر یا شاعیری ده رباری سولتان مه محمود و سولتان مه سعود و
 پادشاکانی تری غه زنه وی و سه له جو قی و نه وانی دیکه، ده ریه ندی نه وه نه بوون
 که پادشاکه یان، له ورده کاری و جوانکاری و نوکته زانی و نیشانه گه لی ره وانبیژی و
 بئ وینه یی هونه ره که ی، نه و جوړه ی پیویسته حالی ده بن یا خیر. نه و ان شیعریان
 بۆ یه کتر ده گو تو کتیبیان بۆ فارسی زبانانی تیگه یشتو و فارسیزانانی مه عناناسی
 عالمو فازیل ده نووسی. سه رنج دان و ورد بوونه و هیان له سه ر دروست بوونی واژه و
 دهسته واژه و ده به رچاو گرنتی ریزمانی دروست و پایه ند بوونیان به یاسا و ریسای
 ره وانبیژی و جوانبیژی، دروستی و ره سای به یان و جیگرتووی و واژه و ته عبیره کان و
 به جی و پئی ده کارکردنی په ندو مه ته ل و شیعه ره کان، د اړیژ وای و پته و بوونی و اتا

و ناوه‌رۆک، هه‌مووی بۆ خۆیان بوو. گوێیان له‌وه نه‌بوو که ئایا پادشایان و سهرکرده‌ ترکه‌کان له‌ دروستو نادروستبوون، به‌رزو نزم بوون، سستو له‌رزۆک یا پته‌و و مه‌حکه‌مبوونی په‌خش‌انو هۆنه‌ی ئه‌وان تێده‌گه‌ن یا تێناگه‌ن. بێجگه له‌ ده‌سه‌لاتداره‌ ترکانه‌، هه‌بوون که‌سانێک، که به‌ دروستی زبانی فارسی و ناسکی و جوانی مه‌زموون و ناوه‌رۆکو دزیه‌تی نه‌بوونی بیرو بیرۆکه‌و به‌ره‌م، بره‌وان هه‌بوو. نووسه‌ران و شاعیرانی‌ش رێزبان له‌ بیروبره‌وی ئه‌وانه ده‌گرتو نه‌یاندوه‌یست له‌ روانگه‌ی ئه‌واندا نزم و نه‌زان بێته‌ به‌رچاوان.

ئه‌دیبان و شاعیران و زانایان له‌ مائی خۆیان یا گه‌وره‌پیاواندا، ئه‌نجومه‌نو کۆپو کۆبوونه‌وه‌یان ده‌گرتو پێکه‌وه هه‌په‌شین و ده‌مه‌ته‌قه‌و ئاخوتن‌یان ده‌کردو زانست و ئه‌ده‌ب لێک فێر ده‌بوون و له‌سه‌ر زانسته‌ جو‌راوچۆره‌کان و زبانه‌ هونه‌ر، ورد ده‌بوونه‌وه‌و لێکۆڵینه‌وه‌یان ده‌کرد. یه‌کێک له‌ مه‌کۆیانه مائی خواجه نه‌سروللا موشی بوو، که ده‌ زهمانی نووسینی ئه‌م کتێبه‌دا هه‌شتا زیندو بوو و له‌ ده‌سه‌لاتدا ده‌ست روێشتوو بووه‌. زانایان و نووسه‌ران ده‌چوونه مائی و ئه‌ویش به‌ هه‌موو جو‌ریک میوانداری ده‌کردن و ئاگاداری لێیان ده‌کرد. هه‌ندێک له‌وانه (ناوی شازده که‌سی هه‌ناوه‌) وه‌ک دانیشتووی ماله‌که بوون. نه‌سروللا هۆگری دانیشتن و دیدار و گوتاری ئه‌وان بوو و تا ئه‌و راده‌یه ده‌ که‌سێ هونه‌رو زانیندا روچوو‌بوو که هیچ کاریکی دیکه‌ی نه‌ده‌کردو چه‌ندین سه‌عاتی له‌ هاوده‌می گوتوبیژو ئاخوتن له‌گه‌ڵ ئه‌واندا تێده‌په‌راند. هه‌ر چه‌ند له‌ کاتی نووسینی ئه‌م کتێبه‌دا دۆسته‌کانی بله‌وه‌یان کردبوو. به‌لام یه‌کێک له‌ دۆستانی قه‌دیمی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی، با وه‌کوو ئال و گۆپێک به‌سه‌ر ئه‌حوالی نه‌سروللادا هاتبوو، ده‌ستی له‌ دۆستایه‌تی ئه‌و به‌رنه‌دابوو، له‌وان رۆژاندا کتێبی کلیه‌ و دیمنه‌ی عه‌ره‌بی بۆ هه‌تانبوو. نه‌سروللا که له‌و کاته‌دا ته‌نیا به‌ خوێندنه‌وه‌ی کتێبانه‌وه خه‌ریک بوو، به‌و نوسخه‌یه که زانای ئایینی (فقیه‌) عه‌لی کۆپی ئیبراهیم کۆپی ئیسماعیل به‌ دیاری بۆی ناردبوو، عه‌لاقه‌ی په‌یدا کردو له‌به‌ر ئه‌وه مه‌یلی جه‌ماوه‌ر به‌ خوێندنه‌وه‌ی کتێبی عه‌ره‌بی که‌م ببۆوه، به‌یاری دا که وه‌ریگێژته سه‌ر فارسی و بابه‌ته‌کان بالۆ په‌ر پێیدا و ئیشاره‌و ئاماره‌کان رووتتر به‌یان

بکا، ده قه که به ثایه تو شیخرو مه ته لو چه کایه ت برانزینته وه و ماناکان روونو
 ناشکرا ده ریخا و به کورتی نه م کتیبه که باشتیرین کتیبی چند هزار سال
 له مه و پیشه، زیندو بکاته وه تا خه لک له فایده کانی بی نسیب نه بن، له م دووباره
 نووسینه وه یه دا، نه و به شه ی که باسی به سهراتی برزوویه ی ته ییب بووه، کورتی
 کردوته وه، به لام له باقی به شه کاندا به دورودریژی قسه ی کردوه، نال و گوپی
 ده نووسراوه ی نووسردا پیک هیناوه، قسه ی دلی خوی کردوه و پاش نه وه ی
 چند جزوه یه کی نووسیوه، پیکه وه ی لکاندوونو ناردوویه ته خزمه ت بارامشا،
 نه م به شه که وتووه ته بهر په سندی پادشا و فرمانی داوه، به ه مان شیوه
 کاره که بگه یه نیته کو تایی و به ناو و نازناوی شاهانه واژوی بکا و بیپرانزینته وه .
 گه لو! نه وه ی له م به شه دا له مه پ ویژه ناسی و به راوردکاری شاهانه وه ده یلئو
 نه وه ی له ناخری کتیبه که دا گوتوویه تی: "نه گه ر ده گه ل باقی کتیبه فارسییه کان
 که نه عیان و گه وره کان به ره میان هیناوه به راوردی به رموون، ناشکرا ده یی که
 ده هه موو بواریکدا توانایی تا چ راده یه ک بووه". چه کایه ت له راستی ده کا؟ نایا
 بارامشا نه و توانایی و زانیارییه ی هه بووه که جیاوازی نووسراوه ی دیوانیه کانی
 خوی هه لسه نگینن، یا نه م قسانه وه ک ته عاروفو رووینی نیوان خزمه تکارو
 خزمه تکارو له قه له م بده یین؟ به هر حال کتیبه که ناماده کرا و له روی به لگو
 سرچاوه کانه وه ده رده که وی نه م کاره ده وروبه ری سالانی ۵۲۸ تا ۵۴۰ ی کوچی
 به نه نجام گه یشتب.

له پیکه وه هه لسه نگاندنی نوسخه جوړاوجوره کانی کتیبو سهرنج دان به و
 راستیه که نوسخه کان، هیندیکیان کورتو هیندیک مامناوه ندی و هیندیک
 گه ورو نه ستوورن، بق من نه م به وایه هاتوته پیش که نه سرو للا مونشی یه ک
 دوو جار ده سستی ده نووسینی کتیبه که وه رداوه و هر جاره ش هیندی بابه تی
 له به شه کان زیاد کردوه. له وانه ن: رسته گه لیک له مه پ قسه کانی مه نسوور
 عه بیاسی (در متن اصلی ۱۳/۲۰ تا ۱۵/۲۳) و چند به شیک له کو تایی کتیبه که دا که
 له هیندیک نوسخه دا هه نو ده نوسخه ی نیمه دا نین. نه م جیاوازیانه ده پیروستی
 جیاوازی خویندنه وه کاندا ده بینین. نه و نوسخه کو نه ی که وه ک سرچاوه ی نه م

چاپه ده کارم هیناوه، به رواله‌ت له نووسراوه مامناوه‌ندییه‌کانه و سالی ۵۵۱ کۆچی نووسراوه‌ته‌وه. یانی یازده یا دوازده سال پاش ته‌واو‌بوونی نووسینی کتیبو ده زه‌مانی ژبانی نه‌سروللا مونشیدا به رینووسی پیاویکی ته‌به‌رستانی نووسراوه‌ته‌وه. هر نه‌وه‌ش یه‌کێک له نیشانه‌کانی ناویانگیکه که زۆر زوو به نسیمی کتیبی کلپله‌ودیمنه‌ی بارامشاهی بوو.

هۆنه‌و په‌خشانیکی که بیجگه له‌م کتیبه، له نه‌سروللا مونشی گه‌یوه‌ته ده‌ستمان، شتیکی زۆر که‌مه، سێ چوارینه به فارسی که ده کتیبی (الباب) (الآباب) دا هاتوو و به نه‌ویان نیسبه‌ت داوه. دوو دێر شیعر به عه‌ره‌بی که خۆی له‌م کتیبه‌دا هیناویه‌تی و ده‌لێ له زیان بارامشاه نووسیومن. وه قه‌تعه‌یه‌ک په‌خشان له سکالا و شکایه‌ت له‌مه‌ر رووداوێکی دلته‌زێن که ده کۆنوسراوه‌یه‌کدا به ناوی "صاحب الکلیله" دا هاتوو، نه‌مه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی:

"گل مراد در سایه امل چون نام وفا و سایه عنقا معدوم ماند، و گلبن رامش و آسایش از زینت برگ و بار عاطل شد، و زخمه بلبل خوش‌نوا در کام عیش و هوا شکست، و بِناء کام بنا کام منهدم و لشکر صبر و آرام منهزم گشت

از هر بنا که ماند ز ایام یادگار

الّا بنای حادثه محکم که یافتست

و فلک بیدادگر آنچه بداده بود بازستد، و روزگار شوریده در بخشیده رجوع روا داشت

چنین است رفتار این گنده پیر

ستاند ز فرزند پستان شیر"

"گۆلی مورد له سایه‌ی ئاره‌زودا وه‌ک ناوی وه‌فا و سیبهری عه‌نقا له‌ناو چوو. وه برکه‌گۆلێ عه‌یشرو ئاسوده‌یی، جوانی گۆل‌و‌گه‌لای لێ نه‌ستیندرایه‌وه. وه چریکه‌ی بولبولی ده‌نگخۆش ده‌به‌زمی عه‌یش‌و‌نوۆشی هه‌واوه‌وه‌سدا شکا، وه کۆشکی به‌خته‌وه‌ری به‌ناهومیدی رووخا و له‌شکری سه‌برو ئارام تیک شکا.

رووخه‌کن کۆشکو ته‌لاری یادگاری رۆژگار

کۆشکی رووداوی هه‌ژینه‌ر پایه‌داره‌و به‌رقه‌رار

وه فه‌له‌کی بیدادگر هر چی دابووی بردیه‌وه‌و رۆژگاری شتیوا و نه‌وه‌ی

به خشیبووی گنپایه وه .

به لئی وایه رهفتاری گهردوونی پیر
له مندالئی دهستینئ مه مکی به شیر"

که وابوو، هر نیویانگیک که له سه ده کانی دواپییدا به نسیبی نه سروللا موشی بوو، به ره می دانانی نه م کتیبه بووه . پاش نهو، تا سه دهی توهم هیچ کتیبیک به شیوه ئینشایه کی ده سترکدو به ده نگوفه نگ، به فارسی به قه له می نووسه رانی پایه به رزدا نه هات، که نووسه ره که ی ده ژیر کارتیکردنی شیوازی نووسینی نه سروللا موشیدا نه بووین . وه تدرینه ی نه وانیش ده کتیبی خویاندا ئامازه به کیشیان به ناویانگی عاله مگیری نه سروللا کردووه جاروباریش به ئاشکرا گوتوویانه که پتپه وی نهو بوون . وه له وانه شه پله وپایه ی خویان ده نووسینی فارسیدا له پله وپایه ی نه سروللا به رزتر نواندین . لیسته یه کی ناته و او، نزیک به چل ناو، به په خشان، که کارتیکردنی نه سروللا موشییان پیوه دیاره وه له ژیره وه ده یاننووسین، نیشان ده دا که نووسه ران له هر دهسته یه که تا یفه یه که، ده گه ل کتیبی نهو ئاشنا بوونو خویندوویانه ته وه و که لکیان لن وه رگرتووه . وه نه وه بیجکه له کتیبه شیعریه کانه، وه که مه سنه وی، که شاعیره کانیان حه کایه تی کلیله و دیمنه یان وه رگرتووه، وه بیجکه له و ته رجه مه و نووسه راوانه یه که به عه ره بی و ترکی و فارسی له رویی کلیله ی نه سروللا موشی کردوویانه :

اخلاق محتشمی، اخلاق ناصری، الادب الوجیز، الاوامر العلانیه، بختیارنامه (چاپ نه کراوه) بزم و رزم، بستان العقول، تاریخ المائر، تجارب الامم (فارسی)، تحفة الوزراء، ترجمه محاسن اصفهان، ترجمه ملل و نحل، ترجمه یمینی، تزجیه الاعصار، التوسل الی الترسل، جهاننگشای جوینی، چهار مقاله عروضی، دره الاخبار، راحة الصدور، رساله مناظره گل و مل، روضة اولی الالباب، روضة العقول، سمط العلّی، سندباد نامه، عقد العلّی، فرائد السلوک، مرزبان نامه، مرصاد العباد، المعجم فی آثار ملوک العجم، المعجم فی معاییر اشعار العجم، معیار الصدق، مکارم اخلاق، منشآت منتجب الدین جوینی، منشآت عمید الدین اسعد ابزرری، نامه تنسر، نسایم الأسحار، نصیحة الملوك یا تحفه، نفثة المصدور، وسائل الرسایل .
نیمه کلیله و دیمنه ی بارامشاهییمان له (دارالمعلمین) ی ناوه ندی ده سالانی

۱۳۰۲ تا ۱۳۰۵ هه‌تاوی له خزمه‌ت ماموستا "عبدالعظیم قریب" ی گهره‌کانی خویندو بۆ ناسینو زانینی قه‌دری نه‌و کتیبه قهرزداري نه‌و به‌پېژم. له هه‌مان سهره‌تاوه شه‌وقو عه‌لاقه‌یک ده مندا سهریه‌لدا و بیریک ده می‌شکمدا گورا که ورده‌ورده پوخته‌تر بوو. بیره‌که‌م نه‌وه بوو، رۆژیک له رۆژان ده‌قیکی دروستو بئ‌هه‌لای لښ ساز بکه‌مو شیکردنه‌وه و شه‌رحیکی ته‌واوی له‌سهر بنووسم. هه‌موو کات ده‌و فکرده‌دا بووم، هه‌ر شتیکم خویندباوه و له هه‌ر جیگایه‌ک نوسخه‌یه‌کی ده‌سخه‌تم به‌رچاو که‌وتبا، نه‌م کتیبه‌م له به‌رچاو بوو، بابته‌ی جؤراوجؤرم بۆ کۆ ده‌کرده‌وه. نه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتنیک ده‌ستی دا و پاش سی، چل سال به‌و ئاواته‌م گه‌یشتم، نه‌م ته‌وفیقه به‌ره‌می پئ‌چه‌قاندنو به‌رده‌وامی و زه‌حمه‌تی می‌رووله ئاسای من بوو که ئامرازو که‌ره‌سی پئ‌ویستی دابین کرد. به‌لام چه‌ند حازرخۆری بن‌سپیه‌ریک که تا ئیستا کتیبه‌کانی منو نه‌وانی دیکه‌یان دزیوه و به‌ناوی خۆیان کردوه و هیشتا ده که‌مین دان که که‌سیک ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن زه‌حمه‌ت بکیشی و کتیبیک بنووسی، یا ده‌قیکی کۆن راست کاته‌وه، وه نه‌وان بئ‌ نه‌وه‌ی زه‌حمه‌تو مه‌راره‌تیک بکیشن، له به‌ره‌می وه‌ره‌می نه‌وان نانو ناویک وه‌ده‌ست بیئن، له‌وانه‌یه نه‌وه‌ش داگیر بکه‌نو چه‌ند هه‌لای چاپی که ره‌نگه من به‌سه‌ریاندا تپه‌پیم، راست بکه‌نه‌وه و هیندیک هه‌لای نوسخه‌کانی دیکه که له چاپ دراون، له جیی واژه‌گه‌لیک دابینن که له‌م چاپه‌دا هاتوه و نه‌و دوو پیتو له‌ته بکه‌نه سه‌نه‌و به‌لگه‌ی خاوه‌نبوونی خۆیان.

له دابینکردنی نه‌م چاپه ره‌خنه‌یییه‌ی کتیبه‌که‌دا، به‌نده له‌و فکرده‌نا به‌ووم که نووسینی نه‌سروللا موشی بینه‌م سه‌ر شیوازی نووسینی فارسی نه‌مپۆ و له زاراوه ریکه‌وه‌ندی نه‌مپۆی فارسی نزیک بکه‌مه‌وه. یا نه‌و فارسییه‌ی نه‌و نووسیویه‌تی جوانترو باشتر بکه‌م. یا به‌جه‌ماعه‌تیکسی گه‌وره له جيله‌کانی رابردوو که له رووی نه‌فامی یا بئ‌نه‌مانه‌تی و نادروستییه‌وه واژه‌کانی نه‌ویان گۆپیوه و به‌هه‌له نه‌قلیان کردوو و ره‌واجیان پیداون، به‌رتیل بده‌مو نه‌وه‌ی نه‌وان سه‌بتیان کردوه هه‌لییژیم. به‌لکوه ویستوومه له نیوان شکلی جؤراوجؤردا که له نیو نوسخه‌کاندا ده‌بیندری نه‌وانه بدۆزمه‌وه و ده‌کاریان بیئم که به

بپوای خۆم نووسراوهی نه سڕوللا موشی بوون. ئەگەر لەو مەبەستەدا بە مەقسوود گەشتبیتم، ئەو زۆر باشە. وە ئەگەر وێڕای ئەو عەیبی نووسینی ئەو، یا هەڵەکانی ئەوم دە وەرگیراندا ئاشکرا کردبێ چ باک! بەلام ئەگەر لەم کارە ی خۆمدا تووشی هەڵە و خەتایەکی هاتبوو، رەخنەگەلیکی بەلگەداری دوور لە غەرەز، وریام بکاتەو، زۆر زۆر، مەمنوون دەبم.

هەر وەک لە پێرستی نوسخەگەلی بەهره لێ وەرگیراو دەرەکهوێ، دوایینترین نوسخە ی خەتی کلیله و دینمه که بۆ لەبەر یەک دانانی دەق دەکارم هێناوه، می سەدە ی هەشتە می کۆچییه. وە نوسخە ی کلیله ی (بایسونفوری) سەدە ی نوێە می ش جاروبار کەلکی لێ وەرگیراوه. لە چاپەکانی کلیله هیچ بەهره یەک وەر نەگیراوه و لە باسی جیاوازی خۆیندە و هەکاندا ئاماژە یەکم پێ نەکردوون و بۆ بەیانی هەڵەکانیان کاتو کاغەزم خەسار نەکردوو. بەرێز ئاغای محەممەد فەرزان دە زنجیره و تارێکدا کە لە گۆفاری "ئەرمەغان" و "پەروەردەو بارهینان" و "یەغما" دا بلۆی کردنەو، هیندیک لەو هەڵەکانی دەستینیشان کردوو و راستکردنەو وشی بۆ نووسیون. بەلام ژمارێکی کەم لەو هەڵە برانە دەگەڵ دەقە کۆنەکان یەک ناگرنەو. هەر کەس مەیلی هەیه دەتوانێ دەقە چاپییە قەدیماکان دەگەڵ ئەم نوسخە یە پێک بگرێ و جیاوازییەکان ببینێ. بەلکۆ بەو ئاکامە بگا کە من گەیشتم.

بۆ تیگە یاندنی قوتابییه کان و حالیکردنی خۆیندە واران، زۆرم حەول داوه و ئەو نەدە ی لە توانادا بووه تیکۆشام، تا ناوەرۆکی واژەکان و تەرجه مە ی ئایە تەکان و حەدیسه کان و شیعر و مەتەل و پەندەکان بە دەستەو بەدم. تەرجه مە کانم واژە بە واژە (تحت اللفظ) و بە مەبەستی روونکردنەو ی واتای واژەکان ئەنجام داوه و لە تەرجه مە ی رهوان و ئەدیبا نه خۆم پاراستوو. هەر چەند جاروبار شیکردنەو و یەکی زۆتر یا تەرجه مە یەکی هۆنراوه ی نزیک لە مانا و ناوەرۆکی شیعرەکانیش، پێشکەش کراوه. بۆ بەیانی مەعنای واژە یەکی، هینانەو و یەکی، دوو شیعر یا رسته یەک وەک شاهیدی مەعنای بەس نییه. ژمار ی ئەو واژە گەلە ی تەنیا بە یەک دوو شاهید مەعنا کراونەتەو دە قامووسەکانی ئێمەدا کەم نین.

نه‌زمونی سالیانی دورودریژ نه‌وی سه‌لماندوه، که ده کارکردنی واژه‌یه‌ک ده زۆر شیّعرو ریکه‌وه‌ندی جوراوجۆردا و له لایه‌ن ژماریکی زۆر له نووسه‌رانو شاعیرانی ناوچه جیاوازه‌کان، ده تیگه‌یشتنی مانای واژه‌کاندا یارمه‌تیمان ده‌دا. به‌نده (مینه‌وی) پیش نه‌وی کتیبه‌که بنی‌رم بۆ چاپ، رسته به رسته‌م به وردی خویندۆته‌وه تا تیپیگه‌مو پاشان تیکۆشام ده خه‌لکی بگه‌یه‌نمو ته‌نیا به چاپی نوسخه‌کانو نه‌قلکردنیه‌وه خۆم نه‌به‌ستۆته‌وه. به‌و حاله‌شه‌وه، خوینه‌ر جاروبار تووشی واژه‌گه‌لیک دێ که ماناکه‌یان بۆ من روون نه‌بۆته‌وه. چونکه به‌لگه‌و ده‌لیلی ته‌واوم ده‌ست نه‌که‌وتوه.

پیرستیکی به‌پێژه ته‌واو، له‌و واژه‌گه‌له‌که له ده‌قی کتیبه‌که‌دا هاتوون شیایوی سه‌رنجی تایبه‌تن، چ نه‌وانه‌ی له په‌راویژدا شیکراونه‌وه و چ نه‌و بپه‌ی بێ لیکدانه‌وه ماونه‌ته‌وه، به‌ دوا‌ی ده‌قی سه‌ره‌کیدا له چاپ دراوونو هیوادارم نه‌م پیرسته سوودیکی بۆ خوینه‌ران هه‌بێت.

له‌ کۆتاییدا به‌ پێویستی ده‌زانم سپاسی خۆم، ئاراسته‌ی نه‌و به‌پێژانه‌ بکه‌م که له‌م ئه‌رکه‌ قورسو گرانه‌دا یارمه‌تیده‌رم بوون. یه‌که‌م جه‌نابی دوکتور نه‌میر هه‌سه‌نی په‌زدگه‌ردی دانشیاری زانای زانستگای تارانو دۆستی خۆشه‌ویستی خۆم که پێنج سالی ته‌واو، هه‌موو جۆره یارمه‌تی و هاوکارییه‌کی پیشکesh کردم. دووه‌م به‌پێژ دوکتور په‌حیا مه‌هده‌وی، مامۆستای زانکۆ و هاوپی دیرینم که به‌ به‌ره‌که‌تی هیممه‌تی به‌رز، نه‌م کتیبه‌ چاپ کرا، له‌ حالیکه‌دا دامه‌زراوه فه‌رهنگی و ناوه‌نده گه‌وره‌و ده‌وله‌مه‌نده‌کانو داموده‌زگای بلۆکردنه‌وی کتیب، نه‌چوونه ژێر باری خه‌رج و هه‌زینه‌کانی نه‌م ئه‌رکه‌ فه‌رهنگییه‌.

نه‌وه‌ش پیرستیکی کورت له‌و سه‌رچاوه‌و ژێده‌رانه‌ی که‌لکم لێ وه‌رگرتوون:

و اینک فهرستی مختصر از نسخ ملاک کار و مُمِد کار و کتب چاپی و مراجع:

اساس: نسخه محفوظ در کتابخانه جلاله افندی در استانبول بشماره ۱۷۲۷ مورخ

۵۵۱

نق: نسخه محفوظ در کتابخانه وزارت معارف ترکیه در انقره بشماره ۱۱۱ مورخ

۵۹۴

چلیبی: نسخه محفوظ در کتابخانه عمومی بورسه از کتب حسین چلیبی بشماره ۷۶۳
مورخ ۶۹۷

P۱: نسخه محفوظ در کتابخانه ملی پاریس بشماره ۳۷۵ فارسی از نسخ قرن
ششم یا هفتم.

P۲: نسخه محفوظ در کتابخانه ملی پاریس بشماره ۳۷۶ فارسی مورخ ۶۷۸

P۳: نسخه محفوظ در کتابخانه ملی پاریس بشماره ۳۸۳ فارسی مورخ ۶۶۴

F: نسخه‌ای بنشان ۱۰۰ Fraser در کتابخانه بادلیان اکسفرده، غالب آن از قرن
هفتم.

B: نسخه‌ای بنشان Ms.Pars.f.۱۲ در کتابخانه بادلیان، غالب آن از سال ۷۳۰.

G: نسخه‌ای در کتبخانه گوتا (آلمان شرقی) بنشان Hal.۱۲۳ مورخ ۷۳۶.

نافذ: نسخه محفوظ در کتبخانه نافذ پاشا در استانبول بشماره ۱۰۱۰ از نسخ قرن
هفتم تا هشتم.

پایسنفری: نسخه محفوظ در کتبخانه روان کوشکو (استانبول) بشماره ۱۰۲۲ مورخ
۸۳۳

مجلس: نسخه مجلس شورای ملی بشماره ۱۸۸۰، قسمت غالب آن از اوایل قرن
هشتم.

قانع: کلیله و دمنه منظوم قانع طوسی نسخه موزه بریتانیایی بنشان ۷۷۶۶.
ADD مورخ ۸۶۳

شرح ابیات: نسخه محفوظ در کتبخانه لالا اسماعیل (استانبول) بشماره ۵۱۶ مورخ
۷۰۷ از مؤلفی مجهول.

شرح ابیات: تألیف فضل‌الله اسفزاری (یا اسفرائی) نسخ موزه بریتانیایی و پاریس
و ماربورگ و مجلس.

ع.آ.ع.ب.ع.ج: سه نسخه از متن اصلی ابن المقفع عبری محفوظ در کتبخانه
ایاصوفیه (استانبول) بشماره‌های ۴۰۹۵، ۴۲۱۳، ۴۲۱۴.

سیرالملوک: نسخه عربی ترجمه شیخ زین‌الدین عمر الفارسی از متن نصرالله منشی
از کتب کتبخانه احمد ثالث بشماره ۳۰۱۵ محفوظ در طوب قاپوسرای (استانبول)،

تاریخ آن ۷۲۷.

کلیله و دمنه تصحیح عبدالوهاب عزّام، با مقدمه طه حسین، چاپ مکتبه المعارف ۱۹۴۱، قاهره.

تاج (یا بیهقی): تاج‌المصادر ابو جعفر البیهقی دو نسخه عکسی از روی نسخ خطی قدیم، و نیز چاپ بمبئی ۱۳۰۱ تا ۱۳۰۲ هـ.ق.

مصادر (یا روزنی): کتاب المصادر ابو عبدالله زوّنی بکوشش تقی بینش، جلد اول، چاپ مشهد ۱۳۴۰ هـ.ش.

مقدمه (یا زمخشری): مقدمه الأدب جارالله زَمَخْشَری، عکس نسخه‌ای خطی مورخ ۷۳۵ متعلق به کتبخانه لالا اسماعیل، و چاپ لایپزیگ ۱۸۵۰.

صُراح (یا قرشی): الصراح من الصّحاح تألیف ابوالفضل محمد بن عمر معروف به جمال قرشی، چاپ کلکته ۱۸۳۱ میلادی، و چاپ طهران ۱۳۰۴ هـ.ق.

طهران، ۲۴ خرداد ماه ۱۳۴۳

مجتبی مینوی

سهره تاي وه رگير نه سروللا مونشي

تقييني: نه سهره تايه نه سروللا مونشي بو وه رگيرانه كه خوي له
 عه ره بيه وه بو فارسي نووسيويتي، سهره تا به ستايشي خدا و پيغه مبه ده ست
 پنده كا و نوابه دواي نهو به شه، كورته ميژوووه كه له پادشاكاني زنجيره ي غه زنه وي
 باس ده كا. وهك له زه ماندا باو بووه، سهرتا پاي نه م سهره تايه، همدو سپاسو
 پينه لاگوتنيكي سهره سه مه ره و زنده رويانه، له پادشايانو نه ميراني غه زنه وي
 ده گريته خوي كه هيچ پتوه ندييه كي به باسي كليله و ديمنه وه نيه وه هه موي به
 ناياتو هه ديسرو شيمرو په خشاني عه ره بي رازاوه ته وه. من نهو به شه م له سهره تاكه
 هه لپه رتاوت. چونكه هه ر وهك گوتم پتوه ندي به باسه كه وه نيه وه نه وه ش ده زانين
 كه هه ر نووسه ر يا شاعيريك له زه ماني نهو پادشايانه دا ويستيتي، به ره ميك بلاو
 بكاته وه، ناچار بووه سهره تايه كي پر له پينه لاگوتنو چاپلوسو مه دجو سه ناي
 سوور له عه قلو باوه ر بكاته سهره تا بو نه وه ي پاداشيك وه رگير يا لانيكه م نيزني
 بلاو بوونه وي كتپه كه ي پي بدرئ.

كه وابوو له و جيگه وه ده ست پنده كه م كه نه سروللا مونشي هينديكمان زانباري
 له سه ر كه پياني كاري وه رگيرانه كه به ره ممي كاره كاني به ده سته وه ده دا.

نه حمه د قازي

وا ده لي به نده و به نده زاده، نه سروللا محه ممه د عه بدولحه ميد بولمه عالي تولا ه

اللهُ الْكَرِيمُ بِفَضْلِهِ^۱ چون به بهر ده که تی په روه رده کردن و له سایه ی خوښی مه جلیسی به هه بیته تی شاهه نشاهی اَدَامَ اللهُ أَشْرَافَهُ مَالِیْ نُه ربابو گه وره ی من اَطَالَ اللهُ بَقَاءَهُ وَاَدَامَ اَیَّامَهُ وَاَنْعَامَهُ وَرَزَقَهُ اللهُ سَعَادَةَ الدَّارِیْنِ^۲ رووگه ی زانایان و نازاده گانو که عبه ی عالمانو گه وره و هه لېژارده کانی نهم شاره گه وره بوو لازالت مَخْرُوسَةُ الْاَطْرَافِ مَحْمِیْهِ الْاَرْجَاءِ وَاَلْاَكْنَفِ^۳ و هه موو که س په نای لای نُه ویان ده ناسی و نُه ویش ده گه لیان دلوثان و بهر پرس بوو، وه هر ویستو ناره زوویه کی هه یان بوویه، به رووی خوښ به جی پی ده گه یاند. که وینه ی نُه و پیاو ته و سه خاوه ته، به بیر ی نُه ملی رُوژگاردا رانه بر دوه. باسی نهم مه سه له یه له وه پتر بلاو بۆته وه، که حه وجه ی به وه بن من له سه ری برؤم.

به کورتی بلّیم هه موو له لای نُه و حه سایوونه وه و ده نهم و ناسووده ییدا بوون و هه موو راستگو یانه هه لّس و که وتیان ده کړد. وه تایفه یه که له فخر زانه و ناو به دهره وه کان؛ که هر یه که ی زانستی زؤرو ناو یانگی گه وره یان بوو، وه که دانیش تووان و نُه ندامانی بنه مالّ و مه حره مانی راز وه رگی رابوون که هیند یکیان بریتی بوون له:

قازی محه مده عه بدولحه مید ئیسحاق، بوره انه ددین عه بدوره شیدی نه سر، وه ئیمامان: عه لی خه یات، ساعید میه نی، عه بدوره حمان بوستی، محه مده سه یفی، محه مده نیشابووری، محه مده دعوسمان بوستی، موبه شیر ره زه وی نُه دیب، عه بدوره حیم ئیسکافی، عه بدولحه مید زاهیدی، مه حمود سه گزی، فاخر ناسر، سه عید باخزه ری و جارو یاره ش ئیمامان: محه مده خه بازی، مه حمود نیشابووری، رَحِمَ اللهُ الْمَاضِیْنَ مِنْهُمْ وَاَطَالَ بَقَاءَ الْغَابِرِیْنَ^۴ وه منی به نده ببوومه هوگرو شه یدای دیدار و گو تار و هاو نشینی نُه وان و ده مو یست له خزمه تیان که سبی عیلمو هونه ر بکه مو ده ستم له کار و کاسبی هه لگرتبوو، وه ته وای توانای خوّم ترخان کړد بوو که بتوانم سه عاتیک ده خزمه ت یه کیکیاندا بهو شتتیا ن لی فیریمو نُه وم به

۱. خودای مه زن به که ره مو گه وره یی خزی ده ستی بگری.

۲. خودا ته مند ری بکاتو خوشبه ختی هر دوو جیهانی بن بیه خشن.

۳. خودا نهم درگا و باره گا گوره بیارینئ.

۴. نُه وانی وه فاتیان کړدوه خودا وه بهر ره حمه تی خو یان بخا و نُه وای ماویشن عومری در ژتیا ن بداتی.

به‌خته‌وه‌ری دینو دنیا ده‌زانی. ره‌نگه ئه‌م قسه‌ی من وه‌ک لافو‌گه‌زاف به‌زه‌ینی هیندیکاندا تیتیه‌پ‌بئو به‌خو‌رپانان لیک بدریته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئینساف په‌رده‌ی ئیره‌یی وحه‌سوودی له‌سهرجه‌مالی خو‌ی لایدا و بئ‌هاوتابوونو موعجیزه‌ی ئه‌م کتیبه‌ده به‌رچاو بگيرئ، روون ده‌بیته‌وه که تا له‌خو‌یندندا و‌ره‌ی به‌رز نه‌بئو مه‌راره‌تو زه‌حمه‌تی فیریوون وه‌ئه‌ستو نه‌گیرئ ده‌زیانو گو‌تندا که شه‌ره‌فی ئاده‌مزاده به‌سهرحه‌یواندا، ئه‌م پله‌وپایه‌ده‌ست ناکه‌وئ.

بَقْدَرِ الْکَدِّ تَنْقِسُ الْمَعَالِ^۱ وه‌چون رو‌ژگار به‌پیی عاده‌تی خو‌ی ده‌وه‌رگرتنه‌وه‌ی خو‌ش‌ییه‌کاندا، ئه‌و جه‌ماعه‌ته‌ی له‌به‌ریه‌ک بل‌او کردو ئه‌و به‌زمه‌تیکچوو، من مامه‌وه‌و کتیبو خو‌یندنه‌وه، وَ خَيْرَ جَلِيسٍ فِي الزَّمانِ كِتَابُ^۲ وه‌له‌قه‌دیمه‌وه‌گو‌توویانه نَعَمُ الْمُحَدِّثُ الدَّفْتَرُ^۳.

جاروبار بۆ سه‌رگه‌رمی ئه‌فسانه‌و نه‌قلو نه‌زیله‌و بابه‌تی می‌ژوویم ده‌خو‌ینده‌وه، له‌وکاتانه‌دا بوو که زانای پایه‌به‌رزنی ئایینی عه‌لی ئیسماعیل ئیبراهیم ادام الله توفيقه^۴ که له‌زانا هه‌ره‌گه‌وره‌کانی باره‌گایه‌و به‌زیوه‌ری هونه‌رو عه‌قل هه‌ل‌وارته‌یه - وه‌له‌و زه‌ماندا شانازی ئاشنایه‌تی و عه‌دو به‌لینیک له‌نیوانماندا سه‌ری هه‌لدابوو و می‌زاج و حاله‌تی ئه‌و ده‌گه‌ل ئال‌و‌گو‌پۆی ئه‌حوالی زه‌مانه‌گو‌رانی به‌سه‌ردا نه‌هات - نوسخه‌یه‌کی کلێله‌ودیمه‌نی به‌دیاری بۆ هیتام. هه‌ر چه‌ند وینه‌ی ئه‌م نوسخه‌یه‌ده‌نیو کتیباندا هه‌بوو، ئه‌وم به‌مباره‌ک زانی و مافی ئه‌و زاته‌شم به‌دۆستایه‌تی پا‌کو بئ‌ریا ده‌به‌رچاو گرتو باسکردنی ئازاده‌گی و پیاوه‌تی ئه‌وم کرده باسیکی هه‌تا هه‌تایی. خودای مه‌زن له‌دنیا و قیامه‌تا پاداشی بداته‌وه‌و به‌ئاره‌زووی خو‌ی بگه‌یه‌نئ.

کو‌رت‌ه‌ی که‌لام. هو‌گری ئه‌و نوسخه‌یه‌بووم. به‌تیتفکرینو لئ‌روانینی ورد، باشی و جوانی کتیبه‌که زۆتر ده‌رکه‌وتو مه‌یلی مو‌تالا و خو‌یندنه‌وه‌ی له‌مندا زۆتر بوو. چونکه پاش کتیبه‌شه‌رعییه‌کان، به‌دری‌زایی زه‌مان، کتیبیکی

۱. به‌قه‌در تیک‌وشان پله‌وپایه‌ی به‌رز دابه‌ش ده‌کریئ.

۲. باشترین هاو‌نشین له‌زه‌مانه‌دا کتیبه‌.

۳. باشترین گو‌تاری‌پۆ ده‌فته‌رو کتیبه‌.

۴. خودا توفیقی بدا.

له وه پرفایده تر نه نووسراوه . بناغی به شه کانی له سره حکمه تو مه وعیزه و ریڼوینی رڼدراوه و شیوه ی جه فنگی و قسه خوښی تیدا به کار هیڼراوه، تاکو نه گهر چینی زانایان بۆ وه رگرتنی نه زمون ده یخویننه وه، چینی عوام له بهر جه فنگی بونه کس، روی تیکه نو که م که م نه و حکمه تانه ده سروشتی نه وانیشدا چی بکاته وه .

وه به راستی [نم کتیبه] کانگه ی عه قلو بیرو پای پته و و گه نجینه ی نه زمونو تاقیکردنه وه یه، هم بۆ پادشایان ده به پتوه بردنی ولادت، ریڼوینه، هم چینه تویره مامناوه ندییه کان بۆ پاراستنی ملک و مال، و باشه بیخویننه وه . وه له یه کتیک له بهر همه نانی هیڼدیان پرسه ی که: "ده لاین له لای هیڼدوستان کیو و شاخ زورنو له واندا گیا و دهرمانی و ده روی که مردو زیندو ده کاته وه، چون ده کړی نم دهرمانه وه ده ست بخه ی؟" جوابی داوه: حَفَطْتُ شَيْئًا وَ غَابَتْ عَنْكَ أَشْيَاءٌ^۱. نم گوته یه له ئیشاره و ره می پیشینیا نه . مه به ستیان له کیو و شاخ، زانایانو له دهرمانو دوا، قسه کانیا نه و له مردووان، جاهیلو نه زانان مه به سته، که به بیستنی قسه ی زانایان زیندو ده بنه وه و بۆ لای زانست ده چن که زیانی هه تاهه تاییه . نم گوته به نرخانه سه رجه م ده کتیبی کلیله و دیمنه دا ککو کراونه ته وه که ده خه زینه کانی هیڼندا پاریزراوه . نه گهر بتوان وه ده سستی بیڼن، نم موراده ی ئتوه به دی دئ^۲.

سوودو فایده ی نم کتیبه بی سنووره . وه کام چاکی له وه بالاتر که له تومهت بۆ تومهتو نه ته وه بۆ نه ته وه، هاتووه رت نه کراوته وه؟ وه کاتیک پادشایی که و ته ده ست که سرا نه و شیروان - خودا له گونا هانی خوښ بی - که ناویانگو ناوازه ی عه داله تو دلوفانی نه و له سر رویه ری رورگار باقییه و باسی سیاسه تو هه بییه تی، ده سینگی میژودا سه بت کراوه، تا نه و راده یه که پادشایانی ئیسلام ده چاکه کاریدا به نه و ده شپینن . وه کام به خته وه ری له وه گه وره تره که پیغه مبه ر نم شه ره فه ی پیداو ده که وَلَدْتُ فِي زَمَنِ مَلِكِ الْعَادِلِ^۲.

۱. شتیک فیر بوویو زور شت له بیر چوره .

۲. له زه مانی پادشایه کی دادگه ردا، له دایک بووم .

نه‌وشیروان فهرمانی دا که ئهم کتێبه به ههر فیلێک بێ له ولاتی هێندهوه بێنن و به زبانی په‌له‌وی ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن. پاش ئه‌و کاره، بانه‌مای کاری به‌پۆه‌بردنی ولاتی له‌سه‌ر ناوه‌روکی بابته‌کان دامه‌زراند. وه رێنوینی و ئیشاره‌کانی وه‌ک پێرستی یاسا و رێسای به‌پۆه‌بردنی نه‌رکه‌کان بۆ خاس و عام دیاری کرد و ئه‌و بابته‌تانه وه‌ک به‌ره‌که‌تێکی گه‌وره‌و گرانبایی به‌ لایه‌وه‌ عه‌زیز بوون و تا کۆتایی رۆژگاری "یه‌زدیگه‌ردی شه‌ه‌ریار" که ئاخیرین پادشای عه‌جم بوو، به‌و قه‌راره‌ مایه‌وه.

وه کاتێک ولاتانی عێراق و فارس به‌ ده‌ست سپای ئیسلام فه‌تح کرا و به‌یانیه‌ی دینی حه‌ق له‌و شوینانه ئه‌نگووت، باسی ئهم کتێبه به‌ گوێی خه‌لیفه‌کان ده‌گه‌یشته‌و ئه‌وانیش زۆریان که‌یف پێ ده‌هات، تا له‌ زه‌مانی خه‌لافه‌تی ئه‌میره‌لموئمه‌نین ئه‌بووجه‌عفر مه‌نسور، کوپی محهمه‌د کوپی عه‌لی، کوپی عه‌بدوڵلا، کوپی ئه‌له‌عباس که‌ خه‌لیفه‌ی دووه‌م بووه له‌ بانه‌ماله‌ی مامی مسته‌فا، کوپی موکه‌فه‌ع له‌ زبانی په‌له‌وییه‌وه وه‌ریگێرا سه‌ر عه‌ره‌بی، وه ئه‌و پادشایه [خه‌لیفه‌یه] زۆری خوێش لێ ده‌هات و باقی گه‌وره‌ پیاوانی ئۆمه‌تیش هه‌ر به‌مجۆره‌ هۆگری بوون.

وه ئێستا به‌رزی هیممه‌ت و گه‌وره‌یی ولاته‌که‌ی ئه‌و له‌وه هه‌راوتره‌ که‌ نیازی به‌ باسکردنێکی زیادی بێ. وه یه‌کێک له‌ شوێنه‌واره هه‌رماوه‌کانی ئه‌و پادشایه‌ شاری گه‌وره‌ی به‌غدایه، که ئه‌مڕۆ ناوه‌ندی خه‌لافه‌ت و راوه‌ستاوی ئیمامه‌ت و سه‌رچاوه‌ی ده‌سه‌لات و "مَدِیْنَةُ السَّلَام" ی ته‌واوی جیهانی ئیسلامه. نه‌ له‌ دنیای ئیسلامدا وه‌ها شارێک ده‌بیندرێ نه‌ له‌ ولاتی کوفر. وه یه‌کێک له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌و هه‌زه‌ته مَدَّ اللَّهُ ظِلَّهَا^۱ ئه‌وه‌یه که نایه‌لێ خه‌لیفه‌کان له‌وێ وه‌فات بکه‌ن و ئه‌میری موسوڵمانان ئه‌بووجه‌عفر مه‌نسور له‌ "بِئَرْ" ی مباره‌ک، یه‌ک مه‌نزلی مه‌که‌که خَزَسَهَا^۲ الله له‌ داری دنیا رۆیشه‌ داری قیامه‌ت. وه ئه‌میری مۆمنان، ئه‌بووجه‌عفر مه‌نسور، کوپی محهمه‌د کوپی مه‌نسور الملقب بالمهدی،

۱. سایه‌ی به‌رده‌وام بێت.

۲. خودا بپارێزێ.

له ماسبه زان له ری گورگاندا. وه ئەمیری مۆمنان ئەبووحەممەدمووسا کوپی مەهدی الملقب بالهادی له عیساوا، وه ئەمیری مۆمنان ئەبووجهعفر هارون کوپی مەهدی الملقب بالرشید له تسوس، وه ئەمیری مۆمنان ئەبولعەبیاس عەبدوللا کوپی هارون الملقب بالمأمون له تەرتوسو محەممەدئەمین له بەغدا کوژا. بەلام لهو سەردەمەدا خەلیفە نەبوو و زۆر کەس له تۆمەت بۆ لابردنی ئەو دەست بە یەکیان کردبوو. وه نزیک بەو زەمانە ئەمیری مۆمنان ئەبوومەنسور الملقب بالمسترشد بالله له عێراقدا شەهید کرا، وه له نێوان ئەو شوێنە تا بەغدا پێتەخت، مەودایەکی زۆر نیشان دەدەن. لایەنە جوانەکانی ئەو شارە گەلیک زۆرەو هەر کەسە له میژووژانان له سەری نووسیویانەو بە وردیو بە درێژی باسیان کردووه.

وه ئیستا چەند نوکتەیەک له قسەکانی ئەمیری مۆمنان مەنسور دەگێڕمەوه، هەر چەند جیگەئێوەش نییه، بەلام رەنگ خۆتێران سوودی لێ وهریگرن: رۆژێک بە هاوئشینانی خۆی دەگوت کە: "زۆر موحتاجم بە چوار کەسان کە لەبەر درگای من له سەر پێ راوهستن! حازران گوتیان: چۆن کەسانێک؟ ناویان چییه؟ گوتی: کەسانێک کە بە بێ ئەوان کاروباری ولات راست نایەتەوه؛ هەر وهک تەخت کە بێ چوارپایە راناوهستێ، یەکیک لەوانە حاکمێکە کە دە بەرپۆهبردنی حوکمە شەریعیەکاندا له رێگەی دیزو دۆخی ئەمانەت لاندەو سەرکۆنەو لۆمەئێ خەلک له رێبازی هەق، هەتڵەئێ نەکا و دووهم جێئەشینێک کە هەقی زۆرلیکراوانی بێ دەسەلات له زالمانی بەدەسەلات بستیێ. سێهەم پیاویکی لێهاتووی رێنۆین کە خەراج و باجو داهاشی سامانە گشتییەکان (بیت المال) بە تەواوی وهریگرتو له هەمانکاتدا بە ناھەق هیچ شتێک بە سەر رەعیەتدا نەسەپتیێ کە من له زۆلمو زۆر بێزارم". ئەوجار قامکی خۆی گەستو گوتی "ناخ!". لێیان پرسی: "یا ئەمیری مۆمنان چوارەم کەس کیێ؟" گوتی: "قاسیدو ئاگاداریهتێک کە هەوالو زانیاری دروست بگەینێو له راستی و دروستی لاندەا". دەگەل ئەو قسانەدا دەیفەرموو: "کاریکی وا بکە دوشمن مەیلی هەلاتنی تێدا پێک بێو بزانی کە هەلات بە دایدا ناچی. ئەوەش بزانی هەر کەس کە دە

لەشکری تۆدایە لە سەر تۆ جاسووسە."

وێ کار بە دەستیکی ویست کە بێتە خزمەتی. ئەو کار بە دەستە سەرپێچی کردو نەهات. ئەمیر دەستووری دا و فەرمووی: ئەگەر ناتوانی بە هەموو جەستە یەوێ بێتە خزمەت ئێمە، ئێمە بەوێ رازی دەبین بە شێک لە جەستە ی بێتن. دەبێ سەری ئەو بە بێ جەستە بێتن.

کاتیەک وەسەیتە دەکرد بە کوپی خۆی ئەمیری مۆمنان ئەلمەهدی گوت: "کوپی من! زۆر بە لەشکر رامەگە، کە نیازو پێداویستییان بە تۆ نەمێنێ، ئەو نەدەشیان زەخت مەخە سەر کە رووت لێ وەرگێڕن و هەلبێن. بە جێ و رێ خەلات بکە بە ئەندازە ی پێویست، وە دەست پێوێ بگرە بێ قرنیسی، ئاسۆی هیوایان بە روودا ئاوالە بکە و جلەوی بەخشین و خەلاتکردنیش توند بگرە."

هەمیشە دەیگوت: "بێ ترسو دەرغە هێچ کەس ناتوانی کارێک بکا. دیندار هەمیشە لە عەزاب دەترسێ، پیاوی شەرەفمەند لە عەیبو عار دەترسێ و عاقل لە دواھاتی غەفلەت، خۆی دەپاریژێ."

روژێک بە رەبەیی گوت: دەبینم کە خەلک منیان پێ خەسیسو دەست قووچاوێ. من خەسیس نیم. بەلام ئەو عالەمە هەموو تۆکەری درەم و دینارن، نایاندەمێ تا بۆ ئەو درەم و دینارە خزمەتم بکەن و کابرای حەکیم راستی گوتووێ: "سەگە کەت برسی رابگرە با بە دواتدا هەلبێ."

روژێک عەرزیان کرد: فلان فەرماندە ی سپا کۆچی دوا یی کردو مالو ملکێکی زۆری لە پاش بە جێ ماوێ و منداڵەکانیشی وردن و نەبوونەتە پیاو، دەستوور بفرموو کار بە دەستان، هێندیک لەو ملکۆ مالە بە دەستەوێ بگرن، بۆ دیوان قازانجێکی زۆری دەبێ. جوابی داوێ "ئەوێ بە خەلافەتی دنیا تێر نەخوا بە مالی هەتیوانیش تێر نابێ."

هونەر و سەیفەتی جوانی ئەو پادشایە دە ئەژمار نایە و کتێبە میژووییەکان زۆر لەو بارەوێ داون. بەتایبەتی کتێبی "غُرر سیر ئەلبی" رەحمەتی خودای لێ بێ، بە دوورودریژێ باسی کردووێ. وێ ئەو کارە ی ئەو بۆ دامەزراندن و سەقامگیرکردنی خەلافەت و بەرقەراری ملکۆ دەوڵەت کردی، ئەوێ بوو کە

ئو دهسه لاته چوار سهه سال دریژه ی بوو و سوورپانه وهی چه رخی گهردوونو رووداوه کانی زه مان نه یانتوانی پایه و بناغهی سستو رووخهک بکه ن. وه هر بینایهک له سهه بناغهی دادگریو چاکه و نیحسان داندرا بئو ده وروپه ری به یارمه تی و سهه رکه وتنی دینی حقو ده به رچاوگرتنی پیشکه وتنی خه لک پته و بکری، نه گه ر ئالوگوری بارودوخی زه من کاری تیئه کا و دهستی جهوری زه مانه له وروپه ری به خته وه ری ئو کۆتا بئ، سهه یر نییه . ئه وه ی گوتمان که میکه له گه وره بییه کانی ئه م پادشایه . ئیستا ده گه ریمه وه سهه مه به سستی خۆم .

به کورتی، مه به ستم له هیئانه ئارای ئه م یاسه ئه وه بوو که پادشایه کی له م چه شنه ، خوخی له م کتیبه هات . زه مانیک ولاتی خۆراسان که وته ده ست نه میر سهه ید نه بولمه سه ن نه سهه کوری "نهحمده سامانی"، دروودی خودای لی بئ، به "رووده کی" شاعیری نه مر فه رموو، به شیعر ته رجومه ی بکا . چونکه شیعره هۆنراوه ، لایه نگری زۆرتره . وه ئو پادشایه له نیو پادشایانی سامانیدا له هه مووان ده ست رویشتووترو ولاتی زۆرتری به ده سته وه بوو . ده زه مانی ئه ودا کرمانو گورگانو ته به رستان تا ده گاته ره یو سپاهان له ژیر ده سه لاتیدا بوونو سی سال پادشایه تی کردو زۆر به خته وه رو سهه رکه وتوو بوو . نه گه ر به کورتیش یاسی ئو بکه ین ده بی زۆری له سهه ر بره یین .

ئو زاته ئه م کتیبه ی زۆر به لاوه عه ریز بوو و زۆری ده خوینده وه مو تالای ده کرد . وه دابشلیم - رای هیندی - که ئه م کتیبه به فه رمانی ئو کۆکراوه ته وه ، هر وه ها بیدپای به ره هه من که نو سه رو داهینه ری سهه ره کییه ده خزمه ت ئه ودا بووه . ئو [دابشلیم] پله وپایه ی پادشایی هه بووه و له م کتیبه وه ، که مالی عه قلۆ تیگه یشتووپی ئه ومان بۆ ده رده که وئ . وه ئو سیحرو ته رده سستییه ی بیدپای به ره هه من ده کۆکردنه وه ی ئه م کۆمه له بابته دا نیشانی داوه و ئو بابته جوانو شیرینو به نرخانه ی که پتیه ی لکاندوونو ئو بارودوخی سهه یره مه رانه ی بۆی هاتۆته پیش، له وه ئاشکراتره که بتوانین حاشای لی بکه ین . چونکه هر که س له عه قل به هره ی بره یین، گه وره بیی ئو کتیبه ی لی شاراوه نییه و نه وانه ش که له جوانی عه قل بئ به شن، عوزریان ره وایه و گله بیان لی ناگری .

نووری موسالە کوێ دەبینی کوێر؟!

نوتقی عیسا چلۆن دەبیستی کەر؟!

وێ ئەگەر لەسەر لایەنە باشەکانی ئەم کتێبە، دەیان کتێب بنووسری، هێشتا کەمەو ئەو باسە کۆتایی نایە. بەلام دەرەدەسەریم پێدانو زۆری لەسەر رویشتم، چونکە لەو شوێنەوێ کە گەیشتنە باسی نەوشیروان تا ئێرە هەمووی زیادییەو دەگەڵ ناوەرۆکی کتێبە کە هیچ سازگاری و موناڵەبەیی نییە. بەلام مەبەست ئەو بوو کە بزانی چیکەت هەمیشە خۆشەویست بوو. بە تاییبەتی لە لای پادشایان و ئەعیان و گەورەپیاوان. وێ ئەلحق ئەگەر لەو رێگەیدا تەلاش بکری و زەحمەتێک بکێشری زایەو بێ بەرەم نابێ. چونکە ناسینی یاساکی سیاسیەت لە کاری دنیاواریدا ئەسڵیکی موعتەبەرەو باقیبوونی ناو لەسەر مەودای رۆژگار پاشەکەوتیکی گرانەهایەو بە هەر قیمەتێک بکێدری هەرزانە.

وێ ئەم کتێبە پاش وەرگێژانەکی کۆری موقەفەو تەرجمە هۆنراوەکی روودەکی، زۆر جاری دیکەش تەرجمە کراوە و هەر کەس بە ئەندازەی توانای خۆی لە مەیدانی بەیاندا ئەسپی خۆی لینگ داوە. بەلام وا وێدەچێ کە مەبەستی ئەوان گوێنی ئەفسانە و نووسینی حەکايات بوو نە تیگەیانندی چیکەت و رێنۆینی و مەوعیزە. چونکە ئەوێ گوتووایە ناتەواوەو لە گێژانەوێ نەقلو نەزیلە، تێنەپەپوون.

وێ سەرەنجام، چون خەڵکان مەیلی جارانیان بۆ خوێندنەوێ کتێبی عەرەبی نەماوەو ئەو گشتە پەندو مەسەلو مەوعیزانە لە بیر دەچوونەو، بپارم دا تەرجمەکی بکەو پەرە بە ناوەرۆکو بابەتەکان بەدەمو ئیشارەو ئیماژەکانی بخەمە بەر چاوانو بە شیعرو ئایە قورئانی و گوتهی نەستەقو نمونە پراژێنمەو. تا ئەم کتێبە کە بژاردەیکە چەند هەزار سالیە، زیندوو کەمەو موقەکان لە بەهرەو بەرەکەتەکانی بێ نسیب نەبن.

بەمجۆرە بوو، دەست بەکار بوومو بارودۆخی ئارایشتی گوتهو بەرغۆدەبوونی رێکخستنی شیعرو بابەتەکانو نیشاناندانی رەمزو رازی حەکاياتەکان وەدیها.

پیشه کیم بۆ نووسی، ته رجه مه که م نه جام دا و به شیکیش بۆ باسی برزوویه ته بيب ته رخان کرا که ده لاین بوزهرجومیهر نووسیویه تی. نه و به شه زۆر به کورتی نووسراوه، چونکه زۆرتر حه کایه ته و له سه ر ته وه ره ی نه قلو نه زیله داپژژراوه. هه ر بابه تیکیش به زۆر زه مبه ری سیاسه تی گشتی و حیکمه تی نه سلّی نه پازایبته وه، نه گه ر که سیّک بیه وئ به جلو به رگی خوازراوه بیپازینیتته وه، به هیچ کلوجیک جوان ده رناچی و نه گه ر به به رچاوی ره خنه گرانی حه کیمو ماموستایانی هه لکه وته دا تیپه پئ، سه رنج ناده نه خشلو زۆرزه نه به ری و ناچار تووشی فه زیحه تو ئابرووچوون ده بئ. وه نه و، به درژی ئه و باسکردن و زیده گویییه زه ریفو له تیفه به داستانی شیرو گا ده ست پیده کا که نه سلّی کلیله و دیمنه نه و داستانه یه و درگای بیستانی زانین و حیکمه ت به سه ر خوینه رانی کتیددا له وئوه ده کریته وه.

پاش نه وه ی هیندیک له وه رگیزانه که نه جام درا و ریکوپیّک کرا، باسی نه و کاره به گوئی شاهه نشای خاوه ن شکو گه یشت، که خودا هه میشه هه ر خه به ری خووشی به گوئ بگه یه نئ، وه چه ند به شیک ره وانیه ی خزمه تی کرا. چون پادشا زیانزانو نه ده بناسو خاوه ن بۆچوونه و پسپۆری نه و بابه تانه یه . کاره که م که وته به ر په سندی زاتی پادشا و شانازی دنه دان و پشتیوانی کردنی به سه ردا باراندم. وه په یامی نارد که هه ر به م شیوه یه کاره که درژه پئ بده مو فره مو بووی: "سه ره تای کتیب به باسو شه رحی مه جلیسی ئیمه برازینه وه". وه نه م به نده یه به و فره مانه و شانازی یارمه تی و پشتیوانی، ورم به رز بۆوه و هیزی دلّو ده روونم گه یشته نه و په پی خوئ. به ترسو نیگه رانییه وه رووم ده و نه رکه کرد، چون به نده کان مافی سه ره پیچیکردن له فره مانی شاهانه یان نییه. دیاره له خه لکانی دنیا ئاشکرایه که بیروپای پادشا، خودا شان و شکۆی به رزکاته وه و سه لته نه تو مه مله که تی نه به دی بداتی، رینوینی عه قلی گشتی و رۆحی قودسییه. نه وردبوونه وه له م نه زموون و ئامازه گه له بیروپای پادشا تیژتر ده کا و نه موتالای نه م کتیبه له سه ر قسه دره و شاهه کانی شاهه نشا کارتی کردنیکی ده بئ. به لام نه و فره مانه ی نه وان، بۆ به نده و به نده زاده، ته شویق و هانه یه کی گه وره

بوو. شانازیو مباهاتم پیوه ده‌کرد. وه خیترو چاکه‌ی ئەم کاره بۆ رۆژگاری
خاوەن‌شکۆش مسۆگەر بوو. وه هەر وه‌ها ئە‌گەر پادشایانی رابردوو، که ناویان
له سهره‌تای ئەم به‌شه‌دا هاتوو، ته‌وفیقی له‌م چه‌شنه‌یان ده‌ست که‌وتوو هۆی
ئوه بووه که قسه‌ی چه‌کیمان و زانایانیان به‌ لاهه گرینگ بووه‌و له ئاکامدا ناوی
ئەوانیش به‌م هۆیه‌وه له سهر دنیا ماوه‌ته‌وه.

ئە‌م‌پوۆ که زه‌مانه ده‌ تاعه‌تو فە‌له‌ک ده‌ ئیتاعه‌تو ئە‌مری پادشای عاله‌م،
سوئلتانی عادلێ گه‌وره، شاهه‌نشای به‌نی‌ئاده‌مدایه، ولی النعم مالک الرقاب الامم،
أعلى الله رأیه و رأیته و نصر جُندَه و أَلوِیتَه^۱ وه جله‌وی ده‌سه‌لاتو هه‌وساری
جیهاندارێ به‌ ده‌ست عه‌دلو رحمه‌تو هه‌یه‌به‌تو سیاسه‌تی شاهانه
ئە‌سپێردراوه، وه گه‌وره‌ییو سه‌رتربوونی ئەم پادشا دینداره له‌ نێو که‌ریمانی
بنه‌ماله‌ی به‌پێژیدا و خه‌سه‌له‌ته‌ زاتییه‌ بێ‌‌ویته‌کانی، به‌سه‌ر پادشایانی ئەم
عه‌سه‌ره‌و پادشایانی رابردوودا له‌وه ئاشکرا‌تره که به‌نده‌کان پێ‌ویستیان به‌
دریژ‌داد‌پێ‌تو له‌سه‌ر رۆیشتن بێ. چونکه:

گه‌ر سه‌ده‌زار سائی دیکه‌ بچن، پیره‌دایکی ده‌هر

سوارێکی وه‌ک ئە‌وی بۆ نایه‌ته مه‌یدانی رۆژگار^۲

هه‌ر ئە‌و فه‌رمان ده‌رکردنه، ناویانگو ئاوازه‌ی مباره‌کی له‌ سه‌ر شریتی رۆژگار
جاویدانو ئە‌به‌دی کردوه. خودای ته‌باره‌کو ته‌عالا، هه‌موو پادشایانی عاله‌م
بخاته ژێر فه‌رمانی سه‌ره‌تای ئیقبالو سه‌عاده‌تی ئەم پادشا به‌نده‌په‌روه‌رو به
هه‌موو جۆر، خێر له‌ جوانیو جه‌وانی خۆی ببینن.

بِمَنِّهِ وَ رَحْمَتِهِ وَ حَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ

۱. خودا بێر و ئالای به‌رز رابگری‌تو یاریده‌ری سپای بێت.

۲. در صد هزار قرن سپهر پیا‌ده‌رو / نارد چنو سوار به‌ میدان روزگار.

دهقی پيشه کيه کي کوږي موقه فەع (ابن المقفع)

ئەبولحەسەن عەبدوللا کوږي موقه فەع، رەحمەتی خۆای لێ بێ، و
 دەلی: پاش حەمدو سەنای خودای تەعالا (عزّاسمە) وە دروود بۆ سەر وەری
 پیتە مەبران، سەلامو سەلەواتی خۆای لێ بێ، خودای تەبارە کو تەعالا بە
 ئەو پەپی توانا و حیکمەتە وە دنیای خولقاندو بەرە ی ئادە مزادی بە زانایی و
 هیممەتی خۆی، بە سەرەتی عەقڵو لە سەر تر بوونی باری تیکە یشتوویی،
 لە باقی گیانداران جیاواز کرد. چونکە عەقڵ لە سەر یەک، هاچەری درگای
 خیراتو دەستخستنی بەختە وەریبە کانه، مەسلە حەتی ژیان و مەعاش و مەعادو
 بەختە وەری دنیا و رزگاری رۆژی پەسلان بە ئەو وە بەستراوە تەو. ئەویش
 دوو جۆرە: "غەریزی" که خۆای گەورە رەوای دەبینی و، "دەستەتوو" که
 لە ریی ئەزموونان دەکە ویتە دەستمان. ئەوێ غەریزییە وە کوو ناگر وایە
 لە دارو چێودا؛ که گرگرتنی ئەم ناگرە بە بێ نامرانی هەلگرساندن دەست
 نادا. کارامەیی ئەمەش بێ ئەزموونو دەکارهێنان روو نادا. زانایان گوتوویانە:
 التجارب لِقاح العقول^۱ وە هەر کەس لە فەیزو بەرە کەتی ئاسمانو عەقڵی غەریزی
 بەرە وەرگرتو بۆ کە سببی هونەر تیکۆششی و بە وردی و عاقلانە بپوانیتە
 ئەزموونەکانی رابردووانی پیش خۆی، ئارەزووی دنیا وەدی دینێ و لە رۆژی
 دوامین، خۆش بەخت هەلە دەستێ. والله الهادی الى ما هو اوضح سبيلاً و الارشد

۱. ئەزموونەکان دەبنە مۆی بەرھێنانی عەقڵەکان.

دلیل^۱ دەبێ ئەوەش بزانین کە خودای تەعالا بۆ ھەر کارێک دەلیلێکی داناوە، بۆ ھەر دەلیلێش ھۆکارێک بۆ ھەر ھۆکارێکیش شوێنێ کاتیکی دیاری کردووە، کە دەسەڵات پێوەندی پێوە ھەیە و روژانی تەمەن و روژانی دەسەڵاتی یەکیەک لە بەختە وەران بەو دەپازێتەو. دەلیل و ھۆی وەرگێڕانی ئەم کتێبە و ھێنانی لە ھێندووستانەو بۆ پارس، ئەو بوو کە خودای بانی سەر (عزّاسمە) لە تیرپێژی عەقل و روئامی دادپەرەری، خوشی و ھەزێکی زۆری بە پادشای دادپەرەرو بەختەو، نەوشیروان کە سەرا کوپی قوباد (خَفَّ اللَّهُ عَنْهُ) رەوا دیوو. ھەر وەھا لە ناسینی کار و باران و رێکوپێککردنیاندا فکرو بیرێ تیزو ئەنگێوێ پێداوو. ئەخلاق و ئاکاری بە پەسند و پشتیوانی ئاسمانی رازاندەو، تا قۆلی ھیممەتی بۆ کەسبێ زانست و رەچاگردنی بنەما و لقوپی ئێو زانستە ھەڵمائی و لە ھەموویاندا گەیشتە پلەیک کە ھیچ پادشایەک پاش ئێو نەیتوانی دەستی پێ رابگا و ئێو دارە بالابەرەزە کە وردە وردە، پەرە و ڕە کرابوو، بۆ خۆی بخەملێنێ. لەخۆباییبونی شاھانەو ھیممەتی دنیاگرتن دەگەڵ ئاکار و زانستەکانی تێکەڵ بوون تا ئەوێ کە ئەغلەبی ولاتانی دنیای خستە ژێر دەسەڵات و ملی بە ملھوپانی روژگار دانەواندو کردنیە خزمەتکار و ھەر شتیکی کە دنیاییەکان لەسەر دنیا ئارەزووی دەکەن، وە دەستی ھێنا.

و لەوکاتەدا بە گۆیی ئێو (نەوشیروان) یان گەیاندا کە لە نێو خەزێنەکانی پادشایانی ھێنددا کتێبێک ھەیە کە لە زبانی بالندەو گیاندا بەرانی وەحشی و جوولەو و ڕو جانە و ەران کۆکراوەتەو. وە پادشایان بۆ بەرپێوەبردنی کاروباری رەعیەت و سیاسەت و پەرەپێدانی عەدڵ و داد و دڵۆقانی و شکاندن و بەزاندنی دوژمنان و ھەیاران پیداو یستییان پێی دەبێ. ئەو کتێبە بە کۆی ھەموو چاکەو سەرما یە ھەموو ھونەر و رێنویێ ھەر سوود و قازانجێکو ھاچەری درگای ھەر ھیکمەتێک دەناسن و ھەر وەک بۆ پادشایان سوودی دەتوانێ بیی، بۆ چیرۆ توێژە ناویەکانی خەلکیش دەتوانێ کەلکی لێ وەرگیری و بەو کتێبە دەلێن کلیله و دمنه.

۱. خودا دیارترین رێگاتان نیشان دەدا و خۆی گەورەترین رێنویێ.

ئەو پادشا دادپەرۋەرە، بېياری دا ئەم كىتیبە بېيىنىۋ فەرموۋى پياۋىكى
 ھونەر مەند بىدۆز نەو كە زىيانى ھىندىۋ فارسى بزانىۋ لە زانستو زانىاريدا
 ناويانگى ھەبى، تا بۆ ئەم ئەركە گرینگە دىارى بگرى. ماۋەيەكى زۆر بە
 دواى ۋەھا كە سىكدا گەپان، سەرەنجام لاۋىكى بىزۋويە ناويان دىتەۋە كە ئەم
 مەرجانەى تىدا كۆ بىۋوۋە لە كارى تەبابەتدا نىۋيانگى ھەبوو. ئەۋى بىردە
 لای خۆۋى پىي فەرموو: پاش ۋىردبۋونەۋە ئىستىخارەۋ تەدبىرو مەشۋەرەتى
 زۆر، تۆمان بۆ راپەپاندنى ئەركىكى گەرە دەستنىشان كىرد. چونكە بارو
 بارستاي عەقلىۋ زانىارى تۆ ئاشكرايەۋ مەيلو تاسەى لە پىران نەھاتۋىشت بۆ
 ۋەدەست ھىنانى زانستو ھونەر ناسراۋە. جا، دەلەين لە ۋلاتى ھىندوۋستان
 كىتیبىكى لە ۋچەشە ھەيەۋ دەمانەۋى بېھىنەين بۆ ئەم ۋلاتەۋ كىتیبى دىكەى
 ھىندىيە كەينشى دەگەل بىنە. خۆت ئامادە بگەۋ بە شوۋىن ئەم ئەركەدا بېۋ
 ھەموو ۋىردە كاريەك دە بەرچاۋ بگرە. پىۋولۋ مالىكى زۆرت رەگەل دەخەم،
 تا ھەر خەرج ۋە فەقەيەك پىۋىست بوو، ۋە ئەستۋى بگرىۋ ئەگەر ماۋەى
 مانەۋەت زۆرتى كىشا ۋ پىداۋىستىت زۆرتىر بوو، ئاگادارمان كەۋە تا زۆرتىر بۆ
 بىنيرىن، چونكە ھەموو خەزىنەكانى خۆمان بۆ ئەم مەبەستە تەرخان دەكەين.
 ئەۋجار فەرمانى دەر كىرد تا رۆژىكى پىرۋىز مېارەك بۆ ۋەپكەۋتن دىارى
 بگەن. ۋە ئەۋ (بىزۋويە) بۆ ئەۋ ئەركە رەۋانە بوو. لەگەل خۆۋى پەنجا كىسەى
 ھىتابوۋ كە ھەر كامەۋ دەھەزار دىنار بوو. لە بەپىكرىدندا لەشكرىكى گەرەۋە
 مەزەنە پياۋانى پادشا بەشدار بوون.

ئىنجا، بىزۋويە بە خۆشحالۋى ۋەرەبەرزىيەۋە ۋەدواى ئەم كارە كەۋت. ۋە
 كاتىك گەيشتە جى. بە دەۋرى بارەگاي پادشا ۋ كۆپۋ دانىشتنى
 زانىيانو دەسەلاتدارانو گەرەۋ دەۋلەمەندانو مەجلىسى چىنى بازارىۋ
 ناۋىنى ۋلاتدا دەخولايەۋەۋ لەمەپ حالۋ ئەحوالى نىزىكانو دۆستانى "راى" ۋ
 فەرزانەكانو فەيلەسوفانو زانىيانى پىرسىيار دەر كىرد. لە ھەر شوپىنىكدا خۆۋى
 دەگۆپىۋ بە مدارا ۋ لەسەرەخۆۋى دەگەل ھەموو لايەنىك زىيانى بەپىۋە دەبىردو
 ۋاى دەنۋاند كە بۆ فىرۋىزۋو كەسبى زانست ۋلاتى خۆۋى بەجىھىشتۋوۋە بە

شیوه‌ی شاگردیک، بۆ هه‌موو لایه‌ک ده‌چوو. هه‌ر چه‌ند له هه‌موو زانستیک به‌هره‌مه‌ندو شاره‌زا بوو، وه‌ک نازانایه‌ک خۆی نیشان ده‌دا و له هه‌موو چه‌شنه هه‌لکه‌وتیک که‌لکی وه‌رده‌گرتو دۆستو هاوڕێی له خۆی کۆ ده‌کرده‌وه‌و هه‌ر کامه‌یانی به‌ نه‌زموونی جۆراوجۆر هه‌لده‌سه‌نگاند. له‌ نیو هه‌موواندا یه‌کیکی که‌وته به‌ر دڵ که‌ له باری عه‌قله‌وه هه‌لاواره‌ بوو. پێوه‌ندی دۆستو برایه‌تی ده‌گه‌ڵ پته‌و کرد، تا له ره‌وتی زه‌ماندا بۆچوونو بیروپا و دلوڤانی و دۆستایه‌تی نه‌و که‌سه‌ی لێ روون بۆوه‌و له‌م راستیه‌ تێگه‌یشته‌ که‌ نه‌گه‌ر هاچه‌ری نه‌م نه‌ینیه‌ بداته ده‌ستی و قفلی نه‌م رازه‌ی له به‌رده‌مدا بۆ بکاته‌وه، یارمه‌تی ده‌دا و لانی که‌ره‌مو مروه‌تو مافی هاوده‌نگی و خوشه‌ویستی ده‌ به‌رچاو ده‌گرێ.

هه‌ر وا که‌ ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ردا تێپه‌ریو بناغه‌ی سه‌داقه‌تو باوه‌پێکردن له‌ نیوانیاندا گه‌یشته‌ بارستایه‌کی زۆرو ناشنایه‌تی گه‌یشته‌ نه‌و جێگه‌ متعانه‌ی نه‌مانه‌تو رازداری مسۆگه‌ر بێ، حورمه‌تو ریزلیگرتنی برده‌ بانو چاکه‌ی زۆری ده‌گه‌ڵ کرد. پاش نه‌و کارانه‌ روژیک گو‌تی: برای به‌پێزم، من تا نه‌مرۆ مه‌به‌ستی خۆم له‌ تۆ شارده‌وته‌وه‌و پیاوی عاقل ئیشاره‌تیک یه‌سه‌. هیندوو وه‌لامی داوه، هه‌ر وایه‌و تۆ هه‌ر چه‌ند مه‌به‌ستی خۆت نه‌ده‌درکاند، من سو‌سه‌م کردبوو، به‌لام حالو هه‌وای تۆ ئیزنی درکاندنی پێ نه‌دای. وه‌ تۆ که‌ ئیستا په‌رده‌ له‌سه‌ر نه‌م رازه‌ لاده‌ده‌ی، نه‌گه‌ر بۆت بگێرپه‌وه، عه‌یبو عاریکی تیدا نییه، ده‌زانم، وه‌ک روژ لیم عه‌یانه‌ تۆ هاتووی تا شته‌ هه‌ره‌باشه‌کان له‌ خه‌زینه‌کانی ولاتی ئیمه‌ بۆ پادشای خۆتان به‌یه‌تو به‌ گه‌نجینه‌ی حیکمه‌ت پشت نه‌ستووری بکه‌یو بنه‌مای نه‌و کاره‌ت له‌سه‌ر مه‌کرو حیله‌ دامه‌زراندوو. به‌لام من له‌ خۆپاگریو ناگاداری تۆ له‌ خۆت، سه‌رم سووڕ ما‌بوو. چاوه‌روان بووم تا هه‌لکه‌وێ له‌ کاتی قسه‌ ویاسه‌کانتدا، وشه‌یه‌کی زیادی، که‌ مه‌به‌ستی تۆ ناشکرا بکا، بدرکینی، که‌ نه‌ل‌به‌ته‌ رووی نه‌دا. به‌و هه‌موو وشایریو خۆپاگریه‌ به‌وای زۆترم پێ په‌یدا کردی، چون هه‌ی ئافه‌ریده‌یه‌ک ناتوانی نه‌وه‌نده‌ی وریاییو عه‌قلو خۆپاراستن له‌ دیت‌ران، تیدا هه‌ی. [به‌تاییه‌ت] له‌ غه‌ریبیو له‌ نیو خه‌لکانیکدا که‌ نه‌و ده‌یانناسیو نه‌ نه‌وان نه‌و ده‌ناسیو ناگاداری نه‌خلاقو ره‌فتارو ناکاری یه‌ک نین،

وہ عەقل بە ھەشت خەسلەتان دەناسرئ:

يەكەم: مودارا و ھەوسەلە؛ دووھەم: خۆناسىن. سېھەم: ئىتاعەتى پادشايانو رازىکردنپان و ھەولدانى زۆر بۆ شايسەتەترىن خەزمەتكارى ئەوان. چوارەم: ناسىنى شوئىنى نھىنى راگرتنو ئاگاداربوون لە مەھرەمبوونى دۆستان؛ پېنجەم: زىدەرۆيى دە شاردنەوہى خودو دىتراندا؛ شەھەم: چاپلووسى و جامەلووسكى لە بەر درگای پادشايانو بە قسەى خۆشو دەم تەپى دۆستو ھەوال و دەست ھىنان؛ ھەوتەم: زيان گرېدانو كەم دووبوونو بە ئەندازەى پىويست قسەکردنو ھەشتەم: لە كۆپو مەجليساندا بى دەنگى رەچاوكردنو باسى بابەتېك نەكەى كە لىيان نەويستقوى و خۆ پاراستن لە گوتنېك كە پەشىمانى بەدواوہىە. ھەر كەسېك ئەم ھەشت تايبەتەندىيەى تىدا كۆ بوويىتەوہ لەوانەى بە ويستو حاجەتى خۆى بگا و دۆستان لە وەى مەبەستو مەقسوودى ئەو ئەنجام بەدن، شادمان دەبن.

وہ ئەم بابەتانە لە تۆدا ھەنو زانېم كە دۆستى تۆ دەگەل من بۆ ئەم مەبەستە بووہ. بەلام ھەر كەس ئەو ھەموو فەزىلەتەى تىدا رەنگ بەداتەوہ، ئەگەر لە ھەموو رەھەندىكەوہ رەزامەندى ئەو دەست بەكەوئو ئەوشتە كە دەبېتە ھۆى ئاسوودەنى ئەو ئەنجام بەرئ، لە رىبانى عەقل دوور ناكەوېتەوہ. ھەر چەند ئەم ويستەى تۆ منى خستە ژىر ترسو نىگەرانى، كە قسەىەكى زەلامو مەترسىيەكى گەرەىە.

كاتېك برزويە تىگەيشەت كە ھىندوو لە پىلانى ئەو ئاگادارە، حاشاى لەو گوتەىە نەكردو بە جوابىكى نەرمو نىان گوتى: من بۆ دركەندى ئەم رازە ماوہىەكى دووردېرژ بېرم كرىبۆوہ. بۆ ئەم رازە ئەسلو فەرعو لاىەنو سووچم دانابوو. بەرەگەكانى راستو چەپو ناوہندو بالەكانىم بە مافى دۆستايەتى و خوشروويى و زەمىنەى يەكەتى و موخلىسى رازاندېوہو سەرەتاكانى عەھدو پەيمانو بنەتاكانى بەلئىزو باوہرم كرىبۆوہ پيشەنگو حورمەتى غەرىبى و رىزگرتن لە تەرگەوہتەنىشم كرده ماىە و ھانەى ئەو [لەشكرە] و ئامادە بووم كە بەمجۆرە بىمە گۆرەپانى مەيدانو رووبەندى ترسو دلەپاوكئ لەسەر پەيكەرى

مه به ستم لاده مو به به ره که تی یارمه تی و له سایه ی نیوچاوانی تووه سه ره که وتوو بم. به لام تو به ئیشاره تیکی کورت به سه ر زورو که می فکرو رازی مندا ناگادار بووی و له دریزدادپی و له سه ر رویشتنی زور، بئ نیازت کردمو واداری کردم ته قازای جیبه جیکردنی نیازت لی بکه مو بیاریمه وه. که ره مو پیاوه تی تو هر نه وه ی لی ده وه شاوه و هیوا و هومیدی منیش له دوستایه تی ده گه ل تودا هر نه وه بوو. پیاوی زانا نه گهر متمانه به قه لایه ک بکا که بناغه ی ساغو پته و بئ، یا له چیادا بی که با و بارانو لافاو نایبزیوی، هیچ زیانیکی پی ناگا و ئیرادی لی ناگیرئ.

هیندوو کوتی: له لای پیاوی زانا هیچ شتیک جیگه ی دوستایه تی ناگیرته وه. وه له هر جیگه یه ک بیروپروا به خوشه ویستی رازاوه، نه گهر گیانو سه رومالیش فیدا بکه ی و هه موو مهینه تی و مه راره تیکی بۆ وه نه ستو بگری، هیشتا که مه. به لام کلیلی هه موو داخواری کاریک راگرتو شارندنه وه ی رازه کانه و هه رازیک که سی سیته می تیدا به شدار نه بئ هه رگیز بلآو نابیتته وه. به پیچه وانه وه نه گهر به کوتی که سیکی سیته م بگا، بئ شک ده که ویتته سه ر زارانو ناتوانی حاشای لی بکه ی و نمونه که ی هه وری به هارانه یه که به ئاسماندا بلآو ده بیتته وه و هه ر په له هه وریک بۆ لایه ک ده پروا و نه گهر که سیک نیشانی که سیکی دیکه ی بدا، ناچاره قبولی بکا، چون حاشالی کردنی له فکرو عه قلدا ناگونجئ. به لام نه گهر که سیک ناگای له م که یزوبه ینه مان بئ، برایه تیمان وه ها پایه مال ده کرئ که به مالی دنیا و پاره وپوول وه ک خۆمان لی نایه ته وه، چونکه پادشای ئیمه زور تووپه و تۆسنو جینگنه یه و له سه ر خه تایه کی وردو ئاسایی گه وره ترین سزا ده به رچاو ده گرئ.

برزویه کوتی: پته وترین بناغه ی دوستایه تی نه درکاندنی رازه کانه و من له م باره وه هیچ مه حره میکی دیکه م نییه. ته نیا باوه رم به که ره مو عه قل و زانایی تویه. ده شزانم کاریکی قورسو گرانو مه ترسیداره. به لام له ئازاده گی و پیاوه تی تو راده بینم که من به ئاره زوم بکه یه نی و نه گهر له م رووه وه تووشی زه حمه تیک بی، به ئاسانی وه ربیگری و نه زه حمه ته به و بارگرانییه دابنئی که پیاوه تی و

به‌خشنده‌یی پیتداویستی پین هه‌یه . له‌تۆ روونه‌که‌ بۆلۆبوونه‌وه‌ی ئهم‌ رازه‌ له‌ لایه‌ن‌ منه‌وه‌ نامومکینه‌، دیاره‌ تۆ له‌ خزمانو‌ نزیکانی‌ خۆت‌ نیگه‌رانی‌ که‌ ئه‌گه‌ر‌ پین‌ بزانه‌ن‌ بته‌هاوێژنه‌ به‌ر‌ غه‌زه‌بی‌ پادشا . به‌لام‌ وا‌ وێده‌چین‌ که‌ هه‌والێک‌ ده‌رنه‌چێو‌ کارێک‌ نه‌یه‌ته‌ پیتش .

هیندوو، ئازایه‌تی‌ نواندو‌ کتێبه‌کانی‌ پیتدا‌ و‌ برزوویه‌ له‌ رۆژانیکی‌ دووردریژدا‌ به‌ ترسه‌وه‌ له‌ رووی‌ ده‌نوسینه‌وه‌و‌ مالۆ‌ پارهی‌کی‌ زۆری‌ بۆ‌ ئهم‌ مه‌به‌سته‌ خه‌رج‌ کردو‌ له‌م‌ کتێبه‌و‌ زۆر‌ کتێبی‌ تری‌ هیندوویی‌ نوسخه‌ی‌ هه‌لگرتو‌ باوه‌ر‌ پیکراویکی‌ خۆی‌ نارد‌وه‌ لای‌ پادشا‌ و‌ له‌ کاره‌کان‌ ئاگاداری‌ کرده‌وه‌ .

نه‌وشیروان‌ شادمان‌ بوو، ده‌یه‌ویست‌ برزوویه‌ زووتر‌ بگاته‌ خزمه‌تی، تا‌ رووداوی‌ رۆژگار‌ ئه‌و‌ شادمانیه‌ تالۆ‌ سوێر‌ نه‌کا . زوو‌ نامه‌ی‌ بۆ‌ ناردو‌ ده‌ستووری‌ دا‌ که‌ ئه‌و‌ کاره‌ زوو‌ ئه‌نجام‌ بدرێو‌ به‌ و‌ره‌ی‌ به‌رزو‌ هیوا‌ی‌ زۆره‌وه‌ بگه‌رێته‌وه‌و‌ زۆر‌ ئاگاداری‌ کتێبه‌کان‌ بێ، که‌ بۆیان‌ نیگه‌رانه‌و‌ بۆ‌ وه‌ده‌رخستنیان‌ [له‌ هیندوستان‌] و‌ریایی‌و‌ عه‌قل‌ ده‌کار‌ بپێنێ‌ که‌ خودای‌ (عزوجل) به‌نده‌ی‌ عاقلی‌ خوێش‌ ده‌وێو‌ عه‌قلیش‌ به‌ سه‌برو‌ ته‌جربه‌و‌ ئاگادارییه‌وه‌ جوان‌ ده‌بێ . نامه‌ مۆرکرا‌ و‌ درا‌ ده‌ست‌ قاسیدو‌ پێداگری‌ له‌سه‌ر‌ ئه‌وه‌ کرد‌ که‌ به‌ رێگا‌ پر‌ رێبواره‌کاندا‌ نه‌پوا‌ تا‌ ئه‌و‌ نامه‌ نه‌که‌وێته‌ ده‌ست‌ دوژمنیک .

هه‌ر‌ که‌ نامه‌ گه‌یشته‌ ده‌ست‌ برزوویه‌، زۆر‌ به‌په‌له‌ گه‌پاوه‌و‌ ئاماده‌ی‌ چاوپێکه‌وتن‌ بوو . خه‌به‌ریان‌ دا‌ به‌ "که‌سرا" . بێ‌دره‌نگ‌ بانگی‌ کرده‌ لای‌ خۆی . برزوویه‌ ره‌سمی‌ خزمه‌تو‌ پابۆسی‌ به‌چێ‌ هینا . شا‌ ئه‌حوالی‌ پرسو‌و‌ ریزی‌ زۆری‌ لیگرت . که‌سرا‌ به‌ دیتنی‌ ئاسه‌واری‌ مه‌ینه‌تو‌ مه‌راره‌تی‌ زۆر، که‌ له‌سه‌ر‌ روخساری‌ برزوویه‌ نیشته‌بوو، دلێ‌ بۆی‌ سووتا‌ و‌ پیتی‌ گوت . قه‌ویدل‌ به‌، ئه‌ی‌ به‌نده‌ی‌ باش‌! ئه‌وه‌ی‌ بزانه‌ ئه‌و‌ خزمه‌ته‌ی‌ کردووته‌ جێگه‌ی‌ ره‌زامه‌ندییه‌و‌ به‌هره‌و‌ بایه‌خی‌ ئه‌و‌ ئه‌رکه‌، ده‌زانی‌ن . بگه‌رێوه‌و‌ هه‌وتوویه‌ک‌ به‌سه‌ی‌وه‌ . پاش‌ ئه‌و‌ هه‌سانه‌وه‌یه‌ وه‌ره‌وه‌ تا‌ ئه‌وی‌ پێویسته‌ فه‌رمانی‌ له‌سه‌ر‌ بده‌م .

له‌ رۆژی‌ هه‌وته‌مدا‌ فه‌رمووی‌، زانایانو‌ گه‌وره‌ پیاوانی‌ ده‌و‌ریه‌ری‌ حازر‌ بنو‌ برزوویه‌ی‌ بانگ‌ کردو‌ ئیشاره‌ی‌ پین‌ دا‌ که‌ مه‌زموون‌و‌ ناوه‌رۆکی‌ ئهم‌ کتێبه‌ به‌

گوئی ناماده بوواندا تیپه پرتنی: که خویندیه وه، هه موو سه ریان سووپ مابوو، هه زار دروودو ئافه رینیان پیشککش به برزوویه کردو شوکری یه زدانی پاکیان کرد که نه نجامی نه و کاره ی ئاسان کردوه. که سرا فهرمووی درگای خه زینه کان بکه نه وه به سوینده وه به برزوویه ی گوت به بین ده سگتپانه وه به مه یلی خوی هه ر چه ندی ده یه وی له نه غدینه و جواهرات هه لبرگئی.

برزوویه به رپیتی پادشای ماچ کردو گوتی: لوتفو مه رحه متو عینایه تی پادشا منی له مالی دنیا بین نیاز کردوه. کام ده وله مهندی مالی دنیا ده توانی جیگه ی به نده نه وازی خاوه نه شکو بۆ من بگریته وه؟ به لام چون سویند دراوم، له جامه خانه [به شی جلویه رگ] ی تاییه ت، بۆ شانازی و گهره یی ته خته یه ک قوماش له قوماشی خۆزستانی که بابته ی جلویه رگی پادشایانه هه لده گرم. نه و جار گوتی: نه گهر من له م خزمه ته دا تووشی زه حمه متو مهینه تی زۆر بوومو له ترسو دلّه راوکیدا زلام، هیوای نه وه ی که راپه راندنی نه م ئه رکه ده بیته هوی ره زامه ندی دلخۆشی پادشا، هه موو ره نه چو زه حمه تیکی له بیر ده برده وه. دلخۆشی پادشا، ده بیته هوی ته لاشو تیگۆشانی به نده گان. نه گهر نا، جیبه جیگکردنی ئه رکو ده رکی مورا، به بین به خته وه ری زاتو هه مواریوونی به ختی پادشا سه ر ناگرتی. وه کامه خزمه ت هاوسهنگی نه و که رامه متو پیاوه تییه ده توانی بین که له پاش منو کاتیک لیڤه نه بووم، ده گه ل خاوخیزانی منی فهرمووه؟ وه ته نیا داخوازییه کم ماوه که ده گه ل دلۆفانییه کانی پادشا مه ترسییه کی نابوو نه گهر ده گه ل چاره نووسم تیکه ل بین، گهره یی دنیا و قیامه تم موتوریه ده کرتی، خیرو سه وایی رۆژگاریش بۆ پادشا زه خیره ده بین.

نه وشیریوان گوتی: نه گهر ده ته وی له ده سه لاتدا به شدار بی، مه قبووله و ره وایه. بین په روا به و لیم بخوازه. برزوویه گوتی: نه گهر پادشا ئیزنی له سه ر بین، با به بوزه رجومیهر بفرمومن تا چه ند لاپه ره یه ک له م کتیبه دا به ناوی منی به نده، له سه ر حالو به سه رهاتی من بنووسو له و به شه دا کارو پیشه و بنه په متو ئایینی من به ته وایو باس بکا و پاشان به فرمانی پادشا، شوینیکی له م کتیبه دا بۆ دیاری بکرتی، تا نه و شه ره فو شانازییه، له رۆژگارندا هه تا هه تا

بۆ من بمېنئو ئاوازه‌ی خزمه‌ت‌کاریو به‌نده‌گی من له پېنځاو نه‌مری پادشادا بۆ
 هه‌میشه بمېنئته‌وه .

که‌سرا و ئاماده‌بووان زۆر سه‌رسام بوونو له هيممه‌تی به‌رزو عه‌ق‌لی هه‌راوی
 برزوويه ئاگادار بوونه‌وه . وه له سه‌ر نه‌وه کۆک بوون که برزوويه شایانی نه‌و
 پېگه به‌رزیه . بوزه‌رجومي‌هريان بانگه‌يشت کرد . شا نه‌مری پې کرد : خۆت له
 راست‌گوییو بارستای ئێزاده‌تی برزوويه به‌رانبه‌ر به ئېمه ئاگاداریو ده‌زانی به
 فه‌رمانی ئېمه به‌ره‌نگاری چ مه‌ترسییه‌ک بووه . ده‌مانویست له خه‌زېنه‌کانی
 ئېمه نه‌وه‌نده‌ی ده‌یه‌وی بۆ سه‌ر دنیا‌ی خۆی به‌هره وه‌ربگري ، نه‌لبه‌ته له‌م
 باره‌وه شتي‌کی نه‌ویستو گوتی پې نه‌دا و داخوازييه‌ک‌ی نه‌وه‌یه له‌م کتیبه‌دا
 به‌شیک به‌ناوی نه‌و بنووسئ . به‌شيوه‌یه‌ک که ته‌واوی به‌سه‌ره‌اته‌ک‌ی له‌ روژی
 له‌دايک‌بوونیه‌وه تا نه‌و سه‌عاته که شانازی هاو‌نشینی ئېمه‌ی پې برپاوه ، به
 ته‌واوی تیدا باس بکه‌ئ . ئېمه‌ش لی‌مان قبو‌ل کردو ده‌ستور ده‌ده‌م ، له نه‌سل‌ی
 کتیبه‌که‌دا جی بۆ بکه‌نه‌وه . کار که ته‌واو بوو ، کۆریک پیک بېننو به‌ ناشکرا
 بېخویننه‌وه . تا ته‌لاشو زه‌حمه‌تی تو (برزوويه) له کاراندا ، که به نه‌ه‌لی روژگار
 نه‌نجام نادرئ ، بۆ زانا‌یانو نه‌شرافو نه‌عیانی ولاتیش روون بېته‌وه .

کاتی‌ک که‌سرا نه‌م ده‌ستوره‌ی به‌م هه‌راوییه‌ ده‌رکرد ، برزوويه سو‌جده‌ی
 شو‌کری بردو دوعای به‌خیزی کردو بوزه‌رجومي‌هړ نه‌و به‌ش‌ه‌ی به‌و جو‌ره که
 ده‌ستور درابوو ، په‌رداخته کردو به شيوه‌یه‌کی زۆر جوان رازانديه‌وه و خه‌به‌ری
 دا به پادشا ، نه‌و روژه باری عام [روژی دیداری پادشا] بوو ، بوزه‌رجومي‌هړ نه‌و
 فه‌سله‌ی له کتیبه‌که بۆ برزوويه و هه‌موو زانا‌کان خوینده‌وه ، پادشا و هه‌موو
 ئاماده‌بووان په‌سندیان کردو له راده به‌ده‌ر ته‌ج‌سینی کاری بوزه‌رجومي‌هريان
 کردو پادشا خه‌لاتی به‌قیمه‌تو به‌هاداری پې به‌خشی و نه‌غدینه و جه‌واهي‌راتی زۆرو
 جلو‌به‌رگی رازاوه و تایبه‌تی پيشک‌ش کرد . بوزه‌رجومي‌هړ بيجگه له جلو‌به‌رگ ،
 هېچ شتي‌کی وه‌رنه‌گرت .

نه‌و جار ، برزوويه ده‌ستو لاقی نه‌وشیروانی رامووسی و گوتی : یه‌زدانی پاک ،
 هه‌میشه ئاگاداری خاوه‌ن‌شکو بئو گه‌وره‌یی و عیزه‌تی سه‌ر دنیا‌ی له قیامه‌تیشدا

پښ ببه خشښ. ناسه واری چاکه و پیاوړتی پادشا به و که رame ته ی ده گه لی کردم
گه یشته نه وپه ری خوی، و منی بنده پتی روو سوورو سه رنه فراز بووم. خوینه رانی
نه م کتیبه به هره ی نوری لی وهرده گرن، که هوکاری گویندنه وه ی بناسنو بزنان
که تاعه تی پادشایانو خزمه تکردنی خاوه ن شکویان، باشتیرین نه رکه و پیاوی
شهریف نه و که سه یه که خوسره وانی زه مانه شهره فیان پښ بده نو له ده وله تو
ده سه لاتی خویندا وهریان بگرن.

وه کتیبی کلیله و دیمنه پازده پاژه (باب). نه وه ی هیندووه کان نوو سیویانه
ده پاژه.

پاژی یه ک: شیرو گا

پاژی دوو: لیکنولینه وه له کاری دیمنه

پاژی سږ: کوتری توق له گهردن

پاژی چوار: کوندو قه له په شه

پاژی پینچ: پادشا و پور

پاژی شه ش: کتکو مشک

پاژی حوت: شیرو چه قه ل

پاژی هه شت: مه یموونو ره قه

پاژی تو: تیرهاویژو شیر ی من

پاژی ده: زاهیدو میوان

نه وه ی له لایه ن پارسییه کانه وه پیوه ی لکاوه پینچ پاژه:

پاژی یه که م: برزوویه ی ته بیب

پاژی دووه م: زاهیدو کوپی عیرس

پاژی سیته م: پادشا و به ره همه نه کان

پاژی چوارم: زپینگه رو که پیده

پاژی پینجه م: کوپی پادشا و هاو پیکانی

سهره‌تای کلیله و دیمنه له زبان بوزهرجومیهری به‌خته‌کان

"نهم کتیبی کلیله و دیمنه‌یه، به ده‌ست زانایانو به‌ره‌همه‌نانی هیند، کۆکراوه‌ته‌وه. بابه‌ته‌کانی له هه‌موو چه‌شنه رینویتیو مه‌وعیزه و په‌ندو مه‌ته‌ل پیک هاتون، وه هه‌موو کات چه‌کیمانو زانایانی هه‌ر سینفیک له خه‌لکانی عالم، تیده‌کۆشانو به ورده‌فیل و حیلته به دوا‌ی نه‌وه‌دا ده‌گه‌ران که سه‌رجه‌میک بابه‌ت کۆ بکه‌نه‌وه و باسی نه‌زمو ریکوپیکي ره‌وه‌ندی حالو نیستا و داهاتوو و مه‌سله‌ه‌تی زیانو دنیا و قیامته له‌ودا بگونجینن. تا سه‌ره‌نجام نهم مه‌به‌سته باشه بۆ نه‌وان رووی دا و بارودۆخیکي وه‌هایان هاته به‌ر که قسه و چه‌کایه‌تی جوانو به‌دیع، به یه‌قینی زۆره‌وه له زیان ئازه‌لو بالنده و گیانداری وه‌حشی کۆ بکه‌نه‌وه. وه له‌م کاره‌دا چه‌ند قازانجیان بۆ ده‌سته‌به‌ر بوو، یه‌که‌م نه‌وه‌ی ده باسکردندا مه‌جالی ئالوگۆریان وه‌ده‌ست هیئا، تا له هه‌ر باسیکدا، که درگای به سه‌ردا ده‌که‌نه‌وه، تیروته‌سه‌ل بدوینو بنووسن. فایده‌یه‌کی تر نه‌وه بوو که په‌ندو حیکمه‌تو شوخی و جه‌ف‌ه‌نگ تیکه‌ل کرا تا زانایان بۆ که‌لکوه‌رگرتن له مه‌غزاو نه‌زاناان وه‌ک نه‌فسانه بیخویننه‌وه و لاوانی خویندکار به چاوی زانسته مه‌عریفه‌ت تیی بپواننو له‌به‌رکردنو فی‌ریوونی بۆیان ئاسان بیو کاتیک پیر بوونو به‌سالدا چوون، له‌سه‌ر نه‌و بابه‌تانه‌ی له‌به‌ریان کردوو له‌نگه‌ر بگرنو فکر بکه‌نه‌وه له تیگه‌یشتنی ناوه‌رۆکو مه‌به‌سته‌کان که‌لک وه‌ریگرنو له نه‌کاو به‌سه‌ر گه‌نجینه و خه‌زینه‌ی له قیমে‌ت نه‌هاتوودا بکه‌ون. نه‌وه‌ش وه‌ک نه‌وه وایه

کە پیاویک لە کاتی بلووڤدا بە سەر گەنجیکدا بکەوێ کە باوکی بۆی دانابیو
زۆر خوشحال دەبین و ئیتر تا ماوه دەهەسێتەوه و تووشی زەحمەتی کارو کاسبی
نابن.

ئەوجار، خۆینەرەوهی ئەم کتێبە، دەبین ئامانچو مەبەستی کۆکردنەوه و
دانانی ئەم کتێبە بزانی، چون ئەگەر ئەم بابەتە بۆ ئەو روون نەبێتەوه،
بەهرەیهکی لێ وەرناگیرێ. وە ئەگەر توانی بیخوینیتەوه، دەبین بە وردیو بە
فکرەوه بیخوینیتەوه و هەولی ئەوه نەدا، زوو کوتایی پێ بهێنێ. بەلکوو مەغزاو
فایدهکانی ئەم کتێبە بە کاوهخۆ دە زەینی خۆیدا جێ بکاتەوه، کە ئەگەر بەم
شیۆه نەپواتە پیش، دەبێتە نەقلی کابرای:

پیاویک لە بیابانێک گەنجیکی دیتەوه، فکری کردەوه: "ئەگەر بە تەنیا بمەوێ
ئەم گەنجە بەرمەوه عومریکی درێژی پێ دەوێو هەمووشم بۆ ناپوا. وا باشترە
چەند کەسێک بگرمو بارەبەریکی زۆر بەکری بگرمو هەمووی بەرمەوه مأل".
هەر ئەو کارە ی کردو باری خەزینە ی دە پیش خۆیدا بەرمەومأل بەپێ کردەوه،
کرێکارەکان دەرڤەتیان هێنا و باری جەواھیراتیان بۆ مألێ خۆیان بردەوه.
کاتیکی ئەو پیاوه عاقلو بەتێبینییە، گەیشتەوه مأل، بێجگە لە هەسەرەتو
پەشیمانی چی پێ نەبڕا. وە بەراستی دەبین بزانی کە فایده لە تێگەیشتنایە،
نەک دە لەبەرکردندا و هەر کەس بێ ئاگاداری کاریک دەست پێ بکا، وەک
کابرای دیکە ی بەسەر دێ:

کابرایەکی دەیهوێست بە عەرەبی بدوێ. دۆستیکی زانای ئەو پیاوه تەختەیهکی
زەردی بە دەستەوه بوو. پێی گوت: "لە زبانی عەرەبی شتیکی لەسەر ئەم
تەختەیه بۆ بنوسە". پاش ئەوهی کارەکە ئەنجام درا، تەختە ی بردەوه مأل
جاروبار چاوی تێدەبپێو پێی وابوو بەمجۆرە فێری زبانی بوو. رۆژێک لە کۆرێکدا
بە غەلەتو پەلەت دەستی کرد بە عەرەبی قسەکردن. یەکیکی لە ئامادەبووان
بزهیهکی هات. پێکەنیو گوتی: "پێت وایە قسەکانم هەلەیان تێدایە، مەگەر
نازانی تەختە زەرد لە مألێ منە؟".

لەسەر خەلکان واجیبە کە بۆ کەسێ زانست تەلاش بکەنو تێگەیشتنو

فەھمی بابەت بە گرینگ بزانی. کە تەلەبی عیلمو زانستو داخستنی تۆشە بۆ ئەو دنیا، زۆر پتووستە. وە مەزۆف تا زیندوو دەبێ بە دواى زانستو کرداری باشدا بگەڕێ، نووری ئەدەببیش دڵ رووناک دەکا و دەرمانی تەجرەبەو ئەزموون، خەڵکان لە هیلاکەتیی نەزانی رزگار دەکا، وەک چۆن جوانی خۆر رووی زەوی نوورباران دەکا و ئاوی ژیانیش تەمەنی هەتاھەتایی دەبەخشێ. وە زانستیش بە کردەوێ جوانەو هەمەمالی خۆی دەنوێنێ، چونکە میوەی داری زانست چاکەکاریو کەمنازارییە. وە هەر کەس زانستیک بزانیو دە کاری نەھێنێ، وەک کەسیک وایە کە سامو هەببەتی رینگایەک بزانیو پێیدا تێپەڕێو تووشی تالانو مەترسی مەرگ ببێتەو. یا نەخۆشیک کە زیانو زەرەری خواردنەکان دەزانیو گوێی پێ نادا و پەیتاپەیتا تێداخفت، تا ئەوێ دەگاتە ئاستی مردنو تێداچوون. گومانی تێدا نییە، کەسیک کە زیانو زەرەری شتیک بزانیو خۆی تێپەڕێنێ، دەبێتە ئامانجی تیری لۆمەو تانەو تەشەر. وەک ئەوێ دووکەس دە چالێک بکەون، یەکیان چاوی ساغو ئەوی تریان کوێر. هەر چەند هەر دوو بە هیلاک دەچن، بەلام عوززو پاساودانەوێ کوێرەکە لە لای زانایان مەقبوولترە. قازانجی فێربوون، حورمەتی زاتو گەورەیی نەفسە. کە وابوو پیاو لە بارھێتانو فێرکردنی دیتراندا، ئەگەر فایدە بە خەڵک بگەھەنێو لە نسیبی خۆی غافل بێ وەک کانیاویکە کە هەموو کەس لە ئاوەکەیی بەھرە دەبەنو خۆی بێخەبەرە. لە دوو شتاندا دەبێ خۆت تەیارکەیی، پاشان ببەدەیی بە خەڵک. زانستو مال. یانی کاتیک لایەنەکانی ئەزموون روون بۆوە، لەپێشدا دەبێ بۆ رازاندنەو پالۆتەکردنی ئەخلاقى خۆت حەول بەدەیی. پاشان ئەوانی دیکە وە بەرچاو بگرێو ئەگەر نەفامیک ئەم باسە بە جەفەنگ بزانی، وەک کوێرێک وایە کە خێلیک لۆمە بکا. وە عاقل دەبێ لە دەسپێکی کاراندا ئەوپەری ئامانچو مەبەستەکانی خۆی دە بەرچاو بگرێو پیش ئەوێ ملی رینگا بگرێ، بزانی دەچێتە کوێ. ئەگینا تووشی سەرسووڕماوی سەرەنجام هیلاکەتو پەشیمانی دەبێ. وە بۆ حالی پیاوی ئاوەزەمەند ئەوە باشترە کە هەر دەم تەلەبی روژی پەسلان بەسەر دنیادا بە پتووستتر بزانی. چونکە هەر چەندی هەودای ئەمەلو

ئاره زووی بۆ دنیا کورتتر بئ، له کاتی به جیهیشتنیدا هه سه تهی که متر ده بئ. هه ره ها ئه و که سه ی بۆ ئه و دنیا تیده کۆشئ، مه خسوودو موراده کانی دنیاش وه ده ست دینئو ژیا نی هه تا هه تایی ده بئو ئه وه ی که هه ره بۆ دنیا هه ول ده دا ژیا نی ده بیته وه با لئ که ردنی و سه وایی ئه و دنیا شی له ده ست ده چئ. وه هه ولو تی کۆشانی هه لکی دنیا به تی گه یشتنی سئ مه به ست ده رازیت هه: وه سه ره یه کنا نی قۆشه ی قیا مه تو ئاماده کردنی ئامازی مه عیشه تو ژیا نو را گرتنی پیوه ندی باش ده گه ل جه ما وه، به که مئازاری و خۆپاراستن له عه زیه دانی هه لک.

وه په سندرین ئه خلاق ی هه لکان ته قوا یه و کۆکردنه وه ی ما لی دنیا له ری گه ی هه لال. هه ره چه ند له هیچ بارودۆخی کدا له ره حمه تی په ره ردگار (عز اسمه) و یارمه تی رۆژگار نابئ نا هو مید بی، به لام متمانه کردنی ته واو به م به وایه و وه لانا نی تی کۆشان له عه قلو بۆ چوونی دروست، به دو وه. چونکه به هاوار گه یشتنی خیرات و هه موو جۆره به خته وه ری به ک له و که سه نزیکتره که ده کاراندا خۆ را گره وه ده که سه بو کاردا، ته لاشی پیویست نیشان ده دا. ئه گه ره چه په گه ردی که ردوون وای کرد، ته وه زه لیک به په و پایه یه ک گه یشت، یا غافلکی نه زان سه ره که و تنییکی وه ده ست هی نا، گو یی پی نه دا و لاسای ئه و نه کاته وه، چون به خته وه ره ده وه له تیار ده توانئ که سی ک بئ که چاو له رۆ شوینی ئا وه زمه ندان و ماقو لان ده کا و هیچ کات له ته وه کول دوور نا که ویت هه وه گه وره یی تی کۆشان فه رامۆش نا کا.

وه با شترین کار ئه وه یه ئا کاری جوانی رابردووان بکه یه سه ره مه شقو ئه زموونی پیشینیان وه ک عاده ت ره چاو بکه ی. چونکه ئه گه ره له هه ره کارێ کدا ره و تو ره و شتی خۆ ت ده کار بی نی، عومرت به زایه ده چئو تووشی مه ی نه ت ده بی. با وه کوو ده لئ ن له هه ره زیانی کدا سوو دیک هه یه، به لام له رووی هه لسه نگاندا، وا با شتره که زیانی هه لکی دیکه ببینی و له ئه زموونه کانی ئه وان سوود وه ری گری. چون ئه گه ره له م ری گایه لابه ی هه ره رۆژ نا حه زی و ناله باری به ک ده بی نی و کاتی ک له ئه زموونه کاندا به ئا کامیک گه یشتی، کاتی رۆ یشتن و کۆ چبار بوونه.

وه هه ره گیاندارێ ک له م کارانه دا سستی و دامای له خۆ ی نیشان بدا له کاری

ژیانو به‌رچووندا ناهومیدو لیتقه و ماوه. زایه‌کردنو له ده‌ستدانی دهره‌تو ته‌مب‌لی‌کردن له کاتی نیازو حاجه‌تدا و ته‌سدیقی قسه و یاسیک که ره‌نگه درۆ بن یا راست، وه قیاس‌کردنی ده‌گه‌ل قسه‌ی ناما‌ق‌وول و قبوول‌کردنی به زۆری گویدان به زبان‌لووسی مرۆفی دوو‌پوو، دل‌نیش‌کردنی خزمو که سرو کار، به قسه‌ی پیاوی مایه‌فیتنه و وه‌لانی کرداری باشو خراپه به چاکه ناسین. وه به دوا‌ی ئاسکدا رویشتن به هوا و هه‌وه‌س - که بۆ پیاوی عاقل هیچ هه‌له‌یه‌ک وه‌ک به دوا‌ی هوا و هه‌وه‌سدا چوون نییه - و له مه‌یدانی یه‌قین لای بوونو دهرچوون.

وه هه‌ر کاتیک رووداوه‌کان ده‌ورانده‌وری پیاوی عاقل ده‌گرن، ده‌بی به ریگه‌ی دروستدا بپوا، ریگه‌ی هه‌له نه‌پوا و ناوی خۆپا‌گری و پته‌وی په‌یمانی لێ نه‌نی. چون هه‌ر که‌س بێ‌پێ‌نوێ‌نو کوێ‌رانه به ریگه‌یه‌کی نه‌ناس‌راودا بپوا و له شه‌قامه ریگای راست دوور که‌وێته‌وه هه‌ر چه‌ند زۆتر بپواته به‌ره‌وه، گوم‌پاترو سه‌ر لێ‌شی‌واوتر ده‌بی.

وه نه‌گه‌ر دپوو ده‌ چاوی زۆرداری مله‌و‌پ راچێ، له ده‌ره‌ینانی کۆتایی بکا و گرینگی پێنه‌دا و چاوی دامالێ، بێ‌گومان کوێر ده‌بی.

بۆ پیاوی ئاوه‌ز مه‌ند واجیبه باوه‌پی به قه‌زای ئاسمانی بێ‌و لایه‌نی ئیحتیات فه‌رامۆش نه‌کا. هه‌ر چی به خۆی ره‌وا نابینێ، بۆ دیت‌رانی‌شی به ره‌وا نه‌زانی. چون گومان له‌وه‌دا نییه، هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک پاداشیکه‌ی هه‌یه. وه هه‌ر که وه‌ختی خۆی هات ئه‌و پاداشه ده‌بیند‌رێ و دره‌نگو زووی تیدا نییه.

وه، خوێنه‌رانی ئه‌م کتێبه پێ‌ویسته، له‌سه‌ر فه‌ه‌مو تیگه‌یشتنی مه‌عنا و ناوه‌رۆک جه‌خت بکه‌نه‌وه و شکل و حا‌له‌تی ئیستی‌عاره (خوازه)‌کان بناسن. تا له کتێبو ئه‌زموونی دیکه بێ‌نیاز بنو وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی لێ نه‌یه که له تاریکی‌دا مستان ده‌وه‌شێنێ و له پشت دیواره‌وه به‌ردان داوێ. پاشان پایه‌ی کارانو ته‌دبیری بژێوی ژيانو رزگاری له رۆژی مه‌عاددا له‌سه‌ر ناوه‌رۆکی ئه‌م کتێبه دابه‌ره‌زی‌نێ، تا رووناکی جه‌مالی سوودو قازانجی ئه‌و کاره‌ی به ته‌واوی ده‌رکه‌وێ و درێژه‌ی قازانجه‌کانی بۆ ماوه‌یه‌کی دوورود‌رێژ ده‌ست بدا. و الله ولی

التوفیق لما یرضیه بواسع فضله و کرمه.^۱

قسهی کوژتایی کوچی موقه فاع

نیمه که زانیمان خه لکی پارس نه م کتیبه یان له زمانی هیندیپا به په هله وی وه رگتیرا، ویستمان که خه لکی شامو حیجازو عیراقو به غداش که لکی لی وه ریگرنو به زبانی عه پهبی که زبانی نه وانه ته رجه مه کرا. وه کاتیک له سه نه وه ساغ بووینه وه تا نه و جیگای بومان کرا بو حالیبوونی خویندکاران، بو شهر و شیکردنه وهی بابه ته کان تیگوشاین. تا بو خوینده وارن، که لک لی وه رگرتنو تیگه یشتنی ناسان بیته وه.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ أَوَّلًا وَ آخِرًا وَ الصَّلَاةُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ظَاهِرًا وَ بَاطِنًا.

۱. خودا به هه زلو که رمی مه راوی خوی، به مهر شتیک که لی رازیو شادمان بی، سه رکه و تن عه تا ده کا.

برزوویه‌ی ته‌یب

برزوویه، گه‌وره‌ترین ته‌یبی پارس، ئاوا ده‌لێ: باوکی من سپایی بوو و دایکیشم له‌بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینی زه‌رده‌شت بوو. یه‌که‌م شتێ که خوای مه‌زن به‌ منی به‌خشی، خۆشه‌ویستی دایکو باوکم به‌رانبه‌ر به‌ من بوو. تا ئه‌و جیگه‌ی من له‌ برایانو خوشکان جیاواز بوومو زۆتر بۆ په‌روه‌رده‌کردنو باره‌ینانم تێده‌کۆشان. که ته‌مه‌نم گه‌یشته‌ هه‌وت ساڵ، منیان بۆ خۆیندنی زانستی پزیشکی هان دا، هه‌ر که هه‌ندێک سه‌ره‌ده‌رم لێ ده‌رکردو گرینگی ئه‌و زانسته‌م لێ حاڵی بوو، به‌ ئیشتیا و شۆرو شه‌وقیکی راستو دروسته‌وه‌ بۆ فێربوونی تێده‌کۆشام تا له‌و کاره‌دا نۆبانه‌نگیکم ده‌رکردو به‌ موداوا و چاک‌دینه‌وه‌ی نه‌خۆشانه‌وه‌ خه‌ریک بووم. ئه‌وجار نه‌فسی خۆم له‌ هه‌لبژاردنی چوار کاراندا، که ئه‌هلی دنیا ناتوانن چاوپۆشی لێ بکه‌ن، کرد به‌ سه‌ره‌پشک: زۆرکردنی مال، خۆش راپواردن، نۆبانه‌نگو له‌ سه‌رزاران بوون، خه‌یری دواوژو قیامه‌ت. ئه‌وه‌ش نه‌شارینه‌وه‌ که زانستی پزیشکی له‌ هه‌موو دینه‌کاندا په‌سند کراوه‌. له‌ کتێبه‌ پزیشکییه‌کاندا هاتوه‌ که زاناته‌رینی ته‌یبیان ئه‌و که‌سه‌یه‌ که ده‌ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیدا بۆ تۆشه‌و خه‌یراتی ئه‌و دنیا‌ش تیکۆشی. که به‌ ره‌چاوکردنی ئه‌م ره‌وته‌ نه‌سیبی له‌ دنیا به‌ ته‌واوی ده‌ست ده‌که‌وێو رزگاری روژی په‌سلانیش پاشه‌که‌وت ده‌کا. وه‌ک وه‌رزێرێک که مه‌به‌ستی له‌ چاندنی تۆم دانه‌ویله‌یه‌ که قووتی ژیاڵیه‌تی، به‌لام کاش که خواردنی ئازه‌لانه‌ له‌ سایه‌ی ئه‌م کاره‌وه‌ حاصل ده‌بێ. سه‌ره‌نجام

به ته وای پیشوازیم له م ئه رکه کردو له هر جیگایه که نه خوشیک هه بویه که هیوای چاکبونه وهی تیدا به دی کرابا، له به رانبه ر پاداشدا چاکم ده کرده وه . هر وا که چه ندیک تیپه پریو جه ماعه تیکم له هاوشو غله کانم له پیشتر هاته به رچاو، نه نفسی ته ماعکار هانی دام به ره و کۆکردنه وهی مالی دنیا به پۆم و چی وای نه مابوو که پام هه لخلیسکئی، له و حاله ته دا رووم ده خۆم کردو گوتم:

ئهی نه نفس، به قازانچو زهره ری خۆت نازانی. پیاوی زانا چۆن به دل ئاره زووی شتیک ده کا که زه حمه تو ده رده سه ری زۆر بئو قازانچو که لک لی وه رگرتنی که م؟ ئه گه ر له عاقیبه تی کارو رویشتن به ره و گۆر به دروستی بیر بکه یته وه، ته ماع و هه وه سی مالی دنیا ش به سه ر ده چن. وه پته وترین ده لیل بۆ ته رکی دنیا، ده به رچاو گرتنی ئه و چه ند که سه په ستو داماو هیه که به مالی دنیا له خۆده رچوون و مه غروورن. له م بیرو که بئ خیرو بیر ده ست هه لگه ر. وه هیممه تو لیها تووی خۆت بۆ نه نجامدانی کاری خیرو خیرات ته رخان بکه، که رینگه سه ختو دوورو قاقره و هاو پتیان نه یارو کۆچکردن نزیکو کاتی بارگه تیکه وه پیچان نادیار. ئامان نه که ی له تیکه وه پیچانی تۆشه ی قیامت غافل بی، که زاتی به نی ئاده م زه رفیکی نامه که مه و پره له خلتو پیسایی بۆگه ن له چوار جۆری دژواز. وه ژیان وه ک کۆله که یه ک رایگرتوون، وه ک چۆن بوتیکی زپین به بزماریکه وه به نده و نه ندامه کانی پیکه وه لکاوون. که هر کات بزماره که ده رکیشین، بوته که ش له به ریه ک ده چن و ده شکئی. هر کاتیش له ش شایانی ئه وه ی نه ما ژیان هه لبگرئی، زۆر زوو، تیک ده پروخیو له ناو ده چن. وه به هاوده می دۆستو براده رانی ش مه نازه و زۆر به دوا ی تیکه لاوبوون ده گه لیاندا مه به. که میوانیو جه ژنه کانی له شیوه نه کانی که مته ره و غمی له شادی له سه رته ره، وه ده گه ل ئه وان هه ش ده ردی دوریو سوژی دورکه و تنه وه چاوه پوان کراوه. هر وه ها ده کرئی واین که بۆ ئاسایشی مالو منالو ئاماده کردنی ویستی به پچوونیان، کۆکردنه وهی مال پتویست بئو که سیک زاتی خوی فیدای ئه وه بکا. دروست وه ک نه مه وایه عه تر له سه ر ناگر دابنن، به هره ی پزانی ئه م بۆنه بۆ خه لکه و ما که ی بۆنه که ده سووتن. وا باشته ره که له چاره سه رکریندا زۆر وریا بیو گوئی

مه ده نه وه که خه لک قه دری ته بیب نازانن، به لام تو بزانه نه گهر ته و فیت هه بئو که سیک له چه نگالی دهر دو زه حمه نه جات بدهی، لیبور دن له گونا هانت ده سته بهر ده بئ. له جیگایه که عاله میک له خوشی و که لکوه رگرتنی نانو ناو و زیان ده گه ل ژنو مندال، بئ به شنو به نه خوشی در ژخایه نو دهر دی کوشنده وه ده نالینن، نه گهر ده عیلاج کردنی نه واند ا بۆ پاداشی نه و دنیا، ته لاش بکری و سلامه تی و که مکړنه وهی دهر دو نارحه تیان مسوگهر بیته وه، بارستای خیر و سه وایی نه م کاره ده حیساب نایه. وه نه گهر که سیک بئ غیره ت، ته لاشیک له م چه شنه له بهر ته مای مالی دنیا په ک بخا، وه ک نه وه وایه که: پیاویک مالیکی پر له عودی هه بوو، فکری کرده وه نه گهر ورده ورده وه به کی شان بیفرۆشم زور ده خایه نو له گو تره به نیوه قیمه ت فرۆشتی.

کاتیک به م شیوه یه له دوژمنایه تی نه فسی خو مدا زنده پویم کرد، هاتمه وه سر ریگهی راستو به مه یلیکی راستگو یانه و حیسابو پاداشیک بئ پیا، به مالیجه کردنو موداوی نه خوشانه وه سه رقال بوومو رۆزگاری خو م له م نه رکه دا نفرو کرد. تا به به ره که تی نه م ری بازه درگای رسقو رۆزیم به سه ردا کرایه وه و خه لاتو دیاری و مه رحه مه تی پادشایان به سه ر مندا په یتا په یتا داباری و بهر له سه فهری هیندو وستانو پاش نه ویش نه نوعی دوستانه تی و کامه رانی و نیعه تم به نسیب بوو. تا نه و راده یه که له روانگهی مالی دنیا و پله و پایه وه له هه موو که س بالاتر بووم. پاش نه وه له به ره مو ناسه واری زانستی ته بابه تدا ورد بوومه وه فایده و سه مه ره کانیم له سه ر په رده ی دل م ره سم کرد. هیچ عیلاج و موداویه کم پئ شک نه هات که ببیته مایه ی عیلاجی نه سللی و ببیته هو ی بنه بریونی ته و او و که مالی نه خوشی. به جوړیک که نه م نه خوشییه دیسان سه ر هه لته داته وه. وه چون میزاج به مجوره یه، زانایان چونو به چ پاساویک ده توان خاترجه م بنو نه م موداوا کردند به سه به بی شفا بزنان؟ وه کاری خیر و کو کردند وهی تۆشه ی قیامه ت کاتیک ده ست ده دا که له موداوا کردند، نه خوشی نه گه پیتته وه و سه ر هه لته داته وه.

وه من به پئی نه م سه ره تایه ی باسم کرد، ده ستم له ته بابه ت هه لگرتو

هیممه تو ته لاشی خۆم خسته سهر ته له بی دین. وه نه له حق نه م ریگایه م درێژو
 بڼ پاپان هاته بهرچاو. سهراسهر خۆفو ته نگه ژه بوو. نه ریگا دیارو نه رینوینو
 ریبهر مه بوو. له کتیبه کانی ته بابه تیشدا باسیک له و ریگایه نه کراوه. که به هوی
 نه و باسانه ریگا بدۆزیتته وه یا له بهندی سهرگهردانی خۆت رزگار بکهی. وه
 خیلافو جیاوازی بیروپا له نێو دینه کاندای زۆر ئاشکرا بوو. هیندیک به شیوهیهکی
 میراتی دهستیان به چله دارێکی زهعیف گرتبوو، تایفهیهک له ترسی گیان و بۆ
 ملکه چی له بهرانبهر پادشایاندا پاپان له سهر پیگهیهکی له رزۆکو رووخهک
 دانابوو، وه جهماعهتیک بۆ تهماعی مالو دهولتهی دنیا و بهرزی پله و پاپیه دلیان
 به پشتیوانی دافه تاو یا ئیسکو پرووسکی داپزیو خۆش کردبوو. وه دژایهتی
 نێوانیان له مه پ، ناسینی ئافریقه (خالق) و سهرهتای ئافراندن و کۆتایی کار له
 نه ندازه به دهر بوو و ههر یه که یان رایان له سهر نه وه بوو که ریبازی من دروسته و
 دوزمنم له سهر هه له و خهتایه.

وه به م فکرو بیره وه ماوه یهک له بیابانی سهر سووپا ویدا مامه وه له هه ورازو
 نشیودا سهرگهردان بووم. نه مده توانی بزانم مه قسوودو مه قسه د له کوپیه و نه بۆ
 ریگای راستو حق رینوینیکم دیته وه. ناچار هه را که وتمه ری تا زانایانی هه
 سنفیک ببینمو له نه سلو فرهی بیروپروایان بکۆلمه وه و تیبکۆشم به یه قینیکی
 پته و، جی پتییهکی دلخواز، وه دهست بپنم. نه م کاره شم نه انجام دا و بارودۆخی
 باسو لیکۆلینه وه م پیک هینا. تیگه ی شتم هه تایفه یهک قسه یان له وه ده کرد
 که دینی نه وان باشتیرینه و به دوورو درێژی قسه یان ده کردو که لانی دیکه یان به
 گومرا ده زانی و دژایه تیان ده گه ل غهیری خۆیان ده کرد. له م گه پانه مدا، به هیچ
 شیوه، دهرمانی دهردی خۆم نه دۆزیه وه و بۆم روون بۆوه که بیهوده ده گه لیان
 دانیشتوومو هیچ شتیکم لێ نه بیستن که دهروونی نه هلی ئاوه زو زانایی قبوولی
 بڼ. فکرم کرده وه نه گه ر له مه و دوا به دوا دووبه ره کی و دژایه تی بیروپای
 نه مانده بپۆمو قسه ی نه و غه ره زدارانه باوه پ بکه م وه ک نه و غافل و نه زانم
 به سهر دێ که ده لێن:

شه ویک ده گه ل هاو پیکانی چوونه دزی، خاوه ن مال ههستی به جووله جوولیان

کړېدو به خه بهر هاتو زانی که ده زه کان له سهر بانن. خیزانی به سبا وه خه بهر هیتا و تیی که یاند. نه و جار فهرمووی: من خوم ده خو ده که مو توش به دهنگی بهر، به جوریک که نه وان گوئیان لئ بئ، قسم ده که ل بکه. به پیداگریه وه لیم پېرسه نه م هه مو مالو سامانه ت له کوپړا هیتاوه. ژن فرمانی شووی ده کار هیتا و نه و جوړه که قه رار داندرابوو پرسپاری ده کرد. شووه که ی گوتی: له م باسه بکه پئی که نه گهر پیت بلیم له وانه یه که سیک بییستئو به سهرمان وهر بن. ژنه که پاوه ده ست به ردار نه بوو. پیاوه که گوتی: نه و مالو ده وله ته م له ریگی دزیکردنه وه کړ کردو ته وه. من له دزیکردندا وه ستا بوومو سیحریکم ده زانی که به مجوره بوو. به مانگه شهو، له بن دیواری مائی ده وله مه ندان راده وستامو حه وت جارن ده مگوت: "شوله م، شوله م". پاشان ده ستم ده تیشکی مانگه شهو وهر دینا و به یه که حه ره که ت ده چوومه سهریانی مال که. حه وت جاری دیکه ده مگوت شوله م شوله مو به تیشکی مانگه شهو دا ده چوومه ناو مالو حه وت جاری دیکه ش ده مگوت شوله م هر چی پولو نه غدینه ی مال که بوو، وه دیار ده که وت. نه وه ندی توانیپام هه لمده گرت. حه وت جاری دیکه ش ده مگوته وه شوله مو به تیشکی مانگه شهو دا ده هاتمه دهر وه. له سایه ی نه م سیحرو نه فسوونه وه نه که س ده یتوانی بمبینئو نه که س شکی ده کردم. ورده ورده نه و مالو سهروه ته م وه ده ست هیتا، به لام ده ستم به داوینت نه م نه فسوونه فیتری که س نه که ی که زیانو زهره ری زوره، دزه کان گوئیان لیوو و له خو ش نه وه ی فیتری نه م له فزانه بوون ناگایان له خو نه مابوو. سه عاتیک راوه ستان، که خاترجه م بوون خیزانی نه و مال هه وتوون، سه روکی دزان حه وت جار گوتی شوله مو پئی ده نا و کولاوکه (رهوزن) نا و سهروه بن به عه رزیدا که وت. خاوه ن مال ده ستیدا چوماغو نیوشانی کوتا و گوتی: ته واوی ته مه نم شان و پیلیم کوتا و مال م کړ کرده وه تا تو ی کافر ده تووره که ی بکه یو بیبه ی؟

نیستتا بلئ بزائم تو کئی؟ دز گوتی من نه و نه زانه بئ خه بهر م که قسه ی گهرمو فریوده ری تو به بادی فه نایدا دام، تا هه وه سی بهر مال له سهر ناو راخستن، هاته سهرمو وهک پووشوو ناگر که وته جه ستمو نه و به لایه م به سهر

هات، ئیستاش شه قیتم تیه لده با زه حمت که م بکه مو ملی خۆم بشکینمو ون بم.

کورتی بپر مه وه، به م که پانو به دوا دا چوونه دا، به قینو متمانه رووی خوی نه نواند. به خۆم گوت که: نه گهر له سه ر دینی رابردوان، بئ متمانو به قین رابوه ستم وهک نه و جادوو گهرم لیدی که دریزه به کاری خراب ده دا و به پیتی ره چاو کردنی رابردوو پیتی وایه رزگار ده بئ. وه نه گهر دووباره لیگۆلینه وه به دوا دا چوون ده ست پئ بکه مه وه، ته مه نم مؤله ت نادا که نه جه ل نزیکه و نه گهر له سه ر که ردانی و حیره تیشدا بمیتمه وه هه لو فرسه ت له ده ست ده چئو بئ ناماده یی ده بئ کۆچبار بم. وه خیرو مه سه له حه ت له وه دایه که هه موو ده میگ هاوړی چاکه و کاری چاک بم که ناوه روکی هه موو دینه کانه و روو ده و شتانه بکه م که په سندی عه قلو ویستی سروشتی منه.

پاش نه م بریاره، له ئازاردانی گیاندارانو پیاو کوشتنو ده عیه و ئیفاده و توو پرایی و خه یانه تو دزی خۆم پاراست. له هه واوه وس دوور که وتمه وه وه وه سی ژانم به به کجاری وه لا نا و زبانه له درو بوختان و قسه ی وا که زیانو زه ره ری پتوه بئ، گری دا. جنیو یا بوختان و غه ییه ت به سه ر زبانه دا نه ده هات. به واجیبم زانی له ئازاردانی خه لکان و دۆستایه تی دنیا و جادوو گهری و کاری نا په وای دیکه خۆ بپاریزم. ویستی ره نجانندی خه لکم له دل ده رهاویشته. وه بۆ گه یشتن به خیراتی روژی هه ستانه وه و قیامه تو سه وایی نه و دنیا، هه رگیز بوختانم به سه ر زبانه نه هات. له نا پاکان دوور که وتمه وه وه له پیاو چاکان نزیک بوومه وه. مه سه له حه تی خۆم له داوین پاکیدا ده زانی، هیچ هاوړی و یار مه تیده ریک وهک سه لاه و مه سه له حه ت نییه. وه ده ست خستنی نه وه ش نه گهر ئیراده ده گه ل ته و فیقی ئاسمانی متوریه بکری، ئاسانه. وه هه ر چه ندی لی بیبه خشی که م نابیته وه وه له ده کاره ی نا نیشدا کۆن نابئ، به لکوه روژ به روژ ریکو پیکترو ته پوتازه تر ده بئ. له وه ش ناترسی پادشایان لیتی بستینن. وه ئاوو ئاگرو جانه وه راتو درنده و به لای دیکه کاری تی نا که نو نه گهر که سیگ لی روو که ردان بئ و خۆشییه کی کاتی نه و که سه له که سبی

خیراتو زه‌خیره‌کردنی باشییه‌کان بچ به‌ش بکا و مالو عومری خوی بۆ ناره‌زوی دنیا خه‌رج بکا، ده‌بیته ئه‌و بازرگانه‌که: زۆپو جه‌واهیراتی زۆدی هه‌بوو، پیاویکی رۆژانه به‌سه‌ت دینار به‌کرێ گرت که ئه‌و زۆپو جه‌واهیره‌ی بۆ کون کا. کابرای کرێکار کاتیگ له‌مالی بازرگان دانیششت چاوی به‌چه‌نگیگ که‌وت. به‌وردی تیی ده‌پوانی. بازرگان لیتی پرسى: ده‌زانی لیتی بده‌ی؟ گوتی ده‌زانم. تییدا زۆر وه‌ستا بوو. فهرموی لیتی ده‌. کابرا هه‌لیگرتو به‌زمیکى خوشی ده‌ست پیکرد. بازرگان له‌وه‌زمه‌دا شادو سه‌رخۆش بوو. سندووچه‌ی جه‌واهیرات به‌ئاوه‌لایی له‌وئ داندرا‌بوو. کاتیگ رۆژگه‌یشته‌کوتایی کابرا داوی کرێی کرد. هه‌ر چه‌ند بازرگان گوتی که جه‌واهیراته‌که هه‌ر له‌جیی خۆیه‌تیو بۆ کاری نه‌کردوو کرێ نادری، بچ‌فایده‌بوو. کرێکار ده‌ر هه‌لبوو، گوتی به‌کرێکاروی خۆت بوومو تا پایانی رۆژ ئه‌وه‌ی فهرموت کردم. بازرگان به‌ناچار کرێی دا به‌کرێکارو به‌سه‌رسوو‌پماوی مایه‌وه. رۆژگه‌ی زایه‌ بپوو، پوولی به‌هه‌ده‌ر دا‌بوو، جه‌واهیرات پ‌رژوی‌آلو، زه‌حمه‌تو کاره‌که‌ش هه‌ر له‌جیی خوی.

باش ئه‌وه‌ی سه‌لاحو مه‌سله‌حه‌ت به‌م شیوه‌یه له‌د‌ل‌م‌دا جیگیر بوو، ویستم روو ده‌عیباده‌ت بکه‌م تا زاهيرو باتینم به‌عیلمو عه‌مه‌ل بپازیته‌وه. وه‌چون ره‌نجی عیباده‌تو عه‌فاف له‌به‌ره‌نگاری ده‌گه‌ل شه‌پاره‌تو خراپه‌دا زۆپو مه‌تالیکى مه‌حه‌که‌مو له‌راکیشانی خیردا بۆ لای خۆت که‌مه‌ندیکی درێژه‌و ئه‌گه‌ر که‌ندوکۆسپیک یا هه‌ورازیکى توند بیته‌ پ‌یش ده‌توانی که‌لکی لێ وه‌ربگری ده‌ستی پ‌ی بگری. وه‌یه‌کیگ له‌قازانجه‌کانی ته‌قوا ئه‌وه‌یه که ده‌توانی بژیو هه‌سه‌ره‌تی نه‌مانو زه‌والی دنیا فهرامۆش بکه‌ی، وه‌هه‌ر کات پیاوی به‌ته‌قوا به‌وردی به‌پوانیته‌کاروباری ئه‌م دنیا فانییه‌و ئه‌و نیعمه‌ته‌تیپه‌رانه، بچ‌گومان ناحه‌زیو قه‌باحه‌تی ئه‌وانه به‌چاوی به‌سی‌ره‌ت ده‌بینو هه‌موو ته‌لاشی خوی ده‌خاته‌سه‌ر، که‌م ئازاری هه‌موارکردنی رینگای قیامه‌تو به‌قه‌زاوقه‌ده‌ر رازی ده‌بی، تا که‌م غه‌م بێو دنیا ته‌لاق بدا، تا له‌دواهاته‌کانی (تبعات) رزگاری بێو شه‌هوه‌تی دنیا وه‌لا بنێ، تا پا‌ق‌ژی زاتی بیته‌ دیو هه‌سه‌دو ئیره‌یی ف‌ه‌ی

بدا، تا له دلاندا خۆشه ویست بڼو به خشنده ییو سه خاوه ت بکاته دوست تا
 حه سره تی مالو مه تاعی دنیا نه خوا و کاره کانی له سر ته وه ره ی عه قل به پړوه
 به ریت، تا له په شیمانی ئاسووده بڼ. تا ده گه ل یادی قیامت تیکه لاو بڼو
 قاتیعو خۆ به که مزان بڼ. وه به هه ورزو نشیوی ری ئاشنا بڼ تا لاقی ده به رد
 مه لته نگویئو خه لکان نه ترسیئڼ، تا به نه مینی بژی. هه ر چه ندی له به ره مه
 باشه کانی پاکداوینیدا زۆر تر ده قووله وه چوم، مه یلی من ده به ده سته ئینانیدا
 زنده تر ده بوو. به لام ده ترسام، چون وه لانانی شه هوه تو خوشی و حزی نه غدو
 مالی دنیا کارئکی زۆر نه سته مه و شه ر عکردنیش له ودا مه ترسییه کی گه وره یه،
 چون نه گه ر کۆسپیک بیته سه ر ری، مه سلّه حه تی دنیا و قیامت زبانی پیده گا.
 وه ک نه و سه گه ی که له سه ر لیواری جوگه ئاوئک، ئیسکئکی دپته وه، که
 ئیسکه که ی به دمه وه گرت عه کس ی نه وی له ئاودا دیت، پیی و ابو، نه وه
 ئیسکئکی دیکه یه. ته ماع گرتی، زاری کرده وه تا نه ویش له ئاو ده رکئشئ.
 نه وه ی ده زاریدا بوو له ده ستی دا.

به کورتی، چی وای نه مابوو که نه م هه راسه، ناهومئیدی دلته نگیم به
 سه ردا زال بکا و به نووکه شه قئک ده نیو شه پۆلانی گومراهی و سه رلئشیواویم
 باوئزئو هه ر دوو دنیا م له ده ست بچئ. دووباره به قوولی فکرم له کاروباری
 دنیا کرده وه و هه ر نه چو زه حمه ته کانیم هیئایه وه به رچاو. بۆم روون بۆوه که
 نیعمه ته کانی نه م دنیا یه وه ک رووناکی برووسکه، بڼ ده وامو تئپه پڼ. وه به
 گشتی وه ک ناوی سوئیر وایه که هه ر چه ندی بیخوئته وه، تینوو تر ده بی. یا
 وه ک کوپه ی پڼ له شیره ی ژه هراوییه که تامی شیرینه به لام عاقیبه ته که ی
 هیلاکه ته. یا وه ک خه ونئکی خوش وایه که ده بیینی و تیدا سه ره سستی، به لام
 که به خه بهر هاتییه وه، بیجگه له حه سره تو نه فسووس چت پڼ نامئڼ. ئاده مزاد
 ده کۆکردنه وه ی مالو مه تاعی دنیا دا وه ک کرمی نیو پيله وایه، هه ر چه ندی
 زۆرتری بته نئ به ندی لی توندتر ده بڼو رزگار نابڼ.

نه وچار، به خۆم گوت نه وه ش دروست نییه که جار جار له دنیا وه به هه ر مه
 ده خۆم ده نووسیم بۆ قیامه تو جار جاریش له قیامه ته وه به غاردان ده گه پرمه وه

بو دنیا. وه عه‌قلی من له‌م نیوه‌دا وه‌ک داوه‌ریک وایه که له رووداویکدا به قازانجی هه‌ر دوو لایه‌ن حوکم ده‌دا.

ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر دینی عاقلانی. ته‌نیا دۆستیک به‌سه‌، چون هه‌ر دلێکیشت هه‌یه. سه‌ره‌نجام بپیارم له‌سه‌ر عیباده‌ت دا. چون زه‌حمه‌تو ره‌نجی عیباده‌ت له‌ به‌راوردکردن ده‌گه‌ل رزگاری له‌ رۆژی په‌س‌ل‌اند‌ا وه‌زنێکی نییه. له‌ حالێکدا هه‌زو خۆشی دنیا، به‌و هه‌موو زه‌حمه‌ته که بۆی ده‌کێشی، پایه‌دار نییه، له‌ راستیدا تالییه‌کی که‌م که میوه‌ی شیرینو زۆر ده‌دا، باش‌تره له‌ شیرینی و خۆشییه‌کی کورت که تالی و زه‌حمه‌تی زۆری به‌ داوه‌یه. ئه‌گه‌ر به‌ که‌سیک بلێن که ده‌بێ سه‌ت سال ده‌ عه‌زایی به‌رده‌وامدا بژی، به‌ جۆریک که رۆژانه ده‌ جار ئازای به‌ده‌نت له‌تو په‌ت ده‌که‌نو دووباره وه‌ک خۆی لێده‌که‌نه‌وه تا نه‌جاتی هه‌تا هه‌تاییت ده‌ست که‌وێ، ده‌بێ ئه‌م عه‌زابه قه‌بوول بکا و ئه‌و سه‌د ساله به‌ هیوای که‌یشتن به‌ نیعمه‌ته ئه‌به‌دییه‌کان، که‌متر له‌ سه‌عاتیک دێته به‌رچاو. ئه‌گه‌ر چه‌ند رۆژیک له‌ زه‌حمه‌تی عیباده‌تو به‌ندی شه‌ریعه‌تا ده‌بێ سه‌بر پێویست بێ، پیاوی عاقل چۆن لێی رووکه‌ردان ده‌بێو به‌ کارو ئه‌رکیکی زه‌حمه‌تو دژواری له‌ قه‌له‌م ده‌دا؟

وه ده‌بێ بزانی که هه‌موو شوێنێکی ئه‌م دنیا به‌ پره له‌ به‌لا و عه‌زابه ئاده‌م‌زاد له‌و رۆژه که ده‌ ره‌حه‌می دایکدا شکل ده‌گرێ تا کۆتایی ته‌مه‌ن یه‌ک کورته ساتیش له‌ به‌لایان ئه‌مین نییه. چون له‌ کتێبه‌کانی زانستی ته‌بابه‌تا ده‌گوترێ که ئه‌و ئاوه‌ی ئه‌ولادی لێ په‌یدا ده‌بێ، کاتیک ده‌گاته نیو ره‌حه‌م ده‌گه‌ل نوتفه‌ی ژن تیکه‌ل ده‌بی و توند ده‌بیته‌وه‌و ره‌نگی ده‌گه‌رێ.

بایه‌ک ده‌ زگ ده‌وه‌ستێو ئه‌و ئاوه خه‌سته وه‌ جووله ده‌خا تا وه‌ک ئاوی په‌نیری لێ دێ. پاشان وه‌ک ماستی لێدێ. ئه‌وجار دابه‌ش ده‌بێو ئه‌ندامه‌کان ده‌پوین، کوپ رووی ده‌ پشتو کچ رووی ده‌ لای زگدايه. ده‌ستی منال له‌سه‌ر نیوچاوانو چه‌نه‌گه‌ی له‌ سه‌ر ئه‌ژنۆی، جێگیر ده‌بی. ده‌روبه‌ری وێک هاتوه‌و به‌ستراوه ده‌لێی ده‌ کیسه‌یان ناوه. به‌ زۆری نه‌فه‌س ده‌کێشی. لای سه‌رووی گه‌رمی و قورسایی زگی دایکه‌و ژیره‌وه‌ی هه‌موو تاریکی و ته‌نگی، که پێویست

به گوتن ناکا. نه و جار که ماوهی مانه وهی نه و تیده په پښو زه مانی له دایکبوونی مندال دهگا، ره حه م ژانیکي تیده وه ستنو مندال قه وه ت ده دا به خوئی تا سه ری به ره و شوینی چوونه ده ر، وهرچه رختینو ته نگي نه و ره هه نده ی پیدایا ده ریا ز ده بڼ نه وه نده زوره که هیچ نه شکه نجه یه ک له وه زورتر نییه. نه گه ر ده ستنی نه رم یا بایه کی فینکی نه رمونیانی ویکه وئ، نه وه نده به ئیشو ژانه وه ک نه وه وایه پیست له پیاو بکه نه وه. نه و جار هه موو چه شنه به لا و نه خوئی روی تیده که ن. له کاتی برسیه تی و تینوئیتیدا ناتوانی داوای خواردنو خواردنه وه بکا و نه گه ر تووخی ده ردیک بڼ ناتوانی رایگه نئ. گیره و کیشی ده لانکناو ده ره یانانو په پروگوپینو شتی له م چه شنه ش هه ر مه پرسه! وه کاتیک روژانی شیرخواردن کوتایی پښات، ده چه ره سه ره ی گه وره کردنو باره یانان ده که وئو ده ردو نازارو نه خوئی په یثا په یثا دئو برانه وه ی نییه.

وه پاش بلوغ و گه وره بوون غه می ژنو مندالو ته ماعی مالی دنیا و کاری پر له مه ترسی کاسبی و به ریچوون ده ست پیده کا و ده گه ل نه و هه موو په تایه دا چوار دوژمنی دژواره له سروشت ده گه لی ده بڼه هاوپی، به لکوو هاوخواهی ده سته ملان، نافه تی لوه کی وه ک کره مارو دوویشکو جانه وه ری درنده و گه رما و سه رما و به فرو بوورانو بارانو برووسکه و ره عدو نابوودی له نه کاو، بوی ده بۆسه دان. نه و جار عه زابو ده ردی پیری - نه گه ر بگاته پیری - و سستی و بڼ تاقه تی له هه مووی خرابتر. قه ستنی دوژمنانی خیره سه رو نییه تی خرابی نه یاران به شوینیدا ده گه رپڼ. وه زمانیک که نه م په تا و به لایانه هیچ کامیان له نارادا نینو هه لو مه رچو بارودوخ بو ژیانیکسی پته و ناماده یه، یادکردنه وهی نه و ده مه ی که وه عده ی مردن دئو ده بڼ دوستانو مالو مندالان به جڼ بیلئو مالوایان لڼ بکه یو شه ریته تی تالی مه رگ بچیزئ، هه موو خو شه ویستی دنیات له دلدا سارد ده بیته وه هیچ عاقلیک ته مه نی خوئی له دنیاویستیدا به فیرو نادا. چونکه سه ودا کردنی مانو نه مانو هه تا هه تایي ده گه ل کاتی، دیوانه ییو شیتیه کی گه وره یه و مه غموونبوونیکي ته واوه. گیانی پاک به قوریانی له شیکي پیسو پوخلکردن، کاریکی سه کرانه یه.

به کورتی له م رۆژگار تاریکه دا که خیراتو چاکه له سهر به ک روی له که مییه و هیمه تی خه لکان ده کاری خێرو حه سه ناتدا کورتی هیناوه، با وه کوو پادشای عادل، نه و شیروانی که سرای کوپی قوباد، خاوه نی به خته وه ری و گه وه بی و عه قلی له سه رو بیرو پوی پته و و هیمه تی بلند و وه ی به رزو که مالی راستی و قسه ی دروست و عه دلو دادپه وه ری دنیاگرو میهره بانی و دلوفانی و به ره که تی سه خاوه تو بلوکردنه وه ی ره حه مت و به هره ی زانست و حیکمه ته و ناگاداری حالی زانایانو ته میگردنی زالمانو ملهوپانو بارهینانی خزمه تکارانو کوشته و بپی زۆرداران و لایه نگری سته ملیکراوان و بی نه نوایانه، ده بینم که کاروباری زه مانه روی له ناخۆشی و رۆژه په شییه و خیراتو چاکه مالوایی له خه لکان کردوه و کاری باش و نه خلاقی په سندکراو له ناو چووه و ریگه ی راست به ستراره و ریگه ی گومرایی و سه رلیش یوای کراوه یه و دادپه وه ری نابیندری و زۆلم و زۆری له چاو ده دا و عیلم و زانست ته رک کراوه و نه زانی ویستی خه لکه . په ستی و ناکه سی زآلو پیاوه تی و مروه ت شاره و دۆستایه تی کزو دۆزمنایه تی به هیز، جوامیر و پیاو خاسان نه خۆشو زه لیل و به دکاره و پیاو خراپان ئاسوده و ری زلی گیراو، مه کرو حیه، بیدار و ئازاده یی و وه فا ده خه ودا، درۆ کاریگه رو پرسوده و راستی وه لانراو و دورکه و ته . حه ق مه لاتوو و ناحه ق سه رکه و ته و . وه دوا ی مه و و هه وه س که و تن باوه و ده ژیرپینانی نه وه ی عه قل فه رمانی له سه ر ده دا، ره و . وه مه زلوموسی به رحه ق زه لیل و زالمی ناحه ق جه لیل، ته مع غالب و قه ناعه ت مه غلوب . وه زه مانه ی غه دار به و حاله تانه دلخۆشو به وه ده ستهینانی نه م حالو هه وایه که یفی سازه و دلی خۆشه .

کاتیک فکرو بیرى من به م شیوه یه له ئاکاری دنیا به ته وای شاره زا بوو، وه تیگه یشتم که ئاده مزاد خۆشه ویستترین و شه ریفترین بوونه وه رانه، وه قه درى رۆژانی خۆی نازانی و بۆ رزگاری نه فسی خۆی حه ولیک نادا، له دیتنی نه م حاله سه رم سوورما و که باش تی فکرم، تیگه یشتم مانیع و کۆسپی سه ر ریی نه م به خته وه رییه، ئاسوده ییه کی که مو گه یشتم به ئاره زووی گچکه و بی بایه خه . که خه لک گیرۆده ی بووه، نه وه ش حه زو خۆشی هه سته کانه، خواردن، بۆنکردن،

دیتنو له مسکردنو بیستن، نه د داخوایانه ش هیچ کات به بارستای پتویست دهست ناکه ون. له زه والو فنه نابوونیش ناپاریزرین. وه نه گهریش وه دهست که ون، زیانی دنیا و قیامه تی تیدایه. وه هر کس هه موو توانای خوی له م ریگه دا ده کار بینو و گرینگیه کانی دوا روژ وه پشت گوئ بخا وه ک: نه و کابرایه ی به سهر دئ که له ترسی و شتری مهست هه لاتو خوی ده چالاوئکدا هه لواسی و دهستی به دوو چل دار گرتبوو که له سهر چالاو که روایوونو لاقیشی له سهر پیگه یه ک دانابوو. له و حاله ته دا باشتری چاو لیگرد، هر دوو پئی له سهر سهری چوار مار دانابوو که سهریان له کونه کانیان ده رهینابوو. چاوی له بنی چالاو که کرد، نه زده هایه کی سامناک زاری داپچریبوو و چاوه روانی که و تنی بوو. سهرنجیکی دا دهره وه ی چالو، مشکی ره شو سپی وه ک هاران خهریکی قرتاندنو برینی ریشه ی داره کان بوون. وه کابرا له م روژه ره شیهه دا ته دبیری ده کردو به شوین ریگا چاره یه کدا ده گه را. له بهر ده می خوی که ندوویه کی چووه کی میش هه نگوینی چاو پیگه وتو که میکی هه نگوین تیدا دیته وه. هیندیکی له سهر لیوی دانا و نه وهنده ی پی خوش بوو که ناگای له کاری خوی نه ما و له بیری چوو که پای له سهر سهری چوار مار داناوه و نازانی که ی وه جووله ده که ونو مشکه کانش وه ک هاران خهریکی برینی چله داره کان بوونو راوه ستانیان نه بوو. وه کاتیک چله دار شکا، نه ویش که وته ناو زاری نه زده هاوه، نه و حه زو خوشیه که مه، نه وی تووشی وه ما غه فله تیک کردو په رده ی ره شی له به رانه ر رووناکی عه قلی نه ودا راگرت، تا مشکه کان برینی چله کانیان ته واو کردو بی نه نوای به ته ماع ده زاری نه زده ها که وت.

که وایوو، من دنیا م به و چالاو په مه ترسییه شو به اندو مشکانی ره شو سپی برینی بی وچانی چله کانم به شه و روژ چوواند که به دوا یه کدیدا هاتنیان بو له ناوبردنی گیاندارانو نزیک کردنه وه ی نه جه لیان ده به رچاو گیراوه. وه نه و چوار ماره سروشته کانی ناده مزادن که مؤره ی پشتی ئافرانندی ناده مزاده، هر کات یه کیک له وان بجوولی ژه هری کوشنده و مهرگ حازه. وه چه شتنی نه و برووکه هه نگوینه شم به خوشیه کانی نه م دنیا یه داناوه که سودی که مه و

دوردو مهینه تی زوره ... مرؤف له کاری قیامت ده گټړټه وه و ریځه ی نه جاتی لن
 ده به ستی. وه نه ژده هاش به شوینی گه پانه وه که به هیچ فکرو لیکدانه وه یه ک
 چاری ناکړی وه کاتیک شهر به تی مەرگ هه لقوړیندرا و زه بری کوشنده ی
 بوویه حیا^۱ درودو سهلامی خودای لن بی وه شینرا، به ناچار ده بی ره گه لی
 که وئ، ترسو خوځو مه ترسو و هاوارو قیزه ی نه و ببینی. نه و کات په شیمانی
 بی فایده یه و توبه و گه پانه وه به کار نایه. نه ریځه ی گه پانه وه هیه و نه عوزو
 به هانه سووډیکی هیه.

سه رتان نه په شینم کاری من گه شسته نه و جیگایه که به قه زای ناسمانی
 رازی بمو نه وهنده ی له توانامدا بوو کاروباری قیامت به نه نجام گه یاندو به و
 هیوایه ده زیام که به لکوو بگه مه زه مانیک که له ودا ریڼوینیکم ده ست که وئ و
 یاریکو ری نیشانده ریکم هه بی، تا نه وه ی که سه فهری هیڼدو وستان هاته پیش و
 رویشتم. له ویش نه رکو کاری باسو لیکولینه و هم تا نه و جیگه ی له توانادا بوو
 جیبه جی کردو کاتن گه پامه وه زور کتیبم ده گه ل خوم هیتا که یه کیک له وان
 "کلیله و دیمنه" یه و خودای مزن له هه موو که س گه وره ترو زاناتره.

شيرو کا

رای هیندی به بهرهمه نی گوت: له بۆم باس بکه، مه سه له ی دوو که سان که دۆستی یه کترنو به بۆ تیچاندنی شۆفاری غایه ن ئەم دۆستایه تییه تیک ده چۆ و کار ده کیشیته لیک دوورکه وتنه وه و دوژمنایه تی.

بهرهمه ن گوتی: هه ر کات شووبرو شۆفاریک بکه ویته نیوان دوو دۆستانو قسه و باسان بپنێ و به ری، بئگومان ئەو دۆستانه لیک ده ترازین، بۆ نموونه، به سه رهاتیکه که ده لئ:

بازرگانیک بوو، زۆر ده وله مه ند. مندا له کانی گه ره بوونو ده ستیان بۆ کارو کاسبی نه ده چوو. له کارو ته لاش رووگه ردان و سه رگه ردان، ورده ورده ده ستیان بۆ مالو داها تی باوکیان درژ کره شو شه شو پش پشپیدا ده دا. باوک به پتویستی زانی سه رکۆنه یان بکا و په ندو نامۆزگاری پتویستیان پشپیدا. کۆی کردنه وه پش گوتن: رۆ له کانم، ئەهلی دنیا به دوا ی سن جیگه و پشگه دا ده گه رینو پششی ناگه ن مه گه ر چوار خه سه لته یان هه بئ، جا ئەو سن مه تله به ی به دوایدا ده گه رین ئەوانه ن، ده ستپۆیشته وییو به ئیروبوون له مه عیشه دا، پایه به رزیو پله و پایه و گه یشتن به خیراتی رۆزی په سالان و قیامه ت. ئەو چوار خه سه لته شه که به هۆیا نه وه ده گه نه ئەم مه به ستانه ئەوانه ن: کۆکردنه وه ی مال به ریگه ی دروستو په سندرکراودا، وه به رنامه ی دروست بۆ راگرتنی مالو به خشین، به و مه رجه ی مه سه له جه تی به ریچوونی تیدا بئو ره زامه ندی ئەهلو عه یالیش حاسل

بێ. وە تۆشە ی قیامەتو ئاگاداری و پاراستنی نەفس لە بە لا و رووداوی رۆژگار، تا ئەو جینگە ی بۆت بکری. وە هەر کەس لەم چوار خەسلەتە یەکیان بخاتە پشت گوێ، زەمانە پەردە ی دزایەتی لە بەرانبەر مراد و خوازەکانی ئەو رادەگری. چونکا هەر کەس لە کەسابەت رووگەردان بێ، نە خۆی پێ بە پێ دەچێ و نە دەتوانی کەسانی دیکە وەخۆ بکری، وە ئەگەر مآل وەدەست بێت و بۆ زۆرکردنی تەلاش نەکا، زوو فەقیر دەبێ. سەرما یە و سامان هەر چەند چکەچکەش خەرج بکری ناخری تەواو دەبێ. وە ئەگەر لە زیادکردن و راگرتنی ئەو دا زۆر تێکۆشی و خەرجی لەخۆپایی بکا، تووشی پەشیمانی دەبێ و زبانی لۆمە و لەقەمی لێ دەکریتە وە، وە ئەگەر بەجێ خەرج نەکا هەر وەک بێ ئەنویاکی لیدی کە لە خۆشییەکانی دنیا بێ بەشە. وە دەگەڵ ئەو هەموو تەقدیر و قەزا ئاسمانییانە و رووداوانە ی رۆژگار کە لە ئارادان، ئەگەر سامانەکی بخاتە بەر بلۆکردنە وەو بەتڵاندن، وەک حەوزێک کە هەموو کات ئاوی دیتە نیو و ئاو و پۆکە ی ئەوەندە نەکیشتی کە دینە ناوی، ناچار بە قەراغندا ئاو وەکە ریی خۆی دەکاتە وەو هەلدەپژێ و لێی دەچێ یا کەلینیکی گەورە دەکاتە وەو حەوز ئاوی تیدا نامێنی.

کۆرانی بازرگان رینۆنییەکانی باوکیان بیست و قازانجەکانی ئەم نەسیحەتانەیان بە تەواوی ناسی. برا گەورە کەیان رووی دە بازرگانی کرد و سەفەری دووری کەوتە بەر. دوو گای دەگەڵ خۆی برد یەکیان ناوی شەنزەبە بوو، ئەوی دیکەش ئەندەبە. لە رێگادا تووشی زەلکاویک هاتن. شەنزەبە دەویدا عاسیە بوو. بە فیلێو تەلەکە هەر چۆنیک بوو هێنایانە وە دەر. بەلام توانایی رویشتنی نەبوو. بازرگان پیاویکی بۆ بەکری گرت کە ئاگاداری بکا و کە قەوە ی گرتە وە بە دوایدا بپوا. کابرای بەکریگیرا و رۆژیک لەوێ مایە وە، حەوسەلە و تاقەتی بەسەرچوو. شەنزەبە ی بەجێهێشت و بە بازرگانی گوت، مندار بۆتە وە.

شەنزەبە هێندیک بووژایە وەو خۆی گرتە وەو بە دوا ی لەو و پدا دەگەرا، تا گەیشته میژگو میژغو زاریک کە بە هەموو چەشنە روو و کۆکیا یە کۆ گۆل و ریحان رازا بۆ وە. ئەوەندە جوان و زەنۆیر، لە بەغیلی، چاوی بەهەشت کۆیرو بەدیتنی ئاسمان سەرسام و هێپ.

لہ ہر لاوہ گومیلکہ ہر وہک گولاول

مہلہی قازو بۆرچین لہ چۆموشہ تاو

شہنزہ بہ شو میڑگہی زۆر پیخۆش بوو و لەوئی مایہوہ، چون گوتوویانہ: و
اِذَا اَنْتَهَيْتَ اِلَى السَّلَامَةِ فِى مَدَاكٍ فَلَا تُجَاوِزْ. وہ پیشینیان گوتوویانہ کہ اِذَا اُعْشَبَتْ
فَانْزِلْ^۱، پاش ماوہیہک مانوہ، قہلہو بۆوہو قہوہتی گرتہوہ. سہرمہستیو
بیپہروایی تیدا بہدیہات، وہ بہ شادیو بہ خۆ نازینیکہوہ بہ دہنگی بلند
بۆراندی. لہ نزیک شہم میڑگو میڑغوزارہ شیریک دہژیا کہ جانہوہری وەحشو
کئیوی زۆری بہدہوروہ بوو. مہموو دہ ژیر فہرمانی شو دا بوون. شویش جحیلو
رہعنا و ملہۆپو سہرہپۆ. ہہرگیز گای نہدیتبوو، ہہرگیز بۆرہی نہبیستبوو. ہہر
کہ دہنگی شہنزہبہی بیست لہ ترسان لہ خۆ میست. نہیدہویست جانہوہرانی
دہوروہری بہو ترسہ بزائن، کروشمہی کردو بی دہنگ لہ جیی خۆی نہدہبزوتو
بۆ ہیچ لایہک نہدہچوو.

لہ نیو دارودہستہی شو دا دوو ریوی ہہبوون، یہکیان ناوی کلیلہو شوہی تر
دیمنہ بوو. ہہر دوو زۆر زیرہکو لیہاتوو بوون. دیمنہ بہ تہماعترو خۆبہزلزانتہر
بوو. بہ کلیلہی گوت، چۆن لہ پادشا حالی، کہ لہ گۆشہیہک قوونی داداوہ،
کزو داماوہو مہستو خوستی لیپراوہ. کہس نازانن چی لی قہوماوہو برہم برہمی
جارانی نہماوہ! کلیلہ گوتی، شہم قسہ بۆ تو نابن، تو چت بہم یاسہ داوہ؟
نیمہ لہبہر درگای پادشا دہ ئاسایش داینو توعمہیہک دہخوینو لہو چینہ
نین کہ بتوانین بہ نزیکو ئاخاوتن دہگہل پادشایان، سہرہرز بین، تا ریگی
حزورمان بدہنو قسہمان گوئیست بن. لہو قسہی گہپئی کہ ہہر کہس بہ
زۆر زہحمت بیہوئی کاریک جیبہجی کا کہ دہ شانو شوہکەتی شو دا نییہو
شایانی شو شو رکہ نہبن، شو بہلایہی بہسہر دئی کہ بہسہر مہیموون ہات،
دیمنہ گوتی: چۆن؟

گوتی: مہیموونیک دارتاشیکی چاو پیکہوت کہ لہ سہر داریک دانیشتبوو

۱. بہ ہر سو یکی آبدان چون گلاب / شناور شدہ ماغ بر روی آب.

۲. کانتیک گہبشتیہ شوینی سلامت لیی تپہر مہبہ.

۳. کہ گہبشتیہ جیگہی سوز راوہستہ.

خهریکی برینه وهی بوو، دوو بزماریشی له لا بوو، هر کات بزماریکیانې ده کوتا نه وهی تری که ده پیشدا کوتا بوو، هه لده کیشاوه، له و کاته دا دارتاش بۆ حاحه تیک ده رکوت. مهیمون له سهر داره که، له و جه مسهره ی که برابووه، دانیشته. هر دوو گونی له نئو قه لشتی داره که دا هه لاهه سرا بوونو نه و بزماره ی که داکوترا بوو، پیش نه وهی، نه وی دیکه بکوتی، هه لکیشا. هر دوو لای داره که پتکه وه جووت بوونو گونه کانی ده بهینی هر دوو به شی داره که دا گیری کرد، له بهر نیش و نازاری گونی له هوش چوو. دارتاش گه پاره وه مهیمونی نه وه نده کوتا تا توپی. هر لیړه وه پرا گوتوویانه "مهیمونو دارتاشیان نه گوتووه!"

دیمنه گوتی: تیگه یستم، به لام هر که س له پادشایان نزیک بیتته وه، هر بۆ نه وه نییه به ریچوونو بژیوی ده ست که وی، چون ورگ له هر شویتیک بی به شتیک پر هر ده کری. فایده ی نزیکی له گوره پیاوان نه وه یه قه درو قوتبت وه سهر که وی و ناگاداری له دوستان بکه ی و دوژمنان سهر کوت. قه ناعه تیش له که مهیمه تی و بی مروه تییه وه سهر چاوه ده کری.

وا ده لن کاک نه حمده ی قازی

خوپرییه پیاوی قانیعو رازی^۱

وه هر که س به دوا ی پاروو (طعمه) دا ویله، به ناژه ل حیسابه. وهک سه گی برسی که به کوته نیسکیک شاگه شکو به ورکه نانیک رازییه، چاو له شیر که، نه گه له گرتنی که رویشکدا چاوی به گوړه که ریگ بکه وی، که رویشک به جی دیلی و بۆ گوړه که ده چی.

گر ده خوازی پتگه یه ک به رزو گرینک

تو وره ی بازت هه بی و زه بری پلنگ^۲

وه هر که س بگاته پله ی به رز، با وهک گول ته مه ن کورتیش بی، عاقلان له رووی جوانی ناسه وارو یادی به خیر که لیی ده کری، به ته مه ن دریزی ده زانزو

۱. نه م دوو شیعه له ده قی کلیله و دهمنه ی فارسیدا هاتوون که نئوی شاعیره کانیان باس نه کراوه، وه رگتپ له ده قی کوردیه که دا بۆ رازاننه وه ی بابه ته کان جارویار هونراوه یهک نزیک به ناوه ریکی شیعه فارسییه کان ده خاته ناو وه رگتپانه که. از دنات شم قناعت را / همت را، که نام کرده ست آرزو؟
۲. با همت باز باش و با رای پلنگ / زیبا به گه شکار و پیروز به جنگ.

ئەو كەسەش كە بە كەم كورتىك رازىيە، با ۋەك گەلای سەرویش زۆر بىمنى
لە لای زانايان ۋەزنىكى نىيە.

كليە گوتى: گويم دا ۋەرمائىشتەكانت، بەلام بگەپۆۋە لای ەقلى خۆتو بزانه
كە ھەر تايۋەيەك جىگەي تاييەتسى خۆي ھەيە. ۋە ئىمەش لە ۋچىنە نىن كە
شايانى ئەو رىزو حورمەتە بىنو بەدوايدا بېۆين.

دېمە گوتى: "خاۋەن ھىمەتانو جوامىران لە پىۋەندى دەگەل پلەۋپايەو
سەرکەوتندا، ھەم ھاۋفكرنو ھەم جياۋازى بىرۋاشيان ھەيە. ھەر كەس نەفسى
شەرىفى ھەيە، خۆي لە پىگەي خواروو دەگەيەننە پلەۋپايەي بەرزو بلىند".
ۋە ھەر كەس، بېۋاي كىزو ەقلى كورت بىنو نزمە، لە پلەۋپايەي بەرزو ۋە
بەرەو خوار دادەگەپۆ. ۋە سەرکەوتن بۆ روتبەي بالا زەحمەتى زۆرەو دابەزىن
لە بەرزىيەۋە بۆ نزمى زيانو رووداۋى كەم، بەردى گەرە بەرزكردنەۋە بۆ سەر
شان زەحمەتى زۆرى دەۋىو بىن زەحمەتى زۆر، دەتوانى بىخەيتە خوارەۋە. ۋە
ھەر كەس لە ۋەدەستپىنانى گەرەپىدا يارمەتى ھاۋكارى پياۋى بەرزەفەر نەكا،
عوزدى رەۋايە كە گوتوۋيانە اذا عَظُمَ الْمَطْلُوبُ قَلَّ الْمُسَاعَدُ^۱.

ۋە ئىمە شايانى ئەۋەين پلەۋپايەي بەرز ۋەرىگىزىن بەۋ پلە نزمى ۋە پەستىيە
رازى نەبىن.

كليە گوتى: دەتەۋى چ بگەي؟

گوتى: من دەمەۋى لەم دەرۋەتەدا خۆم بە شىر بناسىنم، كە توۋشى
دوۋلى ۋە سەرلىشىۋاۋى بوۋە. بە رىئوئىنى ۋە نسەتى من ھىندىك دەكرىتەۋە.
بەمچۆرە لە لای ئەو پلەۋپايەيەكم گىر دەكەۋى.

كليە گوتى: چۆن دەزانى كە شىر لە بارىكى خەمۇكى ۋە سەرگەردانى دايە؟
گوتى: بە ەقلى زانايى خۆم ئاسەۋارو ھۆكارەكانى دەبىنم. كە پياۋى زانا
بە دىتنى رۋالەت لە دەروۋنى دىتران ھالى دەيە.

كليە گوتى: باشە، چۆن خۆت لە شىر نىزىك دەكەيتەۋە؟ خۆ تۆ خزمەتى
پادشايات نەكردوۋە رىۋوشوئىنى ئەو كارە نازانى.

۱. ئەركانەي مەبەست گەرە بوۋ، يارىدەر كەم دەبن.

دیمه گوتی: نه گهر مروف زانا و به توانا بڼ، نه نجامی کاری گه وړه وه لگرتنی باری گران نایبه زینتی. وه خاوه وړه ی روونا کبیر له کاراندا کورتی ناهینتی و بؤ پیاوی عاقلیش ته نیایی و غوریه ت زیا نی نابڼ.

کلیله گوتی: پادشا، به گشتی نه هلی زانستو مروه ت، زور ناخاته بهر که ره مو ره حمه تی خوی. به لام روو ده کاته نریکانی خوی که له خزمه تیدا له قه دیمه وه پله وپایه ی میراتییان هه یه و له بهر هوی په سندرکراو، ریژیان هه یه. وهک توله ی میو که ناچیته سر داری به رزو بلندو پر بهر هر چی لئی نریک بڼ، لئی ده هالی.

دیمه گوتی: هاورپیانی سولتانو بابو بایپیرانیان هه میسه نه م پله وپایه یان نه بووه، به لکوه به مرووری زه مان، ورده ودره به ته لاشو تیکوشان گه یشتونه ته پله وپایه. منیش هر نه وه ده که مو له م ریگیاه وه ده چمه به ره وه.

هر که س خزمه تی دهریاری پادشایان بکا و له کیشانی باری مهینه تو کاری زه حمه تو خواردنه وه ی شه ریته تی تالو ناخوش روو گهردان نه بڼ، گوپی سویتنه ری ناگری تووړه به ناوی سه برو حه وسه له دامرکینو شه یسانی هه وا و هه وس به نه فسوونی ناوړه له غاو بکا و ته ماعو زنده خوازی فریودهر به سر عه قلی رینیشاندهر دا زال نه کا، بنه مای کار له سر ده سترکورتی و بیرۆکه ی راست هه لچنئو ده گه ل رووداوان مودارا بکا و هه لسوکه وتی عاقلانه بڼ، به مجوره به مه به ستو مرادی خوی ده گا و به خته وهری ده جلو به رگی رازاوه دا دیته پیشوازی. کلیله گوتی: گریمان له پادشا نریک بوویه وه، چوڼ ده که ویه بهر نه زهری و چوڼو به چ ده لیلیک به پله و پایه یه که ده گه ی؟

گوتی: نه گهر بتوانم لئی نریک بیمه وه، له قوولایی دلته وه به هه موو توانا وه خزمه تی ده که مو هر چی فهرمووی واده که مو به مه یلو هه وای نه و هه لسوکه وت ده که م، خو م له لومه کردنو ناحه زی نه حوالو ناکاری ده پاریزم. نه گهر کاریکی کردو به مه سله حه تی مولک بوو، نه وده ی پی هه لده لیم که نه نجامی کاره که ی له بهر شیرین بڼو زورتر ده خوی رابینتی و به وړه ی به رزه وه نه نجامی بدا. نه گهر روو ده کاریک بکا که سه ره نجامه که ی کاره سات بڼو شه پرو زیانو زهره ی بؤ

مهمله که تو ژيانی خوی لښ بکه ویتته وه، به ته دبیرو به نهرمو نیانییه کی زږو به خټبه که مزانیی بڼ سنووره وه، له به ره می شوومو ویرانگه ری برپاره که ی ناگاداری ده که مه وه. به جۆرېک که له هیچ تۆکه رو خزمه تکارېکی دیکه نه وه ی نه دبیی. بزانه که پیاوی عاقلی زیان چه ورو قسه زان نه گه ر بیه وئ، کاری حه قو ره وا ده کاته ناحه قو ره فتاری ناږه وا و ناحه قیش ده کاته حه ق.

گه ر ره وایه ک ناره واکه م که س نییه لؤمه م بکا

یا ره واکه م ناږه وایه ک، هه ر ده لئښ سه د ثافه رین

وه ویتنه گه ری چابوکو ره نگینده ست، نه قشرو نیگاری وا ده کیشیتته وه که به چاوپا لات وایه، بلندو نه وئو سافو ناوه مواره.

وه کاتیک پادشا هونه رو لیته اتوویی منی چاو پیکه وت، زؤرتر له منی پښ خوش ده به. بملاویتته وه و لیم نرېک بیتته وه.

کلیله گوتی: نه گه ر هه ر وایه و لیږپاوی نه و کاره بکه ی، ده بڼ زؤر به پاریزه وه بؤی بچیو زؤرت ناگا له خوت بڼ. چون کاریکی پر مه ترسییه. وه زانایان گوتوویانه؛ خو له قه ره ی سڼ کاران مه ده ن. هاوونشینی سولتانو چیشتنو تاقیکردنه وه ی ژه هه ر به گومانو درکاندنې نه پنی لای ژنان. زانایانی بلیمه ت ده لئښ: پادشا وه کوو کتوه، پر له مه عده نی زپړو زپوه، له هه مانکاتدا مه سه کنی شیرو مارو جړو جانه وه ری دزپوه، نه شکه وتی پر نه جنده و دیوه، سه رکه وتن له و شاخه نه سته مو له ویتدا مانه وه نه سته مترو به مه ترسیتره.

دیمنه گوتی: راست وایه. به لأم هه ر که س له خه تر هه لئ، هه رگیز به گه وره یی ناگا و له سڼ کاراندا سه رکه وتن ده ست نادا، مه گه ر به وره ی به رزو به رزه فږی پیاوی زانا. کار بؤ سولتان، سه فه ری ده ریا بؤ بازرگانو تیک شکاندنی دوژمنان. زانایان گوتوویانه: مه قامی پیاوی پیاو له دوو شویتندا جیگه ی ثافه رینه: له خزمه تی پادشای کامرانو نیو به ده ره وه و له نیو زاهیدانو له خواترسانی قانیعو دل روونگه ره وه.

کلیله گوتی: خودای مه زن له م کاره دا خیرت وه پښو ناگادارت بڼ، هه ر

چهند من به راستی دژئ تهو کارهم.

دیمنه رویشتهو سلأوی له شیر کرد. شیر له دهستو پیوهندانی پرسى: تهو کتیه؟ وه لامیان داوه: فلانی کورپی فلان. گوتى: به لئ باوکیم دهناسى دواى تهو قسانه بانگى کرده لای خوئو پرسى: له کوئ دهبی؟

گوتى: له بهر دهرگای پادشادامو تهو دهرگایم کردوته قیلهی حاجهتو هیوا و هومئدی خومو چاوه پروانم نه رکیک بئته بهرو من رایبه رینم، چونکه له باره گای پادشایاندا کارو نه رکى زور دینه پیش که ژئرده ستان به باشى ده توانن رایانه پینن. وه هیچ خزمه تکاریک نییه هر چهند نزمو نه ناسراو بئ، خزمه تیکى، له دهست نه یات. ته نانهت چله دارى نیشک که فرپیان داوه ته سه ریگا، ناخرى به کاریک دئ. دهیکه نه خه لال (چیلکه ی زور باریک) گوچککى پی ده خورینن. ژینه وه ریک که خيرو شه پرو قازانچو زهره رى لئ هه لېوه رئ، چون ده بئ هیچ که لکى بؤت نه بئ.؟ که گوتوویانه:

گهر بؤت نابم به دهسته گول

بمکه دهسته چيله ی بن کل

کاتیک شیر وته کانی دیمنه ی بیست، سه رسام بوو، واتیکه یشت که دیمنه دهیه وئ نه سیحه تیکیان بکا. رووى له دهستو پیوهندان کردو گوتى: پیاوى هونه رهندى به مروهت، هر چهند پله نزمو دوژمن زور بئ، به عقلو پیاوه تی خوئ له نئو گه لدا دیارى دهکا، وهک گری ناگر، هر چهند هه لاییسینه ره که ی بیه وئ، له سه ره خق بسووتئ، گری لئ بهرز ده بیتته وه.

دیمنه بهم فه رمایشته ی پادشا خوشحال بوو، زانى که نه فسوونه که ی له گوئى شیردا کاریگر بووه، گوتى: له سه ره هه موو خزمه تکارو دهستو پیوه ندى پادشا پیویسته که هر بابته تیکى به نرخو نه سیحه تو رینوئینییه کی به زه نیاندا تئده په پئ، دهریپرنو بارستای عقلو زانیاری خوئان بخه نه بهر نه مرو بیروپای سولتان، که پادشا تا ره عیه تو ژئرده ستانى خوئ باش نه ناسئو له نه اندازه ی بیروپا و شیوه ی بیرکردنه وهو ئیراده تو دلسوژى هر کامیان ناگادار نه بئ،

ناتوانی له خزمه‌تکاری ئه‌وان که‌لک وه‌ربگریو نازانی چاکه و پیاوه‌تی ده‌گه‌ل کامیان بکا. چون ده‌نکه تو‌م تا له ژیر خاکدا شاراوته‌وه که‌س کاری پئی نییه، کاتیک سه‌ری له خاک هیناده‌رو روی خوی نواندو زه‌وی به ره‌نگی سه‌وزو زه‌نویتری خوی رازنده‌وه، دیاری ده‌کا که چیه. ئه‌و جار ده‌که‌ونه خزمه‌تکردنو په‌روه‌ده‌ی تا به‌هره‌ی لئ وه‌ریگرن. له هر که‌س ده‌توانی به‌و ئه‌ندازه که باری دینی و په‌روه‌ده‌ی ده‌که‌ی، به‌هره ببینی و له هه‌موو باریکه‌وه ره‌حمه‌ت و چاوه‌دیری پادشایان له هه‌مووشت گرینگتره. وه‌ک گوتووینه:

من دپکو دآلو ئه‌توش هه‌ورو خۆره‌تاو
پیم رابگو به‌روه، ده‌سته ده‌سته گول^۱

وه مافی ره‌عیه‌ت له‌سه‌ر پادشا ئه‌وه‌یه که به پئی وه‌فاداری و پیاوه‌تی و لی‌هاتوویی، قه‌درو حورمه‌تیان بۆ دابنئ و پاشو پیشیان نه‌کا. وه که‌سانیک که ده‌کاراندا غافل و له هونه‌راندا کۆل و داماون، له به‌رانبه‌ر زانیانی لی‌هاتوو و هونه‌رمندانی زانادا وه‌پیش نه‌خا. که دوو کار له برپاری پادشایاندا عه‌جیبو غه‌ریب ده‌نویئن: زی‌روزه‌نبه‌ری سه‌ر له پئ به‌ستنو پاوانه‌و متوموروی قاچ له سه‌رو گوئ هه‌لاوه‌سین! وه یاقووت و مرواری ده‌مسو قه‌لاییکرتن له قیমে‌تی جه‌واهیرات که‌م ناکاته‌وه، به‌لام عه‌قلی ئه‌و که‌سه‌ی فه‌رمانی ئه‌م کاره ده‌دا ده‌که‌ویتسه به‌ر لۆمه‌و له‌قه‌م. وه زۆربوونی هاو‌پشیان، ئه‌گه‌ر دووربین و کارزان نه‌بن خوی زه‌ره‌رو زیانیکی گه‌وره‌یه. جیبه‌جیکردنی کاران به‌ ده‌ست پیاوی زانا و لی‌هاتوو ده‌کرئ، نه به زۆرو بۆری ده‌ست و پتوه‌ندو یارمه‌تیده‌ران. هر که‌س یاقووتی به‌ لاوه‌ بئ، باری سووکه‌و هه‌موو کاریکیشی له ده‌ست دئ. ئه‌و که‌سه‌ش به‌ردان ده‌کیسه‌ باوئژئ، باری قورس ده‌بئ و له رۆژی حه‌وجه‌داریشدا هیچی بۆ ناکرئ. وه پیاوی زانا، پیاوی لی‌هاتوو، با پله‌ نزمیش بئ، به‌ که‌م ناگرئ، چون ره‌گ له‌ نێو خاک هه‌لده‌گرن و زینی لئ دروست ده‌که‌ن که پادشایان سواری ده‌بن و که‌وانی لئ ساز ده‌که‌ن که به‌ ده‌ست پادشا و ئه‌میرانه‌وه، قه‌درو قیমে‌تی ده‌چێته‌ سه‌ر. ره‌وا نییه پادشا که‌سانی زانا له‌به‌ر نزمی و نه‌ناسراوی بابو

۱. من همچو خاک و خارم، تو آفتاب و ابر / گل‌ها و لاله‌ها دهم از تربیت کنی.

باپیرانیان وه لابنئو پیاوی بین هونه رو نه زانیش له بهر میراتو ناوبه دهره وه بی بابو باپیریان، که هونه ریکیان که سب نه کردووه، بلاویننیتته وهو ریژیان لی بگری. ده بی ئاوړ لیدانه وهی پادشا له هر کهس، به پتی قازانجیک بین که نه و کهسه بۆ ولات هه یه تی. چون نه گهر بین هونه ران خزمه تی بابو باپیران بکه نه نوردیوانی پیشکه وتنی خوین، کاروباری مه مله که ت له گریژه نه ده چی و په کی کاران ده که وئو نه هلی هونه ریش تیدا ده چی. وه هیچ کهس به قه دهر زاتی خودی نه و له خه لک نریک نییه. کاتیک که سانیک له و خه لکه نه خوش ده بن، به دهرمانگه لیک عیلاج ده کرین که له ریگای دوورو شاری بیگانه وه ده یانه تین. وه مشک ده که ل جه ماوه ری خه لکی هاوسا و هاومالن. چون نازارو زیان گه یه نن، له مالیان دهر ده که نو ده یانگورنو بازیش، هر چند وه حشی و غریبه چون حه وجه یان بین هه یه و قازانج ده که یه نن به ریزو حورمه ته وه رایده گرنو ده سستی پادشا ده بیته جیگه ی هه لنیشتنی.

کاتیک دیمنه له م وتاره بۆوه، سه رسامی شیر زۆتر بوو، ئافه رینی پیگوتو په سنی وته کانی دا و زۆری خوش لیها تو دیمنه له دهره ف که لکی وه رگرتو داوای خه لوه تی لیکردو گوتی: ماوه یه که پادشا ده بینم له یه ک شوین داده نیشئو مه یلی راو و شکارو جه وله ی وه لاناوه، هۆیه که ی چییه؟ شیر ده یویست هه راسانی و نیگه رانی خو ی له دیمنه بشاریته وه. راست له و کاته دا شه نزه به بۆراندی و نه و بۆره بۆره وها شیر ی زهنده قچوو کرد که خو ی بۆ رانه گیرا و رازی خو ی بۆ دیمنه ئاشکرا کردو گوتی: هۆیه که ی نه م ده نگه یه که ده بیسی. نازانم له کوپرا دئ، به لام وا تیده گم که هیزو توانا و هه یکه لی خاوه نه که ی به پتی نه و ده نگه گهره بین. نه گهر به مجوره بین مانه وه مان لیره به مه سلحه ت نییه.

دیمنه گوتی: بیجگه له م ده نگه پادشا هیچ شتیکی دیکه ی له ودا شک کردووه؟ گوتی: نا. گوتی: نابین سولتان به و ده لیله شوینی خو ی خالی بکا و له نیشتمانی خو پیگرتووی خو ی، کوچ بکا. چون گوتو یانه: په تای عه قل خۆبه زل زانینه و ئافه تی پیاوه تی، چاپلووسی و به لای دلی زه عیفو بین و ره ده نگه دلیرو به رزه. وه له هتندیک په ندی کوندا ده لین. نابین له هر ده نگ زلو

لەندە هۆرله شێک ترست هەبێ.

شێر گوتی ئەو نەزێله کۆنە چۆنە؟ دیمە گوتی: دەگێرێنەوێ رێوییەک رێی دە دارستانێک کەوت، لەوێ تەپلێکی چاو پێکەوت کە لەبەر دارێک فێی درابوو. هەر جارێک کە بایەک دەهات لقی دارەکە دەگەیشته تەپلۆ دەنگێکی سامناک دەگەیشته گۆی مام رێوی. کاتیەک رێوی زەلامیی جەستە ی تەپلەکە ی چاو لێکرد کە ئەو دەنگە ترسێنەرەشی لێ دەهاتە دەر، تەماعی تێکرد، کە گۆشتو پێسته کەشی لەقە دەر دەنگو ئاوازه کە یەتێ. هێندێکی دەگەڵ خەریک بوو تا دراندیو ئەلحق بیچگە لە برووکه پێستێک چی دیکە ی بەرچاو نەکەوت. جا ئەوجار دەنگی لێ هەلێنا و گوتی: تێگەیشتم کە لە هەر شوێنێک هەر چەندی جەستە زەلامترو دەنگی بە سامتر بێ هونەری کەمتر دەبێو دەبێتە "زەلامی بێ هونەر". وە ئەم نەقلەم بۆ ئەوێ گێڕاوه تا بۆچوونی پادشا روون کەمەو کە خاتری مێارهکی نابێ بەو بۆرەبۆرە پەرێشانو پەشیو بێو ئەگەر ئیزم بداتێ دەچمە لایو راستیو دروستیو بەیانی حالو چەندو چۆنی مەسەلەکە ی بۆ روون دەکەمەو. شێر ئەم پێشنیارە ی پەسند کرد. دیمە بە ئەمر ئیشارە ی سولتان هەستا و بۆ ئەنجامدانی ئەم ئەرکە وەرێ کەوت. کاتیەک رۆیشتهو لەبەرچاوان وێ بوو، شێر برێک راما و لە ناردنی دیمە پەشیمان بۆووە بە خۆی گوت: لە فەرمان دەرکردن بۆ جێبەجێکردنی ئەم کارەدا بە هەلە چووم، چونکە هەر کەس لەبەر دەرکو دیوانی پادشادا، بێ تاوان سزا درابێو جەفای دیتبێو ماوێ رۆژەرەشیو رەنجو مەینەتەکە ی درێژە ی کێشایێ، یا ئەوێ ئەو کەسە دەست تەنگیو نەداری تەنگی پێ هەلچنێبێ، یا ئەوێ مالدو داراییو ریزو حورمەتی بە با دابێ، یا لە کارێک کە پێی ئەسپێردراوه دەرکرا بێ، یا مۆفێکی ناجسنو زۆر خراپو خراپەکار کە نیوی بە خراپە رۆیشتهووەو بۆ تەماعو شەرەخۆری ئازاوه دەگێرێو روو دەکاری چاک ناکا، یا خەتاباریک کە هاو دەستەکانی، خۆشی لێبوردنو عەفوویان چێشتوووەو ئەویش تالو تیژی سزادانی بەرکەوتوو، یا لە سزادانو تەمێکردندا ئەویان زۆرتر لەوانی دیکە ئازار دابێ، یا کە سێک لە نیو هاوکاراندا خزمەتێکی شایانی کردبێو دۆستو هاوکارەکانی پادشاهو

دەسڤۆشەنە ی باشتریان وەرگرتبێ، یا نە یاریک لە قەدر و ریزگرتندا لێی وە پێش
کە و تێی و پێگە یش تێی، یا لە روانگە ی دین و پیاو و تییە وە، شایستە ی متمانە و
ئەمانەت نە بوو، یا کە سێک کە قازانجێکی لە زەرەرگە یاندن بە پادشادا پێ
گە یش توو، یا پەنای بۆ دوژمنی پادشا بردوو و پەنایان داو، بە حوکمی ئەم
بابەتە ی سەر وە پێش تاقیکردنە وە و ئەزموون، نە دەبوایە پە لە بکەم. نە دەبوایە
بیکەمە مەحرەمی راز و نە پێی و بینێرمە لای دوژمن و ئەو ئەرکە ی پێ بسپێرم.
ئەو دیمنە یە تێبینی دواوژی زۆر و ماوێ یەکی دوور و درێژ لە دەرگای مندا،
دوورکە و تە گۆشە گیر و خەمناک ژیاو. ئەگەر لە دلی خۆیدا رقیکی هە لگرتبێ
لە وانیە لە نە کاو بیر لە خەیا نە تێک بکاتە وە، ئازا و یە ک هە لای سێتی. لە وانیە،
دوژمن لە من بە هیژترو لێ ها تووتر بزانی و دۆستایەتی و خزمەتی ئەوی پێ باشتەر
بێ و راز و نە پێی و ئەو شتانە ی لە مە پ من دە یزانی لای ئەو ئاشکرا بکا.

شیر بە و فکرو ئە ندیشانە وە پە شوکا بوو، هە ل دە ستا و دادە نیشت و تۆقرە ی
لێ برابوو. چاو و پوانی گە رانە وە ی دیمنە بوو. لە نە کاو دیمنە لە دوور وە پەیدا
بۆ وە. هێندێک ئارام بوو و لە سەر جێگە ی خۆی دانیش و کاتێک دیمنە گە یش تە
لای، پرس ی کە: ها، چت کرد؟ گوتی: گایە کم چاو پێکە و ت کە بۆرە بۆ ی
دە گە یش تە گوتی پادشا، گوتی: زۆر کە می قە وە و قودرەتی چە ندە؟ گوتی:
هیچ شان و شکۆ یە کە م تێدا نە دیت کە نیشانە ی قودرەت و هیژ و توانا بێ. کە
گە یش تە لای بە زبانی ها و تا و خۆمانە دواندە و چاو و پوانی کێش و سەر
دانە و اندنی لێم نە بوو، و لە دەر وونی خۆمدا هیچ ترسو سامێکم هە ست پێ نە کرد
کە زۆر تر لە وە ریزی بۆ دانێم.

شیر گوتی: نابێ ئەو حالەتە بە بێ دەسە لاتی و دامای ئەو لە قە لە م بدە یزو
فریو بخۆین. کە رە شە بای بە هیژ گیایەکی ورد و لاواز ناشکێتی و داری زە لاهو
نە ستوور بە زە ویدا دە خا و کۆشکێ گە وەرە دەر ووخێتی و پیاوی گە وەرە بە
تواناش، قەستی ئازار و ئە زیەتی ژێردە ستان و بێ دەسە لاتان نا کە نو تا دوژمن
بە هیژ و قە دەر و گە وەرە نە بێ، قودرەت و توانایی و شکۆی خۆیان دەر ناخەن.
دە گە ل هەر کە سە، بە بارستای حال و ئە ندازە ی زۆر و قودرەتی خۆی، بە رە نگاری

دهكەن. چونكه له پله و پایه ی به رزدا، هاو پله یی و به رانبه ربوون زۆر گرینگه.

کولله نابێته راوی بازو شههین

شیری برسی ده ریوی رۆنایه^۱

دیمنه گوتی: پادشا با هینده وهزنو قورسایى بۆ کارى ئەو گایه دانهن، ئەگەر ده فەرموون با بچم وه پیش خۆمى دەمو بیهێنمه خزمەت پادشا و ببێته عەبدیکی موتیعو تۆکه ریکی گۆڤ له مستو خزمەتکار. شیر به م وتیه گەشاوه و ئەمرى کرد ئەو کاره ئەنجام بدرێ.

دیمنه هاته لای گا و به دلیکی قەویو بێ ترسانو خەجلان قسەى ده گەڵ کردو گوتی: شیر منى ناردوو و فەرموویه تى تۆ به رمه خزمەتى و گوتوویه تى ئەگەر زوو بگهیه لای، لهو ته خسیرو کۆتاییه که تا ئیسته کردوویه تى ئەمانى ده دەم. له وەى که تا ئیستا نه چووێته خزمەتى و دوریت لی کردوو توو پەیه. ئەگەر ره گەڵم نه که وى، فەورەنو بێ ماتلبوون ده گەر پیمه وه و ئەو وى له نیاوماندا رابردوو و عەرزى ده که م. گا گوتی: ئەو شیره کێیه؟ دیمنه گوتی: پادشای درنده و جانه وەرەن. گا که نیوی "پادشای درندان" ی بیست، ترسی رێ نیشتهو به دیمنه ی گوت: ئەگەر، هیزو توانا به خهیه دلمو له قهرو غه زه بى ئەو ئەمین بکه ی ده گەڵت دیم. دیمنه په یمانى ده گەڵ به ست، شهرتو عەهدى ده گەڵ دانا و هەر دوکیان بۆ خزمەت شیر وەرێ که وتن.

کاتیگ گەیشته لای، شیر به گەرمى ئەحوالپرسی کردو گوتى که ی هاتووێته ئەم لایانه و چۆن بوو هاتى؟ گا حەکا یه تى خۆى بۆ گێراوه. شیر فەرمووی که: لیڤه جیگیر به و بمینەوه که له دلوفانی و پیاو هتو به خشنده یی ئیمه به هرو به شى باشت گیرده که وێ. گا مه تى و سه نای سولتانی کردو که مەرى خزمەتى پادشای به مه یلو ئاره زوو به ست. شیر ئەو وى له خۆى نزیک کرده وه و زۆرى ریز لێنا و میهره بانى ده گەڵ کردو به وردى حالو شیوه ی کارو بۆچوونه کانی ئەو وى خسته ژێر لیگولینه وه و بارستای عەقل و بیرو پای ئەو وى به تاقیکردنه وه و ئەزموون لێ حالى بوو. وه پاش فکر لی کردنه وه و مه شوهرتو ته دبیرو ئیستیخاره ی زۆر،

۱. نكند باز عزم صلح ملخ / نكند شیر قصد زخم شگال

کردی به مه حره می رازو باوه پینکراوی نزیکی خوی. وه هر چه ندی نه خلاقو عاده تو ناکاری ئهوی زۆرتتر هه لسه نگاندو تاقی کرده وه متمانه ی زۆرتتری به کیفایه تو لیها تووی و زۆرقامی و کارزانی شه نزه به پیدا ده کرد، به مجۆره رۆژ له رۆژ زیاتر پله و پایه و قه درو قوتبی ده چوو ه سه رو خیرو به ره که تی خه لاتو به راتو نه نعمی پادشای به سه ردا ده پڑا، تا له ته وای فەرمانده و سپا و ته وای نزیکانی سولتان تیپه پی.

کاتی که دیمه دیتی که شیر ده نزیک کردنه وهی گادا چهنده تیده کۆشی و روی خوشی نیشان دها و ساعات به ساعات پله و پایه ی ده باته سه رو به شیوه یه کی شاهانه ناگاداری لیده کا، دهستی ئیره یی و هسه د سورمه ی تیژی وه خۆ هاتنه وهی ده چاوی کیشا و گرفه ی ناگری توورپی که وته نوینو بانی ژیا نی و خه و خۆراکی لی حه رام کرد.

رۆیشه لای کلیله و گوتی: ئه ی برای به پیزم. ناگات له کزی که نه فتی و چاره ره شی من هه یه؟ هه موو هینو توانم بۆ ئاسووده یی شیر ته رخا ن کردو له به شو تووشی خۆم غافل بوومو ئه و گایه م هینا خزمه تی، ئه وه تانی به پله و پایه و دۆستایه تی سولتان که یشتوو و منیش فه رامۆش کرامو له پله و پایه که وتم.

کلیله گوتی: که تۆش وه ک کابرای ده رویشو خودا ناست به سه ر هات. دیمه گوتی: چۆن؟ گوتی: زاهیدی که، پادشا خه لاتنی کردو جلوه رگی که به قیمه تی پیدا. دزیک ئه و خه لاته ی ده به ر ده رویشدا دیتو ته ماعی تیکرد. به ئیراده تو ریز گرتنه وه رۆیشه لای و گوتی: ده مه وی ده خزمه ت جه نابندا به و رۆشوی نی ته ریه ت فیریم. به مجۆره خوی کرده مه حره م. ده خزمه ت ده رویشدا حاوا بووه و ژیا نی زۆر خوش بوو تا نه وه ی ده رفه تی ده ست که وه تو جلوه رگی هه موو تیکه وه پینچا و بو ی ده رباز بوو. ده رویش که دیتی جلوه رگ نه ماوه، زانی که ئه و بر دوویه تی. بۆ دیتنه وه ی دزه که روی ده شاری کرد. له رینگادا دوو نیچیری چاو پیکه وت که شه پیا ن ده کردو به شاخان یه کتریان بریندار کرد بوو. رۆی فیل باز هات بوو خوینی ئه وانی ده لسته وه و ده یخوارد. له نه کاو

نیچره کان وه بهر شه قۆنیاں دا و ریوی سلار بۆوه . ده رویش شه و گه یشته شارو
له جینگایه کی ده گه پرا که پیلان بکاته وه و به سیته وه . واهات ری که وته مالی
ژنیکی به دکاره و نه و ژنه چهن دین که نیزی له بهرده ستدا بوو که سۆزانی بوون .
وه یه کیک له و که نیزانه که له جوانیدا بووکانی به ههشت ئیره بیان پی ده بردو
مانگه شه و له بناگوینی نووو تریفه ی ده دزی و رویش سو جده ی بۆ جه مالی
ده برد، دلر فینیک، گه لویژیک، شارشیوینیک، ئاورپاره یه که که نه م شیعرانه ی
لایقه :

سینه ی چ بلیم سو بده می فه سللی به هاری
یا به فری هه وه ل شه و که به زستان ده باری
دوو مه مکی وه کوو جووته هه ناری لکی داری
دوو گولبه ده می تاره وه کوو ده نکی هه ناری
قه تره ی عه ره قی پیوه وه کوو دانه یی گه وه ر^۱

رهش نه سمه ریکی تازه خهت، ئاژاوه ی ژنانو فیتنه گه ری پیاوان، بالابه رزی
که مه ریاریک، قسه قندو به داروبار .

نافو شکمه می وه که چ بلیم نافه یی قاقوم
نافه ی له میان به ستیری قاقوم به مه سه ل قوم
وه که نافه که بووین له غه زالی خوته نی گوم
خوی بی نه سه رو ماوه له ئاهوو نه سه ری سم
وه که نافه به بی نافه په پراکه نده به کیشوهر^۲

نه و ژنه مه فتوونو شه یدای که سیک ببوو، نه یده هیشت هه ریفانی دیکه له و
نزی که ببه وه و به ده وریدا بگه رین .

ژنه خاوه ن ماله که له وه ی که ده خلل داها تی که مه وه جۆش ها تبوو و
ده ره قه تی که نیزه که نه ده هات که په رده ی هه یای دراند بوو و گیانی خوی
له سه ر به ری ده ستی دانابوو . ژنه ی خاوه ن مال به ناچار پیلانی داپشت که
کوړه جیله ی [دۆستی که نیزه له باره که] بکوژی . وه له و شه ودها که ده رویش

لهوئ دابه‌زی، ته‌دبیری کردبوو. چاوه‌پوانی ده‌رفه‌ت بوو که پیلانه‌که‌ی بگپړئو جحیل‌که له‌ناو به‌رئ. [بۆ ئه‌م مه‌به‌سته] مه‌جلیسی بۆ رازاندنه‌وه و شه‌رابی به‌قیمه‌تو نایابی پیدان تا ه‌ر دووکیان مه‌ست بوونو که له‌لا لیتی که‌وتن. که ه‌ر دووکیان خه‌ویان لئ که‌وت. ژه‌هری ده‌ماسووره‌یه‌کی^۱ کردو سه‌ریکی ماسووره‌ی ده‌قوونی لاهه‌که رۆکردو سه‌ره‌که‌ی ده‌زاری خویدا راگرت تا فووی پیدابکا. پیش ئه‌وه فووی بکا، کاکی جحیل ترپکی لئ به‌ربوو که ته‌واوی ژه‌هره‌که‌ی ده‌گه‌رووی ژنه‌که‌دا بللو کرده‌وه. ژنه به‌ژه‌هره‌که له‌جیتی خوی سارد بۆوه گیانی ده‌رچوو. له‌خۆرا نه‌یانگوتوه: جزاء مُقْبِلِ الْإِسْتِ الضُّرَاطِ.^۲ ده‌رویش ئه‌م رووداوه‌ی به‌چاوی خوی ده‌بینی.

ه‌ر که کازیوه‌ی به‌یانو رووناکی سه‌هر پانتایی گیتی به‌جه‌مالی خوی روون کرده‌وه، ده‌رویش خوی له‌ره‌شایی فسادو خراپه‌ی ئه‌و جه‌ماعه‌ته رزگار کردو مه‌نزلیکی دیکه‌ی گرت. که‌وشدروویه‌ک زیاره‌تی کردو له‌مالی خوی میوانی کرد. به‌خیزانی ئه‌سپارد که رۆریان ئاگا لئ بئو حورمه‌تی بگرنو خوی به‌میوانی رۆیشه‌لای دۆستان. ژنه‌که‌ی حه‌زی له‌پیاویک ده‌کردو ژنیکی خوینگر (حجام) ده‌لالی نیوانیان بوو. به‌و ژنه‌دا وه‌لامی بۆ دۆسته‌که‌ی نارد که نه‌مشه‌و میژده‌که‌م له‌شوینیک میوانه‌و هه‌سته، وه‌ره.

کابرا شه‌وئ خوی ئاماده کردبوو. که‌وشدروو به‌مه‌ستی هاته‌وه‌و ئه‌وی له‌به‌ر ده‌رگای مالی خویان چاوپیکه‌وت، له‌میژ بوو له‌ژنه‌که‌ی به‌دگومان ببوو. تووپه‌و تۆسن هاته‌روری مالو ئه‌وه‌ندی توانی ژنه‌که‌ی کوتا و پاش لیدانیکی خه‌ست، مه‌حه‌که‌م له‌کوڵه‌که‌ی به‌ستو لیتی نوست. که‌مال ئارام بۆوه‌و هه‌ستو خوست نه‌ما، ژنه‌خوینگر هاتو گوتی: ئه‌و پیاوه بۆ هینده له‌چاوه‌پوانیدا راده‌گری؟ ئه‌گه‌ر بۆی ده‌چی په‌له‌بکه‌و ئه‌گینا با خه‌به‌ری که‌م به‌رواته‌وه. گوتی، ئه‌ی خوشکه‌که‌م، ئه‌من ده‌سه‌ر تو‌گه‌پیم، ئه‌گه‌ر منت خۆش ده‌وئ زوو بمکه‌وه‌و تو له‌جیتی خۆم بیه‌ستمه‌وه، ده‌چم له‌دۆسته‌که‌م داوای لی‌بوردن ده‌که‌مو زوو

۱. ماسووره: قامیش یا چیلکه‌یه‌کی کورنی کون کرابه‌و نه‌خو ده‌زوی لئ ده‌مالین. له‌جل دروونو ماشینی خه‌یاتیدا هه‌یه.

۲. پاداشی که‌سیک قوون ماچ بکا، تبه.

ده‌گه پیمه‌وه . نه‌و چاکه‌م ده‌گه‌ل بکه، هه‌میشه مه‌منوونت ده‌بم . خوینگر رازی بوو، نه‌وی کرده‌وه‌و خۆی به‌سته‌وه‌و ژنی که‌وشدرووی به‌ری کرده‌وه‌و . له‌و ده‌مه‌دا که‌وشدروو خه‌به‌ری بۆوه‌و بانگی ژنه‌که‌ی کرد . ژنه‌ خوینگر له‌ ترسان جوابی نه‌داوه، نه‌وه‌ک بناسرئ . چه‌ند جاری دیکه‌شی بانگ کرد، هیچی نه‌گوت . توو‌په‌یی که‌وشدروو هه‌لچوو، چه‌قۆی چه‌رمتاشی هه‌لگرتو هاته‌ لای کۆله‌که‌و که‌پۆی ژنه‌ی به‌ری ده‌ له‌پی ده‌ستی نا و گوتی وه‌ک دیاری بۆ دۆسته‌که‌تی بنیره .

کاتیک ژنی که‌وشدروو هاته‌وه‌ ژوو‌ر ته‌ماشای کرد لووتی ده‌سته‌خوشکه‌که‌ی بپاوه، دلی ته‌نگ بوو و داوای لی‌بور‌دنی کردو نه‌وی له‌ کۆله‌که‌ کرده‌وه‌و خۆی به‌سته‌وه‌و نه‌وی دیکه‌ش لووت به‌ده‌سته‌وه، به‌ره‌و مال گه‌پایه‌وه . ده‌رویشیش له‌ولاوه نه‌و رووداوانه‌ی ده‌بیستو ده‌دیت . ژنی که‌وشدروو سه‌عاتیک ماته‌ی هه‌لگرتو ده‌ستی دوعا و پاپانه‌وه‌ی به‌رز کرده‌وه‌و گوتی: نه‌ی خوایه‌! نه‌گه‌ر ده‌زانی می‌رده‌که‌م زولمی لی‌کردووم تو‌مه‌تی لیدام، تو به‌گه‌وره‌یی و که‌ره‌می خۆت نه‌و ببه‌خشه‌و لووتی منیش بده‌وه . که‌وشدروو گوتی: نه‌ی به‌دکاری غه‌یان نه‌مه‌ چه‌ قسه‌یه‌که‌؟ ژن جوابی داوه: نه‌ی زالمی خوانه‌ناس، هه‌سته‌و ته‌مasha که‌ با دادگه‌ری دادارو ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگار ببینی و بزانی له‌ به‌رانبه‌ر زولمو توو‌په‌یی تۆدا چۆن بئ‌گونا‌هی منی ناشکرا فهرموو . خودای مه‌زن لووته‌که‌می پیدامه‌وه‌ تا له‌به‌ر چاری خه‌لکان ریسوا و لووت‌پراو نه‌بم . پیاوه‌که‌ هه‌ستا چرای هه‌لگرساندو ژنی به‌ ساغو سلا‌مه‌تی دیتو لووتی له‌ جیی خۆی قیتو قنچ! هه‌ر له‌ جئ، ددانی به‌ گونا‌هی خۆیدا هی‌نا و داوای لی‌بور‌دنی کردو به‌سه‌ر ده‌ستو لاقیدا که‌وت که‌ حه‌لالی بکا و تۆبه‌ی کرد که‌ له‌مه‌ودوا بئ‌ده‌لیلو مه‌دره‌ک کاری له‌و چه‌شنه‌ نه‌کا و به‌ تی‌چاندنی دوو‌زبانی به‌دکاری زیانلووسی مال و یترا‌نه‌که‌ری له‌ خودا بئ‌خه‌به‌ر، ژنی له‌ خواترسو داوینپاکی خۆی ئازار نه‌دات . وه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ره‌زامه‌ندی نه‌و ژنه‌ مه‌ستوو‌ره‌ مه‌حجوبه‌یه‌ که‌ نازانی مه‌کرو فریو چییه، ده‌ست بۆ هیچ کاریک نه‌با .

وه‌ له‌ولاوه، ژنی خوینگر، لووتی بپراو به‌ ده‌سته‌وه‌ هاته‌وه‌ مال . خه‌یرانو

سەرگەردان، کە بە مەکرو حیلە چ بە میژدەکە ی بلێ و لای دەرو جیران چ عوزو بیانوویەک بۆ ئەم بارە نالە بارە بێنیتە ئاراو و ئەگەر پرسیان چ جواب بداتە وە . لەو کاتەدا کابرای خۆینگر لە خەو هەستا و بانگی ژنەکە ی کرد کە ئامرازی خۆینگر تەنەکە ی بۆ بێنێ . دە یویست بپواتە مائی دەولە مەندیک، ژن ماوێەک خۆی میلکاندو تەنیا گوێزانی بۆ برد . خۆینگر لە تاریکی شەودا گوێزانی تووڕ هەلدا . ژن خۆی بە عەززی دادا و هاواری کرد لووتم، لووتم! خۆینگر سەرسام ببوو، دەرو جیران داوەر و وکانو دەستیان کرد بە لۆمە و جنیودان .

کە سەپێدە ی سەحەر بە نووری خۆی دنیای رووناک کردو پەردە ی رەشی تاریکی لە سەر روخساری عالەم وە لا دا و جە مائی رۆژی رووناکی خستە بەر چاوی ئەهلی عالەم، خەزو نزیکانی ژن کۆ بوونە وەو خۆینگری خۆینگریژیان برده لای قازی . قازی لێی پرسى: بە بێ گوناهى ناشکرا و خەتایەکی مەعلوم، لووتی ئەم ئافەرەتە بۆ بپوێ ؟ خۆینگری سەرلێشیواو، هیچ دەلیل و عوزو بە هانەکی بۆ نە دۆزراو . قازی حوکمی قەسارو تەمیکردنی بۆ دەرکرد .

دەرویش هەستا و گوتی: پێویستە جە نابی قازی وردتر بپروانیتە بابەتە کە . دز جل و بێرگی منی نە بردو رێوی، نیچیرەکان نە یانکوشتو ژنە بە دکارە کە ژەر نە یکوشتو خۆینگر لووتی خیزانە کە ی نە بپێ، بە لکۆ ئێمە ئەم هەموو بە لایە مان خۆمان بە سەر خۆمان هێنا . قازی دەستی لە خۆینگر هە لگرتو رووی لە دەرویش کرد تا گوێی لە قەسەکانی بگرێ . دەرویش گوتی: ئەگەر من ئارەزووی شیخایەتی و کۆمە ل کۆمە ل مۆریدو دەستو پێوە ندەم لە سەردا نە بوایە و بە درۆ و دە لە سە ی دز فریوم نە خواردبایە، ئەو دەر فەتە ی دەست نە دە کە وت . وە ئەگەر رێوی تەماع نە یگرتبایە و دەستی لە خۆینخواردن هە لگرتایە، زە بپێ نیچیرانی بەرنە دە کە وتو ئەگەر ژنە ی بە دکار قەستی گیانی جەحیلە کە ی نە کردبایە، گیانی شیرینی لە دەست نە دە دا . ئەگەر ژنی خۆینگریش بە دوا ی کاری ناشایستو فەسادو حیزیدا نە گە پابا، لووتی بە بپێن نە دە چوو .

کلیله گوتی: ئەم حە کایە تەم بۆیە بۆ گوتی تا بزانی ئەم مەینە تو زەحمە تە تۆ خۆت بۆ خۆت ساز کردو لە بەر هە می کارەکانی خۆت غافل بووی .

دیمنه گوتی: [وایه و ئەم کاره من کردم ئیستا ته دبیرت چیه؟ چۆن رزگار دەبم؟] کلیله گوتی: تۆ چیت له میشتک دایه؟

دیمنه گوتی: دەمه وئ به مه کرو حيله و رواله تسازی به دواى ئەم کاره دا بپۆم و به هەر شیوه یه ک بۆم بلوئ، بیروباوه ری شیر بگویم. چون کۆتاییکردنو پشتگوئ خستنی ئەرکی گرینگ به پیاوه تی نازانم. وه ئەگەر غهفله تیک له من سه ر بدا له لای پیاوی پیاو، بیانووم لئ قبوول ناکرئ. هەر وه ما به ته مای پله وپایه ی تازه نیمو قه دەم دهو ریگایه نانیم تا به ته ماعکارو زگه رست نه ناسریم.

سێ مه به ست هه یه که پیاوی عاقل، بۆ گه یشتن به ئەوان، به مافی خۆی ده زانی هه موو چه شنه فیلبازی و حيله و که له کو پیلانیک به وردی ده کار بیتی: کارکردن بۆ گه یشتنه وه به سوودو قازانچو پله وپایه ی پێشوو تا ده گاته وه هه مان ده ره جه و پله، وه له زه ره رو زیانی تاقیکراوه و ئەزمونکر او خۆی بپاریزی و پاراستنو ئاگاداری له سوودو قازانچه کانی ئیستای رزگارکردنی نه فسرو زات له په تا و ئافه تی زۆر؛ وه ده فکری داهاتوودا بوون بۆ گه یشتن به خێرو سه لاح و ده فعی زیانو زه ره رو شه پ.

وه من [دیمنه] چون هومیدی گه یشتنه وه به بارودوخ و قه درو قوتبی جارام هه یه و ده مه وئ به ختو ئیقبا لم دره و شان وه ی جارانی وه ده ست بخاته وه، ریگه چاره م نه وه یه به پیلانو فیلبازی به دواى گادا بپۆم تا ئەو کاته ی مالاوایی له دنیا بکا و مالى خۆی له ژێر خاکدا ئاوه دان کاته وه وه له سه ر پشتی زه مین نه میتی. مه سه له حه تی کاری شیر له وه دایه. چونکه زیده له ئەندازه ئەو گایه ی گه وه کردووه و هه موو وا تیده گن شیر له را و ته دبیردا سستو له رزۆکه.

کلیله گوتی: ئەوه ی که شیر زۆر پیاوه تی و دلۆقانی ده گه ل گا کردووه و پله وپایه ی بر دۆته بان، به عه یبی نازانم.

دیمنه گوتی: له بال به سه رکێشانو له خو نزیککردنه وه ی ئەودا زیده رو یی کردو به رانه ر به باقی هاو فکرانو دلسۆزان کۆتایی فه رموو، تا ئەو جیگه ی که دل نیش بوونو سوودو قازانجی خزه تکاری ئەوان بۆ ئەو و قازانجی نزیکى له ئەو

بۆ ئەوان، پچرا و ھەلبەرا؛ وە دەلێن پەتا و بەلای شیواوی ولات شەش بابەتن: بێبەشی، ئاژاوە، ھەوا ھەو ھەس، دژوازی زەمانە، نیوچاوان گرژیو نەزانی.

مەبەست لە بێبەشی ئەوەیە خێرخوازان و میترخاسان لە خۆت بێبەش بکەو ئەوانە ی تێدەگەنو خاوەن بیرو ئەزموون بە ناھومیدی لە خۆت دوور کەیتەو. ئاژاوە ئەوەیە شەپو پێکدادانی لەخۆرا و چاوەپوان نەکراو، یا کارو رووداوێک کە فکری بۆ نەکراوەتەو، روو بدەنو شمشێرە دژو دوژمنەکان لە کالان دەرکێشێن. ھەوا و ھەو ھەسیش ئەوەیە لە پێوەندی دەگەڵ ژنان و راو و شکارو بەزمو شەرabo کاری لەم بابەتە زۆر خەریک بی. دژوازی زەمانەش ئەوەیە، رۆژگار دەگەڵ خەلکو مەملەکەت نەبان بێ، نەخۆشی وەبا و قاتوقپی و سووتمان و بەلای لەم چەشنە روو بدەن. نیوچاوان گرژی؛ بەو دەلێن لە تووپییدا زێدەرویی بکری، سزای توندوتیژو رقەبەراییەتی بێتە ئاژاوە. نەزانیش یانی؛ دلۆفانی و دۆستایەتیکردن لە جیگایەک کە دزاییەتی و دوژمنایەتی پێویستە، یا بە پێچەوانە دزاییەتی و دوژمنایەتی لە جیگایەک کە دۆستی و بڕاییەتی پێویستە.

کلیله گوتی: تیگەیشتم. بەلام چۆن دەتوانی ئەو گایە تووشی ھیلاکەت بکەو کە ئەو لەباری ھێزو قەو ھەتەو لە تۆ لەپیشترەو دۆستو ھاو دەردو یاریکاریشی زۆرتەرە؟

دیمنە گوتی: نابێ گوی بدەو ئەوانە، چونکە بنەمای کاران لەسەر بەھیزی کەسو دەسلالاتی لایەنگران رانەو ھەستاو و لەم بارەو گوتووینە:

الرأى قَبْلَ شَجَاعَةِ الشُّجَّانِ
هُوَ أَوَّلُ وَ هِيَ الْمَحَلُّ الثَّانِي

ئەوێ بە را و تەدبیر و فێلبازی دەکری، بە قەو ھەتو زۆر دەست نادا. رەنگە نەتبیسێتی کە قەلەبەلەکە یەک بە فیل و حیلە ماریکی کوشت؟ گوتی چۆن؟ گوتی: دەگێرێنەو کە قەلەبەلەکە یەک لە چیا لەسەر دارێک ھێلانە ی دروست کردبوو. لەو دەورەو بەرە کونە ماریکی لیبوو، ھەموو سالتی کە قەل جوو جەلە ی ھەلدینا، مار دەچوو دەیخواردن. ئەو زولمە لە ئەندازە تێپەری، قەلی عاجزو داماو رویشتە

لای چه قه لایکی دۆستی خۆیو شکایه تی کردو گوتی: ده مه وی خۆم له ده ست
ئهم زالمه خوینخۆره رزگار بکه م. چه قه ل پرسی: چۆن ئهم کاره ده که ی؟ قه ل
جوابی داوه، راده وه ستم تا مار خه و بیباته وه، ئه وده م ده چمه جه سته یو به
دندووک چاوی ده کۆلمو کویری ده که م تا به مجۆره نووری چاوه کانی مزو میوه ی
جه رگو مه ناوم [یانی بیچووه خرپنه جوانه کانم] له ئه ماندا بن.

چه قه ل گوتی: ئه مه ته دبیریکی عاقلانه نییه. پیاوی زانا به شیوه یه ک قه سستی
له ناوبردنێ دوژمن ده کا که مه ترسی تیدا نه بێ. ئه مان ئه مان، وه ک ماسیگره
نه که ی که ویستی سه ری قرژال به فه ته پات بدات، به لام خۆی سه ری تیدا چوو.
قه ل گوتی: چۆن؟ گوتی: ده گێر نه وه ماسیگره یه ک له سه ر لیواری پاشاوێک
هیلا نه ی مه بوو. ئهم ماسیگره یه مه موو رۆژیک ئه وه نده ی پێویستی پێ بووایه
ماسی ده گرتو رۆژگاری خۆی به تیروته سه لیو ئاسووده یی راده بوارد. ورده ورده
بێ هیزی پیری، توانا و برستی لی پیری نه ی توانی چیدی راو بکا. به خۆی گوت:
مه خابن ته مه ن رکیفی لیدا و ده رباز بوو! بیجگه له هیندیک ته جره به و ئه زمون
چی بۆ به جێ نه هیشتم. که ره نگه ئهم ئه زمونانه بتوانن به کاری زه مانی
کۆلێ و هه لۆلیم بێن. ئه مپۆ که هیزم ده به ردا نه ماوه، ده بێ به فیلۆ ته له که
بژیویو قووتی ژیانم دابین بکه م.

پاش ئه وه، وه ک داماوێکی لیتقه وماو له قه راغ ئاو مه لکورما. قرژال چاوی
پێکه وت. لیتی هاته پێشو گوتی: زۆر داموت ده بینم؟ گوتی: چۆن داماو نه بم،
که بژیویو به ریچوونی من ئه وه بوو، رۆژانه یه ک دوو ماسیم ده گرتو به مجۆره
من ژیانم دابین ده بوو، ماسیش که می نه ده کرد؟ به لام ئه مپۆ دوو راوکه ر بێره دا
تیده په پینو یه کیان به وی دیکه ی ده گوت: له م پاشاوه دا ماسی زۆر هه یه. ده بێ
فکرێکیان بۆ بکه ی نه وه. یه کێک له وان گوتی: "له فلان شوێن ماسی زۆر تره، که
ئه وانمان راو کرد ده که پێینه وه ئێره". وه ئه گه ر ئه وه رووبدا، ده بێ ده ست له
گیانم بشۆمو خۆم بۆ برسیه تی و مردن ئاماده بکه م.

قرژال رویشستو خه به ری دا به ماسییه کان. ئه وانیش هاتنه لای ماسیگره و

گوتیان: اَلْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ وَ نَيْمُهُ شَ مَهْ شَوهرت به تُو ده که یڼ. وه عاقلو زانا له مه شوه رتدا، نه که رچی دوژمنیش له شتیکدا پرسو مه شوه رتی پی بکا، شهرتی نه سیحت فه راموش ناکا، به تایبه تی له کاریکدا که قازانجه که ی بُو نه و بگه پټه وه. مانه وه و ژبانی به پریزیشان ده گریوی مانو گه رادانانو زیاده بونی نیمه دایه. نیستا له کاری نیمه دا چ به باش ده زانی؟

ماسیگره گوتی: ده به رانبر راوکه راندا چ ده کړی؟ ده ره قه تیان نایه نو من ناتوانم له م واردها هیچ بلیم. به لام له م نزیکانه پاشاویکی دیکه م پی شک دی که ناوه که ی له سافی و زولالیدا نابرووی فرمی سکی عاشقی دل سووتاو دها و له گزینگی به ربه یان دل پرفینتره، ده نکه خیزه کانی توقی بنی بزمیره و گه رای ماسی تیدا ده بیندری. نه که ر بتوانن بُو نه وی کوچ بکن، ده که ونه ئاسایشو ئاسووده یی و ناو نازو نیعمه ت. گوتیان: فکریکی باشه، به لام نه م گویندونه وه به بڼ هاوکاری و پشتیوانی تو ده ست نادا. گوتی: دریغی ناکه م به لام نه و کاره زور ده کیش و سعات به سعات له وانه یه راوکه ره کان بیڼو فرسه ت له ده ست بچی. زور لالانه وه و پارانه وه تا نه وه ی قه رار داندرا که هر روزیک چنه د ماسی راگویند. به مجوره روزانه چنه د ماسیبه کی ده برد له سر که ندالیک ده نیشته ده یخواردن. نه وانی دیکه ش له سر نه وه ی زوو توبه یان بگاتن شهریان ده کردو کتبه رکبیا ن دانابووه و ماسیگره ی فیلترانیش به چاوی عبیره ت له خه تا و غه فله تی نه وانی ده پوانی و به زیانی په ندو مه وعیزه ده یگوت: هر که س به درو و ده له سه ی دوژمن هه لفریوی و باوه پ به سپله ی دروژنو به دره وشت بکا، سزا که ی نه وه یه.

هر وا که چنه د روزیک تپه پېوو، قرژالیش ویستی کوچ بکا. ماسیگره نه وی له سر پشتی خوی سوار کردو به ره و ئاسمان هه لکشا و به ره و نه و شوینه که کوشتارگی ماسیان بوو، لوور بوو. قرژال که له دووره وه چاوی به م گشته نیسکو بپووسکی ماسیبه که وت، تیگه یشت چ باسه. فکری کرده وه که پیاوی ئازا و زانا کاتیک پی زانی که دوژمن قه سستی گیانی کردووه، نه که ر ده ست نه کاته وه و به گز دوژمندا نه چی، ده کوشتنی خویدا به شداری کردووه. وه

کاتیک دہستی کردہ وہو بہ گڑ دوژمندا چۆوہ، ئەگەر سەرکەوئ نئوبانگی دەپوا و ئەگەر پێچەوانەئە ئەوہ روو بدات، گەورەیی و ئازایەتی و پیاوہ تیہ کەئ جیکەئ سەر بہ رزی ئەوہ بہ ختەوہری شەہید بوون و جیہادی بۆ دہ میتیتەوہ. پاش ئەم بۆچوونە خۆئ ھاویشتە سەر ملی ماسیگرەو بہ ھەموو ھیزەوہ گەرووی کوشی. تا لەو ھەوایەوہ سەرەوین ھاتە خوارو لەجئ زیارەتی مەلکە مووتی کرد.

قرژاڵ سەری خۆئ ھەلگرت و پێئ دہ ریکە نا و گەیشتەوہ لای باقی ماسییەکان و سەرەخۆشی یارانئ لە دەست چوو یان و پیرۆزیایی رزگاری ژیانئ ئەوانەئ مابوون، لیکردن و ئەوہئ دیتبووی بۆئ گێرپانەوہ. ھەموویان زۆر شاد بوون و مردنئ ماسیگرەیان بہ عومری دووبارە زانی.

کە کوژا دوژمنئ نگریسی خوینتاڵ

سەعاتیک ژینی خۆم نادەم بە سەد سال^۱

وہ من ئەم نەقلەم بۆ ئەوہ بۆ تو گێرپاوە کە زۆر کەس بە پیلان و ھیلە و فیل خۆیان تووشی ھیلاکەت کردوہ، بەلام من رینۆئینیہ کت دہ کەم ئەگەر بتوانی دہکاری بێئ دہبیتە مایەئ مانی تو و نەمانئ مار.

قەل گوئی: لە فەرمانئ دۆستان لادان و تەدبیری زانا یان وە پشتگوئ خستن، خیلانی عەقلە. چەقەل گوئی: وا باشە. بە تەشقی ئاسماندا بفری و بنوازییە سەحرا و بیابان و سەریانئ مالان تا چاوت بە گەردنبەند یا شتیکئ جوان دہکەوئ کە فراندنئ ئاسان بئ. بۆئ وەرە خوارو ھەلیبگرەو بە ئارامئ بپۆ، وابئ کە لەبەر چاوی خەلک و نەبی. کە گەیشتیتە نزیک مار، گەردنبەندی پێدائە تا ئەو کەسانەئ بە دوائ گەردنبەندە کە دا ھاتوون، دہ پێشدا تو رزگار بکەن و دواہش گەردنبەند ھەلگرنەوہ. قەل رووی دہ ئاوەدانی کرد، ژنیکی چا و پیکەوت گەردنبەندی لە سووچی سەریانئ داناو و خۆئ خەریکی خۆ شوشتنە. بەو جۆرەئ کە چەقەل گوئیووی گەردنبەندی فراند و بە سەر مارد و بەری داوہ. ئەو خەلکەئ بە دوائ قەل بەلە کە دا ھاتبوون ھەر لە جئ سەری ماریان پان کردەوہ و قەل رزگاری ھات.

۱. مرا شرتی از پس بد سگال / بود خوش تر از عمر هفتاد سال.

دیمنه گوتی: نه م حه کایه ته م بویه نه قل کرد تا بزانی نه وهی به فیل و حيله ده توانی بیکه ی به هیزو قه ووت بۆت جیبه جی ناکری.

کلیله گوتی: نه و گایه که هه م پر زۆره و هه م عه قل و زانایی تیدا کۆبۆته وه، به فکرو به فیل چۆنی پی ده ویری؟

دیمنه گوتی: راسته، نه وهایه که ده لئی، به لام متعانه ی به من هه یه و لیم خاترجه مه. به غه فله تو فریودان ده یفه و تینم، چون نه گه ر له شوینیکا که دوژمن لئی نه مینه که مینو بۆسه ی بۆ دابنئی، باشته ره. هه ر وهک که رویشک که به فیل و به غافلاندن شیر ی به هیلاکدا. گوتی چون؟

گوتی: ده گیزنه وه له میزگیکا که شنه بایه که ی به هه شتی، بۆنخۆشی کردبوو و وینه که ی رووی فه له کی نوورانی کردبوو، له هه ر لقیک هه زار ستیره ناویزانو له هه ر نه ستیره ش هه زار فه له ک ماتو حه یران مابوون، گیانله به رو دپنده و خزنده و په رنده ی زۆر پیکه وه به تیروپپی ده ژیان. به لام له جیرانه تی شیردا نه و هه موو به خته وه رییه تالو ناخۆشو ژه هری مار بوو. رۆژیک لیک خپ بوونه وه و چوونه لای شیر و گوتیان: تۆ هه موو رۆژیک، به زه حمه تو مه ینه تی زۆر، ده توانی به کیک له ئیمه راو بکه ی ئیمه هه موو ده م له به لاداینو تۆش ماندوو مردوو به دوا ی نیچره وه ی. ئیستا ئیمه فکریکمان کردۆته وه که تۆ ده حه سیینه وه و ئیمه ش ئاسووده له خۆمان نه مین ده بین. نه گه ر ده ستریز ی خۆت بۆ سه ر ئیمه بوه ستنی، هه ر رۆژه، خۆمان نیچیریکت بۆ ده نیترین. شیر به وه رازی بوو، ماوه یه ک به مجۆره به سه ردا تپه پی. رۆژیک قورعه به نیوی که رویشک ده رچوو. به دۆستانی گوت: نه گه ر ده ناردنی مندا دره نگیک بکه ن، من ئیوه له جه وری نه و زۆرداره خوینخۆره رزگار ده که م. گوتیان: ده ی زۆر باشه، ئیرادیکمان نییه. که رویشک سه عاتیکی خۆی وه پاش خست، تا کاتی فراوینی شیر به سه رچوو. پاشان ورده و رده و بی په له کردن به ره ولانی شیر وه ری که وت. شیر ی به دامای ی چاوپیکه وت.

ناگری برسیه تی ده گیانی به ربوو. بلنسه ی تووپه یی له حه ره کاتو سه که ناتیدا خۆی ده نواند. ناوی زاری وشک ببوو، له حه ژمه تی تووپه یی و

په یمانشکیڼی خاکی به رپیی به چنگوپکان هه لده کولای.

که رویشکی چاو پیکه وتو بانگی کرد: له کوپوه هاتوویو باسو خه بهری جان وه ران چیه؟ گوتی: "ده گه ل من که رویشکیکیان بۆ نارد بووی، له ریگادا شیریک له منی نه ستاند. من پیم گوت: نه مه فراوینی پادشایه". گوتی پی نه دامو زور نازاری دامو گوتی: "نه م نیچیرگا و نیچیره بۆ من باشته چونکه هیزو قهوه تی من زوره". منیش به هه پهمه هاتم تا پادشا ناگادار بکه م. شیر هه ستا و گوتی: "نه و شیرم پی نیشان بده".

که رویشک که وته پیشو نه وی برده سهر چالوویکی گه وره که زولالی و سافی ناوه که ی وهک ناوینه، به وردی جوانو ناحه زی روخساری ده نواندو هه موو تاییه تمه ندیه کی نیشان ددها. گوتی: "له م چالوه دایه و من لای ده ترسم. نه گه ر پادشا ده نامیزم بگری نیشانی ددهم". شیر ده نامیزی گرتو روانیه ناو چالوه که. عه کسسی خوی که رویشکی ده ناوه که دا دیت. که رویشکی دانا و خوی ده چالو هاویششت. بن ناو بوو، دوو سئ قولتی دا و نه فسی خوینخورو گیانی گلوی به مه لکه مووت نه سپارد.

که رویشک به سلامه تی گه پراوه گیانه وه ران حالو چۆنیه تی کاری شیریان لئ پرسسی، گوتی: نو قم کردو وهک گه نجی قاپوون خاک قووتی دا. هه موویان سواری سواره بهر (مرکب) ی سواری بوونو له و میترغوزاره دا ده ستیان کرد به رمبازینو ته قلای شادیو دوعایان بۆ که رویشک کرد.

کلبله گوتی: نه گه ر بتوانی، بی نه وهی شیر تووشی زه حمه تیک بی، گا به هیلاکه ت بهری قهیدی نییه و قبوله و نه گه ر، شیر ده زه حمه ت که ویو به بی زیانو زه ره ریک، کوشتنی گا ده ست نه دا؛ نه که ی نه وکاره ی بکه ی، چون هیچ عاقلیک بۆ ئاسایشی خوی، گه وره و سه روه ری خوی تووشی زه حمه ت ناکا.

قسه یان لیزه دوایی پیه اتو دیمنه بۆ ماوه یه ک نه رویشته لای شیرو خوی لئ ده شارده وه. تا روژیکیان هه لیکی بۆ ره خسا و له خه لوه تیکدا رویشته لای. به لام وهک داماوویکی خه مگین. شیر گوتی: چه ند روژیکه دیار نی، خیره؟ گوتی: خیر ده بی، خوا یار بی. شیر ده ره لبوو، پرسسی: شتیک رووی داوه؟

گوئی: بەلێ. شیر گوئی: بۆم بگێڕەووە بزانی چ قەوماوە؟ دیمنه گوئی: ئەگەر تەنیا بووی عەرزت دەکەم. گوئی: هەر ئیستا کاتیکی گونجاوە، زووتر پێم بێن چون کاری گرینگ نابێ درەنگی تێدا بکەو پیاوی عاقل و زانا کاری ئەمڕۆ ناخاتە روژی دوایی.

دیمنه گوئی: هەر قسەیک کە دلی بیسەر پێی ناخۆش بێ، گوئنی هەر وا ئاسان نییە. مەگەر ئەوەی کە متمانەیەکێ تەواوت بە عەقل و تیگەیشتنی بیسەر هەبێ، بە تایبەت قازانجە کەشی بگەرێتەووە بۆ ئەو. چون بۆ ئەوەی قسەیک دەگێڕێتەووە بێجگە لە بەجێهێنانی ئەرکی رێنۆینی و نەسیحەت فایدەیکێ ناتوانی بێ. وە ئەگەر لە دواواتە (تبعات) کانی بە سڵامەتی دەریاز بێ، کاریکی شایان و فەحیحکی نومایانی کردووە. وە ئیزنی ئەم ئەرکە بەو دەتوانم وە دەست بێنم کە پادشا لە روانگەیی بیرو و زاناییەو لە نێو پادشایاندا جیاواز و هەلواردەووە بێ شک دە بیستنی ئەو بابەتەدا تیگەیشتن و هەلسەنگاندنی شاهانەیی لە بەرچاوە. هەر وەها شاراوە نابێ کە قسەیی من لایەنی ئەمانەت و دڵۆفانی و باری دڵسۆزی تێداوە لە غەرەزو رۆو سوودخوازی بە دوورە. چون گوئویانە الرائد لا یكذبُ أهله^۱. وە مان و نەمانی جانە وەرەن بە دەوامی عومری سولتانەووە گری دراو. وە پیاوی زانا و تیگەیشتنو ئەگەر کۆپی بابی خۆی (حەلەزادە) بێ دەبێ حەقخوازو راستگو بێ و چون هەر کەس رێنۆینی و نەسیحەت لە پادشا درێغ بکا و نەخۆشی لە تەبیب بشارێتەووە یا فەقیری و نەداری خۆی بە دوستانی راستینی خۆی نەلێ، خەیانەتی بە خۆی کردووە.

شیر گوئی: بارستای دڵسۆزی و ئامانەتی زۆری تۆمان لێ عەیانە و ئاسەوارە کە لە حال و قیافەیی تۆدا دەبینم. ئەوەی تازە رووی داو بۆ منی ناشکرا بکە. کە بە دڵسۆزی و هاو دەردی لە لایەن تۆوە لای ئێمە لە قەڵەم دەدرێ. وە بە دگومانی و نیگەرانی لەم بارەووە لای من مەجالی پێ نادری.

دیمنه گوئی: شەنزه بە دەگەڵ فەرماندەکانی لەشکر بە نەینی، چەندین جار کۆ بۆتەووە هەر یەکەیی بە جۆریک لاواندۆتەووە و گوئویەتی: "شیرم تاکی کردۆتەووە

بارستای زۆرو توانای ئەوم هەلسەنگاندوو و بیروپا و مەکرو سیاسەتی ئەوم
 بۆ روون بۆتەو. وە لە هەر کام لەوانەدا گەندەلی و سستی تەواوی هەیه. وە
 بەداخووە پادشا لە ریزگرتن و گەورەکردنی ئەو نەمەکنەناسە زالمەدا زێدەرۆیی
 فەرموو. وە لە قەدرگرتن و دەسەلاتپێداندن کە تاییبەتەندی سولتانه، ئەوی
 کردە هاوتای نەفسی خۆی دەستی ئەو مەلعونەیی دە بگرەوێرە، واکە و
 مەکەو ئەمرونە هیدا ئاوالە کردو دەسەلاتی رەهای پێدا. تا وای لێهات دێوەزمەیی
 ئازاوە لە دلی ئەودا هێلکەیی کردو هەوای یاغیبوون و سەرکێشی وەک رەشەبا
 کەوتە سەری. وە گوتوویانە کە "هەر کات پادشا یەکیک لە خزمەتکارانی خۆی
 لەباری قەدر و قوتب و پلە و پایە، لە ئاستی خۆیدا دیت، دەبن زوو لە ناوی بەرێو
 لە کۆل خۆی بکاتەو، ئەگینا خۆی تێدا دەچێ". هەلبەت، دیارە ئەوێ پادشا
 دەیزانی ئیمەمانان فەرمان بۆی ناچێ. بەلام من لام وایە بەپە لە تەبیریکی بۆ
 ئەم بابەتە بکری، پیش ئەوێ هەل لە دەست بچێ و کار بکێشیتە جیگایەکی
 کە نەکرێ هیچ هەنگاوێک هەلبگری، وە گوتوویانە کە مۆفەکان دوو دەستن.
 و شیارو عاجزو خوێری. و شیارەکانیش دوو جۆرن: یەکەم ئەوێ کە پیش
 ئەوێ گرفتاری روو بدات، ئاگادار بووێتەو و گرفتهکەیی ناسیبێو ئەوێ دیتران
 لە کوتایی رووداوەکاندا لێی حالی دەبن، ئەو بە بیر و تیژی خۆی لە سەرەتادا
 لێی حالی بووێو پلان و رێگەیی چارەسەری هەر لە سەرەتادا دارشتبێ. کاتیکی
 گرفتاری رووی دا و روالەتی ئازاوە خۆی نواندو کار لە کار تراز، عاقل و جاهیل و
 دووربین هەموو یەکسان. ئەگەر خاوەن بیروپا بەم جۆرە ئاگای لە ئەحوالی
 خۆی بێ لە هەر بارو دۆخیکیدا دەتوانێ ملی کار بگریو بەسەر هەموو شتیکیدا
 زāl بێو پیش ئەوێ دە زەلکاودا گرفتار بێ دەتوانێ خۆی بگەیهنێتە دەراو.

غافل مەبە لە نوژمنی بەدکار و فێلەزان

بۆ دز چرایە کە ترەخەمی و خەونی پاسەوان^۱

وە ئەوجار، بابەتی دووهم ئەوێ کە بەلا هات، نابێ وەر بەری دەوی
 بە ترسو و خۆف رێگە بدەوی سەرگەردان و پەشوکا و بیرو و بەویدا بکەوی.

دۆزینه وهی ریځه چاره و ده ورگیژانی دروست له ده ست بدهی. وه له مه پ ئه م دابه شکر دهنی با سم کرد، زۆر به جییه هه کایه تی سئ ماسیه کان بگپمه وه. شیر پرسی: بلئ بزانه ئه م هه کایه ته ده لئ چی؟

دیمنه گوتی: ده گپنه وه له پاناوکیکا [له دووره ده ستیکی دوور له ده ستویردی ریبواران] سئ ماسی ده ژیان. دوویان وریا و به تیفکرین بوونو یه کیان عاجزو داماو. وا هات رۆژیک له رۆژان دوو راوکه ر به و شوینه دا تیده په رین. قه راریان دا، تۆپ بێننو هه ر سیکیان بگرن. ماسیه کان گوئیان له قسه ی راوکه ره کان بوو. نه وهی که زۆر دوور نه ندیشو دوورین بوو وه زۆری ده ستویردی زه مانه ی جه فاکار دیتبوو، باشی ده زانی ئه م گه ردوونه چه نده پیلانگیرو غه داره، پیاوانه و به هه نگای قورسه وه، ده ست به کار بوو، سووکیکی به و لادا، به و شوینه دا که ئاو ده هاته نئو پاناوکه وه ده رکه وت، له و کاته دا راوکه ره کان هاتنو هه ر دوو لای پاناوکیان به ست.

ماسی دووه میش تیبینی خۆی هه بوو. نه له زیوه ری عه قل بێ به شو نه له زه خیره ی نه زموون بێ به هره. به خۆی گوت: غه فله تم کردو ئاکامی کاری غافلان وه هایه و ئیستا کاتی فیل بازی و حیه له ته. هه ر چه ند ته دبیر، له کاتی به لادا که که وتیه گیر، نه وه ندی پتویسته، سوودی نییه و ناتوانی له هه نگای ئافه تو به لادا شیرینی عه قل و ته جره به بجیژی. وه به و حاله ش عاقل له قازانجی زانین هه رگیز نا هومید نابوو ده به ره نگاری پیلانو مه کسری دوژمندا، خومیلکاندنو ساوه ساو به باش نازانی. کاتی وره به رزیو رۆژ، رۆژی مه ردا نه. نه و جار خۆی مراندو له سه ر پشت که وته سه ر ئاو. راوکه ر هه لیگرت ه وه که بۆی روون بۆوه مردووه تووپی هه لدا. به زه حمه ت خۆی گه یانده جوگه و به سلامه ت ده رباز بوو. وه نه وی دیکه غه فله تو بێ خه به ری به سه ریدا زال بوو، داماو ی ده کاروباریدا ناشکرا خۆی ده نواند، واق و پماو، سه رگه ردانو سه ر لیشیواو خۆی بی ره و به ویدا ده کیشا، گرفتار بوو.

وه ئه م نه قله م به و مه به سه ته گپاوه تا به پادشا سه له میتم که له کاری شه نزه به دا په له و ده ستویرد لازمه. وه پادشای سه رکه وتوو که سیکه، که پیش

له ده ست چوونی هه لو ده رفعت، ته دبیری پتویست ره چاو بگا و به زهبری شمشیری تیژی تۆزو خۆلی دوژمن بگه یه نیتته عاسمانو گرو بلیسه ی ئیراده ی دنیا سووتینی ئاور ده مالو حال ی دوژمن به ردا.

شیر گوتی: زانیم، به لام باوه پ ناکه م شه نزه به فکری خه یانه تی ده سه ردا بئ. وه ده به رانه ر ئه و چاکه و دلۆفانیانه ی ئیمه دا، کوفرانی نیعمه تو خه یانه ت به ئیمه بگا. چون تا ئه م ساته وه خته بیجگه له خۆشه ویستی و چاکه کردن کاریکم ده گه ل نه کردوه.

دیمه گوتی: فره میشت دروسته؛ لوتفو که ره می زۆر ئه م هه وایه ی خستۆته میشکی. وه پیاوی ناعه سلو بئ بنه چه ک تا ئه و کاته ی ده گاته پله و پایه ی دلخوازی خۆی، سه ر به پێو خزمه تگوزاره، پاشان مه یلی گه یشتن به پله ی به رزی تیدا سه ر هه لده دا که رتی ناکه وئ پێی بگا. ئامرازی ئاره زووی چه په لو سه رمایه ی رقو کینه وه گه ر ده خا. خزمه تکاری و نه سیحه تو رینۆینییه کان له سه ر بناغه ی ترسو هیوا داده نئ، کاتیکی ئه رخه یان بوو، ئاوی خێرو به ره که ت قوپاو ده کا و ده سه تچه یله بۆ ناگری شه پوشۆر کۆ ده کاته وه. زانایان گوتوویانه که: "پادشا نابئ، خزمه تکار له دلۆفانی و به زه یی خۆی بئ به ش بگا، که به جاریک ناھومید ببنو یا ئه وه نده یان پێ رابگا که زوو ده وله مند بنو هه وه سی فزوولی و ده سه لاتیان بکه ویتته میشکو یاغی بن. به مجۆره له نیو ترسو هیوا دا ده میتنه وه. وه بیری سه رکێشی ناکه ویتته سه ریان. ده بئ پادشا ئه وه بزانی که ئه وه ی سروشتی خواری ناراسته، هه رگیز چاوه پوانی راست بوونی لئ نا کرێو ئه وه ی زاتی خراپو ناجسنه له ریگه ی راهیتانو زۆره وه، ناچیتته سه ر ریگه ی راست. هه ر وه ک کلکی دوو پشک، هه ر چه ندی بیبه ستن و ته لاش بکه ن راست بیتته وه، هه ر که کردیانه وه ده چیتته وه سه ر قه راری جازانو به هیچ شیوه یه ک چاری نا کرێ. وه هه ر که س، نه سیحه تی زانایان، هه ر چه ند تالو بئ په روایانه ش بئ، گوئ نه داتی وه ک نه خۆشیک که گوئ ناداته رینۆینی ته بیبو به که یفی خۆی بخوا و بخواته وه سات به سات نه ساغتر و نه خۆشییه که ی کۆنتر ده بئ. پادشایان ئه و مافه یان له سه ر خزمه تکاران هه یه که ئه وان ده بئ هه ر کات لازم

بوو ریئوینی و نه سیحه تی پئویست به عه زنی سولتان بگه یه نن. دلسۆزترین ژێرده ست نه و که سه یه که ده که یاندنی ریئوینی و نه سیحه تدا زنده رۆیی بکا و خۆی به کاری دیکه وه خه ریک نه کا. باشترین کار نه وه یه که سه ره نجامیکی باشو دلپه سندی لڤ بکه و تیه وه. دلخوازترین مه تبح و په سندانیش نه وه یه که له زارو زبانی مه لکه وته کانه وه بپته دهر. وه باشترین دۆست نه و که سه یه که له دژایه تی ده ست مه لڤگرئو له هه موو کاریکدا هاوکاری بکا، جوانترین سفه تیش، ته قوا و پاکداوینییه. ده وله مه ندرتین که سیش نه وه که به مالی دنیا بادیه و نه بئو دلته نگه زه حمه تو مه ینه ت به سه ریدا زال نه بئ. چون نه م دوو حاله ته سیفه تی ژنانه. وه هه ر که سییک، جیگاویانی له ناگرو سه رینی له مار ساز کرابئ، خه وی خۆش نابو. وه فایده ی عه قلی دروستو پته و نه وه یه که هه ر کات له دۆستان دوزمنایه تیت هه ست پیکردو له خزمه تکاراندا هه وای گه وره یی و سه روه ریت چاو پیکه وت، له جیدا، ناگاداری ده وره یه رت بکه یو له وان دوور بپته وه و پیش نه وه ی دوزمن فرسه تی خواردنی فراوینی بئ، شامیکی قورسی بۆ ناماده بکه ی. چونکه دوزمن به مۆله ت به هیزو به زه مان ژماریان زۆرتر ده بئ.

بوونه مار نه و میرووانه ی دوزمنت

بیانکووژه نه و میرووانه ی بوونه مار^۱

وه بئ ده سه لاتترین پادشا نه وه یه که له ده ره نجامی کاروباران غافل بئو نه رکه گرینگه کان به هه یج بگرئو هه ر کات رووداوی گه وره و کاری دژوار بپته پیش مه لۆیستی وریایی و ئیحتیات وه لایه ن وه کاتییک دوزمن ده رفه تی هه تئا و کار له کار تراز، نزیکانی خۆی تۆمه تبار بکا و خه تایان بخاته سه ر مل.

بۆ به پتوه بردنی کاری دنیا داری فه رزه که پیش نه وه ی دوزمن خۆی تۆکه م بکا و سه رکه وتن مسۆگه ر بکا، قه ره بووی زیانو زه ره رو که له به ره کان بکریته وه. وه ته دبیری جیه بیکردنی نه رکه کان له سه ر بنه مای ده سه لات ده به رچاو بگریئو سه رنج نه دریته فیلۆ ته له که و درۆ و ده له سه ی دوزمنو کاره کان به عه قلی پیرو به ختی لاو، نه نجام بدرین، چونکه سامانی بئ بازرگانی و زانستی

۱. مخالفان تو موران بدند مار شدند / برآور از سر موران مار گشته و مار.

بئ لیدوانو باسو لیڅکولینه وهو پادشای بئ سیاست، پایه دار نابن.

شیر گوتی: زور هه زدهر هه زدهر بئ په روا قسه کانت به بیان کرد. قسه ی پیاوی دلسوزو ریڼوین درشتو تالیش بئ، ده بئ گوتی بؤ رادیرو قبولی بکه ی. وه شه نزه به نه گهر دوژمنایه تی بکا، دیاره که ده توانی چ بکا و چ نازاوه یه که بنیته وه. نه و خواردنی منه و خواردنی نه و که ماکه ی جووله و هره که تیه تی، گیایه و یارمه تیده ری هیرو توانای من گوشته.

وه هر وه ها نیمه نه ومان کردو ته نه مینی خومانو ده نازو نیمه تدا کردو ومانه ته هاو نشین. وه ده یاسای جوامیری و پیاوه تیدا چون غه درو خه یانه ت پاساو ده دریقه وه؟ زور جار له نیو جه ماعه تی حازراند ا تاریم کردو وه و باسی عه قلو دینداری و ئیمان و نه مانه تو وه فاداری نه ووم هیناوه ته گوپی. نه گهر کاریکی ناپه وای ده گهل بکه م به دروازی قه ولو را و بؤچوونی سستو رووخه که تاوانبار ده کریمو عه ه دو په یمانی من له دلی نه و خه لکه دا قه درو قیمه تی نامینئ. دیمه گوتی: پادشا، به وه ی که ده فهرموئ "نه و خوراکی منه" نابئ هه لفریوئ. چون نه گهر بؤ خووشی نه توانی به ره نگارت بئ، عاله میک ده کاته هاوری خوی به فیلو ته له که ده ست به کار ده بیرو له وه ده ترسیم که جانه وه ران و کتوبیه کان ره گهل خوی بخاتو به گز پادشایاندا بکات. به و حاله شه وه هه رگیز نه و کاره حه واله ی که سی دیکه ناکا و خوی دیته مهیدان.

کاتیک تیچاندنی دیمه کاریگه ری له سهر شیر به جیهیشت، گوتی: بؤ نه م کاره چ به مه سله حه ت ده زانی؟ جوابی داوه: ددان که کرم بوو، هیچ چاره یه که نامینئ بیچکه له کیشانو ته عامیک که گه ده له هه زمو وه رگرتنی سه رکیشی کردو دل ده خیله که وه هاتو حاله تی هیئانه وه ی سه ری هه لدا، چاره ته نیا رشاندنه وه و فریدانه.

وه دوژمن که به مودارا و میهره بانی ده سسته مو نه کریو سه رکیشتر بئ، رزگاری له ده ستی نه و دوژمنه وه ده ست نایه مه گهر نه وه ی لی دوور که ویته وه. شیر گوتی: من له جیرانه تی گا بیزار بووم، یه کیکی لی راده سپیرم بچن نه وه ی پئ رابگه یه نیو ئیزنی ده دم برپا بؤ هر جیگایه که ده یه وئ.

دیمنه زانی نه گهر نه م باسه لای شه نزه به ناشکرا بئ، هر له جئ، بئ گوناھو دلپاکی خوی باس دهکا و مه کرو دروی نهو ناشکرا ده بئ. به شیر گوت: نه م کاره له وریایو نیحتیات به دووره. تا کاتیک نه م قسه یه بلأو نه بوته وه، جیگا بۆ بپراردان ده میتئ، پاش گوتنی قهره بوو ناکریتته وه. [قسه که وته زاریکی ده که ویتته شاریکی]. وه هر قسه یه که له زندانی زار ده ره په پیو هر تیریک له که وان ده رچوو، گه پاندنه وه یان بۆ نییه. وه سامو هه بیته تی بئ ده نگی بۆ پادشایان زینه ته.

له وانه شه نه گهر ناگاداری نه م حاله ته ببیتو بزانی چ فه زیحه تیکی کردووه، شه پو هه را هه لایسیئو سازو ناماده بیته مه یدان. وه نه وانه ی خاوه ن ناو هزو هوشیارن بۆ گوناو خه تای ناشکرا، سزای شاراوه و بۆ گوناو خه تای شاراوه سزای ناشکرا ده رناکه ن.

شیر گوتی: ته نیا به شکو گومانی بئ ده لیل، له ده ستدانی یه قینو متعانه ی نزیکانو فه وتاندنیان، خو ده عه زاب هاویشتنه و ته شوئ له ره گو ریشه ی خو دانه. بۆ پادشا لازمه ده هه موو کاریکدا به تایبته له کاری سیاسه تدا به سه برو هه وسه له بئو بئ تیفکرینی ورد کاریک نه کا.

دیمنه گوتی: فه رمان فه رمانی پادشایه. به لام هر کات نه م مه کریازه غه دداره ده ست به کار بوو، ده بئ ناماده و ته یار بی. تا فرسه تی زه برلیدانی نه بئ. نه گهر به وردیش تی بپروانی، نگرسیو پیسی نییه تو عه قیده ی نه وت به رچاو ده که وئ. جیاوازی چاویلکردنی دوژمنو تیپوانینی دوستان به روونی دیاره. چاوپۆشیکردن و خوگیلکردن له م حاله بۆ که سیکی تیگه یشتنی هه بئ، نا په وایه، وه نیشانه ی ناراستی ده روونی نه و له ویدا دیاره که به رهنگو حاله تی جوړاجوړه وه خو ده نویتئ و ده پروانیه راستو چه پو بۆ پاشو پیش سه ر ده کیشئو خوی بۆ شه پ ته یار ده کا.

شیر گوتی: مه سله حه ت هر نه وه یه. وه نه گهر له م نیشانه که له شتیک بیندرا شکمان نامیتئ.

کاتیک دیمنه له دپوښنگردن و دنده دانی شیر خاترجه م بوو و زانی که به

ئەفسوزو تېچاندنى ئەو ئاگرى ئاژاۋە ھەلەيساۋە، ويىستى بېرواقە لاي گا و چاۋى پىي بىكەۋىۋ فرىۋى بىدا. بە ئەمرى شىرىش بېچىتە لاي بۇ ئەۋە شىر بەدگومان نەبى. گوتى: "ئەگەر بە مەسلە ھەتى دەزانى سەرىك لە شەنزەبە ھەلەدېنم ھەلەدەسەنگىنم بزانم چى لە دلى دايە". شىر ئىزنى پىدا و دېمنە بە روالە تىكى كزو داماو رۆيشە لاي گا. شەنزەبە زۆر جوان بە خىرھاتنى كىرو لىي پىرسى، لە كويى، ماۋەيەكە ناتىبنم؟ ساغو سلاەت بوۋى؟ دېمنە گوتى: كەسىك كە خاۋەنى نەفسى خۆى نەبى، چۆن دەتوانى سلاەت بى؟ دىلو يەخسىرى مەيلو مورادى دىترانو ھەر دەم لە ترسو خۇفدا زيان، چىرە ساتىك بى ترسو نىگەرانى نەزىۋ قەسەيەك نەۋىرى بىكەى مەبادا باسى سەرومالت بى. [ئەۋە كەى زىانە؟] گا گوتى: چ شىك و ناھومىدى كىروۋى؟ گوتى: تەقدىر، چارەنوۋسى دىارى كىروۋە. كى دەتوانى لە بەرانبەر قەزاي ئاسمانىدا خۇ رابگرى؟ كىيە بگاتە پلەۋپايەۋ لە نىعمەتى دىنا شەرىەتتىكى بەدەنە دەست، كە سەرمەستو ئازاد بىۋى بە ھەۋاي دلى خۆى بىزۋىتەۋە نەكەۋىتە گىژاۋى ھىلاكەتەۋە؟ ۋە دەگەل ژنان مەجلىس بگرىۋ مەفتوۋن شەيدا نەبى؟ ۋە بۇ حاجەتىك بېچىتە لاي چاۋچىنۇكانو ئابروۋى نەچى؟ ۋە دەگەل ئاژاۋەگىزانو ھەسوۋدان دۇستايەتى بكا و نەكەۋىتە زەلكاۋى ھەسرەتو پەشىمانىيەۋە؟ ۋە بېيىتە ھاۋدەمى سولتانو بە سلاەت رىزگارى بى؟

شەنزەبە گوتى: لە قەسەكانتېرا ۋا دەردەكەۋى، لە لايەن شىرەۋە نىگەرانىۋ نقرەتىك ھەبى؟ گوتى: ۋايە، بەلام، نەك بۇ من. ۋە تۇ دەزانى منو تۇ لە سەرەتاۋە بوۋىنە دۇستو لەبىرت ماۋە ئەو رۆژە شىر منى ئاردا لاي تۇ پىكەۋە ەھدو پەيمانى دۇستايەتىمان بەست. بۇشت مەعلومە كە من لە سەر ەھدو بەلېن بوۋمو بە ئەركى خۆمى دەزانم لە چاكو خراپ، ھەر چى روۋىدا ئاگادارت بىكەمەۋە.

شەنزەبە گوتى: بلى بزانم، ئەى دۇستو ھاۋپىي قەدىم. دېمنە گوتى: لەباۋەر پىكرۋىك بىستومە شىر گوتۋىەتى شەنزەبە زۆر باش قەلەۋ بۇتەۋەۋ كارىكىشمان پىي نىيەۋ چ قازانچىكى بۇ ئىمە نىيە. دېندەكان بانگھىشت دەكەمو

به گۆشتی ئه و میواندارییان ده که م. که ئه وه م بیستو ملهوپری و زۆرداری ئه ویش ده ناسم. هاتم ئاگادارت که مو دۆستایه تی و به لێنی خۆم به تو نیشان بده م و ئه وه ی له روانگهی دینو پیاوه تی و دۆستایه تی له سه ر من پێویسته ئه نجامی بده م.

پیاوی پیاو ناکا په یمانش کێنی

قەت له بیر ناکا عه هه دو به لێنی^۱

وه ئێستا، واباشه ته دبیرێک بکه ی و به په له روو ده فیڵو حيله بکه ی به لکرو رێگهی نه جاتیك بۆ خۆت بدۆزییه وه.

کاتیك شه نه زه به قسه کانی دیمته ی بیست، عه هه دو په یمانه کانی شیرێ وه بیر خۆی هێناوه - وه باوه پری به قسه کانی ئه و پته و بوو، گوتی: پێویست ناکا شیر غه درم لێ بکا. چونکه له منرا خه تایه ک رووی نه داوه، به لام به درۆ ئه ویان له من درپدۆنگ کردووه و به فیڵو درۆ منیان خستۆته به ر شه پۆلی توو په یی ئه و. جه ماعه تیک ده خزمه ت ئه ودان هه موویان له به دکرداریدا وه ستان. له خه یانه تو ده ستریزیدا ئازا و نه ترسن...

ئه وانه هه ر چی له مه پ دیترا نه وه بیلێن، شیر گوێرپایه له و به وایان پێده کا. هه موو لیمان روونه که هاو ده می ده گه ل که سانی خراپه کارو پیلانگێر ده بیته هۆی درپدۆنگی و به دگومانی و ئه م شیوه به پێوه بردنه ئاکامه که ی به هه له چوونه، وه ک هه له ی مراوی:

ده لێن مراوییه ک له ئاودا عه کسێ ئه ستێرانی ده دیت، پێی وابوو ئه وانه ماسین. حه ولی ده دا بیانگرتو هیچی بۆ نه ده کرا. پاش ئه وه ی چهند جار ئه و کاره ی کردو هیچی ده ست نه که وت، ناچار ده ست به ردار بوو. رۆژانی دوا یی هه ر کات ماسی ده بیینی، وای بۆ ده چوو که هه مان نووری ئه ستێره نو حه ولێکی نه ده دا بیانگرتی. به ره مه می ئه م ئه زموونه ی ئه وه بوو که رۆژانه برسی ده مایه وه. جا، ئه گه ر له مه پ من شتیکیان به گوێی شیر گه یاندبێ و ئه ویش باوه پری کردبێ، دیاره ویستوویه تی ئه وان ئازمایش بکا و تاقیبیان بکاته وه و تۆمه ت

لېدانی من به خه یانه تی نه وان دابنې. وه نه گهر نه وهش نه بېن و بېن ده لیل دلی له من پیس کردبې هیچ بیانویهک نامینې، چون تووړه یی نه گهر له هوکار ټکه وه سرچاوه ی گرتبې، داوای لیبور دن، نه م تووړه ییه ده پوه ټینته وه. وه هر شتیک که به بوختان و درو ه لېبه سترې، نه گهر نه نجام بدرې قهره بوو ناکر ټته وه و ریگه ی عیلاج، تاریکو نادیاره. کاری بې بنه ما و زورداری هه رگیز بنه ی نایه و هیچ نه ندازه و پایانیکی نییه.

نازانم، نه وه ی له نیتوان منو شېردا رابردووه هیچ خه تایه ک ده خوځدا شک نابهم. کاتیک دوو کهس پیکه وه هاوده منو شو و روژو گاه و بېن گاه له شوینیک بن، له غه مو شادی و چاکو خرابدا پیکه وه راویژ بکه ن، نه وه نده ناگادارنو به سهر خویندا زالن که هه له یه ک نه که ن، نه وهش بزانی ن که هیچ کهس له هه له و لاپیوون به ری نییه و نه گهر قه سستو عه مدیک نه بېن، بۆ چاوپووشی و به دل نه گرتن ده ست ناواله یه و هیچ جوانی و رازاندنه وه یه ک بۆ جه مالی گه وره پیاوان له وه جوانتر نییه که له ناحه زی و دزیوی گوناو خه یانه تی ژړده ستان ببوورن. وه نه گهر من خه تایه کم کردبې، هیچم به فکردا نایه مه گهر نه وه ی له بریار داند، جارویار ریڼو ټینییه کانم له جی خویدا نه بووینو نه وه ی به بېن حورمه تی و جه ساره تی من له قه له م دابن. وه هیچ قسه یه کم نه کردووه مه گهر نه وه ی قازانجیکی تېدا بووین. وه نه و جار هیچ کات له نیو جه ماعه تدا نه مگوتووه و له هه مو قسه یه کدا لایه نی هه ییه تو شکوی نه وم له بهر چاو بووه و حورمه تو گه وره یی به ریژیانم راگرتووه. وه چون ده توانین بیر بکهینه وه که نه سیحه ت ببیته هو ی وه حشته تو خزمه ت ببیته سه به یی دوژمنایه تی. وه هر کهس له دل سوژان ده ریڼو ټینیدا و له ته بیبان ده شفا به خشیندا و له پیاوانی ثایینی ده ره واندنه وه ی شکو گوماندا، لاساری بکا و گوځ نه داته قسه یان له سوودو قازانجی برپاری راستو رزگاری له نه خو شی و هه لېژاردنی ریگه ی راست ده عیباده تدا بېن به هره ده بېن.

وه نه گهر نه وهش نه بېن هوا و غرووری سه لته نه تو دلناسکی و رهنجانی پادشایان بوو بیته هو ی نه م تووړه ییه. وه یه کیک له هه له کانی خو به زل زانی پادشایان نه وه یه که هه میسه خانیو دروژنه کان ده لایینه وه و دل سوژانو

رینوینان دهخه نه بهر غهزه بو توورپهیی خویان. زانایان گوتوویانه: به دهستی به ستراره وه بتخته نه ناو ده ریا و بناو بی، به مهستی دمی ماری کلکپه ریو بمژی، زور مه ترسیداره و له وانهش مه هله که ترو سامناکتر خزمه تو نزیکي له پادشایانه. وه رهنکه نهوش بتوانین ده بهرچاو بگرین که هونه رو لیها تووی من بو بیته هوی نه م رووگره دانییه، چون قودره تو بازو ره وتی نه سپ، ده بیته هوی زهحمه تو دهرده سه ری خوی داری پریه ریش له بهر میوه به تامو خوشه که ی لقوپوی ده شکو و جوانی کلکی تاوس ده بیته هوی نه وهی په پکه نده بی و بالو کلکی برووتیته وه.

تاوسو ریوی له بهر کلکو که ول تیدا ده چن
عیلمو زانستیش له من بۆته وه بالی گهردم

وه هونه رمه ندان به ئیره یی پی بردنی بی هونه ران ده که ونه واری تیدا چوون. وه دوژمنی میترخاسانو جوامیران، بۆره پیاوی گوله که و خویریلنه و چون ژماریشان زۆره زال ده بن، چون له هه موو شوینیک لاتولووته کان زۆرتن، وه خه سیسی ده ستقووچاو له دیداری پیاوی ده ستئاوه لاو، نه زان له هاونشینی پیاوی زانا و که ره پیاو له دۆستایه تی پیاوی زیتو وریا، وه ره زو بیزارن. وه نه وانه ی بی هونه رن له ناحه زکردن و نیوزپاندنی نه هلی هونه ردا نه وه نده تیده کوشن که لیباسی پهستی و ناکه سی ده بهر هه موو هه لسوکه وتو هه ستان دانیشتنیان ده که نو وه ک خائینو جینایه تکار به پادشایان ده ناسیننو هونه ر که خوی مایه ی به خته وه رییه، ده یکه نه ماکه ی زولمو دلرپه شی.

وه نه گهر پیاوخرابه کان نه و کاره یان کردوه و چاره نووسم نه وه بی که نه وان ده یانه وی، کار دژوارتر ده بی. چون ته قدیری ناسمانی، شیتری درنده ده کاته نه سیری ناو سندووقو ماری گه زنده ده بیته دیلی بن سه وه ته و زانای دووریین، گنژو سه رگره دانو که ره پیاوی بی عه قل، ده کاته زانای زیره کو، نازای بی باک، ترسه نوکو ترسه نوکی له خو پیاو، نازای زراوتقینو ده وله مهندي مالئاوه دان، ده کاته سوآلکه ری بهرده رکانو، ره شوپووتی بی زه واد، ده کاته ده وله مهندي

به مال و حال.

دیمنه گوتی: نه وهی که شیر، له مه پر تو که ورتنه سهری له و بابۀ تانه نین که تو باست کردن؛ وهک تیچاندنی دوژمنانو رهنجانی پادشایانو نه مجوره شتانه. نه خیر، به لام زور بی وه فایه و نه ملی غه درو زورداریه، چونکه مله وریکی غه دداره و هتا بلئی فیلبازو له بنه ویره. هه وه لچار دؤستایه تیکردنی زور شیرینو خوشه و، ناخبریه که ی گزئی و تالی و مهرگ.

شه نزه به گوتی: تامی هه نگوینم چیشت، توره ی ژه هراوی مهرگه. به پراستی نه جمل بۆ ئیره ی په لکیش کردم. دهنه منو دؤستایه تی شیریان نه گوتوه. من توعمه و پاروی نه ووم نه ویش دهیه وئ من بخوا. به لام ته قدیری نه به دیو ته ماعکاری خوم منی خسته نه م گیزاوه وه. وه نه مپۆ ئیتر هیچ چاره و ته دبیریک ناکرئی و عه قلم به هیچ کوئ ناگا. وه می شهه نگوین له سهر گولی لیلوو په پر دهنیشی و بۆنوبه رامه ی خوشو دلرفینی مه ستو بی هوشی دهکا و له خوشی و شادیدا ناگای له خو ده بپئی و به وهخت له سهر گول هه لئاستی، په په په پهی گول ویک دینه وه و نه و ده ویدا دهرئی. وه ههر کهس له دنیا به وهنده ماله رازی نه بی که پئی به پئی ده چی و به دواي مالو سامانی زورتره وه بی، وهک می ش وایه که به میرگو باغو مه زرای زه نویره پر له گولو ریحان رازی نه بی و ده چیته سهر نه و ناوه که ده گوئی فیلدایه و به ته کانیکی گوئی فیل ده کوژی. ههر کهس خزمه تو دلسۆزی و نه سیحه تی که سئیکی بکا که قه دری نه زانی، وهک نه وه وایه که به هیوای به ره مئیکی زور، له شوره کاتاندا توو بچینی و ده گه ل مردوو بیته دؤستو راویژی ده گه ل بکا و غه مو شادی خوی بۆ که پئیکی ماده رزاد بگیزیتته وه و له سهر ناوی رهوان مه ته لۆکه بنووسی و بۆ نه وه ی منالی بی، نه وینداری ده گه ل نه و عه کسانه بکا که له گه رماو (حه مام) دا هه لیانده واسن.

دیمنه گوتی: له و قسانه بگه پئی و فکریک بۆ حالی خوت بکه.

شه نزه به گوتی: چ فکریک بکه مه وه؟ من ره وشتی شیر دهناسمو تاقیم کردۆته وه، بۆ من بیجگه له خیرو خوشی هیچی ناوی. به لام نزیکانی نه و بۆ کوشتنی من تیده کوخن. نه گه ر به مجوره بی، کاره که دژوار ده بی، چون زالمانی

پیلانگێڕ ئەگەر پشستی یەک بگرنو دەست له دەستی یەک بنێزو پێکه‌وه
بیانه‌وی که‌سیک له‌ناو به‌رن، زوو سه‌رده‌که‌ونو پشستی ده‌شکێنن. هه‌ر وه‌ک
گورگو قه‌له‌به‌له‌که‌و چه‌قه‌ل، قه‌ستی گیانی وشتریان کردو سه‌رکه‌وتن، دیمنه
گوتی: چۆن بوو ئەم هه‌کایه‌ته‌؟

شه‌نزه‌ به‌ گوتی: ده‌گێڕنه‌وه‌ که‌ قالاویکو گورگو چه‌قه‌لێک ده‌ خزمه‌ت
شیرێکدا بوون. ئەو شوینه‌ی لێی ده‌ژیان نزیک ریگایه‌کی ئاوه‌دان بوو. وشتری
بازرگانێک له‌ نزیک ئەوان له‌ کاروان به‌جێ ما. بۆ له‌ وه‌ر هاته‌ نێو می‌شه‌و
دارستان، که‌ گه‌یشه‌ نزیک شیر، ناچار کړنۆشی کردو ئەوه‌ندی توانی ریزی
لێگرت، شیریش له‌ به‌رانبه‌ردا به‌خیره‌هاتنی کردو زۆری لاوانده‌وه‌و لێی پرسى:
به‌ چ مه‌به‌ستێک لێره‌ ماویته‌وه‌، پێت خۆشه‌ لێرانه‌ بمێنیه‌وه‌ یا ده‌پۆی؟ جوابی
داوه‌: هه‌ر چی پادشا به‌فرموێ واده‌که‌م. شیر گوتی: ئەگه‌ر مه‌یلت له‌ مانه‌وه‌یه‌،
له‌ لای من ئاسووده‌و بێ‌ترسو دله‌پاوکێ بمێنه‌وه‌. وشتی خۆشحال بوو، لێ‌پرا
له‌و می‌شه‌یه‌دا بمێنیته‌وه‌. ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ردا تێپه‌ری. رۆژێک شیر به‌ دواى
نیچیرێکدا ده‌گه‌را. تووشی فیلێکی مه‌ستی چاو سوور بوو، به‌ گزیه‌کدا چوونو
هه‌ر دووکیان به‌هێزو بێ‌په‌زا بوونو یه‌کتريان هێنا و برد. شیر به‌ برینداریو به‌
ناله‌نال گه‌پاوه‌و چه‌ند رۆژان په‌کی راوی که‌وت. گورگو چه‌قه‌ل، برسی مانه‌وه‌.
شیر مه‌ستی به‌و حاله‌ته‌یان کردو گوتی: ئایا له‌و ده‌وروبه‌رانه‌ راویک ده‌بینن تا
بۆی وه‌ده‌ر که‌ومو شتیکتان بۆ په‌یدا که‌م؟

ئەوان چوونه‌ قوربێنیکو به‌ یه‌کتريان گوت: مانه‌وه‌ی ئەم وشتی له‌ لای
ئێمه‌ چ قازانجێکی هه‌یه‌؟ نه‌ ئێمه‌ دۆستایه‌تیمان ده‌گه‌لی هه‌یه‌، نه‌ پادشاش
ئاسایشیکی لێ دیوه‌. باشتروایه‌ شیر تێکی بشکێنێ، تا چیدی بێ‌ خواردن
نه‌بێ‌و ئێمه‌ش به‌شی‌کمان پێ‌ به‌پێ. چه‌قه‌ل گوتی: ناتوانین ئەوه‌ بکه‌ین. شیر
په‌ناى داوه‌و ده‌ خزمه‌ت خویدا رایگرتووه‌. هه‌ر که‌س بۆ غه‌درکردن هانی پادشا
بدا و فکری په‌یمان‌شکێنی بخاته‌ سه‌ری، یارانو دۆستان ده‌خاته‌ نێو مه‌نجه‌نیقی
به‌لاو ئافه‌تو فه‌وتان به‌ که‌مه‌ند بۆ لای خۆی ره‌کێش ده‌کا.

قالاو گوتی: بۆ ئەو عه‌ده‌و په‌یمانه‌ ریگه‌ چاره‌یه‌ک ده‌توانین بدۆزینه‌وه‌و

شیر له و به لیزو قه وله رزگار بکهین، ئیوه لیـره مه بزوون تا من ده گه پیمه وه لاتان. رویشته لای شیر. شیر پرسی هیچتان دیته وه؟ قالاو گوتی که س له بهر برسیه تی چاوی نابین. به لام چاره یه کی دیکه هیه. نه گه ر پادشا رای له سه ر بئ هه موومان تیروته سسل ده بین. شیر گوتی: بلئی بزائـم. قالاو گوتی: ئه م وشتره له نیو ئیمه دا بیگانه یه و بوونی بۆ پادشا هیچ سوودیکی نییه.

شیر دهره لـبوو، گوتی: ئه م قسه یه له وه فا و ئازاده گی به دووره و ده گه ل پیاوه تی و که ره م یه ک ناگریته وه. وشترم په نا داوه چۆن ده توانم جه ورو جه فای ده گه ل بکه م؟

قالاو گوتی: زۆر باش ئاگاداری ئه و بابته م. به لام زانایان گوتوویانه: تاکه که سیک، فیدای ئه هلی به یتیک بئ، مالباتیکیش ده بین بۆ عیلو قه بیله یه ک فیدا بکریو عیلکیش بۆ جه ماوه ری شاریک قوریانی بکریو خه لکی شاریکیش له کاتی مه ترسیدا به قوریانی زاتی پادشا بئ.

بۆ ئه م عهدو په یمانه ش که ده فهرمووی ریگه چاره یه ک ده دۆزینه وه، به شیوه یه ک که هیچ عه یبو ئیرادیک نه گه پیته وه سه ر پادشا. وه ئیستا خاوه ن شکۆ له بهر برسیه تی که وتۆته مه ترسی هیلاکه ته وه. شیر سه ری به رداهه. قالاو به هه په مه گه پاره لای هاوریان و گوتی: هیندیک سه رکیشی کردو توپه بوو. سه ره نجام رام بوو. ئیستا وا باشه هه موومان بپوینه لای وشتر و باسی رهنجو مه راره تی شیر ی بۆ بکه یزو بیژین: "ئیمه له ژیر سایه ی گه وریه یی و شکوی ئه م پادشایه دا روژگاریکی پر له به خته وه ریو شادیما ن بۆ دابین بووه. ئه مپۆ که ئه و تووشی زه حمه تو مه ینه ت بووه، نه گه ر به هه موو چه شنیک خۆمان له پیناویدا فیدا نه که یزو گیانو له ش بۆ ئاسایش و جه سانه وه ی قوریانی نه که ین، کوفرانی نیعه تمان کردووه و له لای میرخاسانو ئه هلی پیاوه تی سووکو چروک ده بین. چاک ئه وه یه بپوینه خزمه تی و سپاسی ئه و ئاسایش و نیعه تانه بکه ین که له سایه ی ئه ودا ده ستمان که وتوووه. عه رزی بکه ین که هیچ کاریکمان له ده ست نایه، گیانو له شمان قوریانی پادشا ده که یزو هه ر کام له ئیمه پیتی ده لئین: "با ئه مپۆ پادشا من بکاته فراوینو خۆراکی خۆی. وه ئه وانی تر ئه و بۆچوونه

رهد بکهنه وه به هانه یه ک بیننه وه، به م دلوفانی و میهره بانیه حه قیگمان نه دا کردووه هیچ زیانیگمان پئی ناگا".

نه و قسانه یان به وشتری ملدریژو بالآبرز گوتو نه و بیچاره یان به و گوته جادووگه رانه یه، خسته بن به ستو ریگه یان بۆ نه هیشته وه و هه موویان چوونه لای شیر. پاش پیته لاگوتزو سپاسی گه وره یی پادشا، قالاو گوتی: ئاسووده یی له ژیا نی ئیمه دا به سلّامه تی زاتی پادشاوه گری دراوه. وه ئیستا پیوستیه ک هاتوته ئاراهه، نه مپۆ پادشا له گوشتی له شی من ئاهیکی بیته وه بهر، با من تیک بشکیئن. نه وانی دی گوتیان: خواردنی تو چ سوودیکی هه یه و کئی به و بهروکه چه رمه چه قالته یه تیر ده بئی؟ چه قه لیش هه به م شیوه یه قسه ی خوی کردو جوابیان داوه: تو گوشتت بۆگه نی لیدی زهره ری هه یه و بۆ خواردنی پادشا نابئی. گورگیش وه ک نه وانی دیکه ئاماده یی خوی ده پیری. گوتیان گوشتی تو، دیفتی لئی په یدا ده بئی و چی له زهری هه لاهیل که متر نییه.

وشت نه و فریوه ی وه ک شه کرو قه ند خواردو ئاماده یی خوی راگه یاند. هه موو قسه یان کرد به یه کو گوتیان: "راست ده لئی و دیاره له گیانو دلّه وه له بهر خۆشه ویستی ژۆر نه مه ده فره موی". نه و جار هه موو رژانه سه ری و له تو کوتیان کرد. وه نه و مه سه له یه م بۆ نه وه هیناوه که بزانی فیلبازی و پیلانی دۆستانی به غه رهن، به تاییه تی نه گه ر له سه ری کۆک بن. کاری خوی ده کا.

دیمنه گوتی: چون خۆت نه جات ده ده ی؟ رای تو چییه؟ گوتی: بیجگه له شه پو به ره نگاری ریگایه ک نییه. چون نه گه ر که سیگ ته واری ته مه نی به دلّو به ئیمانه وه نوێژان بکا و له مالی حه لّال سه ده قه بدا، نه وه ندی خیر پئی ناگا که سه عاتیگ له رۆژیکدا بۆ پاراستنی مالّو گیانی خوی جیهاد بکا. چون به جیهاد له ریگای مالّدا نه گه ر بکۆژی شه هیدی. له جیگه یه ک کێرد بگاته سه ر ئیسقانو باسی گیان له ده ستدان بئی، نه گه ر له روانگه ی دینو عیزه ته وه خه باتیک بکه ی، به ره که تو خیری نه م کاره هیچ سنووریک نییه و فکرو خه یالّ له تیگه یشتنی بارستای نه و خیره تیماون.

دیمنه گوتی: پیاوی زانا ده شه پکردندا په له و هه په مه و پیشده ستی ناکا. وه

نه نجامی کاری گه و ره و پر مه ترسی به باش نازانی. پیاوی خاوه نرا و به ته دبیر تا نه و جیگه ی بوی مومکین بی به مودارا و دلۆفانی له دوزمن نزیک ده بیته وه له ناو بردنی شه پو ناخۆشی به خۆشپوویی و نه رمکیشی باشتره. دوزمنی بی هیژیش نابن به که م بزانی. چون نه گهر به زۆرو توانا دهره قه تیش نایه، به پیلانو حيله ناژاوه ده نیته وه. نه وهش بزانه ده سه لاتو قودره تو ده ستوبردی شیر له نه ندازه به دهره وه هر که س دوزمن به که م بگریو له هیلکه تی شه پو پیکدادان غافل بن، په شیمان ده بیته وه. هر وهک وه کیلی دهریا په شیمان بۆوه و دۆراندی. شه نزه به گوتی: چن؟ دیمنه گوتی: ده لئن چه شنیک مراوی هه یه، ناوی "ته یته وی" یه. جووتیک له م مه لانه له قه راخ دهریا بوون که مییه که وه هیلکه هات گوتی: ده بن شوینیک بۆ هیلکه کردن بدۆزینه وه. نیره که گوتی: ئیرانه زۆر خۆشه و جارئ به جیه یشتنی ئیره مه سه له حه ت نییه و ده بن هیلکه بکه ی. مییه گوتی: مانه وه لیره جیگه ی وردبوونه وه به راوردکردنه. نه گهر دهریا مه ستی و شه پۆله کان جووجه له کانمان ره پیچه ک بدن، قورپی کوئ وه سه ر خۆمان که ین! نیره گوتی بپوا ناکه م وه کیلی دهریا نه و جه ساره ته بکا و لایه نی من رانه گری. نه گهر، بن شه رمی بکا و حورمه تی من رانه گری، ده توانم ته میی بکه م. مییه گوتی: خۆناسین کاریکی عاقلانه یه. تو به کام زۆرو تواناته وه به خۆت ده خورپی مه پره شه له دهریا ده که ی؟ له و که له شه قیه به گه پۆ جیگه یه کی قایم بۆ هیلانه دیاری بکه. چون هر که س گوتی نه داته قسه ی دلۆزان، نه وه ی به سه ردی که به سه ر ره قه هات. گوتی چۆن؟ جوابی داوه:

ده گپنه وه ده پاشا وینکدا دوو مراوی ره قه یه ک ده ژیان. له نیوانیاندا، به حوکمی جیرانه تی، پیوه ندی دۆستانه به رقه رار بوو. له نه کاو، ده ستی رۆژگاری غه ددار روخساری حالو ژیا نی نه وانی دارووشاندو گه ردوونی ئاوینه سا به ستینی لیک مه لبرانی بۆ پانکردنه وه. نه و ئاوه ی که مایه ی ژیا نو به ریچوونیان بوو له که میدا، مه لچۆپا. مراویه کان که وایان دیت، چوونه لای ره قه و گوتیان: بۆ مالوایی هاتووین، خوا حافیز ئه ی دۆستی راستگوی وه فادار. ره قه له تاو دهردی + دووری ده ستی کرد به گریانو گه وه ری فرمی سکانی مه لوه راند.

لَوْلَا الدَّمْعُ وَ فِضْهُنَّ لَأَخْرَقَتْ
أَرْضَ الْوَدَاعِ حَرَارَتُ الْإِكْبَادِ

گوتی: نهی دۆستان، نهی هاوړیکانم. زهره رو زیانی بئ تاوی بۆ من زۆتره. من به بئ تاو به پچوونم نابئ. ئیستا به حوکمی دۆستایه تیو پیاو ته، ده بئ بۆ راگویتنی من ریگه چاره یه ک بدۆزنه وه. گوتیان دهردی دوری له تو بۆ ئیمه سه نگینه و بچینه هر شوینیک، با ده خوشی زوری رسقو رۆزیشدا بژین، بئ تو وه گیانمان ناکه وئو خوشی لئ نابینین. به لام تو گوئ ناده یه نه سیحه تی دلسۆزانو ره فیقانو نازانی قازانچو زهره ری تو له چیدایه. وه نه گهر ده ته وئ تو ش ده گه ل خۆمان به رین، مه رچی نه وه یه که تۆمان هه لگرتو چوین ده حه واه، خه لک هر چی گوتیان تو لیوت نه که یته وه و هیچ گویت لئ نه بئ ده لئین چی. گوتی: به سه رچاو، هر چی ئیوه بلئین وا ده که م. نه وه ی ئیوه ده گه ل من ده یکه ن نه و په ری پیاو ته ییه و منیش قبوول ده که مو سکوت به و بئ ده نگ ده گه لتان که وم. مراوییه کان داریکیان هینا و ره قه ئیوه راستی داره که ی مه حکم به ددان گرت. مراوییه کان نه م سه رو نه و سه ری داره که یان به دندوک گرتو له شه قه ی بالیان دا و ره قه یان برد. وه ختیک ته واه بلند بوونو خه لک چاویان پیکه وت، سه ریان سووپما و هاواریان ده کرد: "ته ماشا که ن مراوی ره قه ی ده به ن!". ره قه سه عاتیک ددانی به جه رگی خۆی داگرتو چی نه گوت، ناخری وه گیان هاتو گوتی: "کویراییتان بگاتئ!" زارکردنه وه هه مانو به ره و خوار به ربوونه وه هه مان. مراوییه کان قپاندیان: با نه سیحه ت بئ بۆ دۆستان.

به خته وه ره نه و که سه ی که گوئ ده گری

نۆر به وردی له په ندی خیرخوازان^۱

ره قه گوتی: نه وانه هه مووی خه یالی به تالئ، چون کاتیک نه جه ل داسی خۆی تیژ کردو وه ک هاران رووی ده که سیک کرد، زنجیر پساندن هیچ فایده ی نییه و هیچ عاقلیک به ره نگاری نابیته وه. خۆ له مه رگ پاراستن له دوو رۆژی

۱. نه گهر فرمیسکه کانو به ره که تی وان نه بوایه، سۆزی جه رگو هه تاوان، شوینی لیکمه لبرانی ده سووتاند.

۲. نیکخواهان دهند پند و لیک / نیکبختان بوند پندپذیر.

تاییه تدا رهوا نییه . روژیک که قهزا و قهدهر دهیه وی که سیک له ناو به ریو روژیک که نایه وی .

ته یته وی نیر گوتی: نهو په ندهم بیستووه، به لام مه ترسه و له جی خوت مه بزوو، میه هیلکه ی کردو وه کیلی ده ریا گوتی له و قسانه بوو. له خو به زل زانی و ترو تپی ته یته وی تووړه بوو. ده ریا رووی گرژ کردو شه پوله کان جووجه له کانیاں برد. میه که نه وهی دیت زور په شوکا و شله ژا و گوتی: من ده مزانی ناو گالته ی پښ ناکړیو تو به که ریه تی خوت سهری بیچووه کانت به فه ته پراتو فه وتان دا و ناوړت ده گیانی من به ردا. نهی قورپه سهر، نیستا فکریک، ته دبیریک. ته یته وی نیر گوتی: ناگات له خوت بڼ، بزانه ده لئی چی. من له عوده ی قه ولی خوم دیمه دهرو تولی خوم له ده ریا ده که مه وه. له جیوه رویشته لای بالنده ی دهرو به رو گه وړه ده مپاستی هر تایفه یه کی کو کرده وه روودای بو باسکردنو له قسه کانیدا وه بیری هیئانه وه نه گهر هه موو ده ست نه دهنه دهستی یه کو له ته داره کی نه م کاره دا پشستی یه که نه گرن، وه کیلی ده ریا به هیچمان دانانی و کاتیک نه م ره سمو دابونه ریته دریژه په یدا بکا، هه موو تیدا ده چن. بالنده کان به کومل چوونه خرمهت سیمورغو نه وهی رووی دابو بویان گتپاوه. وه به ناشکرا و بڼ په رده گوتیان که نه گهر له توله سهندنه وده یارمه تی نه دا، چیتو به پادشای بالنده و په له وهرانی نازان. سیمورغو وه جووله که وتو به وده ی به رزه وه هه نگاوی هه لگرت. بالنده کان به یارمه تی و پشتیوانی نهو، پشت نه ستوور بوونو برپاریان دا بو توله سهندنه وه په لاماری ده ریا بدهن. وه کیلی ده ریا ناگاداری هیژو قودره تی سیمورغو په له وهره کان بوو، ناچار، جووجیله کانی دایه وه به دایکو باوکی.

وه نه م نه زیله یه م بو گوتی تا بزانی که هیچ دوژمنیک نابڼ به که م بگری. شه نزه به گوتی: له شه ردا من نابمه یه که مو شه پ هه لئانیستیم، به لام خو پاراستن لازمه و چاره نییه، ده بڼ ده ست بکه یته وه. دیمنه گوتی: نه گهر چوویته لای، نیشانه ی شه پ ده بڼی. نه ویش نه وه یه، که قیتو قنچ دانیشتبڼو کلکی ده عهرزی بکوتی.

شەنزه بە گوتی: ئەگەر ئەم نیشانەگە لە ببیندرێ، حەقیقەتی غەدرو زۆرداری ئەو لە تۆزو غوباری شکو گومان دەردەکەوێ.

دیمنه شادمان و رووگەش گەراوه لای کلیله. کلیله پرسى: کارەکەت بە کوێ گەیانە؟ گوتی: ئاسوودەیی و ئاسایش بە هەموو جوانییە وە روومان تێدەکا. پاشان هەر دووکیان چوونە لای شیر، بە هەلکەوت تووشی گاش هاتن. کاتیەک شیر چاوی بە گا کەوت، زەق راوەستا و نەعرەى دەکێشا و کلکی وەک ماری سوجەى، گا ئەنگیۆ، هەلەدەسووراند. شەنزه بە زانی قەستی گیانی کردووە و بە خۆی گوت: خزمەتکاری سوڵتان لە ترسو هەراسدا وەک هاومالێ مارو هاوخەوی شیرە کە هەر چەند مار خەوتبێو شیر دەبن لیفەدا بێو دیار نەبێ، ئاخرسەر ئەم سەر دەردیئێو ئەو دەمی دادەپچڕێ.

دەو فکراوەدا بوو و خۆی بۆ بەرگری ئامادە دەکرد. شیر کە حالەتی هەپەشەو ئامادەیی لە گادا هەست پێکرد، لەجێی خۆی دەرپەپێو هەر دووکیان بەگژ یەکدا چوون و خۆین لە لەشیان دادەچۆرا. کلیله کە ئەوەی دیت رووی دە دیمنه کرد و گوتی: کەری نەقام بزانە بە درۆ و دەلەسەى تۆ، چ شەپو هەرایەک هەلایساوه؟ دیمنه گوتی: کام شەپو هەرا، کام ئاکامی خراپ؟ گوتی: زەحمەت و ماندوو بوونی شیر، ئاکامی ناحەزی پەیمانشکێنی، بە هیلەک چوونی گا و بە هەدەرچوونی خۆینەکەى، شیواوی جەماعەتی لەشکرو تەفرەقەى سپا و ئاکاممانەوێ تۆ لەو هەدا کە قەرار بوو ئەم کارە بە سوڵح و ئاشتی بە ئەنجام بگا و سەرئەکەوتی و کارەکەت گەیانە ئێرە. وە نەزانترین کەس ئەو کە لە خۆپا و بێ دەلیل، گەورەى خۆی بخاتە نیو گێژاوی شەپ وە زانایان لە حالێکدا ئەوپەپێ هێنۆ قودرەتیان بوو، وەک قەزائ کشاوەتە دواوە و لە بەرپاکردنی شەپو هەرا و تیکەهەلچوون خۆیان پاراستوو. وەزیریەک کە پادشا بۆ شەپ هان دەدا، ئەویش لەسەر مەسەلە یەک کە بە هێمنی و بە ئاشتی چارە دەکێ، دەلیلە لەسەر نەقامی و کەریەتی ئەو. ئەوەش لەبیر نەچێ، کە مەشەپەت و بیروپای دروست، لە ئازایەتی و نەترسی زۆر بەکەلکترە. چونکە کاری شمشیر بە رای و تەدبیر ئەنجام دەدرێو ئەوەی بە تەدبیر دەکێ بە شمشیر هەرگیز جێبەجێ

نابئ. یانی شمشیر به چوارنالەش تۆزی تەدبیر ناشکینئ. لە ھەر جیگایەک رایو تەدبیر سستو شکەتۆک بئ، ئازایەتی کەلکی نابئ. ئەوەی دلئ بەھیز نییە و ترسەنۆکە و تەدبیری نییە لە قسەکردندا، لالەپەتەیی دەگریو ناتوانئ زیان چەور و قسە پاراو بئ. ئەمن لە میژە، خۆپەسندی و مەغروربوونت، بە ھەوێ کە خۆت زۆر پئ عاقل و زانی و مەفتوونی پلە و پایە و مالی ئەو دنیاوی، کە ھەک سیحرو جادووی غوول و ترووسکەیی تراویلکە وایە، ھەموویم بۆ روون بۆتەو. بەلام خۆم راگرتو دەگەلتم باس نەکرد، بە ھیوای ئەو لە خەوی غەفلەت بیدار بیتەو. وە چون لە ئەندازە دەرچوو، کاتی ئەو ھاتوو کە لە زۆری نەفامی و جەھلو کەریەتی و سەرلیشیواوی تۆ کەمیک بدویم و ھیندیک لە عەیبو عارو ھەلەو کارە ناحەزەکانت بۆ ئەژمار بکەم و ئەویش قەترەبەک لە دەریا و زەپکەبەک لە شاخیکە.

و ھەگوتووینە: ھیچ مەترسییەک بۆ پادشا لەو زلتەر نییە کە وەزیرەکی فەسە لە کردەوێ لەسەررتو گوتاری لە کردار زۆرتەر بئ. وە تۆ ئەم ئەخلافت ھەبە و قسەت لە ھونەرت بالاترەو شیر بە پیلانی تۆ ھەلفریوا. وە دەلێن کە قەولی بئ عەمەلو روالەتی بئ ناوھەرۆکو مال و سامانی پیاوی بئ عەقل و دۆستایەتی مرقفی بئ وەفا، زانستی پیاوی ناشایستە و سەدقەیی بئ نییە و ژیانی بئ ئەمنو ئاسایش و سلاھەتی، ھیچ کامیان سوودیکیان نییە. وە پادشا ھەر چەند خۆی دادگەر و دلفان و بئ ئازار بئ، ئەگەر وەزیر، زالم و بەدکردار بئ، قازانجی عەدل و دلسۆزی ئەو ناگاتە رەعیەت. وەک ئاویکی روون و زوڵال کە نەھەنگی تیدا ببینن، ھیچ مەلەوانیک، ئەگەر زۆریش تینوو بئ، یا پتویست بئ لەو ناو ھەپتەو، نە دەستی بۆ دەبا و نە پای تیدەنئ.

زینەتی پادشایان، خزمەتکارانی بە پارێزو دوستکارو دەست و پتوھەندی لیھاتووی کارزان و شارەزان. تۆ دەتەوێ کەسی تر مەجالی خزمەتی شیرێ نەبئ. وە تەنیا متمانەیی بە تۆ بئ و ھەر تۆ لە لای بی. وە ئەوەی کە قازانجی خۆت دە زیانو زەرەری دیتراندا دەبینی دەلیلی نەزانیتە. وە بە ئارەزووی ئەوەی، بئ وەفاداری و زەحمەتیک دۆستانی وەفادارو گیانفیدات ھەبئ و چاوەپوانی

خێراتی قیامت بە عیبادەتی ریاکارانە و ئەوینداری ژنان بە تووڕەیی و زیان‌شپیی
فیژیوونی زانست بە رەحەت و بێ زەحمەت. بەلام ئەو قسانە هیچ سوودێکی
نییە، چون دەزانم کارت لێ ناکەن و ناچن دە مێشکته‌و و حالووبالی من دەگەڵ
تۆ وەک ئەو پیاوێهە کە بە بالەندەیه‌کی دەگوت: "بۆ نەخۆشییه‌ک کە عیلاجی
ناکرێ، خۆت ماندوو مەکە، چون گوتووین: وَ دَاءُ النُّوْكِ لَيْسَ لَهُ دَوَاءٌ^۱.

دیمە پرسى: چۆن؟ گوتى: دەگێژنەو و جەماعەتێک مەیموون لە کێویکدا
بوون. کاتێک پادشای ئەستێران گەیشته ئاسۆگی رۆژاوا و جەمالی دنیا پارزێنەوێ
خۆی بە چارشییۆی رەشایی داپۆشی، سپای زەنگی لەشکری رۆمی بە زاندو
شکاند، شەویەک وەک کاری کافری سەرکێش لە رۆژی مەحشەردا، بالی رەشی
بەسەر دنیا کێشا، بای شەمال رکێف کوت، پەلاماری مەیموونانی دا. ئەو
بیچارانە بە سەرما کەسیرە بوون، لە پەناگایەک دەگەران. لەنەکاو چاویان
بە گۆلئەستێرەیه‌ک (کرم شەبتاب) کەوت کە لەواتر کەوتبوو. پێیان وابوو
پۆلوی ئاگرە. چڕوچیلکەیان لەسەر کۆ کردەو و فوویان لێدەکرد کە گر بگری.
رووبەروویان لەسەر دارێک بالەندەیه‌ک هەڵکوورما بوو. هاواری دەکرد، ئەو
ئاوڕ نییە. ئەوانیش گوتیان پێ نەدەدا. لەو کەینو بەینەدا کەسیک بەو شوێنەدا
تێدەپەڕی. بە بالەندەیه‌ی گوت: خۆتیا نەگەڵ ماندوو مەکە، بە قسەیه‌ی تۆ
باوەر ناکەن. ریتوینۆ روونکردنەوێ ئەم جۆرە کەسانە وەک ئەو وایە کە
شمشیر بە بەرد تاقی بکەیه‌و و شەکر دەرێر ئاودا بشارێتەو. بالەندەیه‌ک بە
قسەیه‌ی کابرای نەکردو لە دار هاتە خوار تا مەیموونەکان باشتەر حالێ بکا کە
ئەو ئاورییە. گرتیان و سەریان لێ هەڵکەند. کارو ئەخلاقێ تۆش هەر شتیکی
لەم بابەتە. گوتی لە پەندی کەس ناگری مەوعیزەیه‌ی پیاوچاکان نابیسى، لێم
روونە لەسەر ئەم کەللەپەقی و لەخۆباییبوونە سەرت دادەنێی و لەم ئاژاوەنانەو و
کەلەکوولەکەت، کاتێک پەشیمان دەبیه‌و کە فایدەیه‌ی نییە و زبانی عەقل بە
گوتیدا دەچرپێنێ کە: تَرَكْتُ الرَّأْيَ بِالرَّيِّ^۲. ئەودەم پشتی دەستی خۆت دەگەزیو

۱. نەخۆشی کەریه‌تی و نەفامی دەرمانی نییە.

۲. رای خۆت لە شاری رەیه‌ی جێهێشت.

سینگ داده پووشینی، هر وهك كابرای شهریکي، غافلئ ناگا له خۆپراو، كردیو فایدهشی نه بوو.

دیمنه گوتی: چۆن؟ گوتی: دوو شهریک بوون، یه کیان زانا و ئهوی تر نه زان. کاریان بازگانی بوو. له رێگادا کیسهیهکی پر له زێریان دیته وه. گوتیان سوودی بێ پهنجو زهحمهت له دنیا دا زۆره. با به وهنده قهناعهت بکهینو بگهڕێینه وه. که گه یشتنه نزیک شار، گوتیان با بهشی بکهین. ئهوی خۆی پێ زیرهک بوو گوتی: چ دابهش کهین؟ ئه وهندهی بۆ خهرج و مهخاریج پێویسته لێی هه لده گرینو باقییه که ی له جێگایهک دهشارینه وه و نێوان نێوان که حهوجه مان پێی بوو دهگهڕێنه وه و لێی هه لده گرین. له سه ره ئه م قه راره رێک که وتن. هیندیکیان هه لگرتو ئهوی دیکه یان له بن دارێک شارده وه و چوونه وه بۆ شار. روژی دواتر ئهوی به زانا و زرنگی ناوی ده رکردبوو، وه ده رکه وتو زێره که ی برد. چه ندين روژ به سه ردا تێپه ری شهریکي گیلو حۆل، حه وجی به پوول بوو. رویشته لای شهریکه که ی گوتی: وه ره بابچین هیندیک له و ژێرخاکیه هه لبگرین، پێداویستیم پێی هیه. پێکه وه هاتزو زێریان نه دیته وه. سه ریان سووپما. زیرهک دهستی به هه راوه وریا کردو یه خه ی گیلای گرتو گوتی: که زێره که تۆ بردووته. بێجگه له تۆ که س پێی نه ده زانی. بێچاره سویندی ده خوارد که نه مبردووه، ئه لبه ته فایده ی نه بوو. که شان که شان هینایه لای قازیو رووداوه که ی بۆ گێپراوه.

قازی پرسى: شاهیدو ده ليلت هیه؟ گوتی ئه و داره ی که خه زینه که ی له ژێر شارابۆوه شایه دی ده دا که ئه م غه یانه بێ ئینسافه بردوویه تی و منی بێ بهش کردووه. به بیستنی ئه م قسه یه سه ری سووپما و پاش ده مه قاله یه کی زۆر قه رار درا که روژی دوا یی قازی به واته لای داره که و گوی بداته شایه دی داره که و حوکم بدا.

ئو زیره که له خۆ ده رچووه رویشته وه مالو به باوکی گوت: مه سه له ی ئه م زێره به لوتفو خۆپاگریه کی تۆ به ستراوته وه. من به هیوای تۆ گوتوومه داره که شایه دی ده دا. ئه گه ره به قسم بکه ی زێره که ده بیته مالی ئیمه و ئه وهنده ی دیش

دهستینین. گوتی: من چم له دهست دئ؟ گوتی داره که نئوی هلزله، به جوریک که دووکه س ده توانن خوی تیدا بشارنه وه که س نه یانبینن. دهبن نه مشه و بچی خوی تیدا حه شار بدهی، سبهی که قازی مات نه و جورهی لازمه شایه دی بده. پیره پیاو گوتی: کوپی باش، زور فیلو حیله هه ن که ده بنه وه بالی گهردی پیاوی فیل بازو حیله گهر، نه کا مه کرو فیل توش وهک هی بۆقه که بئ؟ گوتی چون؟ بابی گوتی: بۆتیک له جیرانه تی ماریکا نیشته جئ بوو. هه موو جاریک که بیچووی ده بوو، مار ده یخواردن. نه و بۆقه ده گه ل قرزالیک دۆست بوون. رویشته لایو گوتی: برای به ریز، فکریک له گرفتاری من بکه وه، که دوژمنیکی زالمو به ده سه لاتم لئ وه خۆ که وتوو. نه ده توانم له به رانبه ریدا راوه ستمو نه ده شتوانم ئیره به جئ بیللم، چون شوینیکی خوشو زه نویره، پانتایه که ی به فهرشی سه وزی زمرووت داپوشراوه و به کاره با و میتا و یاقوت رازینراوه ته وه.

ئاوه که ی ئاوی زه — زه مو که وسهر

خاکی بۆنخۆشه ههر وه کوو عه نبه ر

قرزال گوتی: ده گه ل دوژمنی به ده سه لاتو زۆردار، ته نیا چاره فیلکردنو پیلانگێرانه. له فلان شوین سمۆره یه که ده ژئ، چهند ماسیه که بگه وه له هیلانه ی ماره وه تا ده گاته بهر ده رکی سمۆره، نئوان نئوان فپیان بده. سمۆره، یه که یه که ده یانخوا تا ده گاته ماره که، نه ویش ده خوا و رزگار ده بی. بۆق به م پیلانه ماری له ناو برد. چهند رۆژیک به سه ردا تیپه پی. سمۆره به عاده تی جاری پیشوو وه پئ کهوت. چون عاده تو خووگرتن وهک عاشق بوون وایه. نه و جاریش به هیوای ماسی خواردن رویشته نه و شوینه، ماسی ده ست نه که وتو بۆقو بیچوووه کانی خوارد. "نه م مه سه له م بۆ نه قل کردی که بزانی زور پیلانو ئازاوه نانه وه بۆته هوی تیدا چوونی خاوه ن پیلانه که. گوتی: باوکه کورتی بیپه وه وه له سه ری مه پۆ که نه م کاره که مه زحه ته و پر مه نفه عه ته. ته ماعی مالو خۆشه و یستی نه ولاد، پیره ی وه خۆ خست. دینو ئیمانی له و لا دانا و خوی بۆ نه م کاره ناشه رعوی دژ به ته ریه ته ناماده کرد. وه نه و جوره کوپه که گوتبووی، که وته ری. رۆژی

دوایی قازی وه ده رکه وتو جه ماعه تیکی زۆر له دهوری دار کۆبیوونه وه، قازی رووی ده دار کردو باسی زۆپی لێ پرسی. دهنگیک له نێو داره که وه ههستا و گوتی گێله بردوویهتی. قازی واقعی و پما و به دهوری داره که دا خولیکی لێدا. تیگه یشت که یه کیک ده ویدا خۆی حه شار داوه. . کهس به به ره که تی خه یانه ت ناگاته که شفو که رامهت. فه رمووی دارو باریکی زۆر له دهوری داره که کۆ بکه نه وه و ئاوری تیبه رده ن. پیره پیاو سه عاتیک خۆی راگرت. که دیتی خه ریکه تێدا بچن هاواری لێ ههستا و نه مانی خواست. قازی فه رمووی، ده ریان هینا و لاواندیه وه. راستیه که ی به قازی گوت. به مجۆره بێ گونا می گێله و خه یانه تی کوپی پیره پیاو ناشکرا بوو. پیره هه ر له وێ گیانی ده رچوو، به شایه دی دارو سه عاده تی تۆبه و په شیما می. کوپه که پاش سزادان، ته رمی باوکی به کۆلیدا دا و برديه وه مال. گێله ش به به ره که تی راستگو یی و نه مانه تو دیانه ت زۆپه که ی نه ستانده وه و گه راوه. وه نه و مه سه له م بۆ هینایه ته وه تا بزانی که عاقیه تی مه کرو فیّل، ناپه سندنو به ره می غه درو خه یانه ت تێدا چوونه.

وه تو نه ی دیمه له سستی ته دبیره پیسی ده روونو زۆری ته ماع، له پله یه ک دای که زبان له به یانی عاجزه و عه قل ده وینا کردنیدا تێماوه. وه فایده ی مه کرو حیل ی تو بۆ پادشا نه وه بوو که دیت. ئاخیش وه باڵی ده گه رپته وه سه ر ملی خۆت. وه تو وه ک گوڵی دوو پوو وای، هه ر کهس ده ستت بۆ بێنی ده رووی تێپاده چۆ و بریندار ده بێ و له وه فای تو به ره ره یه ک نابا. تو وه ک مار دوو زمانی، به لام مار له تو باشتره. که له هه ر دوو زمانی تو ژه ره ده بارئ. راستیان گوتوه ئاوێ که ریزو کانی و جۆگه نه وه نده خۆشه تا نه گه یوه ته ده ریا و بنه ماله تا زه مانیک ئارامه تا مروفی دیو سیفه تی تێدا نییه، دلسۆزی برایانه و خۆشی دۆستایه تی نه وه نده پایه داره تا دوو زمانی به دسروشت له نێوانیدا قسه و باسان ناهینێ و نابا و هه میشه من له جیرانه تی و تیکه لاوی ده گه ل تو هه راسان بوومو قسه ی زانا یام وه بیر ده میتاوه که ده فه رموون: له وانه ی نه ملی فه سادو بێ په وشتن، ده بێ دووری بکه ی، هه ر چه ند دۆستایه تی و خزمایه تیش ت ده گه ل یان هه بێ، چون نزیک ی له فاسقان وه ک په ره رده کردنی ماره، که نه گه رچی مارگر

له پهره زده کړدنو به ځیو کړدنیدا زه حمت ده کیشی، سهره نجام روژیک زاری لئ دده پچری. وه حاله تی شهرمو حه یا و وه فا وهک تاریکه شه ولیده کا. وه دؤستایه تی پیای عاقل ده بی بکه ی هر چند به شیک له ره وشته کانی به رواالت جیی ره زامندی نه بی. له جوانییه کانی عه قلو ناوه ز ده بی به شی خو مان وهریگریزو له ناست پیای جاهیلو تی نه گه یشتوو ده بی دوره پریز بین. چونکه زاتی پیای جاهیله خرابه نه بی چی دیکه ناکا، که واپوو له تیکه لای ده گه لئ نه و چ سوو دیکت ده ست ده که وی؟ وه له جه هاله تی نه و بیجگه له لاری بوونو ری و نکردن به هره یه کت نابی.

وه تو له وانه ی که له سروشتی نه حسرو خووی خراپت ده بی هه زار فهرسه نگ هه لئی و دورکه ویته وه. ناخر چون ده توانم له تو، چاوه روانی وه فا و که ره م بم؟ چون ده گه ل پادشا، که توی خوش ده وی و قدرو قوتبت لیده نی، که وره ی کردووی پله و پایه ی پیدای، تا نه و جیگه ی له سایه ی نه ودا ده سنت به که له که ی که وره پیایان ده گرتو پیت له سهر ناسمان داده نا، نه و موعامه له یه ت به پره و زانی، وه بزانه که مافی نه نعامو پیاهه تییه کانی نه و له وکاره دا تووشی زه جرو نه شک نه جت ده کا.

حه یا تکاوی، نه تماوه وه فا

دل و دهروونت سهرچاوه ی جه فا^۱

وه مه سه له ی دؤستان ده گه ل تو حه کایه تی نه و بازرگانه یه که گوتبووی: "له ولایتیک که مشک سهد مه ن ناسن بخوا، کوئی سهیره نه گه ر باز، مندالیک ده مه نی بفریښی؟" دیمه گوتی چون؟ گوتی: "ده گیزنه وه بازرگانیک مال و سامانی که م بوو. ده یه ویست سه فهریک بکا. سهد مه نی ناسن هه بوو، به نه مانه ت له مالی دؤستیکی دانا و رویشیت. که که پاره، نه مین ناسنه که ی فروشتبوو و پوه له که شی خه رچ کردبوو. بازرگان روژیک بو وهرگرتنه وه ی ناسن رویشته لای. کابرا گوتی: ناسنم له ژیرخانیک مالیدا له سهر یه ک دانا بوو، لئی بی خه بهر مامه وه، تا وه خو هاتمه وه مشک هه مووی خواردبوو. بازرگان گوتی: "راسته،

۱. یک قطره ز آب شرم و یک ذره وفا / در چشم و دلت خدای داناست که نیست.

مشک ئاسنى زۆر پىن خۆشەو ددانى دەتوانى ئاسن بېچىڭ. ئەمىنى نادروستكار زۆر خۆشحال بوو، پىنى وابوو بازىرگان دەستى لە ئاسنەكە ھەلگرتووه. "گوتى: "ئەمىر مېوانم بە" گوتى: "سېپىنى دېمەوھ."

وھەر كەوتو كۆپىكى كابرەى دەگەل خۆى برد. بە شوپىندا گەپانۇ لە شاریدا جارىيان كىشا و سۆراغى كۆپەيان دەگرت. بازىرگان گوتى: من بازىكم دىت كە مندايىكى ھەلگرتبوو دەيبرد. ئەمىن ھاوارى لىن بلىند بوو كە قسەى مەحال بۆ دەكەى؟ باز چۆن منداڵ دەفرتىن؟ بازىرگان پىكەنىو گوتى: بۆ تووپە دەبى؟ لە شارىكدا مشك بتوانى سەد مەن ئاسن بخوا، بازىش دەتوانى مندايىك ھەلگرتى. ئەمىن لىنى حالى بوو چ باسە. گوتى: مشك ئاسنى نەخواردووه. لە لای مە. كۆپەكەم بدەوھو ئاسنەكە بەرەوھ.

جا، ئەم مەسەلەم بۆ ھىتايەوھ تا بزانى كە چون دەگەل پادشا ئەو كارەت كرد، لەمە بەدوا كەس بە ھىواى وھفادارىو راستگووى لىت نىك نابىتەوھ. وھ ھىچ كاريك بىنفايدەتر لەوھ نىيە كە دەگەل كەسىك دۆستايەتى بكەى كە لە مەيدانى پىاوتىدا پىادەو لە شوپىنى وھفادارىدا سەرشۆپو شەرمندە بىن. ھەر وھە چاكەكردن دەگەل كەسىك كە دە مەزەبى خۆيدا شوكر و پىزانىن فەرامۆش بكا، وھ نەسىحەتكردنى كەسىك كە نە گویت لىدەگرتى، نە بەدل قسەكەت وھردەگرتى، وھ رازو نەيتى بە كەسىك گوتن كە رازدار نىيەو قسەى تىدا راناوھستى.

وھ بۆ من وھك رۆژ ئاشكرایە كە لە رەشى بەدكردارىو غەدرى تۆ دەبىن خۆم بپارىزم، كە دۆستايەتى نەشرار مایەى دلرەقىيەو تىكەلورى دەگەل پىاوى ھەلكەوتە كىمىاى سەعادەتە. وھ ئەم بابەتە وھك سىروھى بەيان وایە ئەگەر بەسەر گولاندا تىپەپى بۆنى خۆش بلوو دەكاتەوھ ئەگەر بەسەر پەيىنوپالدا بپوا، بۆگەن دەگەل خۆى دىتى. دەزانم ئەم قسانەت بەلاوھ تالو قورسە. قسەى حەق تالەو كارتىكردنى لە گووى لەخۆپازىو ملھۆپاندا ناخۆشە.

وھختىك وتووێژى ئەوان گەيشتە ئىرە، شىرگای كوشتبوو، كەلاكى لەوئ دەخويندا شەلأل، بەسەر زەويدا گەوتبوو. شىرگە رقى نىشتبوو، كەمىك

راما و به خوی گوت: حیف بۆ شه نزه به، به و هه موو عه قلو ته دبیرو هونه ره وه . نازانم له و کاره دا به هه له چووم یا نه . وه نه وه ی ده ریاره ی نه و به منیان گوت، راستو نه مانه تی تیدا بوو، یا ریگه ی غه یانی بن باکیان گرت بهر . هه ر چی بوو، من خۆم مالویرانو بن چاره کرد، تازه غه م خواردنو ئاه و ئاله چ سوودیکی نابێ .

کاتیک ئاسه واری په شیمانی تیدا بیندرا و شکو گومان نه ما و دیمنه نه وه ی چاو پیکه وت، قسه ی کلیله ی بپو رویشته به ره وه . گوتی: هوی ده فکروه چوونت چیه ؟ کاتیک له وه شادترو روژیک له وه پیرۆتر چۆن ده بێ ؟ پادشا له پله ی سه رکه وتزو به زاندندا شادو که یفخۆشو دوژمن له مهیدانی تیشکاوی به زیویدا خهلتانی خوین، به یانه ی سه رکه وتنی تو شمشیری ده رکیشاوه روژی دوژمنت تاریکه شه ویکی نه نگوسته چاوه .

شیر گوتی: هه ر چه ندی دوستانه تی و هاوده می و خزمه تو زانایی و لیها تووی شه نزه به م دیته وه بیر، خه مو په ژاره دامده گریو نه له حق پشتو په نای سپا و شه ریفترین ریره وی من بوو . له چاوی دوژمناندا دپوو، له سه ر روخساری دوستان خال بوو .

دیمنه گوتی: پادشا نابێ به زه یی به و سه پله غه دداره دا بپته وه . نه و سه رکه وتنه که ده ستی دا جیی شادمانی و شانازیی و ده بێ وه ک ملوانکه ی جه واهیرات به گه ردنی زه مانه وه هه لاهه سرێ . که روژنامه ی ئیقبال به م بابه تانه ده پازیته وه و کارنامه ی به خته وه ری به کاری له م چه شنه دره و شاوه ده بێ . وه ده عه قلیشدا ناگونجی که سیک ببه خشی که لپی نه مین نه بی و بۆ دوژمنی پادشا هه یج زیندانیک له قه بر باشتره هه یج تازیانه یه ک وه ک شمشیر نییه . پادشایانی عاقلو زانا زۆر جارن دوستانو نزیکانیک، چون نه زانو بن کیفایه تن، له خویان دوور ده خه نه وه و له که سانیک، با نه ناسو غه ربیه ش بن، به لام زانا و لیها توون، نزیک ده بنه وه . هه ر وه ک ده زانین ده رمانی تفتو تال، نه له بهر مه یلو ئاره زوو، به لکه بۆ چاکبونه وه ده خۆن . وه قامک که زینه تی ده ستو ئامرازی به ستنه وه و کرانه وه یه، نه گه ر مار پپوه ی بدا، بۆ به قای جه سته ده بێ بیپرو زه حمه تی له

دەستدانی بە رحمت بزانن.

شیر هیندیک بەم قسانە ھاتەوہ سەرخۆ، بەلام رۆژگار تۆلە ی شەنزەبە ی کردەوہ و دیمەنە ی ریسوا و بێ ئابوو کردو درۆ و پیلان و دژایەتی ئەو بو شیر روون بووہ و بە تۆلە ی گای بەستەزمانی بێ گوناہ بە زەجرو ئەشکەنجە کوشتی. چون شەتلی کردارو تۆوی گوتار، ئەگەر بچیندری و خزمەت بکری حاسل و سەمەرە ی زۆری لی دەکەوێتەوہ.

وہ بەرھەمی غەدرو زۆلم و بێ ئینسانی ھەمیشە پیسو چەپەل بووہ و کوتایی بەد رەوشتی و فیل و پیلان نامبارەک. وہ ھەر کەس روو دەو غەمەلە چەپەلانە بکا و قەدەم دەو ریگایە بنی، سەرەنجام تووشی بەلا و مسیبەت دەبی و پشتی وہ عەرز دەکەوی.

بیزارە لە تۆ ئیستە، ھەماغووشی عەدووتە

دوینا کە دوینن حەرەمی موختەرەمەت بوو

لیکۆلینه وه له کاری دیمنه

رای به بهرهمه نی گوت: روون بۆوه چیرۆکی نه و دوورمانه، تیچینه ره که چۆن حه مائی یه قینی به خه یائی دردۆنگی داپۆشی تا نه و جیگه ی که پیاوه تی و مروه تی شیر برینی تیکه وتو لایه نی په یمانشکیتیشی ره که ل که وتو دوژمنایه تی جیگه ی دۆستی و ترسو دله پاوکی جیگه ی ئاشنایه تی و دلپاکی گرته وه و خه زنه دارو وه زیری پادشا سه ریان له سه ر دانا .

ئیسنا نه که ره ده کرئ، کۆتایی کاری دیمنه و چۆنیه تی عوزو تکارا ی نه و له لای شیرو باقی جانه وه ران بگپه یته وه، که زه مانیک پاش نه و رووداوه، کاتیک شیر ده ست به داوینی عه قلی خۆی بوو و له دیمنه وه شک که وت، بۆ تیکه یشتنی رووداوه کان چ پلانیکی دارشتو چۆن له غه درو درۆی دیمنه تیکه یشت. وه دیمنه په نای بۆ چ ده لیل و هۆکاریک بردو بۆ نه جاتی خۆی چ عوزو بیانویه کی هیتاوه و به کام ریگه دا داوای لیبورنی کرد .

به ره همه ن گوتی: خوین هه رگیز نانیشتیه وه و بیدار کردنه وه ی ناژاوه به هیه چ جۆریک خۆشی لئ نابیندرئ. وه ده کتیه کانی میژوو و ریوا ته کاندای خویندومه ته وه کاتیک شیر گای کوشت، له و په له په له ی که کردبووی زۆر په شیمان بۆوه و به نه ژنۆی خۆیدا دا و گوتی:

چهنده بیزارم له کارو کرده و هم
شیتو په یتارهم نه ماوه عه قلو هوش^۱

وه همهمیشه، خزمه تکاری و ناکاری باشو ره فتاری جوانی نه وی وه بیر خوی
دیناوه و دلته نگی و زه جرو په شیمانی زورتر ته نگی پی هله ده چنی، چونکه
شه نزه به خوشه ویستترین هاوړی و عه زیزترین لایه نگری بو و ساتیک نه بوو یادی
نه و له بیر بکا و ده گه ل هر یه ک له گیاندارانی ده ورو به ری خه لوه تی ده کردو
باسی رابردوی شه نزه به ی لی ده پرسین.

شه ویک پلینگ تا شه و لایه لایه له لای نه و بوو. ده گه پانه ودها پلینگ راوه ستا
و گوئی راگرت. قسه ی کلیله گه یشتبوه نه و جییه که: "وهک گیزه لووکه هاتی و
کاره ساتیکت خولقاندو بو نه و غه درو زولمه ریگایه کی زور ورو باریکت دیته وه.
وهک شه یتان پیلانی خوت به نه نجام گه یاندو خه یانه تیکی گه ورت به پادشا
کرد. له خوت نه مین مبه، ساعات به ساعات له وانه یه، نه و غه درو جنایه ته
ملت بگری. وه نه ودهش بزانه هیچ کام له جانه وهران لیست نابوون، وه بو
رزگار یوونت یارمه تیت ناده و پشنت ناگرن. وه یه کجی هه موویان بو کوشترو
له توپه تکردنت ده بنه هاوده نگ. منیش پیویستم به جیرانه تی تو نییه. له من
دوور که وه و دوستایه تی و هاتوچوت بپره وه. دیمنه گوتی که:

قه سه م به و شه ریبه تی دیداری پاکت
شه رابم عینی ژه هری ماره بی تو
له لای من با وجودی ناسو نه جناس
که سی تیدا نییه نه مشاره بی تو^۲

هر وه ها بو کاری رابردو، ته دبیرو چاره سر به هری نییه. خه یالو فکری
فه سادو ناژاوه له دلت دهر بکه و له چاکو خراپ ده ست هه لگروه به خوشی و
ناسووده یی رایبویره که دوژمن سه ره وین بووه و دنیای مورا له ملوژمان چول
بووه و ناره زووه کانت وه دیهاتوون.

۱. نیک به رنج اندرم از خویشتن / گم شده تدبیر و خطا کرده ظن.

۲. له دیوانی نالی وه رگپزاه به رانه به:

گر برکنم دل از تو و بردارم از تو مهر / آن مهر بر که افکنم آن دل کجا برم.

سه ره لینه وه به خۆشی رایبویژه

به سهیوه، بنوو، بخۆ، لیره^۱

له سه ره قسه کانی رویشته و گوتی: "خرابی و نگرسی نه م پیلانه، له سه ره مروه تو دینداری لای من شاراو نه بوو. به لام مائی ته ماع و زیده خوازی ویران بئ، منیان وادار به و کاره کرد".

کاتیک پلینگ نه و قسانه ی به ته وای بیست، رویشته لای دایکی شیرو به لینی لئ وه رگرت، نه وه ی بۆ ده گێرپته وه به نهینی بمینیتته وه. پاش متمانه و پیداکری، هه ر چی بیستبووی، گێرایه وه نه سیحه ته کانی کليلة و دانپیدا هینان و ئیقارای دیمه نه ی به ته وای و بئ که مو زیاد، بۆ دایکی پادشا خسته روو. روژی دوا ی مییه شیر، رویشته لای کوپه که ی. کوپ خه مناکو په ریشان ده هاته به رچاو. پرسى: هۆی چیه و په ریشانی؟ گوتی: کوشتنی شه نزه به و یادی خزمه تو کاره باشه کانی و نه وه موو خۆشه و یستیه ی به رانبهر به ئیمه بووی، ئاورم ده جه رگو هه ناوان به رده دا. هه ر چه ندی حه ول ده دهم له بیر خۆمی به رمه وه، ناتوانم. وه هه ر کات بیر له رینۆینۆ دلسۆزی میهره بانو زانا و ئاگا ده که مه وه، نه و دیتته وه به رچاو مو دلم بۆ لای نه و ده چی و جوانی ره و شته نه خلاق باشی نه وم بۆ به یان ده کا.

دایکی شیر گوتی: شایه دی هه چ که س، به قه ده ره نه وه ی پیاو بۆ خۆی هه ستنی پیده کا، به هیز نییه. وه فه رمایشتی پادشا ده لیلی نه وه یه که دلی شایه دی ده دا که شه نزه به بئ تاوان بوو. وه هه ر ساتیک ده بیته هۆی ژانو دلاره و کئو ده روونی پادشا ده شیرۆینۆ و بیرى ده خاته وه که نه و کاره ی بئ متمانه و یه قینی راستو به لگه ی حاشا هه لنه گر نه نجام داوه. وه نه گه ره و شتانه دا که به عه رزی پادشایان گه یاندوه، وردبوونه وه و لیکۆلینه وه یه ک کرابا و پادشا به سه ره توو په یی و رقی خۆیدا زال بووایه و نه و قسانه ی حه واله ی عه قل و را و بۆچوونی خۆی کردبا، راستی و دروستی مه سه له که روون ده بۆوه. چون هه چ رینیشاند ه ریک له نه نگوسته چاوی شکو گوماندا وه ک بۆچوونی دروستو

۱. سرفراز و به خزمی بگزار / له و جوی و به فرخی می خور.

زهینی رووناکی پادشا نییه . چونکه تیزهۆشی پادشایان نهینیه کانی دهروونی
گهردوون دهبینو پیشهنگی رازه شاراوه کانی غهیه .

بئ گومانم نهگه ر دلت بیهوئ

عهرشوقورشیش دهخینه بهر نه زه رت^۱

شیر گوتی: له باباته کوشتنی گا، زۆرم فکر کرده وه و حه ولم دا، عه بییک،
خه یانه تیک بدۆزمه وه و بیده مه پال ئه و، تا له کوشتنی ئه و، به لای دیترا نه وه
عوزو به هانه یه که م به دهسته وه بئ . هه ر چه ند زۆرت ر ورد ده به مه وه، هیچ شتیک
نابینم به گه وره تری ده زانم و هه ر ده م حه سره ت و په شیمانیم له هیلکه تی ئه و
زۆرت ر ده بئ . هه ر وه ها ئه م به سه ته زمانه خاوه نپایه کی رۆشن بیرو ره وشتی پاک
بوو . تۆمه ت لیّدانی حه سوودانو ئاره زووی بئ عه قلان له و باره وه که رهنگه ده
فکری ئه وه که وئ له من راست بیته وه و بیهوئ به گژمدا بچئ، هه مووی درۆ بوو .
وه ده ر حه ق به و هیچ کۆتاییم نه کرد بوو که ببیته هۆی دژایه تی و نیوان ناخۆشی .
ئیسّا ده مه وئ له و کاره به وردی بکۆلمه وه به واجبی ده زانم هه موو کاریک
بکه م تا خاترجه م ده بم . هه ر چه ند فایده شی نه بئ و مه جالی قه ره بوو کردنه وه شم
نه هیشت بیتی وه . به لām نه گه ر بزانم له کویدا به هه له چوم، فایده یه کی زۆری
ده بئ . نه گه ر تۆش شتیک ده زانی یا بیستووته ئاگا دارم که وه .

گوتی: بیستوومه، به لām ناتوانم پیتی بلیم، چون یه کییک له نزیکانی تۆ له
شاردنه وه یدا پیداکری کردوه . ده شزانین زانایان له قاو دانی رازو نهین ی خه لک
به باش نازان و به ته نکید پیمان ده لّین ئه و کاره نه که یین . نه گه ر وانه با هه موویم
پئ ده گوتی .

شیر گوتی: فره مایشی عالمان و زانایان ره هه ندو لیكدانه وه ی جۆراجۆری هه یه .
وه زانایان و عاقلان به پیتی مه سه له حه ت و له سه ر بنه مای حیکمه ت پێره وی له
فرمایشه کانیان ده که ن . وه شاردنه وه ی نهینیه کانی به دکاران به شداری کردنه
ده کرده وه ی خراپی ئه واند . رهنگه ئه و که سه ی خه به ری پیدای، ویست بیتی
خۆی له به رپرسی ئه م باسه رزگار بکا و بیخاته سه ر ملی تۆ . له م باره وه

۱. گر ضمیرت بخواهدی بی شک / از دل آسمان خبر گندی.

به وردی فکر بکوهو نه وهی شایسته ی دوستی و خیرخوازی به نهجامی بده .
دایکی شیر گوتی: نه م فرمایشته دروسته، به لام بلاوکردنه وهی رازو نهیښی
دوو عیبي هیه . په کم دوزمنایه تی نهو که سهی که بپوای پښ کردووی، نهوی
دیکهش نه وهیه، هیچ کهس له مه ودوا قسم له لا ناکاو به مه حرمم ناناسی .
شیر گوتی: قسه کانت به ته وای راستنو منیش نه وه به دروست نازانم که
بۆ دهره ښانی خۆم له م خه تایه، تۆ تووشی خه تایه کی دیکه بکم . وه نه گهر
ناته وی ناوی نهو که سه م پښ بیژی رازی نهو له قاو بدهی، لانیکه م به کورتی
نامازه کی پښ بکه .

دایکی شیر گوتی: قسه ی زانایان له گهره یی لیږدردنو جوانی نیحسانو
خیراتدا بۆ هم موومان ناشکرایه، به لام نه م لیږدردنه بۆ خه تاکاریبه که زهره ری
بۆ هم مولایه ک نه بی و نه بیته هو ی فساد ی گشتی . چون له هر شوینیک ی
زیانو زهره ری به ریلو بیندری عه یبو عاره که ی داوین ی پادشاش بگریته وهو
بیته هو ی روودامالو ی به دکارانی دیکه و ده لیلی بښ شه رمانو بښ حه یایان به و
هو ی وه به هیتر بی و هر کامیان بۆ به دکاری و دزایه تی بیکه نه قانونو ی یاسای
باوه ریڅکراو، ئیدی مه جالیک بۆ لیږدردنو به خشین نامین و سزادان ده بیته
کاریکی رهوا، به لکوو فره زی واجیب . وَ لَكُمْ فِی الْقِصَاصِ حِیَاةٌ^۱

وه نهو دیمنه یه که نهو کاره ی به پادشا کرد، قسه راگو یزیک ی شه یتانو نیوان
تیځده ریکی ناژاوه گیره . شیر به دایکی گوت، تیځه یستم . وه ختی گه پانه وهیه .
پاش رویشتنی دایک، شیر فکری کرده وه . چنه د که سیکی نارد که له شکری
بۆ حازرکه نو به دوا ی دایکی شیدا نارد بیته کۆبوونه وه که، نهو جار فره مووی
دیمنه ی بینن . که هات رووی لښ وه رگیږاو وای نیشان دا که فکر له شتیځ
ده کاته وه . دیمنه که درگای به لای له سه ر گازی پشت دیتو ریځه ی دهر یازبوونیش
به سته . رووی ده که سیکی ته نیشت خوی کردو به سرته پرسى: شتیځ رووی
داوه ؟ گریږو ده فکردابوونی پادشا و کۆبوونه وهی نیوه هو یه که ی چییه ؟

دایکی شیر گوتی: ژیا نی تۆ فکری پادشای په ریښان کردوه . وه چون

خه یانه تی تو ناشکرا بووه و نه درو یانه ی له مې قاره مانې نسېحه تکاری نه و، هه لته بستن وه دهر که وتوون، نابې به قه دهر ماوه ی چاوترووکان دیک درېژه به ژیان بده ی.

دیمنه کوتی: پېشینیانی دنیا هیچ قسه یه کی حیکمه تو به ناوه رۆک نه ماوه نه یانگوتېن و هیچ زه حمه تیکیان له م به سستینه دا بۆ داهاتووان نه هیشتوته وه. له قه دیمه وه گوتوو یانه: هه موو ته دبیریک له یستوکی ته قدیره. هه ر چه ندی پیاوی عاقل زۆتر خوی بپاریژی و ده سلا مه تی خویدا زیده پویی بکا، له داوی به لا نزیکتر ده بیته وه". وه له نه سیحه تکردنی پادشادا به دواي سلا مه تییه وه بوونو هاو نشینی پیاوی شه روور کردن به نامرانی به خته وه ری، وه ک نه وه وایه که شتیک له سه ر ناوی که وسه ر بنووسی و کای وردی دایژراو له به رانه ر بای سه پسه پ هه لپژی. وه هه ر که س ده گه ل پادشا یه کدل و دلسۆز بئ ده مه ترسی زۆتر ده که وئ، چون دۆستان و دوزمنانی پادشا هه موو لئی ده بنه دوزمن: دۆستان له رووی هه سوودی و رکه به ری له پله و پایه دا و دوزمنانیش له به ر نه وه ی نه و که سه به رینوینی و دلپاکي یاریده دهری پادشا و مولکو میلله ته. وه هه ر به و هۆیه وه یه که حقیقه تناسان پشتیان به دیواری نه منه وه داوه و روویان له م دنیا ناپایه داره وەرگېراوه و ده ستیان له هه زو خو شیییه کانی هه لگرتووه و ته نیایی و دووری له خه لکو عیباده تی خودای ته عالایان هه لېژاردوه. چونکه له خزمه ت خودای مه زندا هه له کردن و غه قلّه ت، بوونی نییه و جه زای باشی، خراپی و پاداشی عیباده ت، سزادان نییه و ده فه رمان و نه مری ئافرینه ردا بیجگه له عه دل و داد هیچ شتیک نییه. به لام کاری مه خلوق به پېچه وانه به شکلی جورا و جور به شیوه و ریگای جیاوازا ده پواته پېشو روودای چاوه پوان نه کراوی تیدا دیته پېش که دوون له حه ق و عه دالّه ت. جاری وایه خه تاباری به دکار پاداشی پیاوی دلسۆز و هه رده گری و جاریش هه یه، دلسۆزی رینوین، سزای خه یانه تو غه دری پئ دهری و ده که ویته عه زاب. وه هه و و هه وه س به سه ر ره فقاو کرداریاندا غه له به ده کا و خه تا و هه له ده کرده و یاندا ناشکرایه. وه چاکو خراپو خپروشه پېر به لایانه وه یه کسانه.

وه پادشای سهرکه وتوو ئه و که سیه که کاره کانی له خپرو چاکه نریکو له توندوتیژیو سه ختگری دوور بی. نه که سیک له بهر پیداویستی باریننېو نه له بهر ترس سزای بدا. وه په سندرترین رهوشتی پادشایان نه وه په دهستیان بڼو کارۍ خپرو باش بچن و خزمه تکاری کردارباشو لپها توو، عه ریز بکه نو قدر بگرن. وه پادشا ده زانی و ناماده بووانیش له شاهیدیی دان، دریغی ناکه که له نیوان منو گادا، هیچ شتی که بیته نه سبابی ده مه قاله و شه په دندو که و هیچ دوزمنایه تی کون و رقو کینه ی میراتی که نازاوه ی لن هه لستی له نارادا نه بووه. لاشم وانه بووه که بتوانن تیم پوښی و نیازی خراپه ی ده گلم بی، یا پیاو ته ی دؤستانی ته ی بڼو من له ده ست بی، که نه وه ش حه ساده تو ئیره ی پیگردنی لن بکه ویته وه. به لام نه سیحه تیکی پادشام کردو نه وه ی به واجییم ده زانی نه نجام دا. نه ویش راستی و دروستی نه و قسانه ی منی هه لسه نگاندو به پیی بیرو پای خو ی کاری کرد. وه زور که س له خه یانه تکارانو نه هلی تومه تو دوزمنایه تی له من هه راسانن. دیاره نه وانه پیکه وه بڼو ژاندنی خوینی من تیده کوشنو هه موو به یه کگرتوویی له درۍ من خرؤشاون. وه هرگیز فکر م له وه نه ده کرده وه که پاداشی نه سیحه تو ناکامی خزمه تی من نه وه ده بی که مانه و هم بیته هو ی ناره حتی و خه مناکی پادشا.

کاتیک شیر و ته کانی دیمنه ی بیست گوتی: نه وه ی ده بی به قازی و داوهران بسپرن تا له کاره کانی بکولنه وه. چون ده نه حکامی سیاسه تو مه مله که تداریدا، به شیوه ی ئینسافو دادپه روه ی، به بی ده لیلو به لگه ی روونو حاشا ه لنه گر، برپاردان ره و ا نییه. دیمنه گوتی: کام فرمانبه رو حاکم دروستکار تر و عادل تره له عه قلی پته و عه دلی پادشا؟ هر فرمانیک ده ر بکا نه روژگار ده توانن ره خنه ی لن بگریو نه گه ردون مه جالی لپیچینه وه و لپرسینه وه.

بڼو ریوه بردنی نه و حوکمه که واژدی ده که ی جه وان

گه ردون له چاوه پوانییه، گوپراگره زه مان^۱

وه بڼو تیپوانینی مه تینی خاوه ن شکو شاره وه نییه، که هیچ شتی که بڼو

۱. گردون گشاده چشم و زمانه نهاده گوش / هر حکم را که رای تو امضا کند همی.

رهواندنه وهی شکو شوبیه و گه شان وهی نووری ناگایی، له وردیوونه وه و تیکۆشانو سهبرو حه وسه له باشتر نییه . وه من ئه رخه یانم ئه گهر لیکنۆلینه وه به دروستی به پتیه بچن، من له رغو توپهیی پادشا رزگار ده بم . وه له هه موو بواریکه وه، بئگوناھی و زوری دلسۆزی و راستی و دروستی و له ئاکامیشدا سه ریلندی من، ئاشکرا ده بن . به لام له لیکنۆلینه وه و ته فتیشی کاری مندا، چاری ناچار زنده رویی ده کری، چونکه ئاگر له دهروونی چپو و دلی به رد به بئ تیکۆشان و ماندوو بوونی زور، ده رناکیش ری . وه ئه گهر من گوناھیک ده خۆمدا شک به رم، بۆ لیبور دن ناپا پتیه وه . به لام خاترجه م که ئه م لیکنۆلینه وه یه وه فاداری من ده رده خا . وه هه ر شتیک که بۆنی خۆشی هه بن، ئه گهر بلای بکه یه وه و بیپزنی، ئه و بۆنه خۆشه زووتر ده وری به ر داده کری و ئه گهر له و کاره دا سوود و قازانجیکم هه بوایه . پاش ئه نجامی کاره که هه لوده رفه تم زور بوو، له به ر ده رگای باره گای پادشا نه ده مامه وه و به قاجی شکا و له چاوه پوانی به لادا نه ده مامه وه . ئیستاش چاوه پوانیم له خاوه ن شکو ئه وه یه که ئه م کاره حه والهی که سیکێ ئه مین بکا که ئه هلی غه رزه به دگومانی نه بن . وه ده ستوور به فرمون که هه موو رۆژیک ئه وه ی به پتیه ده چن به گوتی پادشای بکه یه نزو پادشاش به بیروبوو چوونی جیهان نوما ی خۆی که ئاوینه ی فه تحو جامی زه فهره، بپوانیت به باب ته کان، تا من به هه له و شکو گومان تیدا نه چم . چون هه مان ده لیل، که کوشتنی گای بۆ پادشا حه لال کرد، کوشتنی من بۆ ئه و حه رام ده کا .

ئه و جار من خۆم بۆ ده بن بیر له خه یانه تی ئاوا بکه مه وه ؟ که هینده پله و پایه ی به رزم نییه که له پینگه ی عه بدایه تی خۆم شه رم بکه مو ته ماعی کاری که و ره و پله ی به رز به میتشکما تیپه پئ، هه ر چه ند به نده یه کی ناقابیلی پادشام، به و حاله شه وه ده بن له دادپه ره ری ئه و که دنیای پئ رازا وه ته وه بئ نسیب نه بم . چونکه بئ به شکردنم له م عه دلۆ داده ره وا نییه . وه هه تا له زیاندا ماومو پاش ئه ویش ئه م هیوا یه م هه ر ده میتن .

یه کییک له ئاماده بووان گوتی: ئه وه ی دیمه ده یلئ بۆ ریزگرتن له گه وریه ی پادشا نییه، به لام ده یه وئ به و قسا نه خۆی به پزینیت ه وه .

دیمنه گوتی: کڼ له خۆم بۆ خۆم دلسۆزتره؟ وه هر کهس له کاتی نیازو پیداو یستیدا خۆی فه رامۆش بکا و بۆ پاراستنی نهفسی خۆی حول نه دا، خه لکی دیکه هیچ هیوایان به و نامیئن. نه و قسه ی تۆ کردت، نیشانه ی بڼه قلی و نه فامی و که ریه تی تویه! نه که ی پیت و ابڼ نه م درۆ و ته زویرانه ت پادشا هه لده خه له تیئن، چون کاتیک سه رنجی دا و به بیرو پای شاهانه ی خۆی ته زویرو درۆی تۆی هه لسه نگاند، نه و دهم ریسوایی و شه رمه ساری تۆ دهرده که وئو دلسۆزی و دزایه تی لیک جیا ده بنه وه. چون بیرو پای نه و کاری ته مه نیک به شه ویک راده په پڼی، سپا و له شکری قورسو گران به مۆپه یه ک تیک ده شکپڼی. دایکی شیر گوتی: له رابردوی پر له مه کرو فریوی تۆ زۆر سه رسووپما و نیم که له م وه عزو نسحه تانه بکه یو له م حاله ته دا له سه ر بابه تی جوړاو جوړ بهړی. دیمنه گوتی: ئیسته جیکه ی مه وعیزه یه نه گه ر قبول بکړی و کاتی په ندو مه سه له نه گه ر به گوئی عه قل ببیسترئ.

دایکی شیر گوتی: نه ی غه ددار، هیشتا هیواداری به فیل و ته له که و مه کرو حيله رزگاریت بڼ؟

دیمنه گوتی: نه گه ر که سیک چاکه به خراپه و خیر به شه پر جواب بداته وه، کاریکم پتی نییه. به هر حال من وعده و به لینی به کرده وه، په یمان به وه فام، به نه نجام گه یاندوه. پادشا ده زانی که هیچ خه یانه تکاریک له لای نه و ده خۆی رانا بین قسان بکا. وه نه گه ر دهره ق به من نه وه بکا، زه ره رو زیانه که ی بۆ لای خۆی ده گه ریته وه. وه گوتو یانه هر کهس ده کاراندا په له بکا و له قازانچو فایده ی له سه ره خو بوون و سه برکردن غافل بڼ، نه وه ی به سه ر دځ که به و ژنه گه یشته. ژنیک که له به ر چلیسی و حه شه ری، په له په لی کردو دوسته که ی خۆی ده گه ل غولامیک لڼ تی کچوو. شیر پرسى: چون؟

گوتی: ده گڼ په وه له شاری که شمیر بازرگانیک بوو به ناوی "حه میر" که ژنیکى وه ک مانگی شه وی چارده ی هاوسه ر بوو. چ ژنیک؟ نه چاوی چه رخی گه ردوون روخساری ناوی دیتبوو، نه قاسیدی نه ندیشه و بیرى تیر، جوانیکى له و چه شنه ی به رچاو که وتبوو. روخساریک وه ک روژی سه رکه وتن دره و شان و

په رچه مو زولفیک وهک شهوی هه لبران په ریشانو بڼی پایان .
 زولفت به قه دندا که په ریشانو بلاوه
 نه مړو له منی شیفته نالوژو به داوه^۱

وینه گهری وه ستای شاره زه، بڼ وینه، له چیره دهستی له جیهاندا، له قه له می
 روخسار کیشی نه وروچی "نازه ر" ده عه زابدا بوو. له چیرو سه لیکه ده کاره پتانی
 ره نگدا ده ورونی مانی له حیره دندا سه رسام. [نهم وینه گهره] جیرانیان بوو. له
 نیوان وینه گهر وژنی بازرگاندا پیوه ندی دلداری دهستی پیکرد. روژیک ژن پتی
 گوت: "جاروبار زه حمهت ده کیشی و مالی نیمة به حزوری خوت ده پازینیته وه،
 دیاره مه ودا ده که وینه نیو نهم دیدارانه، تا به بهرده اویشستن یا بانگ کردن
 [خه به رم که ی]. ناخر نیمة ده بڼ له هونه رو سه نعه تی تو به هره وه ریگرین. ثایا
 ده توانی شتیکی دروست بکه ی که له نیوان مزو تودا نیشانه و نیماژیک بڼ."
 گوتی: "چارشیویکی دوپه رنگ دروست ده که م که رهنگی سپی له سه ری وهک
 نه سستیره له نیو ناودا بدره وشیته وه ره شایی له ودا وهک کاکولی زهنگی له سر
 بناگوویی تورکان بیته به رچاو. تو هر کات نه و چادرت دیت زوو وهره دهره وه."
 وه غولامیک گوئی له م سرتو خورته بوو.

چارشیو، دروستکرا و ماوه یهک تیپه پی. روژیک وینه گهر به دوی کاریکدا
 رویشتبوو و تا دره نگانیک نه هاته وه. غولام نه و چارشیویه ی به نه مانهت له
 کچی وینه گهر وه رگرتو ژنی پی فریو دا و کاری خوی ده گه ل کرد. پاش نه و
 عهیشرونقوشه چارشیوی برده وه بۆ مالی وینه گهر. کاتییک وینه گهر هاته وه
 ناره زووی دیداری یاری کرد. چارشیویه که ی به شانی خویدا دا و رویشته شوینی
 دیاری کراو. ژن به هه لاتن گه پراوه و گوتی: "خوشه ویسته که م هیشتا سه عاتییک
 نابڼ له لام بووی. خیره؟ بۆ وا زوو هاتیه وه؟ کابرا زانی چ رووی داوه. کچه که ی
 به توندی سزادا و چارشیوی سووتاند."

وه نه و نه قلم گپراوه تا پادشا بزانی که له باره ی مندا په له نه که ن. وه به

۱. له دیوانی نالی وه رگپراوه به رانه به:
 خود ز رنگ زلف نور روی او بر ساختند / کفر خالی از گمان و دین جمالی از یقین.

راستی ده بڼ بزانه که من له بهر نه جاتی خوږم نه م قسه یه ناکم. چون مهرگ، هر چند خه ویکي ناپه سندو حه سانه وه یه کی نابه دلّه، به هر حال رووده دا و زور سهر دارو زور داری گوره له دهستی هه لاتزو نه یاننتوانی. وه نه گهر من هه زار گیانم هه بڼو بزانه له ده سندانیاں بڼو پادشا سوودیکی هه یه و نه مر بکا، به سه عاتیک ده ست له هه مووی هه لده گرمو به خته وهری دنیا و قیامت له وه دا ده بینم. به لام بڼو پادشا وا باشه چاویک به به ره می نه م کاره دا بخشینی. چون مه مله کت به بڼو ره عیه تو به ندهی دلسوز راناوه ستی. وه له ناویردنی خزمه تکارانی لیها توو به قسه ی نه مو نه و، زیانی لی ده که ویته وه. خزمه تکاری جیگه ی متمانه ش هه میشه ده ست ناکه وئو بڼو نه وه ی بگانه ناستی باوه پیکردن، په روه رده ناکرئو هه موو روژیک خزمه تکاری خوږاگرو نسخه تکاری مه حرپم وه گیر ناکه وئ.

سالو مانگی پیده وئ تا به ردی بهر تینی هه تاو

نالوگوپی تیکه وئ له علی به ده خشان بیته ده ر

دایکی شیر که دیتی قسه ی دیمه به گوئی ره زامه ندی ده بیسترئ، نیگه ران بوو، فکری کرده وه نه کا له نه کاو پادشا به و قسه فیلبازانه و درو رازاوانه که به جوانی زیرکفت کراون، باوه پ بکا. چون دیمه زور زیانچه ورو پیتول و قسه زان بوو، به جوانی و فه ساحه تی خوی ده نازیو ده یگوت.

ناسن که ده لئین سه خته، گهر بیتمه قسه و باسان

نه رمی ده که م نه م سه خته، وه ک میوی له سهر ده ستان^۲

رووی ده شیر کردو گوتی: بڼو ده نگی عه لامه تی ته سدیق کردنه. لیږه وه گوتوویانه "خاموشی یانی هاوپیرو ره زامه ندی" نه وه ی گوتو به توو په یی هه ستا و رویش. شیر فهرمووی که دیمه ده بڼو بکه ویته زیندانو به داوه رانی نه سپارد لیکولینه وه له باره ی کاره کانیدا بکه ن. پاش نه وه دایکی شیر که پراهه وه گوتی: "من هه میشه فیلبازی دیمه م ده بیست. به لام نیستا به بیستنی دروکانی یه قینم په یدا کرد که حه رامزاده ی وه ک خوی که مه! دیوته عوزرو بیانوی چند

۱. سالها باید که تا یک سنگ اصلی ز آفتاب / لعل گردد در بدخشان یا عیقی اندر یمن.

۲. جایی که سخن باید / چون موم کنم آهن.

شیرین دینیتته وه و چەند فیتلبازانە بەرگری لە خۆی دەکا و رێگەی باریکو شوینی دەریازبوونی دەگمەن بۆ خۆی دەدۆزیتە وه . ئەگەر پادشا مۆلەتی قسەکردنی زۆرتە پێیدا، بە یەک وشە خۆی لە شەپۆلانی هیلاکەت رزگار دەکا . وه کوشتنی ئەو بۆ پادشا و سپا و لەشکر خێری گەورە تیایە . زووتر دردۆنگی لە دڵ دەرکەو مۆلەتی پێ مەدە .

شیر گوتی: کاری ئەوانە لە پادشا نزیکن، ئێرەیی و دەمەقالە و درایەتی یەکترو رەشبینی و ناتەباییە . شەو و رۆژ بە دواي سەری یەکتەینە وهن . بەلێ خەریکی ئەم کارانەن . وه هەر کەس هونەری زۆرتە بێ، قەستی سەری دەکەن . پیاوی وا بەدخوازو دوژمنی زۆرتە . وه جێگە و پێگە و نزیکي دیمە لە من، سپای دلگران کردوو . نازانم ئەو گەلە کۆمە لە دژی ئەو کراوه، بۆ سەلاح و مەسلەحەتی منە یا لەبەر دوژمنایەتی دەگەڵ ئەوه . نامەوی دە کاری ئەو دا پەلە بکری کە بۆ قازانجی هێندیکان، زەرەر و زیان بە خۆم بگەیەنم . وه تا لیکۆلینە وه لیپرسینە وهی تەواوی دەگەڵ ئەکەن فەرمانی کوشتنی نادەم، چونکە وه دواي هەواي نەفس کەوتن و ئیتاعەتی ئەمری ئەوان رای دروست و تەدبیری راست دەشاریتە وه . ئەگەر بە گومانی خەیانەت ئەهلی هونەر لەناو بەرم، تۆفانی تووڕەییەم رەنگە زوو دابمرکێ بەلام زەرەر و مەغموونییەکی بۆ خۆم دەگەریتە وه .

پاش ئەوهی دیمەیان برده زیندان و بەندی گرانیان خستە سەر ملی، سۆزی برادهری دۆستایەتی کلیلە هان دا و بە نهیانی رویشته لای . کە بەو حالە وه چاوی پێکەوت لە قڵپەي گریانێ دا و فرمیتسکی هەلڕشت و گوتی: ئەي برای بەرێز، چۆن دەتوانم تۆ لەم حالە دا ببینم . تازە بۆ من ژيان چ تامێکی ماوه . وه چون کار گەیشته ئێرە، ئەگەر لێت تووڕە بمر قسەي کالت پێ بلێم، باکم نییە . ئاخەر من ئەو رۆژەم لە بەرچاو بوو . چەندەم نەسیحەت کردی و گویت پێتە دا . ناماقوولترین شت لای تۆ نەسیحەتە . وه ئەگەر لە کاتی پێویستدا و زەمانی سلامەتدا لە رێنۆینیکردن و نەسیحەتدا کۆتاییم کردبا، ئەمڕۆ لەم جینایەتە دا دەگەڵ تۆ شەریک دەبووم، بەلام تۆ و هەا شیفتەي بیروپای خۆت بووی کە

عەقلى زانستى تۆ تىشكاو و لە مەيدان دەرچوو. ۋە ئاماژەى زانايانم پىڭوتوۋى
 كە دەلەين: "قسەبەرۋ قسەھىتى دۈۋپوۋ بەر لە ئەجەل دەمرن" ۋە مەبەستيان
 لە مردن كۆتايى پىھاتنى ژيان نىيە، بەلكە مەۋفى جاسوسو دوزمان ئەۋەندە
 ناخۆشى و نارەھەتى دەبىنى كە ژيانى لى دەشىۋى. ۋەك تۆ كە دەۋ حالە
 كە وتوۋى ديارە مردن خۆشتەرە. ۋە راستيان گوتوۋە: مَقْتُلُ الرَّجُلِ بَيْنَ فَكِّيهِ!
 سەر گوتىە زمانى، ھەتا تۆم جىرانى، خۆشىم نايەتە گيانى.^۱

دىيىنە گوتى: ھەمىشە ئەۋەى راست بوو دەتگوتو شەرتى رىئوئىنيت بەجىن
 دىنا. بەلام ھەۋاى نەفسو ھىزى تەماى گەيشتن بە پلەۋپايە، بىرۋپاي منى
 كز كرىو نەسىحەتەكانى تۆى لە دللى مندا سووكو چرووك كرد. ۋەك نەخۆشى
 چلېسو زۆرخۆر، ئەگەرچى، دەزانى خواردن زەرەرى بۆى ھەيە، گوتى پىن
 نادا و لەبەر چلېسىۋ پىن خۆشبوون دەخوا. ۋە ھەر ۋەھا بە شادىۋ بىن دوزمن
 ژيانو بە دللى خۆشو بە ئەمىنى، رۆڭگار تىپەراندن، جۆرىكى دىكەيە. لە ھەر
 جىڭايەك بلىندھىمەتى يا ۋرەبەرزى ھەبىن، لە رەنچو زەحمەتو چاۋپىسى
 كوشندە دە ئەماندا نىت.

ۋە دەزانم ئەم تۆۋى بەلایە من چاندوۋمە، ھەر كەسەش شىتىك بچىنى
 دەيدرويتەۋە. ھەر چەند پەشىمان بىتەۋەۋە بزانى كە كەكرەى چاندوۋە. ۋە
 ئەمرۆ كاتى ئەۋەيە كە بەرھەمۋ حاسلى قسەكانى خۆم ھەلگرمەۋە. ئەم رەنچو
 مەرارەتە لەسەر من قورستر دەبىن، ئەگەر بەھۋى دۆستى ۋە ۋالەتى نىوانمان
 تۆش تۆمەتبار بگەن.

پەنا بۆ خودا، ئەگەر تۆ ۋادار بگەن تا ئەۋەى لەمەپ من دەيزانى بىدركىتى،
 ئەۋدەم عەزابو دەردى من دەبىتە دوو. يەكيان عەزابى ويجدانى تۆ ۋ شەرمەسارى
 لەۋەى لەبەر من دە زەحمەت بگەۋى دوۋەمىيان ئەۋەى كە ھىۋاى رزگاربوون
 بۆ من نامىتى. لە دروستى بەلەينى تۆدا ھىچ شكو شوبھە نىيە كاتىك دەرھەق
 بە يىگانان شايدەدى بدەى. لەسەر من بەۋ ھەموو يەكبوون دۆستايەتتەيە كە

۱. شۆيىنى كوژدانى پىۋا، لە نىۋان شەۋىلكەكانىدايە.

۲. گر زىبان تو راز دارستى / تىغ را بر سرت چكارستى.

ئەم پەندە قۇلگۆرە لە ئايشەخانم ئىبراھىمى ھاۋسەرم ۋەرگرتوۋە.

له نیتوانماندا ههیه، شکم نییه [لایه نگریم ده بی] وه ئه مپوۆ حالی من ده بیینی، وهختی به زه پیداهاتزو روحم پیئکردنه.

کلیله گوتی: ئه وهی گوتت، بۆم روون بۆوه. زانا یان گوتوویانه "هیچ کهس ده عه زابدا خۆی بۆ راناگیرئو هه ر چه ندی بۆی بکریئ له قسه ی حه ق یا ناحه ق، بۆ رزگار بوون له عه زیه ت ده یلئ". وه من چ ریگه چاره یه کم بۆ تو وه به رچاو نایه. ئیستا که تووشی ئه م باروودوخه بووی باشتر ئه وه یه ئیقرار بکه ی ئه وه ی کردووته ددانی پیدایه و خۆت له جه زای قیامه ت به گه رانه وه تو به کردن رزگار بکه. چون شک نییه له م کاره دا ده کوژدیی، به هه ر حال دنیا و قیامه ت ده گه نه وه یه ک".

دیمنه گوتی: بیر له و بابه تانه ده که مه وه ئه وه ی به فکریم گه یشت به مه شه وه رت ده گه ل تو پیئشکه شی ده که م.

کلیله، کلۆلو خه مناک گه رپاوه، به ده ردو په ژاره ی زۆره وه له سه ر پشت راکشا و جینگلی ده دا و سه ره نجام خه وی لیکه وت. وه دپنده یه ک ده گه ل دیمنه پیئکه وه گیرابوونو له نزیکه ی ئه و خه وتبوو. به قسه کانی کلیله و دیمنه به خه به ر هاتبوو، گوئی له ته واوی قسه کانیان بوو، هه مووی به زهینی خۆی ئه سپاردو هیچی به کهس نه گوت.

روژێ دوایی دایکی شیر ئه م باسه ی نوێ کرده وه گوتی: زیندوو هیشته وه ی خه تا کاران ده گه ل کوشتنی خیرخوازان یه کسانه. وه هه ر کهس نابه کاریک به زیندوو یی رابگری ده فه سادو خراپه دا ده گه لی ده بیته شه ریک. پادشا به داوه رانی ئه مر کرد له پیئراگه یشتنی کاری دیمنه دا، په له بکه نو خه یانه تی ئه و ده کۆبوونه وه ی تاییه تیدا و هه ر وه ها بۆ هه موو جه ماعه تی روون بکه نه وه. ده ستووری دا روژ به روژ له وه ی به پێوه ده چی گوزارشتی بده نی.

قازی و داوه ر، داوه روکان و خاسو عامیان کۆ کرده وه، ئه و جا، وه کیلی قازی ده نگه به رز کرده وه رووی ده ئاماده بووان کردو گوتی: پادشا له کاری دیمنه دا و له لیکۆلینه وه و لپرسینه وه ی کاری ئه و دا و ته فتیشر و لپپچینه وه یه ک که حه واله ی ئه و کراوه، ئیحتیاتی ته واوی به پیویست زانیوه تا حه قیقه تی کاری ئه و

له ٿڌو غوباري شوبهه و گومان بهري ٿي، تا حوڪميڪ ڪه له سر نه و درده چن له عه دل و ٿينساف دور نه ٿي. وه نه ڀڃه نه نه ستوي ده ستپويشتويو وغيره تو هه ٻيه تي پادشايان. وه هر شتيڪ له سر گونا و ٿوه تباري نه و ده زانن ده ٻي باسي بڪن. له بهر سن فايده: يه ڪم نه وهيه، له دادوهريدا ياريدده دانو ده ليلو به لگه به ده سه ته وه دان له روانگي دينو پيا وه تي و مروه تدا پيگه يه ڪي گوره ي هه يه. دووهه م نه وهيه سزاداني يه ڪيڪ له وانه ي خه يانه ت ده ڪن ده ٻي ته هو ي زه جو خوفي نه وانه ي گومراه لاپڻ بوون. سيهه م نه وهيه ڪه سزاداني نه وانه ي نه هلي فسادو مه ڪرو فيل بازين ده ٻي ته هو ي ٿاسووده يي گشتي و قازانجي هه مواري ليده ڪه ويته وه.

ڪه نه و قسانه هاتنه ته و او بوون. ته واري حازران ٻي دهنگ بوون. وه هيچ ڪه س هيچي نه گوت. چون نه وان له ڪاري نه ودا يه قينيان نه بوو. ره وايان نه زاني ته نيا به گوماني روو تو ره ها شتيڪ بلڙو له مه پ گوت ي نه وان حوڪميڪ ده رچي و خوييڪ برڙي.

ڪاتيڪ ڏينھ نه وه ي ديت، گوتي: "نه گهر من خه تابار بووايه، له ٻي دهنگي ٿي وه خوشحال ده بووم. به لام ٻي گونا هم، وه هر ڪه س گونا هيڪي له سر نه ناسراوه و سابيت نه ڪراوه، هيچ حوڪميڪي نادر ٿي. وه نه و به لاي نه وانه وه ڪه نه هلي دينداری و عه ڦرو زانايين، ٻي گونا هه و نه و عوزي له سر نييه. چاره ش نييه له وه ي ڪه هر ڪه س به قه ده زانستي خوي له ڪاري مندا قسه يه ڪ ده ڪا. به لام له ودا لايه ني راستي و نه مانه ت رابگري، ڪه هر گوت يه ڪ پاداشيڪي هه يه، له دنيا و قيام ته گوت ي نه و ده ٻي ته حوڪميڪ له زيندو و ڪر نه وه ي ڪه سيڪدا، يا له ناو بردني نه و. وه نه گهر به گومان و گوت ره، ٻي متمان ي ته و او، من بخاته بواري تيداچوون، نه وه ي به سر دڻ ڪه به سر ڪا براري گورين هات، نه و ڪا برايه ي به ٻي زانستي ته و او، يا ٿاگاداري و ناسيني دروستي نه خوشييه ڪان، يا نه زمونيڪ له سر ناسيني ده واد ده رمان، يا په بيردن به هو ي عيلله تو ناساني، يا لي زاني و ليڪدانه وه ي ساختارو پيڪهاته ي له شو له شڪاري جهسته، هه نگاوي نا مهيدان و خوي به ته بيب دانا و گوتي ته بيبم". داوه ران گوتيان، چون؟ گوتي: له

شارىك لە شارەكانى عىراقدا، تەبىيىكى زۆر زاناي لىبوو. بە تەبىيىكى نەخۆشى ناسرو شىفادەرىكى باش مەشهور، وە ناسراو بە ناسىنى نەخۆشى و دەرمان. ھاوکارى ھەمەلایەن و رىئوئىنى تەواو، مايە زۆرۇ ئەزمون بىن ئەژمار، دەستىك وەك ودمى مەسسىج و دمیك وەك پىن و قەدەمى ھەزەرتى خدر دروودى خودای لى بىن. رۆژگار، ھەر وەك عادەتى خۆيەتى، لە وەرگرتنە وەى نىعمەتان و رىفاندنى بەقىمەتان، رووشى تىھالاند و ھىزى جەستە و ھوكمى چاوى لى ئەستاندە وە. وە كەم كەم چاوى جىھانبینى نووساند و كوێرى كرد. ئەوجار ئەو نەزانە بىن ھەيە بەمیدانى خالى دیت و ئىدەى زانستى تەبابەتى دەست پىكرد و باسى ئەو كارە كەوتە سەر زىانان.

پادشای ئەو شارە كچىكى بوو، دابووى بە برازای خۆى، ئەو كىژە لە حالى بەدنياھىتانى مندالدا تووشى نارەھەتى بوو. تەبىبى پىرى زانايان حازر كرد. بە وردى لە چۆنىەتى نارەھەتییەكەى پرسى. كە جوابەكانى بیست، بە تەواوى ھۆى نارەھەتى كىژەكەى بۆ ئاشكرا بوو، دەستوورى دەرمانىكى دا كە ناوى "زامەرەن" بوو. گوتیان دروستى بكە. گوتى: چاوم كزوكە محوكە، ئىوھ دروستى بكەن. لەو ھالەدا ئەو كابرای دەيگوت تەبىبم سەرۆكەللەى پەيدا بوو، گوتى: كارى منە و دەزانم لەچى دروست دەكرى. پادشا بانگى كردە بەرەو وە گوتى كە بېرواتە خەزىنە و ھەر چى شتىكى دەرمانەكەى پىن ساز دەكرى، ھەلبەكرى. بەپەلە خۆى گەياندە خەزىنە و بە بىن زانىارى و ئاگادارى دەست بەكار بوو. ئەزقەزا، كىسەى زەھرى ھەلاھىلى بە دەستە وە ھات، ئەوھى دەگەل چەند شتى دىكە تىكەل كرد و دای بە كچەكە. خواردن ھەمان و مردن ھەمان! پادشا شەرىپەتتىكى لەو دەرمانە دەرخواردى كابرە دا و لەجى سارد بۆو.

وہ ئەو نەقلەم بۆ ئىوھ گىتپاوە تا بزائن كە كار بە نەزانى و ھەمەل بە شوبھە و گومانە وە، بەرھەمى مەترسىدارى لى دەكەوتتە وە. يەكێك لە حازران گوتى: ئەوھ لەو كەسانەى كە مەكرى ئەو لە ھەوام نابىن بېرسى. وە دەرۋون پىسى ئەو بۆ زانايانى پسپۆر دېدۆنگى تىناكە وئۆ جىگەى گومان نىيە، ئەو بەدبەختەى كە نىشانەى بەدنياھى و دەرۋون پىسىيەكەى لە ناھەزى و دزىوى روخسارىدا

ده بیندرئ، قازی پرسى: ئەم نیشانه چیه؟ ده بێ پیمان بیژی که هه موو کهس ئەوه نازانئ. گوتى: عالمان ده لێن که هه کهس برۆکانى لێک دوور بنو چاوى راستى له چاوى چه پى وردتر بێو چاوى دايم به پێو لووتى بۆ لای راست خوار بوو بێته وه له سه هه زىکه یه کى سى موو روابیو چاوشى هه مووکات ده عه زى بېپێ، زاتى نگرسى ئەو مه کوێ فه سادو مه کرو کارى ناپه سندو غه درو فیله وه ئەم نیشانه که له ودا کووتته وه.

دیمنه گوتى: له مه پ به نده گانى خودا ده کرئ به مه یلو ئیشتیای خۆت که پو گالت به کهى، ئیراده ی خواى مه زن عه ینى مه سلله حه ته وه له ودا مه له وه خه تا و غه فله ت روو نادا. وه ئەگه ر ئەم عه لامه تانه ی باست کردن رێنوینی دادگه رى ده لیلی راستى بنو بتوانین به هۆى ئەوانه وه هه ق له ناهه ق جیا بکه ینه وه، که وابوو خه لکانى ئەم جیهانه له هه یج باسیکدا پێداو یستیان به ده لیلو به لگه نامیئن. وه له مه ودا نابى هه یج کهس له به ر چاکه کردن ستایش بکرئ یا له به ر خراپه کارى سزا بدرئ، چون هه یج کهس ناتوانئ ئەم تاییه ته ندیه جه سه تیانه له خۆى دوور بخاته وه. که وابوو به و حوکمه جه زای ئەهلى خێرو چاکه و سزای شه روور خراپه کار مه فع ده بێته وه. ئەگه ر منیش، ئەم کاره م کردبێ، نعوذ بالله، ئەم نیشانه که له پێیان کردووم. وه چون گوپینیان له ده ست من نایه، نابى به ده لیلی بوونى ئەوان، سزا بدریم. چون ئەوانه ده که ل من خولقی ندراون، وه چون ناتوانم خۆیان لێ دوور خه مه وه، حوکم چۆن له سه ر کارى من ده رده که ن؟ وه تۆ به مجۆره ده لیلی جه هلو نه قامى و لاسایى کردنه وه ی خۆت ده رخستو به و قسه بێ مه عنايه و خورافاتیکى بێ تام، خۆتیه لقوتانیکی بێ جیت نیشان دا.

چون دیمنه به م شیوه یه جوابی داوه. باقى ناماده بووان بێ ده نگ بوونو هه یچیان نه گوت. قازی فه رمووی بیگه پێننه وه بۆ زیندان.

کلیله دۆستیکی بوو به ناوى "رۆزین" هاته لای دیمنه وه هه والی مه رگى کلیله ی پێدا. دیمنه په ژاره دایگرتو ماتو سه رسوو پماو بوو. وه له ناو رگه ی دلى ناخیکی سووتینه رى کیشا و له ناو پزینی (فواره) چاوى، ناوى به سه ر روخساریدا هاته خوارو گوتى: مه خابن، دۆستى خێرخوازو ميه ره بان که ده

لیقه و ماویدا رام ده کرده خزمه تی و له کاری گه وره و گراندا جیتی بانگو هاوارانم بوو، چاوم له رینوینی و نه سیحه ته کانی بوو. وه دلی نه و دؤسته گه نجینه ی رازی دؤستان و حه شارگه ی نه پنی براده ران، که رۆزگار نه ایده توانی لیان ناگادار بیته وه و چهرخی گه ردوون بئ خه بهر ده مایه وه. له مه ودوا، بۆ من چ ناسایشیکو له گیانو بینایی چ فایده یه ک؟ وه نه گه ر نه و کاره ساته به دؤستایه تی تو قهره بوو نه کرابایه وه، هر نیستا خۆم ده کوشتو شوکری خودا، که مانو بوونی تو، جیتی هه موو مردنیک پر ده کاته وه و هر که موکوورپییه که به مردنی نه و روی داوه به ژبانی تو قهره بوو ده کړته وه. وه نه مړو تو بۆ من هه مان برای، هه مان کلیله ی. ده ستم بده یه و برایه تیم قبول بکه. رۆزین خۆشحالی خوی دهربری و گوتی: به ده سپنکی نه م دؤستایه تییه قهرزداری لوتفو مه رحه مه تی تووم. وه هه موو خاوه ن مروه تو پیاوه تی و نه هلی عه قلو تیگه یشتنو ته جره به، فخر به دؤستایه تی تو ده کهن. وه نه یکاش من کاریکم له ده ست هاتبایه و بمتوانی بایه یارمه تییه کی شایانت بده م. ده ستی به کترین گرتو شهرتی په یمانو به لنینیان به جی هینا.

نه و جار دیمه پتی گوت: له فلان شوین خه زینه یه کی مزو کلیله هه یه، نه گه ر زه حمت بکیشی و بیهینی، جیگه ی سپاسو پیزانینه. رۆزین به و نیشانه ی دابووی رۆیشتنو ده فینه که ی هینا. دیمه به شی خوی هه لگرتو به شی کلیله ی به رۆزین دا. وه پتی نه سپارد که هه مووکات له لای پادشا بئو له وه ی که له مه ر کاری نه و باسی لیده کړئ ناگاداری بکاته وه. وه رۆزین تا نه و رۆزی دیمه وه فاتی کرد نه م نه رکه ی راپه پاند.

رۆزی دواپی گه وره ی داوه ران په روه نده ی برده لای شیرو پیشکه شی کرد. شیر په روه نده ی وه رگرتو قازی مه ره خه س کردو فهرمووی دایکی بانگ بکه ن. کاتیک دایکی شیر دؤسیه که ی خوینده وه و له ناوه رۆکی تیگه یشتن په ریشان بوو، گوتی: نه گه ر قسه ی ناحه ز بکه م پادشا پتی ناخوش ده بئ، نه گه ر خوشم رابگرم لایه نی نه سیحه ته و دلسۆزی ژیر پئ ده بئ. شیر گوتی: "له به یانکردنی بابته ی رینوینی و نه سیحه تدا، په روا و مولاچه زه کردن پیویست نییه" گوتی: "پادشا

له نیوان راستو درودا جیاوازی دانانېو قازانچو زهره‌ری خوی لیک ناکاته وه. دیمنه به و مۆله‌تو دهره‌ته‌ی که ده‌یده‌نې ئازاوه‌یه‌ک ده‌گپېڅ که فکرو ته‌دبیری پادشا بوی قهره‌بوو نه‌کړېته‌وه و شمشیری سولتان له تۆله‌کردنه‌وه‌دا هیچی پې ناکړی. "نه‌وه‌ی گوتو به توو‌په‌یی هه‌ستا و رویشت.

روژی دوايي دیمنه‌یان هینا دهره‌وه‌و قازیبه‌کان کۆ بوونه‌وه‌و له کۆبوونه‌وه‌ی گشتیدا دانیشتن. وه‌کیلی قازی (منشی دادگاه) هه‌مان قسه‌کانی روژی یه‌که‌می دوو‌پات کرده‌وه. چون هیچ که‌س دهره‌ق به‌و هیچی نه‌گوت سه‌روکی دیوان رووی تیکردو گوتی: "هه‌ر چه‌ند ئاماده‌بووان به‌ بې‌ده‌نگی خویان یارمه‌تی تو ده‌دن، به‌لام دل‌ی هه‌موویان رایان له‌سه‌ر خه‌یانه‌تی تو شایه‌دی ده‌دا. وه‌ تو به‌و سووکو‌چرووکی و عیبو‌عاره‌وه له‌ نیو‌ئو و عاله‌مه‌دا ژیا‌نت بۆ چیه‌؟ مه‌سه‌له‌ه‌تی ئیستا و داهاتووت له‌وه‌دایه‌ ددان به‌ گونا‌هانی خۆتدا بیتی و به‌ تۆبه‌و په‌شیمانی خۆت له‌ عه‌زابو سزای قیامه‌ت رزگار بکه‌ی. نه‌وده‌م دوو گه‌وره‌یی بۆ تو ده‌مینتیه‌وه. وه‌ هه‌تا دنیا دنیا‌یه له‌ سه‌ر رووبه‌ری رۆزگار باسی لیده‌کړی. یه‌که‌م ئیقرار به‌ جینایه‌ت بۆ رزگاری له‌و دنیا و هه‌لب‌زاردنی مالی قیامه‌ت به‌سه‌ر مالی دنیا‌دا. وه‌ دووه‌م نه‌وه‌ی که‌ نیویانگی نه‌م زیانشیرینی و راویژجوانی له‌و پرسیارو ولامانه‌دا و نه‌و هه‌موو عوزو بیانوه‌ دل‌بزوینو ناوازانه که‌ هاتنه‌ به‌ریاسه‌وه، هه‌ر ده‌مین. نه‌و راستیه‌ش بزانه که‌ مردن به‌ ناویانگی باشه‌وه چاته‌ر له‌ ژیان به‌ به‌دناوی جاشه‌وه!

دیمنه گوتی: "قازی نابې له‌سه‌ر بڼه‌مای شکو گومانی خوی و ئاماده‌بووان به‌ بې له‌ ده‌ستدا بوونی به‌لگه‌و ده‌لیلی پته‌و، حوکم بدا. وه‌ هه‌ر وه‌ها نه‌گه‌ر بۆ تو نه‌م شو‌به‌یه‌ه‌ هاتۆته‌ پېشو فکری هه‌مووان له‌سه‌ر خه‌تاباری من له‌نگه‌ری گرتوه‌، ئاخ‌ر من خۆم باشتر ده‌زانم. وه‌ شارده‌وه‌ی یه‌قینو متمان‌ه‌ی خۆ، بۆ خاتری شکو شو‌به‌یه‌ی دیتران، له‌ عه‌قل و پیاوه‌تی ته‌قوا و دینداری به‌ دووره‌. وه‌ به‌دگومانی ئیوه که‌ گویا عیاذ‌بالله‌ ده‌ کوشتنی بیگانه‌ (گا‌)دا و رزاندنی خوینی نه‌ودا له‌ لایه‌ن منه‌وه‌ کاریک کراوه‌، زۆر گه‌فتوگو ده‌کړی و بیرو‌پروای هه‌مووتان جیاوازه‌ و یه‌ک ناگرتیه‌وه. نه‌گه‌ر بې‌ده‌لیل خۆم به‌ کوشتن بده‌م چ عوزریک

بۆ ئه م کاره بئینه وه . چون ههچ گیانه به ریک نه وه هه قه ی له سه ر من نییه که خو م هه مه . وه نه وه ی ده ره ق به که مترین که س له بیگانان به ره وای نه زانم له روانگی مرو ه ته وه ئیزنم نه بن بیکه م ، چون له سه ر خو م به پروه ی به رم ؟ له م فره مایشته بگه پئ ، نه گه نه سیحه ته شتیکی با شتر بیژه ، نه گه ر فیله ته له که شه پاش ریسوا بوونی ، دریژه پیدانی کاریکی عاقلانه نییه . وه فره مایشی داوه ران وه ک حوکی شه رعی وایه و نابن له ودا هه له و خه تا روو بدا . وه نه وه م به لاوه سهیره ، تو هه میشه وردو به سه رنجو راستگو بوویت ، له به دبه ختیو روزه ره شی من له م رووداوه دا توند ده رۆیو ئیحتیاتو مه که مکاریت وه لاناوه به تیچاندنی نه وانه ی رقیان لی مه وه تنیا له رووی گومانی ره های خۆت خه ریکی حو کم له سه ر من ده ریکه ی . وه هه ر که س ئاگاداری ته وای له سه ر بابه تیک نه بی و شایه دی بدا ، نه وه ی به سه ردی که به کابرای نه زان گه یشت . قازی پرسى . نه وه به سه رها ته چییه ؟

دیمه گوتی : سنووروانیک (مرزبان) بوو نیوه ده ره وه . ژنیکی بوو به ناوی "به هاروویه" . رووی وه ک مانگ ، گوئه ندام ، چه ناگه سیوی زیوی ، له نه وپه ری جوانیدا ، وه ک فریشته خاویزو پاکداوین . به ژنو بالا ریکوبه ده و ، ده نگ چریکه و قاسپه ی که و ، شوخو له بار ، به له نه جه ولار ، ره وتی ئاسک ، هه تا بلئی لووسو ناسک .

هه ر چه نده که ئینسانه له به ر چاوی مزو تو

مومکین نییه نه م حوسنه له نه بنایی به شه ردا^۱

غو لامیکی بن شه رمی هه بوو بازی شکاری راو پیده کرد . نه م بازداره چاوی به و مه ستووره یه که وت ، زۆر هه ولی ده گه ل دا رامی بکا ، به لام خاتون رووی پیتسه دا و جوابی نه داوه . بازدارى نا هومیدو هیوا بپا و ، لئ بپا به لایه کی به سه ر بینئو ئابرووی به ری . دوو تووتی له راو که ریک کړی . یه کیانی فی ر کرد بلئی "من ده رکه وانم ده ئامیزی که بیانو و ، له نیو جیگه و یانی نه ربابدا دیت" به وی دیکه شی فی ر کرد بلئی : "من له م باره وه ههچ نالیم" . له ماوه ی دوو هه وتوودا فی رى نه م

دوو رسته یه بوون. روژتیک سنووروان له گه ل خیزانی شهرابی ده خوارده وه. غولام هاتو توتویه کانی له بهردهم دانا. توتویه کان به پیتی عادهت گوته کانیان به زیانی به لخی دوویات ده کرده وه. سنووروان له مانای رسته کان تینه ده گیشته، به لام به دهنگو دیمه نیان زور که یفی سازبوو. توتویه کانی به ژنه که ی نه سپارد تا باشتریان خزمهت بکا.

ماوه یه ک به سه ردا تپه پری، روژتیک چند که سیک له به لخواه هاتزو بوونه میوانی سنووروان. پاش نان خواردن به زمی شهراب خواردنه وه یان رازانده وه. سنووروان داوای قهقهه سی توتویه کانی کرد. وه نه وان به عادهتی پیشوو رسته کانیان دوویات کرده وه. میوانه کان سهریان داخستو ماوه ی سه عاتیک له ژوره وه چاویان تیک بهی. ناخری له سنووروانیان پرسسی نایا ده زانی نه وه لانه ده لپن چی؟ گوتی: نازانم ده لپن چی، به لام دهنگیان خوشه. یه کتیک له به لخییه کان که ریژو حورمه تی زورتر بوو، ماناکه ی به میواندار گوتو ده سستی نه خوارده وه هه لگرتو عوزری خواستو گوتی: له شاری نیمه رسم نییه له مالی ژنی ناراستو نادرست شتیک بخوین. له و نانه دا توکه ر بانگی کرد که: منیش زور جار دیتوومه و شایه دی ده دهم. سنووروان له جیی خوی ده رپه پری نه مری کرد ژنه که ی بکوژن. ژن که سیکی نارده لایو گوتی: مه مکوزه، من بق هیچ کوئ هه ل نایه مو له ده سست دام. په له پهل له تو ناوه شیتته وه. وه پیاوانی زانا و به نه زمون ده کاراندا، نه ویش که کوشتنی تیدا بئ، تالوکه و په له ناکه ن. پیویسته به کاری من رابگه ی. وه کاتیک مه سه له که روون بووه، نه گهر شایانی کوشتن بووم، له حزه یه ک رامه وه ستن. وه نه وه ندهت پشو له سه رخو بئ که له خه لکی به لخ بپرسن که نه و بالندانه بیجگه له م دوو رسته یه له زیانی به لخی چیتر ده زانن. نه گهر نه یان زانی نه وه بزانه نه و بئ شه رمه به توتویه کانی فیتر کردوه. که چون ته ماعی تیکردمو جوابم نه داوه و دینو نیمانی من له نیوانماندا بوو به په رژین، نه و پیلانه ی گیرا. نه گهر شتیکیان به و زیانه گوت بزانه که من خه تابارمو خوینی من حه لالت بئ.

سنووروان شهرتی نیحتیاتی به جئ هیئا و مه علوم بوو که ژن بئ گوناوه و له

کوشتنی پاشگهز بڼوه و فهرمووی بازدار بینه خزمه تی. بازدار به شادمانی هاته
 ژور، پیی و ابو خزمه تیکی کردوه. بازیکی له سر دهستی بوو. ژن لئی پرسى
 که: تو چاوت پیوه بوو که من نه و کاره م ده کرد؟ گوتی: به لئ دیتم. نه و بازه ی
 له سر دهستی بوو، خوی به چروچاویدا دا و چاوه کانی هینایه دهر. ژن گوتی:
 سزای که سیک که نه بینراو به بینراو بزانی نه و هیه. وه له عدلو رهمه تی
 په روه ریدگار هر نه وه چاوه روان ده کړی.

وه نه م نه قلم بڼ نه وه هیناوه تا روون بیتوه که په له کردن له تومه تبارکړندا،
 له دنیا دا بن خپرو به ره که تو ناکامی خرابی لئ ده که ویتوه.

ته وای نه م باسو خواسه یان به وردی نووسی و بڼ لای شیریان نارد. شیر
 هه مووی به دایکی نیشاندا، کاتیک دایکی له بابته کان تیگه یشته گوتی: پادشا
 به رقرار بڼ، من نه وهی له دهستم هات کردمو هیچ فایده ی نه بوو. نه و مه لعونه
 به دگومان بوو، وه نه مږ هه موو توانای خوی بڼ کوشتنی پادشا ده کار دینن.
 وه کاروباری ولات ده شیوینی. وه به رهمی نه م بارو دڅه له وهش تیده په پڼ، که
 دهره ق به وه زیری دلسوزو قاره مانى پادشا نه نجامیدا، نه م گوته یه کارکردنیکی
 گه وره ی له سر دلی شیر به جیه یشته وه ژاندى. به دایکی گوت: "پیم بلئ له
 کیت بیست، تا من بڼ کوشتنی دیمنه بیانویه کم به ده سته وه بڼ." گوتی:
 دشواره، سهخته، ناتوانم رازی که سیک بدرکینم که برپای به من کردوه. وه
 من به کوشتنی دیمنه زور خوشحال نابم. چون نه م کاره بکه مو رازیک که لای
 من وهک نه مانته داندراوه بللوی بکه مه وه؟ به لام له و که سه ده پرسم، نه گهر
 نيزنم پيدا پیت ده لیم.

له لای شیر رویشته و پلنگی بانگ کردو گوتی: بڼ خوت ده زانی پادشا توی
 چهنده به لاهه عه زیزه و له باره یتان و پیگه یاندى تودا زهمه تی کیشاوه و
 نه وهش له و پله و پایه و مه قامه گه ورانه ی که پیی داوی، به توه دیاره. پیویست
 ناکا به دورودریژی باسی نه و شتانه بکه ین. پاشان گوتی: له سر تو فهرزه
 که شوکرانه ی نیعمه تی نه و به جڼ بیڼو خوت له عوده ی نه م شایه دی دانه
 بینیته دهر. وه هر وه ها یارمه تیدانی سته ملیکراو؛ تیگه یاندى نه و له حالى

مه رگدا، له ده لیلی مردنه که ی، بۆ پیاوی جوامیر فهرزی عه یزو ئه رکی سه رشانه . چون هه ر که س شایه دی مردوو بشارتته وه، رۆژی قیامه ت ده لیلی خۆی له بیر ده چیتته وه . له م چه شنه قسانه زۆری بۆ گوت .

پلنگ گوتی: ئه گه ر من هه زار گیانم هه بێ به قوریانی سه عاتیک ئاسووده یی خه یالی پادشای ده که مو به وه ش ته نیا یه ک له هه زار چاکه کانی ئه وم نه داوه ته وه . من خۆم وا ده زانم ده خزمه تکردندا کۆتاییم کردوو . من خۆم لایق به وه نازانم که لیم رازی بنو شوکرانه ی زه حمه تم بکه ن . وه هۆی ئه وه ی که له شایه دیدان رووگه ردانم ئه وه یه که ده زانم پادشا به دگومانو دووربینو ورده . وه ئیستا که کار گه یوه ته ئیره ، مه سه له حه تی پادشا ناخمه پشت گوئو هه ر چی فرمان بێ ئه نجامی ده دهم . پاش ئه وه وتووێژی کلله و دیمنه ی به وردی بۆ پادشا گێراوه . وه له کۆرو کۆبوونه وه ی جانه وه رانیشدا ئه وه ی بیستبووی پێی گوتن . کاتیک ئه و قسانه که وتنه سه ر زیانان، ئه و دره نده یه که له زینداندا قسه کانی ئه وانی بیستبوو که سێکی نارد که : منیش شایه دی ده دم . شیر فرمانی دا بیهێننو ئه وه ی له زینداندا له نیوان کلله و دیمنه دا رابردبوو، شایه دی له سه ر دا .

لێیان پرسی که : هه ر ئه و رۆژه بۆ نه تگوت . گوتی : به ته نیا شایه دیک حوکم ناچه سبێ . من به بێ فایده یه ک، عه زیه تکردنی گیاندار به ره وا نازانم . به و دوو شایه دبیه حوکمی سزادان بۆ دیمنه ده رچوو . شیر فره مووی ده زیندانی باوێژنو نۆر وریا بن .

خواردنی لێ بریو به چه ندین جۆر عه زابو زه جریان ده دا تا له برسانو له تینوایه تی مرد . وه سه ره نجامی مه کړو زولم هه ر ئه وه یه .

وَاللّٰهُ يَغْصِمُنَا وَ جَمِيعَ الْمُسْلِمِيْنَ مِنَ الْخَطَا وَالْزَلَلِ بِمَنْهُ وَ رَحْمَتِهِ وَ حَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ ١

دۆستایه‌تی کۆترو قالآو و مشکو ره‌قه و ئاسک

رای به به‌ره‌همه‌نی گوت که داستانی دوو دۆستم به گوی گه‌یشت که به تیچاندنی که سیتی نه‌ممامو قسه‌هینو قسه‌به‌رو پاشمله بۆ تیچاندنی ئازاوه‌گیرپک، لیک هه‌لته‌زینه‌وه‌و، بوونه دوژمنو دژیه‌ری یه‌کترو کار کیشایه کوشترنو برین، تا بێ ئه‌نویه‌ک له‌و نیوه‌دا کوژا و رۆژگار تۆله‌ی ئه‌ستانده‌وه‌ . چونکه وێرانکردنی بینایه‌ک که خوی مه‌زن دروستی کردبێ مباره‌ک نابێ و ئاکامه‌که‌ی له‌ وه‌بالۆ عه‌زاب، خالی نابێ . ئیستا ئه‌گه‌ر پیت ده‌کری، داستانی دۆستانی یه‌کدۆلۆ چۆنیه‌تی خۆشه‌ویستی و ده‌سپیکێ دۆستایه‌تی و چپۆ خۆشی وه‌رگرتن له‌ به‌ره‌مو میوه‌ی نیازپاکێ و سوودبردنیان له‌ ئاکامه‌کانی راستگویی ئه‌وان بۆ من بگێره‌وه‌ .

به‌ره‌همه‌ن گوتی: هیچ شتیک له‌ لای عاقلان، به‌ قه‌ده‌ر پێوه‌ندی دۆستانی یه‌کدۆل به‌قیمه‌ت نییه‌و هیچ شتیک ناگاته‌ ئاستی دۆستایه‌تی یارانی فیداکار، که له‌ زه‌مانی ئاسووده‌یی و خۆشیدا، هه‌لسوکه‌وتی باشیان لێ چاوه‌پوان ده‌کری و له‌ کاتی نه‌هامه‌تیدا پشتیوانی و لایه‌نگری راستگویانه‌ . له‌ نمونه‌ی ئه‌م شیوه‌ دۆستایه‌تییه‌ هه‌کایه‌تی کۆترو قالآو و مشکو ره‌قه‌و ئاسکه‌ . رای گوتی: ئه‌م داستانه‌ چۆنه‌؟

گوتی: ده‌گێرینه‌وه‌ که له‌ ولاتی که‌شمیر، شکارگایه‌کو میڤگو میڤغوزاریکی خۆش هه‌بوو. که له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی گولۆ ریحانیپه‌پی قالآو له‌ چه‌شنی کلکی

تاوس د دهره و شاوه له ئاست جوانی نه و میړغوزاره کلکی تاوس وهک په پرو
بالی قالاو ده چوو.

نه مامی داری سهره، یا قه دی نه مامی دلبره
شه میمی عه تری یاسه یا بخوری عودو عه نبره
له بونی یاسو یاسه مه ن، چرو چیا موعه تهره
ده من به داری سیوه وه، شکوفه میشکی نه زهره
ده من عه قیقی خالییه، به ده م لقی هه ناروه^۱

له و میړغوزاره دا نیچیرو راو گه لیک ژور بوو. راوکه ران ژور ده هاتنه نه م
شکارگا بژوینه. قالاویک له م ده فهره له سره داریکی گه وره ی تییه لاجوو هیلانه ی
کردبوو. له و سهره را چای به ده و رویه ریدا ده گپرا و چه پو راستی خستبووه
ژیر چاوه دیری. له پر چای به راوکه ریکی سه ه تکرانی جلو به رگ شرپ که وت
که توپریکی به شانوه وه عه سایه کی به ده سته وه بوو، که راست به ره و داره که
ده هات. ترسی لئ نیشته و به خوی گوت: وا باشه له سره جیی خوم ماته
هه لگرمو چای له سره هه لنه گرم، بزانه چ ده کا.

راوکه ر هاته به ره وه و توپی کرده وه و، دانی تیدا بلاو کرده وه و خوی چه شار
دا. سه عاتیک رابرد. پولیک کوتر گه یشتنه جن. سه رده سته که یان کوتریک بوو
که پییان ده گوت "گه ردن به خال" و هه موو کوتره کان ده نه مرو فهرمانی نه ودا
بوون، که چاویان به دانه کان که وت بئ خه بهر هاتنه ناو توپه که و ده داو که وتن.
راوکه ر، که یف خوشو شادمان، به هه لاتن بویان چوو. تا بیانگری. کوتره کان
وه هه لبه زهه لبه ز که وتنو سه ریان لئ شیوا بوو، هر یه که و بؤ ده ریا زکردنی
خوی تیده کوشا. گه ردن به خال گوتی: جیگه ی باسو ده مه قاله نییه. هر که س
ده بن رزگار بوونی یاران له رزگاری خوی به پیویستتر بزانی. وه نیستا باش وایه
که هه موو پیکه وه هیزو توانامان بکه یینه یه کو توپ وه حه و خه یین. که نه جاتی
نییه به مجوره وه دی دئ. کوتره کان فهرمانی نه ویان به جیی هیئا و توپیان
له شوینی خوی هه لکه ندو سه ری خویان هه لگرت، راوکه ر له سره جیی خوی

راوه سستا و چاوه پوان بوو بکه ونه خواره وه . قالو فکری کرده وه . با به دواياندا برهوه بزانم نه و به زمه به کوئ دهگا . چونکه منیش له وانه یه وام به سه ر بئو له نه زموونان بۆ رزگاری له رووداوان، ده توانین چهک دروست بکهین .

گه ردن به خال که دیتی راوکه ره ره واه به دوايانه وه یه، به دۆستانی گوت: ئه م چه ختییه ده سته ردارمان نابوو تا خوُمانی لی نه دیو نه کهین، ده ست هه لئاگرئ . ریگه چاره نه وه یه که روو ده ئاوه دانو دارستانان بکهین که نه توانی بمانبینی و به ناھومیدی سهر شوپی بکه پیتته وه . له و نزیکانه مشکیک هه یه ده گه ل من دۆسته . پیی ده لیم نه و به ندو داوانه بقرتینی و هه لپسینی . کۆتره کان به فهرمانی نه و جوولانه وه رویشتنو راوکه ره پایه وه . قالو ره واه به دوايانه وه بوو تا شیوه ی رزگار بوونی نه وان ده به رچاو بگرئو بیکاته زه خیره ی رۆزگاری خوی .

گه ردن به خال گه یشته بهر مالی مشک . به کۆترانی گوت به ره و خوار لوور بن . به فهرمانی نه و یان کردو هه موویان نیشتنه وه . نه و مشکه ناوی "زبرا" بوو . زیره کو وریا و عاقل، ساردو گهرمی رۆزگار چیشتنو، له کل ده رهاتوو، خیرو شه پپی رۆزگار دیتوو . له و شوینه له ترسی به لای زه مانه سه د کونو ره هه ندی ساز کردبوو، هه مووی به سه ر یه که وه هه موو شتیکی ده به رچاو گرتبوو تا تووشی لیقه و ماوی نه بئ . گه ردن به خال بانگی کرد: وه ره ده را! زیرا پرسى: کتییه؟ نیوی خوی گوتو مشک به په له ده ره پپی .

که نه و ی له تۆپو داودا دیت، ده ستی کرد به گریانو له خو دانو جوگه له ی فرمی سکانی ره وان کردو گوتی: نه ی دۆستی خو شه ویستو یاری دلسۆزم کن توی به و رۆژه گه یاندوه؟ گوتی: هه موو هاتو نه هاتیک ده ستی ته قدیری تیدا یه و هه ر چی ده نه زه لدا دیاری کرابئ، هه ر چۆنیک بئ رۆژیک له رۆژان وه دی دئو دووری لیکردنو خو لپاراستنی ده ست نادا .

وه من قه زای ئاسمانی خستیمه نه و هیلاکه ته، وه دانه ی ناو داوی به منو یاران نیشان دا و له بهر چاومان خوی ده نواند تا تۆزوخۆلی نه و چاوی داپۆشینو په رده ی به سه ر عه قلماندا کیشا و هه موومان که وتینه ناو ده ستو

چهنگالی به لا. وه که سانیک که به قهوه تو شه و که له من سهرترین و له باری پیگه و قهوه وه له پیشترین، ناتوانن له بهرانبهر قهزا و قهدهری ئاسمانیدا خو رابگرن. وه روودای له چه شنه دهره ق ئه وانیش سه یروسه مه ره نییه. وه هر کات فرمانیک دیته خوار، کووره ی روژ تاریک ده بئو خهرمانی مانگ، رهش داده گه پئ. وه خواستی باریته عالا عزت قُدرتُه و عُلْتُ کَلِمَتُه^۱ ماسی له ته رکه گومی قوول وه دینیتته سهر ئاو و بالندهش له ته شقی عاسمانه وه ده کیشیتته سهر زهوی. هر وهک پیای نه زان سهرده که وئو ده بیتته به ربه ستیک له نیوان زانا و نه و بابته تانه ی که ده یانزان.

مشک نه و قسانه ی بیستو دهستی کرد به برینی بهندی دهستو قاچی گهردن به خال. گوتی: ده پیشدا دهستو بالی یاران بکه وه. مشک گوئی نه دا نه م قسه یه. کوتر گوتی: دۆستی خوشه و یست، ده پیشدا هه لبرینی دای دهستو بالی دۆستان پیویستتره. مشک گوتی: نه و قسه یه په یته په یته دوویات ده که یه وه، مه گهر تو پیدایوستیت به نه فسی خۆت نییه و نه م ویستنه به مافی خۆت نازانی؟ گوتی نابن له بهر نه و مه بهسته لۆمه م بکه ی، چونکه من سه روکایه تی نه م کوترانه م قبول کردوه. له بهر نه وه هه قیان به سه ر منه وه هیه. وه چون نه وان سه روکایه تی منیان قبوله و ئیتاعه ی نه مرو رینویتی منیان کردو به یارمه تی و پشتیوانی نه وان له دای راوکه رزگاریم هات، منیش ده بئ نه وه ی وهک سه روک ده بئ بیکه م، نه نجامی بده م. ده ترسم نه گهر به کردنه وه ی دهستو بالی من دهست پئ بکه ی ماندوو بی و هیندیک له وان له توپو داودا بمیننه وه، به لام نه گهر من له و بهنده دا وه میتیم هر چه ند ماندووش بی، به خاتری من ته نه لئ ناکه ی. وه به خۆت ئیزن ناده ی به دهستو پئ به سترای به جیم به یلی. وه له کاتی به لاو نه هه مه تیدا به شداریکردن ده بئ هه بئو نه وه باشتره له وه ی له کاتی ئاسوده ییدا ریکه و تن بکری، نه گهر نا، ره خنه گرانی به لۆمه و له قه م، هه لیان بۆ دهره خسن.

مشک گوتی: عاده تی نه هلی پیاهه تی و جوامیری نه وه یه و بریای خاوه نپایانو

خۆشه‌ویستان به‌م خه‌سله‌ته باشه‌ی تو و سفته به‌سندکراوه‌ته‌وه پته‌وتر ده‌بی. وه متمانه‌ی دۆستان به‌جوامیری تو زۆرت ده‌بی. پاش نه‌و قسانه، به‌هموو تواناو، داوی هه‌مووانی بپیو گه‌ردن به‌خاڵو دۆسته‌کانی ئازادو سلامه‌ت گه‌رانه‌وه. قالاو که ئه‌م یارمه‌تییه‌ی مشکو چاو پیکه‌وت، ئاره‌زووی دۆستایه‌تی و برایه‌تی و راستگویی نه‌و له‌ دلیدا چه‌که‌ره‌ی کرد. وه به‌ خۆی گوت: منیش له‌وه‌ی بۆ کۆتره‌کان هاته‌ پێش ناتوانم ئه‌مین بم. ناشتوانم له‌ دۆستی کارلیه‌اتوو یه‌کی له‌م چه‌شنه‌ بپنیاژ بم. هاته‌ به‌ر ده‌می کونه‌ مشکو بانگی کرد. مشک پرسى: کێیه‌؟ گوتى: منم قالاو. نه‌وجار، نه‌وه‌ی ده‌گه‌ڵ کۆتره‌کانی کردبوو، ئاگادار بوونه‌وه‌ له‌و هه‌موو به‌لێزو په‌یمان به‌جێهێنانه، نه‌و وه‌فادارییه‌ی بۆ باس کردو گوتى: چون پیاوه‌تی و فیداکاری و پا به‌ندی تۆم چاو پیکه‌وتو تیگه‌یشتم که به‌هره‌ی دۆستایه‌تی کۆتره‌کان ده‌گه‌ڵ تو چه‌نده شیرین بوو، وه له‌ به‌ره‌که‌تی راستگویی تو چۆن رزگاریان هات، بپارم دا دۆستایه‌تیت ده‌گه‌ڵ بکه‌مو هاتووم تا شه‌رتی ده‌سپێکی ئه‌م دۆستایه‌تییه‌ به‌جێ بێنم.

مشک گوتى: شیوه‌ی پێک گه‌یشتن. تاریکو کویره‌ری هاوده‌نگی باریکو به‌ستراوه. وه عاقلان قه‌ده‌م ده‌ رێگایه‌ک نانی‌زو به‌ داوی شتی‌کدا نارۆن که به‌ ده‌سته‌هێنانی به‌ هه‌موو باری‌کدا نامومکینه. چونکه‌ نایانه‌وی به‌ نه‌زان بناسرێ‌زو له‌ به‌ر چاوی خاوه‌ن نه‌زموون له‌ باری عه‌قله‌وه به‌ ناتهاواییه‌ نه‌ژمار. چون هه‌ر که‌س بیه‌وی له‌ وشکانیدا که‌شتی سواری بکا و له‌ ده‌ریادا نه‌سپ سواری، به‌ خۆی پیکه‌نیوه، چون له‌ که‌سایه‌تی زانیان به‌دوره. قه‌بر هه‌لکه‌ن له‌ ده‌ریادا و پاپۆریش له‌ وشکانی.^۱

وه له‌ ئێوان منو تۆدا به‌ چ لێکدانه‌وه‌یه‌ک رێگه‌ی دۆستایه‌تی ده‌توانی بکریته‌وه، که من خواردنی تۆم هه‌یج کات ناتوانم له‌ خۆم ئه‌مین بم. قالاو گوتى: بپۆلای عه‌قلی خۆتو باش فکر بکه‌وه. که عه‌زیه‌تو ئازاری تو، یا خواردنی تو بۆ من چ سوودیکی هه‌یه. مانه‌وه‌ی زاتی تو، ده‌سکه‌وتنی دۆستایه‌تی تو بۆ من ده‌ رووداوه‌کانی رۆژگاردا، به‌کارم دێ‌و ده‌ فریام دێ‌و که‌ره‌مو په‌یمان و

لوتقى تۆ، لە نەھامەتى زەمانەدا دەبنە مەدەدكارم. ئەوھش پیاوھتى نىيە كە، بۆ نزيكبونەوھ لە تۆ رىڭايەكى دوورم پىئاوھ، دەستى رەدم لە سەر سىنگى دابنىس و وەرم نەگىرى. چون جوانى ئاكارو پاكى رفتارى تۆ، لە لای سووپو خولى رۆژگار، بۆ من مەعلووم بوو. وە ھونەر ھەرگىز بە شاراوھى نامىنیتەوھ تەنانتە ئەگەر زۆرىش نىشان نەدرى. وەك بۆنى مىشكو عەنبەر، ھەر چەندىش بىشارىتەوھ دايپوشى بۆنى ھەر دەپوا و دىنايەك بۆن خۆش دەكا.

چۆن دەتوانى خۆت وەشپىرى شوپنەونكەم بۆ بكەى

تۆ بە دەستت مەشعەل و باوھش پىرى عەترو گولاول

وھ لە گەورەيى تۆ ناوھشپتەوھ كە مافى دوور كەوتنەوھم لە مالو حال زاىە بكەى و بە ناھومىدى لەم درگايە وەدەرم بنپى و لە بەرەكەتى دۆستايەتى خۆت بى بەشم بكەى. مشك گوتى: ھىچ دوزمنايەتییەك وەك دوزمنايەتى سروشى نىيە. چون ئەگەر دوو كەس نىوان ناخۆشپىيان كەوتبیتە نىوانو لە درىزايى زەمەندا لە ھەر دوو لاوھ جىگەر بووپى و كۆنو تازەى تىكەل بووپى و رابردووى دواھاتى سەريان وىك ھىنابى، پىش ئەوھى بۆ خۆيان كۆچبار بن، ئەو دوزمنايەتییە بپانەوھى بۆ نىيە و نەمانى بە نەمانى ئەوانەوھ بەستراوھتەوھ ئەو دوزمنايەتییە دوو جۆرە: يەكەمیان وەك دوزمنايەتى نىوان شپىرو فىلە، ئەوانە مومكىن نىيە، ھەر تووشى يەك بوون بە شەپ نەين. ئەم دوزمنايەتییەش لەوانە چارە بكرى، چون سەركەوتن لەودا ھەر بۆ لايەنىك نىيە. جارى وايە شپىر سەردەكەوتى و جارى واش ھەيە فىل، شپىر دەبەزىتى. وە ئەم نەوعە ھىندە رىشەدار نىيە كە نەكرى لەناو بچى. دەكرى بە فىل و تەلەكە و جامەلووسكى و بە زباني خۆش بنەبىرى بكەى. دووھەمىن چەشنى دوزمنايەتى ئەوھى كە لە نىوان مشكو پشیلە و قالاول و قشقلەو غەيرى ئەوانەيە. كە لەودا ھەرگىز زباني لووسى پەسندكراو نىيە. وھ لە جىگايەكدا كە قەستى گيان و تەماعى نەفس لە لايەنىكەوھ ئاشكرا بوو، بى ئەوھى لايەنەكى دىكە، ھەرگىز چ لە رابردودا و چ ئىستادا ئەو كارەى كرەبى و لە داھاتووشدا نەيكا، ئاشتى و برايەتى بە چ بۆچوونىك جىگەى دل پى خۆشكرەنە؟

وه به راستی دهبن بزنانین که ئەم جۆره دوژمنایه تییه رۆژ به رۆژ به هیژتر دهبن و زۆرتر تازە ده بیته وه، که نه خولی رۆژگار ده توانی تازە ییه که ی بستیتیتته وه نه جیاوازی شه و رۆژ ئەم گری پووچکه یه ده کاته وه، که زیانو زهحمەت بۆ لایه نیک دیاری کراوه و ئاسووده یی و زهحمەت و مه نفعەت بۆ لایه که ی تر. وه له جییه که دوژمنایه تی راستی وه که باسم کرد مسۆگەر بوو، ئاشتی و یه کدلی ده خه یالدا ناگونجی. وه ئەگەر به ته عاروفو رووده ریایستی پیک بن، زۆر زوو له گریژنه ده چی و وه که خۆی لئ دیتته وه. فریوی ئەم جۆره دۆستایه تییه ش له عیبو زیان دوور نییه. وه هیچ کات پیاوی زانا، متمانه به مه حکمه می پایه و بناغه ی ئەم دۆستایه تییه ناکا. که ئاو هەر چه ند ده زه رفیکدا زۆر بمینیتته وه تا مو بۆنی بگۆڕی، ئەگەر به ئاوریدا بکه ی له کوژاندنه وه یدا تی نامینی. وه ئاشتی کردن ده گەل دوژمن وه که دۆستایه تی ماره. به تاییه تی ئەگەر ده سه له یدا به باسکه وه مه لیا وه سی. وه پیاوی عاقل چۆن ده توانی ده گەل دوژمنی زیره که هاو ده م بن؟

قلاو گوئی: بیستنی گوته یه که له سه رچاوه ی حیکمه ت دیتته ده ر، له فایده خالی نییه. به لām بۆ پیاوه تی و که په مو جوامیری تو ئەوه باشتره که له سه ر باری پیاوه تی و ئازاده گی خۆت برۆی باوه پ به قسه کانم بکه ی. وه ئەو فکره له دلی خۆتا گه وره نه که یه وه و له و قسه یه که "له نیوان ئیمه دا ریگه ی ریککه وتن به ستراره" بگه ی، چونکه مه رجی به خشنده یی و پیاوه تی ئەوه یه که بۆ هەر کاریکی باش ریگه بدۆزیتته وه. وه حه کیمان فه رموو یانه: دۆستایه تی له نیوان ئازاده گان و خیرخوازان زوو سه رده گری و دره نگ مه لده بری. وه که ده فریک که له زێر دروست کرابن دره نگ ده شکن [وه ئەگەر بقوپی و خواروخیچ بن]

زوو راست ده کړیتته وه. به لām له نیوان شه پخوازان و سه رکێشاندا دره نگ سه ر ده گری و زوو خاو ده بیته وه، وه که ده فری گلێته و سوآله تی که زوو ده شکن و هەرگیز چاک نابیتته وه. وه پیاوی که ریمو میترخاس به سه عاتی که دیدارو رۆژیک ئاشنایی، هه موو جۆره دلۆفانی و دلدا نه وه و خۆشه ویستییه که پیشکesh ده کا و دۆستی و برایه تی ده که یه نیتته ئەوپه ری خۆی. به لām دیسان باسی پیاوی په ستو نامه رد بکه بن، هەر چه ند دۆستایه تی و پیوه ندیت ده گەلی له قه دیمه وه بووبن،

ناتوانی چاوه‌پوانی پیاوهرتی و چاکەت لێی هەبێ. مەگەر بکەوێتە هەورازو نشیوی هەراسانی و ترسو هومێد. وە ئاسەواری پیاوهرتی تۆ ئاشکرایە و منیش موحتاجی تۆم. وە لەم بەر درگایە ناپۆم ناگەرێمەوه. وە هیچ شتێک ناخۆم ناخۆمەوه تا بە دۆستایەتی خۆت گەرەو سەرفیرازم نەکە.

مشک گوتی: بڕایەتی و هەفاله‌تی تۆ بە گیان دەکڕم و ئەو قسانە ی لە سەرەتا بۆ بەرگری لە خۆم کردم بۆ ئەو بوو ئەگەر غەدرێک بکە، عوزرێکم هەبێو بە خەیاڵ نەبیژی کە ئەوم ساویلکە و رامو سستو خۆپێلکە هاتە بەرچاو. ئەگینا لە مەزەبە مندا، ئەو ی شتێکی لە من بوو، بەتایبەت ئەگەر دۆستایەتی منی بە ویست و دلخوازی خۆی بوو، سەرم دە رێدایە.

پاشان هاتە دەر. لە بەر دەرکی کونی مأل راوەستا. قالاو گوتی: بۆچی نایە دەشتایی و دەگەڵم ناشنا بی؟ مەگەر هیشتا شکو گومانێک لە ئارادا ماوه؟ مشک گوتی: ئەهلی دنیا هەر کات مەحرەمێکیان بوو و نەفسی عەزیزو گیانی خۆشەویست بە فیدای ئەو هاو دەمییه بکەن، تا بەهرەو داھاتی ئەو هاو دەمییه شامیلی حالیان بێو بەرەکەتو م بارەکی ئەو لەسەر دەوری رۆژگار بمیێتێتەوه؛ ئەوانە دۆستانی بەراستی و برای باوەرپێکراون. وە ئەو تایفە کە لوتفو خۆشەویستی بۆ تێپەراندنی حالو ئاگاداری لە کات بە لازم دەزانو مەسلەحەتی دنیایی لەودا دە بەرچاو دەگرن، وەک راوکه‌رائێکن کە دانە بۆ قازانجی خۆیان بلۆ دەکەنەوه، نە بۆ تێرکردنی بالندان. وە کەسێک کە لە دۆستایەتیدا بەگیانو دل حەول بدا، پلەوپایە ی بەرزترە لەوانە ی بە مالو سامان ئەو کارە دەکەن.

وە ئەو وەش با نەشارینەوه کە قبوولی دۆستایەتی و کردنەوه ی رێگە ی بڕایەتی و دیدار دەگەڵ تۆ، گیانم دە مەترسی دەخا. وە ئەگەر درپۆنگو بەدگومان بووایەم هەرگیز وا بە مەیلەوه نە دەهاتمەدەر. بەلام متمانەم بە دۆستایەتیت پەیدا کردووه و سەداقەتی تۆ دە ویستنی راستگویی مندا، لە پلە ی شکو گومان تێپەرپوه. منیش زۆر لەو زیا تر خوازیاری ئەم دۆستایەتییه‌م. بەلام تۆ دۆستانێکت هەیه کە سروشتی ئەوان لە دژایەتی دەگەڵ مندا وەک سروشتی تۆ نییه. وە بیروپایان بۆ دۆستایەتی من دەگەڵ بیروپای تۆ ناخوینێتەوه. دەترسم

که‌سیک له‌وان چاوی پیم بکه‌وئو تپم روین. قالو گوتی: نیشانه‌ی خوشه‌ویستی دۆستان نه‌وه‌یه که ده‌گه‌ل دۆستانی خه‌لک دۆستو ده‌گه‌ل دۆرمان دۆرمان بن. وه نه‌مپو بنه‌ما و پایه‌ی دۆستایه‌تی نیوان منو تو وه‌ها داریزرا که دۆستی من نه‌و که‌سه ده‌توانی ببی که له نازاری تو خوی بپاریزی وه‌زامه‌ندی تو به پتووست بزانی. وه بۆ من مه‌ترسی نییه له که‌سیک که ده‌گه‌ل تو ریک ناکه‌وئ، پتوه‌ندی بپسیئیمو نه‌وه‌ی دۆرمانیه‌تی ناکا پتوه‌ندی ده‌گه‌ل بگرم. بۆ وره‌و ئیراده‌ی پیاو نه‌وه‌ گرینگه، چاو و زیان، که دیدهبانی جه‌سته‌و ده‌مپاستی دلن، نه‌گه‌ر خه‌تایه‌ک بکه‌ن، به یه‌ک ئیشاره‌ هه‌ر دووکیان له‌ناو به‌ری وه نه‌گه‌ر له‌م رووه‌وه ناره‌حه‌تییه‌ک ببینی به‌ عینی ره‌حه‌تی و ناسووده‌یی بزانی.

نه‌ندامی له‌ تو نه‌گه‌ر ببیته‌ دۆستی دۆرمان

دۆرمان به‌ دوو دان، بیانکه‌ نه‌نجن نه‌نجن^۱

وه باغه‌وانی شاره‌زا نه‌گه‌ر ده‌ نیو گولاندا بزاریک ببینی، هه‌لیده‌که‌نی. مشک به‌ تپرا‌دیتوویی، به‌ دلی قه‌وی هاته‌ ده‌رو به‌ گه‌رمی نه‌حوالپرسی قالوی کردو هه‌ر دووکیان به‌ دیداری یه‌کدی شادو شوکر بوون.

پاش نه‌وه‌ی چه‌ند روژیک تپه‌پ بوو، مشک گوتی: نه‌گه‌ر هه‌ر لی‌ره‌ نیشه‌جی بیو مالو منالت ببینی، زۆر پئ خوشحال ده‌بمو بۆ نه‌و کۆچکردنه‌ت زۆر منه‌تبار ده‌بم. نه‌م جی‌گایه‌ش زۆر زه‌نویرو خوشه‌، زۆر دلگوشایه. قالو گوتی: هه‌ر وایه‌و له‌مه‌پ خوشی و سه‌فای نه‌م شوینه‌ قسه‌یه‌کم نییه. به‌لام لی‌ره‌ خوشتر می‌رغوزاریک له‌ فلان شوینه‌ که ده‌ورانه‌وری هه‌مووی گولو گولغونچه‌و گولی خه‌ندانه‌و زه‌وی ده‌لیی ناسمانی نه‌ستیره‌بارانه‌.

ورده‌ نه‌لماسی پریشکی قه‌لبه‌زه‌ی

ئاوی هه‌لدیران که‌ژی کردن خه‌نی^۲

وه ره‌قه، دۆستی من، مالی له‌وتیه. وه خواردنی من له‌وئ زۆر ده‌ست ده‌که‌وئ.

۱. عضوی ز تو گر دوست شود با دشمن / دشمن دو شمر تیغ دوکش زخم دوزن.

۲. له‌ دیوانی حه‌قیقی وه‌رگی‌راوه‌ به‌رانبه‌ر به‌:

ز بس کش گاوچشم و پیل گوش است / چمن چون کلبه‌ گوهر فروش است.

بیجگه له وهش ئیره کانه له سهر ریگا هه لکه وتوووه له وانیه ریواران به لایه کم به سهر بینن، نه گهر مه یلت لئ بئ، ده چینه نه وی ده نازو نیعمه تدا رایده بوپیرین. مشک گوتی: کامه ئاره زوو ده توانی هاوسه نگی جیرانه تی و دوستایه تی تو بئ؟ وه نه گهر به قسه ی تو نه کهم، بۆ کوئ بجم؟ به ئیشتیای خۆم نه هاتوومه ئیره و سه ربرده ی من دووردریژه و پره له روودای سه یروسه مه ره، نه گهر جیم بۆ دابین کرا و نیشته جی بووم، بۆت ده گپرمه وه.

قالاو کلکی مشکی گرتو به ره و شوینی دلخواز که و ته ری. که گه یشته نه وی، ره قه له دووره وه چاری پپی که و ت. ترسا و خوی ده ئاو هاویشته وه. قالاو به نه سپایی مشکی له سهر زه وی دانا و ره قه ی بانگ کرد. ره قه به هه پره مه هاته وشکانی و حالی قالوی پرسو و خه به رو باسی لئ وه رگرتو پرسو له کوپوه دیتو حالو نه حوالی چۆنه. قالاو داستانی خوی له و ساته وه خته وه که به دوی کۆتره کاندای رۆیشتبوو و پیاوه تی و جوانی عه ه دو په یمانی مشکی له نه جاتدانی نه واندای چاو پیکه وتبوو، وه به و ده ليله پپوهندی پته وی دوستایه تی له نیو هه ر دووکیاندا پیک هاتبوو، وه چه ند رۆژ له وی ماوه ته وه و پاشان بریاری نه وی بۆ هاتنو زیاره ت، هه مووی گپراوه. ره قه که داستانی مشکی بیستو راستی و هه فاداری و پیاوه تی نه وی ناسی، مه رحه بایی گهرمی به پپیوست زانی و گوتی: به خستو ئیقبالی ئیمه توی گه یانده ئیره و نه م شوینه ی به گه وره یی زاتی به پپرتانو سفته و ئاکاری جوانتان رازانده وه.

رۆژ نایه ته ده ر له مالی ئیمه

تا تو نه یه ده ر له مالی ئیمه

قالاو پاش به یانکردنی نه م قسانه و پیشکه شکردنی نه م خۆشه ویستیانه به مشکی گوت: نه گهر پیت باش بئ، نه و هه کایه تو به سه رهاتانه ی وه عده ت دابوو، بۆمان باس بکه تا ره قه ش گوئی لئ بئ. که پپگی نه ویش له دوستایه تی تۆدا وه ک هی منه. مشک دهستی پیکردو گوتی: زیدو ئاخیزگی من له شاری مارووت بوو له حوجره ی زاهیدیکدا. نه و زاهیده مالو مندالی نه بوو. هه موو

رۆڅئ له مالى مريدیكه وه سه له يه كيان خۆراك بۆ دینا. بریكى لئ ده خواردو
 نهوى ده ماوه رايده گرت بۆ شام. وه من چاوه پوانى دهرفت ده بوم، هر كه
 وه در ده كهوت، نه وه ندهى پيويست با ده مخواردو باقييه كه م بۆ مشكه كانى ديكه
 ده هاويشت. زاهيد، له دهستانم تيمابوو، زۆر فيلى ده كار هينا و سه له كهى له
 بلندی هه لدا وه سى. به لام فايدهى نه بوو، نه يتوانى دهستم له خۆراك كۆتا بكا.
 تا نه وهى شه ويك ميوانىكى بۆ هات. پاش نه وهى شاميان خوارد، زاهد پرسى:
 له كوێ وه هاتووى بۆ كوێ ده چى؟ نه و پياوه كه سيكى دنياديتو كه پریده و
 ساردو گهرمى رۆزگارى چيشتبوو. وه هر چى شتى سه يروسه مه رى نه و
 دنيايهى ديپوى بۆ زاهيدى ده گيرپاوه. وه زاهيد له هه مان كاتدا كه گوێى دابوو
 قسان، به دهست ته قهى ده كرد تا مشكان بره تينى و بترسينى، ميوان تووپه
 بوو گوتى: من قسه ده كه مو تۆ دهستان ليك ده دهى! گالته م پیده كهى؟ زاهيد
 عوزى خواستو گوتى: دستپيكدادانى من بۆ دهركردنى مشكانه كه وهخته
 سواری سهرم بن. هر چى دايدە نيم زوو ده يخۆن. ميوان پرسى: هه موويان وا
 سه ره رۆن؟ گوتى: يه كيان له هه مووان نه ترستره. ميوان گوتى: نه ترسى نه و
 يه كه يان سه به بيكى ده بى هه بى. وه هه كايه تى نه و، تا مو بۆنى نه و هه كايه تهى
 هه يه كه پياويك گوتبووى: "ناخر ده ليليكى هه يه كه نه م ژنه كونجى بى
 پيست ده گه ل كونجى به پيست وه سه ره سه ر سه ودا ده كا".

شه ويك له فلان شار له ماله ئاشنايه كم دابه زيم. پاش نه وهى شام خورا،
 جيگاوبانيان بۆ داخستم. خاوه ن مال رويشته لای خيزانى و من گويم له قسه و
 گفتوگويان بوو. چون له نيوان من و نه واندا هه سيريك هه شارده ر بوو. به
 ژنه كهى ده گوت كه: ده مه وي سبه ينى عاله ميكي ميوان بكه مو زيافه تيک بده م
 چونكه خو شه ويستىك هاتوو. ژن گوتى: خه لكى چۆن بانگه يشتن ده كهى له
 حالىكدا بۆ بزويى مال و مندا ل هيج شتىك له مالماندا شك نابه ين؟ تۆ هيج كات
 ده فكرى سبه ينه دا نه و چاوه ديترى مال و مندا لئ ناكهى. پياوه كه گوتى: نه گه ر
 ته و فيقى ئي حسان و چاكو مه جالى به خشين بيته پيش، پياو نابى كوتايى بكا
 و لئى په شي مان و روو گه ردان بى. چونكه كۆكردنه وه و زه خيره كردن نامباره كه و

سه ره نجامه که ی شوومو ناخۆشه . هه ره وهک سه ره نجامی گورگیک . ژن پرسى :
ئهم نه قله چۆنه ؟

گوتى : ده گيرنه وه راو که ریک رۆژیک رۆيشته راو و ئاسکيکی کوشتو
هه لیگرته وه و به ره و مال بۆوه له ریکادا ده گه ل به رازیک تیک هه له نگوتن . به راز
په لاماری دا ، کابرا تیریکى هاویشته له خالیگه ی که له که ی به رازی دا . به رازیش
کابرای به توندی بریندار کردبوو . هه ره دووکیان که وتزو ساردبوونه وه . گورگیکى
برسى گه یشته ئه و شوینه . ئاسکو به رازی چاوپیکه وتو که یفی ساز بوو . له و
هه موو رسقو رۆزیه ، متمانه ی ژيانیکى خۆشى تیدا په یدا بوو . به خۆی گوت :
وهختی ئه وه یه ئاگام له خۆ بئو زه خیره کۆ بکه مه وه . ئه گه ره ته مه لئى بکه م
له عه قلو ئیحتیات به دووره و به که ریه تی و نه زانی تاوانبار ده کریم . مه سه له حه ت
له وه دایه ئه مپۆ ژئی ئهم که وانه بخۆم هه ره به وه نده ش قانع به و ئه و گۆشته
تازه یانه ببه م له که لێنیکدا بۆ رۆژی برسیه تی و بئپاوی بشارمه وه . هه ره که
دستی کرد به خواردن ، ژئی پسا و دوو جه مسه ری که وان وه بنانگوئی که وتو
ده ملیدا گیران کردو له جیى خۆی سارد بۆوه .

وه ئهم نه قله م بۆ کردی تا بزانی که ته ماعی زۆر بۆ زه خیره کردو کۆکردنه وه
نامباره که و سه ره نجامی شوومی هه یه . ژن گوتى : اَلرَّزُقُ عَلَى اللَّهِ^۱ . راست ده لئى . له
مالئ هیندیکمان برنج و کونج هه یه . به یانی خۆراکیک سازده که م ، شه ش ، حه وت
کس هه ره یه که ی پاروویه کیان به رکه وى . کیت پئ خۆشه ، بانگی بکه . رۆژی
دوایی کونجى هیئا و ده ئاوی کردو پیستی لیوه کردو له به ر خۆره تاو هه لیخست
تا وشک بپته وه . به میرده که ی گوت ، ئاگات لئى بئ ، ده عبا و په له وه ری لئ دهر
بکه تا وشک ده بپته وه و خۆی به دواى کاریکی دیکه دا چوو . کابرا خه و دایگرتو
ئاگای له خۆی نه ما . سه گیک دمی ده کونج وه ردا . ژن ئه وه ی دیتو بیزی نه هات
که چیشتی پئ ساز بکا . بردیه بازارو سه ریه سه ره ده گه ل کونجى به پیسته وه
سه ودای پئ کرد . من له بازار خۆم شاهیدی ئهم سه ودایه بووم . کابرایه ک گوتى :
ئه و ژنه به ده لیلێک کونجى پیست لیوه کراو به کونجى به پیسته وه ده گورپته وه^۲ .

وه من وام به دلدا دئ که ئەم مشکەش ئەم که ئەگاییه ی له خورپا نییه و پشستی به شتیگ به ستووه، ئیزن بفره موون من کونه که ی هه لدرپمو بزائم زه خیره و پشستیوانی چ هیه که به قه وه تی ئەوانه وه ئەم هه لتۆزه لتۆزه ده کا. ئەوه ی گوتو له جیوه دهستی دا پاچ. من له و سه عاته دا له کونیک ی دیکه دا بوومو گویم له و قسانه ده بوو. وه له کونه که ی مندا هه زار دینار هه بوو. نازانم کئ له وئی دانابوو. به لام من له سه ره ئەو هه زینه یه جینگلم ده دا و خۆم تیده که وزاندو ئەو به زمه م زۆر پئ خوش بوو، که یقم پیده هات. وه هه ر کات بیرم ده که وته وه، شادی له مندا ده بزوت. میوان هه رزه که ی قه لاشته وه و گه یشته زپره کانو به زاهیدی گوت: له مه به دوا ئەو که ئەگاییه ناکا. من ئەم قسانه م ده بیستو ههستم به بئ هیزیو تیگشکانو سستی ده خۆمدا ده کرد. وه به ناچار ده بوايه له کونی خۆم کۆچ بکه م. وه زۆری نه کیشا که دابه زینی پله و پایه ی خۆمو به چاوی که م چاوی لئ کردنو به سووک زانینم له دلی ئەواندا به رانه بر به خۆم هه ست پیکرد. ریزگرتنو به قسه کردنو به گه و ره زانین ورده ورده به ره و نه مان چوون، کار له بئ شه رمی و بئ هه یاییدا گه یشته زالبوون. وه ده ستووری بئ قاعیده یان پیده دامو به شیوه ی جارن لئیان ده ویستم خۆم هه لباویمه سه ره سه له، چون نه متوانی ده ستیان له پیره ویکردنو هاوده می من هه لگرتو به یه کتریان گوت " کاری ته واوه زۆر زوو هه و جه ی به ئیمه ده بئ". سه رت نه یه شینم منیان به جیه یشتو پالیان دا به دوژمنانی منه وه. ده ستیان کرد به باسکردن له عه یبو عاره کانی منو پاشمله هه ر چی توانیان باسی بئ هیزیو که مایه سی و له نگو لۆری منیان کردو ئیدی که س به چاکه باسی نه کردمه وه.

وه مه سه لی مه شه و ره ده لئ مَن قَلْ مَالُهُ هَانْ عَلَیْ أَهْلِهِ. پاشان به خۆم گوت هه ر که س فه قیری رووی تیگرد لای خزمو قه ومو که سو کار حورمه تی نامینئو بئ که س ده بئ. وه نیشان دانی هاوده ردیو قورسی قسه و ماقوولیو رووده ریا یستی بئ مالی دنیا ده ست ناده ن. وه به حوکمی ئەم سه ره تایانه، ده توانین بزاینن که ده ست به تالی بئ سه رمایه ئەگه ر بیه وئ به دوا ی کاریکدا

بروا، فه قیری دایده نیشینیتته وه و ناچار له گیشتن به ثاوات ده میتیتته وه. هه ر وهک بارانی هاوینی له بیاباندا له ناو ده چی. نه ده گاته ده ریا و نه تیکه له به جۆگه له ئاوان ده بی، چون یارمه تیده ریکی نییه که پالی پیوه بنی. وه راستیان گوتوه که هه ر کهس برای نه بی غریبه و هه ر کهس مندالی نه بی زوو ناوی فه راموش ده کریو هه ر کهس مالیکی نه بی له فایده ی عه قلو بیروپا بی بهش ده بی. له دنیا و قیامت به مورادیک ناگا. چون له کاتی فه قیری نه داریدا کۆمه لی دۆستان وهک تۆزی بهر با بلاو ده بنه وه له شکری غه مو په ژاره له ده وری شلغه ده که نو له لای نزیکانو خزمه ئه قهره با و ژێرده ستان بی ریز ده بی.

بی پاره نه گه ر رۆسته می زالیش بی، زه لیلی

پوولت که هه بوو پاکی ده لێن، نه سلی خه لیلی^۱

وه زۆر هه لده که وئ که بۆ دابینکردنی بزویی خۆی عیالی ناچار ده بی روو ده کاری خراب بگا و بهرهمی نه و کاره ی ده بیته په رده و حیجابی نیعمه ته کانی قیامهت و چاره په شی نه به دی لێ ده که ویتته وه. خَسِرَ الدنیا و الآخره^۲. وه به راستی داریک که له شۆره کاتدا رواوه له هه موو لوه سه ده مه ی پێ ده گا، حالی خوشتره له وه قیره ی که چاو له دهستی خه لکه. به راستی سه رشۆپی و چاو له دهستی ناخۆش و دژواره. وه گوتوو یانه: عِزُّ الرَّجُلِ اسْتِغْنَاؤُهُ عَنِ النَّاسِ^۳. وه ده رویشی و فه قیری بناغه ی به لایه و باعیه سی دوزمنایه تی خه لک، رووخینه ری شه رمه و هه یا، قاتلی زۆرو غیرهت، مه کۆی شه رو ئافهت و هه ر کهس تووشی هات، په رده ی حوجبو هه یاش به ناچار ده بی بدرین. وه کاتیک په رده ی شه رمی لادا، هه موو ده بیو غزینو تووشی ئازارو نه زیهت ده بی و خۆشی و شادی له دلیدا هه لده په رووکی. زالبوونی غه مو په ژاره ش عه قل زایل ده کا و زه یزو تیگه یشتن و خۆپاگری و ریایی و لیزانی به گشتی له کورتی ده دن. وه که سیک که تووشی نه م به لا و په تایانه بوو، هه ر چی بیژیو بیکا بۆ خۆی ده گه ریتته وه. وه قازانچو سوودی بیروپا و ته دبیری دروست بۆ نه و زه ره ری لێ ده که ویتته وه.

۱. بی پول اگر رستم زال است ذلیل است / با پول اگر گبر بود نسل خلیل است.

۲. زه ره مند ی دنیا و رۆژی په سلانه.

۳. گه ره بی مرقف له بی نیازی و هه چی نه بوون به خه لکدایه

كەسانىك كە ئۇيان بە ئەمىن دەزانى، تۆمەتى بۇ ھەلدە بەستىن گومانى بە خىرى دۆستان، پىچەۋانە دەبىتەۋە. گوناھى دىترانى دەكەۋىتە ئەستۇ، ۋە ھەر ۋاژە دەستەۋاژەيك كە بۇ دەۋلە مەندان مەتەۋ پى ھە لاگوتنە بۇ پىۋى فەقىر سۈوكايەتى ۋ جىتۋە. ئەگەر فەقىرىك ئازا ۋ دلىر بى، دەللىن نەفامە، ۋە ئەگەر سەخى ۋە خەشندە بى، دەللىن مالى خۇى شەنە بە با دەكا. ۋە ئەگەر بىھەۋى ئارامو گرانو سەنگىن بى، بە بىۋرەبى ۋە زەعەفى بۇ حىساب دەكەن. ۋە ئەگەر زىندانو قەسەزان بى، نىۋى چەنەۋەر ۋە زۆر بلىتى لى دەنن. ۋە ئەگەر بىرواتە شوپنى بى دەنگى دەللىن ترساندوۋىانە ۋە بى دەنگىان كىدوۋە. ۋە مەرگ لە ھەموو بارىكەۋە لە سۈۋالو دەستدرىژ كىدن بۇ لای خەلكان، خۇشتەرە. چونكە دەست دە زارى ئەژدەھا رۆكىدن ۋە دەۋ پوۋزى شىرى برسى لوقمە فېراندن، بۇ پىۋى كەرىم ئاسانترە لەۋەى لە پىۋى لە چەرو بەغىلو دەستقوۋچاۋ داۋى شىتېك بكا.

ۋە گوتوۋىانە: "ئەگەر كەسىك بە جۆرىك توشى نەخۇشەيەك بى كە ھومىدى چاكبوۋنەۋەى نەبى، يا دوۋر كەۋتنەۋەيەك كە پىككە يىشتەۋە تەنیا بە خەيال مەيسەر بى، يا غەرىبىك كە نە ھىۋى گەپانەۋەى ھەبى ۋە ھەلومەرجى مانەۋەى بۇ بلۋى، يا نە دارىيەك كە بگاتە سۈۋال كىدن، زىانى ئەۋ كەسە لە راستىدا مەرگەۋ مردنەكەى عەينى ئاسوۋدەيە".

ۋە زۆر جار ۋە دىتە پىش كە شەرمو پىۋەتى دەبنە كۆسپو پىش بە لالانەۋەۋ پاپانەۋە دەگىن. لەبەر ناچارى زۆر ھانى دەدەن بۇ خەيانەت، تا دەست بۇ مالى خەل كە درىژ بكا، ھەر چەند لە ھەموو تەمەنىدا خۇى پاراستوۋە ۋە زانايان دەللىن "عەبىبە عارى لالى باشترە لە درۆكىدن ناخۇشى لالىۋ پىسكى لە فەساحەتى قەسى ناخەز كىدن كۆپرەۋەرى ۋە زىللەتى فەقىرى چاكترە لە گەۋرەبى ۋە عىززەتى دەۋلە مەندى بە كەسبى ھەرام".

ۋە كاتىك زىپە كەيان لە كۈنەكە ھەلگىرتو زامىدو مىۋان بەشيان كىد، من چاۋم پىۋەبوۋ، كە زامىد بەشى خۇى دە كىسەيەك كىدو دەبن سەرىنەكەى نا. تەماع گىرمى كە ھىندىكى لى بدزەمەۋە، بەۋ ھىۋايەى كەمىك لە ھىزو تۋانام

وهك خۆی لئ بېته وه و دۆستانو براده ران دیسان بینه وه گه پری دۆستایه تیو
هاوده می من. کاتیک خهوت، بۆی چووم. میوان بیدار بوو، داریکی گه یاندمی.
له بهر ئیشو ئازاری ئه و زه بره به شه له شه له گه پامه وه له سه ر زگ خۆم ده
کونه که م را کرده وه. هیندیک راوه ستام تا ئیشو ئازار هیور بوونه وه. ئه و
ته ماعه دیسان وه خۆی خسته وه و دووباره هاتمه وه ده ر. میوان هه ر وا ده
که میندا بوو، داریکی به سه رمدا کیشا. به جۆریک که له پئ که وتمو بئ هۆش
بووم. به هه ر فیلۆ که له کیک بوو خۆم رزگار کردو گه پامه وه نیو کونه که مو
به خۆم گوت: ناخری بۆ ته ماعی دنیا خۆت به هیلاک ده ده ی. وه به راستی
ده ر دو ئازاری ئه و هه موو برینانه، هه موو مالی دنیای له به رچاو ره ش کردم.
وه ناره حه تی دلۆ په ژاره ی ده روون گه یشته ئاستیک، که نه گه ر له پشتی
چه رخی گه ردوونی بارگه ی له جه و جوولۆ خولانه وه ده که وئو وهك کئو بئ ده نگ
را ده وه سته و نه گه ر سوۆزی ئه و بکه وئته گیانی چیا، وهك گه ردوون ده که وئته
خول دانو سوورانه وه.

وه سه ره نجام بۆم روون بۆوه که سه ره تای هه موو به لایه کو سه رده سته ی
هه موو ئافه تان، ته ماعه و هه موو عاله میش بئ نه ندازه پئوه ی پابه ندن. ته ماعو
زیده خوازی له غاوی کردوونو هه لیانده سوو پئنی. چۆن منالیک وشتری من به
دوای خۆیدا بۆ هه ر لایه که ده کیشی. وه ئه نوعی مه ترسی و خۆف و خه ته ری
حزورو زه حمه تی سه فه ر بۆ پارووه نانیک به لای که سی به ته ماعو زیده خوازه وه
ئاسانه تره له وه ی که پیاوی سه خی ده ست درێژ بکا بۆ مالۆ یارمه تی وه رگرتن.
وه به ته جربه ده توانین بزانی که ره زا به قه زا و خۆپاگری و سه برو قه ناعه ت،
ئه سلێ ده ولّه مه ندی و عومده ی سه روه رییه.

ده ته وئ پاکو سه ره نه فرانۆ دلیرانه بژی

به قه ناعه ت بژی، ریوی مه ژی، شیرانه بژی^۱

وه زانایانو هه کیمان گوته و یانه یکفیک نصیبک شحّ القوم^۲ و هیچ زانستیک

۱. گرت نزهت همی باید به صحرای قناعت شو/ که آنجا باغ در باغ است و خان در خان و با در با.

۲. بۆ تۆ به سه ئه و به هه رو نسیبه ی له قهومی به غیل ده ست ده که وئ.

وهک ته‌دبیری راستو هیچ رزگاریه‌ک ناگاته دوریوونه‌وه له که‌سبی حه‌رام. وه هیچ ره‌وشتیک وهک خۆشخولقی و هیچ ده‌وله‌مه‌ندییه‌ک وهک قه‌ناعه‌ت نییه. وه شایسته‌ترین زه‌حمه‌تیک که ده‌بین سه‌برو حه‌وسه‌له‌ت تئیدا هه‌بن ئه‌وه‌یه که ده رادانو لابردنیدا حه‌ولو ته‌قالا مومکین نه‌بن. وه گوتوویانه "که‌وره‌ترین چاکه ره‌حمه‌تو میهره‌بانیه‌و سه‌رمایه‌ی دۆسته‌ی راهاتن ده‌گه‌ل ره‌فیکانه‌و نه‌سلی عه‌قل، ناسینی ده‌بین و نابێ و پیاوه‌تی و جوامیری ده‌روون له‌وه‌دایه که به‌ دوایدا نه‌پوا" وه کاری من ورده‌ورده‌ گه‌یشته پله‌یه‌ک که قانیه بوومو به ته‌قدیری ئاسمان رازی بووم.

با، وه‌ده‌رنی له‌ سه‌رت، ره‌ق به‌ وه‌کوو به‌ردی بنار
خۆله‌پۆتینه‌ مه‌به، با هه‌لیکا ده‌بیه‌ غوبار

ناچار مالی زاهیدم به‌جیه‌یشتو رووم ده‌ سه‌حرا کرد. کۆتری‌ک ده‌گه‌لم دۆست بوو، خۆشه‌ویسته‌ی ئه‌و بوو به‌ رینوینی دۆستایه‌تی قالاو. پاشان قالاو باسی پیاوه‌تی و جوامیری تۆی گێپراوه، وه شنه‌بای روخساری جوانی تۆ له‌ وتوێژ ده‌گه‌ل ئه‌و به‌ من گه‌یشت. وه باسی که‌ره‌مو چاکي جه‌نابت هانده‌ری سه‌داقه‌تو زیاره‌ت بوو. چون به‌ گێپانه‌وه‌و باسکردنی سیفه‌تو تایبه‌تمه‌ندی که‌سێک هه‌مان دۆستایه‌تی پێک دێ که خۆت ئه‌و که‌سه‌ بیینی. وه له‌و کاته‌دا ئه‌و ده‌هاته‌ لای تۆ ویستم به‌ ئیزنی ئه‌و بێمو به‌خته‌وه‌ری چاوپێکه‌وتنی تۆ به‌ نسیم بێو له‌ خۆف و خه‌ته‌ری ته‌نیایی رزگاریم بێ. که‌ ته‌نیایی گه‌لیک سه‌خته‌و له‌ دنیا‌دا هیچ شادییه‌ک ناتوانی وه‌ک هاو‌نشین دۆستان بێو ده‌ردی دوری بارێکی گرانه. هه‌ر گیاندارێک تاقه‌تی ئه‌و باره‌ی نییه‌و شو‌رو شه‌وقی پێک‌گه‌یشتن شه‌ره‌به‌تیکی که‌واریه که هه‌ر که‌سێک ناتوانی له‌ به‌ران‌به‌ریدا خۆپاگر بێ وه به‌ حوکمی ئه‌م نه‌زموونانه‌ روون ده‌بیته‌وه که پیاوی عاقل له‌ مالی دنیا ده‌بین به‌ ئه‌وه‌نده‌ی پێویسته‌ رازی بێ. وه به‌و بارستایه که پێداویسته‌ی ژیا‌نه‌ قانیه بێ. ئه‌وه‌ش زۆر که‌مه، رسقی‌کو جی‌گه‌ی حاوانه‌وه‌یه‌ک. چون ئه‌گه‌ر ته‌واوی دنیا بده‌ن به‌ یه‌ک نه‌فه‌ر، فایده‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه که حاجه‌تو پێداویسته‌یه‌کان دا‌بین بکا. وه

هر چی له وه زیاتر بئ، له نه نواعی نیعمه تو خرت و پرتی جوان، ته نیا هه وه سی دلو حه زنی چاو ده مینیت هه و بیگانه ش ده توانن تئیدا بینه شه ریک. وه من ئیستا له جیرانه تی تودامو به دوستایه تی و بریایه تی تو سهر فرارزم. وه خواستی من نه وه یه که پتگی منیش لای تو و له دهروونی تودا وه هابی.

کاتیکی مشک نه و به سهرهاتانه ی به کوتایی گه یاند، ره قه به جوابی دلخوشکه رو نه رمو نیان لاواندیه وه حاله تی غه ربیی و ناخووشی نه وی کرد به دوستی و پتکه وه بوونو گوتی: قسه کانتیم بیستو هر چی گوشت رازاوه و دلنشین بوو. به و ناماژه و ئیشاراته ده لیلی پیاوه تی و جوامیری و نازادی و بلندنه زه ری تۆمان بو ده رکوت. به لام به هو ی غه ربیییه وه تو به خه مناکی ده بینم. نامان نه که ی میوانداری نه و خه مه بکه ی. که گوته ی باش، زه مانیک جوانی خو ی دهر ده خا که ده گه ل کرده وه ی په سندرکاو تیکه لای بئ. وه نه خووش که ریگی عیلاجی ناسی، نه گه ر ده کاری نه هینئ له به هره ی زانست بئ به ش ده بئ. زانستی خو ت ده بئ ده کار بئنی و له به هره ی عه قل قازانج بکه ی و له به ر که م داهاتی غه مناک نه بی. خاوه ن مروه ت نه گه رچی ده و له مند نه بئ، هه میشه به خووشی و سه ربه رزییه وه ژبان تئیه ر ده کا. وه ک شیر که له هیچ جیگایه کدا هه بییه تو گه وره بییه که ی که م نابیته وه، هر چه ند ده سندر و قدا ده ستو پئی به سترابئ. ده و له مهن دی که م هیممه ت، زه لیلو ره زیل دیته به رچاو. وه ک سه گ که له هه موو جیگایه ک بئ قیمه ته هر چه ند قه لاده و خه لخالئ زیرینی ده ملدا بئ.

نه م غوربه ته له دلت دهر باویژه و زور گرینگی پئ مه ده، که عاقل بهواته هر شوینیک پشت به عه قلی خو ی ده به ستئ. وه شوکر له هه موو حالیکدا پتویسته. وه هیچ جلوه رگیکی له روزانی شه وه زهنگو مهینه تیدا ناگاته خشلو زیوه ری سه برو خو پاگری. ده بئ خو پاگر بی و سه برت هه بئ و له گه ل دلی خو ت په یمان گری بده ی، چون نه گه ر نه م بابته نه نجام بده ی، قاسیدانی به خته وه ری و خیر و به ره که ت رووت تیده که نو فه وجی شادی تو یان ده وی و به دواتدا ده گه رین. هر وه ک ناو که جئی قوول و نه وی ده وی و مراویش ناو. هه موو چه شنه فه زیله تیک به نسیب خاوه ن بیروپایان ده بئ. وه هیچ کاتیکی روو ده پیاوی ته وه زه لو

خوێری ناکا و له ده‌ستانی هه‌لدی، وه‌ک چۆن ژنی هه‌که‌دارو جحیل له‌ پیاوی بێ‌هێزو بێ‌تا‌قه‌ت. غه‌مگین مه‌به‌ له‌وه‌ی ده‌لێی ما‌لو سامانی‌کت هه‌بووه‌و له‌ ده‌ستت داوه‌. چون‌که‌ ما‌لو دارایی دنیا پایه‌دار نابێ. وه‌ک تۆپێک که‌ ده‌ حه‌وای ده‌که‌وێ، نه‌ رۆیشتنه‌که‌ی که‌لکی مه‌یه‌و نه‌ هاتنه‌خواره‌وه‌ی گرینگیه‌ک. وه‌ زانا‌یان گو‌توویه‌نه‌: "چه‌ند شت هه‌ن به‌قایان نییه‌: سیبهری هه‌ور، دۆستی به‌دغه‌رو پیاوخراپان، عه‌شقی ژنانو پێه‌لا‌گوتنی زۆرو ما‌لو سامانی زۆر". وه‌ ره‌وا نییه‌ پیاوی عاقل به‌ زۆربوونی ما‌لی دنیا له‌ خۆی ده‌رچێو که‌یفی سازبێو به‌ نه‌بوونه‌که‌ی غه‌مناک بێو داماو بێ. وه‌ ده‌بێ ئه‌و شته‌ به‌ ما‌لی خۆی بزانی که‌ هونه‌ریکی پێ وه‌ده‌ست بێنێ. وه‌ کرداری باش که‌له‌که‌ بکا، چون هه‌موو باش ده‌زانین ئه‌م دوو شته‌ له‌ که‌س ناستێندری. وه‌ رووداوه‌کانی رۆژگارو خولانه‌وه‌ی چه‌رخ‌ی زه‌مان کاری تێنا‌که‌ن هه‌ر وه‌ها ئاماده‌کردنی تۆشه‌ی قیامه‌ت له‌ کاره‌ گرینگه‌کانه‌. که‌ مه‌رگ هه‌میشه‌ له‌ نه‌کاو دێو هه‌چ که‌س مۆله‌ت نادا و کاتو ساتی بۆ دیاری نا‌کا.

وه‌ ئه‌وه‌ش با بزانی‌و نه‌یشاری‌نه‌وه‌ که‌ تۆ پێدا‌ویستیت به‌ وه‌عزی من نییه‌و قازانچو زه‌ره‌ری خۆت باش ده‌زانی، به‌لام ویستم تۆ بۆ ئه‌خلاقی په‌سندکراو و عاده‌تگه‌لی باشو ستایش‌کراو هان بده‌مو هه‌قی دۆستایه‌تیو برایه‌تیمان به‌جێ هێنا‌بێ. وه‌ تۆ له‌م رۆژه‌وه‌ برای ئێمه‌یو له‌ هه‌ر کارێکدا یارمه‌تییه‌ک له‌ ده‌ست ئێمه‌ بێ پێش‌که‌شتان ده‌که‌ین.

قالو، کاتی‌ک ره‌حمو به‌زه‌ی ره‌قه‌ی به‌رانبه‌ر به‌ مشک دیتو بیست. زۆر به‌ خۆشی هه‌ل‌یدا‌یه‌و گو‌تی: منت خۆش‌حال کردو هه‌میشه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ له‌ تۆ چاوه‌پوان ده‌کری. وه‌ تۆش به‌ چاکی و پاکی خۆت بنازه‌و به‌ که‌یفو شادی بژی، چون شایان‌ترین که‌س بۆ شادبوونو که‌یف‌خۆشی ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌ورووبه‌ری، دۆستان زۆر بنو هه‌موو کات جه‌ماعه‌تێک له‌ دۆستانو برایان، خه‌ریکی پێرا‌گه‌یشتنو خزمه‌تکردنو دۆستایه‌تیکردنو ئا‌گاداری لێ‌کردنی ئه‌و بن. وه‌ ئه‌و در‌گای که‌ ره‌مو پیاوه‌تی خۆی به‌سه‌ر ئه‌واندا بکاته‌وه‌. وه‌ له‌ قبو‌ل‌کردنی خواهیشتو ئه‌نجامدانی حاجه‌تی ئه‌وان به‌ رووی خۆشو گو‌شاده‌وه‌

پیش‌وازی بکا. هەر وهک فیل، نه‌گەر له زه‌لکاوێکدا تێبگیرێ، بیجگه‌ له فیلان که‌س ناتوانێ له‌وێ نه‌جات بدا. وه‌ عاقل هه‌میشه‌ بۆ وه‌ده‌ستخستنی گه‌وره‌یی و شه‌ره‌ف تێده‌گۆشێ و ناویانگی باش به‌جێ دیلێ. وه‌ نه‌گەر له‌م بواره‌دا مه‌ترسییه‌ک ببینی، مه‌سه‌له‌ن باسی سه‌ردانان بێ، مه‌یدان خالی ناکا، بۆ نه‌وه‌ی بۆ باقیمانه‌وه‌ به‌قایه‌کی کرپی و که‌می به‌ زۆر فروشتبێ.

خۆشناوت‌ترین که‌س نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌وره‌یه‌ری په‌نا‌دراوانی نه‌مینکراو زۆر بزو له‌به‌ر درگای نه‌و سوالکه‌رانی شوکرانه‌بۆژ، گه‌لێک ببیندرێن. وه‌ هەر که‌س ده‌ نیعمه‌ت و سامانی خۆیدا موحتاجان به‌شدار نه‌کا به‌ ده‌وله‌مەند نانسڕێ و نه‌وه‌ی که‌ ژيان‌ی به‌ به‌دناوی و دوژمنایه‌تی خه‌لک تێپه‌ر ده‌کا، ناوی ناچێته‌ نیو ناوی زیندوان.

قالاو ده‌و قسانه‌دا بوو که‌ له‌ دووره‌وه‌ ئاسک به‌ هه‌لاتن په‌یدا‌بوو. وای بۆ چوون که‌ که‌سیک به‌ دواوه‌یه‌تی. ره‌قه‌ خۆی ده‌ ئاو هاویشه‌وه‌و قالاو هه‌لفریه‌ سه‌ر دارو مشک خۆی ده‌ کونیک را کرد. ئاسک گه‌یشه‌ته‌ قه‌راغ ئاو، هیندیکی خواره‌وه‌و هه‌راسانو نیگه‌ران راوه‌ستا. قالاو که‌ نه‌م حاڵه‌ته‌ی چاو پێکه‌وت، چو و ده‌ هه‌واوه‌ بۆ نه‌وه‌ی بزانی که‌سیکی به‌ دواوه‌یه‌ یا خێر. بۆ هه‌موو لایه‌کی روانی و که‌سی چاو پێنه‌که‌وت. بانگی ره‌قه‌ی کرد که‌ له‌ ئاو بێته‌ده‌رو مشکیش هاته‌ده‌ر.

پاشان، ره‌قه‌ که‌ دیتی ئاسک نیگه‌رانه‌و چاوی ده‌ ئاو برپوه‌و ناخواته‌وه‌، گوتی: نه‌گەر تینووی بخۆوه‌و مه‌ترسه‌. هه‌یج مه‌ترسییه‌ک له‌ ئارادا نییه‌. ئاسک هیندیك پتر رویشته‌ به‌ره‌وه‌. ره‌قه‌ زۆر میه‌ره‌بانی نواندو پرسى: مه‌سه‌له‌ چیه‌و له‌ کوپۆه‌ هاتووی؟ گوتی: من له‌م ده‌شتانه‌دا بووم. وه‌خت و بێ وه‌خت تیره‌ندازان له‌م سه‌ر بۆ نه‌و سه‌ر ره‌تاندوویان‌ه‌و نه‌م‌پۆ پیره‌پیاویکم چاو پێکه‌وت، به‌ راوکه‌ری تێگه‌یشتم، هه‌لاتم بۆ ئێره‌. ره‌قه‌ پێی گوت: مه‌ترسه‌ له‌م ده‌قه‌ره‌ تا ئێستا راوکه‌ر نه‌بیندراوه‌و ئێمه‌ش ده‌ خزمه‌تدا ده‌بینو له‌وه‌رگا‌شمان لێ نزیکه‌. ئاسک، مانه‌وه‌ به‌لای نه‌وانه‌وه‌ی پێ‌خۆش بوو، له‌و می‌رگه‌دا ئاکنجی بوو. له‌وێ که‌ندریک بوو که‌ تێیدا کۆ ده‌بوونه‌وه‌و سه‌رگوریشه‌تو نه‌قلو نه‌زیله‌یان ده‌گێراوه‌، رۆژیکیان مشکو ره‌قه‌و قالاو هاتنو سه‌عاتیک چاوه‌پوان بوون

ئاسک نه‌هات. دل‌نیکه‌ران بوونو هه‌ر وه‌ک عاده‌تی دۆستانی خو‌شه‌ویسته، خاتره‌په‌ریشان بوونو فکریان بۆ هه‌موو لایه‌ک ده‌چوو. مشکو ره‌قه به‌ قالاویان گوت: زه‌حمه‌ت بکێشه‌و چاوێک به‌م ده‌وروپه‌رانه‌دا بگێژه به‌لکوو ئاسک وه‌بینی. قالاو فه‌رمانی به‌جێ هێنا و ئاسکی له‌ به‌ندو داودا چاو پێکه‌وت. هه‌ر له‌جێ گه‌پاوه‌و دۆستانی ئاگادار کرده‌وه. ره‌قه‌و قالاو به‌ مشکیان گوت له‌م رووداوه‌دا هیوامان ته‌نیا به‌ تۆیه. ئێمه‌ هیچمان پێ ناکرێ.

راپه‌ره تا هه‌لو ده‌رفه‌ت ماوه

یاری خۆت بێته‌ ده‌رێ له‌م داوه^۱

مشک به‌ هه‌رپه‌مه‌ خۆی ئاماده‌ کرد. هاته‌ لای ئاسکو گوتی: ئه‌ی برای دل‌ۆفان، به‌و هه‌موو زیره‌کی و زانییه‌وه، چون ده‌و داوه‌ که‌وتی؟ جوابی داوه: له‌ به‌رانه‌ر ته‌قدیری ئاسمانیدا که‌ نه‌ ده‌توانی به‌ چاو ببینی و نه‌ به‌ فیل و حيله‌ کاتو ساته‌که‌ی بزانی که‌یه، زیره‌کی چ سوودێکی هه‌یه؟ له‌م که‌مینویه‌ینه‌دا ره‌قه گه‌یشه‌ لایان، ئاسک پێی گوت: برای به‌پێزم هاتنی تۆ بۆ ئێره، بۆ من تالتره‌ له‌م رووداوه، که‌ نه‌گه‌ر راوکه‌ر بگاته سه‌رمان و مشک به‌ندو داوی ده‌ست و قاچی منی کردبێته‌وه، من ده‌رده‌په‌رمو راوچی تۆزم ناشکێنێ و قالاو هه‌لده‌فێ و مشک ده‌خزێته‌ ناو کونێک. وه‌ تۆ نه‌ لاقی هه‌لاتنت هه‌یه و نه‌ ده‌ستی به‌رگری ده‌ستکردنه‌وه. ئه‌و زه‌حمه‌ته‌ت بۆ وه‌به‌رخۆت نا؟ ره‌قه گوتی: جا چون نه‌هاتبایه‌مو به‌ چ لێکدانه‌وه‌یه‌ک راوه‌ستابام؟ وه‌ له‌و ژيانه‌ی که‌ له‌ دوری دۆستاندا راده‌برێ چ خۆشییه‌ک هه‌یه؟ وه‌ کام پیاوی عاقل ئه‌وه‌ی به‌ عومر زانیوه؟ وه‌ یه‌کێک له‌ هاریکارییه‌کان بۆ شادمانی و هیمنی نه‌فس، له‌ دیداری یاران و براده‌راندا یه‌و هاده‌می ئه‌وان ده‌بێته‌ هۆی ئارامی و سه‌بر و ئاسووده‌یی و رزگاری له‌ په‌ژاره. چون که‌سێک تووشی دوری بوو، هه‌ریمی دلو ده‌روونی ده‌بێته‌ مه‌کوێ غه‌مان و چاو و بینایی که‌م حوکم ده‌بن و دیده‌و دیتن بێکه‌لک ده‌بن و به‌ کورتی، هه‌ر ئیستا رزگارێت دێ و ئه‌م گرێیه‌ ده‌کرێته‌وه‌و له‌ هه‌موو حالێکدا شوکرانه‌ لازمه، که‌ نه‌گه‌ر بریندار بووایه‌ی و به‌لایه‌کت به‌سه‌ر

هاتبا، قهره بوو کړنه وهی له مهیدانی خه یالدا نه ده گونجا و توله کړنه وهی ده نیگارخانهی عه قلو هوشدا به فکری که سدا نه ده هات.

ره قه هر وا له و قسانه ی ده کرد که راوکر له دوره وه ده رکه وت. مشک هه لبرپنی به نده کانی ته واو کړد بوو، ناسک ده رپه پی، قالاو هه لفریو مشک ده کون خزی. راوکر که یشته جی، توپو داوی به هه لپساوی هه لبرای دیت. سهری سوورما. چاوی به چه پو راستدا گتپا، له نه کاو چاوی به ره قه که وت. گرتیو مه حکم به سستی وه و که پاره دواوه. به دواي نه وه، دؤستان کؤ بوونه وه بزائن ره قه چی به سهر هاتووه. مه علوم بوو که له ناو داوی به لادایه.

مشک گوتی: قهت واده بی که نه م به خته نووستووه بیدار بیو نه م ناژاوه یه بخه وئ؟ وه نه و زانایه راسی گوتووه که ده لئ: "پیاو هه میشه حالی باشه، تا نه و ده مه ی قاچی ده به ردیک هه لنه نگاوه، هر که جاریک ده گتژاوی زحمه ت که وتو به ربه سستی مهینه تو نه که بت به سهریدا شکا، سعات به سعات سیلاوی نافه ت خرؤشان ترو مالویرانکه رتر ده بی. وه نه گهر ده ست به لقه داریک بگری، دیسان سهره وین ده بیته وه و تیده که ویتته وه. وه مه سه له ن به ردی سهر ریگاش له هر هه نگاویکدا، لئی ده بته توپو ته له و داو". وه نه و جار کام مسیبه ت ده توانی ده گه ل ده ردی دوری له دؤستان به رانه ر بی؟ که سؤزی دوری نه گهر ناو ده قوولایی ده ریا به ریدا توؤز خولی لئ هه لده سستیئن. وه نه گهر دووکه ل بگه یه نیته ناسمان، روخساری سپیو رووناکی روژ رهش هه لده گتپو نه م به خته خه وتووه، هه دای نه دا تا ده سته شکاوی نه کړدمو پاش نه وهی جودایی خستبووه ناو مزو ژنو مندالو مالو سامان، دؤستیکیش که به و بایه ده ژيام که له لای نه ورا ده هاتو له سایه ی دؤستایه تی نه ودا مابوم له ده ستم ده رچوو، به ختی خه وتوو فراندیو له ده سستی ده ریڼام. باشترین دؤستو نالقه ی پیوه ندی براده ران که دؤستایه تی نه و له بهر ته ماعو قازانجی خوی نه بوو، به لکوو بناغه ی نه م دؤستایه تیبه ی له سهر که ره مو عه قلو وه فا و زانین دارشتبوو. به جوریک که هیچ رووداویک زیانی پی نه ده گه یاند. وه نه گهر نه وه نه بوايه که جه سته ی من خوی به و زحمه تانه گرتووه به ناخووشیو

مه‌راره‌ت راهاتووه . له نئو ئه‌م هه‌موو رووداوهدا ژيان چوَن مومکين ده‌بئو به چ توانايه‌ک خۆپاگري ده‌کړئ . وای، هاوار بۆ حالئ ئه‌م که‌سه داماو و گرفتاره له چه‌نگالئ به‌لادا، ديلئ ژيړوژوړيووني که‌ردووني که‌ردانو پئ به‌سته‌ئ ئالوگوپي ئه‌حوال، به ئافه‌تو به‌لا داته‌پيو و خيړاتي ئه‌و دابراو . وه‌ک هه‌لاتزو ئاوابووني ئه‌ستيره‌يه يه‌ک له هه‌ورازه‌و ئه‌وي دي له نشيؤ . که‌ندوله‌ندی، ته‌رازو ريک؛ بلندو نه‌وييه‌که‌ئ به‌رانبهر . وه غه‌مي دووري وه‌ک زاميکه کاتيک خه‌ريکه ساريژ ده‌بيته‌وه، برينيکي ديکه سه‌ري لئ هه‌لده‌دا و هه‌ر دوو ئيشو ده‌رد يه‌کالا ده‌بنو هوميدئ شفا ناميئنئ . وه زه‌حمه‌تو کوپره‌وه‌ري دنيا به دیداري دوستان که‌م ده‌بيته‌وه . که‌سيک که له‌وان دوور که‌ويته‌وه، چوَنو له چ ريگايه‌که‌وه ئارامي وه‌ده‌ست ده‌که‌ويته‌وه‌و به کام دلخوشي ده‌بوژيته‌وه؟

ره‌قو ناسک گوتيان: هه‌ر چه‌ندی قسه‌کاني ئيمه جوانو رازاوه‌ش بن بۆ جه‌نابي ره‌قه هيچ سووديکي نابئ، په‌يمانو به‌ليئنئ، پيمان ده‌لئ، بير له ريگه‌چاره‌يه‌ک بکه‌يته‌وه که له‌و به‌ندو داوه بيته‌ ده‌ر . که گوتويانه ئازا و دلير له روژئ شه‌رپدا تاقئ ده‌کړيته‌وه . پياوي ئه‌مين له ئالوويژدا، وه ژنو مندال له روژاني ده‌سته‌نگيدا . وه دوستو براده‌ر له کاتي ليقه‌وماويدا .

مشک گوتئ تو به فيلؤ فريو برو پيش راوچو خۆت وه‌ک بريندار نيشان بده‌و جارجار خۆت به‌ريده‌وه‌و قالو له‌سه‌رت هه‌لنيشي وه‌ک بلئي خه‌يالئ خواردنئ توئ هه‌يه . کاتيک راوکه‌ر چاوي پيت که‌وت، ته‌ماع هه‌ليده‌گريو به دواتدا دئو ره‌قه‌ئ ده‌گه‌ل سپوسيپال به‌جن ديلئو روو ده تو ده‌کا . که ليت نزیک بووه به شه‌له‌شه‌ل، که‌ميک دوور به‌وه، به‌لام ئه‌وه‌نده نا که ته‌ماپراو بئو منيش دواي ئه‌وه خۆم ده‌گه‌يه‌نمه ره‌قو هيوام ئه‌وه‌يه تا ئيوه له‌و گه‌مه‌يه ته‌واو ده‌بن منيش به‌ندو داوي ده‌ستو قاچئ ره‌قه هه‌لپسيئمو رزگاري بئ .

هه‌ر وايان کرد . راوکه‌ر به‌دواي ناسکدا شه‌که‌تو ماندوو بوو، کاتيک که‌پاوه ره‌قه‌ئ نه‌ديتو توپو داويشي پس‌پسو هه‌لپراو چاوپيکه‌وت . واقئ وپما! ده فکره‌وه چوو . ده پيشدا هه‌لپراني به‌ندو داوي ناسک، ئه‌وجار خۆنه‌خۆشکردنئ ناسکو نيشتنئ قالو له سه‌ري، دوايئ بريئئ توپو داوي ره‌قه! ترسي لئ نيشت .

وهک میژۆکه دهستی کرد به له رزینو وهک زه عفران زهره هه لگه پرا. به خۆی گوت
نێره ولاتی پهریو جادووانه و واباشه زووتر بۆی ده ربازیمو نه و شیعره ی خوینده وه .

إِيَّاكَ سَالِمًا نَصَفُ الْغَنِيمَةَ
وَكُلُّ الْغَنَمِ فِي النَّفْسِ السَّلِيمَةِ^۱

ئاسکو مشکو رهقه و قالو، لێک کۆبوونه وه . چوونه وه مائی خۆیان و له وه
به دوا، نه مینو ئاسووده و تیروپ ده ژیان و نیت نه دهستی به لا گه یشته داوینیان و
نه چاوی پیس، روخساری گه شی نه وانی زهره هه لگه پرا. به به ره که تی یه کیه تی و
هاوده نگه، عیش و شادی نه وان هه ر ژۆ له زیاده بووندا بوو، حال و نه حوالیان
سهعات به سهعات رێکوپێکتر ده بوو.

ئه وه یه داستانی ره فاقه تی دۆستان و هاو ده نگه و هاو پایی براده ران و پشتیوانی
ئه وان له یه کتر له شادی و غه مو ته نگانه و گرفتاریدا. وه ئه وه پری خۆپاگری
هه ر کامه یان ده رۆژانی تفتوتالی زه مانه دا. وه له ئاکامدا له سایه ی یه کدلی و
خۆشه ویستی و به ره که تی پشتیوانی و هاوکاری له چه ندان کاره ساتی کوشنده
رزگاریان هاتو له به لاو ئافه تان ده ربازبوون.

وه پیاوی ژیره زانا ده بین به وردی و له بهر نووری عقل برهوانیته ئه م
حه کایه تانه، بزانه دۆستایه تی گیاندارانی زه عیف و دلپاکی ئه وان ده گه ل یه کتر،
ده بیته هۆی سه ره که وتنیان به سه ره که ندو کۆسپی گه وره دا و به ره می شیرین و
ته ژێ له ره زامه ندی وه ده ست دینن. ئه گه ر ئه وانه ی خۆیان به عاقل و ماقوول
ده زانن، هاو په یمانی راستگۆیانه ی له م چه شنه یان ده نیودا هه بی و به م شیوه
شیرینه په یمان به رنه سه ر، بزانه فایده ی ئه م کاره چۆن به سه ره موواندا
ده بارێ و قازانچو سووده که ی له سه ر لاپه ره ی ژیا نی هه ر کامیان خۆی ده رده خا.
خوای مه زن ته وای کوردان به خته وه ر بکا و سه ره که وتنیان پێ که رامه ت
بفه رموێ و درگای زانین و حیکمه ت به روویاندا بکاته وه .

بِمَنْهِ وَ طَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ وَ خَوْلِهِ

۱. گه پانه و ته به سلامه تی نیوه ی غه نیمه ته، وه هه موو نیعه تێک له جهسته ی ساغدایه .

کوندو قالآو

رای به بهرهمه نی گوت که: چیرۆکی دۆستانی هاوریو هاودهنگو براده رانی دلۆفانم بیست. ئیستا ئەگەر دهکری باسی دوزمنیکم بۆ بکه که نابین فریوی بخۆی. هەر چەند ئەو پەڕی لوتفو مەرحەمەتو ریزو حورمەتو خۆبە که مزانی نیشان بدا و به پیچەوانە ی دەروونی نگریمی، خوی پاکو رازاوه بنویتی و به وردهکاری زۆره وه په رده پۆشی عەیبو ناحەزییه کانی خۆی بکا.

بهرهمه ن گوتی: پیاوی عاقل قسە ی دوزمن به هیند ناگری. وه فیلۆ فریوی ئەو له دلدا راناگریو هەر چەندی له دوزمنی وریا و زانا و نه یاری فیلزان خوشەویستی زۆتر ببینی، زۆتر به دگومان ده بی و زۆتر خۆی ده پارێزیو دووریان لێ دهکا. چون ئەگەر غەفلەتیک بکا و کهلینی زه بریک بیلێته وه. بئگومان ریگه بۆ په لامارو که مینی دوزمن ده کریته وه. پاش له ده ستچوونی ده رفەتو نه مانی کات بۆ خو ئاماده کردن، په شیمانی به کار نایه و ئەوه ی به سه ر دی که له ده ست قالآو به کوند گەشت.

رای پرسی: چۆن؟ گوتی: ده گیرنه وه له چپایه کی به رزدا، داریکی گه وره بوو، لقی به ره و ئاسمان تێه لچوو بوونو گه لا و به رگی نه ستووری ده رکردبوو. نزیکه ی هه زار هیلانه ی قالآوی له سه ر بوو. ئەو قالآوانه پادشایه کیان بوو که هه موو ده ژێر فه رمانیدا بوون. وه فه رمانی ئەویان ده جیبه جیکردنی کاراندا به پێوه ده برد. شه وێک پادشای کوندان، به هۆی دوزمنایه تییه ک که له نیتوان کوندو قالآودا هه یه، وه ده رکەوتو هه لمه تیکی شه وانه ی برده سه ر

قالاوانو سه رکه وتنی گه وره ی وه ده ست هینا و به سه رکه وتوویی و خوشحالیه وه گه رایه وه شوینی خوی.

روژی دواپی پادشای قالاوان له شکری کو کرده وه کوتی: هه لمه تی شه وانه ی کوندو خیره سه ری نه وانتان دیت؟ نه مپو له نیو نیوه دا چهند کوژراو و بالشکاو و بریندار هه یه. له وهش خراپتر روودا مالوی نه وانو پیزانیی نه وان به شوینی مه سکه نی نیمه یه. شکم له وه دا نییه که ده گه پینه وه دووباره ده ستبردو په لاماری یه که م دوویات ده که نه وه تالاومان به گه روودا ده که ن، نه م بارودوخه بخه نه بهر سه رنجو بزائن مه سلله حت له چیدایه.

ده نیو قالاوه کاندای پینچ که س هه بوون که له روانگی ته دبیرو را و بوچوونو عه قلله وه به ناویانگ بوون. قالاوه کان له کاراندا مه شوه په تیان پی ده کردنو له رووداواندا ده چوونه لایان. پادشاش را و بوچوونی نه وانی به لاهه گرینگ بوو له کاروباراندا له قسه یان دهرنه ده چوو. له یه کیکانیی پرسی ته دبیری تو له م کاره ساته دا چیه؟ کوتی: نه مه ریگه چاره یه که زانایانی پیش نیمه له سه ری کوکبوونو فهرموویانه که "نه گه که سیک له به رانبهر نوژمندا خوی بو رانه گیرا. وایاشه مالو مه سکه نو زیدی خوی به جی پیلئو سه ری خوی دهرکا و بپوا. چون شه پرکردن مه ترسییه کی گه وره یه، به تاییه تی پاش تیکشکانو هه ر که س بی فکرکردنه وه پی ده و رییه بنه وهک نه وه وایه له سه ری لافاو جی ویانی پان کردبیتته وه ده توندادوا خشتی برپیین. چونکه له سه ره یزو توانای خو، حیسابکردنو به زورو نازایه تی خو، فریوخواردن، له وشیاروی نیحتیات به دووره. که شمشیر دوو رووی هه یه. وه نه م گه ردوونه پشت کووپه، بی شه رمه زلکویره، جوامیران ناناسی و قه دریان نازانی و نابین باوه پ به خولو سووی بکه ی.

نه ی نه وه ی پشتت به گه ردوون به ستووه

جیت له سه ره پیللی له هی راخستووه

پادشا رووی ده یه کی دیکه کردو پرسی: تو بیرویات چیه؟ کوتی: نه وه ی نه م به پریزه نیشاره ی پیکرد، له مه پ هه لاتنو ناوه ند به جیهیشتن، من هه رگیز

دهگه لیا نیم. وه چۆن ده عه قلدا دهگونجی، له یه کهم تیشکاندا تو ولاتی خۆت چۆل بکهی و ئه وه زاله ته قبول بکهی؟ وا باشته که ده ورو بهرمان دابگرینو روو له خه بات بکهین. که پادشای ده سترۆیشتوو ئه وه یه که ئه سپی ورو هیممه تی، به ته شقی ئاسماندا، بپوا و شه هابی گه وری و هه بیه تی، دیوی ئازاوه گپ بسووتینی. وه ئیستا مه سه له هه ت له وه دایه که دیده بانان و سنوورداران زۆتر بکهینو له هه ر شویتیک هیزی بهرگیمان که مه خۆمان قایم بکهین. تا نه گه ر هیترشمان بۆ بکه ن ئاماده و پهرداخ بینو کاره که کان به دروستی بهرپۆه بهرینو رۆزگارێکی دووردیژ به و پیکدادانه وه خه ریک بین یا سهرکه و تن دهست که وئ، یا بشکیتینو پشت بکهینه وه. چونکه پادشایان ده بی رۆژی جهنگو کاتی نهنگو پاشهکشه بیر له وه نه که نه وه چ روو ده دا و له کاتی شهرو تیکه لهچووندا، بهرژه وندی ئیستا و داهاتوو بین مه ترسی بزائن.

دوژمنت ریی نه که وئ، ریت ده که وئ

ریی که وه تا سمی ئه سپت ده سوئ^۱

پادشا به وه زیری سییه می گوت: رای تو چییه؟ گوتی: من نازانم ئه بهرپۆه، ده لئ چی. به لام وا باشته جاسووسان بنیرینو راسپاردان زۆر بکهینو بزانی دوژمن له چ حالو بارودۆخیکدایه وه روون بکهینه وه که ئایا دوژمن مه یلی ناشتی و سو لخی هه یه و حازدن به خه راج و باج لیمان رازی بنو له نه رمی نیشاندانی ئییه پیشوازی بکه ن. نه گه ر له م ریگه وه، کار مه یسه ر بی و ره زامه ندی پیک بن، به ناشتی پیک دیینو باج و خه راجیکیش وه ئه ستۆ ده گرین تا له دوژمنایه تی و رقو توو په یی ئه وان نه مین بینو به سه یینه وه. چونکه ریگه یه کی دروستو ته دبیریکی کاریگه ر، بۆ پادشایان ئه مه یه کاتییک دوژمن ده سه لاتو توانای زۆتر بوو، وه شه وکه تو قودره تی ئاشکرا بوو، وه ترسی ئه وه که فه سادو گه نده لی له ولاتاندا په ره ی بگرئ، وه ره عیه ت ده و میانه دا تیدابچئ و بکووژئ، پادشا ده بی پیلانی دوژمن پووچه ل بکاته وه و مالی دنیا بکاته مه تالو قه لغانی ملکو ره عیه ت. چونکه له کاتییکدا شه شه ده ر گیراوه، داو

۱. از غرب سوی شرق زن، بدخواه را بر فرق زن / بر فرق او چون برق زن، مگذار از او نام و نشان.

دانو به سته دۆراندن له عهقلو زیرهکی شه زموون به دووره . شه گهر زه مانه نه سازا،
بسازنی تو ده گهلی^۱.

پادشا به وه زیری چواره می گوت: تو ش ئاماژه یه ک بکه شه وهی به نه زه رت
دهگا، بیخه روو. گوتی: مالاوایی له وه ته نو ده ردی غه ربیی به لای منه وه باشته
له وهی هه ر چی هه مانه و نیمانه هه راجی بکه یزو سه ر بۆ دوژمنیک دانه ویتنین
که هه میشه له ئیمه که متر بووه . شه گهر زۆریش خزمه تیان بکه یزو زه حمه ت
به خۆمان بدهین، رازی نابزو بۆ قه تل و بپرکردنمان تیده کۆشن. له قه دیمه وه
گوتوو یانه: "تا شه جیتی له دوژمن نزیک به وه که مه به ستت وه دی بێ، نابێ
زیده روویی تیدا بکه ی. که سایه تی تو به وه دیته خواری دوژمن رووه لمالاو
ده بێ. وه نموونه ی شه وهک داریکه له به رانه به ر زۆر دا راوه ستایی که شه گهر
که میک خواریتته وه سیبه ری دریزتر ده بێ شه گهر زۆری خواریه وه سایه که م
ده بیتته وه". وه شه وان هه رگیز به باجو خه راجی که م لیتمان رازی نابن، ته دبیری
ئیمه خۆراگری جه نگه . هه ر چه ند زانایان له شه پ دووریان کردوه، به لام
دووریکردن به شیوه یه ک که مردن له به رانه بیدا باشته بێ، په سندیده نییه .

پادشا به پینجه می گوت: بلێ بزانه تو ده لئیی چی؟ شه پ، ناشتی، کۆچکردن،
کامیان باشته ؟ گوتی: مادام ریکه ی ده ریا بزبون له وه گرفتاریه بتوانین
بدۆزینه وه، شه پ پتویست نییه . چون شه وان له شه پ دا له ئیمه ئازاترنو هیزو
توانایان زۆتره . وه پیاوی عاقل دوژمن به که م ناگرێ، که بکه ویتته هه وا و
غروور، هه ر که س بادیه وه بێ، تیدا ده چن، من پیش شه وهی شه م کاره ساته روو
بدا، لییان ده ترسامو له وهی دیتم ده ترسام، هه ر چه ند شه وده م له ده سترژی
بۆ سه ر ئیمه خۆیان ده پاراست. چونکه، خاوه ن ئیحتیات له هیچ حاله تیکدا
له دوژمن شه مین نابن، له کاتی نزیک بووندا له هیرش له نه کاو ده ترسنو شه گهر
مه وداش بکه ویتته نیوان له گه پانه وه، وه شه گهر هه لاتن هه بێ له که مینو شه گهر
ته نیا بمینیتته وه له مه کرو فیلبازی، وه عاقلترین که س شه وهیه خۆی له شه پ
بپاریزنو به پتویستی نه زانیو لئیی بێ نیاز بێ، چون ده شه پ دا ده بێ له گیان

مايه دابنيی. له کاری دیکه دا له مالو کالا. وه نابې پادشا بریار بدا دهگه ل کوند شهر بکا. که هر کهس به گز فیلدا بچې تیدا دهچې.

پادشا گوتی: نهگه شهرت پې چاک نییه، نهی چ ټیپینییه کهت ههیه؟ گوتی: له کاره دا ده بې ټیفکړینو سه برت هه بېو هه موو لایه نیک به وردی چاو لې بکهی. چونکه پادشایان، به ته دبیرو بیروپای دلسوزان به نامانجگه لیک دهگن که به له شکرو سپای قورسو گران وه دهستیان ناکه وې. وه بیروپای پادشایان، به مه شوهره تی وه زیرانی عاقلو دلسوز زورتر رووناک ده بېته وه. وهک چوڼ ده ریا به ناوی جوگه و رووباران زورتر و قولتر ده بې. وه بارستای هیزو توانای خودی نه اندازهی فیلو پیلانو بیروپای دوژمن، له پیای زانا شاراهه نییه و هه میشه هر دوو لایه نه ده خاته بهر داوهری عه قلو بو نه نجامی کارانو درهنگو زوی چالاکیه کان، دهچېته لای دوستانو یارمه تیده رانی نه مینو راستگو. چون هر کهس به پالېشتی دلسوزانی قسه دروستی زورزانو فرهزانه هه لنه سووې، زوری پې ناچې نه وهی له سایه ی به ختو ټیقباله وه وه دهستی هیناوه له دهستی دهچې. چونکه هر چه شنه خترو خوشییه که به ره سه نایه تی رهگه زو جه مالو جوانی نایه ته ده ست. به لام به عه قلو شعورو گویدان به ریټوینی که سانی به نه زموونو دلسوز وه ده ست دهکون.

وه هر کهس به تیریزئی نووری عه قلی سروشتی ده وله مه ند بېو گوتی راگرتن بو نه وانه ی په ندو نه سیجه ت ده دن بکاته دروشمی ژیانی خوی، به ختو یه غبالی وهک نیستی چالو پایه داره. نه وهک مانگه شه و که له که می ده دا و نامین. وه دهستی نه ستیره ی که لویژ (مریخ) چه کی سهرکه وتنی بو تیز دهکا و قه له می نه ستیره ی عوتارید، مه نشووری ده وله تی واژو دهکا. وه پادشا نه مپو به جوانی و جه مالی ولاتپرازینه وهی خوی له مه یداندايه.

ناگاته توړی عه قلی تو نه سپی خه یالی من

ناچېته بهر سه رنجی تو فکری مه حالی من^۱

وه چون پادشا شانازی هاو فکری مه شوهره تی پیدام، ده مه وې هیندیک له

جوابه کانم ده نیو کۆبوونه و هدا بده مه وه و هیندیکیش ته نیا له خزمهت خۆتاندا.
وه من هر وهک لایه نگری شه پ نیم، دانواندنو زیلله تو به رعۆده بوونی باجو
خه راجو قبوولی عه ییبو عاریش قبوول ناکم، چون زه مانه تێپه ر ده بێ به لام
عه ییبو عار به تازه یی هر ده مینێ.

گەر سه ریشی بگاته ئه سستیران

نابمه ژێرده سستی دوژمنم حاشا

شیر چلۆن دانوینێ بۆ ریوی

بازو فه رمانی چۆله که حاشا^۱

پیاوی که ریمو که و ره، ته مه ندریژی بۆ زیکری خێرو جوانی ئاسه وار ده وێ،
وه ئه گه ر ناکام بێو عه ییبو عاریکی بێته وه سه ر، کورتی ته مه نی پێ له و ژیا نه
باشتره و گۆرپچه ی ته نگ وهک په ناگایه کی پانو به رین دینیته ئه ژمار. وه به
مه سه له حه تی نازانم پادشا کزیو بێ ده سه لاتی له خۆی نیشان بدا، که ئه وه
سه ره تای هیلاکه تو تێدا چوونی مۆلکو مالۆ مالاتو که سایه تییه. وه هر که س
خۆی راده ست بکا، درگای خێرو به ره که تی به روودا ده به سترێو له سه ر ریگه ی
کارو پیلانی ئه و که ندو کۆسپی که و ره قوت ده بنه وه.

وه باقی ئه م بابه تانه، پێویستی به خه لوه تێک هه یه تا به نه زه ری پادشا
بگه ینرێ. چونکه سه رمایه ی سه رکه و تنو زه فه رو به شی زۆرو متمانه پێکراوی
به خته وه ری، دوور نه ندیشی و قایمه کارییه. *وَ أَوَّلُ الْحَزْمِ الْمَشُورَةُ*^۲. وه به و
هاو فکریانه ی پادشا فه رمووی خزمه تکارانی خۆی به مه حره م زانی، نیشانیدا
که خاوه ن تییینی دوا رۆژو خۆپاگری و لیها تووی ته واوه، وه تێگه یشتووی و
عه قلو که و ره یی هر چی زۆتر نیشان دا.

با ئه وه ش شاراو نه بێ که هاو فکری مه شه و ره ت، ده رخستنی را و بۆچوونه.
وه به ریار دانی دروست به دووپاتی بوونه وه ی بۆچوونو شار دنه وه ی رازو نه یینی دیته
ده ست. وه ئاشکرا کردنی نه یینییه کان له ده و روبه ری پادشایان ره نگه رووبدا. یا

۱. نشوم خاضع عنو هرگز / ورچه بر آسمان کند مسکن

باز گنجشک را برد فرمان؟ / شیر روباه را نهد گردن؟

۲. راولۆزکاری یه که مین پله ی دوور نه ندیشی و قایمه کارییه.

له لايه ن په يامه لگرانو قاسيدان، يا كه سانتيك كه قهستي خه يانه تيان هه يه و به دزي گوي هله دده خه نو نه وه ي به گويان ده گا، ده كه ويته سه رزاران. يا تايغه يه كه كه ده بلاويونه وه ي بوجوونو هه لکه وتي شوينه واردا فکركردنه وه به پتويست ده زانزو ده گه ل ويچووه كاني نه و له رواله تو زاهيري نه حوال به راوردی ده كنه و هر رازيک له م بابۀ تانه بپاريژني رۆزگار ناتواني ليی ټاگدار بيته وه و چه رخی گه ردوون ناتواني ده ستي تيوه ردا، وه داپوشيني رازۀ كان دوو فايده ي ناشكرای هه يه. نه گه ر فکرو نه نديشه وه گه پ بکه ويی سرکه وتن ده ست ده كه ويی. وه نه گه ر ته قدیر يارمه تي نه كا، به سلامه تي له عه يبو نو قسان رزگاري ده بن. وه پاشا پتويستي به راويژگاري باوه پيژگرو و هر وه ها خه زنه داري نه مين هه يه، كه خه زينه ي نه نينييه كان لای نه و بکه نه وه و گه نجينه ي رازۀ كان به نه مانه تو ريټونييه كاني نه و بسپيږن. وه ده په سندرکړني كاري گرینگدا يارمه تي لي وه ربگړن. كه پادشا هر چه ند له باري پيكانی فکرو رای دروسته وه له وه زيري خوی له سه رتر بي و له هه موو روانگه يه كه وه سه رته تي به سه ردا هه بن، ديسانيش له ريټونيي و راده رپړيني نه و سوودي پي ده گا. هر وه ك نووري چرا به نه فتو گړي ناگر به ده سته چيله و داره وه زياد ده بن. وه هر كه س بيروپاي پته و و پشتيواني پياوani به كي فايه تو ليټه اتروي ده گه ل بن، به م قاته سرکه وتن ده ست ده خا و به و ده سته خه ترو مه ترسي تي كه وه ده پيچي.

وه پتويسته له سه ر خزمه تكاران، كاتيک خاوه ن شكو فکرو له بابۀ تيک ده كاته وه و رايه ك ده رده بپي و له و روانگه وه خپرو مه سلۀ حتتيك وه دي دي، هاو فكري و يارمه تي بده نو نه گه ر له برياري نه ودا كه مو كورتي ده بينن بوي دياري بکه نو به مودارا و هاوه نگاوي بيروپاي خويان ده ربپږن. نه و جار هه موو بيروپاكان تاوتوي بکه نو پيگگرتنو به راوردكردن بيته ټارا و هر دوو لا له سه ر برياريك به يه ك بگن، وه هر وه زيرو موشيريك، خزمه ت پيكرای خوی به م چه سته يارمه تي نه دا و ده كاراندا حقه ي بپواپيكرای نه نجام نه دا، ده بن به بيگانه بناسري. وه ده گه ل وه ها كه سيك راويژگاريكردن وه ك مه سه له ي كا براهه كه نه فسووني بخويني تا ديويه كيك بگري، چون ناتواني به دروستي

بیخوینئو شهرتو شیوهی بابه ته کان باش نه نجام بدا، سه رکه وتوو نه بیو دیو ده گیانی به ریئ. وه پادشا له بیستنی ئەم ترهاته بی نیازه، که به که مالی زانایی و قایمه کاری و دروستی ئیراده و ده سترۆیشتوویی خۆی چاری پادشایانی کویر کردوه. هر وه ها هه یبه تو سیاسه تی خۆی له ده وریه ری ولات کردۆته دیده بانو پاسه وانی زیتو وریا و دوریین. تا ئەو جیگه ی که له ترسو هه یبه تی ئەو، رووداوه کان په نایان بردۆته ژیر سایه ی ئاسایش و ئەمنو ئاژاوه ده چاوه دیری خه ودا ئارامی گرتوه.

تا تۆ ئاگادارو بیداری ولاتو مه وته نی
کیشه یه ک سه رناگریتو فیتنه رانایی له خه و

وه ئەگه ر پادشا نه یینییه کانی خۆی به م شیوازه شارده وه و وه زیری لیها تووی هه لبراردو له دلی عه واما به هه یبه ت بوو، حیشه مه تو شکۆشی نه هیلئ ده نه یئو ده ورونی بگه ن، وه پاداشی کردارباشانو به ره مه می خزمه تی دلسۆزان له یاسای جیهانداریدا به واجیب بزانی و جه زره به و زه جری زالمانو سزادانی خه تاباران به فه رز دابنئ، وه له رووداواندا حوسنی ته قدیر به جئ بینئ، شایانی نه وه یه که مولکو ولاتی ئەو پایه دار بیو ده سستی ره شی کاره سات، نیعمه ته کانی زه مانه ی ناتوانئ له ده ست ده ربیئئو چه رخی زه مانه به قازانجی ئەو خول ده خوا، چون قه رارو مه دار وا داندراوه که هه مو مه خلوق ده که سبی خوشبه ختی و ته له بی مالی دنیا دا جموجوولێک بکه نو هر که سیش به پئی وه زعو حالئ خۆی سه ودا یه کی ده سه ردایه، به لام که یشتن به ئامانج به هیمه ته و پته و ی بریار، ده ست ده دا.

وه نه یینییه کان پادشایان جیگه و هه لوه سته ی جیاوازیان هه یه. هیندیک له وانه که نا کرئ دوو که سیان تیدا به شدار بکه ی، له هیندیکیاندا ره نگه بتوانی جه ماعه تیک ئاگادار بکه یته وه. ئەم رازه ش له وان رازانه که ته نیا دوو سه رو چوار گوئ ده توانن تییدا مه حره م بن.

پادشا رووی ده لایه ک کردو وه زیری به ئیشاره بانگ کرد. ئەوه ل، لئی پرسى:

هۆی دوژمنایه تیو نه فرهت له نۆوان ئیمه و کونددا چییه؟ گوتی: قسه یه ک که به سهر زبانی قالاوئیکدا تیپه پی. گوتی: چۆن؟

گوتی: جه ماعه تیک له مه لان کۆ بوونه وه و ریک که وتن که کوند بکه نه ئه میری خۆیان. له م بابه ته دا خه ریکی فکر کردنه وه و ئالوگۆپی بیروپا بوون، قالاوئیک له دوور پهیدا بوو. یه کیک له مه له کان گوتی: با راهه ستین قالاویش بگاتو له م کاره دا مه شه وه ته پی بکه یزو ئه ویش هه ر له ئیمه یه و تا گه وه ره پیاوماقوولانی هه ر چینو تایفه یه ک نه بنه یه کده نگ، کۆده نگ ی پیک نایه. کاتیک قالاو گه یشته لایان، بالنده کان باسی مه سه له که یان بۆ کردو بیروپای ئه ویشیان ویست. قالاو جوابی دانه وه: ئه گه ره مه موو بالنده ناوداره کان هیلاک بوونایه و تاوسرو بازو هه لۆ و باقی ناوداره کان ون بوونایه، پتویست بوو بالنده کان، بئ سهر وه رو پادشا رۆژگاریان تیپه پ کردبا و سه د بریا پیره وی له کوندو سیاسه تی چه په لی ئه ویان به که ره مو پیاوه تی خۆیان به میشکیان ری نه دابایه. روخساری قیزه ونه، ره وشت ناحه ز، عه قل سووک، وه که ریته تی له راده به ده ره. تووره یه، بئ په حمه، له سه ر ئه وانه شه را له جه مالی رۆژی دنیا روونکه ره وه رووگه ردان و له هه موو ئه وانه ش خراپتر، که م چیکلدانه یی و توندوتیژی به سه ر ئه حوالی ئه ودا زاله و جنیورفروشی و ناسازگاری ده کاره کانیدا ئاشکرایه. له و چه واشه کارییه بگه ریزو کاره کان به عه قل و تیکه یشتووپی خۆتان جیبه جی بکه نو به پیی مه سه له حه ت ئاماده کاری بۆ هه موو شتیک بکه ن. هه ر وه ک که رویشک که خۆی به په یامه له گری مانگ ناساندو به بیروبووچوونی خۆی کاریکی گه وه ری راهه راند. مه له کان پرسیان: چۆن؟

گوتی: له ولاتیک له سه رزه مینی فیلاند، وشکه سالی و بئ بارانی روویدا، به جۆریک که سه ره چاوه کان هه موو هه لچۆران و فیله کان له لای پادشا له ده ردی بئ ئاوی هاواریان لئ هه ستا. پادشا ئه مری کرد بۆ دۆزینه وه ی ئاو به هه موو لایه کدا به رۆن. سه ره نجام کانیه کیان دیته وه که ناوی "قه مه ر" بوو. نۆر پڕئاو و کانیه کی به قه وه ت بوو. پادشا و هه موو جه ماوه ری فیلان روویان ده و سه ره چاوه یه کرد. ئه وئ ولاتی که رویشکان بوو. دیاره که رویشک ده بال ئه و

هه موو فیله دا حالیان حالی سهگ بسو. نه گهر که وتبانه ژیر پی فیلان پانو
فلج ده بوونه وه، هر واشبوو، زوریان وه بهر پییان که وتنو لاقو ده ستو شانو
ملیان تیک شکا. رژی دواپی، هه موویان رویشته لای پادشای خوینو کوتیان:
پادشا ناگای له حالمان به ده ست فیلان وه هه به. زووتر ده بی فکریکمان بو
بکن، که ساعات به ساعات دینه وه و نه وهی ماویشن، ده ژیر پییان دهنن.

پادشا کوتی: هر که س له ئیوه تیبینی و نه زمونو شاره زاییه کی هه به
با ناماده بی راویژکاری بکهین، که واژکردنی بریار بهر له راویژکاری، له
ره وشتی گهره پیاوانی زانا، به دورره. یه کیک له کارزانانی زیره کو وریا، به
ناوی "پیرۆز" رویشته به ره وه. پادشا نه وی به گهره یی عه قلو تیگه یشته ویی و
خاوه نی بیرو پای پته و، ده ناسی. پیرۆز کوتی: نه گهر پادشا به مه سلّه حه تی
بزانی وه ک قاسیدو په یامبه ر من بنیری که سیکی نه مینیشم ره گه ل بخا تا هر
چی ده ئیلیمو ده یکم به ناگاداری نه و بی. پادشا فرموی: ده راستگویی و
دروستی و ئیمانی تودا گومان نییه و ئیمه قسه ی تو ته سدیقو ره فتاری تو
واژ ده کهین. به مباره کی برۆ، نه وهی به مه سلّه حه ته بیکه. نه وه ش بزانه
که راسپارده زبانی پادشا و نوینه ری دلّو ده روونی نه وه. وه نه گهر راسپارده
عاقل بی و کرداری دروست نه انجام بدا، نه وه ده بیته ده لیل که پادشا مروفتاسه و
ده زانی کئ بنیریتته مه میدان. وه نه گهر هه له و خه تایه ک ببینن، لومه و له قه می
لومه کاران ده ست پیده کا و دوژمنان ده رفه تی چه نه درژی یان بو ده ره خسی.
وه زانایان له مه پ نه م بابه ته زوریان نه سیحه تو ریئوینی کردوین. برۆ به
نارامی و خوشه رفه تی و هاریکاری ده ست به کار به. که راسپارده به نه رمی و به
خوشی، کاری دژوار به ئاسانی نه انجام ددها. وه نه گهر مله وپی ده کار بیتن
له نه جامی کاردا ده میتیتته وه و کاری نه جامدراو ده کاته وه گری پووچکه. وه
ریئوپه سمی راسپیژی نه وه یه: که قسه به توندی شمشیر بوه شیئری، گهره یی
پله و پایه و مولکو هه وای پادشایی وه لا بنری. به لام دراندنو دروونه وه له نارادا
بی. هر قسه یه ک که له سه ره تادا به توندوتیژی ده ستی پی ده کا به نه رمی و
ناشتی کوتایی پی بیتن. وه نه گهر کوتایی بابه تیک به توندوتیژی گه یشته بی،

بابه تیکي تازه که دلدانه وهی تیدابن بیته گزپځ، تا ته رازیو هاوسه نگی له نیوان، ملهوپو میهره بانیو سه رکیشی و دوستایه تیدا به رقرار بځ. وه هم تابپوو، گه وره ییو شکوی جیهاندارو پاشایه تی ده به رچاو بگیری. هم مه به سستی پیلانگیریو فیلو ته له که ی دوژمنو مه به سته کانی روون بیته وه.

پاش نه وه، پیروژ له و کاته دا که مانگ، نووری روخساری خوی به سر چوارگوشه ی دنیا دا بلاو کردبځوه و رووکاری زهوی به جه مالی خوی رازاندبځوه، که و ته ری. که گه شسته شوینی فیلان، فکری کرده وه که نزدیکی له فیل باسی سه روماله، هر چند له لای نه وانه وه قه سستی خرابیش له نارادا نه بځ، چون هر که س مار به ده ست بگری، نه که رچی پیوه ی نه دا، به که مترین ناوی زارو تفی مار که کابرا ده مرځ، وه خزمه ت پادشایانیش هر نه و عیبه ی هیه. که نه که ر که سیک زور ناگاداری خوی بکا و برهوپیکراوی نه مانه تی خوی بسه لمینن، دوژمنان لئی وه خو ده که ونو به خرابه باسی ده که نو به غه یانی له قه له م ده ده نو هه رگیز گیان به سلامه ت ده رنابا، وه نیستا بو من وا باشه بچه به رزاییه کو له ویوه راسپارده ی خوم بلیم. هر وایکردو له و به رزاییه و بانگی پادشای فیلانی کردو گوتی: من راسپارده ی مانگو راسپارده ش گوناھی له سر نییه. وه قسه ی نه و نه که رچی تالو بځ په رواش بځ، ده بځ به ره زامه ندییه وه گوئی لځ بگیری. فیل پرسى: چیان راسپاردووی؟ بیلځ، گوتی: مانگ ده لځ: هر که س زورو قه وه ی له دیتران زورتر بوو، به وه ی بادیه و ده بځ، ده یه وی نه وانی دیکه، هر چند به هیتریش بن، بیانکاته ژیرچه پوکه ی خوی، نه وه ش دیاره ده بیته هو ی هیلاکه تو تیشکانی خوی، وه تو، به وه ی که خوت له گیاندارانی دیکه له سه رتر ده بینى، تووشی غرووو نیفاده یه کی زور بووی. کارت گه یوه ته نه و جیگایه که په لاماری سه رچاوه یه کت داوه که ناوی منی له سه ره. له شکره تو نه وی بردووه و ناوه که ت لیلو قوپاو کردووه. به و قاسیده ی ناروومه ویستم ناگادارت بکه مه وه، نه که ر له سه ر جی خوت دانیشی و له و کاره پاشگه ز بیته وه فبها و نعمت، نه گینا دیم هر دوو چاوت ده ردینمو به زه لیلی ده تکزوم. وه نه که ر پیت وایه نه م په یامه گومانی تیدایه. هر نیستا و ره که

من له نیو سه رچاوه دا ناماده م". پادشای فیلان به و قسانه واقعی و پها و به ره و
کانی رویش تو نووری مانگی تیدا چاو پیکه وت. که رویشک پیی گوت: هیندیک
ناو به خرتوومت هه لگره، روخسارت بشوره و کرتوش به ره. کاتیک خرتووم
گه یشته نیو ناوه که و شه پۆلی تیکه وت و فیل پیی و ابو که مانگ تووپه بووه،
ترسا و به پیروزی گوت: مه گهر پادشا به وهی که من خرتووم گه یانده ناوه که،
وا دهره له بوو؟ گوتی: به لئ، هه وایه، زوو کرنوش بکه! فرمانبهری کردو
به رعوده بوو که چیدی نه به ته نیره و پیش به فیلان بگری.

نهم حه کایه ته م بۆ باسکردن تا بزائن له نیو هه ر چینی که له نیوه دا زیره کی که
وه ده ست ده که وی که ده توانی به گز کاریکی دژواردا بچی و له ره تاندنی دژمنیکدا
سه رکه وتوو بئ. وه باشتتر له سه رووی هه مووان نه وهیه، عه یبو عاری ولاتی
کوندان وه خو بگری. کوندیش ده گه ل نه و هه موو سیفه ته ناپه سندانیه باسم
کردن مه کرو فیلو که له کیشی ههیه. وه هیچ عه یبیک بۆ پادشا وه ک غه درو
بئ به لینی نییه. که نه وان سیبه ری په روه ردگارن له سه ر زه وی دنیا بئ عه دلو
دادی نه وان رووناکی به خۆیه وه نابیینی و حوکمو فره مانیه نه وان ده گوشتو
خوین و گیان و مالی ره عه تدا کارتی کردنی ههیه. وه هه ر که س تووشی به
تووشی پادشای زالمو حاکمی فیلبازه وه بئ، نه و به لایه ی به سه ر دئ که له
سه لاح و که م نازاری گورپه ی به پۆزو به سه ر که وه نجیرو که رویشک هات.
بالنده کان پرسیان: نه و نه قله چونه؟ قالاو گوتی: که وه نجیریک جیرانم بوو،
له نیواندا به حوکمی جیرانه تی دۆستایه تیمان گهرم بوو. ماوه یه کی زۆر بوو
نه مده دیت. ون بوو، پیم و ابو و مردوو. پاش ماوه یه کی زۆر که رویشکی هاتو
رویشته ناو هیلانه که یه وه، من دژایه تیم نه کرد. ماوه یه که به سه ردا رویشته،
که وه نجیر هاته وه. که چاوی به که رویشک ده هیلانه ی خۆیدا که وت، ناره حه ت
بوو و گوتی: جیگام بۆ چۆل بکه، نیره مولکی منه. که رویشک جوابی داوه.
که من لیره دا نیشته جیم و مولکی منه، نه گهر مافت به سه ریه وه ههیه، سابیتی
بکه. گوتی: جیگه ی خۆمه و ده لیلیم گه لیک هه ن. گوتی: داوه ریکی دادگهر
پیویسته گوتی له قسه ی هه ر دوو لاما بئ به پیی نینساف کوتایی به م

داوايه بېنى. كه وهنجير گوتى: له م نزيكانه له سهر ليواى ئاو گورپه يه كى خوداناس دهئى، به رۆز، به رۆژووهو به شهو نيوچاوانى به نويزانهو چووه. ههرگيز خوئينى نه رشتووهو هيچ گيانداريكي له خوئى نه رهنجان دووهو به قوميك ئاو و چليک گيا نيفتار دهكاتهوه. قازى له وه باشترمان دهست ناكه وئ، دهچينه لاي با كارى ئيمه بېرپتهوه. ههر دووكيان بهو برپاره رازى بوونو منيش بۆ چاوليكردن به دواياندا رويشتم تا كتكى به رۆژوو ببينمو ئينسافو دادپهروهري ئه و تاقى كه مه وه. ههر كه گه يشتنو زبان به رۆژووى صائم الدهر چاوى پتيان كه وت، ههستا سهر پئو رووى ده ميحراب كردو نوپژى دابهست. كه رويشك سهرى سوورما بوو، راوهستان تا له نوپژ بووه. به ئه ده به وه سلاويان كردو تكيان ليكرد كه له نيوانياندا داوهري بكا و دوژمنايهتى له سهر خانوو كوتايى پئ بېنى. فهرمووى: بلين بزائم مه سه له چييه؟ گوئي پيدان و گوتى: پيرى كارى تيكردووم، هوشو ههواسم به گشتى له كورتى داوه، ئه وهش كارى چه رخي سته مكاره. جحيلان پير دهكا و پيران له كار دهخا، وه رنه نزيكترو بلندتر قسم دهگال بكن. چوونه پيشترو قسه ي داواكه يان تازه كرده وه. گوتى: زانيم، به لام پيش نه وهى حوكم بدهم پيم خوشه نسحه تيكتان بكم. نه گهر گوئى پئ بدن له دنيا و قيامت ده بيته هوى به رچاوپروونيتان، وه نه گهر به شكليكي ديكه ده ربين خه تاي من نيبه و له لاي ويجدان و دينى خوم سهرنه وى نابم. فَقَدْ أَغْذَرَ مَنْ أَنْذَرَ^۱ باش نه وه يه كه ههر دووكتان لايه نگرى له حق بكن. كه نه وهى لايه نگرى ههقه، با حوكميش به زهرهري درابن، ههر سه ركه وتووه و لايه نگرى نامه قو باتل دوپراوه، ههر چهند حوكم به قازانجى ئه و ده رچووبن اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ ذَهُوقًا^۲. وه بۆ نه هلى دنيا له مه تاعو ملكو مالى دنيا هيچ شتيك نابيته مولك، مه گهر كردارى باش كه بۆ قيامهتى كۆ دهكه نه وه. زاناي تيگه يشتو ده بن وه دواى مالى دنيا نه كه وئو توانايى خوئى بۆ خيراتى باقى ده كار بېنى و عومرو جه لالو گه وره يى دنيا وهك هه وري هاوينو شنو

۱. كه سيك كه هوشدارى ده دات نه ركى له سهر شان نامينيت.

۲. باتل بلقى سهر شاه.

فیتنکایی گولزاری زهنویر، بیئیتته نه ژمیر.

له م که لاه که تاکو سهر ناژی

سالی عومرت، چ ده، چ سه د، چ هه زار^۱

وه قه دری مالی دنیا له ورکه به رد تینه په پینن. که نه گهر خهرجی بکا ته واد ده بئو نه گهر زه خیره ی بکا، له نیوان سواله تو به ردو دارو مالدا جیاوازی نامیتن. وه هاو نشینی ده گهل ژنان وهک دوستایه تی ماری سوجه ی سوور بزانی که ناتوانی لی نه مین بئو کیسه یه که به هیوای وه فای نه وه لدری. وه خاسرو عامو دورو نژیکی خه لک وهک نه فسی خوی به عزیز بزانی وه هه شتیکی بو خوی په سند ناکا به وانیشی رها نه بینن. له م چه شنه نه فسوونو ده مده مانه ی بو هه لپشتن تا ترسیان لی شکا و به جاریک لی نژیکی بونه وهو خوشیان لی هات. به په لاماریک هه دوکیانی گرتو کوشت. به ره می عیاده تی ده غه لبازانه ی زیان به پوژوو، چون ده روونیکی چه په لو نگرسی هه بوو، به م شیوه یه خوی ده رخست. وه کاری کوندو دووویوی غه دری نهو، هه نه م سروشته ی هه یو عه یبو عاری بئ پرانه وه یه. نه وه ندی باس کرا، جورعه یه که له به حرو بلیسه یه که له ناگری دوزه خ. مه بادا بیرو بپاری ئیوه له سهر نه وه دابه زئ. چون هه ر کات تاجی پادشایی به دیدارو روخساری کریتو دزیوی کوند، گللوین؛ مانگو روژی ناسمانیش به رده بارانی ده کن.^۲

بالنده کان، ویکرا له و کاره پاشگه ز بوونه وهو بپاری فرمانبردن له کوندیان هه لوه شانده وه. کوند خه مگینو واق ورما و، به قالوی گوت: منت نازار دا و رقو قینت خسته دل مو له نیوان منو تودا وه حشه تو ترسیک سه ریبه لدا که روژگار ناتوانی که ونی بکا و له بیرمانی به ریته دهر، وه نازانم له لایه ن منه وه نه م بابه ته پیشینه یه کی هه بووه، یا له خووه، بو یه کم جار نه م لوتفو دوستایه تییه ت پئ رها دیتم! نه وه ش بزانه نه گهر داریک ببین له بنه وه پرا شین ده بیته وهو لقیکی دهر ده کا که که وره ده بئ تا وهک جاری جارانی لی دیتته وه.

۱. کلیله ی کاندرو نخواهی ماند / سال عمرت چه ده، چه صد، چه هزار.

۲. مهر و ماه از آسمان سنگ اندران افسر گرفت.

نه گهر به شمشیریش زامیک ده جه سته دا په یدا بڼ، چاره ده کړئو ساریژ ده بڼ. وه نووکی په یکانی دووسه، نه گهر بچیته ناو له شی که سیک ده کړئ دهری بکیشن، به لام زامی زیانو گوتن به هیچ شتیک چاره ناکړئ. وه هر تیریک که له ژبی زیان دهرچوو و گیشته دل، دهرکیشانی نامومکینه و بڼ هه تاهه تا له ویدا ده مینیته وه، رَبِّ قَوْلٍ أَشَدُّ مِنْ صَوْلٍ^۱.

هر سؤزو برژانه وه یه که دهرمانیکي هه یه: ناو بڼ ناگر، تریاک بڼ ژهر، بڼ غم سه بر، بڼ نهوین دوری له یه کتر. وه ناگری رغو کینه ماکه ی له نه ندازه به دهر زوره، به جوریک نه گهر هه موو دهریاکانی دنیا به سه ریدا تپه پڼ له ناو ناچئو نامرئ. وه له نیوان نیمه و قهومی تو چقلی دوزمنایه تی وه های رهگ داکوتا که ریشه ی گیشته قوولایی زهوی لوقو پوپی ده گاته ته شقی ناسمان. نه و قسانه ی کردو هیو ابراو و دل شکاو، رویششت. قالو له وه ی گوتبووی په شیمان بڼ وه و بیري کرده وه که نه فامیم کرد، نابرووی خوم برد لای نه وانی دیکه. دوزمنم بڼ خومو بڼ گه له که م په یدا کرد. دوزمنی چیره ده ست، هه موو چاوسوورو مه ست، بڼ شه پو هه را بڼ غه مو دهر به ست. وه به هیچ لیکدانه وه یه که، له مه له کانی تر بڼ نه م ریڼوینی و نسحه تانه لایقتر نه بووم. وه تایفه یه که که له من له سه رتر بوون نه م خومخورییه یان نه نواند. هر چند عه یه کانی کوندو مه سله حه ته کانی نه م راویژکارییه یان له من باشتر ده زانی، به لام دوااته کانی دواروژیان ده به رچاو گرتو فکریان لیکرده وه، که فکرو تیبینی من نه گه یشته نه م راده یه. وه زیانو ناحه زیو خه تاکاریو گونا می نه م کاره م نه زانی. له هه مووشی خراپتر نه وه بوو که رووبه پرووی خوی نه و قسانه م گوت. وه شک له وه دا نییه که رغو قینی نه و رهفتاره زورتره.

عاقل هر چند متمانه ی به زور قه وه تی خوی هه بڼ، سازکردنی دوزمنایه تی و شه په دندووکه به باش نازانی و پاله وه دان به شه وکه تو ده سترویشتووی خوی رهوا نابینئ. وه هر که س دهرمانو تریاکي زوروزه وندیشی له به رده ستدا بڼ، ناچی ژهر ناخواته وه. وه هونه ده کارجوانیدایه که به قسه جوانی نه و

سەرەتتیبە دەست ناکەوئ. چونکە ئاکامى کارى باش، ھەر چەند بە قسە باس نەکرئ، لە سەرەنجامى کاراندا بە ئەزمونى جوانو رازاوە خۆى دەنوئین. لە لایەكى ترەوہ ئەو کەسەى قەولى بەسەر عەمەلیدا دەشکئ، کارى نەکردو بە قسەى جوانو رازاوە دەچەسپئو لەبەر چاوى خەلک بە زبانی شیرین خۆشى دەکا. بەلام ئاکامەکەى دەکیشیتە موزەمەتو سەرکۆنە. وە من ئەو خورتوئزە، کورتفیعلە سەرگئزەم کە بێر لە ئاکامى کردەوہو کاران ناکەمەوہو ھەر پئیدا دەدم. ئەگینا لەم بئەقلىیە بئنیاز دەبووم ئەگەر تۆسکالئیک عەقلم بووایە، دەبوایە دە پئشدا دەگەل کەسێک مەشوہرەتم بکردایە و پاش دە کارھێنانى عەقلو راوئزکاریو ساغبوونە لەسەر بریارێک باسیکی بە پارئزو رەمزاویم، بەشیوہیک کە پای ئەو نەگرتتەوہ، بکردایە. چون دەکاری گرینگدا، بە ئاشکرا خۆتئھەلقوتاندن لە زانایو وریایو توانایى زۆر دوورەو ھەر کەس بئرنوئینى دلسۆزانو راوئزکردن دەگەل پەسپۆپان، دەست بەرئ بۆ کاران دەچئتە ریزی شەرورانو مۆرى نەزانى دەدرئ لە نئوچاوانى، وە من بەراستى بئنیاز بووم لەم دوزمنىو دلچلکئنیە.

ئەم قسەو باسە، عەقلى دە دلى ھاوشتو ئەم مەسەلەى بە گوئیدا چرپاند: زۆربلئ وەک کەسێکە کە بە شەو چروچیلکە خپ دەکاتەوہ. سەعاتیک بەم چەشنە دلى کوتایو خۆى بەم شیوہیەو ئەم قسانە سەرکۆنە کردو لە شەقەى بالانسى دا و فېرى، ئەوہو سەرەتای دوزمنايەتى ئئمەو کوند کە بە عەرزت گەشت.

پادشا گوتى: روون بۆوہ. ئاگادارى لەم بابەتە قازانجى زۆرە. باسى ئەو کارەى کە دە پئشماندايە، دەست پئ بکە. وە فکر لە تەدبیرێک بکەوہ کە ئاسوودەبى خەيالو نەجاتى لەشکرو خئلو مالو رەعیەتى تئیدا مسۆگەر بئ. وەزیر گوتى: لەمە پ تەرکى شەپو بەرگرى لە خەرچو مەخاریجى زۆرو جئ نەھئشتنى ولات ئەوہى پئویست بوو گوترا، بەلام ھیوام وایە بە شیوہیک لە فئلو پیلان دەرراویکی روونمان بۆ بکړیتەوہ. کە زۆر کەس بە ئەنگیوہى عەقل، بەسەر کەندوکۆسپاندا زال بوون کە بە یارمەتى ھئزو سپا و شەپو ھەرا جئبەجئ

نه ده بـوو. هر وهک جه ماعه ټيک که به مه کرو فيل په زيان له ده ست زاهیدی خواناس دهرهيتا. پادشا پرسى: چوڼ؟

گوټى: زاهيديک په زيکى بؤ قوربانى کړدن کړيپو؛ له ريگادا چهند ده سټبريک چاويان پټکه وتو ته ماعيان ټيکړدو قه راريان دانا فريوى بده نو په زى لى بستين، په کيان هاته به ره وهو گوټى: جه نابى شيخ نه و سه گه ت بؤ کوئ وه پيش خوت داوه؟ نه وى دى گوټى: شيخ مه يلى شکارى هه يه، که واه سه گى به ده سته وه يه. سيپه مى ره گه ل که وتو گوټى: نه و پياوه جلو به رگى نه هلى نيمانى پوشيوه، به لام وه زاهيدان ناچئ. چونکه زاهيدان ده گه ل سه گ يارى ناکه نو ده ستو په لو لپياسى خويان گلانو ناکه. له م جوړه قسانه يان ه لده رشت تا شکو گومان که وتـه دلى زاهيدو خوى خه تابار کړدو گوټى: شکى بؤ ده چئ که فروشياري نه مه جادوگر بوو بؤ چاوى به سټيمو سهرتان نه هينمه ئيش زاهيد په زى به جيپه ټشتو ده سټبره کان گرتيانو برديان.

نه و مه سه له م بؤ نه وه هيتاوه تا له سر نه وه ساغ بينه وه که به مه کرو فيلبازى هه نگاو هه لگريزو پاش نه وه سهرکه وتن بئ په کو دوکړدن روو ده دا. به لام واباشه که پادشا له بهرچاوى جه ماوهر لي م توپه بئ و ده ستورى ليدانو کوتانم بده نو سرشکاو و بريندارو خويناوى له بن دارىک فرېم بده نو. وه پادشا ده گه ل ته واوهرتى له شکر بپواته فلان شوينو له وى بميننه وه و چاوه پروانى گه پانه وهى من بن. تا من کارى فيلو فريوى خوم ته واوکه مو بيمه وه و پادشا ناگادار بکه مه وه. پادشا، فرمانى دا نه وهى ده لى بيکه نو خوى له شکرى چپونه نه و شوينه ديارى کرابوو. نه و شه وه کونده کان گه پانه وه و قالاوه کانيان نه دپته وه. نه و يش که نه و هه موو شه قشقه قينه پئ کرابوو نه بيندراوه. ترسا کوند بگريپنه وه و زحمه ت به خه سار بئ. سه برسه بر، جينگلى دا و نهرمه نرم ده ستى کرد به ناله نال تا کونده کان گوټيان له دهنگى بو و خه بهريان بؤ پادشا برد. پادشا ده گه ل چهند کونديک روښته لاي پرسى: تو کيى و قالاوه کان له کوين؟ نيوى خوى باوکى گوتو درکاندى؛ نه وهى له بابته قالاوانه وه پرسيارم ليدده کن، حالى من خوى هاوار ده کا که من مه چپه مى رازى نه وان نيم. پادشا

گوټی: نه مه وهزیری پادشای قالاوانه. ناگای له رازو نهینیه کانی نه وهه یو راویژکاری نه وه. ده بی بزانیڼ بۆچی و به چ غیره ټیک نه به لایه یان به سهر هیناوه.

قالاو گوټی: پادشا لیم به گومانه. پرسى: به چ هویه ک؟ گوټی: کاتیک ئیوه نه وه پهلماړی شه وانه تان هینا سهرمان، پادشا ئیمه ی کۆ کرده وه وه فرمووی، بیروپای خۆمان له سهر نه م رووداوه ده ربیرین. وه من له نزیکانی نه بووم. گوټم ئیمه ناتوانین ده به رانبهر کونداندا راوه سستین. چونکه له ئیمه نازاترنو هیژو سپا و شه وکته تو شکویان زۆرتره. بریار نه وه یه راسپارده بنیرینو داوای ناشتی بکهین، نه گهر جوابمان بده نه وه، کاریکه شایانی ریز، نه گینا به شاراندا بلّو ده بیننه وه. چونکه شه پ بۆ نه وان قازانجی زۆرتره و بۆ ئیمه ناشتی باشرت، ده بی دانوینین، که دوژمنی چیره ده سستی به توانا ته نیا به دانواندنو دوستانه تیکردن، ده سبه ردار ده بی. نه تان دیوه که گیای وشک له گهرده لولولو توفاندا رزگار ده بی چون ده گه ل با مودارا ده کا و خوی ریک ده خا و به پئی جموجوولی با خوی به م لا و نه و لادا ده خا؟ قالاو ده کان ده ره له بـوونو تاوانباریان کردم که "تو لایه نگری له کوند ده که ی" وه پادشا له قبوولی رینوینی من رووگه ردان بوو، وه به مجۆره ی ده بینن عه زابی دام. وه له ئیراده ی نه ودا وای بۆچووم که دیانه وی بۆ شه پ ناماده بن.

پادشای کوندان که قسه کانی قالای بیست، له وهزیریکی خوی پرسى. بیروپات له سهر نه م قالاو ده چیه؟ گوټی: هیچ فکری پئ ناوی. زووتر رووکاری زه وی له پیسی فکروپای نه و، ده بی پاک بکړته وه. که بۆ ئیمه ئاسوده یی و قازانجی گهره ی تیدایه. تا له پیلانو فروفیلّی نه و ده نه ماندا بینو قالاو ده کان مه رگی نه و به زیانیکی گشتی و که له به ریکی گهره ده زانن. وه گوټوویانه "هر که س هلیک بغه ویتین، چیدی نه و هه له نابین، په شیمانیش سوودو به هره ی بۆ ناهیتن. وه هر که س دوژمن به لیتقه وماوی ببیتن و فرسه تی لئ نه هیتن و گیانی لئ نه سستین، تیده شکو و ده دورینن. وه دوژمن که له و قوړته رزگاری هات. قه وه ی دیته وه به رو پیلان ده گپئو له ده رفه تیک ده گپئو زیان

دهگه يهنى". ئامان! نهكا پادشا گرينكى به قسهكانى بدا و ئهفسوونى ئه و ده
گوئى بگريئ. چون باوه پكردن به دؤستانى تاقي نهكراوه، له بهرژه وهندى دورره،
تا چ دهگا به دوزمنى غه دارا

پادشا له وهزيريكى ديكه پرسى: تو چ دهبيژى؟ گوتى: من ناتوام بلييم.
بيكوئن. چون دوزمنى كزو داماو كه نه له شكرى ههيه و نه هيژو توانا، جيگه
روحمو زگپئ سووتانه. وه عاقلان دهستگرتنى كه سيكي له م چهشنه له خوا
دهخوازنو چاكهكارى خويان به ليبوردينو ئيحسان به عاله ميان نيشان دهدهن.
وه په نابهرى هه راسانو نيهگران دهبن پهنا بدرئ، كاتييك ئه و دوزمنه لايقي
ئهم په نادانه بن. وه هينديك كار دهبيتته هوى دلوفانى خهلك بو دوزمن. هه
وهك ئه و دزه كه بوو به هوى دلوفانى ژنى بازركان بو ميژدهكهى، هه چهند
ئه وهشى ده فكردا نه بوو. پادشا پرسى: چون؟

گوتى: بازركانتيك بوو زؤر دهوله مه ند، به لام له راده به دهر سهحه تگرانو
كرانجان. ژنيكى بوو روخسارى وهك حاسلى چاكهكارانو زولفى وهك نامهى
عه مه لى گونا هكاران. ميژد ده عيشقى ژندا ده سووتا، ئه ويش بيزارو هه راسان،
ملى نه ده دا و سه عاتييك به مهيلو مرادى ئه و نه ده جوو لاوه. ميژديش رؤژ له رؤژ
پتر عاشق ده بوو. تا وا هه لكه وت شه ويك، دزيك ربي ده مالى ئه وان كه وت.
بازركان ده خه ودا بوو، ژن له دز ترسا و خوى ده ئاميزى ميژدهكهى كوتا و
ده باوه شى گرت. كابرا له خه و راپه پيو گوتى: ئه وه چونه ئاوا ميهره بانى و
چونه به چ هويهك شايانى ئه و رهحه تو نيعمه ته بووم؟ كه چاوى به دز
كه وت، بانگى كرد: ئه ي كه له پياوى مباره كفه ده م، هه ر چى ده ته وي هه لگرو
حه لالت بن كه به به ره كه تى هاتنى تو ئه و ژنه به زه يى پيمدا هاتو ده گه لم
ميهره بان بوو.

پادشا له وهزيرى سيه مى پرسى: تو چۆنى بو ده چى؟ وهزير گوتى: وا
باشتره كه له لاي خۆت بمينئو ئه نعامو خه لاتى پئ بيه خشى و ئه ويش دهره ق
به پادشا خزمهت بكا و ئهركى رينوينئو نه سيحه ت به جيئ بينئ. وه عاقل
ليك جيا كردنه وهى دوزمنانو دووبه رهكى خسته وه له نيوانياندا به سهركه وتن

ده زانی. که جیاوازی قسه‌ی دوزمنان ده‌گه‌ل به کتر، ببیته هو‌ی ئاسوده‌یی دل‌و ری‌کوپ‌پ‌کی کاروبار. هر وه‌ک ده نیوان ناخو‌شی دزو دی‌ودا، نه‌م ئاسوده‌ییه بۆ کابرای خوداناس ده‌ستیدا. پادشا پرس‌ی چۆن؟

گوتی: شی‌خ‌یک مان‌گایه‌کی له مریدی خو‌ی کرپی‌وو، ده‌یبرده‌وه به‌ره‌و مال. دزی‌ک چاوی پ‌یکه‌وت، به‌دوایدا چوو که مان‌گاکه بدزی‌وو ده‌ریاز بی. دی‌ویک به شک‌لی ئاده‌م‌زاد ره‌گه‌لی که‌وت. دزه‌که لی‌ی پرس‌ی: تو کی‌ی؟ گوتی: دی‌وم! وه دوا‌ی نه‌و شی‌خه که‌وتووم تا ده‌رفه‌تی لی‌ بی‌نهمو بی‌کوژم، تو‌ش با‌سی خو‌ت بکه. گوتی: من پیا‌وی‌کی جه‌رده‌م، ده‌مه‌و‌ی مان‌گاکه بدزم. به‌مجۆره هر دو‌کیان ها‌وفر بو‌ونو به شو‌ین شی‌خدا گه‌یشته‌نه خا‌نه‌قا‌که‌ی. شه‌و گه‌یشته‌نه نه‌و‌ی. شی‌خ مان‌گای به‌سته‌وه تفاق‌ی ده به‌رکردو خو‌ی بۆ حه‌سانه‌وه رو‌یشت. دز فک‌ری کرده‌وه. نه‌گه‌ر دی‌و، پ‌یش نه‌وه‌ی مان‌گاکه بدزی‌، بیه‌و‌ی شی‌خ بکوژ‌ی له‌وانه‌یه شی‌خ بی‌دار بی‌و ها‌وار بکا، خه‌لک کۆ بی‌نه‌وه‌و نه‌توان‌ی مان‌گاکه بدزی‌. دی‌ویش ده‌یگوت: نه‌گه‌ر دزه مان‌گا به‌ری‌ته ده‌ر. در‌گا‌کان ده‌کاته‌وه‌و به‌و ته‌قو‌کوته شی‌خ به‌خه‌به‌ر دی‌و کوشتنی ده‌ست نادا. به‌ دزه‌ی گوت: تو را‌وه‌سته تا من نه‌و پیا‌وه ده‌کوژم‌و پاشان تو مان‌گا به‌ره. دز گوتی: تو جار‌ی سه‌بر بکه‌ی با‌شتره، با من مان‌گاکه به‌رم‌و تو ئیش‌ی خو‌ت نه‌نجام بده. نه‌م ده‌مه‌ته‌قه‌یه له نیوانیاندا به‌رز بو‌وه‌و کار گه‌یشته شه‌په‌ج‌نی‌و. دزه بان‌گی شی‌خی کردو گوتی: دی‌ویک لی‌زه‌یه، ده‌یه‌و‌ی ب‌نکوژ‌ی. دی‌ویش ها‌واری کرد: دز ها‌تووه مان‌گا به‌ری‌. شی‌خ به‌خه‌به‌ر ها‌ت. خه‌لک دا‌وه‌روو‌کانو دزو دی‌و ده‌ریاز بو‌ون. وه گیان‌و مالی شی‌خ له سایه‌ی دو‌به‌ره‌کی‌و نا‌کو‌کی دوزمنان، پار‌یز‌زا.

کاتی‌ک وه‌زیری سی‌هه‌م له‌م حه‌کایه‌ته بو‌وه، به‌که‌م وه‌زیر که فت‌وای کوشتنی ده‌دا گوتی: ده‌بینم که نه‌م قا‌لا‌وه، به‌ مه‌کرو حیله ئی‌وه‌ی فری‌و دا‌وه! وه ئی‌ستا ده‌تان‌ه‌و‌ی به‌رزه‌وه‌ندی‌و ئی‌حتیای بن‌ینه نه‌و لا‌وه. به‌ پ‌یدا‌گری‌به‌وه پ‌یتان ده‌ل‌یم، له‌خه‌وی غه‌فل‌ه‌ت مه‌ل‌ست‌رو لۆ‌که‌ی گو‌یتان ده‌ر‌کی‌شن. له دوا‌ها‌ته‌کانی نه‌و کاره ب‌تر‌سن، که عاقلان بن‌چینه‌ی کاری خو‌یان‌و کاری دوزمن له سه‌ر بار‌ی‌کی باش دا‌ده‌مه‌زین‌نو قسه‌ی دوزمن به‌ گو‌یی تی‌گه‌یشتن ده‌بی‌سنو له‌چه‌شنی که‌متیار

به گوتاری درو هه لئاخه له تینو هه ره وها نه وانه ی غافلن که متر سه رنج ده ده نه
 نه م بابته و به هیندیک جامه لووسکی و کلکه سووته و پی هه لاگوتن دلایان نه رم
 ده بی و دوژمنایه تی و رقو کینه ی قه دیم فه راموش ده که نو به بیستنی درو و
 ده له سه له حه قیقه تو راستی دوور ده که ونه وه و دروی دوژمن باوه پ ده که نو
 ناماده ی سولحو ناشتی ده بن. وه سه یرتر نه وه یه له به رچاوی ئیوه دزی به سره،
 تورفه ی^۱ به غذا ده نوین و دروست وه ک نه و دارتاشه وان که به قسه ی ژنه که ی
 هه لفریوا. پادشا پرسى: چۆن؟

گوتی: له شاری سه ره ندیب دارتاشیک ژنیکی بوو، وه ک ریوی فیلبازو
 چه شنی شیر له شکاری دلاندا. روخساری وه ک نووری ئیمان گه شو زولفی
 وه ک خه یالی به تالی دلی بی ئیمان، ره ش. وه نه له ق شیت و شه یدای نه و
 ژنه بوو. سه عاتیک بی نه وه لی نه ده کرد. جیرانیک چاوی به و خاتونه
 که وتو که مکه مه نیاوانیان پیکه وه خوش کرد. خزمو سووره و توره و خه سوو، له و
 خه یزوبه ینه ناگادار بوونه وه و دارتاشیان ناگا کرده وه. ویستی متمانه یه کی زۆتر
 وه ده ست بیتی و پاشان کاریک بکا. به ژنه که ی گوت: من ده چه گوند، هه ره
 وا فه رسه خیک لیره وه دووره، به لام چه ند رۆژیکم پنده چی. نانو پیخوریکم بو
 ناماده بکه. ده سته چی ناماده ی کرد. دارتاش مالوایی له ژن کردو فه رمووی:
 وریابه. درگای مال مه حکم دابخه، ناگات له که لوپه لو نه سباب بی، تا له
 نه بوونی مندا زیانی کمان پی نه گا. کاتیک نه و رویشست ژنه که حه ریفه که ی ناگا
 کرده وه و قهراری ژوانی ده گه ل دانا. دارتاش دره نگانیک له ریگه یه کی شاراو وه
 خوی ده مال را کرده وه. که له گای ژنه که ی له وی چاو پیکه وت. سه عاتیک خوی
 حه شاردا. ژنو حه ریف چوونه شوینی خه و، له سه ره ته خت راکشان. دارتاش
 خوی گه یانده بن ته خته که تا باقی رووداو به چاوی خوی ببینی. له نه کاو ژن
 چاوی به قاچی میرده که ی که وتو زانی به لا نازل بووه، به خوشه ویسته که ی
 گوت: ده نگت هه لپینه و لیم بپرسه "منت زۆتر خوش ده وی یا میرده که ت؟!"

۱. دزی به سه ره و تورفه (طرفه ی) به غذا: مه به ست له پیای خراپ پیای چاکه له نه ده بی عه ره بی و فارسیدا ده کار
 کراوه. (دزد بصره را طرفه بغداد داشتن).

که لیتی پرسسی جوابی داوه که: "ئوه چ پرسسیاریکه؟ هیچ لازم ناکا لیم بپرسی". له لم پرسسیارانده دا زۆری له سر رویشتنو ژن گوتی: بۆ ژنان له رووی به ههله داچوونو زه لله ی شه تیان، یا له رووی شه هوه ته وه، له م جۆره رووداوانه دینه پیش. وه له م چه شنه دۆستانه هه لده بژیرنو کاریان به عه سلو نه سه بی کابرا نییه و گوئی ناده نه ره و شتی ناپاکو عاده تی ناپه سندی ئه وان. وه کاتیگ قه وه تی شه هوه ت له کورتی دا، ئه م دۆستانه ده چنه وه ریزی بیگانان، به لام میرد له جیگه ی بابو برا و ئه ولاده. وه هه رگیز به خته وه ره نه بی ئه و ژنه ی میردی خۆی هه زار به رانه ی گیانی خۆی خوش نه وئو گیانو ژیا نی خۆی بۆ ئاسووده یی و ره زامه ندی ئه و نه وئ.

دارتاش که گوئی له م قسانه بوو، دلّی وه روحم هاتو به خۆی گوت: گونا هم گه یشتی که لیتی به دگومان بووم. ئه و هه ژاره له غه می مندا بی قه رارو له عه شقی مندا سووتاوه. ئه گه ر شیتو شه یدایه ک خه تایه ک بکا نابی زۆری به دل بگری. هیچ ئافه ریده یه ک نییه مه عسووم بی و هه لّه نه کا. من بیهووده خۆم گونا هبار کرد. وه ئیستا واباشه عه یشیان نه شیوینمو لییان تیک نه ده مو له لای ئه م پیاوه ئابرووی نه به م. له بن ته خته که خۆی مه لاس کرد تا ئالای شه و که وته زه وی. کابرای بیگانه رویشتو دارتاش سه بریک له ژیره وه هاته ده رو له سه ر ته خت دانیشت. ژن خۆی ده خه و کرد. زۆر به ئارامی وه خه به ری هینا و گوتی: ئه گه ر له به ر دلّی تۆ نه بوايه ئه و کابرایه م ده تپاندو ده مکرده عیبه رته ی رووداما لاوانو حیزان. به لام چون من ده زانم زۆرت خوش ده ویمو لیپراوی ژیا نت بۆ ئاسووده یی من بوئو بینایی چاوانت بۆ دیتنی من پتویست بی و ئه م جۆره کاره شت له رووی هه لّه و په ریشانی بی، نه له رووی عه مدو قه ستو ئاگاداری، جانیبی دۆستی تۆ و پاراستنی ئابرووی تۆ راده گرم. دلّت نه له رزئو نیگه رانی و نفه رت ری مه ده بیته ناو ده روونت. منیش هه لال بکه، که پیم وابوو، تووشی هه رزه کاری بوویتو زۆر لیت به دگومان بووم. ژنیش به نه رمی هیندیک له سه ری رویشتو توورپه یی هه ر دووکیان با بردی! وه ئه م مه سه له م هیناوه تا ئیوه وه ک دارتاش فریو نه خۆنو تیبینی و به رژه وه ندی خۆتان به درۆ و ده له سه و فیلّو فریوی قالاو فه رامۆش

نه که ن. وه هر دوزمنیک که له بهر دووری نیوان خۆیو ئیمه نه توانی کاریک بکا، خۆی نزیک دهکاته وه دلسۆزی نیشان دهدا. وه به جوړیک میهره بانو سه گیه تی، خۆی دهکاته مه چرم. وه پاش ئه وهی نهینیه کانی زانی وهلی بۆ هه لکه وتو به زاناییه وه دهست به کار ده بێ وه زه بریکی بیوه شیئی وهک برووسکه هیچ شتیکی پێشی پێ ناگرێ وهک قهزا و قهدهر بێ خهتا ده پوا. وه من قالوه کانم تاقی کردبۆ وه بارسنای دووربینی و عه قلو تیگه یشتهوویی و نه اندازهی بیرو پای ئه وانم ده زانی. تا ئه م مه لعوونه م چاو پتکه وتو گویم له قسه کانی بوو. روونا کبیری و قولایی بیر کردنه وه یانم بۆ روون بۆوه.

پادشای کوندان قسه و رێنوینی وه زیری خسته پشتگۆی و فهرمووی، ئه و قالوه به پێزو حورمه ته وه ده گه ل ئه و به رنو ده ستووری دا ریزی لێ بگرنو شاهانه خزمه تی بکن، هر ئه و وه زیره که پێی خوش بوو قالو بکوژی گوتی: نه گه ر ناشیکوژن وهک دوزمن ره فتاری ده گه ل بکنو بۆ چاو ترووکانیکیش له هروفتایی ئه و نه مین مه بن. چون هۆی هاته که ی بیجگه له مالویرانی ئیمه و مه سه له حه تی خویان، شتیکی دیکه ی تیدا به سه نه نیه.

پادشا ئه و نه سیحه تانه ی نه بیستو قسه کانی وه زیری راویژکاری زانای به هیند نه گرت. قالو له خزمه ت پادشادا، به ریزو حورمه ته وه ده ژیا و له رێوره سمی ملکه چی و ئیتاعه ی ئه مرو عه بدایه تیدا که مو کورتی نه بوو. ده گه ل دۆستانو خزمانی پادشادا خۆی ریکه ده خستو به پێی پله و پایه و جیگه و پێگه ریزی لێ ده گرتن. وه رۆژ له دوا ی رۆژ له لای پادشا و هاوڕییانی خوشه و یستتر ده بوو. وه پله و پایه ی ده رۆیشه بانو پادشا و ره عیه ت متمانیه ان به دلسۆزی و رێنویتییه کانی زۆر ده چوو سه ر. له هه موو کاریکو بواریکو پرسیا ریکدا پرسیا ن پێ ده کرد. رۆژیکیان ده کوپو کوپوونه وه یه کی تاییه تو ته ژنی له میرخاسو باوه رپیکرا وندا گوتی: پادشای قالوان بێ سووچ و تاوان منی سزادا. جا چون تا توله ی خۆمی لێ نه که مه وه خه و خوراک له خۆم حه رام نه که م؟ که گوتوو یانه الْمُكَافَأَةُ فِي الطَّبِيعَةِ وَاجِبَةٌ. وه بۆ گه یشتن به م ئامانجه زۆرم بیر کرده وه به و

ناکامه گه یشتم تا من له سهر شکل و ده جلوه برگی قالاواندا بم هیچم بۆ ناچیتته سهر. وه له نه هلی زانستم بیستوه، نه گهر سته ملیکراویک له دهست دوزمنی خوینخورو سولتانی زالم نامادهی مردن بین و خوی ناگر تیبه ردا قوربانیه کهی قبولی درگای تهعالایه. وه هر دوعایه کی لهو حاله دا بیکا قبول ده بین. وه نه گهر پادشا رای له سهر بین، نه مر بفرمون با بمسوتینزو لهو ساته وه خته دا که گهرمای ناگرم بین دهگا، له خودای مهن عز اسمهُ ده پارپمه وه بمکا به کوند تا بهم شیوه دهستم بهو سته مکاره رابگا و نه م دلّه بریانه و جهرگه سوتاهم به مجوره فینک که مه وه له م کژپه دا نهو کونده که کوشتنی نهوی به رهوا زانیوو ناماده بوو، گوتی:

سه د زیانت هیه وه کوو سوسه ن

نهوی لیت دووره شادو ناسوده ن^۱

نهی زیاندریژی درۆن، وجودت پر له مه کرو ناژاوه، تو به رواله تی جوانو دهروونی پیسته وه وهک شهرابی خوسره وانی خوشه پنگو بۆنخوشی که ژه هریان تیکه ل کرد بین. وه نه گهر وجودی نه حسو ناپاکت سه د جار بسوتینزو ده ریاکانی به سهردا رهوان که ن، گه وه رهو ماکه ی ناپاکی تو له وهی که هیه ناگوردری و پیسی دهروونو خواروخیچی بیرو پای تو نه به ناو پاک ده بیته وه، نه به ناگر ده سووتی. هر چۆنیک بیتو به هر شکلنیک ده ربیی، نهو سیفاته نگرسو کریتته، ده گه لته ده گه پئی. وه نه گهر زاتی چه پهلته بتوانی بیته تاوسو سیمورغ، مه یلو خوشه ویستیت له قالاوان دریغ ناکه ی. وه له وینه ی نهو مشکه ی که ههرو با و مانگو روژیان بین ناساند تا شوویان بین بکا، دهستی ره دی له سهر سینگی هه مووان دانا و ناویکی پاکی به دهستی هه موواندا کردو مشکیکی که له جسنا تی خوی بوو ده نامیز گرتو به نازه وه زه ماوه ندی ده گه ل کرد. پادشا گوتی: چۆن؟

گوتی: زاهیدیک که خوا دوعای قبول ده کردو "مُستجابُ الدَّعوه" بوو. له قهراغ جۆگه ناویک دانیشتبوو. مشکگره، بیچووه مشکیکی له لای نهو به رداوه.

۱. گرچو نرگس نیستی شوخ و چو لاله تیره دل / پس دوروی و ده زبان همچون گل سوسن مباح.

شیخ دلی پی سووتا، هلیگرتوه. ده گه لایه کییه وه پیچا تا بیباته وه مال، فکری کرده وه که له وانه یه خاوخیزان پی ناره حهت بنو زیانیان پی بگا. له بهر خودای تهعالا پاراوه. تا خودا کردی به کچیکی له بارو خوش هیکل. به جوریک که رۆزی روخساری ئاوری ده سیبهری چالو بهرده دا و سایه ی زولفی، دووکه لی له روخساری مانگ هه لده ستاند. پاش نه وه بردی بۆ لای مریدیکو فهرمووی وهک مندالانی خوشه ویستی خوی پهروه رده ی بکات. مرید به نه مری شیخ جوولاهو ده بارهینانی کچه دا تیگوشا. کاتیگ گه ورده بوو، دهوری مندالی تیپه پی، شیخ گوتی: کچی من گه وره بووی ده بی میزد بکه ی. له ئاده می و په ری، هر که س دیاری بکه ی ده تدهم به و. کچ گوتی: میزدیکم ده وی به توانا و قودرهت که هه موو کاریکی له ده ست بی. گوتی: مه گه ر بتدهم به رۆژ. گوتی: رۆژ باشه. شیخ رووی ده رۆژ کردو پیی گوت: نه م کچه جوانو له باره حه زده که م بیته هاوسه ری تۆ، چونکه میزدی به توانای ویستوه. رۆژ گوتی: من که سیکی له خۆم به توانا تر نیشانی تۆ ده ده م، که نووری من داده پۆشی و هه موو عالم له نووری جه مالی من بی به ش ده کا. نه ویش هه وره. شیخ له جیوه هاته لای هه ورو مه سه له که ی ده گه ل باس کرد. گوتی: با له من به هیژتره، بۆ هر لایه ک بیه وی ره پیچه کم ده دا. ده ده ستیدا وهک مۆره ی جادووگه رم. رۆیشته لای با و مه سه له ی ده گه ل باس کرد. گوتی: بۆ لای کیو، له هه موومان به هیژتره و به من ده لی، شیتۆکه ی خاکه سار. هاتوچووی بی پرانه وه م به خراپ باس ده کا. وه بی جموجوول له سه ر جیی خوی پان بۆته وه و رۆرو تاقه تی من کارتیکردنی له ودا وهک گۆرانی نه رمه، ده گوپی پیاوی که پدا. شیخ ده گه ل کیو دانیشته و باسی غه مو شادی خوی نه م قسانه ی بۆ کرد. جوابی داوه مشک له من به هیژتره، جه سته م کون کون ده کا و هیلانه له ناو جه رگمدا هه لده کۆلی و هیچیشم ده گه لی پی ناکرئ. کچه که گوتی: قسه ی کیو دروسته. شووی من مشکه. شیخ کچی دا به مشک. گوتی که هاوسه ری من ده بی له جسنی خۆم بی. کچ گوتی: دوعا بکه بیه مشک. شیخ ده سته ی به رز کرده وه، له بهر حه ق تهعالا پاراوه. دوعای قبول بوو. ده سته ی ده ده سته ی یه ک نانو رۆیشت. تۆش هر ئاوی. وه کاری

تو ئه می مه کریازی له بنه وه بهی حه رازاده هه ر ئه م تام بوونه می هه یه .

چه ئی وه ک مارو هه ئی وه ک ماسی

خۆت ساغ که ره وه مار به یا ماسی^۱

پادشای کوندان، وه ک شیوه می بێ دهوله تانه، نه یه توانی ئه م نه سیحه تانه ده گوئی بگریو ئاکامه کانی لیک داته وه . قالاویش هه ر رۆژ هه کایه تی شیرنو په ندو مه ته لی عه جایبو غه رایبی بۆ دینانه وه به شیوه یه ک خۆی ده کرده مه حره م تا سه ره نجام ئاگاداری له هه موو رازو نه یه نییه ک وه ده ست هینا و خه به رو باسه کانی زانی . له نه کاو خۆی ون کردو عه رز قووتی دا و که پاره لای پادشای قالاوان . کاتیک پادشا چاوی پێکه وت پرسی: ماوړاؤک یا عصام؟^۲ جوابی داوه:

ئه وه می پێویست بوو، بۆ خزمه تکردن به پادشا ئه نجام درا . ئیستا ده بی ده ست به کار بین . پادشا گوئی: له رینوینی تو لا ناده یین . رینوینی خۆتمان پی بلی تا فه رمان بده م . گوئی: کونده کان هه موویان له فلان کتونو به رۆژ ده غاریکدا کۆ ده بنه وه . له و نزیکه ش چه رچیلکه و داروبار رۆژه . پادشا فه رمان بدا هیندیک بۆ ئه و شوینه به رنو له به ر درگای ئه شکه وتی دابنن . وه ده جلو په لاسی شواناندا، که له وئ مه پ ده له وه پینن ئاگر هه یه . من چه رلیک له و ئاگره دینمو ده بین داره کانی ده نیم . پادشا فه رمان ده رکا قالاوه کان به بالو په پ باوه شینی بکه ن . کاتیک ئاوه که هه لایسا، هه ر کوندیک بێته ده ر ده سووتی وه هه ر چی وه مینن له به ر دووکه ل ده مرئ .

به م جوژه که گوئی ده ست به کار بوونو پلانیان به پێوه بردو ته واوی کونده کان سووتانو قالاوه کان به سه رکه وتنو شادمانی که پانه وه شوینی خویان . پادشا و له شکر زنده له ئه ندازه قه درو حورمه تی ئه و قالاوه یان گرتو به پێویستیان زانی هه تا ده کری خزمه تی بکه ن . ئه ویش دوعای خیری بۆ پادشا کردو له و نیوه دا به سه ر زیانیدا هات که: هه ر رووداوێکی له م چه شنه له به ره که تو مباره کی ده وله تی پادشایه . وه من نیشانه می ئه م سه رکه وتنه م ئه و رۆژه دیت که ئه و

۱. به مارماهی مانی نه این تمام و نه آن / منافقی چه کنی مار باش یا ماهی .

۲. چت له پشته وه ت قایم کردوه ؟

چاره‌په‌شانه په‌لاماریان دایزو له‌و بابته به‌روایان زانی ئیقدامیک بکه‌ن. وه روژیک له‌کاتی وتووژدا پادشا لئی پرسى که: ئه‌و ماوه دووردریژه چۆن توانیت هه‌لکه‌ی؟ ئه‌ویش ده‌گه‌ل کوند که خیرخوازان له‌هاوده‌می ده‌گه‌ل شه‌پخوازاندا که‌م تاب دینزو پیاوی که‌ریمو به‌خشنده له‌ده‌ست له‌چهری سه‌هه‌نده هه‌لدئ. گوتی: هه‌ر وایه، به‌لام عاقل بۆ ره‌زامه‌ندی سه‌روه‌ری خۆی، له‌گرفتاری خۆ ناشاریته‌وه، وه‌هه‌ر کویره‌وه‌رییه‌ک بیته‌پیش وه‌ک یاری دلخوازو دلبه‌ری روو وه‌ک مانگی شه‌وی چاره‌ده، به‌مه‌یلو ئیشتیاوه ده‌باوه‌ش ده‌گرئ. وه‌خواه‌نی هیممه‌تو وه‌ی‌به‌رز به‌هه‌ر نامرادییه‌ک وره‌له‌ده‌ست نادا و ناره‌حتیو به‌زیوی تیدا دیاری نا‌کا و له‌هه‌ر جیگه‌یه‌ک کاری که‌وره‌و رووداوی مه‌ستیار روویدا و له‌واندا عی‌لو خزم‌وکه‌سو مولکو سه‌رزه‌مین له‌ده‌ست‌چوون، ئه‌که‌ر له‌سه‌ره‌تادا بۆ پاشه‌کشه‌پیکردنو شکستی دوژمن، هیندیک دانواندن هه‌بۆ هیندیک زیلله‌ت قبول بکری، چون‌قه‌رار له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که له‌کو‌تاییدا فه‌تحو سه‌ره‌که‌وتن ده‌ست که‌وی، له‌لای پیاوی زانا زۆر قورسو گران نییه. که‌خواه‌نی ریبازو شه‌ریعه‌ت ده‌لئ "مَلَکُ الْعَمَلِ خَوَاتِمُهُ"¹.

ئهم تۆزه که‌ئهمۆکه‌ده‌چیته‌ده‌مو لووت

سب‌ه‌ینئ ده‌نیته‌ده‌می تو‌قه‌ندی فتوحات²

پادشا گوتی: له‌عه‌قلو زانایی کوندان که‌میک باس بکه. گوتی: له‌نیو ئه‌واندا هه‌چ زیره‌کیکم نه‌دی، بێجگه‌له‌و یه‌که‌یان که‌برپاری کوشتنی منی ده‌دا و ئه‌وانیش بیروپای ئه‌ویان پئ سستو نابه‌جئ بوو. وه‌نه‌سیحه‌ته‌کانی ئه‌ویان به‌گوئ نه‌گرت. لانی که‌م فکریان له‌وه‌نه‌کرده‌وه که‌من له‌نیو قه‌ومی خۆمدا پێگه‌و پایه‌مه‌بووه‌و به‌خواه‌نی هیندیک زیره‌کی و زانایی ناویانگم رویشتوووه‌و له‌وانه‌یه‌پیلانیک بگێرم، نه‌بۆ خۆیان عه‌قلیان پتی گه‌یشتو نه‌گوئیان دا قسه‌ی دلسۆزانو نه‌رازو نه‌ینیه‌یه‌کانیان لئ شارده‌وه. وه‌ده‌لئ: "پادشایان له‌شارده‌وه‌ی که‌نچو خه‌زینه‌ی رازو نه‌ینیدا ده‌بئ زۆر وریابن، به‌تایبه‌تی له‌

۱. پێودانگی کردار، ئاکامو کوتایی کاره.

۲. گردی که‌همی تلخ کند کام تو‌امروز / فردا نه‌داندن تو‌شکر فتح.

دۆستانی هیواپر او دوزمنی نیکه ران" پادشا گوتی: من وای بۆ ده چم سته مکاری و کزی و بریاری وه زیران بوو به مایه ی تیدا چوونی کوندان. گوتی: هر وایه که ده فهرمووی. که م که س هیه سهرکه و تنیک وه ده ست بیئو و مله پوی نه کا. وه هاوده می ژنانی زۆر پیخۆش بی و ریسوا نه بی. وه له خواردندا زنده رووی بکا و نه خۆش نه که وی. وه گوئی بداته وه زیری ناحالی و ناوری او تووشی شکست نه بی. وه گوتوویانه له بادی هه واو مه غرووران نابی چاوه پوانی مه تحو سه نات هه بی. نه ده روون چه پهل دۆستی زۆری ده بی. وه نه بی نه ده ب پله و پایه ی گه وری ده بی. وه نه به خیل چاکه ی پیده کری و نه ته ماعکار به بی گونا می ده می نیتته وه. نه ملکو مه مله که ت به پادشای زالمو مله وپ که وه زیرانی چه پهل بیرو پای هیه، به پیره ده چی.

پادشا گوتی: زه حمه تنیکی سه ختت به سهر خۆتدا بار کردو به پیچه وانه ی مه یلی خۆت بۆ دوزمنت دانه واند. گوتی: هر که س زه حمه تنیک بکیشی که قازانجیکی تیدا چاوه روان ده کا، ده پیشدا ده بی ئیفاده ی بی چی و نه نگو عاری بی وه خت له خۆی دور بکاته وه. چون پیای ته واو به و که سه ده لاین کاتیک لی برا کاریک نه نجام بدا، پیش هه موو شتیک ده ست له گیان بشوا و به دل ناماده ی سهردانان بی. نه و جار قه ده م ده مهیدانی مهردان بی. وه به گوئی پادشا گه یشتوو که ماریک ناماده ی خزمه تکردنی بۆ قیک بوو، چون ئاسوده یی و هه سانه و ی له م کاره دا ده دیت.

پادشا پرسى: چون؟ گوتی: ده گیزنه وه پیری رووی ده ماریک کردو بی هیزییه کی ته واو هه موو له شی داگرتو له راو که وت. سهرگهردان بوو. سهری له کاری خۆیدا سووپما بوو. که بی بژیو ژیا نی بۆ ناچیتته سه رو بی قه وه تو هه ره که تیش راوی بۆ نا کری. فکری کرده وه که لاهه تی ناگه پیتته وه و نه یکاش لانی که م پیری پایه دار بوايه. وه له زه مانه، چاوه پوانی وه فابوون و به گه پو ده وری فه له ک هیواداریوون، هه وه سیکه که هیه عاقلنیک فکری خۆی پیره خه ریک ناکا. چون ده ئاودا به دوا ی تۆزو خۆله وه بوون و له ئاور داوا ی سهرماکردن، سه ودايه که که به ره می سه فرای گر گرتوو.

رابردو بەكەس ناگە پۈتتۈ. ۋە را ۋ تەدبىر بۇ داھاتو زۆر گرىنگە. ۋە لەجىلى لاۋەتى ئەزموونىكى كەم ھەيەكە دە باقى تەمەندا دەۋامى زيانو مەعشىت بەھۇي ئەۋ بەرھەم دى. ۋە مەن دەپن زىدەخۋازى لەسەر دەرگەم. بىناغەي كار، لەسەر رەۋتى خۇ ئازارنەدان دابمە زىننەمۇ لە گرفتارىيەك كە دىتە سەر رىم روۋ ۋەرنەگىپم. كە ئەحوالى دىنيا لە نىۋ ئارامى ۋ دىۋارىدا ھاۋبەشە. پاش ئەۋ قىسانە، رويشتە قەراغ سەرچاۋەيەك، كە بۇقى زۆر تىدابوۋ. ۋە پادىشاھىكى دەستپۇشستويان ھەبوۋ. خۇي ھىتا ھالى جاۋى لە سوۋچىك بەسەر زەۋىدا پان بۆۋە. بۇقىك لىي پىرسى: غەمناكت دەپىنم، چىيە؟ گوتى: جا كەس ھەيە، لە مەن شاينتر بىن بۇ غەم خۋاردن؟ چون بەرىچوونم بە راۋى بۇقەۋە بەستراۋەتەۋە. ئەمۇ توۋشى نەخۇشىيەك بوۋم كە راۋم لى ھەراموۋ گەيومە ئەۋ جىگەي كە ئەگەر يەكشىيان بىگرم. ناتوانم رايىگرم. ئەۋ بۇقە رويشتە لاي پادشا ۋ ئەۋ خەبەرە خۇشەي پىدا. پادشا لە مارى پىرسى كە: بە چ ھۆيەك ئەم بەلەيە بەسەر تۇدا نازل بوۋ؟ گوتى: پەلامارى بۇقىك دا ۋ بۆم نەگىرا ۋ خۇي دە مالى شىخىك ھاۋىشت. مەن بە دوايدا رويشتەم. مالەكە تارىكو كوپى شىخ لەۋى بوۋ. بە قامكى كوپەكەمەۋە دا، پىم ۋابوۋ بۇقەكەيە. ھەر لەۋگەرماگەرما دەندان تىن رۆكردو لەجىلى خۇي سارد بۆۋە. شىخ لە تاۋى مەنەكەي بە دوامدا ھەلدەھاتو نەفرىنى دەكردمۇ دەيگوت: لە پەرۋەردىگارى خۇم دەخۋازم زەلىلو زەبوونت بكا ۋ بىي بە بارەبەرى پادشاى بۇقان. ۋە ئەلبەتتە نەتۋانى بۇق بىگرى، مەگەر ئەۋەي پادشاكەيان بە خىرو سەدەقە پىتە بدا. ۋە ئىستات ھاتوۋم تا پادشا، سۋارى پىشتەم بىن مەن بە ھوكمى ئەزەلى ۋ قەزا ۋ قەدەرۋ چارەنۋوس رازى بىم. پادشاى بۇقان ئەم روۋداۋەي زۆر پىن خۇش بوۋ. ھەستى بە گەۋرەيى ۋ شەرەفو بالادەستىيەك دەكرد كە بە مۇجەزە روۋى تىكردوۋە. سۋارى دەبوۋ ۋ شانازى ۋ فەخرى بەۋ كارەۋە دەكرد. چەندىك بەمبۇرە تىپەرپوۋ، مار گوتى: تەمەنى پادشا دىزى بىن، مەن بىزىۋى تۈمەيەك دەپن ھەيە تا بىزىمۇ ھىزىك دەبەردا بىن ئەم ئەركە راپەپىتم. پادشا گوتى: بەلى، ۋايە، عىلاج نىيە. ۋە بۇ ھەر رۆژك دوۋ بۇقىيان بۇ دانا، دەخۋاردن ۋ

به مجوره گوزهرانی ده کرد. وه به حوكمی نه وهی كه نه م كاره به قازانجی بوو، نه م نیشهی پی شهرم نه بوو. وه جلو به رگی عه یبو عاری ده بهر نه کرد.

وه نه گهر من سه بریكم كړد پی هر نه م میزاجه ی هه بووه. چون بوو به مایه ی تیدا چوونی دوزمنو نه جاتی هوزو گه لی خوم. هر وه ها ده توانین دوزمن به نه رمی و به مودارا زووتر تیدا به رین تا به شهرو پیكدادان، وه لیږه وه به كه گوتوویانه "عه قل باشتره له نازایه تی". چونكه یهك كهس هر چه ند نازا و نه به زیس بی و به ته نیایی ده كه سان به زه ویدا دا، زور زور ده توانی بیست كهس به زینتی و له وه پتر ناتوانی. به لام پیای زانای قوول ده توانی به فكریك ولاتیك بشیوینی و له شكریكي گه وړه و گرانو هریمیكي ناوه دان تیكوپیك بدا و ژیرووی بكا. وه ناگر به و هه موو گپوتینه وه كه هه یه تی، نه گهر ده داریك بهر بی هر نه وهنده ی لی ده سووتینی كه له سه ر عه رزه. كه چی ناو به و نه رمو نیانییه وه كه هه یه تی، گه وړه ترین دار له ره گو ریشه وه هه لده كه نی. كه ئیدی سه ره لته داته وه.

چوار شت هه ن كه بهروكه و كه مه كه یان ده بی به زور بزانی؛ ناگرو نه خویشی دوزمنو قه رز. وه نه م كاره به پته وی و دروستی را و بوچوونی پادشا و شكومه ندی و به خته وه ری ده ولتی نه و به نه نجام گه یشته. وه گوتوویانه: "نه گهر دوو كهس بیانه وی كاریكي گرینگ راپه پینن. نه وه یان سه ر ده كه وی كه گه وړه یی پیاهه تی و جوامیری تیدا هه یه. وه نه گهر تا ئیره به رانه بهر هاتنه وه، نه وه ی به وړه تره، ده بیاته وه؛ نه گهر دیسان وهك یهك ده رچوون، سه ركه وتن بو نه و كه سه یه كه دوستو یارو یارمه تیده ری زور بی. وه نه گهر له وه شدا یه كسان هاتنه وه، نه وه یان ده بیاته وه كه به ختی بلندو به هیزی هه یه".

وه زانایان گوتوویانه: "هر كهس ده گه ل پادشایهك كه سه ر خویشی سه ركه وتن، توویشی هه لی نه كړد بی و له ترسو خوئی هه لاتن ناسوده بی، دوزمنایه تی بكا، هرگی بو خوئی كړیوه و ژیا نی ده گه ل ترسو دله راوكنی به پیوه بردووه، به تاییه ت پادشایهك كه وړه كارییه كانی روودای گه وړه و گران لی شاراهه نییه. وه جیگه ی نه رمی و تووړه یی و قینو ره زامه ندی و په له و پشود ریژی

لئ تیک نه چئ، وه مهسله هتئ نه مړؤ و سبه ی. وه له سهره تاي کاراندا بير له ناکامو بهر مه مه کان ده کاته وه و کار ناسانی پټو یست نه نجام ددها و هېچ کات لایه نی سه برو دلدانه وه له بير ناکا و یاسای ترسو سیاست به کم ناکرئ. وه نه مړؤ هېچ پادشایه ک ده گرتنو داگیرکردنی ولاتانو پاراستنی مه سله کو ریازاندا نه و ده سه لاتیهان نییه که ئیراده و ریایی پادشا هیه تی. وه ده باره یئانی خزمه تکارانو راکټشکردنی سهرنچو ره زامه ندی خه لکاندا، نه و هه موو لوتفو سوژه و چاکه کردنه ناکرئ که پادشا به ته دبیرو ته لقینی ده وله تو ریئوینی به خته وه ری نه نجامی ددها. وه بؤ نمونه نه فسی عزیز ی خوی بؤ بهنده کانی فیدا ده کا.

پادشا گوتی: راپه راندنی نه م نه رکه و تید اچوونی دوژمنان له سایه ی ته دبیرو رای توو ریئوینی و دلسوژی تووه هاته ده ست. وه ده هر کاریکدا که باوه پم به چالاکی و تیکو شانی تو کردوه، بهر هه مو ناسه واره که ی به م شیوه یه خوی ده رختووه. وه هر که س هه وساری کاران به وه زیری دلسوژ بسپیئ. هه رگیز ده ستی تیشکان ناگاته داوینی به ختو یه غبالئ و پئی کاره سات به هه ری می به خته وه ری نه ودا تینا په پئ. سه مه ره تر نه وه بوو که تو ماوه یه کی دوو رو درئژ له مالی دوژمن مایه وه و قسه یه کت نه کرد که ئیرادت لئ بگرنو ببیته هو ی نفره تو شکو گومان. گوتی: له هه موو کاریکدا ره وشتی جوانو عاده تی پادشا سه رمه شقم بووه. له قه ده ر تیگه یشتنی خؤم له خه سلته بهرزه کانی نه و که لکم وه رگرتووه. وه کاره گرینگه کانی پادشام له هه موو ره هه ندیکدا ره چاو کردوه. وه گه یشتن به ئامانچو سه رکه و تنی داخوازه کان له سایه ی په پیره ویکردنی ئاکارو کاری پادشا وه ده ست هاتووه. چون پادشا له سایه ی هه مدی خداوه ره سه نایه تی و ته دبیری نه نگیوه هه یبه تو شان و شکوی شاهانه ی تیدا کو بؤته وه.

پادشا گوتی: له نیو خزمه تکارانی درگادا تو م واهاته بهر چاو که لوتفی گوتارت ده گه ل جوانی کردار بهرانبه رو ئاویتته بوون. وه له تواناتدا بوو، به ئیراده ی به یئزو لیها تووی خؤت نه م کاره گرینگه راپه پئی تا خودای مه زن به

به ره که تی کارزانی و مباره کی ئیراده ی تو نه و سه رکه و تنه ی به نسیب کردین؛ که بو من غه میکی گه وره بوو، نه شیرینی ته عامو شه رابی تیدابوو، نه له ززه تی نارامی خو. چون هر که س ده گه ل دوژمنی سه رکه و تووی قه هار تی که وت تا زه مانیک که له ده سستی رزگار نه بووه، شه و له روژو سه ر له پاو، که وش له مه ندیل، لیک ناکاته وه! وه زانایان ده لئین "نه خویش تا له نه خویشی چاک نه بیتسه وه، تام له خواردن ناکا و باره بهر تا باری گران دانه نی ناحه سیته وه. گه لیش، هه زار سال تا له لای دوژمنی ده ست دریز که ره نه مین نه بی ناگری سینه ی دانا مرکی". ئیستا بوم بگپره وه، نه خلاقو ره و شتی پادشای نه و انت له به زمو ره زما چون هاته بهر چاو.

گوتی: بناغه ی کاری ئوم له سه ر خۆبه زلزانو به خویشینو سه رمه سستی بی جی، هاته بهر نه زه ر، به و حاله شه وه سستی و دامای پپوه دیار بوو و له به ره ی را و بوچوونی راست بی به شو له سه ره تی فکری باشو به خیر بی نسیب. وه هه موو لایه نگرو پپره وه کانی له م ده سسته بوون. ته نیا نه وه یان نه بی که رای له سه ر کوشتنی من بوو. پادشا پرسى: کام خه سلته تی نه و یه که یانت به گرینگ هاته بهر چاو که نیشانه ی عه قلو زانیی نه و بوو؟ گوتی: یه که م، فتوای کوشتنی من. یه کی دیکه ش نه وه بوو که هیچ نسحه تیکی له پادشای خو ی درین نه ده کرد. هر چه ند ده یزانی که پادشا په سندی ناکا و کار ده کیشیته رووگرزی و ناخویشی نیوانیان. وه له و باسه دا ری پپره سمی فه رمانبه ری راده گرتو گه رنکه شی و ده مه قاله ی نه ده کرد. وه قسه ی به نه رمو نیانی و حه کایه تی به ری و جی ده گوت. وه لایه نی ریزلینان و کرپویشی به ته وای ده بهر چاو ده گرت. وه نه گه ر ده کاره کانی پادشادا هه له و خه تایه کی دیتبایه به زیانیک پی ده گوت که درگای تو پپه یی به سه ریدا نه کراباوه. چون هه مووی ده قالبی په ندو مه ته لو نه زیله دا ده گوت. وه عه بیبه کانی دیترانی له کاتی حه کایه تکردندا ده ستنیشان ده کردو خو ی هه له کانی خو ی، وپرای نه وانی دیکه باس ده کردو به هانه یه کی به ده سسته وه نه ده دا که نه وی پی ته من بکه ن. روژیک گویم پپوه بوو که به پادشای گوت: دنیا داری پیگه یه کی به رزو ده ره جه یه کی عالی هه یه. وه به

تيڱڙشانو ٿاره زوو ڪه س پٽي ناگا. وه بيڄگه له روڊاوي باشرو يارمه تي بهخت، به دهست نايه. وه زه ماننيڪ پٽي گهيشتي دهبن له لات عهزيز بيو ده راگرتزو پاراستنيدا زه حمهت به خوت بدهي. وه نئستا وا باشتهر ڪه ده کاراندا غه ڦله تو ڪه تره خه مي ڪم بکريته وه. وه ڪاره گرينگه ڪان به ڪم به راورد نه ڪرين. چون له سهر پٽ مانه وهي مولڪو راوه ستاوي ده ولته به بن ورياي ته واوو دادگهري داگرو راي دروستو شمشيري تيڙ مومڪين نابي، به لام گوڻيان نه دا قسه ڪانيو دلسوزي و ريتونييه ڪاني قبول نه ڪرا. به ره مه ڪه شي نه وه بوو ڪاروباريان به چهو راستدا شيوا. نه له عه ڦلو تيبينييه ڪاني نه و فايده يه ڪ به ڪه س گهيشته نه نه ويش به وه موو عه ڦلو زانايي خويه وه له وه لايه رزگاري هات. نه وه يه داستاني دووره پهريزبون له مه ڪرو فيلو فره جي دوڙمن، هر چند ڪه خو به ليقه وماوي زه ليلي نشان بدا. ڪه ڦالو وڻي ريوه له وه تهنيا، به وه موو ڪزيو له جهری خويه وه، تواني دوڙمني به هيڙو به توانا به م شيويه تيڱه وپيڇو له ناويان به ري. نه وه هه مووي دهگه پيٽه وه سهر نه فامي و ڪم ناوه زي نه وان. نه گينا هه رگيز به وه مه به ستو مراده نه دهگه يشته وه سهر ڪه وتنهي به خه ونيش نه ده بيني. پياوي زانا ده بن به چاوي په ند وه رگرتزو به خوداچوونه وه له م باسو خواسانه وردبيته وه به گوڻي عه ڦل بييسي و حقيقيهت بناسي و بزاني ڪه نابي باوه پ به دوڙمن بکا. وه دوڙمن، با ڪزيش دياري بکا، به ڪم نه گري. وه به دهست هيڻاني دوستي بڙارده و شايسته، ده بن به سوو ده نديترين بازرگاني و پرپه هاترين زه خيره دابندرئ. وه نه گه ر بو ڪه سيڪ نه م دوو لايه نه دابين بکري ڪه هه م دوستانو لايه نگران رازي رابگري وه م له دوڙمناني غه ددارو دڙيه راني مه ڪڪار بتواني نه مين بن، ده گاته تروپڪي مرادو ناخيرين سنووري بهخته وهري له هه ر دوو دنيا دا.

وَاللهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ لِمَا يُرْضِيهِ

مهيموون و رهقه - جه گايه تي سهره كي

راي گوتي: داستاني خو پاراستن له پيلانو نازاوه گيړي دوزمني پرفروفيلم بيسست. ئبستا داستاني كه سيكمان بو بگيړه وه كه بو وده ستهيناني شتيك زه حمت ده كيښي و پاش گه يشتن بهو شته، قه دري نازاني تا نه وه ي له ده ستي درده چي.

به ره همهن گوتي: وده ستهينان ناسانتره له راگرتنو ناگاليبون. چون زور شتي به هادار به يارمه تي رووداي باشو مده دي روزگار، بن ماندووبون وده ست ده كهن. به لام راگرتنيان بيجه له را و ته دبيري نه نكيوهر، به هيچ شتيكي ديكه مهيسر نابي. وه هر كهس له گورپه پاني عه قلدا پياده بي و جلو به رگي دوربيني و وريابووني له به ردا نه بن، نه وه ي به ده ستي هيناوه زور زوو بلاو ده بن و له ده ستي دا ته نيا نه دامه تو جه سره ت ده مي نيته وه. وهك چون رهقه بن زه حمتي زور مهيمووني ده داو خستو به نه زاني به باي فه نايدا دا.

راي پرسى چون؟ گوتي: له دورگه يه كدا مهيموون زوربون كه پادشايه كيان به ناوي "كاردانه" هه بوو، خاوه ن شكو، به هه بيه ت، وه سياسي ته واوو فه رمانى رويش تو و دادگه ري داگرى هه مو و لات، كاتيک ده وراني جه واني كه به هاري عومره و فه سلې خوشگوزه راني، تيپه پي سستي و داته پيوي ده وراني پيري له هه مو لايه كه وه سه ري هه لدا و بوو به هوي نه ماني توانايي له شو كه محوكمي چاو...

خۆزگه لای گه رابایه وه رۆژیک
 بیزانیبا چی دهگه‌ل کردوی پیری
 ئه وه روونه‌ی وهک گرکانی ناگر بوو
 ئیسته ساردو سپه وهک زمهریری
 ئه وه ماسوولکانه‌ی وهک پۆلا پته‌ویون
 ئیسته نه‌رمو شلن هر وهک هه‌ویری
 گوێ نابیس، چاو که محوکه، پێ سسته
 ده ژووریدا پان بوویه به پیری

وه عاده‌تی زه‌مانه‌ خۆی هر نه‌وه‌یه که ته‌پو پارای جه‌وانی به هه‌لپه‌روکاوی
 سیسی پیری ده‌گۆرپته‌وه‌و زه‌بوونی ده‌رویشی و نه‌داری به سه‌ر شکۆی
 ده‌وله‌مه‌ندیدا ده‌سه‌لاتدار ده‌کا.

گێژه‌لووکه‌ی به سامو توندی خه‌زان
 که په‌لاماری برده باغو ره‌زان
 ده‌شکێنی نه‌مامی شلکو ته‌پ
 گوڵی بۆنخۆشو گه‌ش ده‌کا په‌په‌پ
 ئه وه گوڵه‌ی باغی پێ ده‌رازاه
 داخه‌که‌م ئیسته هه‌لپه‌روکاوه

زه‌مانه‌ خۆی ده‌ خشلو زیوه‌ری بووکاندا نیشانی جیهانیان ده‌دا، جه‌وانی
 رواله‌تی کردۆته یارمه‌تیده‌ری غروورو خۆه‌لمساندنێ نه‌فامانو خسته‌نه
 به‌رچاوی شتی بێ قیমে‌تو ناعسل ده‌کاته هۆی فریوخاردن و ته‌ماع و خۆکوته‌نی
 به ته‌ماعان. تا هه‌موو ده‌که‌ونه داوی به‌لاو په‌تای ئه‌و و ده‌بنه‌دیلی هه‌وا و مرادو
 مه‌نزووری ئه‌و. له نگریسی ده‌روون و مه‌کری سروشتی ئه‌و غافل و له په‌ستی و
 نزمی میزاج و ته‌بعی و له‌رزوکی و رووخه‌کی په‌یمان و به‌لینی ئه‌و بێ خه‌به‌رن.

مه‌به‌سته دل به دنیا بێ وه‌فایه
 هه‌موو ئاكارو کساری نا‌په‌وایه

لە بېستونى بېرسىن بەزمى فەرھاد
 ھەتتا پېتەن بلى ئەو ماجەرە
 كە ھەر كەس عەشقى دنيای لە سەر بى
 لە خۇپا ماندوۋە رەنجى بە بايە

وھ پياۋى تېگە يىشتوۋ، روۋ دەۋ باسانە ناكە و دلى نادا بە پلەۋپايەك كە دەۋامى نىيەۋ زوۋ فەشەل دەبى. وھ روۋ دەكەتە كەسبى خىراتى دنيای باقى. چونكە، پلەۋپايەۋ عومرى دنيە ناپايەدارە. وھ ئەگەر مالىكىش كۆ بىرئىتەۋە، لەسەر لىۋى گۈپ دەبى بەجىي بىلى. تا سەگەنى ددان تىزكردوۋ، تىي بەرىن كە "مىراتى حەلالە".

بەلىۋ وردەۋردە، باسى پىرىۋ كەنەفتى "كاردانە" بلەۋ بۆۋە. ترس لە پادشا ۋەھىيەتى ئەۋ لە كەمى دا. لە خەزمەكانى لاۋىكى تازە پىگە يىشتوۋ پەيدابوۋ كە شوئىنەۋارى بەختەۋەرى لە نىۋچاۋانيدا خۇى دەنۋاندو نىشانەى دەۋلەتۋ ئىقبال دە ھەلسۈكەۋتيدا ديار بوۋ. وھ شايستەبوۋنى بۆ پادشاىەتىۋ دنيادارى ئاشكرا بوۋ. لە سەر پىي خۆ ۋ سەرىەخۆ بوۋ، كەردنەۋەى درگەى سىياسەتۋ ئامادەكەردنى پىپراگە يىشتىنى ۋلات بۆ ئەۋ ديارى كرابوۋ.

وھ بە وردەكارى پىلانۋ ھىلە دلى لەشكرى ۋەدەست ھىنا ۋ دلدانەۋەۋ مىھرەبانى دەگەل رەعيەت دەست پىكرد، تا دۋستى ئەۋ لە دلداندا جىي خۇى كەردەۋەۋ دلى ھەموۋان بۆ پىرەۋى لە ئەمرو فەرمانى ئەۋ ئامادە بوۋ. پىرى كەنەفتيان لەسەر كار لاۋردو ھەۋسارى دەسەلاتيان دا بە دەستى ئەۋ. بىچارە پادشاى پىشۋو، بە زۆرەملى دەۋايە دوۋر كەۋىتەۋەۋ بېروا. جلو پەلاسى بىردە قەراغ دەريا، كە دارستانىكى چىي، پىر ميوەى لىبوۋ. لەۋى دار ھەنجىرىكى ھەلبۇزارد كە لقو پۆپى كىشەبوۋە سەر ئاۋ. بە ميوەى ئەم دارە خۇى بەرپۆۋە دەۋىردو قانئىع بوۋ. بە تۆبەكارىۋ پەشىمانىۋ دوعا ۋ پارانەۋە تۋشەى ئەۋ دنيای كۆ دەكەردەۋەۋ سەرمايەۋ سامانى رۆزى پەسلەيتىنى بە نوپۇر عىبادەت ئامادە دەكەرد.

بارو بارگەت تێک بنێ تۆشە دەگەڵ خۆت هەلگرە

فکری دواڕۆژت ببێ، ئەم دەشتە دوورو قاقەرە^۱

وێ لە ژێر ئەم دارەدا رەقە یەک نیشته جێ بوو و لەبەر سیبەری دەحە ساوێ .
 رۆژێک مەیموون خەریکی هەنجیر رنین بوو، دەنکیک دە ئاو کەوت . گوتی لە
 دەنگی تێکەوتنە کە بوو . کەیفی ساز بوو و خوشحالییە کەوتە دڵو گیانی و
 هەر سەعاتە ی بە هەوێسی ئەم خوشحالییە دەنکیکی دیکەشی بەردە داوێ
 حەزی لەو کارە دەکرد . رەقە دەیخواردو وای دەزانی ئەم هەنجیرانە بۆ ئەو
 داوێتە خوارو ئەو میهرەبانی و دلجۆییە بۆ ئەو بەپێویست دەزانی . فکری کردوێ ،
 هەیاران بە بێ وە ی ئاشنایی و ناسیاویمان پێکەوێ هەبێ ئەو پیاوێتیەم دەگەڵ
 دەکا ، ئەگەر ئەوجار پێکەوێ ئاشنا ببین ، بێ گومان زۆرتر رێژم لێ دەگرێو
 چاکەم دەگەڵ دەکا . وێ وەها زەخیرە یەکی گرانبایی و نیعمەتیکی گەرێ لە
 هاو دەمی ئەو بە دەست دێ . بانگی مەیموونی کردو خۆی پێ ناساند . جوابی
 خوشی بیستەوێ خوشحالییەکی تەواوی دیتو هەر یەک لەوان ، مەیلیان بۆ
 لای یەکتەر چوو ، بە جۆرێک کە وەک گیانیکی بوون لە دوو جەستەدا و دلێک لە
 دوو سینەدا . بەم دۆستایەتیە ترسو غەمی غەریبی لە دلی مەیموون رەویو
 رەقەش بە خۆشەویستی ئەو پشستی قایم بوو . هەمو رۆژێک دۆستایەتییان زۆرتر
 پەرە ی دەگرتو لێک نزیکبوونەوێان قایمتر دەبوو . وێ زەمانێک بە سەر ئەوێدا
 تێپەڕی . چون دووریو لە ماڵ نەبوونی رەقە درێژە ی کێشا ، هاوسەرە کە ی
 تووشی پەڕیشانی بوو . غەم و حیرەت و پەژارە و دلتهنگی رووی تێکردو حالی
 دەگەڵ دۆستیکی باس کرد . جوابی داوێ : ئەگەر دوا یە تۆمەتبارم نەکە ی ، خەبەری
 حالو ئەحوالی ئەوت بۆ دێنمەوێ . گوتی : ئە ی رۆ بابانێکەم خوشکی ! لە قسە ی
 تۆدا چ شکو بە دگومانییە ک دەتوانن هەبێو لە فەرماشتی تۆدا چون دەکرێ
 تۆمەت لێ بدرێ ؟ گوتی : ئەو دەگەڵ مەیموونێک دۆستایەتیەکی گەرمی دەست
 پێکردوێو دڵو گیانی داوێ بە هاو دەمی ئەو . دۆستایەتی ئەوی لە پێگە یشتنی
 تۆ بە لاوێ خوشترەو ئاگری دووری تۆ بە ئاوی نزیکاتی لەو دادەمرکێنێ . غەم

خواردن بئ سووده . ته دبيريك بكه كه مايه ي ئاسووده يي بئ . دوايه هر دووكيان بيروپايان خسته سه ر يهك . هيچ پلانزو ته دبيريك باشت ر له وه نه بوو كه مهمون بكورئي . وه هاوسهري رهقه به نيشاره ي دهسته خوشكي ، خوي نه خوش خستو له ميترده كه ي پاراوو باسي نه خوشييه كه ي پئ راگه ياند .

رهقه ئيجازه ي له مهمون وهرگرت سه ريك له مالو منال بداته وه . كه گيشته وه ژن نه خوش بوو . دهستي كرد به دلدانه وهو لاواندنه وهو زبائلووسي چاپلووسي گه يانده نه وپه پي خوي . نه لبه ته ژن ، ئيلتيفاتيكي نه كردو به هيچ جور ليوي هه لئه پچري . له دهسته خوشكي پرسى : هوئ ناره حتى و قسه نه كردن چييه ؟ گوتي : نه خوشيك كه له دهرمان ناهوميدو له چاكبوونه بئ هيويا بئ . دلي چون ئيزني قسه كردني پئ ده دا ؟ ميترد كه نه وه ي بيست ، دادو هاواري دهست پيكرودو به سه رو نه ژتوي خويدا دا كه : نه وه چ دهرمانيكه كه له م ولاته گير ناكه ويئو به حه ولو ته قه لا ، دهستي پئ راناگا . زوو پيم بلين تا وه دواي كه ومو دورو نزيك بخوليمه وه نه گه ر گيانو له شم بدهم دريغي ناكه م . جوابي داوه : نه وه دهردي رهحه مه و دهرمانكردني كاري ژنانه . وه هيچ دهرمانيكه نيه بيچكه له دلي مهمون . رهقه كوتي : له كوئ دهست ده كه ويئ ؟ جوابي داوه . راسته دهست ناكه ويئو تومان بو نه وه بانگ كرده وه تا دواچار چاوت به هاوسه رت بكه ويئو ديدار به قيامت نه بي . ده نا نه م بيچاره يه نه هيواي كه مبوونه وه ي ئيشرو نازاري خوي هه يه وه نه چاوه پرواني نه وه ي چاك بيته وه . رهقه له نه ندازه به دهر ناره حه تو خه مگين بوو . وه هر چه ند فكري له ريگه چاره يهك كرده وه هيچي دهست نه كه وت . ته ماعى ده دوسته كه ي خوي كردو به خوي گوت : نه گه ر خه يانه ت بكه مو دوستايه تي و رابردوي پئ له يه كدلي و برايه تي نادیده بگرم له پياوه تي بئ به ش ده بم . وه نه گه ر له سه ر عه ه دو په يمان پئ دابگرمو خوم له غه درو خه يانه ت بپاريزم ، ژنه كه م كه كولله كه ي دينو ئاوه داني مالو سلآمه تي جهسته يه ، ده ته ندووراوي مه ترسيده ده ميئنيته وه . له م ته رزه فكرانه ي ده كرده وه و سه عاتييك له دردونكي و دوودليدا مايه وه ، سه ره نجام خوشه ويستي ژن غالب بوو و برياريدا دهرمان په يدا بكا ، كه شاهيني ته رازووي وه فا به رده كه ي سووك بوو .

بهم برپاره وه گه پاره لای مه میمون. چاوه پوانی و تامه زرویی مه میمون گه یشتبوه نه وپه پی خوی، له وانه بوو چاری پیی بکه وئو لئی تووپه بی [که بو هینده پی چوو]، به لام که چاری لئ کرد هیندیک هیور بویه به گهرمی نه حوالی خوی و باسی مالو منداله که ی لئ پرسى. رهقه جوابی داوه که دهردی دوری له تو وه هام به سهردا زال ببوو، که پیگه یشته وه دم ده گه لیان خوشییه کی وای پی نه دام. وه له ته نیایی تو و لیک هه لبرانی نیوانمان، هر کات بیرم له خزمو قهومان ده کرده وه، عه یشم لئ ده شیوا و عومرم لئ تال ده بوو. وه نیستا چاوه پوانم چاکه یه کم ده گه ل بکه یو مالو مندالی من به دیداری خوت شاد بکه ی تا جیگه و پیگه ی دوستایه تی من ده خزمه ت تودا بو هه موان روون بیته وه. وه نه قه ربا و ده ستو پیوه نده کانم فه خرو شانازی به خویان بکه ن. وه به ته عام میوانداریت بکه ن، به لکوو هیندیک جوابی چاکه و پیاوه تی تو بدریته وه.

مه میمون گوتی: نامان نه که ی دلی خوت بهم شتانه نیگه ران بکه یو دوستایه تی و برایه تی من ده گه ل خوت به گه وره یی من دابینی، که شانازی من به پیاوه تی تو زورتره و نیازو هه وجه شم به دوستایه تی تو زیاده تره. چونکه من له عه شیره تو ولاتو ده ستو پیوه ندو مالو مندال هه لبرایوم. وه مولکو ده سه لاتم، نه به ویستی خوم، به جیه یشتووه. هر چند مولکی بی دهرده سه ری خوشحالی له سایه ی همدی خوداوه، به رده و امتره و دوستایه تی و پیگه وه ژیا نی بی قه ره و هه را شیرینتره. وه نه گه ر پیشتر له وه، شنه ی نه م ناسووده ییه گه یشتبایه لووتمو هه زو خوشی بی خه یالی و قه ناعه تم هه ست پی بکرده یه، هه رگیزاوه رگیز خوم به و ده سه لاتداری و مه مله که ته وه که بیجگه له دهرده سه ری هیچی تیدا به سه نیه، دهرگیر نه ده کردو تووشی نه م حیره تو سه رسامیه ش نه ده بووم.

گوشه گیری و قه ناعه ت دوو نیعمه تن خودایی

سامانو مالی دنیا، مایه ی شه پر و جودایی^۱

وه بهم حاله شه وه، نه گه ر خودای تهعالا، به دوستایه تی و هاوده می تو،

۱. کسی که عزت عزلت نیافت هیچ نیافت / کسی که روی قناعت ندید هیچ ندید.

منه‌تی له‌سه‌ر دانه‌نا‌بامو نیعمه‌تی دۆستایه‌تی تۆی له‌م ته‌نیاییه‌دا پێ که‌ره‌م نه‌کرد‌بایه‌م، کێ منی له‌ چه‌نگالی ده‌ردی غه‌ریبی و دوور ولاتی ده‌ردینا؟ که‌ وابوو به‌م هه‌موو که‌ره‌مه‌ی تۆ که‌ باس‌م کرد، هه‌قی تۆ زیاتره‌و لوتفی تۆ زۆتره‌و نه‌م ته‌عاروفو رووده‌ریا‌ستییه‌ پێ‌یست نییه‌. که‌ ده‌ نێو پیاواندا سه‌فای عه‌قیده گرینگه‌و هه‌ر چی له‌وی تێپه‌رێ و هه‌ژنکی نییه‌. چونکه‌ هه‌موو جۆره‌ گیاندارێک ده‌گه‌ڵ هاو‌نشینی خۆیان له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌دا رێک ده‌که‌و‌ن و ده‌گه‌ڵ یه‌ک داده‌نیشن. وه‌ کاتێک له‌ خواردن ته‌واو بوون ده‌گه‌ڵ یه‌ک ئاسووده‌ ده‌ژین وه‌ دیسان دۆستان نه‌گه‌رچی "بُعْدَ الْمَشْرِقِ" لێک دوور بن، ئارامی ده‌روونیان، مه‌گه‌ر به‌یادی دۆستان، ده‌ست ناکه‌وێ و راحت‌ی نه‌وان بێجگه‌ له‌ خه‌یالی یه‌کترده‌ بوون مومکین نابێ، به‌ خه‌یال پێک ده‌گه‌نه‌وه‌و به‌و هومیده‌وه‌ خه‌و ده‌یانباته‌وه‌.

وه‌ ها‌تو‌چووی دزان بو‌و مالان له‌به‌ر دۆستایه‌تی و نزیکایه‌تی نییه‌. به‌لام بو‌و مه‌به‌ستێک نه‌و هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ وه‌به‌ر خۆیان ده‌نێزو کاتو نا‌کات خۆیان تووشی گرفتاری ده‌که‌ن. وه‌ نه‌گه‌ر دۆستان چێوبازی بکه‌ن، نه‌گه‌ر دۆستان پێ‌ی رازی نه‌بوون نابێ به‌ دوژمنایه‌تی له‌ قه‌له‌م بدرێ. به‌لام چون قازانجێکی تێدا نابینن خۆی لێ ده‌بوێرن. نه‌گه‌ر به‌ه‌وێ بێمه‌ زیاره‌تی نه‌هل و عه‌یالی تۆ و بو‌و نه‌م مه‌به‌سته‌ ده‌سته‌ به‌ کار بم، نه‌وه‌ بزانه‌ که‌ په‌رینه‌وه‌ی من له‌ ده‌ریا مومکین نییه‌. ره‌قه‌ گو‌تی: سواری پشتی خۆمت ده‌که‌مو ده‌ته‌په‌رینه‌وه‌ نه‌ویه‌ری دوورگه‌. که‌ له‌وێ هه‌م نه‌منو ئاسایش هه‌یه‌و هه‌م نیعمه‌تو به‌ره‌که‌ت. هه‌ر وا تێی راخو‌پێ تا مه‌یموون رام بوو و هه‌وساری خۆی دا ده‌ستی ره‌قه‌. کاتێک گه‌یشته‌ ناوه‌راستی ئاو، فکری کرده‌وه‌و ناجوامێری و ناحه‌زی نه‌وه‌ی له‌ مێشکیدا مرووری کرده‌وه‌و به‌ خۆی گو‌ت: غه‌درو بێ‌وه‌فایی ته‌نیا شتێکه‌ که‌ زانا‌یان خۆیان لێ پاراستووه‌، به‌ تایبه‌تی ده‌ره‌ق به‌ دۆستان، نه‌ویش له‌به‌ر ژنان که‌ نه‌ عه‌هدو په‌یمان‌یان دروسته‌و نه‌ مروه‌تو وه‌فایان بو‌و که‌س هه‌یه‌. وه‌ گو‌توویانه‌ "که‌ ناسینی عه‌یاری ته‌واو له‌ زێ‌ردا به‌ هۆی ئاگر ده‌سته‌ ده‌دا، وه‌ تـوانـو تا‌قه‌تی باره‌به‌ر له‌ رووی نه‌و باره‌گران‌ه‌ی که‌ هه‌ڵیده‌گرێ، ده‌ناسرێ، پیاوه‌تی و نه‌مانه‌تداری پیاوانیش له‌ سه‌ودا و مو‌عامله‌دا ده‌رده‌که‌وێ،

به لام زانست، هرگیزاوه رگیز ناگاته نه و نه دازه ی که به سه ر کاری ژنانو که م شهرتی و مه کرو فیلیاندا زال بن.

راوه ستا و له دلی خویدا له م چه شنه فکرانه ی ده کرده وه ده گه ل خوی شهر ی ده کردو نیشانه ی شکو دوودلی تیدا دیاربوو. مه یمون شکی لئ په یدا بوو، پرس ی: ده فکری چی دای؟ مه گه ر ه لگرتنی من زورت بو گرانه و ماندووی کردووی؟ ره قه گوتی: له بهر چی و ده فهرمووی به چ ده لیل؟ گوتی: دیاره ده گه ل خوت شهرت هه یه، له رویشتنه دیا ره تووشی دپوونگی هاتووی. ره قه گوتی: راست ده فهرمووی. من له و فکره دام، که روژی یه که مه تو نه و زه حمه ته وه بهر خوت ده نیی، وه من خیزانم نه خوشه و ره نگه نه توانی باش هه لسووی و نه و جوړه ی پیویسته نه توانین په زیرایی و میوانداری به پیزت بکه ین. مه یمون گوتی: چون بیرو بروای تو ناسراوه و پیت خوشه ره زامه ندی خوشحالی من ببینی، نه گه ر ته عاروفو خو زه حمه ت دان وه لا بنی، زور باشتر ده بن. برواپیکراوی له م به ستینانه دا له رووی خویندنه وه ی ده روونو ده پرینی بیروپا ناشکرا ده بن. وه نه وه ی من له مه پ نیازپاکی و دوستایه تی و باوه پی تو ده یزانم، له ولای نه و قسانه یه که خوت تووشی زه حمه تی ناگاداری و په زیرایی له من بکه ی. دلی خوت به وانه وه ته نگ مه که و با بپوین.

ره قه هیندیک ی دیکه رویشت. دووباره راوه ستا و نه و فکرانه ی تازه کرده وه. به دگومانی مه یمون زیاد ی کردو به خوی گوت: نه گه ر پیاو شکی که و ته سه ر دوستیک، وا باشه په نا بو وریایی و ناگاداری به ری و ده وریه ری خوی بخاته ژیر چاوه دیری و به نه رمی و مودارا بجوولیته وه. نه گه ر شکو گومانه که ی راست بن له نامه ردی و خه یانه تی دوسته که ی رزگار ده بن و نه گه ر شکو دپوونگیه که ی له خو پایی بووه، ده بیته ده به رچاوگرتنی وریایی و نیحتیات که کاریکی عیب نییه و زیانیکی تیدا به دی ناکرئ. وه دل له بهر نه وه پی ده لئن "قه لب" چون جیکه ی ئالوگوپی زوره "انقلاب" که س تی ناگا، له وانه یه هر ساعات مه یلی له شهر بن یا له خیر.

نه و جار لئی پرس ی: هو ی چیه که و زوزوو، ده که ویه غایله و فکرانو له

بەحرى سەرلىشىۋاويدا قېرنەگۈمە دەكەي؟ گوتى: ھەر وايە . نەخۇشى و ناساغى
ژنەكەم پەرىشانى كىردووم: مەيموون گوتى: لە رووى يەكدلىيەو ە منت لەم
دلىنگەرانىيە ئاگادار كىردەو ە . ئىستا دەبى بزانين نەخۇشىيەكەي چىيەو بۆ
مالىجەكردنى دەبى چ بگەين، چارەكردنى بەو بىروھۇشەو ە كە تۆ ەتە، نابى
دژواربى. رەقە گوتى: تەببىيان دەرمانىكىيان بۆ ديارى كىردو ە كە پەيدانابى.
پرسى: ئەو ە چ دەرمانىكە؟ گوتى: دلى مەيموون!

لەو نىو ئاۋەدا بەرچاۋى تاريك بوو. دوۋكەلىك لە مىشكى بلند بوو. بەخۇى
گوت: چلىسى و نەوسنى منى خستە ئەم گىژاۋەو غەلەبەي شەھەتو زالبوونى
تەماع بەسەرمدا توۋشى ئەم تەندووراۋەيان كىردم. ە من يەكەم كەس نىم كە
بەم شىۋەيە فريو دراۋەو قسەي دوۋروويانى لە دلى خۇيدا جى كىردۆتەو ە
تيرى بەلای لە چلەي كەوانى جەھلو نەقامى ە دلى كەوتوۋەو ئىستا بىجگە لە
مەكرو حىلەت ھىچم بۆ نەماۋەتەو ە . ئەگەر بگەومە ئەو دوۋرگەيەو ئەگەر دلىمان
تەسلىم نەكەم لە برسان دەرمرەو لەوئى ئەسیر دەبم. ە ئەگەر بەمەئى دەرپاز بەم
خۆم دەو ئاۋە باۋىم بە ھىلاك دەچمە خەسارى دنيا و قىامەت توۋشم دەبى.
ئەوجار بە رەقەي گوت: رىگەي دەرمانى ئەو خانمە مەستوۋرەيەم دىتەو ە.
زۆر ئاسانە. ە زانايان دەلئىن: "كارىكى باش نىيە كە يەككە لە شىخان،
ئەۋەي بۆ كارى خىرو زەخىرەكردنى چاكە لىيان بوئى، نەيدا و بىگىرپتەو ە.
يا لە پادشايانى رۆزگار شىتەك بۆ خىرو مەسلەھەتى خاسو عام بخوانزو
درىفى بگەن. يا دەگەل دۆستان، ئەۋەي دەبىتە ھۆي ئاسوودەيىو خەسانەو ە
نەياندەيتى". ە من جىگەو قەدرى ئەم ژنە لە دلى تۆدا دەزانم. ە لە
دۆستايەتىمان ناۋەشىتەو ە ئەم دەرمانەت پى نەدەم. ە ئەگەر وا بىر بگەمەو ە،
تا دەگا بە كىردەو ە، لە لای ئەھلى پىاۋەتى چۆن دەبەخشىرىم؟ ە من ئەم
نەخۇشىيە دەناسم. ژنەكانى ئىمەش زۆر توۋشى دەبن، ە ئىمە دلىمانيان
دەدەينىو زۆر توۋشى دەرەو زەحمەت نابىن، مەگەر ھىندىك، كە لە ئاست
ئاسوودەيى ئىمەو چاكبوونەۋەي ئەواندا ھىچ مەترسىيەكى نىيە. ە ئەگەر لەو
شۋىنە كە لىي بووين. خەبەرت دابا، دلىم دەگەل خۆم دىنا. ئەو كارە زۆر بۆ

من ئاسان بوو، که له چاکبوونه وهی ژنی تۆدا راحتیی ههیه و له دووری دڵدا بۆ من ئاسوودهیی. وه له و کۆتایی ژياندا ههوجهم به دڵم نییه. گه یومه جینگایهک که هیچ کارێک بۆ من له هاو ده می دڵ دژوارتر نییه. هیندهی غه مو په ژاره پێدا باریوه، هه ر ده م تۆفانیکی تێدا هه لده ستی و ئاره زووم نه وه یه چاوم پێی نه که وێ و لێی دوور بم. له بیر بردنه وه ی غه می دووری له عێل و عه شیرته و مولکو ته خه ت و تاج، به دوور که و تنه وه له دڵ مه یسه ر ده بی و که م ده بیته وه. وه ماوه یهک له و غه مه جه رگه بو بیره گیان خۆرانه رزگار بم.

ره قه گوته: دلت بۆ به ره لدا کردووه؟ گوته: مه یموون عاده تیان نه وه یه، کاتی که ده چنه زیاره تی دۆستان، بۆ نه وه ی رۆژیان به خۆشی رابری و ده ستی غه م به داوینی هاو ده می نه وان رانه گا، دڵ ده گه ل خۆیان نابهن. چونکه عه م باری غه مو مه ی نه ته و په ژاره یه. وه به مه یلی خاوه نی له سه ر غه م یا شادی هه لو یسته ناکه نو هه ر سه عاتی که عه یشی زو لال، لێلا و ده که نو ته مه نی پر له شادی داماو ده که ن. وه چون ده هاته مه مالی ئیوه، ویستم که هاو ده می دیداری ئیوه به خۆشی تی په ر که م، ئیستاش زۆرم پێ ناچه زه، که هه وایی نه خۆشی نه م خاتو نه م بیسته وه، دڵ ده گه ل خۆم نه به م. ره نگه تو لیم ببووری، به لām نه و تایفه گومانی خراپ ده که ن که به و هه موو دۆستایه تییه که له قه دیمه وه هه یانه، نه وه نده چاکه ی نه کردووه و ئاسووده یی تۆی، به و شته که زه ره ری بۆ من نییه، پێک نه هیناوه. بگه ریوه با به ده ستی پر و ئاماده بینه وه.

ره قه له جیوه گه راوه. متمانه ی په یدا کرد که گه یوه ته مورادو مه یموونی له قه راخ ئاو دانا و نه ویش به هه لاتن خۆی هاویشته وه سه ردار. ره قه سه عاتی که چاوه پروان بوو، پاشان بانگی کرد. مه یموون پێکه نی و گوته: تو که خۆت به دۆست نیشان ده دا، هه موو کات دۆژمنم بووی، کوا شه رته قه رارمان نه وه بوو. من له ده سه لاتدا عومرم به ئاخ ره گه یشتو وه گه رمو ساردی رۆژگارم چه شتو وه له خێرو شه پری رۆژگار ناگا دارم. وه نه مرۆ که زه مانه نه وه ی پێی دابووم نه ستاندوویه ته وه و گه ردوون نه وی به خشی بووی وه ریگرت ه وه. له

ريزي ژير پي كراوانمو له م نه زمونږانه م زوره . وه مه سېلي مه شهووره كه قَدْ
النَّوَابِلَ عَلَيْنَا^۱ وه به پي نهو سهره تايانه هر چي روو بدا له من شاراوو نيبو
هه لوښتي دؤستانو دوزمنانه باش ليك ده كه مه وه . له م قسانه بگه پي وه
مه جليسي پياواندا رومه نيشه و لافي دؤستي و پيمان لي مه ده . چون نه گهر
كه سيك بلې هه موو هونه ريك ده زاني و زور لافي پياو هتسو جواميري لي بدا ،
كاتيك ده وري نه زمونږ بېته گوي ، بې گومان له سهر به ردي تاقى كړنه وه روو
زهر د پته دهر . وه چنه چنه دار له لاي يه كه ده كړي داندرينو نه گهر رهنكيان
بگه نو له رهنك كړنه كه شدا زنده رويي بگه ، كه متر داريك به رواله تو رهنك له
عوود جوانتر دهر ده چي . [هه موو داره كان وهك يه كن] به لام نه گهر هاته باري
سووتاندن عود وه لاي سه روو ده خنو چنارو بې ، ده كه نه ناوردوي حه مام .

با نه وه شت پي بلېم . من وهك نهو كه رهم كه ريوي گوتبووي دلو گوي
نه بوو . ره قه پرسى : نه م حكايت ته چونه ؟ گوتى : ده گيرنه وه شيريك گروي بوو ،
وه ها كزو كه نه فت بوو كه هيزي ده به ردا نه ما و له راو كه وت . ريويي كه ده
خرمه تيدا بوو كه به به رماوي نه و به ري ده چوو . روژيك ريوي له شيري پرسى :
تاي پادشا نه م نه خوشييه عيلاج ناك ؟ شير گوتى : منيش له م ده غده غه يه دامو
نه گهر دهرمانيك ده ست كه وي ، راناو هستم . وه ده لين ته نيا به ميشكو گوي
كه چاك ده بمه وه . ده ستيش ناكه وي . ريوي گوتى : نه گهر پادشا نه مر بكا زو
ده ست به كار ده بمو به به ره كه تي به ختي نهو زور ناكيشي وهك وشترى صالح
كه ريك له به ردي دپته دهر . وه په شمو كولكي پادشا داوهر يوو ، شكوي جواني و
جه مالى هينديك كه سري هيناوه و له بهر نه وه ناتواني له ميشه به روا ته دهر وه .
چون بو هه ييه تو شكوي پادشايي زيانى هه يه . وه له م نزيكانه كانيه كه هه يه و
جل شوريك هه موو روژي بو كووتالو شمهك شوشتن دپته سهر نه م ناوه .
كه ريك كه شمه كي لي دهنن له و ميرگه دا ده له وه پي . ده چم فريوي ده ده مو
ده يه ينم ، وه پادشا نه زر بكا دلو گوي بخوا و باقيه كه ي بكا ته سه ده قه و به لا
كه ردان . شير شهرتي نه زري به جي هينا .

رئوی رۆیشته لای که ره که و درگای قسانی کرده وه . لیتی پرسى: هۆکار چیه
وا کزو له جهره و دالگۆشتی؟ گوتی: ئەم جل شۆره کارم زۆر لێ ده کیشی و
باشیش به خێوم ناکا . ده غه می تفاقى مندا نییه و ناهێلی که مو زۆر به سیمه وه .
رئوی گوتی: رێگه ی خه لاس و ده ریا زیوون ناماده یه . ئەو زه حمه تو مه ینه ته بۆ
ده کیشی؟ گوتی: من نیو بانگم مه یه و بچمه هه ر شوینیک له م زه حمه ته رزگاریم
نایه ، وه ته نیا من نیم ، هه موو جسناتی که ر تووشی ئەم چاره ره شیییه . رئوی
گوتی: ئەگه ر به قسه م بکه ی ده تبه مه میرگیک که وه ک دووکانی گه وه ره رفروش
به جه و اهیزاتی ره نگا وه رنگ رازا وه ته وه . هه واکه شی وه ک ته به قی عه تتار به
شنه ی بۆنخۆش و به میشکو عه نبه ر عه تراوی بووه .

وه چه ندیک له مه و به ر که رێکم رێنویتی کردووه ئیستا به ئاسووده یی له و
شوینه خۆش و زه نویره به که یفو شادی ده یگوزه رێنی ، کاتیک که ر ئەو قسانه ی
بیست ، ته ماع وه خۆی خست: که له کی رئوی گرتی و نانی برژی له ئاوری
برسیه تیدا نه سووتا . گوتی: له قسه و رێنویتی تو ده رناچم چون ده زانم له رووی
دۆستو به زه وه ئەم چاکه یه م ده گه ل ده که ی .

رئوی وه پیش که و تو که ری هینا به رده می شیر . شیر په لاماری دا و برینداری
کرد ، به لام بێ فایده بوو ، که ر بۆی ده ریا ز بوو . رئوی له بێ هیزی شیر که میک
سه ری سوورما و پاشان گوتی: بێ نه وه ی لازم بێ و قازانجیکی تیدا به سته بێ ،
ئازاردانی هه یوان له پته وی عه قلو ئیراده به دووره . وه ئەگه ر کوشتن نه نجام
نه درا ، کام به دبه ختی له وه زۆرتره که پادشای من نه توانی که رێکی له پو لاواز
بکوژی . شیر ئەم قسه یه ی پێ ناخۆش بوو . فکری کرده وه ئەگه ر بلیم ته نبه لیم
کردووه به سستی بیروپا و شکو دردۆنگی تاوانبار ده کریم . وه ئەگه ر ددان به
بێ هیزی خۆمدا بینم ، ده بێ قبول که م له کار که و توومو عاجزم . ناخری گوتی
که: هه ر چی پادشایان ده یکه ن ، پێویست ناکا ره عیه ت بیزانی و لیتی ئاگادار
بێته وه . فکری هه ر که س ناگاته ئەو پله یه که له بۆچوونی پادشا تیگا . له م
پرسیاره بگه پێ و فیلیک بکه که ره که بێته وه و پاکی بیرو بۆچوونی تو به و کاره
روون ده بێته وه و له نیو وه کانی خۆتدا خۆشه ویستتر ده بی و لوتفی ئیمه ت زۆرتر

ده بئ.

ريوى دووباره رويشته وه . كه ر لئي تووپه بوو كه: منت بۆ كوئى بردبوو؟
ريوى گوتى: فايده ي نيه . ئيستا ده وده ي زه حمه تو كوپره وه رى تو كوتايى
نه هاتوو . وه ده گه ل چاره نووسو ته قديري ئاسمانى پيشده ستي ده ست نادا .
ئه گينا جئى ئه وه بوو كه ترست رئ نه نيشئ و زوو بگه پئيه وه . چون شير
له روى خوشه ويستى و ئاره زوومه ندى ده ستي بۆ تو دريز كرد . ئه و بۆ ئه م
هاوده مييه په له ي كرد . ئه گه ر هئندىك راوه ستاباي هه موو چه شنه لوتفو
كه ره مو چاكه يه كت ده بينى . وه من له م ريئوئنييه ي خوئدا رووسور ده بووم . به
زبانى لووسو ده مده مه ي شيرين دووباره كه رى فريو دا و هئنايه وه . كه ر هه رگيز
شيرى نه ديتبوو ، پئى وابوو ئه ويش كه ره وه له جسناى خوئيه تى .

شير روى خوشى نيشان دا تا هئندىك ناموئى به سه ر چوو . ئه وجا له نه كاو
ده ره پى و تىكى شكاند . پاش ئه وه به ريوى گوت: من غوسل ده كه م ، پاشان
دلو گوئ ده خوم . كه چاره ي ده ردى من به م شيوه ديارى كراوه . كاتىك شير
رئى ، ريوى دلو گوئى كه رى خوارد . شير كه هاته وه گوتى: كوا دلو گوئ؟
گوتى: پادشام پايه دار بئ ، ئه گه ر ئه و گوئ و دلى بوايه . كه يه كيان شوئى
بيسترو ئه وى ديكه ش ناوه ندى عه قلو ئاوه زه ، پاش ئه وه ي هه بيه تى پادشاي
[جارى يه كه م] ديتبوو ، گوئى به درؤى من نه ده دا و به مه كرى من فريو نه ده درا
و به پئى خوى به ره و گوپ غارى نه ده دا . وه ئه م مه سه له م بۆ هئنايه وه تا بزاني
كه من بئ دلو گوئ نيم . وه تو له ورده كارىيه كانى مه كرو فروفيل هيج كاميان
پشت گوئ نه خست وه من به عه قلو ئه نديشه ي خوم تىگه يشتمو زور تىكو شام
كه كوپره رئى تاريك ، رووناك بكه مه وه و كارى دئوارم بۆ ئاسان بئته وه . ئايا
ئىستاش چاوه پوانى منى بگه ريئه وه لات ؟ فكرى مه حال به كارت نايه .

رهقه گوتى: ئه مپۆ دان پيدا هئنانو حاشا كردن له لاي منه وه هه ر يه ك شته .
وه برينىك كه وته سه ر نئوانو په يوه ندى منو تو كه به هيج حه كيمو لوقمانىك
يا به مه يلى چه رخو گه پانىكو يا هاوكارى گه ردوونى گه ردانىك ، بۆى نادورزته وه
چاره و ده رمانىك . وه داغى به دناكارى و په ستي و ره زاله ت وه ها له نئوچاوانم

دراوه که له ئاو بردن و سپینه وهی به خه یالیش جیبه جی ناکرێ. غه مو هه سه ره تو
په شیمانیش هیچ سوودی نییه. دل له سه ره خواردنه وهی شه ره به تی دووری ده بین
دابینێمو جهسته خهسته ی لیک هه لێپان بم.

ته نیا بۆ یه کجار خه تاباریم که رد

باری به سه رما، سه نگبارانی به رد

تازیز ماچوو ویم په ی قه ره بووی غه م

هه پرگی کام ده رگا وه بان سه رم که م

ئه م رووداوه چاره نووس بوو، ده با په شیمان و ناھومێد بگه رپیمه وه.

ئه وه یه داستانی ئه و که سه ی دۆستیک یا مالیک وه ده ست دینێ و به نه زانی و

غه قلّه ت له ده ستی ده دا تا بکه ویتته به ندی په شیمانی، وه هه ر چه ند بال لیدا

و سه ره ده قه فه س بکوئێ، سوودی نییه. وه ئه هلی عه قل و ئاوه ز ده بین ئه م

به شه به وردی و تیبینییه وه دووبار بخویننه وه و باش حاڵی بن که ئه وه ی له

مال و سامان و دۆستان و شتی دیکه ش وه ده ستیان هیناوه، ئاگاداری لی بکه نو

له شه نه به باکردن و ده ست بلّاوی خو بپارێزن و هه ر شتیک که له ده ست چوو

به لا لانه وه و پارانه وه ده ست ناکه ویتته وه و غه مو په ژاره ش سوودیکێ نابێ.

خودای ته عالا هه موو ئیمانداران بۆ رێی به خته وه ری رینوینێ بکا.

بِمَنۡةٍ وَرَحْمَتِهٖ

شیخ و فسوس

رای گوتیه به ره همنی: بیستم به سهرهاتی نه و که سه ی که به مرادی خوی
بگا و له پاراستنیدا ته نه خی بکا، تا له ناگری په شیمانیدا بسووتی و له
زیانو زهره رو زه حمت چی تری گیر نه که وی. نیستا داستانی نه و که سه م بۆ
بگیریت هه که له بریارداندا په له بکا و له سوودو قازانجی ته دبیرو ئال وگۆپی
بیروپا غافل بن، پیمان بلن عاقیبه تی کاری به کوئ ده گا و چی به سه ر دی.
به ره همن گوتی:

إِيَّاكَ وَالْأَمْرَ الَّذِي أَنْ تَوَسَّعَتْ
مَوَارِدُهُ ضَاقَتْ عَلَيْكَ الْمَصَادِرُ

که ده لن: خوت بپاریزه له کاریک که ریگه ی چوونه ناوی گوشاده و ریگه ی
دهر چوونی ته نگو باریکه .

هر که س بناغه ی کاری خوی له سه ر وریایی و قورسایی دانه نی، تووشی
نه دامه تو لومه ی دواروژ ده بن و رازاوه ترین خه سله تییک که خودا ئاده مزاده کانی
پن رازاندوته وه، جوانی سه برو خوراگری و فه زیله تی گرانو سه نگینییه، چونکه
سوودی نه م خه سله تانه بۆ هه موو که سه ده که ریته وه هه موو لایه ک ده گریته وه.
نه که ر که سیکیش له هه موو جوړه چاکه و چاکه کارییه کدا ده ست به کار بن و له م
به ستینه دا دهستی که سی پن نه گا، نه که ر زیان پیسی و ده مه راشی تیکه لاو بکا
هه موو هونه ره کانی داده پوشن و بن گومان ته بیاتی ده گۆپی.

لایه نسی سه برو خورپاگری، بیجگه له پته وی وئیراده ی به هیژ، هیچ شتیگ بوی راناوه ستن. په له و هه په مه په سندیده نینو ده گه ل خو و خده ی خاوه ن رایان یه ک ناگر نه وه. له م باره وه حه کایه تی شیخه که م که و ته وه بیر، که به بن تیپوانین که و ته ری تا ده سستی به خوینی ناحق سوور بوو، فسوسی بیچاره ی له خورپایی کوشت. رای پرسى: چۆن بوو؟

گوتی: ده گیزنه وه شیخیک ژنیکی بوو داوین پاکو نه جیب که له جوانیدا عه کسى روخساری یارمه تی گزینیکی به یانانی ددها و رهنگی نه گریجه و په رچه می، به دادی داهاتنی شه وه زهنگ ده گیششت. شیخ زور به ئاواتی منالیکه وه بوو، چون ماوه یه ک تیپه پری به مراد نه گیششت، ناهومید بوو. پاش ناهومیدی، خودا ره حمه تی نازل کردو ژن مندالی وه زگی که وت. پیر زور خوشحال بوو، به شه و و به روژ باسی ده کرد. روژیک به ژنه که ی گوت: به و زووانه کوپیکت ده بن. نیوی چاکى لئ ده نیم. نه حکامی شه ریعه تو ری و په سمی ته ریقه تو خوداناسی زوو پی فیترده که مو له باره یئنان و هیدایه تو په روه رده کردنیدا تیده کوشم، به و راده یه که له ماوه یه کی که مدا کاروباری دینی بتوانی راپه پینى و به هره مه ندى که رامه تی ئاسمانی پی بپری و ناوی پیروزی بکه ویتته سه رزارانو له توره مه ی نه و منال بکه ونه وه که نیمه شانازی به پله و پایه یان بکه یزو چاومان پییان روون بیته وه.

ژن گوتی: رازو ره مزى نه م قسانه ت چییه؟ له کوئ ده زانی من کوپم ده بن. وه ته نانه ت له وانه یه هه ر نه ولادیشم نه بن. یا نه گه ر بشبن، کوپ نه بن. نه وده میش که نافه ریدگار عز اسمُه و علَّت کَلِمَتُه نه و نیعمه ته ی پیداین، له وانه یه که ته مه ن یاری نه کا. له سه ر یه ک نه م کاره دوورو درژخایه نه. وه تو وه ک نه زانیک سواری نه سپی ته مه نا و ئاره زوو بوویتو له مه یدانی لافو که زافدا ته قله داده کوتی. وه حال و نه حوالی تو راست چۆته وه سه ر حالى پیاوه فه قیره که که شیر و روئی به سه ر کوئکی خویدا رشت. زاهید گوتی: نه وه چۆن بووه؟ گوتی: پیاویکی فه قیر و نه دار هه بوو که له جیرانه تی نه ودا بازرگانیک روون دوشاوی ده فروشت. وه هه موو روژئ هیندیکی بو کابرای فه قیر ده نارد که پتی

بژیو بیخوا. کابرا که میکی ده خواردو باقییه که شی ده گۆزه یه ک ده کردو له لایه کی ماله وه هه لیداوه سی. که مکه م گۆزه پر بوو، رۆژنیک چاوی تی بریبوو، فکری لئ ده کرده وه که نه گهر: "ئه م رۆنو دۆشاوه به ده دره م بفروشمو پینچ سه ر مه پی پی بکرمو هه ر مانگیک پینچ به رخ بزین. له به رو بوومه که ی چه ند میگهل وه پی ده خه مو پشتیان پی ده به ستم. که لوپه لی مال ده کرمو مالیکی جوان پیکه وه ده نیتمو له بنه ماله یه ک ژن ده خوازم. بی گومان کورپیکیشم ده بی، نئوی باشی لئ ده نیتمو ده به ر خویندنی ده نیتم، که گه وره بوو نه گهر سه رکیشی بکا، به م عه سایه نه ده بی ده که م. ئه م بیرۆکه یه له میشکیدا توند بوو، هه موو گیانو له شی داگرتو له نه کاو عه سای هه لسو واندو نه یزانی له گۆزه ی دا. گۆزه ده سته جئ شکا و رۆنو دۆشاو به سه ریدا رزا خواره وه."

وه ئه م نه قله م هیتاوه تا بزانی که کردنه وه ی قسه و باس به بی یه قینی ته واو و ریککه وتن له سه ری بی عه یب نابوو سه ره نجامه که ی په شیمانیه. شیخ به م بۆچونه هیندیک وریا بۆوه و چیدی باسی نه کرد تا ژنه که ماوه ی سکپرییه که ی به سه ر چوو. نه لحه ق کوریکي جوانو له به ردلانیشی بوو. جیژنو شادییان کردو نه زریان به شیه وه. کاتیک ماوه ی نه خووشی ژن به سه ر چوو، ویستی برهوا حه مامیک بکا. کورپی به بابی نه سپاردو رۆیشت. سه عاتیک تیه پی. پیای پیادشا هاته شوین شیخ، نه ی توانی راوه ستی، ره گه لی که وت. وه له ماله وه فسوسیکیان هه بوو که پیکه وه له یه ک جئ بوون، به چه ند جوړ پیی ده حاوانه وه. نه وی ده گه ل کورپه که ی به ته نیا به جیهیشتو رۆیشت، هه ر ده گه ل له مال ده رکه وت ماریک به ره و لانکی کورپه که خوشی تا پیوه ی بدا و بیکوژی. فسوس ماری کوشتو منالی نه جات دا. کاتیک شیخ هاته وه، فسوس به سه رو گوێلاکی خویناوییه وه به هه لاتن بۆ لای چوو. شیخ وای بۆ چوو که نه وه خوینی کورپه که یه تی، له هۆش چوو، که وه خۆ هاته وه به عه سا که وته گیانی فسوس کوتای، که هاته ژوره وه، کورپی به سلا مه تی چاو پیکه وتو ماریش له وی به له تو کو تکرای که وتبوو. هیندیک به سینگی و به چۆکی خۆیدا دا و، وه ک بی هۆشان پالی به دیواره وه دا. سه رو سینهی خۆی داده پووشاندو ده یگوت:

سهه بریا نه منداله له دایک نه بویه و من هیندهم خوش نه ویستبا، تا له بهر نه و خوینی به ناحق نه پزاییه و نه کاره ناحزه رووی نه دابایه . چ کاره ساتیک له وه ناخوشر که هه والو هاومالی خوم کوشتو به بن دهلیل جلوبه رگی مه رگم ده بهر کرد .

شوگری نیعمه تی باریتهعالا که له پیریدا مندالیکی به من عه تا کرد، به و شیوه ی که گێرامه وه . وه هر کهس له شوگری نیعمه ت غافل بن، ناوی ده که ویتته دهفته ری گونا هباران و زیگری نه و له لاپه رهی شوکرانه بژیران ده سپدریتته وه . شیخ به مجوره ناره حه تی خوی ده رده بری که خاتوون له هه مام هاته وه و نه و کاره ساته ی چا و پیکه وت، بوو به به شداری نه م په ژاره یه و سه عاتیک باسی نه و رووداوه یان کردو ژن به شیخی گوت: هر کهس ده کاراندا په له بکا، له سوو بو قازانجی سه برو سه نگینی و گرانی بن بهش ده بن .

به م حه کایه ته ده بن وریا بیتته وه و له م نه زمونه عبیره تیک بگری . نه وه یه داستانی که سیک که پیش نه وه ی بریار بدا، ده ست به کار بن . پیاوی عاقل ده بن نه م نه زمونانه بکاته رینوینو سه رقافله و ئاویتته ی بوچوونی خوی به رینوینی زانایان سه یقه ل بکا و له هه موو بواریکدا به ته دبیرو پشوی دریزه وه هه لسه ووپی، له په له و هه له هه ل خوی بیاریزی . تا ئیقبالو ده ولت به سه ریدا برژی . یارمه تی خیرو سه عاده ت بو لای نه و بچی .

والله ولی التوفیق

کتکو مشک

رای گوتی: باسی که سیکم بیستوه که بن فکرو تیبینی خوی ده دنیای
 سه رگه ردانی و په شیمانی هاویشته و ته داوی زیانو زهره رو روزه ره شی. ئیستا
 بوم بگپره وه به سه رهاتی نه و که سهی له راستو چه پو پیئرو پاشه وهی،
 دهسته دهسته دوزمن که ماروی ده دهنو ده که ویتته گپژاوی به هیلاک چوونو
 سه ردانان، پاش نه وه نه جاتی خوی له وه دا ده بینن، دۆستایه تی و هاودلی نیشان
 بدا و جه مالی حالی خوی له تیف بکا و به سلامه تی ده رباز بن و په یمان ده گه ل
 دوزمن به ریتته سه ر. به لام نه گه ر نه وه دهستی نه دا چون ده توانن بۆ لای نهرمی
 نواندن بچن و چون داوی ناشتی بکا؟

به ره هه من له جوابدا گوتی: زۆریه ی دۆستایه تی و دوزمنایه تییه کان پته و و
 قایم نین. وه بن گومان هیندیکیان ده گه ل رووداوه کانی زه من ساریژ ده بنه وه.
 هه ر وه ک هه وری به هاری که گا ده بارینن و جار تاو و ساوه و زۆر له سه ر
 حاله تیک راناوه ستن.

وه دۆستایه تی ژنان و نزیکي له سولتان و خوشه ویستی دیوانان و جوانی
 کوره جیلای له به ردلان، هه مووی نه م حاله ته یان هه یه و دل به به قایان
 مه سپیره. وه زۆر دۆستی هه ن که گه یه وه نه و په پی مه حکه می و پته وی و
 په ره گرتنی به دریزی رۆژگار له گه شه کردندا بووه که چی له نه کاو که لیتنیکي
 ده که ویتن و ده کشیتته دوزمنایه تی و نیوان ناخوشی. واش هه یه دوزمنایه تی

قه دیمو رقه بهری میراتی به ته عاروفو ته وقه یهک کال ده بیته وه و بناغهی
دۆستایه تی و خوشه ویستی داده ریژریتته وه . پیاوی زانا له هر دوو بواراندا، نه
دۆستایه تی ده گه ل دوزمن به یه کجاری وه لا ده نن و نه متمانه ی ته واو به دۆستان
ده کا و وه فاداری نه وان ده کاته پالپشت . نابین له مه کری ده هرو ژه هری ده ور، له
په ریژشانکردنی دۆستایه تیدا نه مین بین . به لام نه وه ی به رژه وه ندی خوی ده ناسن،
دۆستایه تی و نزیک ی له دوزمن به غه نیمه ت ده زانی چون بۆ نه م بوارانه ی باسما
کرد زیانیک له ناو ده با و قازانجیک وه دی دینن . وه هر که س له م بابه ته دا
ریگه چاره ی له به رچاو بین و ریگه ی مه سلّه ته تی له کاتی خۆیدا دۆزیه وه، زووتر
مه قسوودی حاصل ده بین و درگای سه رکه و تنزو گه یشتن به ده ولّه تو نه نگووتنی
به یانه ی به خته وه ری به سه ردا ده کزیتته وه . وه نمونه ی نه م باسه هه کایه تی
کتکو مشکه . رای پرس ی چون؟

گوتی: ده گزپنه وه له فلان شار داریک بوو، له بن داره که ش کونه مشک یکی لئ
بوو. هر له و نزیکه ش مالی کتک بوو. راوکه ران زۆر به ویدا ده هاتزو ده چوون .
رۆژیک راوکه ر داوی نایه وه و کتک ده گیر که وت. وه مشک بۆ دۆزینه وه ی
توعمه یهک له مال هاته ده ر. چاوی به هه موو لایه کدا ده گزپا و ریگه ی تاکی
ده کرده وه . له نه کاو چاوی به گورپه که وت. که دیتی ده ستو پیتی به ستراوه
خۆشحال بوو. له و حالّه ته دا چاوی له پشت سه ری خۆی کردو چاوی به فسّوس
که وت که خۆی لئ مات داوه . رووی بۆ لای داره که وه رگزپا . دیتی کوندیک
خه ریکه په لاماری بدا . ترسی رن نیشتو بیر ی کرده وه: نه گه ر بگه رپمه وه فسّوس
تیمپو دئ . وه نه گه ر له جیی خۆم بمینمه وه، قالاو دیته خوارو نه گه ریش برۆمه
پیش کتک سه ر رتی لئ گرتووم . به خۆی گوت: درگای به لایان کراوه یه و نه نواعی
په تا و نافه ت ده وریان ته نیومو ریگا پر مه ترسییه، به و هه موو گرفتارییه وه ش
نابین دلم داخو پین و هیچ په نایهک بۆ من له سیبه رو سایه ی عه قل نه مینترو هیچ
ده ستگرویهک یارمه تی ده رتر له سالاری هۆشو وریایی نییه . وه نه وه ی دلی به
هیزه و فکری به توانایه، له هیچ حالّه تیکدا ترس به خۆ رن نادا و وه به رنادا و
خۆفو سه رسامی له دلدا جئ ناکا . چون مه ینه تی پیاوی زانا ناگاته نه و راده یه

که عهقل داپۆشی. وه ئاسووده ییش له دهروونی ئهواندا ئهوهندهی بایه خ پێ نادری که پێخه بهریو سه رمه سستی زāl پێو ته دبیر له بیر بچێو ئهحوالی دلی ئهوان وهک قوولایی بهحرانه که نازانی چهنده قووله و دهسست به بنی رانگا. وه هر چی تیی باویژری، تازه چاوت پێ ناکه ویتته وه، ئه و شته قوت دها و شلویش نابن. ئیستا بۆ من هیچ ته دبیری که له وه باشتر نییه که دهگه ل گورپه ناشتی بکه م. چون زه لیله و له ناو داوی به لادایه و پێ یارمه تی من له و به لایه زرگاری نایه. وه رهنگه که به عهقله وه گوێ بۆ من رابگری و قسه ی راستو ناراست لیک بکاته وه و له راستی قسه کانم ئاگادار بێته وه. وه بزانی که مه به ستم فیله و غه درو مه کر نییه. وه به ته مای هاوکاری موساله حه ی من قبول بکا و به مجۆره هر دوو لایه نمان به به ره که تی راستی و ریکه وتن زرگاریمان پێ.

پاشان رویشته لای کتکو پرسى: چ رووی داوه؟ گوئی: تووشی به لا و زه حه تم. مشک گوئی: تا ئیستا بیجگه له راستی شتیکی دیکه ت له من بیستوه؟ من هه میشه به غه می تو شاد ده بووم و ناکامی و تیشکاوی تو م به سه رکه وتنی خو م زانیوه و هر چی له ده ستم هاتبێ به زه ره رو زیانی تو ئه نجام داوه به لام ئه مرۆ له به لادا ده گه لت به شدارمو زرگاری خو م له کارێکدا ده بینم که تو ش به هۆیه وه نه جات ده بین. به و ده لیله و میهره بانم ده بینى. وه بۆ عه قله و تیگه یشته وویی تو شاراوه نییه که درۆت له گه لدا ناکه مو قه سستی خیانه تو دژایه تیم نییه. هر وه ها فسۆس به دوامه وه و کوئد له سه ر داره که ده توانی ببینی و هر دووکیان خه ریکن په لامارم بدن. ئه وانه دوژمنی تو نو ئه گه ر بیعه لای تو ئه وان لیم هیوا بپاو ده بن.

ئیستا وه ره من ئه مینو خاترجه م بکه تا بیعه لاتو مه قسوودی من حاصل پێو ئه و به ندو داوه ش له له شت هه لپرم تا تو ش ره ها بی. ئه م قسه یه ی منت له بیر پێو به راستی و نیاز پاکی من متمانه ت هه پێ، که هیچ که س له وه ده سته پێنانی چاکه و تیگه یشته ی سه عاده ت له دوو که سان پێ به ره تر نییه: یه کیان ئه وه یه متمانه به وته ی که س ناکا و به فه رمایشی زانایان متمانه ی پته و نابن. ئه وى تریان که سیکه، دیتران قسه ی لێ قبول ناکه ن، له قبولی شه هاده و ریوایه تی

ئەو مل با دە دەن و لەو شتەدا کە دەیلێ، زانایان جوابی نادەنەو و من بە پێی
عهەدو پەیمانی خۆم دێم دەلێم:

ئەگەر رەقیب دەگەڵم رێک کەوێ بە یەکڕەنگی

دەلە لە هەر چی کێنە یە دەسپەرەو بە بێ دەنگی^۱

ئەم دۆستایەتیە قبوڵ کەو کارەکە وە درەنگی مەخە، کە عاقل لە کاری
گرینگدا درەنگی و لە مەترسیدا درەنگی بە رەوا نازانی. وە دڵت بە بەقایی من
خۆش بکە، چون بە ژبانی تۆ شادەم، دەزانی مانەوێ هەر کامان لە پێناوی
مانەوێ ئەوێ دیکە دایە. وەک کەشتی بە تەقلائی کەشتیوان دەگاتە قەراخ وە
کەشتیوان بە لیخوڕینی کەشتی خۆی رزگار دەبێ وە راستی من بە تاقیکردنەو
دەردەکەوێ وەک رۆژ ناشرە دەبێ کە گوتهی من ناگاتە باسی عەمەلو
کردەو وەمو کردارم لە سەر ووی گوتارمە.

کاتیکی کتک قسەئێ مشکی بیستو جەمالی راستی لەسەر لاپەرەکانی چاو
پێکەوت، خۆشحال بوو، گوتهی: قسەکانت وە هەق دەچن و من ئەم پێکەاتنە
قبوڵ دەکەم کە خودای مەزن فەرموویەتی: *وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا*.^۲ وە
هیوادارم هەر دوو لامان بەوکارە رزگاریمان بێت. وە من جەزای ئەم کارە لەسەر
خۆم بە واجیب دەزانم و لە هەموو عومری خۆمدا پێی پابەندم مەتبارم. مشک
گوتهی: من چون دەگەڵ تۆ بوومە هاو پەیمان، دەبێ ئەوێ لە دەستمان دێ
بۆ خۆشەویستی و نێوان خۆشی بیکەین. تا ئەوانەئێ لێم قاسیدن و بە دوامەو وە
ناگاداری ئەم لوتفو دۆستایەتیە بێن و دەست لە گونان درێژتر بە قوونی
خوێندا دەن و بگەڕێنەو و من بە ئاسوودەئێ بەند و داوێکانی تۆ هەلێم. گوتهی:
وادهکەم.

ئەوجار مشک هاتە پیشتر. کتک بە گەرمی ئەحوالی پرسی و فسۆس و کوند
بە ناھۆمی رۆیشتن و مشک بە کاوێخو دەستی بە بڕینی داوێکان کرد. گورپە
بڕێک راما و گوتهی: زوو ماندوو و مەلەوول بووی، وە بڕوای من بە کەرەمی

۱. اگر یگانه شوی با تو دل یگانه کنم / ز مهر و عشق دگر دلبران کرانه کنم.

۲. ئەگەر ئاشتییان دەگەڵ کردی تۆش بیکە.

عهـدی ټو له وه زیاتر بوو. نیستا که حاجتت به جیټهاتووه مه گړ نییـه تـت
 گړپووه که ده نه نجامی به لښیدا بیر له بڼ به لښی ده که یتـه وه؟ نه وهی بزانه که
 پته وی عه زمو مه حکـه می بروی هر که س له کاتی نه گبه تیدا تاقي ده کړیته وه،
 چون رووداوه کانی روژگار محـکی پیاوانو کووردهی وه فایه. نه م خو میلکانـدنه
 شایانی ره وشتی که ریمان نییـه و ده گـل عاده تی میړخاسان جوړ ده رنایه. وه
 قازانجی پیاوه تی و به ره دی نازاده گی منت له جی وه ده ست که وت. وه ته مـاعی
 دوژمنانی زوړدارت له کول بـوه. وه نیستا پیاوه تی له وه دایه که پاداشی من
 بده یتـه وه و نه و به ندو داوه زوو هـلـبری و ترسو له رزی رابردو تووړ هـلـبـده ی،
 که نه م سـازانه ی له نیوانماندا رووی دا، دوژمنایه تی کوئی الحـمـد لله و المـنه
 له ناو برد. فه زیله تی وه فاداری و گـوره یی و شـهـره فی نه نجامدانی هـق و راستی
 به سر عه قلو زاناییدا مه شاره وه. عه یبو عاری غـدرو ناحـزی مه کرکاریکی
 کړیـتـو نه شیاوه و که له به ریکی گـوره یه. پیاوی که ریمو جوامیر جوانی ناکارو
 کرده وه کانی خو ی به وانه وه پیسو چه پـل ناکا. هر که س نازاده و ره سـن بـی،
 پاش عه هـدو په یمان، زامیرو باتینو دـرو ژووری خو ی به یه کسانـی دـه رده خا
 و هر وه ها نه گـر بـتـه وئ له و کایه ی نه رده دا فیل بکه ی، لیـت ناشکرا ده بـی و
 عه یبو نیرادت ناشکرا ده بـی، وه له هر جیگایه ک که ره مو پیاوه تی له نارادایه،
 سروشت له نه نجام نه دانی هـق بیزاره و هیممه تی له سر نه وه دانـاوه هـق
 نه نجام بدری. وه پیاوی دروستکردارو به نه خلاق به یه ک خو شه ویستی له
 مهیدانی راستی و نیخلاصدا هـنگاو هـلـده گړی و ساختومانـی دـوستی و راستگویی
 ده گـه یه نیـتـه نه سـتـیره ی که یوانو نه مامی پیاوه تی و خو شه ویستی رازاوه و تیـراو
 ده کا. وه نه گـر له دـه رووندا هـست به ترسو توند و تیژی ده کا، زوو نه م هـسته
 وه لا دهنـی و نه وه له وهک دـه رفـه تـو غـنیمه تی گـوره ده قوژیتـه وه و به سودا و
 موعامه له یه کی پر سوودی دـه زانی، به تاییه ت که متمانـه یه ک له نیواندا هـبی و به
 سویندی قورسو گران پته و کرابی.

وه ده بـی بزانیـن که سزای مه کربازان زوو نازل ده بـی و سویندی به درو پایـه و

بناغی ژیان هه لده ته کینئو ئه و که سهی که به پارانه وه و ته مه ننا نه توانی دهست له ئازارو عه زیهت هه لبرگرتو ده لیبوردنو چاوپۆشیدا پیشدهستی نهکا، له جوانی و جه مالی پیاوه تی بئ به شو له لای جوامیری سه رشۆر ده بی.

مشک گوتی: هه ر که سیگ سویندو په یمان ده گه ل تو بشکینئ، پشتی و دلی زامو برینی زه مانه بیرووخینئ. وه بزانه که دۆستان دوو جوړن: یه کم نه وانه نه که به مه یلو ئاره زووی خو یان دۆستایه تی ده که نو دوو هم نه وانه نه که له رووی ناچاری ده بنه هاو ده م. وه هه ر دوو تاقم له به دوا داچوونی سوودو قازانچو ئیحتیما لی زیانو زه ره ر غافل نین. به لام نه وه ی بئ ترسو نیگه رانی و هان دانی بره وای بئ غه لو غه شی خو ی درگای دۆستایه تی ده کاته وه، له هه موو حالیکدا بره وای پئ ده کړئو هه موو کات ده توانی لی ئه مین بی. وه هه ر چا که یه کی ده گه ل بکه ی له چوارچپوه ی عه قلو ئاوه ز ده ر ناچئ. وه نه و که سه ی که له به ر پیداو یستییه ک په نا بۆ دۆستی که سیگ ده با، پتوه ندی نئوانیان حاله تی جیاوازی هه یه. جاری وایه گه رمو گوپیو تیکه لاوی، جاروباره ش دووره په ریزیو لیکه لبره وای. وه هه میشه پیاوی زیره ک، هیندیک له پیداو یستییه کانی که سیکی له م چه شنه دا بین ده کا. له سه ره خو و به ئارامی نه و کاره ده کا. وه له هه مان کاتدا ئاگای له خو ی ده بی که پاراستنی نه فس له هه موو حاله تیکدا فره زه.

تا به مجۆره هه م به ناویه ده ره ویی له ناو خه لکدا بمینیته وه هه م به مروفئیکی خاوه ن را و تیکه یشتوو بمینیته وه. وه ته وایو تیکه لاوی خه لکی دنیا، بۆ گه یشتن به سوودو قازانچی فره وری به په له یه. وه من نه وه ی وه عۆده م گرتووه نه نجامی ده ده مو له پاراستنی گیاندا زیده وریا بوون به ره و ده زانم. چون ترسی من له تو زۆر تر له و ترسه یه که له و تایفه ی به هیممه تی تو له ده ستیان رزگار بووم، هه مبوو. وه قبولی ناشتی تو بۆ به رگری له په لاماری نه وان لازم بوو. وه دۆستایه تی که له لایه ن تۆوه هاته نئوان، هه م بۆ مه سه له حه تی کاتو له ناو بردنی زه ره رو زیان بوو، که هه ر کاره ی فیللی خو ی هه یه. وه هه ر که س مه سه له حه تی کاتی له به رچا و نه بی، چۆن ده توانین بیژین بیر له عاقیبه تی کاران ده کاته وه؟ من ته وایو به بنده کانی تو هه لده پسینم زه مان ی ده رفه ت راده گرمو

ته نیا گرییه ک بۆ گریوی گیانی خۆم راده گرمو کاتیک هه لیده بپرم که تو ئه رکیکی گرینگتر له په لاماردانی من بۆ بێته پیشو نه توانی گرفتاریم بۆ دروست بکهی. وه به م شیوهیه مشک به ندو داوه کانی بپرو گرییه کی گه وری هیشته وه. نهو شه وه له وێ مانه وه. نهو کاتهی سیمورغی به یانی بالی کرده وه به سه ر ئاسوی رۆژه لاتدا دهستی کرد به سوورپانه وه، راوکه ر، له دووره وه پهیدا بوو. مشک کوتی وه ختی نه وه به باقی نهو کاره ی به رعۆده بووم راپه پینم. ناخرین گریی بپرو پشیله وه ها ترسی رینشتبوو که مشک له بیر چۆه به په له به داریکدا هه لچوو، مشکیش خزیه نیو کونیکو راوکه ر له سه ر داوی هه لپساو که میک راما و به ناره ختی و ناھومیدی گه راوه.

رۆژی دوا یی مشک له کون هاته ده ره وه. له دوور چاوی به کتک که وت. پیتی خو ش نه بوو لیتی وه نزیک که وێ، کتک بانگی کرد که: بۆخۆم لێ ده بویری؟ قَدْ اسْتَكْرَمْتُ فَارْتَبَطُ^۱ له م ده رفه ته به قیمه ته دا زه خیره یه ک به ده ست بینه و بۆ دۆستانو مندالانت دۆستیکی باشو لیتاتوو هه لبرژیه. وه ره پیتشر با پاداشی به زه یی و پیاوه تی خۆت به باشترین شیوه ببینی. مشک، خۆی ده بواردو گورپه کوتی: له چاو پیکه وتن درێغی مه که و دۆستیو برایه تی زایه مه که. چون هه ر که س به زه حمه تی زۆر دۆستایه تی بکیشیته ناو بازنه ی خو شه ویستی و به خۆپایی ده ری باوژی له به هره ی پیوه ندی دۆستایه تی بێ به ش ده بیو دۆستانی دیکه ش لیتی ناھومید ده بن.

نهو که سه م پێ خراپه، دۆستی نه وێ
له و خراپتر که بیگرێو نه یه وێ
یار نه گه ر سه ت که پت هه لتپچرێ
وه ک فه نه ر خپ به وه وه کوو هه وه لێ^۲

وه من منه تباری تو م که زیانو مانم تو نه جاست دا. وه به و شیوه ی له و کاره دا، سه رکه وتن یارت بوو، به خه ونیش بۆ که س نایه ته دی. وه

۱. هه لیک ی باشت بۆ ره خساوه، پیوه ندی بگره.

۲. بد کسی دان که دوست کم دارد / زو بتر چون گرفت بگذارد.

گرچه صدار باز کردت یار / سوی او بازگرد چون طومار.

تا نه و رۆژهی ده ژياندا ماوم ههقی تو فه رامۆش ناکه مو له ته له بی دهرفتهی قهره بووکردنه وه و دۆزینه وهی کاتی پاداش راناوه ستموه هه رچی له ده ستم بی پیشکشی ده که م. زۆر سویندی خواردو زۆر تیکۆشا تا په ردهی دردۆنگی له نیوان هه لبرگێ و ریگای پیکگه یشتن هه موار بکا، نه له به ته بی سوود بوو.

مشک جوابی داوه: له جیگایه ک که زاهیری حال له سه ر بنه مای دۆژمنایه تی دیته به رچاو، چۆن به پیتی چه ند رووداوی سه ره تایی گومانی دۆستایه تی دیته پیش، نه که ر دۆستایه تییه کو تیکه لاوییه ک روو بدا له عه یبو عار به دووره و شکی لی ناکرێ. وه دیسان له جیگایه ک که له ده رووندا شکو گومانیک سه ر هه لبد، نه که رچی به رواله ت رقو کینه له ئارادا نه بی، نابێ سه رنجی پی بدرێ و ده بی له خۆپاریزی و ناگا له خۆبووندا هه یج کۆتایی نه کرێ، چون زیانی زۆره و عاقیبه ته که ی کاره ساته . راست وه ک نه وه وایه: که سیک له سه ر ددانی فیل دانیشی و خه یالی هه سانه وه و خه وتنی له سه ردا بی. بی گومان سه ره وین ده که وینه ژیر پیتی فیل و پازو فلج ده بیته وه .

وه خه لکانی دنیا بو قازانجی خویان دۆست ده گرن و دوری له دۆژمنانیش بو زهره ر نه کردنه . به لام بوونه وه ری عاقل تووشی زه حمه تیک بی که بو رزگار بوون له و زه حمه ته چاوی له دۆژمن بی، وه ده رچوون له چه نگالی به لا بی یارمه تی نه به لایه وه نامومکین بی، روو له دۆستایه تی ده کا و خۆشه ویستی ده رده به ی. هه ر وه ها نه که ر له دۆستیک خه یلافو که م شه رتی ببینی دوری لی ده کا و دۆژمنایه تی ده ست پیده کا . وه بیچووی گیانداران بو شیرخواردن به دوا ی دایکاندا هه لدین. وه کاتیک له و خواردنه بوونه وه، به بی ترسو دردۆنگی، ئاشنایی و ناسیاویش فه رامۆش ده که نو هه یج زانایه کیش نه و کاره به دۆژمنایه تی لیک ناداته وه . به لام کاتیک سوود قازانج بپایه وه، کشانه وه ش له عه قل نزیکتر ده بیته وه .

وه نه وه ش بزانه پیاوی عاقل له کاراندا به پیتی سه روشتی رۆژگار ده چیته پیشو له باراندا پۆستین و که ول وهرده گیرێ و بو هه ر رووداوێک به پیتی بارودۆخو کاتو سات ته دبیری ک ده کا و ده که ل دۆستان و دۆژمنان ده گیرو گرفتو ناشتی و ره زامه ندی و توندوتیژی دا به شیوه یه ک که مه سه له هه تی تیدا بی ژیان ده باته سه رو

له ههمو بوارېکدا لایه نې سازشو مودارا ده بهر چاو ده گړی .

وه بزانه که بڼه مای خولقانی ئیمه له سهر دژایه تی داپړژراوه . [نم
دوژمنایه تییه] له مروړی زه من مایه ی وه رگرتووه ده سروشتی ئیمه دا
ریشه ی داکوتاوه . نابې له سهر دؤستایه تییه که له بهر حاجه تیک پیکهاتووه ،
پال بدهینه وه ، نه وه ته نیا ه لکه وتیکی به ده گم نه و هیچی تر . که کاتیک
هوکاره که له ناو چوو هه موو شت ده گه پښته وه سهر دؤخی خوی . هر وهک ناو
که تا زه مانیک ناوړی له بن بایسیښی گهرمه و که ناوړت لئ نه ستانده وه سارد
ده بیته وه . وه هیچ دوژمنیک بؤ مشک له گورپه خراپتر نییه ، وه هر دوو کمان
له بهر ناچارو نیازتیک که هاته پیش پیکه وه به کمان گرت . نه مړو که هو ی
دؤستایه تی نه ماوه ، بې گومان دوژمنایه تی دپته وه ناواوه .

وه پیکه وه بوونی دوژمنی کزو بې ریز ده گال دوژمنی ته یارو به هیڅو جیرانه تی
دوژمنی به قودره تو توانا ده گال دوژمنی زه بوونو بې نه نوا هیچ خیری تیدا
نییه . وه من هیچ مه یلیک به ران بهر به خوم ده تودا نابینم ، مه گهر نه وه ی به
خوینو [گوشتی] من نه هار بکې و به هیچ شیوه نابې فریوی تو بخوم . وه
که ی مشک ، له دریژای زه ماند ، متمانه ی به گورپه کردوه ؟ که وا بوو باشت
وايه بؤ پاراستنی سلآم ته ، بې هیڅ له هاوونشیني به هیڅ خوی بپاریژی و عاجز
له راوه ستان ده به ران بهر ملهوړدا رانه وه ستی . که نه گهر پیکه وانه ی نه وه روو
بدا لایه نې بې هیڅ تووشی برینو به لای گوره ده بې و هر که سیش تووشی
له خو بایبوونو غه فله تی بې جې بې ، رزگاری نایه .

پیاوی عاقل کاتیک هه وساری کاری خوی که وته وه ده ست ، وه باری ناچار ی
له ناو چوو ، ده بې له دوور که وته وه له دوژمن په له بکا . وه مه سه له ن نابې تاقه
ساتیکو کورته ماوه یه ک مانه وه و راوه ستان و ساوه ساوه ره چاو بکا . هر چه ند
متمانه ی به وه فا و پته وی دؤستایه تی له لایه ن خو یه وه ه بې ، نابې له مه پ
دوژمن ناوا بیر بکاته وه . وه هر چو نیک بې ده بې روو که ردان بې . وه هیچ شتیک
له باری وریایو قایمه کاریو سلآم ته تییه وه له وه عاقلانه تر نییه که تو توخنی
راوکه نه که ویو منیش له تو دوور په ریز بم . وه له نیوان دؤستاندا که ریگه ی

هاوده می و پیدانی دیاری سه وقات به ستر و دلدانه وه و میهره بانی وه ستیندرا،
وا باشه سه فای بیروپروایان پته و رابگرنو بناغهی یه کدلی و یه کره نگی له سر
یادو بیره وه ری ده روون دابمه زرتین. پاش نه و کورته یه ده بی روون بیته وه که
پیکه وه بوون مه جالی نییه و له عه قلو بیروپروای راست به دورره .

گورپه، په ریشان حالی خوی نیشان دا و دادو هاواریکی کردو گوتی:

له دلما ختوکه ی جودایی له تو بوو

به جیم دیلی نه ممما له بهرچی وه ها زوو؟

نه گونجا که تیرت ببینم به چاوان

قه راری منو تو سه هولو مه تاو بوو؟

به و قسانه کوتاییان به دیدار هیئا و مالاواییان کردو لیک هه لبران .

نه وه یه داستانی زانای رووناکبیر که دهره فته ناشتی و ریکه و تنی ده گه ل
دوژمن له کاتی پیداو یستیدا له ده ست نادا و پاش گه یشتن به ئامانج لایه نی
قایمه کاری و هوشیاری فه راموش ناکا . سُبْحَانَ اللَّهِ، مشکیک به هه موو وردی و کزی
خویه وه کاتیک به لا ده وریان گرت، وده ی بهر نه دا و به فیلول مه کریازی یه کیانی
کرده لایه نگری خوی، تا به م فیله مه ترسی و به لای له سر لاجوو. وه له عوده ی
په یمانی خوی به رانبه ر به دوژمن هاته دهر. وه پاش تیگه یشتنی مه ترسی
بو پاراستنی خوی لایه نی قایمه کاری ده بهرچاو گرت، نه گه ر خاوه نراییان و
هوشیاران نه م نه زمونانه بکه نه سه رمه شقی ژیان و ریازی خویان و له ده سپیکی
کاراندا نه م ئامازهو ئیمارانه بکه نه رینوین، ده بیته هوی کامرانی و سه عاده تو
به خته وه ری دنیا و قیامه ت .

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

پادشا و پور

رای گوتیه بهرهمه‌نی: داستانی نهو که سه‌م بیست که دوزمنانی زالو نه‌یارانی مله‌پور ده‌وریان داوهو ریگه‌ی ده‌ریازیوونو شوینی خوچه‌شاردانی لئ گیراووه له روی ناچاریه‌وه په‌نا بۆ یه‌کیان ده‌با و ناشتی ده‌گه‌ل ده‌کا، تا له ده‌ست نه‌وانی دیکه نه‌جاتی بئو په‌یمانی خو‌ی ده‌گه‌ل دوزمن به‌ریته‌ سه‌ر. وه پاش گه‌یشتن به‌ ئامانج، نه‌وجار بۆ پاراستنی خو‌ی حه‌ول بدا. وه به‌ به‌ره‌که‌تی تیبینی وریایی له دوزمن رزگاری بئ. ئیستا باسی نه‌وه‌مان بۆ بکه: هیندیک که‌س هه‌ن حه‌سوودو قین له زگو ته‌ژی له دژایه‌تین. گه‌لو! دووریکردن و خو لئ لادن له‌وانه‌ باشتره‌ یا نه‌وه‌ی لییان نزیک بیه‌وه‌و دۆستایه‌تییان بکه‌ی. وه نه‌گه‌ر یه‌کیک له‌وان خوازیاری دۆستایه‌تی بوو، ده‌کرئ روی تی‌بکه‌یتو وه‌ریبگری، یا روی لئ وه‌رگیتپیو به‌ری بگری؟

بهرهمه‌ن گوتی: هه‌ر که‌س به‌ ده‌روونمایه‌ی رۆحی پاک ئاراسته‌و ته‌یار بئو به‌ یارمه‌تی عه‌قلی ته‌واو رازاوه‌ بئ، له کاراندا وریایی و قایمه‌کاری زۆتر به‌ واجیب ده‌زانی و خاله‌کانی خێرو شه‌پرو قازانچو زه‌ره‌ر له‌واندا زۆر چاک لیک ده‌کاته‌وه‌. وه‌ ده‌بئ نه‌وه‌ی لئ حالی بئ که‌ له‌ دۆستی ره‌نجیده‌و به‌گله‌یی دووریکردن باشتره‌و له‌ مه‌کرو غه‌دری نه‌و خو‌پاراستن پێویسته‌. به‌ تایبه‌ت که‌ توو‌په‌یی ده‌روونو جیاوازی بیروپای نه‌و به‌ چاوی عه‌قل ده‌بینئو نه‌و شتانه‌ به‌ نیسه‌به‌تی خو‌ی به‌ ته‌نه‌خیه‌کی ره‌مزای یا شه‌رفروشییه‌کی ئاشکرا داده‌نئ.

چون نه گهر به زیانچه وریو جامه لووسکیتی نه و هه لفریوئو لایه نی خۆپاریزی ده بهرچاو نه گرتی، بئ گومان گیانی خۆی ده کاته نیشانه ی تیری به لا و تیغی په تا به میقناتیزی نه قامی بۆ لای خۆی راده کیشی. وه نمونه ی نه م جۆره برایه تییه، داستانی بالنده که یه. پادشا پرسى: نه م داستانه چۆنه؟ گوتى: ده گپنه وه که پادشایه ک بوو، ناوی "کوپى مه دین" بوو. بالنده یه کی بوو به ناوی "پۆر"؛ نۆر هه ستیارو ده نگخۆش بوو. له کۆشکی پادشادا هیلکه ی کردو جوجکه ی هه لیتنا. پادشا فهرمووی بیبه نه نه نده روونو حهره م. وه ده ستوری دا نۆری ناگاداری بکه ن. پاش ماوه یه ک، خودا کوپیکى دا به و پادشایه که رووناکی گه شه و عه قلو نه جابه ت له نیو چاوانیدا خۆی ده نواند. وه تیرپژی ئیقبالو به خته وه ری له سه ر رووپه ری نه حوالی نه ودا ده دره وشا.

ورده ورده شازاده بوو به هۆگری بیچوه پۆر. هه موو رۆژی کایه ی ده گه ل ده کرد. پۆره که ش هه موو رۆژان ده پۆشته چیا و دوو ده نکی میوه دیتنا، که هه یج که س ناوی نه و میوه یه ی نه ده زانی. ده نکیکى ده دا به کوپى پادشا و یه کی ده دا به بیچوه که ی خۆی. کوپى شا و بیچووی پۆر به ئیشتیا ده یانخواردو له بهر شیرینی و تامخۆشی حه زیان لئ ده کرد. کارتیکردنی باشی نه و له گه شه کردنی جهسته و گه وره بوونیاندا دیار بوو. تا نه و راده یه که زوو گه وره بوونو نیشانه ی به قازانج بوونی نه و میوه یه بۆ هه مووان ده رکه وت. وه هه ر نه وه بوو به هۆی قه درو قیমে تی "پۆر" و رۆژ به رۆژ پله وپایه ی پتر به رز ده بۆوه.

ماوه یه ک به سه ردا تپه پ بوو. رۆژیک پۆر غایب بوو. بیچوه که ی خۆی به کوپى پادشا دا و به نه و عیک ئازاری پئ گه یاند. ناگری تووپه یی، شازاده ی خسته گه رداوی نه قامی. تا خۆلی ده چاوی پیاوه تی خۆی کردو هاوده می کۆنو تازهی له بیر برده وه، قاچی بیچووی گرت، به ده وری سه ری خۆیدا هه لیسووپاندو به زه ویدا دا. وه ها به توندی که ده سته به جئ مرد. کاتیک پۆر گه راوه؛ بیچووی خۆی به مردووی چاوپیکه وت. تووشی غه مو په ژاره هاتو هاوارو فیغانی ده ست پیکرد. به بانگو سه لا ده گریا و ده یگوت: قور به سه ر نه و که سه ی ده بیته هاوده می مله پۆرانو نۆرداران که گرتی په یمانیان زوو ده کریته وه و روخساری وه فایان به چنگرپکی

جەفا بریندار دەبن، نە یەكدلی و نە سیحەت لە لایان پێگە و نە حزمەتکردن و یەكپەنگی لە دلی ئەواندا وەزنیکی هەیه . دۆستایەتی و دوژمنایەتی ئەوان بە نیازو حاجەتیان بەستراوەتەو . لێبوردن دە مەزەبی تۆلە سەندنەویدا بە حەرام دەزانن . پامالکردنی ماف، دە شەری غروورو ملبادانی ئەواندا مەباحە . بەرەمی خزمەتی دیتران بە کەم دادەنێن . وە سزای هەلخلیسکانی پیاوکوژان درەنگ فەراموش دەکەن . ئەگەر خۆیان کارەساتی گەورە بقەومیتن، بەلایانەو گرینگ نییە و هەلە چکۆلە ی خەلکی دیکە زۆر بە گەورە دەزانن . هەر چی بێ، من دەرفەتی سزادان لە دەست نادەم و تۆلە ی بیچوولەکە ی خۆم لەم زۆردارە بێ بەزەیه دەستینمەو وە کە هاوئشینو هاوتەمەنی خۆی کوشت . وە هاومال و هاوخوی خۆی بە هیلاک برد . ئەو ی گوتو خۆی بە شازادەدا دا و چاوی دنیا بینی لە کاسە دەرھینا و لە شەقە ی بالائی دا و لە شوینیکی بلندو مەحکەم نیشتەو .

هەوالی ئەم رووداوە بە پادشا گەیشت، بۆ چاککردنەو ی چاوی کوپەکە ی خەرجی زۆری کردو ویستی "پۆر" بگەرێتەو . وە بە داوی مەکرو حیلە بیخاتە ناو رکە ی مەینەتی و بە لا . جا، ئەو دەم ئەو ی سزای کەسیکی بێ دواپۆژو بێ تێبینی وەک ئەو، لە بارەیدا بەرپۆه بچن . سواری ئەسپیکی تۆسنو سەرکێش بوو کە چوار پەلی لە عاسمان دەدا . رویشتە نزیک ئەو شوینە کە پۆر لێی نیشتبوو . بانگی کردو گوتی: "وەرە خوار تو ئەمیني". پۆر ملی با دا و گوتی: "فەرمانی پادشا لەسەر من فەرزەو بیابانی دووری ئەو بێ گومان درێژو بێ پایانە، چونکە لە هەموو تەمەندا کەعبە ی ئارەزووی من درگای ئەو بوو و بەختەو ی خۆم دە رێزو حورمەتی ئەودا دیو . وە ئەگەر گیانی شیرینی من بایەخیکی هەبوایە پیشکەشم دەکرد . وە قەرار لەسەر ئەو بوو من لە سایە ی پادشادا بە ئارامی بژیم . ئێستا کە خوینتی کوپم دە حەریمی ئەودا رژاوە، ئایا دەتوانم ئارەزووی گەپانەو مەببێ؟! باشترین رێگە بۆ من دزایەتی دەگەڵ ئەم فەرمانەیه . وە چون پادشا رەحمو بەزەیی زۆرە هیوادارم لێم ببووێ . وە پادشا باش دەزانی کە پیاوی خەتابار ناتوانی ئەمین بژی . ئەگەرچی لە ئێستادا هیچی دەگەڵ نەکەن، لە داهاتویدا عەزابو سزادان بێ گومان چاوەروانیەتی . وە هەر چەند روژگار

زۆرتر تیپه پئی نهو رقه توندتر ده بئ. وه نه گهر به یارمه تی چاره نووسو به ختو نیوچاوان رزگاریشی بئ، نه وه نه نتیجه تالی نهو سزایه ده چیژنو رۆژه ره شیو به دب ختییه که ی ده بینن. وه کورپی پادشا، نهو به لایه ی به سهر جووجه له ی من هیئا و منیش له غه مو سۆزی مندالدا نهو جوابه م داوه. وه من نابئ بپوا به تو بکه مو به گوریسی مه کرو فیل ی تو نابئ بچه ناو چالو.

پادشا کوتی: "له ههر دوو لامان سه ره تا و لاوه تی رۆیشت. نیستا نه تو ئیمه ده بوغزینی و نه توش نازاریکت له لای ئیمه وه پئی ده گا. به قسه ی من باوه پ بکه و بیئووده خۆت تووشی دهردی بئ دهرمانی دووری لیک هه لبران مه که. نه وه ش بزانه من تۆله کردنه وهو خۆئاسووده کردن به عیبو عارو شووره یی زه مانه ده زانمو ههر گیز ده ژياندا زیده پۆیی دهو کاره دا به باش نازانم."

گنج له نیو چاوانی من بیگانه یه

رق له نیو دلما مه لی بئ لانه یه

پۆپ کوتی: گه پانه وه ههر گیز مومکین نابئ، که زانایان گوئویانه: "وه دۆستی ترساو مه که ون". وه ده لئین، ههر چه ندی زۆرتر لوتفو چاکه ده که ل پیاوی ره نجاوی دلشکاو بکه ی و حورمه تو ریژی زۆرتر لئ بگری، به دگومانی و نه فره ت زۆرتر ده بئ و خۆ پاراستنو ئاگاداری له خۆ پیویستتر. وه زانایان دایکو باوک وهک دۆستان دیننه نه ژمارو برا وهک هاورئ و ژن وهک هاوده م چاو لئ ده که ن. وه خزمو نه قه ربا وهک تاوانگرانو کچ له ته رازووی دوزمناندا حیساب ده که ن. کورپان بۆ مانه وه ی ناو و ناوبانگ ده وئ. وه له نه فسو زاتدا خۆیان به هه لکه وته ی یه کدانه ده زاننو که س ناکه ن به شه ریکی نه م عیزه تو ئیحه تراهه. چون ههر کات مه ترسییه ک بیته پیش، ههر که سه په نا ده باته قوژنیکو به هیچ کلۆجیک خۆی ده پیناو که س نانئ.

ده گێرپنه وه له دوور زه مان، پیریژنیکی بابانویران، له گوندیک به ناوی "چه کاو"، کیزکی بوو وینه ی هه تاو، تۆبووکیک، به ژن وهک چنار، گهردن کێلو مه مکه نار. ناوی کچه مه ههستی بوو، له حوریانی به هه شتی بوو له بهر جوانی

به چاوه بوو. پيريزن دنياى لى تيكچوو، جهرگ سووتاو، دل و هك پټلوو. نه و پيريزنه چاره ره شه سهر به شه، له مالى دنيا، دوو مانگاي بوو. روتك له دوو مانگايه، يهك، بټ خواردنى هينديك كه پهك، سهرى خوى ده كووپه را كرد. سهر ده كووپه را گيرى كرد. به كووپه وه له مدبه قرا، بټ لاي پيريزن وهرگه را پيريزن وای دانا كه چيل، ديوه زمه يه يا ئيزاييل، ئيزاييله و بټ گيانكيشان، هاتوته شوينى نه خووشان هاوارى كرد نهى مه لكه مووت، قاچو قول زلى كه الله پووت. مهه ستيه نه خووشه كه، ته ما ده گيانى من مه كه، به لى وايه، دنيا وايه، هر كه س ده فكرى خوى دايه، له نيو خه لكى نه س سنووه، نه م مه سه له زور مه شهووه، ناگره سووه، له من دوور بى! جهه ننه م، دنيا خاپوور بى.

وه من نه مړو له هموو شتيكو له هموو كه سيك رووگه ردانمو له خزمهت تودا، نه و ندهم بارى غم هه لگرتووه كه وه خته پشتى و شترم بشكينى. وه كام جانه وهر تابشنى بردنى نه م باره ي هيه؟ كه ده بينم، ميوه ي دلو گيانو جگه رگوشه ي خوم نوورى چاوه كانمو ره حهتى گيانم له هاوده مى تودا له ده ست جووه.

به من دوژمن كه نى و دوستيش له تاوانم قوپى پټوا

كه بى گيانو دلو ديده چلون توانى بژى تاوى^۱

وه به و حال وه له خوم نه مين نيمو به م لاواندنه وه يه هه لفرىوان له عه قلو تيگه يشتن به دووره. من چاره م هه لبران و ددان به جهرگدا گرتن.

پادشا گوتى: "نه گهر نه م كار هه سهره تا له توه ده ستى پيكر دبا، هه قهت بوو دوورى بكه ي و ناگادارى له خوت بكه ي، به لام چون، بټ قه ساسو سزادان نه و كار هت كردووه، عه داله تيش هر له وه دايه، كه و ابو نه فره تو دوور يكر دنت له چيبه؟ پټر گوتى: "شوينى توورپه ي له ده رووندا به ئيشو نازاره و جيگه ي هه سوودى له دلاندا به ژانو بركه، نه گهر به پيچه وانه ي نه وه شتيك بلين، جيگه ي متمانه نيبه، كه زبان له م بوارانه دا ناوهر وكي بپوا نادر كينى و به يان له م باره وه راستگو نيبه. به لام دله كان بټ يه كتر شاهيدى عادلنو شايدى يه كيان له سهر نه وى ديكه ده توانين به راست بزائين. وه دلى تو له و فره مايشتانه تدا

۱. دشمن خنديد بر من و دوست گريست / كو بى دل و جان و ديده، چون خواهد زيبست.

ده گه ل زبانت یه ک نین، وه من بن په زایی هه بیه تی تو ده ناسمو هیچ کاتو ساتیک له توو په یی تو ده نه ماندا نیم".

پادشا گوتی: "له نیتوان دۆستانو ئاشنایاندا رکو کینه زۆر سه ره ه لده دا. چونکه دانیشستوانی ئه م جیهانه ناتوانن هه موو ریگه یه ک به سه ر ئازارو دوژمنایه تیدا ببه سقزو هه ر کهس به نووری عه قل رازابیتته وه زانایی ده کار بیینی تیده کۆشی ئه م دزایه تی و دوژمنایه تییا نه بمریتنو به دوا ی بوژاندنه وه یاندا نه چی". پۆر گوتی: "الْعَوَانُ لَا تَعْلَمُ الْخِمْرَةَ"،^۱ یا وه ک ده لئین: قامکم ده زاری بنی بزانه گه زه گه زه ی ده زانم! من ساردو گه رمی رۆزگارم زۆر دیتوو وه عومرم ده ته ماشاکردنی ته خته نه ردی گه ردووندا به سه ر بردوو وه. زۆر شتی گرانو به قیمه تم له ژیر ره شمالي ئه م دنیا سه یرو سه مه ره یه دا به با داوه. وه نه زمونو ته جره به ی زۆرم وه ده ست هیئاوه که پشتیان پئ ده به ستم. وه به راستی تیگه یشتووم، که هه ر کهس له سه ر گۆی زه وی ده سستی خۆی ره ها بیینن، دلی نه و وه ک سه ری گۆچان بۆ هه مووان خوار ده بیته وه به ته واوی ته وقی سه ری پیاوه تی خۆی ده خاته ژیر پئی جه ماوه رو روخساری شه رمو حه یا ده پئو بریندار ده کا. من ئه م راستییا نه م لئ تیک ناچئو به هه له ناچم، وه فریودانی پیاوی پیر خۆماندوو کردنو کات به فیژۆ دانه، وه نه وه ی پادشا ده یفه رموئ، عه یینی راستی و حه قیقه تی مه حزه؛ به لام له ئایینی عه قلدا، قبوولی بیانووی که سانی خاوه ن رکو کینه دروست نییه و داواکردنی ئاشتی له وانه ی دوژمنن، حه رامه. چون نه و کاره مه ترسی و هه ره شه ی گه وری تیدایه و گیانبازی نه ردیکی گرانه. تا حه ریف زه ریفو تاسه کان دروست، نه وه ی کایه ی ده گه ل ده که ی نه مینو ده سته پاک نه یئ، ده سته پیکردنی نه ردین ره وای نییه. هه ر وه ها مومکین نییه که دوژمن ترس نه خولقینئو ده فکری تۆله و سزاداندا نه بی. وه زۆر دوژمن هه ن که به هیژو ده سه لات ده ره قه تیان نایه یو به فیل و پیلان ده توانی ده داویان بخه ی. وه ک چون فیلی وه حشی به هاوده می ده گه ل فیلی مالی و ده سته مۆ ده داو ده که وئ. وه من به هه یج شیوه وه له هه یج حالیکدا له تۆله سه ندنه وه ی پادشا ناتوانم نه مین

بم. رۆژیک له خزمهت نهودا بۆ من به سالتیک تیپه پ دهبن، چونکه سه رگهردانی و کلۆلی مزو له و لاشه وه هه ییه تو شکۆی نه و ئاشکرایه."

پادشا گوتی: "پیاوی سه خو به خشنده، دۆستی خو به جی ناهیلێ و به هر به دگومانیهک برایهتی و دۆستایهتی هه لئا بپێ. وه ئاشنایهتی کۆنو هاوده می راسته وخۆ به گومانی روت زایه ناکا. هر چه ند له و کاره دا مه ترسی کۆزانو له دهستانانی گیان له ئارادا هه بن. وه نه م خه سه له ته له گیاندارانی که م قه درو بن قیقه تیشدا ده بیندری. الْمَعْرِفَةُ تَنْفَعُ لَوْ مَعَ الْكَلْبِ الْعَقُورُ."

پۆږ گوتی: "خه سه دو ئازار له بنه په تدا ترسناکن. به تاییه تی نه گه ر له دهروونی پادشایاندا هیلانه بکه ن. چون پادشا بۆ نه وه ی ئاسوده خاتربن، سه ختی ده گری، یانی له مه زه به ی شفای دهرووندا مه حکمه و پێدا گره و له ئایینی تۆ له سه ندنه وه دا زیده پۆیه. کاتیک غه زه ب ده گرنو توو پهن، گه پاندنه وه و ئازادکردن ره چاو ناکه نو ده رفه تی سزادان به واجییی سه رشان ده زانن. وه وه گه پخستنی عه زمو ئیراده ی خو یان له زه بوونکردنی پیاوکۆزانو سزادانی هه له ی ئاژاوه گیراندا به شانازی گه وره و زه خیره کردنی سوودو به مره له قه له م ده دن. وه نه گه ر که سیك چاوه پوانی پیچه وانه ی نه مه ده کا روزه رد ده بن، که فه له ک له م هه وه سه دا چاوی پی سپی بوو و له م ته لاشه دا پشتی چه ما و به مرادی خو ی نه گه شت."

وه مه سه له ی کینه له سینه دا، تا کاتیک هانده ریک له ئارادا نه بن وه ک سه له که بزوتی هه لایساوه؛ نه گه رچی ئیستا کاریک ناکا، ده گه ل هه لی بۆ هه لکه و تو هۆکاریک په یدا بوو، هر به وجۆره که ناگر ده گه شیتته وه، گر په مه شقه ل به رز ده بیته وه و دنیا یه ک ده سووتین و چه ره دوو که ل، دلو ده ماغ هه لده چی ئی. وه هه رگیز سووتمانیکی له م چه شنه به ما ل و قسه و پارانه وه ی پیاوکۆزو لوتفی خه تابارو کلکه سووته و شیزو رۆی گونا هکارو یه کدلی و دلسۆزی خزمه تکار، دانامرکی و هتور نابیتته وه، وه تا نه فسی نه و تاوانبار ه مابن، هه لچوونی رعو توو په یی که م نابیتته وه. وه ک چۆن تا دارو ده سه ته چیه هه بن ئاور ناکۆژیتته وه. له سه ر نه و گشته با سه نه شدا نه گه ر که سیك له خه تا کاران ده رفه تی نه وه ی

بئى كه ده رهق به ده ورويه چاكه يهك به جئ بئى و به دوى ره زامه ندى
دۆستانه وه ته لاشىكو حه وليك بدا و له وه ده سته پئانى قازانچ به رگرى له زيان
پشتيوانيهك به پئويست بزاني، رهنكه نه و ترسو نيگه رانييه له ناو بچو و
هر وه ها دلى پياوى ره نجاو كه ميگ هئور بيته وه، هر وه ها دلى ترساوى
خه تاباريش به شنه دلى بئى و هه ست به ئاسايش كردن فيتك بيته وه. وه من
له وه زه عيفترو عاجزترم كه له م بابه تانه شتيك بخمه سه ر بيرو يادى دۆستى
خۆم، يا بتوانم بير بكه مه وه كه خزمه تى من هوگارى ره نجاوى و دلشكاوى
له ناو به رچو هوگارى هاوده مى به بارى ئيجابيدا بچه رخيئى. نه گه ر بگه ريته وه،
بئى وچان له ترسو دل راوكيدا ده بمو هر رۆژ، به لكوو هر سه عات مه رگى خۆم
به چاوان ده بينم. له م گه رانه وه يه دا بۆ من، سووديك نه ماوه و خۆم بۆ خويئبایی
دان ئاماده نايينمو ناتوانم گه ردنم بخمه به ر تيفى تيز".

پادشا گوتى: "هيچ كهس به بئى ويستى خوداى بارى ناتوانى زه ره ر يا قازانچ
به كهس بگه يه نئى. وه زۆرو كه مو گه و ره و بچووكى نه م بابه تانه به ته قديرو
حوكمى نه زه ليه وه به ستراره ته وه. هر وهك چۆن ده ستي ئافه ريده ي خودا
له به ديه پئانو زيندووكردنه وه دا كورته، مراندنو له ناو بردنيش له ده ستي نه ودا
نييه. وه په لامارى كوڤى من له سه ره تادا و سزادانه كه ي به ده ستي تو به قه زاي
ئاسمانى و مه شيه تى يه زدانى هاتنه نه نجام دان. وه نه و زاته پاكه هوگارى نه م
مه به سته و شه رتى نه و حوكمه بوو. ئيمه به مقه ده رى ئاسمانى سزا مه ده، كه
نه گه ر نه م هيجرانه روو بدا ده بيته هوى په ريئشانى ده روونو په شيوى فكو
بير. وه شادمانى و خوئشالى له كامه رانى كاتيك ده ست ده دا كه خزمو قه ومو
ده ستو پئوه ندیش تئيدا به شدار بن".

پۆر گوتى: بئى ده سه لآتى مه خلوق له دوور كردنه وه ي قهزا و قه ده رى خاله ق
عَزَّاسْمُهُ ئاشكرا و روونه، وه قه رار دراوه كه هه موو چه شنه خيروشه پپو زه ره رو
قازانچ له سه ر ته وه رى ويستى خوداى مه زن بگه پچو به خوژه حمه تدانو ته قالاى
خه لكان پاشو پيش نابو و دره نگو زوى تن ناكه وي. به لام له سه ر نه م قسانه شرا
بيروپاى گشتى له سه ر نه وه كوكه و هاوده نكه كه نابى لايه نى وريايى و قايمه كارى

فهرامۆش بکریو ده بێ خوت له مه کړو پیلان بپاریزی. وشترت ببسته وه و تۆکل
عَلَى اللَّهِ. وه له نیوان فهرمایشاتو کړده وهی تۆدا مه ودايه کی زۆر ههیه. وه
ریگهی بێ په روایی ترسناکه و منیش نه خو شو دهرده دار. وه خۆدوور کړدنه وه
له مه ترسی پپووسته و تۆ ده ته وئ دهردی دلی خۆت به کوشتنی من شیفا
بدهیو به فیلۆ که لاک ده داوم بخهیت. نه فسی من له مردن بیزاره و نه لحه ق
هیچ گیانه به ریک به مه یلو ئیختیاری خوی ئەم شهربه ته هه لئا قوپینێ وه تا
زه مانیک هه وساری مراد به دهست نه وه له مردن خوی ده پاریزی. وه گوتویانه
که: غه م به لایه و هه قیری به لایه و نزیکه بوون له دوزمن به لا و دووری له یاران
به لا و که نه فتیو بێ تاقه تی به لا و ترس به لا و سه ردیپی هه موو به لاکان مه رگه و
سۆفیانی خواناس ناوی "ئافه تی گه وره یان" پیداوه.

وه که سیک ده توانی بزانی دهروونی مرۆفی کۆستکه و تۆ چی تیدا یه، که
خوی چه نای چه ن جار، تووشی سۆزی زریانی کۆستکه و تن هاتبێ و له و شهربه ته
تالانه ی هه لقوپاندبێ. وه من نه مپۆ له دلی خۆمه وه ده توانم ئاگاداری بیروپای
پادشا ببمه وه دلته نگه ی په ژاره ی نه و به چاری عه قل ده توانم ببینمه وه و
زۆری نه سه فو دادو فیفانی من نیشاندهری نه حوالی نه وه. وه متمانه ی ته واوم
هه یه که هه ر کات پادشا وه بیهر کوژیروونی کورپی بکه ویته وه و منیش بیر له
بیچوله که ی خۆم بکه مه وه، ئالوگۆپیک دهروونمان ده هه ژیتنی که نازانین چی
لێ هه لده ستی. له م باسه دا له سه ر رۆیشتن سوودیکی نییه و ده ست لیک به ردان
له هه موو کاریک باشته. هه تا مردن بترسه له و که سه ی ئازاری تۆی کیشا^۱.

پادشا گوتی: "نه و که سه ی نه توانی له هه له ی دۆستان چاوپۆشی بکا چ
خیریکی هه یه. نه و که سه ی نه توانی ئیشو ئازارو رۆو کینه وه ها توو پ هه لبا که
هه رگیز نه گه رپته وه سه ریان و به هه یچ کلۆجیکو له هه یچ حالیکدا له سه ر لاپه رهی
دلی که مو زۆر له وانه شتیکی نه میتی و تۆ به و په شیمانی داوای لیبور دنی دۆستان
به رووگه شی وه رنه گرئ، نه وه پیاو نییه. وه پیت بلیم من دهروونی خۆم سافو
بێ خه وش ده بینم له و بابه تانه ی که باس کران هه یچی تیدا نابینم هه میشه

رەھەندی لیبوردنو لیخۆشبوونی من بۆ ئەو کەسانەى ژێردەستى من، ئاشکرا و بەرچاۋ بوو. وە ئیحسانو چاکەى من دەگەڵ خزمەتکاران پسانەوى نەبوو. پۆپ گوتى:

گژەبای تۆلەت بدا لە دەریا

دەیکا بە تۆزو دەریا با دەپیا^۱

وێ من دەزانم کە خەتابارم. وە هەر چەند دەستپیشخەر نەبووم، بەلام سەرەرۆ بووم. وە هەر کەس قاچى زامدار بێ، هەر چەند بێ باکو بەگوپو تینیش بێ، بەنیو بەردەلاندە هەلاتن بە ناچارى بە رەوا بزانی، بێگومان برینی دەکولیتەوێ پای لە کار دەکەوێو تەنانت ناتوانی بە سەر خاکی نەرمیشدا بپوا. وە کەسیک بە چاوی نەخۆشەوێ پێشوازی لە بای شەمال بکا، دیارە دەیهوێ کوێر بێ. وە نزیکى من لە تۆ هەر لەم مایەدایەو دووریکردن لەو حالەتە هەم لەبارى شەرعو یاسای دابو نەریتەوێ فەرزە. قَالَ اللهُ تَعَالَى وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ، وە توانای خەلکان لەو ناتوانی هەوراز بچن کە دە پاراستنى زاتى خۆیاندا ئەوەندە زێدەرۆی بکەن، کە لە لای خۆیان مەغرور بن. چون هەر کەس بە توانایى خۆی هیزی خۆی، زۆر متمانەى هەبێ، بێگومان تووشى گرفتاریو تەنگەژە دەبێو خۆتێوەردانو هەلسوورپانی ئەو دەبیستە مایەى هیلاکەتو تێداچوون. وە هەر کەس ئەندازەى تەعامو شەراب نەزانیو ئەوەندە بخوا و تێ باخنی، کە گەدە نەتوانی هەزمى بکا، یا پارووی لە قەدەر زارى نەبێو بە گەرۆیدا رۆ نەچن، وەها کەسیک دوژمنى خۆیەتى.

وێ هەر کەس، فریوی فەرفیشالی دوژمن بخوا، بە کەرەپیاو حیساب دەکری. وە هیچ کەس نازانی چارەنووسی لە دواى چى وێڵەو پیاو دەبێ چاوەپوانی بەختەوێ رۆژگار بێ یا ژيانیکى پەر مەینەتىو داماوێ. بەلام لەسەر هەمووان واجیبە کە کاروبارى خۆیان لەسەر بیروپای دروستو مەحکەم بەپێوە بەرنو لایەنى وریاییو قایمەکاری دە بەرچاۋ بگرنو لە هەلسەنگاندنى نەفسى خۆیاندا،

۱. گر باد انتقام تو بر بحر بگذرد / از آب هر بخار که خیزد شود غبار.

۲. خودای مەزن فەرموویەتى: بە دەستی خۆتان، خۆتان بە هیلاکت مەدەن.

پشت به ده لیلو به راوردکاری بیهستزو له مهیدانی تاسه و ه وادا له غاوی خویان توند بگړنو له کاری خیردا ده گال دۆستو دوزمن کیبه رکی بکن، تا هه میسه ناماده ی قبولو پیشوازی له ده ولت بن. وه نه گړ رووداوی باش روو بدا له بهرکه تو جه مالی نه و بی بهش نه بن.

وه کاروباری دنیا له سر ره وتی حوکی ناسمانی ده پوا و له م ره وتدا که مو زړو درهنگو زو نییه. وه به گشتی، ده توانین نه و که سه به عاقل بناسین که له زولمکردنو نازاردانی گیانداران دووری بکا، وه تا نه و ده مه ی ریگی ده ربازبوون له بهر ده می ناواله بی، له شه پگی خؤفو خه تهردا رانه وهستی. وه من له شوینی خؤحه شاردان نزیکمو ریگی ده ربازبوونیشم زؤن. وه حه رامه بو من که له م سره گردانی دله راوکییه دا بوه ستم. چونکه توورپه یی پادشا، خوینی من حه لال ده کا و نه و به لایانه ی له روانگی نایینو جوامیرییه وه مه باحه به سر منی دیتی. هیوادارم ده چمه هر شوینیک، بزویو به ریچوونی منی تیدا بی. چون هر که س پیچ خه سلّات بکاته ده سمایه و سامانی خؤی، روو ده هر لایه ک بکا، مه به سته کانی تووشی که ندو کؤسپ نایه نو له چاوه دیری دؤستان بی به هره نابی. وه ترس له غوریه ت وهرده گه پږته سه رباری ره حمه تو هاوده می. [نه م پیچ خه سلّته نه وانه ن]. دووربوون له به دکرداری، وه له شکو گومانو مه ترسی خؤخالیکردن، وه جوانی نه خلاق به پیویست زانین، وه زاهیرو باتینی خؤ به که مئازاری به ستنه وه؛ خؤشپه فتاری له هه موو کاتو ساتاندا. وه بوونه وه ری عاقل که له زیدو شوینی له دایکبوونو له نیو خزمو عه شیره تدا له گیانی خؤی نه مین نه بوو، ده بی دلی له دۆستو که سو کارو مالو مندال هه لکه نن، چون نه و شتانه وه گیر هیئانه وه یان ده ست ددها، به لام نه سرو زاتی خود وه ده ست ناکه ویتته وه. نارویته وه نه م بهنده یه، خؤ قامیش نیم^۱.

وه ده بی بزانی که بی فایده ترین مالو سامان نه وه یه که سووود به هره ی لی نه که ویتته وه به خشینو بلاوکردنه وه ی له سر نه کری. وه ناجسنترینو به دعه مه لترینی ژنان نه وه یه که ده گال میرد پی رانه کیشی و نه سازئی، وه

۱. این بنده ذکر باره نروید، نی نیست.

خراپترین نه ولاد نه وهیه که له فهرمانی دایکو باوک مل با دا و له سهر نافهرمانی خوی مکور بئو دهست قهو و چاوترین دوست نه وهیه که له کاتی نه داری نه هاتیدا دوستی و راستگویی وه لا بئی. وه غافلترین پادشایان نه و که سهیه که بئ گوناهاان لئی بترسنو ده پاراستنی و لاتو ناگاداریکردن له ره عیه تدا هه لسو و پاو نه بئ. وه کاولترین شار نه و شارهیه که ئاسایشی تیدا نییه.

وه ههر چند پادشا، مه رحمه تو لوتفی خوی ده نوینی و متمانه و وره ی دلّم پئ ده به خشیی و به عه ه دو په یمان پشت نه ستورم ده کا، به لام لئی نه مین نیمو له خزمه تو جیرانه تی نه ودا ناتوانم به نه رخیانی بژیم. چون رۆژگار لیکتر از انیکی خسته نیوانمان که به هیچ شتیک ناگهینه وه یه ک. وه له داهاتو ودا ههر کات تاسه ی دیداری بکه م، هه کایه تی جه مالی له سهر مانگ چاو لیده که مو هه والی ساغو سلّامه تی نه و له شنه بای به یانان ده پرسم. وه پادشاش ههر به م شیوهیه له حالو رۆژی من ناگادار ده بیته وه.

ههسته نه ی سروه برۆ بیته هه والیک له گولم

پئی بلّی من له غمی چهنده به سۆزو به کولم

به و گوته به سۆزه وه قسه کانی کوتایی پیهینا و مالاوایی له پادشا کرد. نه وهیه چیرۆکی خۆپاریزی له دوزمنی زالو به ده سه لاتو خۆرزگارکردن له درۆ و ده له سه ی دوزمنی به میژ. وه بۆ پیاوی عاقل شاراو نییه که مه به ست له باسکردنی نه م بابه تانه نه وه بووه که زانایان له رووداواندا نه و په ندانه بکه نه ری نیشانده رو چاوساغو بناغه ی کاری خویانی له سهر دابریژن.

خودای ته عالا هه موو ئیمانداران بکاته ناسه رو شناسای مه سلّه ته کانی ئیستا و داهاتوو و به رچاویان بۆ نیازمو بارودۆخی دنیا و دوارۆژ روون کاته وه.

بِمَنْهٍ وَرَحْمَتِهِ

شیرو چه قل

رای گوتی: بیستم داستانی دوژمنی ره نجاو که نابین دل به لاواندنه وه یان بسپیژی، هر چند له رووخووشی نیشانندانو لوتفو مەرجه مه تدا زیده حه ول بدهنو هیچی تیدا نه هیلانه وه. نیستا باسی پادشایان و نه وهی له نیوان نه وان و دهست و پیوه ندان و نزیکاندا روو ده دا، بۆ من بگپره وه. گه لوا پاش روودانی خه تا و خه یانه تو ناشکرا بوونی پیلان، گه پانه وه بۆ لای پادشایان و تازه کردنه وهی به لاینو په یمان له متمانه و قایمه کاری نزیکه؟ به ره همن جوابی داوه: نه گه ر پادشاکان درگای به خشینو لیبوردن قه پات بکه نو له هر کس بروسکه خپه و خواری و خه یانه تیک ببینن، یا خویشان له چاره ی که سیک نه هات، نیدی چیدی برپا به و که سانه نه کهن، کاروبار په کیان ده که وئو له حه زو خووشیبه خشینو عه فوو کردن بینه سبب ده بن.

وه بۆ چه مائی که سایه تی و که مائی کاری پیاو، نه هیچ جلو به رگیک له به خشینو لیبوردن جوانترو نه هیچ به لگه یه که له چاوپووشی و لیخووش بوون رووناکتر. وه په سندرترین نه خلاق بۆ پادشایان نه وه یه که عه قلی ته واوی خویان ده کاراندا بکه نه داوه، وه هیچ کات نه خلاقی خویان له به زهیی و لوتفی بینه عیبو توو په یی بینه زوئم، بینه بش نه کهن، تا کاروبار له نیوان ترسو هومیددا به ره وانی برپاته پیش، نه موخلیسان نا هومید بنو نه یاغی و لاده ران روودا مالو و بن.

وه هر کات نه م روانگه و بوارانه به وردی که و تنه به ر تیپوانینو ورد بوونه وه و

فه زیله تو به ره که تی به خشینو نیحسان روون بۆوه، ده بئی نه م نه خلاقه و ره وشته ره چاو بکری و ریگی باشو لایه نی مه سلّه حه ت له و ره و ته دا نابئ تی که ل بکری، وه شاراو نهییه که ئاده مزاد له هه له و خه تا و خلیسکان به دور نییه، وه نه گه ر ده به ره ره کانئو به ره نگاری له گه ل نه م بابه تانه دا سه ره پۆیی و توندوتیژی ره وای ببیندرئ، زیانو زه ره ری بۆ کارو مه سه له گرینگه کان ده بئی. به گشتی ده بئی نه ندازه ی وه فاداری و نیازپاکی و دلسۆزی و هونه رو کارامه یی نه و که سه ی ده که ویتته به ر به دگومانی و تۆمه تبار ده کری، به وردی بناسرئ، نه گه ر به مه سلّه حه ت بتوانئ یارمه تییه کی بدا و له بیروپا و نه مانه تی نه و بۆ لابردنی کیشه یه ک که لک وه ریگری، ده بئی متمانه و بهروای ده گه ل تازه کاته وه. وه له شکو دردۆنگی ده ریئتی و وه یی نه و که سه له ریگی دلدا نه وه و لاوانده وه و به گیه نیته وه راده ی جارانو نه م فره مایشته بکاته رتبه ری خو یی اَقِيلُوا ذَوِي الْهَيْئَاتِ عَثَرَاتِهِمْ^۱. چون به پژه بردنی ولات بئ وه زیرو یارمه تیده ران ده ست نادا. وه که لک وه رگرتن له به نده گان زه مانیک مه یسه ر ده بئی که سروشتی نه وان به عه قلو پاک داوینی و هونه رو چاکه خوانی رازابیتته وه. وه ده روونیان به هه ق گوئزو نه سیحه تو لایه نگری و خو شه ویستی رووناک بوویتیته وه.

وه ده زانین که کاروباری ولات سنووری نییه و پیداو یستی پادشایان به پیاوانی لیها تووی دلسۆز، که بۆ مه حره می نه پینییه کان شیاو بنو له به پژه بردنی کاراندا سه ره خو یی و خو پاگرییان هه بئ، هه مووی ناشکرا و دیاره. وه ژماری که سانیک که به نه مانه تو دروستی و ته قوا و دیانه ت ریژیان لئ بگیری نۆد که مه. وه ریگی راست له م ره هه نده دا ناسینی باشی و خراپی ژێرده ستانه و ناگاداری له وه ی هه ر کام چی له ده ست دئو بۆ چ کاریک باشه. وه کاتیک پادشا به یه قینو تییبینی له سه ره یه کییک ساغ بۆوه، ده بئی به پئی لیها تووی و نازایه تی و بارستای عه ق، کاری پئ بسپیرئ. وه نه گه ر ده نه نجامی کارو هونه ری هه ر کامیاندا نو قسانو ئیرادیک هه بوو، له وه ش غافل نه بئ. چونکه هیچ ئافه ریده یه ک ناتوانئ بئ عیب بئ. وه له م مه سه له ورده دا قایمه کاری

تا نه و جیگه‌یه پتویسته که نه‌گه‌ر لی‌هاتوویی که سیک سه‌دهمه به کاره‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نی، نه و که سه له‌سه‌ر کار وه‌لابنری، وه نه‌هیلن کاره‌کان زیانیان پی بگا. چون مه‌به‌ست له بانگه‌یشترکردنی پیاوانی لی‌هاتوو، نه‌نجامدانی کاره و نه‌گه‌ر له جیگه‌یک کیفایه‌ت ده‌بیته کوسپو ته‌نگه‌ژه، ده‌بی دووری لی بکری وه‌ک چوَن له نه‌زانی و جه‌هل دووری ده‌کن. وه نه‌وه هه‌رگیز روو نادا که کیفایه‌ت بیته هو‌ی تی‌کوه‌پی‌چراوی و گرفت‌ی کار. به‌لام نه‌م جه‌ختکردنه‌م بو نه‌وه کرد تا روون بیته‌وه که چون ده‌بی، بو گه‌یشتن به مه‌نزورو مه‌به‌ست له نه‌ریابی هونه‌رو لی‌هاتوویی ده‌ستبه‌ردار بی، په‌نابردن بو ساویل‌که‌یی نه‌ریابی جه‌هل و نه‌قامی، به مه‌سله‌حه‌ت نزیک‌تره.

وه پاش تی‌گه‌یشتنی نه‌م باب‌ه‌تانه و ناسینی نه‌م ورده‌کاریانه، له‌سه‌ر پادشا فهرزه که له‌سه‌ر کاروبارو نه‌رکی کاربه‌ده‌ستان لی‌کۆلینه‌وه و چاوه‌دی‌ری بگا. وه هیچ وردو درشتیک بو نه‌و شاراو نه‌بی. تا نه‌گه‌ر موخلیسان و هه‌فاداران، ته‌وفیق یارمه‌تیان بدا و خزمه‌تی‌ک بکه‌ن، وه یا خائینان هه‌لیان بو هه‌لکه‌ویی و غه‌فله‌تیک بکه‌ن، هه‌ر دوو لایه‌ن بزانی و پاداشی پتویست بدا به وه‌فاداران و غه‌لیانان به بارستای پتویست ته‌می بگا. چون نه‌گه‌ر ناو‌ر له یه‌کی‌ک له‌م دوو لایه‌نه نه‌دریته‌وه، دلسۆزان ده‌ستیان بو کار ناچرو خه‌یه‌انه‌تکاران بی‌باکو رووه‌لما‌لو ده‌بن. کاره‌کان زه‌حمه‌ت و به‌رپرسایه‌تی فه‌شل دینن. وه قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وش به دژواری ده‌ست ده‌دا. وه داستانی شیرو چه‌قه‌ل خوی نمونه‌ی نه‌م حاله‌ته‌یه.

رای پرس‌ی چوَن؟ گوتی: ده‌گپنه‌وه له ولاتی هیند، چه‌قه‌لی‌ک ده‌ژیا که له دنیا روو‌گه‌ردان و له نیو‌هاورده‌گه‌زانی خویدا حاوابووه. به‌لام له خواردنی گوشت و رژاندنی خوین و نازاری گیانداران خوی ده‌پاراست. یاران دژایه‌تیان له‌گه‌لیدا ده‌ست پی‌کردو گوتیان: له‌م ره‌وشته‌ی تو رازی نین. وه بیروپای تو به خه‌تا ده‌زانین. چون پیکه‌وه ده‌ژین و هاوده‌مین، له هه‌ستان و دانیشتر و ره‌وشتیشدا ده‌بن وه‌ک نی‌مه‌بی، هه‌ر وه‌ها ژیان تی‌که‌ل‌کردن ده‌گه‌ل زه‌جرو نه‌شکه‌نجه به باش نازانین. چونکه روژیک نه‌و عومره ده‌گاته کوتایی و ده‌بی نسیمی خوت له

حه زو خوشیه کانی دنیا بیچکری. وَلَا تَنْسَ نَصِيكَ مِنَ الدُّنْيَا^۱. وه به راستی ده بی بزانی که دویئن ناگه رپته وه وه فراموشکردنی نه مپو و له نیعمه تو خوشیه کان غافل بوون چ مانایه که ده به خشی؟

چه قهّل وه لایمی داوه: نهی گه لی دۆستان و براده ران، له م تره هاته ده ست هه لگرن! باشه نه گه ر ده زانن دویئن رویش تو سبه ینیش نازانن چ ده بی، نه مپو شتیک کۆ بکه نه وه که تۆشهی ریگاتان بن. چونکه نه م دنیا هه لفریوتنه ره سه رتاپای عه یبه، ته نیا نه و لایه نه باشهی هه یه که مه زرای دواپۆزه، ده کړی تۆوی تیدا بچینی که به ره مه که ی رۆز یازاری قیامه ت به کارتان دئ. هه ولوده ولی خۆتان بخه نه سه ر کاری خپرو ئیجایی، هاوکاری و یارمه تی دنیای غه دداری به دکار مه که نه پالپشت. وه پیتان وا نه بی هه تاهه تا ده مینن. وه له به ره مه می له شی ساغو ژیا نی ده ورانی جه وانی خۆتان بی نسیب مه که ن. چونکه هه زو خوشی دنیا وه ک ترووسکه ی برووسکه و تاریکی شه و، بی ده وامو خۆپانه گره . به گشتی، دل به کۆخته ی به لا خوشکردن و جهسته له سه رای فه نادا به جیهیشتن له به رزی وره و هیممه تو که مالی عه قل و تیگه یشتوویی به دورره . وه عاقل له نیعمه ته کانی دنیا بیجگه له خوشناوی و زیکری باقی، هیچی دیکه ی ناوی، چونکه خوشی و ئاسووده یی و ده ست رۆیش توویی و نیعمه ته کانی، روویان ده نه مان و ده ست به ده ست بووندا یه .

نه گه ر سه عاده تی دنیا تان ده وی، نه م قسه ده گوئی بگرن و بۆ توعمه ی خۆتان، که خوشی شیرینییه که ی تا گه روو پتر نییه، کوشتنی گیانداریک ره و مه زانن و به وه ی که بی نازار ده ست ده که وی رازی بن، چون نه وه نده ی بۆ مانو به قای جهسته و ده وامی نه فس پتویسته، هه رگیز بۆی دانامینن. نه م مه وعیزه و ریتوینییانه ی من به گوئی عه قل بییسنو له من داوا مه که ن له سه ر نه و شته ی لای عه قل ره ت کراوه ته وه، ده گه لتان ریک که وم. چونکه هاوده می و هاوکه لایمی من ده گه ل ئیوه وه بال و تۆقی مل نییه، به لام ریکه وتن له سه ر کاری ناپه سند ده بیته هۆی عه زاب، چونکه دل و ده ست، ئامرازی گونا هن. یه کیان مه کۆی فکرو

۱. به شو ترووشی خۆت له دنیا فراموش مه که .

بیری ناشایستو نه وی دیکه ش سه رچاوه ی کرداری کریتو ناحه ز. وه نه گهر شوینیک کار بکاته سهر چاکو خراپه ی کار، ههر که س له مزگتو هورمزگاندا که سیک بکوژی، گونا هبار نییه و نه وه ی ده مهیدانی شه پو پیکداداندا که سیک به زیندوویی چی بیل گونا هکار ده بی. وه منیش هاوده می نیوه مو به دل له ده سستان گوریزانو بیزارم. دۆستان عوزری نه ویان قبول کرد. وه نه ویش ههنگاوی ده ریگه ی تاعه تو سه لاحدا کرژتر کردو باسی نه و له دنیا دا بلو بووه و به تیکوشانو دریژده دان ده ته قوا و دیانه تدا گه یشته پله و پایه یه ک که هیچ به رزه فریک نهیده توانی پتی بگا.

وه له وه ده ره میرگو میرغوزاریگ بوو، که مانگی وینه گه رو ره نگساز له جوانی نه و میرغوزاره وینه گه ری فیر ده بوو، وه نه ستیره ی گه لایژی عه تربیژ له شنه ی نه و شوینه یارمه تی داوا ده کرد.

سه حهر له تهرنی بوستان له سه حنی لاله زاره وه

نه سیمی جانغه زا وه زی به موژده یی به هاره وه^۱

له و میرغوزاره دا، جانه وه رانی وه حشی زۆر هه بوون، پادشاکه یان شیریک بوو که هه موو ده ژیر فه رمانی نه ودا بوون، کاتیگ ناویانگی نه و چه قه له ی بیست، بانگی کرد بو لای خوی به چه ندین جوړ نه زمونو تاقی کرده وه، پاشان چه ند روژ ته نیا پیکه وه دانیشتنو شیر گوتی: ولاتی نیمه پانو به رینه و کارو زه حمه تی گه لیکن، پیو یستمان به یارمه تیده رانو رینوینانی دلسۆز هه یه، بیستوومانه تو ده خوداناسی و ته قوادا پیکه یشتووی، ههر که چاوم پیت که وت دیتنو نه زهر به سهر خه به ردا زالو گوئ له بیستن عاجز بوو. وه نیستا ده مانه وی متمانه ت پی به فرمووینو بکه ویته ناو بازنه ی باوه پیکراوانی من. چه قه ل جوابی داوه: پادشایان مافی خویانه بو به پتیه بردنی نه رکه کانیان، پیای لیها تو هه لژیژین. له سهر نه وانه شرا له سهریان واجیبه که هیچ که س به زۆر نابه دلی مه جبوور به وه رگرتنی کاریک نه کن. چونکه ههر کاریک به زۆر

۱. له دیوانی حه قیقی وه رگیلاوه به رانیه ر به:
نموده تیره و منسوخ با هوا و فضا / صفای چرخ اثیر و صفات باغ ارم.

به مل که سیکدا بپرئ، نه و که سه ناتوانی کاره که راپه پینئ و له عۆدهی رینوینی دلسۆزانه نایه ته دهر. ته مه نی پادشا دريژ بئ، من کاری پادشا وهرناگرمو هيچ ناگاداری و نه زمونیکم له سه ری نییه. وه تو پادشا و ده سه لاتداری جان وه ری زۆرو جوراوجۆر ده خزمه تتدا هه ن، که هه م توانا و لیها توون و هه م ته ماعی مائی دنیا یان زۆره. نه گهر له سه ر نه وان لیگۆلینه وه یه که بفرمووی دلت ناسووده ده بئ. وه به موچه و به راتیك که له شوغلو کار ده ستیان ده که وئ، خو شحال ده بن.

شیر گوتی: نه م نه ویستنه سوودی چیه؟ نه لبه ته که تو مه عاف ناکه م! چه قه ل گوتی: کاری پادشا بۆ دوو که سان باشه: یه کیان مه کریازیکی نه ترس که به نه ترسی و خو پیدادان مه به ستی خو ی ده پیکو به فیلو که لک له سه ر پیی خو ی راده وه ستئ. وه یه کیش غافل ی زه عیف که عاده تی به ژێرده ستی و په ستی گرتوه، وه به هیچ لیكدانه وه یه که نابیتته گه وه و که س به کلای ناپیوئ. وه سه رنجی که س راناکیشتی تا بکه ویتته ژیر ئیره یی پی بردن و دوژمنایه تییه وه. ده بن بزانی که پیاوی عاقل هه میشه بئ به شه و ئیره یی پی ده بن. وه من له م دوو چینه نیم. نه ته ماع به سه رمدا زاله که خه یانه ت بکه مو نه نرمسروشم که زه بوونی و زه لیلی بکیشم.

وه هه ر که س بناغه ی خزمه تی سولتان به نه سیحه تو دیا نه تو نه مانه تو پاکی پته و بکا و ده ورو به ری له ریا و درۆ و ده له سه و خه یانه ت خاوین بکاته وه، کاره که ی زۆر ده وام ناهینئ و دريژه ی نابئ، [چونکه] هه م دوستان مه تالی دوژمنایه تی و دزایه تی له به رانه ردا راده گرن و هه م دوژمنان ده یکه نه نیشانه ی تیری به لا. دوستان له به ر ئیره یی بردن ده چنه پیگه ی دوژمنایه تی و دوژمنان له به ر نه وه ی نه م که سه یه کدلۆ به دلۆ گیان دلسۆزی ده کا، کارشکینی ده که ن. وه هه ر کات دوستان دوژمن پیکه وه به گزیدا هاتن و بۆ دوژمنایه تی هاوده ست بوون، نه لبه ته به نه مینی و خاترجه می ناتوانی بژی و نه گهر عه رشی عه زیمی ده ژیر پی نابئ، گیانی به سلآمته دهر باز ناکا و پیاوی غه یان خه یالی له لانی دوژمنانی پادشا وه ناسووده یه هه ر چه ند، له دوستان بترسئ.

شیر فەرمووی: ئەوانەى لە من نزیکن لە دژی تۆ نابن، چون ئێمە لە تۆ رازین؛ خۆت بە وەهەم و خەیاڵ نەخۆش مەکه، چون نیازپاکى ئێمە لەسەر تۆ، بۆ رەتکردنەوهى دژایەتى و بەدنیەتى و چەپەلى دۆزمنان تەواوە. بە گۆیکێشانیک رێگەى پیلان و مەکرى ئەوان دەبەستین و ئەوپەرى ئەمنو ئاسایش بۆ تۆ دابین دەکەین. چەقل گوتى: ئەگەر مەبەستى پادشا لەم بەرزکردنەوه و پلەوپایە پێدانە ئەوهیه که چاکەیهک دەگەڵ من بکا، لە روانگەى رەحمەت و دادپەرورەى عاتیفەوه، ئەوه باشترە که ئیزن بفرموی تا لەم سەحرايەدا ئەمینو بئەغەم بخولیمەوه و لە نێمەتەکانى دنیا بە گیا و بە ئاو قانێع بێ، وه لە دۆزمنایەتى ئێرەى هەموو ئەهلى عەلەم ئاسوودە بێ. وه ئاشکرا و روونە که عومرى کهم لە ئەمنو ئاسوودەى بئەغەمیدا زۆر باشترە که تەمەن درێژ بێ و لە خۆف و خەتەر و دڵەپراوکیدا بژی:

تێپە پێ هێندە بە ناخۆشى ئەگەر عومرى درێژ
خۆزگە سەدخۆزگە بەوانەى کهم ئاسوودە دەژین^۱

شیر گوتى: ئەم باسە روون بۆوه، تۆ دەبێ ترس لە دەروون و هەراس لە دڵت دەرباوی، که بە هەر حال لە ئێمە نزیک دەبیتەوه. چەقل گوتى: ئەگەر هەر دەبێ وابێ، دەبێ ئەمانیکم بەدەیتى که ئەگەر دۆستان قەستى منیان کرد، ژێردەستان بە هیواى گرتنەوهى شوێنو جێگەى منو بالادەستان لە ترسى جێگە و پێگەى خۆیان، بە دنە و هانەى ئەوان لە من تووڕە نەبێ و بە وردى پیلانەکیان بخەیتە بەر سەرنچ و شەرتى وریایى و قایمەکارى، زۆرتر بەجێ بێنى. شیر پەیمان و بەلێنى پتەوى دەگەڵ داپشت و مال و خەزینەى خۆى پێ ئەسپارد و لە هەموو ژێردەستانى خۆى، لەبارى پلەوپایە و کەرەمەتى تاییبەت، زۆرتى وەسەر خست. وه بۆ هەموو جۆرە راویژکارى و را و بۆچوونیک لەسەر کاروبارى ولات، رووى دەو دەکرد. وه خۆشەویستى و سەرسووڕماوى پەسندى شیر لەمە پ چەقل زۆرتر دەبوو.

نزیکانى دەورووبەرى شیر، ئەم نزیکى و رێزلیتەنەیان بەلاوه ناخۆش بوو و

پێوهی تەنگاوبوون. لەسەر دۆزمنایەتی چەقەڵ ھەموو رێککەوتن و چەند روژدان تەدبیریان لەو کارە کردەو، تا وردەوردە بنگۆڵی بکەن و جیگەیی پێ لەق بێ. یەکیان فێر کرد ھێندیک گوشت، کە شیر بۆ خواردنی خۆی وەلا نابوو، بدزیو دە حوجرەیی چەقەڵدا بێشاریتەو. روژی دواتر، کاتی فراوێتی بەیانی شیر داوای گوشتی کرد، گوتیان: نایدۆزینەو، وە چەقەڵ دیار نەبوو، دۆزمنانیش ھەموو حازر بوون، کە دیتیان ناگری تووڕەیی و برسێتی شیر پێکەو تەندووری گەرمی سوور کردۆتەو، نانی خۆیان پێو دا و یەکیەک لەوان گوتی: چارە نییە دەبێ پادشا لە زیانو زەرەرو قازانجەکانی ناگادار بکەینەو، ئەگەرچی ھێندێ کەس زەرەری تێدا بکەن. وەک بە من گوتراو چەقەڵ ئەم گوشتەیی بردۆتە ژووری خۆی. ئەوی دیکە گوتی: ئەگەر باوەڕ بەو قسەی نەکە، دەبێ لێکۆڵینەوێ لەسەر بکە، چونکە ناسینی خەڵکان دژوارە.

یەکیکی تر ھەڵدایە: ھەر وایە کە دەفەرمووی، ناگاداری لە نەینییەکانو خۆپەندەوێ دەروون ھەر وا ئاسان نییە. بەلام ئەگەر ئەم گوشتە لە مەنزلی ئەودا بدۆزیتەو، دیارە ئەوێ لەمەڕ خەیانەتی ئەو لەسەر زارانە، وە راست دەگەرێ.

یەکی تر گوتی: نابێ بە زانیاری خۆت بادێھەوا بی، کە پیاوی غەددار ھەرگیز رزگار نابێ. چونکە خەیانەت بە ھیچ لەو نێک ناشاردریتەو.

یەکیکی دیکە دەستی پێکرد: کەسێکی ئەمیزو بڕوا پێکراو، ھەمووشتی چەقەڵی بە من رادەگەیاندو من بڕوام نەدەکرد. پەندێکی جوان دەڵێ: أَخْبَرْتُ قَلِيلًا دِيسَان يەکی دیکە گوتی: مەکرو فێلبازی ئەو ھەرگیز لە من شاراو نەبوو، وە ناپاکی و حیلەگەری ئەو بنەیی نایە. من ناگام لە کاری ئەو ھەیە و فلان کەسم بە شاھید گرتوو کە کاری ئەم شیخ یا زاھیدە ریاکارە دەبێتە ھۆی ریسوایی و خەتا و گوناھیی گەورەیی لێ دەردەکەوێ.

ئەوی دیکە گوتی: ئەگەر ئەم شیخ بەتەقوایە کە وە عۆدەگرتنی پادشا بە بەلا و موسیبەت دەزانێ، ئەم خەیانەتەیی کردبێ، بەلامەو سەیرە.

یه کی دیکه گوتی: نه گەر نه م هه واله راست بئ، کاتی [دزینی نه م گوشته]
کوفرانی نیعمه تو جه ساره تی سووکایه تی پیکردنو ته وهین به پادشاهی له
به رچاو بووه. وه هیچ زانایه ک نه م کاره به خه یانه تی ته نیا له قه له م نادا.

یه کیکی تر دهنگی به رز کرده وه: ئیوه هه موو نه هلی نه مانه تنو
به دروخستنه وه تان له نه ریتی عه قل دووره. نه گەر پادشا نه م بکا هه ر ئیستا
مالی بگه پینو گوشت بدۆزنه وه، ده لیلی نه م کاره ئاشکرا ده بئو شکو گومانی
خاسو عام وه راست ده گه پئ.

یه کی دیکه ش گوتی: نه گەر قایمه کاری وریاییه ک ده کاردا بئ، ده بئ په له
بکه ن، چون جاسووسانی نه و له هه ر لاه گه مارۆیان داوینو هه موو سووچو
قوژبنیکیان گرتووه.

یه کیکی تر گوتی: نه م ته فتیشو به دوا داچوونه هیچ سوودی نییه، چون نه گەر
گوناھیشی ئاشکرا بئ به فیلو کاری سه یروسه مه ره له پادشای ده شاریته وه.

له م بابه تانه زۆریان گوتو هه لپشت، تا دلئ پادشا کرمئ بوو، نه مری کرد
چه قه ل بانگه یشت بکه ن بیته خزمه ت پادشا. که هات پرسپاری لئ کرد: چت له
گوشت کرد؟ جوابی داوه: به ئاشپه زم نه سپارد تا کاتی فراوین بو پادشای بئین.
ئاشپه زیش له وانه بوو که پیکه وه ببوونه یه ک قسه، گوتی: نه لبه ته بئ خه به رمو
ئاگادار نیم. شیر چه ند که سیکی له باوه پیکراوان ناردو گوشته که یان له ژووری
چه قه لدا دۆزیه وه. ده گه ل دۆزیانه وه هینایانه لای شیر. پاشان گورگیک که
تا نه و ساته بئ دهنگ بوو، وه وای ده نواند که من نه هلی دادو ئینسافمو بئ
لیکۆلینه وه، خۆم ده کاران وه رنده مو هه ر وه ها ده گه ل چه قه ل دۆستم ده رفه تی
عینایه تم ده وئ، هاته پئشو گوتی: چون پادشا خه یانه تی نه و ناپیاوه ی بو
روون بووه، هه ر چی زووتر به سزای خۆی بگه یه نن، چون نه گەر هه ر وا لئ
بگه پینو سزای نه دن ئیدی چیدی خه تاباران له فه ریخه ت ناترسن.

شیر فه رمووی تا چه قه ل بگرنو زیندانی بکه ن. ئینجا یه کی که له حازران
گوتی: من له رای رووناکی پادشا، که رۆژ ده دره وشاوه ترین حاله تدا وه ک
سیبهر به دوا یو به به رده میدا هه لات هه لاتیه تی، وه هه ر وه ک زه پره له په نا

ئهودا په رواز دهکا، سهرم سووړ ماوه، که ناکاری ئه م غه دداره فیتلبازه، چون به لای به پزیزانه وه، نه ناسراوه و داپوشراوه و له چه په لای و پیسی دهروونی ئه و غافل بووه.

یه کی دیکه گوتی: سه یرتر ئه وه یه که ته دداره کی ئه م کاره وه درهنگی بکه وئ. شیر وه لایم بۆ نارد نه گهر بۆ ئه م کاره دهلیلو به هانه یه کی هه یه، بیخاته روو. جوابیکی درشتو زیریان، بئ ناگاداری چه قل، بۆ پادشا هیناوه. ناگری تووړه یی و غه زه بی شیر بلنسی سهندو گپی ئه م ناگره عه قلی شیر دممبین لیدا و عه هودو په یمان و به لئنی له بیر برده وه و دهستی دوزمنانی له کوشتنی چه قه لدا ئاواله کرد. خه بهر به دایکی شیر گه یشته. زانی که به په له برپاری داوه و لایه نی سه برو چه وسه له و خوراکری له دهست داوه. به خوی گوت: وا باشه زوو بپووم ئه م هه تیوه [که لله که ره] م له وه سوه سه ی دیوی مه لعوون رزگار بکه م. چونکه جارویار که پادشا تووړه ده بی، شه یسانی نه قامو ئاواوه گپیش زال ده بی.

ده پئشدا وه لایم بۆ ئه و چه ماعه ته، که دهستووری کوشتنیان پئ درابوو، نارد که دهست رابگرن. پاشان هاته لای شیر و گوتی: گوناھی چه قه ل چ بووه؟ شیر باسی رووداوه که ی بۆ کرد، دایکی گوتی: کوپی من، خوت به فکرو خه یالانه وه خه ریک مه که و له گه وره یی ئیحسان و به خشین بئ نسیب مه به. وه هیچ کهس به قه ده ر پادشایان پیویستی به سه برو خوراکری نییه. وه ده بی بزانی که حورمه تی ژن هی میژده و سه ربلندی ئه ولاد هی باوکه و زانیاری قوتابی هی ماموستایه و هیژو قه وه تی سپا هی سه ردارانی نه ترسو ئازا و که رامه تی زاهدیان به دین و ئاسایشی ره عیه ت هی پادشا و نیزامی کاری ولات به ته قوا و عه دل و مه ندی و عه قل و وریای و قایمه کاری، به گشتی ئه وه یه که ژیرده ستان باش بناسی و هر یه که ی له سه ر پیگه و جیگه ی پیویست دایمه زینتی. وه به ئه ندازه ی هونه رو لیها تووی باریان بین و تومه تبارکردنیان له سه ر یه کتر به وردی بخه یته بهر سه رنج، چون نه گه ر تیچاندی ئه م ده ره ق ئه وه و هی ئه وه یان ده ره ق به م، گوئی پئ بدری، ئه و ده م هر کات بیان وئ ده توانن دلسوزیک

بخنه ژیریاری تۆمه تو خائینو دوژمنیک به جلو به رگی نه مانه تو سه داقه ت
 براژیننه وه و جوانیه کانی ولات ده ریختو قیافه ی کریتو قیزه وندا نیشانی
 خه لک بدهن. وه به مجوره، نیوان به نیوان ده بیینی حه سوودیک زانایه کی بی به ش
 ده کا و غه یانیک، نه مینیک تۆمه تبار. وه هر ساتیک بی گونا هیک ده خاته نیو
 گیزاوی هیلاک، وه شک ده وه دا نییه، به دریژه په یداکردنی نه م ره سمو دابه،
 هه موو له ده سه لات ده که ون، حازران ده ست له کار ده کیشنه وه و به پررسی
 ناگره نه ستو و غایبان خویان خانه نشین ده که نو به پیوه بردنی کاران په کجاری
 راده وه ستی. نه وه ره وای نییه که پادشایان، هر که میزاج و ته بیاتیان گورپا، بی
 په قینی راستگویانه، باوه پیچکراوانو نه مانه تداران سزا بدهن. به لکوو ده بی له
 مه ودا ی له سه ره خویو پانتایی زانستی نه ودا، هه موو شتیک بگونجی و رابردوی
 خرمه تکاران به دروستی ده به رچاو بگریو ته لاشو تیگوشانی نه وان له سه ر
 رووکاری دل حه ک بکا و زایه و بی به ره م وه لای نه نیت. وه ده به رچاونه گرتنی
 جامینو به نرم زانینی پله وپایه ی نه وان به ره وانه زانی. وه هر خه تایه ک که
 نه نقه ستو عه مدی تیدا نه بی، زاتی هه وای و په کدلی زامدار ناکا؛ وه زیده روئی
 ده سزای نه ودا به جی نییه. وه نابی گوی بداته قسه و قسه لوکی بی هونه رانی
 تاقی نه کراوه، وه تیچاندنی نه وان له سه ر هونه رمانی کارامه به هیند بگری.
 وه عه قلو بچوونی خوی له هه موو بابیه تیگدا به حاکمیک عا دلو کارناسیک
 له سه ر حه ق بزانی.

وه چه قل له ده ولته تی تودا گه یشتبوه پله وپایه ی به رزو بلند. زورت په سن
 ده دا و له خه لوه تدا شانازی و تووژت پی ده دا. وه نیستا نه رکی تو نه وه یه،
 نه مر بکه ی نه یکوژنو خوتو نه ویش له لومه و به دگویی ناحه زان رزگار بکه ی.
 تا نه و جوړه ی شایانی خوپاگری و مهن دی و ماقوولی تو بی، ده لیگولینه وه و
 که شفی نه حوالی نه ودا، به وردی وریایی پرسوجو بکه ی و له لای عه قلی خوتو
 هه موو له شکرو سپا و ره عیه ت، مه عزوور بیت، چونکه نه م تۆمه ته له وه سووکو
 چروو کتره له وه ی، وه ها به نده یه ک، پیگه و نه مانه تی خوی پی عه یدار بکا. یا
 ته ماع و چلیسی بو نه و شته عه قلی نه و ژیر پی بکا.

خو، تو ده زانی که له و ماوه یه دا که خزمه تی تو ی کردووه و پیش نه ویش
گوشتی نه خوار دووه، ده ست له په له پهل ه لگره، نادرستی نه م رووداوه روون
بیته وه. چونکه چاو و گو ی به ته خمینو به راورد، زور حوکی نادرست دهر
ده که ن، وهک نه وهی که سیگ له تاریکی شه ودا گولنه ستیره یه ک ببینی و پتی
وابی که ناگره و به هله بچی، کاتیک ه لیکرته وه له دهستی گرت، روون
بیته وه که بای پیواوه و پیش نه وهی یه قین په یدا بکا، په له ی کردووه. نه و جار،
نیره یی نه زان به رانبر به زانا و به دکردار له پیاوچاکو ترسه نوک له ئازا،
مه شهووره. وه گومانی دروست نه وهی که دوژمنان نه و گوشته یان له مه نزل ی
چه قه ل دانابن. وه نه م کاره له لای حه سوودان و دوژمنانه وه، هینده زه حمت
نییه. وه حه سوودی و به رچاوته نگي زالمان له که س شارواوه نییه، به تاییه تی
نه گره غه ز ی گه وره یان ه بن. وه بالنده له ته شقی ئاسمان و ماسی ده ته ختی
گومدا و درنده له سه حرادا له دوژمنایه تی دهر وون چه په لان ده ئاماندا نین.
وه باشو نه گره نیچیریک بگری، هم نه و بالندانه ی که بلندتر له و ه لده فز و
هم نه وانه ی له وی به ره ژیرتن، بو نه و نیچیره په لاماری دده نو ده یانه وی له
دهستی دهر بینن، وه سه گه کانیش نه گره له سه ر ریگا کوته ئیسکیک وه بینن،
هر نه و ره فتاره ده گه ل یه ک ده که ن. وه خزمه تکارانی توش که پله و پایه کانیا ن
له چه قه ل نرمتره، نیره یی پی ده بن. نه گره له و پله و پایه به رچاوه دا کی شه و
ده مه قاله ش رویدا سهیر نییه. له م کاره دا سه برو تیبینی پیویسته و جوړیکی
به نه نجام بگه یه نه که لایقی گه وره یی تو بن. چونکه کاتیک راستی و دروستی
نه م کاره ئاشکرا بوو، کوشتنی نه و دشوار نییه.

شیر زور به سه رنجه وه، قسه ی دایکی گو ی پیدا و خسته به ره قه ل و
تیگه یشتنی خو ی. وه چه قه ل ی بانگ کرده لای خو ی و گوتی: خوشه ویستی
نییه، به حوکی تاقیردنه وه کانی پیشوو، بو قبو لکردنی عوزی تو، زورتره
له وهی که دوشمنان له مه پ تو باسی ده که ن.

چه قه ل گوتی: من له عه زابی نه و تومه ته رزگاریم نایه، تا پادشا حيله یه ک
ده کار نه هیتنی که دروستی نه م حال و نه حواله، به و فیله روون بیته وه. با وه کوو

ئیمانم به بئ‌گوناھ‌ی و تۆکمە‌یی ئیمان و دیانە‌تی خۆم هە‌یە و یە‌قینم هە‌یە هەر چه‌ندی وریایی و تاقیکردنە‌وهم لە‌سەر بکری، ئاستی وە‌فاداری و دڵسۆزیم بۆ هە‌موو خە‌ڵکو خزمە‌تکارانو دە‌ستو پێ‌وە‌ندان، زۆرتر دە‌رده‌که‌وئ.

شیر گوتی: ئە‌م لێ‌کۆ‌لینە‌وہ چون دە‌کری؟ گوتی: ئە‌وانە‌ی ئە‌م بوختانە‌یان کردووە‌، ئامادە‌یان بفرموو بە‌ پێ‌داگری و توندییە‌وہ لێ‌یان بپرسە‌، که تاوانبارکردنی من بە‌م تاوانە‌و وە‌لانی جە‌ماعە‌تێک که گۆشتخۆرن و لە‌سەر گوشت پێک هە‌ڵدە‌پرژین، چ مانایە‌کی هە‌بوو. چون رووبوونە‌وہ‌ی ئە‌م بابە‌تە‌ بێ‌جگە‌ لە‌وہ به‌ هیچ شێ‌وە‌یە‌ک دە‌ست نادا. وە‌ هیوادارم پادشا ئە‌م کارە‌ بکا و ئە‌گەر ویستیان حاشا بکە‌ن، نە‌عرە‌تە‌یە‌ک لێ‌ بدا و بفرموون که هەر که‌س راستی بڵێ‌، دە‌بە‌خشری. لە‌م رووہ‌وہ، چارشی‌وی گومانی درۆزنانە‌ لە‌سەر روخساری یە‌قینی راستە‌قینە‌ لادە‌چێ‌ و بئ‌گوناھ‌ی من زۆرتر دە‌رده‌که‌وئ.

شیر گوتی: بە‌خشین و لێ‌بوردن چون دە‌ست دە‌دا، کاتی‌ک یە‌کی‌ک ددان بە‌وہ‌دا بێ‌نێ‌ که دە‌رھە‌ق بە‌ مزو خە‌ڵکی وڵاتی من، خە‌یانە‌تی کردووە‌؟ گوتی: پادشا پایە‌دار بێ‌، هەر بە‌خشین و عە‌فوێک لە‌ قودرە‌تو دە‌سە‌لاتو هە‌ییە‌تە‌وہ بدری، سە‌رتاسەر هە‌مووی ھونەرە‌؛ وە‌ لە‌و دە‌قیقە‌یە‌دا که بە‌ زبانی پادشادا تێپە‌ڕی، جیاوازییە‌ک روو نادا، بە‌ تاییبە‌تی که خە‌تابار ئە‌و بابە‌تە‌ی بە‌ تۆبە‌ و پە‌شیمانی وەرگرتو بە‌ بە‌ندە‌یی و فرمانبە‌ری جاران دە‌ستی بە‌ کار کردووە‌، ئە‌لبە‌تە‌ ئیدی، چیدی مە‌جالی تۆ‌لە‌کردنە‌وہ نامێ‌نێ‌ و بئ‌گومان مستە‌حە‌قی لێ‌بوردن دە‌بێ‌. وە‌ زانایان دە‌لێ‌ن: تە‌لە‌بی چوونە‌ دەر لە‌ بە‌دکرداری رە‌ھە‌ندیکی گە‌ورە‌یە‌ لە‌ چاکە‌و ئی‌حساندا.

شیر که قسە‌کانی چه‌قە‌لی بیست و شوینە‌واری راستی و دروستی لە‌سەر لاپەرە‌کانی ئە‌م باسە‌ دیت، ئە‌و تاییفە‌ی که ئە‌م پیلانە‌یان گێ‌ترابوو، لە‌وانی دیکە‌ی جوێ‌کردنە‌وہ دە‌ که‌شف و دۆزینی نادیارە‌کان و شیکردنە‌وہ‌ی دە‌روونی ئە‌واندا، وردبوونە‌وہ و زێ‌دە‌پۆیی بە‌ واجیب زانی و ئە‌مانی پتە‌وی پێ‌دان، بە‌و مە‌رجە‌ی راستی بڵێ‌ن و هیچ نە‌شارنە‌وہ. بە‌مجۆرە‌ هێ‌ندیک ددانیان بە‌ خە‌تای خۆیاندا هێ‌نا و هە‌موو قەرار و مە‌دار و پیلانە‌کیان باس کرد، ئە‌وانی تریش بە

ناچار هر وایان کردو بئ تاوانی چه قهّل ناشکرا بوو.

دایکی شیر که زانی دروستکاری چه قهّل له توزوگه ردی گومان هاته دهر و چارشپیوی دردۆنگی له روخساری یه کدلی هه لگیرا، به شیر ی گوت: نه م جه ماعه ته نه مانیا ن پئ درا و تازه پاشگه ز بوونه وه مومکین نییه . به لام له م رووداوه دا نه زموونیک ی گه وره ی بۆ هاتووه ته پیش، تا له مه و دوا عبیره ت بگریو به دگومانی خۆی به نیسبته ت نه و تایفه ی پاشمله بۆ دلسۆزان تیده چینه و له به رچاوانیا ن ده خه ن، دووکات زیاد بکا و له هیچ غه یانیک ی تیچین قسه قبول نه کا، مه گه ر ده لیلی وای به ده سته وه بئ که نه توانی چاوپۆشی لئ بک ی. وه تره هاتو فله تله فلتی، نه وانه ی نه هلی غه رهن، له مه ر نزیکان و مه چرمان ده بیرپسن به هیند نه گریئ. هر چه ند کورتیش بئ، نه م جوړه باسانه ورده ورده مایه ده گرنو ده گاته جیگایه ک که پیش لیگرتنیا ن زه حمه ت ده بئ.

نیلو فورپاتو ده جله پیک دین له جوگه ئاوان

فیلان ده دهن ره پیچه ک، ده یانبه ن سووکو ئاسان^١

وه گیای ته پ که که وته سه ر یه ک، بای ده دهن و ته نافی لئ دروست ده که ن که فیل بۆی ناپسن. کورتی ببپینه وه، وردو درشت که گه یشته یه ک، ده بئ به دوا ی لیکنده وه ریگه چاره وه بئ و به دوا ی به رگری و ده ریا زبووندا بگه ریئ.

وه له نزیکبوونه وه ی هه شته که سان، واجبه خۆ بپاریزی. یه گه م: نه وه ی نیعمه تی پیاوی ده وله مه ندو سه خ ی به که م ده زانی و کوفرانی نیعمه ت ده کا، سووه م: نه وه ی له خوړه توورپه ده بئ. سیته م: که سیکه به ته مه نی دريژ ده نازئ و مافی نه م نه و پامال ده کا. چواره م: نه وه ی ریگای پساندنی دۆستایه تی و فیل و ته له که ی له به رده می ئاواله یه و به سانایی پییدا ده روا. پینجه م: نه وانه ی بناغه ی کاری خو یا ن له سه ر دوژمنایه تی داده نین، نه راستی و دیا نه ت. شه شه م: نه وه ی له کاری مه له و سه ره روپییدا هه وساری خۆی به ره لالا بکا و به هه و و هه وه س بژی. هه وته م: نه و که سه یه که له خوړا و بئ سه به ب له خه لکان به دگومان ده بئ و به بئ ده لیلی مه حکه م، تۆمه ت له باورپیکراوان ده دا، هه شته م: نه وه یه

١. از نیل و فراتو دجله جویی زاید / پس موج زند که پیل را برباید.

کە حەیا و شەرمی کەمەو زۆر شوخی و گالته جاپی بکا و لەم بەستێندەدا نۆبانیکی کردبێ.

وێ دۆستایەتی و رووتیکردن دە هەشت کەسان فەرزه: یەگەم: ئەوەی شوکرانە ی چاکە بە پێویست دەزانێ، دووهم: ئەو کەسە یە کە گرتی گریه سستی ئەو بە رووداوی رۆژگار شل نابێتەو. سێهەم: ئەوەی کە ریز لە پیاوی کەریمو سەخو بە ئەدەب بە واجیب دەزانێ. چوارەم: ئەوەی لە غەدرو فروفیل بە دوورە، پێنجەم: ئەوەی لە کاتی توورەیی و دەرەڵبووندا خۆپاگر بێ، شەشەم: ئەو کەسە ی کە لە کاتی تەماعکردنیشدا سەخی بێ. هەوتەم: ئەوەی حەیا بە خۆ بێ. هەشتەم: ئەوەی لە دانیشتن دەگەڵ ئەهلی فەسادو خراپە خۆی بپاریزێ. وێ کاتیک شیرەهەڵوێستی دروستو خۆشەویستی دایکی لە بەرپۆهەبردنی کاری ئەم رووداوەدا چاوپێکەوت، زۆری شوکرانە کردو گوتی: بە بەرەکەتی رێنۆینی تۆ، رێگە ی تاریک رووناکو کاری پێ لە گرتوگۆڵ ئاسان بۆو. وێ لە بێگوناھێ ئەمینکی راستگۆ و کارناسیکی لیهاوو، ئاگادار بووینەو و بێگوناھیکی سادق لە تۆمەتو تاوان رزگاری هات.

پاش ئەو متمانە ی شیر بەرانبەر بە چه قەڵ زیاد ی کردو زۆتر لە جاران لوتفو مەرحەمەتی خۆی بە سەردا باراندو چه قەڵی بانگ کردو گوتی: ئەم تۆمەتە دەبێ بە مایە ی متمانە و برۆای زۆتر بزانی. وێ راپە پاندنی کارەکان کە بە تۆم ئەسپاردبوو هەر وەک جاران بە عۆدە ی تۆیە. چه قەڵ گوتی: ئاوا جێبەجێ نابێ. پادشا عەھدو پەیمانی لەو پێشتری وە لا نا و قسە ی مەحالی دۆژمنانی، مەحالی جێکردنەو لە دلی خۆیدا پێدا.

پادشا گوتی: لەم بابەتە هێچ دە زەینو بیرەو وەری خۆتدا مەهێلەو. چونکە ئە لە دڵسۆزی و فەرمانبەری تۆدا کەمو کورتییە کە هە یەو ئە دە ئیرادەتو دۆستی مندا. وەرە بە رز بێ و کاروباران بە پێوە بەرە. چه قەڵ جوابی داو و گوتی: هەموو جارێک وەک ئە و جار نابێ. ئەمجارە نە جاتم بوو، بە لام دنیا لە حەسوودانو بە غیلان پاک نەبۆتەو، تا ئەو رۆژە ی پادشا لوتفی دەگەڵ من مەبێ، حەسوودی یارانیش درێژە ی دەبێ. وێ ئەو جۆرە ی پادشا گوتی

بۆ قسه کانیان شل کرد، پادشای به گوپزایه ل حیساب ده که نو هر روزه و تیچاندنیکی تازهم بۆ تیده چیترنو هر سه عاتو گومانیکی دیکه دیننه ئاراهه، وه هر پادشایه ک گوپزایه لی قسه ی حه سوودان بوو، وا باشه له خزمه تکردنی ئه و خۆت بپاریزی، وه مه سه لی مه شهووره که ده لی: خَلْ سَبِيلَ مَنْ وَ هِيَ سِقَاؤُهُ. قسه یه کم هیه، نه گهر پادشا ئیزن بفرموون، به عه رزی ده که یه نم. که پادشایانو گه وهره پیاوان بۆ گوئی دان به ده لیلو بابته له هه موو که س شایانترین. وه پادشا نه گهر له م رووداوه دا ره حمه تی خۆی به سه ر مندا باراندو متمانه و بپوای تازه کرده وه له رووی میهره بانی بوو که ده توانین به نیعمه تو پیاوه تی ناوی به رین، به لام ئه و په له و هه په مه ی که ده کاره که دا دیتمان، منی به نیسه بت که ره مو لوتفی پادشا دردونگو به دگومان کردو له سۆزو دلسۆزی ئه و ناھومید بووم، چونکه رابردووی خوشه ویستی و خزمه ته کانی منی بیھووده زایه و باتل کرد. ئه ویش به تۆمه تیکی چوک، که نه گهر وه راستیش گه رابا هیچ مه ترسی لئ نه ده که و ته وه. پادشا ده بی، پانتایی دلی وه ک ده ریایه کی بی سه رو بن بی و بارستای خۆراگری قایمه کاری وه ک چیا نه ستورو بلندو سه نگین بی، نه تیچاندنی ئه مو ئه و، ئه م یه که یان ده خاته شه پۆلانو نه هه لچوونی تووپه یی ئه وی دیکه یان ده جوولین.

شیر گوتی: قسه کانت زۆر جوانن، به لام زۆر درشتو زبیرن. جوابی داوه که: دلی پادشا له واژوکردنی حوکمی ناپه وادا له قسه ی من درشتترین، وه چون بوختانو ریاکاری به ئاسانی گوئی پیدرا، واجیبه که بیستنی قسه ی راستو دروست به لای ئیوه وه گران نه بی. ئامان، تکایه ئه م قسانه ی من به بی نه ده بی له قه له م مه دن. چون دوو مه سه له حه تیان تیدا هیه: یه ک ئه وه ی که مه زلوومان به قه ساسو سزادان خوشحال ده بنو دلایان له کینه و ره نجاوی پاک ده بیته وه. باشتتر ئه وه یه هر چی له دلما دیه هه لبریزم، تا بوونو نه بوونی من بۆ پادشا یه کسان بی و شتیک نه مینن که بییته هۆی دوژمنایه تی و په ژاره. وه ئه وه که ی تر ئه مه یه که ده سه لاتداری ئه م رووداوه، عه قلی رینۆیزو عه دلی

دنیا پازینه وهی پادشا بئ. وه ره وازانی حوكم، پاش بیستنی قسه ی تۆمه تبار
باشترو به جیتره. شیر گوتی: هر وایه: منیش ده کاری تۆدا به حوسله
بوومو له رزگار کردنی تۆله، گیزه نه ی رهحمو به زه بیم ده کار هینا. جوابی داوه:
نه گهر رزگار بووم له سایه ی به زه یی پادشاوه بوو، فه رمانی کوشتنی به په له ش
فه رمانی نهو بوو. شیر گوتی: تۆ نازانی که ته له بی رزگاری له تۆفانی هیلاک،
هر چند په لاماری کیش درابئ، ئیحسانئیکی گهره وه منه تباریه کی به رچاوه؟
چه قل گوتی: به لی راسته. وه من له ته مه نی دریژو سالانیکی زۆریشدا ناتوانم
سپاسی پادشا بکه مو چاکه ی بده مه وه. نه م لیبوردنه، پاش ره تکرده وه ی سزا
و ته میگردن، له هه موو نیعمه تیک گهره تره. وه له مه و به ر دلسۆزو وه فاداری
پادشا بوومو گیانو دلو بینایی خۆم به قوربانسی ره زامه ندی نهو ده کرد. وه
نه وه ی ده یلیم بۆ نه وه نییه له م رووداوه ی خۆمدا خه تایه ک یا عه یبو ئیرادیک
بده مه پال نهو. به لام ئیره یی حه سوودان ده رهق به خاوه ن هونه رانو لیها توهان
ره سمیکی کۆنو باوه و عاده تیکی به رده وامه و پیش پیگرتنی به که س نا کرئ.
به لام نه م کارانه سوودی چیه؟ نه م بئ نه نوایانه، دۆستان ده گرنو هه زار
فروفتیل ده که نو خویان زه حمه ت ده دهنو جامه لووسکی و کلکه سووته ی پادشا
ده که نو تیده کوشتن کارو باری ولات له گریزه نه به رن. به زیانی چه ورو رهفتاری
جوانی درۆزنانه دنیا یه ک ده که نه پشتیوانو هه موو لایه نه کان به وه عده ی درۆ
هه لده خه له تیننو حاسلی نهو کارانه ش بیجگه له حه سهره تو په شیمانی هچی تر
نییه. چون هه میشه هه ق سه رکه و توهو و نا هه ق تیک شکاوه. وه به و حاله شه وه
ده ترسم که عَیَادًا بِاللّٰهِ^۱ له نیوان منو پادشادا مه جالی خۆ تییه لقوتاندنیکی دیکه
وه ده ست بپنن، نه گینا، ئیمه هر بهنده ی باره گای خۆتین.

شیر پرسى: کام که لیته که نه وانه ده توانن پیلانگێری تیدا بکه ن؟ گوتی:
"ده لئین، له دلی بهنده ی تۆدا ترسیک چه که ره ی کردووه، به و کاره ی که ده رهق
به و نه نجامت دا و نه مپۆ دلسکاوه ره نجاوه". وه نه وه بۆ پادشا جیگه ی
به دگومانیه، به تایبه ت له مه پ که سانیک که سزا درابنو جه فایان دیتبئ. یا

له پله و پایه که وتبزو عه زل کرابن، یا له جیگه ی نه و دوژمنیکیان دانابن که روتبه و پایه ی له و نزمتر بوو بیت، هر چند نه مه هرگیز نابن. وه له پایه ی زانا شاراهه نییه که پاش نه م رووداوانه، دل و ده روونو بیروپای هر دوو لایه ن پاک ده بیتته وه. چون نه گه ر دل ی پادشا، به هوی کوتاییکردن و گونا هیک، که به گوئی نه ویان گه یان دب ی له که سیک کرم ی بوو ی، کاتیک توو په یی خوی ده رب په یی سزایه کی به نه ندازه ی له سه ر کابرا ده کار هینا، بن گومان نه و دل کرم یی وونه لاده چن و که مو زور هیچی ل ی به ج ی نامینن. وه تیچاندنی حه سوودانیشی بو ناشکرا ده بی و چیتر گو ی ناداته تپه هات و قورپاتی نه وانه ی غه ره زدارو رق له زگن. وه زوری یه کدلی و دل سوزی و که مالی هونه رو کیفایه تی نه م که سه روونتر ده بیتته وه. چونکه تا به نده یه ک دل سوزیکی لی هاتوو نه بی، ناکه ویتته بهر حه سوودی و دوژمنایه تی و هاوکاران بوی تی ناچینن. وه راستیان گوتوو که ده لین: دارا که نه بی، هه میشه ئاسووده ده ئی.^۱

وه نه گه ر، له دل ی خزمه تکاردا خوف و هه راسیک هه بی، وه ختیک سزا درا نه ویش نه مین ده بی و له چاوه پروانی به لادا نامینیتته وه. وه ره نجانی خزمه تکار له سن حاله تان به ده ر نییه. جیگه و پیگه یه کی که هه یه تی له سونگه ی بن لوتفی پادشا، دابه زئ و که م بیتته وه. یا دوژمنان لئی وه حق که ون، یا مال و سامانیک کی که وه سه ریه کی ناوه له دهستی بچن. وه هر کات ره زامه ندی پادشای وه ده ست هیناوه، بپرواپیکردنی پادشا له سه ر نه و تازه ده بیتته وه و دوژمن تیداده چن و مال و سامان ک و ده کاته وه، چونکه بیجگه له گیان هه مووشست قه ره بوو ده کریتته وه؛ به تاییه تی له خزمه ت پادشایان و نه عیان و جوامیرانی روژگاردا. وه چون نه م بابه تانه جیبه جی ده کرین، ئازارو نه زیه ت به چ ده لیل ده بی بمینن؟ وه قه دری نه م نیعمه تانه سه ره تا و له دوا پیدا که ویک ده که ونه وه که سانیک ده یزانن که وه ک رابردووان باش و دل سوز و پاکداوین و خاوین بن.

وه پاش نه م هه موو قسه و باسه، هیوادارم که پادشا لیم بیوورئ و جاریکی دیکه نه مخاته وه داوی به لا و ئیزم بدا له م بیابانه دا نه مین و ئاسووده بو خوم

بسووپیمه وه . شیر گوتی : ئەم باسه روون بۆوه . خوا هەلناگری قسه کانت ماقوولۆ رازاوه بوو . ورت به رزو دلت پتهو بئو له سەر کاروباری خۆت بمینه وه ، چون تو له وه بنده گانه نیت که ئەم تۆمه تانه دهرهق به تو مه جالی قبولکردنیا بئ . ئەگەر شتیکم پئ بگه یه نن ، گوئی پئ ناده مو به هیئدی ناگرم . ئیمه تۆمان ناسیوه وه به دروستی تیگه یشتووین که ده جه فادا خۆپراگرو له نیعمه تدا شوکرانه بژیری . وه ئەم هەر دوو خه سلته ، ده ئە حکامی عه قلو ریباری یه کدلیدا به واجیبی سه رشان ده زانی . وه ملبادان له م دوو ئایینی به نده یی و دینی و مردانه گی و پیاوه تییه به حه رامی ره ها ده زانی . وه هەر چی به پئچه وانهی دینداری و خۆپراگری و نه مانه ت بئ ، به مه حالو حه رامو نا په وا و سه رسووپه یینه ری داده نئی . له خۆپرای خۆت نیگه ران مه که ، فکر له م شتانه مه که وه . متمانه ت به عینایه تو چاوه دیری ئیمه زۆرتر هه بیّت . که به وای ئیمه به راستی و نه مانه تی تو ئەمپۆ وه راست گه را و گومانم له مه پ عه قلو زانایی تو ئەمپۆ پاش ئەم رووداوه بوو به یه قین ، وه به هه یچ شیوه یه که له شیوه کان ، چیدی قسه ی دوژمنانم به گویدا ناچئو هەر ره نگیگ تیکه ل بکه ن ، به دوژمنایه تی له قه لاه ده ده ین . کورتی ببپینه وه ، دلی چه قه لی گه رم کردو ناردیه وه سه ر کار . روژ له روژ زۆرتر ریزو حورمه تی لئ ده گرتو پله و پایه ی به رزتر ده کرده وه و متمانه ی زۆرتری پئ ده کرد .

ئه وه یه چیرۆکی پادشایانو ئه وه ی له نیوان ئه وانو ژێرده ستانیا ندا پاش توندوتیژی و توو په یی راده برئ . وه عاقلان لییان تیک نه چئ که مه به ست له گێرانه وه ی ئەم هه کایه تانه چی بووه . وه هەر کهس ئاسمان ئاوپی خیری لئ دابیته وه و سه عاده تی ئەم جیهانه ی به نسیب بووین ، به وردی ته لاش بکا له م ئیشارته حالئ بئ . وه هیمه ت بکا و ره مزو رازی زانایان که شف بکا .

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ وَهُوَ الْهَادِيْ اِلَى سَوَاءِ السَّبِيْلِ

تیرهاویژو شیری می

رای گوتی: بیستم داستانی پادشایان و نه‌وهی له نیوان نه‌وان و ده‌ستو پیوه‌نداندا راده‌بری؛ وه‌ک، خه‌یانه‌تو خیلافو جه‌فا و سزادانو گه‌پانه‌وه بۆ تازه‌کردنه‌وهی متمانه و بپرواپیکردن، که له‌سه‌ر پادشایان فره‌زه بۆ ریکوپیکری ولاته‌کانیان و ده به‌رچاوگرتنی مه‌سله‌حه‌ته‌کانیان له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌م په‌نده که ده‌لن: *الْزَجُوعُ إِلَى الْحَقِّ أَوَّلَىٰ مِنَ التَّمَادِي فِي الْبَاطِلِ*¹.

نیستا باسی نه‌و که‌سه‌م بۆ بکه که بۆ پاراستنی خۆی و ده به‌رچاوگرتنی به‌رزه‌وه‌ندییه‌کانی، له‌ نازاردانی دیتران و زیانگه‌یاندن به‌ گیانداران دووری بکا و قسه‌ی زانایان ده‌ گوئی بگریئ تا تووشی ته‌نگه‌ژه‌و گرفتاری نه‌بی.

به‌ره‌همه‌ن جوابی داوه: که‌س نازاردانی گیانداران به‌ ره‌وا نازانی مه‌گه‌ر جاهیلان و نه‌زانان که ناتوانن جیاوازی نیوان خێرو شه‌پرو قازانچو زه‌ره‌ر بناسنو به‌ حوکمی که‌ریه‌تی خۆیان فکر له‌ عاقیبه‌تی کاری خۆیان ناکه‌نه‌وه‌و هیزی دیتن و به‌راوردیان نه‌وه‌نده‌ نییه به‌ره‌می هه‌لسوکه‌وتی خۆیان ببینن، چونکه زانیاری نه‌وانه‌ی رینگه‌یان ون کردووه، له‌ تیگه‌یشتنی مه‌سله‌حه‌ته‌کان، به‌ گشتی، کولۆ کلۆله. وه‌ په‌رده‌ی نه‌زانی و نه‌فامی به‌ره‌لیخیکی ناشکرایه. وه‌ بوونه‌وه‌ری عاقل هه‌ر شتیکی بۆ خۆی نه‌یه‌وی بۆ دیترانیشی ناوی.

۱. گه‌پانه‌وه بۆ سه‌ر رییازی دیوست باشتره له‌ درێژه‌دانی رینگه‌ی ناهه‌ق.

کارو ئاکارت دزیو و چاوه پوانی چاکه شی؟

به ره می باغی زیانت باورینه و ناوه شی^۱

وه ده بین بزانی که هه کرداریک پاداشی خوی هه یه که ده گه پیت وه بۆ نه جامده ره که ی. وه نه گه ره به دره نگیشه وه بگه پیت وه نابن دلخوش بین، که نه وه ی ده بین بیت هه ر دیت با به دره نگیشه وه بیت. نه گه ره که سیک بیه وی به کرداری خوی به درۆ و ده له سه و فیل و ته له که، داپوشی و به فریودان خوی ده لیباسی چاکه کاریدا نیشان بدا، به جوړیک که خه لک ته عریفی بکه نو له دوورو نزیک نیویانگی برهوا، دیسانیش به م فروفیلانه، به ره می کاره خراپه کانی یه خه ی به رناده نو به رو بوومی دهروونی پیسو پوخل وهک ژه هراو به گه رویدا ده کری، نه و دهم نه سیحه تو په ند وه رده گری و ره وشتی چاک ره چاو ده کا. وه نمونه ی وه ها حاله تیک داستانی شیرو پیایوی تیرهاویژه.

رای پرسی، چۆن بوو نه م چیرۆکه؟ گوتی: ده گپنه وه شیریکی می به دوو تووله وه له میشه یه کدا ده ژیا. روژیک به دوی نیچیردا له میشه وه دهر که وت. تیرهاویژیک هاتو هه ر دوو تووله ی کوشتو که ولی کردن. شیر که گه پاره و که لاکسی بیچووه کانی به م جوړه چاو پیکه وت، هاوارو دادو بیدادی گه یشته ئاسمان. له جیرانه تی نه ودا چه قه لیک پی ره به بوو، که گوئی له م شیوه نو روژیوه بوو. روژسته لای شیرو پرسی: هو ی نه م غه مو فیغانه چییه؟

شیر حالو چه کایه تی بۆ باس کردو که لاکسی بیچووه کانی پی نیشان دا. چه قه ل گوتی: نه وه ی بزانه که هه ر ده سته پیک پایانیکی هه یه و هه ر کات مه ودا ی ته مه ن تپه پو نه جهل هات، ساتیک مۆله ت نادا، هه ر وه ها بناغی کاری نه م جیهانه فانییه له سه ر نه وه داندراوه، له پاش هه ر شادییه ک ده بین چاوه پوانی غه میکو له پاش هه ر غه میکیش به هیوای شادییه ک بی. وه له هه ر حاله تیکدا ده بین به قه زای ئاسمانی رازی بی که سه برو خوڤاگری له رووداواندا جلوه رگی جوامیرانه.

کاری گەردوون ھەمیشە ھەر ئەو ھە

شادی گەر ھات غەمی لە پشستەو ھە

لەم شیوەن و گریانە دەست ھەلبگر و بەزەییەت بە خۆدا بێ و پەندی لە میژینە دەلێ: یداک اۆکتا و فوک نَفَخ.^۱ (مەبەست ئەو ھە، خۆت لۆمە بکە نە کەسی دیکە.) ئەو ھە تیرھاویژو دەگەڵ تۆی کردووە، تۆ سەت خراپترت دەگەڵ خەلکانی تر کردووە و ئەوانیش دادو فیغانی بێھوودەیان کردووە و پاشان ناچار ھێور بوونەتەو. ئەگەر دیتران ئازاریان دای خۆراگر بە، وەک چۆن ئەوان خۆراگرن کاتیەک تۆ ئازاریان دەدە. مەگەر نەتبیسستوو کما تَدِیْنُ تَدَان.^۲ پیاو ھەر چی بیکا، دەبێ بەو ئەندازەش چاوەپوانی پاداش یا موکافات بێ. ھەر کەس ھەر تۆمیک بچینێ حاسلەکە ی دەرویتەو. ئەگەر ھەر لەسەر ئەم رەوشە بپۆی نۆد بەلای دیکە ی لەم چەشنە دەبینی. رەوشتی خۆت بە مودارا و کەمنازاری بپازینەو و خەلکان مەترسینە تا ژیانیکی ئەمیزو ئاسوودە تێپەر بکە ی.

شیر گوتی: بێ پەردەتر قسەم دەگەڵ بکەو مەترسە، ئەو ھە دەیلێ بە دەلیلو بەلگە بیانسەلمینە.

چەقەل گوتی: تەمەنت چەندە؟ گوتی: سەد سال. گوتی: باشە لەم ماو ھەدا بە چی ژیاوی و ھیزو توانات لە چی گرتوو؟ گوتی: لە گوشتی گیانداران، ئادەمزاو گیاندارانی وەحشی کە راوم کردوون.

گوتی: ئەو گیاندارانە ی چەندین سال بە گوشتی ئەوان ژیاوی، دایکو باوکیان نەبوو، ئایا عەزیزانی ئەوان، سۆزی دوروی لە ناوچوونیان جەرگی ھەلنەقرچاندوون؟ ئەگەر ئەودەم ئەوەت زانیبا و خوینی ئەو بەستە زمانانەت نەرشتابا، ئەمڕۆ تووشی ئەم حالەتە نەدەبووی.

شیر کە ئەم قسانە ی بیستو لە راستی بابەتە کە تیگەیشتو یەقینی پەیدا کرد کە ئەم ئازارە بەرھەمی ئەو ئازاردانە بوو کە ئەنجامی داو و کاری ناپەوای وەلانا و دەستی لە گوشت خواردن ھەلگرتو بە میوہ خواردن قەناعەتی کرد.

۱. تا بود چنین بُدست کار عالم / شادی پس اندُخت و راحت پس غم.

۲. دەستەکانت بەستراوینو زارت فوو دەکا

۳. چۆن پاداش بدە ی ئاواش پاداشت دەدەنەرە.

کاتیك چه قه‌ل دیتی شیر روی ده میوه جات کردوه که قووتی ئو [چه قه‌ل] بوو، ناره‌حت بوو و گوتی: زۆر ئاسان رۆزی خۆت وه ده‌ست هیناوه و ده‌ستت کردوه به خواردنی رۆزی و قووتی ئه‌وانی دیکه که هیچ به‌شداریه‌کت تییدا نییه. ئه‌و دارانه تۆیان بۆ تیر نابوو زۆر ناکیشی ئه‌م دارودره‌ختو میوه وه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی پپی ده‌ژین هیلاک ده‌بنو تییدا ده‌چن. چونکه رسقو رۆزی ئه‌وان به‌شی شه‌ریکیکی زه‌به‌لاح و دوزمنیکی گه‌ره‌ی تیکه‌وت. ئه‌و ده‌م که زالم بووی سه‌رت ده‌برینو هه‌لتده‌دین، ئیسته که زاهیدو له‌خواترسی نانیاں ده‌بپیو له‌برسانیاں ده‌کوژی! له‌هر دوو حاله‌تدا عاله‌م له‌ده‌ستت رزگاریان نایه. ده‌ته‌وی خه‌ریکی ده‌سدیژی وه‌ساد به، یا به‌جلوبه‌رگی ته‌قوا و پاکي پۆشته به.

کاتیك شیر ئه‌و قسانه‌ی بیست ئه‌و جار له‌خواردنی میوه‌جاتیش ده‌ستبه‌ردار بوو. وه‌رۆژگاری خۆی نغروی به‌حری عیباده‌ت کردو به‌خۆی گوت:

مه‌به‌سته دل به‌دنیا، بئ‌به‌قایه

هه‌چی تییدایه بئ‌عه‌هدو وه‌فایه

سه‌عاده‌تمه‌ند ئه‌وه‌ی نیوی به‌جیه‌یشت

ئه‌وه‌ی لایه‌نگری مافی ره‌وایه^۱

ئه‌مه‌یه داستانی به‌دکرداری دپنده و خوینخۆر، که دنیا له‌ده‌ستی به‌ئ‌مانه و هه‌موو لایه‌نیک ده‌ژێر چۆک ده‌نو و بیر له‌عاقیبه‌تو دواهاتی کاری خۆی ناکاته وه‌تا توشی وه‌ها حاله‌تیک ده‌بن که خۆی خولقاندوو یه‌تی. هه‌نگن وه‌خۆ دیته‌وه و ریگه‌ی باشو ریبازی راست ده‌دۆزیته‌وه.

هر وه‌ک شیر ده‌ستی له‌خۆینرشتنو خوینخواردن هه‌لنه‌گرت، تا دوو جگه‌رگۆشه‌ی خۆی به‌که‌ولکراوی له‌سه‌ر عه‌رز چاو پئ‌که‌وت. کاتیك ئه‌وی چاو پیکه‌وت روی له‌دنیا‌ی سه‌ته‌مکار وه‌رگپا و چیدیکه به‌کایه و ئاکاره ره‌نگاو په‌نگه‌کانی جیهانی بئ‌وه‌فا هه‌لنه‌فریوا و گوتی:

۱. چند از این آب و باد و آتش و خاک / وز دی و تیر و تموز و بهار
برگزر زین سرای غرچه فریب / درگذر زین رباط مردم‌خوار.

ئەوی ئەمۆ بە دەوری تەختیدا یە لەلەلە ی مەخلوق
 لە دەوری نەعشیدا سبجە ی دەبینی وەلەلە ی مەخلوق
 بە پەلپەلکردنی سبجە ی ئەگەر ببوایە باوەریان
 دەبوو قەت بەو حەدە نەبوایە بۆ دنیا پەلە ی مەخلوق
 بە ئاوی تیگەیشستین نێمە دنیا، هەر سەرایی بوو
 هەموو دەشچن بە خنکان و لە وشکیشە مەلە ی مەخلوق^۱

وہ عاقلان پتویستہ ئەم ناماژەگە لە بە وردی تیبگەن و ئەم ئەزمونگە لە
 بکەنە رینۆینی عەقل و سروشتی خۆیان. وە کاری دین و دنیا لەسەر ئەم تەوەرە
 بە پێوە بەرن. وە هەر چی بۆ خۆیان و ئەولادی خۆیان پەسندی ناکەن بۆ خەڵکی
 دیکەشی پەسند نەکەن، تا سەرەتا و بنەتای کاری ئەوان بە ناویە دەره وەیی و
 یادی بەخێر برازیتە وە. وە لە دنیا و قیامەتدا لە دواھاتەکانی بەدکرداری دە
 ئەماندا بن.

وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ لِلَّذِيْنَ اٰخَسَنُوْا الْحُسْنٰى وَ زِيَادَةُ

۱. لە دیوانی مەحوی وەرگیراوە بەرانبەر بە:

هەرانک او در تو دل بندد همی برخوشتن خندد / که جز همچون تو نااهلی چو تو دلدار نپسندد
 اگر نوکیسه عشقی را بدست آری تو از شوخی / قباها کز تو بردوزد کمرها کز تو بر بندد
 اگر تو خود نه ای، جانی، چنان بستانم از تو دل / که یک چشمتم همی گرید، دگر چشمتم همی خندد.

میوان و شیخ

رای گوتیه به ره همه نی: داستانی به دکرداری خوینخۆرم بیست که ده نازاردانی خه لکدا زنده سه ره رۆیه، وه کاتیکی خۆی تووشی به لا ده بئ، په نا ده باته بهر توبه و په شیمانی. ئیستا باسی نه و که سه م بۆ بکه که کارو پیشه ی خۆی وه لا ده نی و کاریکی دیکه ره چاو ده کا. وه چون تییدا شاره زا نابئ و گه پانه وهش بۆ سه ره پیشه ی پیشوو ده ست نادا، سه ره گردان و غه مبار تووشی دامووی و کلۆلی ده بئ.

به ره همن جوابی داوه: لِكُلِّ عَمَلٍ رِجَالٌ^۱، هر که س له شوغلی میراتی و کاریکی که فیری بووه ره و گه گردان بئ و خۆی به کاریکه وه خه ریک بکا که لایقی نه و نه بئ و ده گه ل نه سل و بناغی نه و ریک نه که وئ، بئ شک ده که ویته باری سه رلیش و اووی و گومانه وه و سه سه ره تو دله راوکه ی ده بئ، که هیچ سوودیشی نییه و گه پانه وهش بۆ سه ره شوغلی جارن مه یسه ره نابئ. هر چه ند گوتوو یانه: الْحِرْفَةُ لَا تُنْسَىٰ وَلَٰكِنْ دَقَائِقُهَا تُنْسَىٰ^۲. پیاو ده بئ له سه ره کاری خۆی پیداکرو خۆپاگر بئ و به هر مه وه سه ریک ده سه ره بۆ لقیکی دیکه نه با، وه به جوانی شکوفه و گه لای نه و لقه فریو نه خوا، چون ناتوانن متمانه ی به شیرینی میوه که ی مه بیت. وه نمونه ی نه م سه ره تابه به سه رهاتی شیخه که یه. رای پرسى: نه م حه کایه ته

۱. هر کاره ی پیاری خۆی ده وئ.

۲. کارو شوغل فه راموش ناکرئ، به لام ورده کارییه کانی له بیر نامینئ.

چیبە؟ گوتی: دەگێڕنەووە لە ولاتی "کەتنووج" پیاویکی داوینپاکو دلسۆز هەبوو کە لە دینداریدا گەیشتبوووە پلە ی ئیجتیهادو زۆر بە وردی تاعەتو عیبادهتی دەکردو لەسەر رێبازی زاناپان دەپۆشتو رۆژگاری دەگەڵ خیراتو چاکەکاری رادەهوارد. لە دۆستایەتی دنیا و کەسبێ حەرام بە دوور، لە ریا و غەیبەتو پاشملە باسکردن مەهجوور. شیخیکی بەناویانگو مەشهور.

رۆژێک رێبوارێک وەک میوانێک لێی وەرژوور کەوت. شیخ بەرووی خۆشەو، بەجۆشو خرۆشەووە رویشته لای. کە میوان پێتلاوی لە پێ کرد، لێی پرسى کە: لە کوێوە دێی و بەرەو کوێ دەچێ؟ میوان جوابی داووە کە: بە بیستن، حالی عاشقی سادق، بە بێ دیتنی دەروون، تێناگی. وە هەر کەس کە سەراسیمەو بێدل، هەنگاوی خستە رێگە ی ئه‌وینو مەبەستی رەزاهەندی دۆست بێ. بێگومان ئاوارە ی دەشتی دوورییەو شوینو پێگە ی جیاواز لە پشت سەری خۆی بەجێ دیلس، تا بپوانیتە رووگە ی دل. وە کاتێک ئەم بەختەوهریبە ی دەست کەوت، گیانی خۆی بۆ قوربانیکردن دەخاتە سەر بەری دەست. وە ئەگەر لە گیان عزیزتریش دلەریکی هەبێ، ئەویش قوربانی دەکا. بە گشتی، سەربەهۆردە ی من دوورو درێژەو سەفەری من سەرەتا و بنەتای نییە.

کە ئەم قسانە کوتای پێ هات. شیخ فەرمووی کەمێک خورمایان هێنا و هەر دووکیان دەیانخوارد. میوان گوتی: میوه‌یه‌کی بەلەزەتو خۆشە. ئەگەر لە ولاتی ئێمەش دەست کەوتبایە زۆر باش دەبوو. هەر چەند قورسەو دەگەڵ میزاج سازگار نییە. وە لەو هەریمە هەموو چەشنە میوه‌یه‌کی رەنگاوپرەنگ، بەتامو بۆنی خۆشەو، لە سایە ی خوداوە، دەست دەکەوێتو بە ئاشکرا لە خورما باشتەن.

شیخ گوتی: بەو حالەشەو، هەر چەند هەر چی تەبیاتی مۆف بیهوێ بوونەکە ی لە نەبوون باشتەر، بەلام ئەو کەسە ی ئارەزووی شتێک دەکا کە پێی ناگا، بە بەختەوهر نانا سڕێ، چون ئەگەشتن بە مرادو هەست بە سەعاده‌تکردن دوو شتی دژ بە یەکن. وە ئەگەر واش نیشان بدەن کە قەناعەت لە پێشەوہ، عەقڵ قبوولی نییە، چونکە قەناعەت لەسەر شتێکی کە هەیه پەسندەو قانعبوون

له سهر شتیك كه بوونی نییه، ده لیله بۆ نزمی و ره و نه بوونی ئیراده و هیمهت. وه ئه و شیخه زیانی عیبری باش ده زانی و راویژو گفتولفتی زۆر خۆش بوو. میوان خۆشی له قسه کردنه که ی هاتو ویستی فیزی ئه و زیانه بیته. ده پیشدا مهتحو سه نه ای شیخی کردو گوتی: له چاوی پیس به دوور بی، نه ره وانبیژی له مه ته ووترو نه فه ساحه تن له وه جوانترم بیستوه، ئه گهر ئه م تکایه م لئ قبول بفرمووی له خۆت ده وه شیته وه. چونکه به بئ ناشنایه تی به رای، زۆرت حورمه تی قه ده می من گرتو خۆشه ویستیت به واجیب زانی و له په زراییدا زۆرت زهحمهت کیشا. ئه مرۆ که هۆکاری دۆستایه تی و هاوئیشینی له ئارادایه، ئه گهر لوتفت هه بئو به مه یله وه ئه م ویسته ی من قبول بفرمووی، دۆستایه تیمانی پئ ده رازیته وه و جیگه ی شوکرو سپاسی تیدا پته و تر ده بی.

شیخ گوتی: فه رمانی تو له سهر چاومو به و کاره شانازی ده کم. وه ئه گهر به راستی مه یلت له فیزیوونه و ده جیبه جیکردنیدا لیبپراوی، ئه وه ی له ده ستم بئ دلسۆزانه ئه نجامی ده ده مو ده فیکردن و حالیکردندا لازمه ئه وه نده ی ده توانم سه ول بدهم. میوان ده سستی پیکردو ماوه یه ک خۆی ماندوو کرد. سه ره نجام رۆژیک شیخ پئی گوت کاریک دژواره زهحمهتیک گه ورت وه ئه ستو گرتوه.

ده ته وئ ببیه منو نابیت

بگه یه ئاستی منو ناگه یتن^۱

وه ههر کهس زیانی خۆی وه لا بئو له باری زیانو شوغلو کاره وه به پیچه وانه ی رابردوان بجولیته وه، کاره که ی به ئاکام ناگا و نابیته شتیك. میوان جوابی داوه: چاولیکه ری بابو باپیران ده نه زانی و نه قامیدا، نیشانه ی بئعه قلی و که ریه تیبه و که سبی هونه رو ده ستخستنی گه وریه ی نیشانه ی عه قلو تیگه یشتن و زانیاریه.

شیخ گوتی: من شه رتی نسحه تو رینوینی و دلسۆزیم به جئ هیئا و ده ترسم عاقیبه تی ئه م ته لاشه نه دامه تو په شیمانی بئ، وه ک ئه و قالاوه ی که ده یوه یست لاسای رۆیشتنی به له نجه ولاری که و بکاته وه. میوان پرسسی: ئه و حه کایه ته

۱. خواهی که چون من باشی و نباشی / خواهی که چو من دانی و ندانی.

چونه؟ گوتی:

ده گپنه وه که قالوئیک چاری به که ویک کهوت که ده رۆیشت. له نجه ولاره که ی
نۆر پی جوان بوو. جولانه وه ی به ئاههنگو ریک و پیکو چوستو چالاکی هه موو
نه ندای، سه رنچراکیش بوو. قه ل ئاره زوی کرد ره وتی که وی بی. چونکه
سروشتی هه موو که س مه یلی به هه موو چه شنه جوانیه ک هه یه و هه موو
ده یانه وی پی بگن. کورتی بپر مه وه، لی برا فیژی ئه م شیوه رۆیشتنه بی.
ماوه یه ک خوی زه حمه ت دا و به دوا ی که ودا رۆیشت، فیژی نه بوو، رۆیشتنه که ی
خۆشی له بیر برده وه، به شیوه یه ک که به هیچ شیوه وه بیر نه هاته وه.

وه ئه م نه قله م بۆیه بۆ کردی تا بزانی که ته لاشی بیهوده ده که یته وه له خۆوه
خۆت زه حمه ت ده ده ی. زیانی بابو باپیران فه رامۆش ده که یته وه عیبریش فیژ
نابی. وه گوتوویانه، نه فامترین که س ئه وه یه که خوی به کاریکه وه خه ریک بکا
که ده گه ل پیشه و نه سه بی ئه و نه یخویننیه وه.

وه ئه م به شه ده گه رپته وه بۆ وریایی و قایمه کاری پادشایان. هه ر والی یا
حاکمیک که بیه وی ولات به رپوه به رۆ ره عیه ت به سه سیننیه وه دوزمنان تیک
بشکینن، ده بی به وردی به وریایی هه لبژێردری [پادشا] نه هیلن که بۆره پیاوی
نا نه هلی بی عه سلو نه سه ب خوی بگه یه نیه ت ئاستی پیاوماقوولانی نه جیبو
ره سه نو خوی بکاته هاوشانو هاوپکیفو هاوته رازی نه وان. چون هه لبژاردنی
به نده گانو ده به رچاوگرتنی پله وپایه، ده کاروباری ده سه لاتداری و سیاسه تدا
روکنیککی موعته به ره، به ئاوپردانه وه له قانون له نیوان پله ی پادشایه تی و
وه رزێردا، جیاوازی هه یه. وه نه گه ر جیاوازی پله وپایه ده به رچاو نه گیرن.
پله نزمه کان جیگه ی پله ناوئجیه کان ده گرنه وه ناوئجیه کان ده چنه جیگه ی
گه وره کانو گه وریی ملکو ده سه لاتو هه یبه تی جیه انداری توو پ هه لده درن،
زیانو پشیوی نۆر روو ده دا. وه پادشایانو گه وره کانو رۆژگار هه میشه تیگۆشاون
پیش به م کاره ساته بگرن. چونکه نه گه ر ئه م ره سمه درێژه په یدا بکا، خه لکانی
دنیا سه رسامو سه رگه ردان ده بن، کاره که رو که سه به جیگه ی سه نه ته گه رو
هونه رمه ند ده گرنه وه نه هلی هونه رو سه نه ته ناتوانن کاری کارگه ران نه نجام

بدنه نو ناچار زیانی نه م بارودوخه بلآو ده بیته وه هه موو لایه ک ده گریته وه، وه پیداو یستییه کانی زیانو بژیوی جه ماوهر به خاسو عامه وه تووشی که مو که سری ده بی. روودانی نه م باره ناله بارهش ده دریته پال ده سه لاتدارو حاکمی رۆزگارو شوینه واره که ی پاش ماوه یه ک خوی نیشان ده دا.

نه وه یه داستانی که سیک که کاری خوی وه لاده نی و کاریک ره چاو ده کا که میراتی نییه و به شیوه ی فیژیوون ده ست نادا. پیاوی زانا ده بی نه م باسه بو تیگه یشتن بخوینیتته وه نه ک بو پیکه نینو سه رگه رمبوون، تا بتوانی له فایده کانی بابه ت سسود وهر بگریو نه خلاقو عاده ته کانی خوی له عه یبو غه فله تو ئیرادو که مایه سی بپاریزی.

وَاللهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ

پادشا و بهرهمه نه گان

رای گوتی: داستانی نهو که سه م بیست که له پیشه ی بابو باپیران رووگرده دان ده بیو به شتیک بادیههوا ده بی که نامرازی جیبه جیکردنی ناماده نییه و ناگاته نهو شته ی ویستوویه تی و گه پانه وهش بو لای کارو شوغلی پیشوو مومکین نییه . نیستا پیما ن بلئی که له خه سلّه ته گانی پادشایان کامیان په سندنتره و مه سلّه ته تی مولکو پایه داری ده ولّه تو نزیکي ویستو ناره زووی دلئی گه لو خه لگانی تیدایه؛ سه برو خوراکری، سه خاوه ت یا نازایه تی؟

بهره همن هاته جوابو گوتی: باشترین ره وشو په سندنترین ریگه بو پادشایان، که هم خویان بینه خاوه نی هه ییه تو ریزو ده سه لّاتو هم له شکرو ده ستو پیوه ندو خه لک شاد بن، وه هم ولّاتو ده سه لّات پایه دار بن، سه برو خوراکریه . چونکه له سونگه ی سه خاوه ته وه ته نیا تایفه یه کی تاییه ت قازانچ ده کهن . وه نازایه تیش له عومریکدا جاریک به کار دئی که گرفتاریه ک بیته پیش . نه ماما سه برو خوراکری هه موو روژو سه عاتان بوونی پیویسته و قازانچی بو خه لکو له شکرو خاسرو عام هه یه و پیاویکی زانا گوتوویه تی: نه گه ر ده نیوان مزو خه لکدا ته نیا تاله موویه ک هه بی له کاتی خو شه ویستی و نزیکیدا هه رگیز ناپیسیتم، چون نه گه ر نه وان شلی کن ده یکیشم، وه نه گه ر توندی بکیشن شلی ده که م، یانی سینگفراوانی و که مائی سه برو هه وه له ی من تا نه م ناسته یه، که ده گه ل هه موو خه لکی دنیا ده توانم بژیمو به ریچمو هیچ که س پیوه ندی منی

بۆ ناپسێ. وە هەر کەس ئەم وریە ی هەبێ دەبێ ئەم بابەتانه بکاته رووگی
دلو کەعبە ی گیان. چون خۆپاگری و زیپکو زا کوون بۆ پادشایان جوانترین
خشلو دره و شاهه ترین زیروزەنبەرە. چونکە فەرمانی پادشایان لە رشتنی خۆینو
گرفتاری و ملک و مالی خەلکی دنیا دا ره وایه، وە ئیسنو حوکمو ئەجامدانی
ئەموو فەرمانەکانیان بە تەواوی بێ پەردەیه، ئەگەر ره وشتی خۆیان بە سەبرو
هەوسەلە نەپازیننەوه، بە یەک توندوتیژی دنیا یەک وێران دەبێ و خەلکانیک
دەرەنجینو گیانو مالی زۆران دە مەترسی نەمانو هیلاکەت دەکەوێ.

وە سەبرو هەوسەلە خۆی بریتییه لە راویژکاری و مەشورەت دەگەڵ عاقلانو
دە کارکردنی عەقل و هۆشو ئەزموونو هاوونشینی زانایەکی دلسۆزو عاقلو
میهرەبان. وە دووریکردن لە پیاوی غەیان و جاهیل و غافل و ئازاردەر، چونکە هیچ
شتیک ئەو کاریکەردنە ی نییه کە هاودەمو هاوونشین هەیه تی.

مەتەلی عەمدو وەفا وەک مەتەلی عەنقایە
پیاو هتی، باسی لە کن کەس مەکە، ئادەم بوو قات
لە هەموو جێ لە چ کەس بۆنی مروو هت نایە
کەرەمو سیدقو وەفا، ئیستە لە عالم بوو قات^۱

وە ئەگەر پادشایەک بە سەخاوەت دنیا زیڕەوشان بکا، یا بە ئازایەتی دە جار
دوژمن تەرتو تونا بکا، ئەگەر سەبرو خۆپاگری نەبێ، بە نەعرەتە یەک هەمووی
بە بای فەنا دەدا، وە هەموو رەعیەت و سپا و لەشکر لە خۆی بیزار دەکا. وە
ئەگەر لەو دووانە دا [سەخاوەت و ئازایەتی] کە موکوورپیە کیشی هەبێت، بە مودارا
و دۆستایەتی دەتوانێ هەموو دنیا بکاته دۆست و سپاسگوزاری خۆی بە را
و تەدبیر دوژمنان سەرکوت بکا، ئەلبەتە سەبرو هەوسەلە ی لە رادەبە دەریش
بێ، عەیب نییه. چونکە ئەگەر رەنج و زەحمەتی زۆر بکێشێ و دە خۆپاگری دا
زێدە پۆیی بکێ، ئاخیریە کە ی دەبێتە شەرمەزاری و زەحمەت بە خەساری.

۱. لە دیوانی مەحمود وەرگیراوه بەرانبەر بە:

تا نباشی حریف بی خردان / کە نکوکار بد شود ز بدان

باد کز اوست لطف جان بر کار / زهر گردد همی ز صحبت مار.

وه هر پادشايهك كه هموو نامرازو ئاسانكارييه كي دهسه لاتى له بهرده ستدا بڼ، نه گهر، نه له كاتى سه برو خوراكريدا به دواى هوا و باديهه وابووندا بڼو نه له كاتى تووړه يي و سزاداندا پيړه وي له شهيتان بكا و بناغه ي كاري له سر فكهرو راويژكاري راوه ستا بڼ، ولاتى نه و ناكه ويته ژير دهسه لاتى دوژمنانو كه س زه فهرى پڼ نابا. چون نه گهر له هه لگرتنى نه م ره وشته دا غه فله ت بكرئ؛ خوشييه كي كه له سايه ي يارمه تى روژگار وه ده ست كه وتبڼو روژگار له بهر پوه بردنى كاروبارو سه روسامان دان به دهسه لاتو مولك، يارمه تى دابڼ، همووى نه وانه به كه مفرين تووړه يي و زيانپيسييه ك له بهر يه ك بلاو ده بيتته وه دواماته كانى به لا و په شيمانى ده گه ل خوى ديڼي.

وه ئاشكرايه كه سه رچاوه ي هموو به خته وه رييه ك، ته قديرى نه و لايه. به لام مانه وه و خنواندنې نه و، به ستراوه ته وه به تيگه يشتنو عه قلى پادشا و دلسوزي و رڼو يڼي وه زير. كه نه گهر پادشا خوراكرو زانا بڼو راويژكاري حه كيمو ناوه زمه نديشى ه بڼ كه به نازايه تى و بڼ نيازى و قسه پويشتوويي و ليها توويي ناويانگى ده ركرد بڼو خاوه ن نه زموون و نيازپاكى و ميهره باني بيت، ده هموو كار يكد سهر كه وتوو ده بڼ. وه روو ده هر شويڼي ك بكا، فته و زه فهر و ئيقبال به دوايدا ده چنو هميشه گوئ قولاغى نه مرو فهرمانى نه و ده بڼو دوژمنان به تيگشكاوي سهر شوپى ده دهنه ده ست نه و. وه نه گهر به پيى هوا و غرووره وه له سر كار يك فهرمان ده ر بكا و مه سلله حه تى كار ده به رچا و نه گري، به ته دبירו مه شوه ره تى ياريده ده رانو راويژكارانو لوتفو هاوكاري نه وان، نه و كار هيش به خيرو خوشى به نه نجام ده كا و راپه راندنې له ده ست ده ر ناچڼ، هر وهك له دوژمنايه تى پادشاي هيندو قه ومه كهيدا قه وما. راي پرسى: نه و رووداوه چوڼ بوو؟

گوته: ده گيړنه وه له ولاتى هيند، پادشايهك به ناوى "هبلار" دهسه لاتدارى ده كرد. شه ويك حه وت جار خه ونى ترسناكى ديتو ده گه ل هر خه ونه ش له خه و راده په پي؛ كاتي ك خه ونى ناخري ديت، ترسو هه راس ته نكي پڼ هه لچنى و ته واوى نه و شوه ده ينالاندو له چه شنې ماري كلكيه پيو، يا كه سيك دووېشك

پیوهی دایین، تۆقره ی لئ هه لگیرابوو. کاتییک، په رده ی تاریکی له سه ر روخساری جوانی به یانه ی دنیا پارزینه وه لادرا و شازنی نه ستیره کان به له نجه ولاری بوو کانه وه له رۆژه لاتنه وه خۆی ده رخست، هه ستا و به ره هه مه نه کانی بانگ کردو نه وه ی به خه ون دیتبوی هه مووی بۆ گپړانه وه. کاتییک به وردی گوپیان دا به قسه کانی پادشا و شوینه واری ترسو خۆفو نیگه رانییان ده نیو چاوانیدا به دی کرد، کوتیان: خه ونیکی به سامه و تا نیستا که س له وه ترسناکتری نه دیتوو. نه گهر نین به ره رموی سه عاتییک خه لۆت ده که یزو چاو له کتیب ده که یزو به وردی فکری لئ ده که ینه وه ته عبیری ده که یین، نه وده م ته عبیره که تان به جوانی و به به سیره ته وه عه ریز ده که یزو بۆ ده فعی به لا چاره یه ک ده دۆزینه وه.

پادشا کوتی: زۆر به جییه.

پادشایان به جیه پشستو له لایه کی دیکه، پیکه وه دانیشتنو به یه کتریان کوت: له م ماوه یه دا دوازه هه زار که سی له نیمه کوشتوو. نه مپۆ له رازو نه یینی نه و ناگدار بووینه وه سه ره به نیکمان هاته ده ست که بتوانین تۆله ی خۆمانی لئ بکه ینه وه. نه وه ش بزنان که نه و له بهر نیحتیاجو نیاز نیمه ی له م رازهدا کرده مه حره می خۆی، وه نه گهر له هه موو ولاتاندا لیکده ره وه یه کی خه ونی شک بردبا هه رگیز نه و متمانه یه ی به نیمه نه ده ره رموو. به و په ریشانییه شه وه ئاسه واری دوزمنایه تی، به ته وای له نیو چاوانیدا ده بیندرئ، ده بئ په له بکه یزو ده ست ببزیوین تا ده رفه ت له ده ست نه چوو. فَإِنَّ الْفُرَصَ تَمُرٌ مَّرَّ السَّحَابِ^۱.

ریگه ش نه وه یه له م باره وه قسه ی زیرو درشتو هه ر چی ده کړئ بئ په رواتر ده کار بینینو نه وه ندی بترسینین که هه ر نیشاره یه ک بکه یین نه توانئ لی لایدا. پاشان پپی ده لئین، نه و خویته ی که شه خسی خۆت تیی گه وزای، نه حسی و شه راره ته که ی به وه لاده چی که به ره رموی جه ماوه ریک له نزیکانی خۆت، له بهر چاوی نیمه به و شمشیره تایبه تییه بکوژن وه نه گهر ریزی ناوه کانی ویست ده لئین: "جۆبه ر" ی کوپتو "نیژاندوخت" دایکی کوپو "به لار" ی وه زیرو "کاک" ی ده بیر، فیلی سپی که خۆی سواری ده بیو نه و دوو فیله که ی تر که زۆری خۆش

۱. ده رفه ته کان وه ک هه وره کان زوو تنده په پهن.

دهوینو نه و وشتره بوختیه که له شه ویکدا له ولاتیکه وه دهرواته ولاتیکه دیکه. نهوانه هه موو به شمشیر مل بیه پینو شمشیره که ش بشکینو ده گه ل نهوان ده ژیر خاکدا بیشاریته وه. وه خوینی کوژراوه کان ده ته شتیک بکن، پادشا سه عاتیک ده نیویدا دابنیش، کاتیک هاته دهر، چوار که س له نیمه له چوار لاه دهوری بدهینو نه فسوونیک بخوینینو فووی پیدا بکهینو له و خوینه هیندیکه ده شانی چه پی هه لسوون، پاش نه و کارانه پاک پاک بیشوینه وه جه سته ی چه ور بکهینو نه مینو ئاسووده بیبهینه وه مه جلیسی پادشایه تی و ده سه لاتداری. نه گهر پادشا، سه بری هه بین و دل له م جه ماعه ته بهر بدا شه پپو نه حسی نه م خه ونه له ناو ده چی. وه نه گهر نه م کاره ی بو ناکری، ده بین چاوه پروانی به لای گه وره بی، وه ک برانه وه ی پادشایه تی و تیپه پپوونی ژیان. نه گهر به قسه مان بکات، به کوژرانی نه م جه ماعه ته، تو له یه کی باشمان لن کردوته وه. کاتیک به ته نیا مایه وه که سی به ده سته وه نه ما، لی راده په پینو کاری نه ویش جیبه چی ده کهین.

له سه نه م غه درو کوفرانی نیعمه ته ریک که وتزو چوونه لای پادشا. خه لوته کردو قسه ی نهوانی بیست. له جیگه ی خوی هه ستا و گوتی: مردن له م ریگه چاره ی ئیوه ده یلین زور باشتره. نه گهر نه م جه ماعه ته که ده گه ل نه فسی خوم به رانبه رن، بکوژم من له ژياندا چ ئاسووده یی و چ فایده یه کم بو ده مینیته وه؟ خو من هه ر چی بیکه م تا هه تا هه تا له دنیا دا نامینمه وه؛ به هه ر حال ناخری کاری ئاده مزاد هه ر مه رگه و مولکو ده سه لاتیش، بی زه والو تیدا چوونو ده ست به ده ستبون، نابین. ریگه چاره یه کی باشتر بدوژنه وه، چون له نیوان مه رگی منو مه رگی خوشه ویستاندا جیاوازی نییه. به تایبه تی تاقمیک که فایده ی عومرو سوودی مانه وه یان بو هه موو که سو لایه نیکه.

به ره همه نان گوتیان: پادشا بهر قه رار بی آخوک من صدق قسه ی حه ق تاله و نه سیحه تی بی پیا و دوور له خه یانه ت، درشتو زبهر. پیاو چون دیترا نه گه ل نه فسی خوی به رانبه ر ده زانی و گیانو ولات فیدای نهوان ده کا؟ نه سیحه تی

دوستان ده بڼه ده گوی بگیریږو به موخته بهری بزانی. وه مهسه لیکي مه شهوړه
 أَمَرَ مُبْكِيَاتِكَ لَا أَمَرَ مُضْحَكَاتِكَ^۱. پادشا ده بڼه نه فسی خوی وولات به هر
 قیمه تیک بپاریزیږو له م کاره دا هیوايه کی گه وړه و فره جیکی ته واو هه یه، بڼ
 درېدونکی و دوودلی ده ست به کار بڼ وه بزانی که ناده مزاد هه موو که سی بڼ خوی
 ده وئ. وه مړوف پاش رهنچو تیکوشانی زور ده گاته ده ره جی سهر به خوی و
 مهمله که ت به تیکوشانی زور ده ست ده که وئو تووړه لدانی نه م دوو لایه نه
 له عه قلو زانایی به دووره. وه کاتیک په شیمانی به دوی خویدا دینن که
 په شیمانی و غه مخواردن ده فریا نایه. وه تا زاتی پادشا هه بڼ، ژنو مندال که م
 ناهینن و تا. مولکو ده سولات باقی بڼ، خزمه تکارو زیقه و بریقه ش هر ده بڼ.

کاتیک پادشا نه م قسانه ی بیستو جه ساره تو روودا مالوی نه وانی له و باسه دا
 دیت، زور نارېحه ت بوو، شیوا و په شوکا و هه ستا و رووی ده گڅخته ی خه مان
 کرد، سهری خسته سهر نه رزو جه یوونو سهر یوونی به چاواندا ره وان بوو، هر
 وهک ماسی له سهر و شکانی هه لېه زه لېه زی ده کردو به خوی ده گوت: نه گهر
 ناسایشی عه ریزان ده به رچاو بگرم له فایده ی ملکو ده سولاتو ناسووده یی
 عه مر بڼ نسیب ده بم. وه ناشکرایه که خوم چنده ده ژیمو سهره نجامی کاری
 ناده می فه نایه و ده سولاتیش پایه دار نییه. نه و جار من بڼ کوړه که م که میوه ی
 دلو سوامایی چاوانمه و له حالی حیاتو پاش مردنیش پشتو په نای منه،
 پادشایه تیم بڼ چیه؟ وه چون ده که ویتته ده ست دوزمنان له دره نگو زوی
 به جیه یشتنیدا چ ته فاوه تیک هه یه. نه ویش بڼ کوړنکی که تیگه یشتووی و
 نه جابه تی دره وشاوه و نیشانه ی نیقبالو به ختی به رچاوه و پتړه ویکردنی له بابو
 باپیران که پادشای نیوبه دره وه ی دنیا بوون، له که سبی شهره فو ته داره کی
 جیه انداریدا، ناشکرایه.

وه بڼ "نیراندوخت" که سهرچاوه ی زولالی روژ له قوولکه ی چه ناگی نه و
 هه لده ستو و سهرچاوه ی رووناکي مانگی شه وی چارده له بناگویتی نه ودايه،
 روخساری هر ده لئی به ختی ده ولته تی دلخاوانو زولفی ده لئی تاریکی شه وکاری

۱. گوی بده نه وه ی ده تگریه نن، نه نه وه ی ده تخاته پیکه نین.

نه گېته، که وا ئالۆزو په ريشانه. ده لوتسفو مېهره بانيدا بڼ عوزرو به هانغو ده هه ستانو دانيشتن ده گه ل جه ماوهر دا، بڼ خوگرتنو خوشاردنه وه. اِذَا خَلَعَتْ رَدَاهَا، خَلَتْ حَيَاهَا، پاکداوینو به حه یا، دانیشتنی دل ده فرینتی، قسه کردنی شادی ده بزوینتی، به لاروله نجه که و ده به زینتی، نه خلاق خاوین، پاکیزه داوین، نه ندانم نه رموشل، هه یکه ل شلومل.

به بالا سنه وېر، به قه د شووشو باریک

جه ماللی رووناکی شوی هورو تاریک^۱

پاش نه م پهری پوخساره ژيان بو من چ تامیکی هه یه؟ وه "به لار" ی وه زیر که باشتړین پیاوی لیها تووی عاله مو کارزانتړین نه ولادی ناده مه، وه همو خه یاللی نه و [نه ونده تیزه] که له رازی زه مانه ی غه ددار ناگات ده کاته وه عه قلی نه و له نه یتیه کانه، گه ردوونی گه پوک خه بهری هه یه، بڼ بوونی نه و که سایه تیه، نه زمو نیزامی ولاتو وه رگرتنی خه راج و کوکردنه وهی مالو دارایی و ریکوپیتک کردنی خه رچ و مه خارپچو ته ژیبوونی خه زینه کان، چون ده ست ده دا؟

وه بڼ "کاک" ی ده بیر که نه خشینه ری فله ک، قوتابی قامکه کانیه تی، وه ده بیر ی ناسمان توکه ری به یانو شیوه ی قسه کانیه تی، وه هر واژه یه که قسه کانیه گه وه ری گرانقیمه ته و نه فسوونی ناشکرایه، نامه یه کی کاری سه د هزار سوارو قه له میکی کاری سه ده زار نیزه ده کا، مه سلّه حه تی ده ورو به رو رووداوه کانی هه ریمه کان چون مه علوم ده بڼ و چون له نه حوالی دوژمنانو نییه تو قه ستنی نه یاران ناگادار ده بڼ؟ وه هر کات نه م دوو به نده لیها تووه نه م دوو دلسوزه زانایه که هر یه که ی له جتی خویدا چاوی بینا و ده ستنی یارمه تین له ناو بچنو سوویدو قازانجی دلسوزی و رینوینتی و لیها تووی نه وان له مه مله که تی من بېرته وه، به رپوه بردنی کارانو ریکوپیتکی نه زمی ولات چون جیبه جی ده بڼ؟ وه فیلی سپی، که خوی ده لیتی خه رمانه ی مانگه ده دره وشیتته وه ده لیتی هه یکه لی گه ردوونی گه ردانه، ده خولیتته وه. شوینتی به رپچوونیشی کاخیکی دلگوشایه و

۱. که روویندی لادا، په رده ی شهرمو حه یاش لاده دا.

۲. میسباح.

دیمه نیکی دلبروینه و هر ودها قه لایه کی مه حکمه پونه نایه کی به رزو بلنده . بئ
 نه و فیله چۆن ده توانم په لاماری دوژمن بدهم؟ نه و جار دوو فیله که ی تر که
 وهک برووسکه ی ده سترکدی هه ورو بای سه پسه پ هیرش ده بن، دوو خورتوومی
 نه وان وهک دوو نه زدها که له ته پلای سهری چپاوه هه لاهه سرابن، وه هر
 وهک نه ههنگ که له ده ریا ده رکه وتبن، هر وهک گیزه لووکه ی ره شه با خه لک
 ره پیچهک ده دهنو له گورپه پانی شه پو پیکداداندا لافاوی خرۆشانی دوژمنان
 تیگه وه ده پیچن، چۆن به ره نگاری دوژمنان بیه ووهو تیگیان بشکینم؟ وه بئ
 وشتری جه ممازه ی بوختی که له هه لاتندا ده سستی بای سه با ناگاته خرخالی
 قاجو شه مالی توندو به حه رکه تیش توژی پئی ناشکینن . وهک شاعیران پئی
 هه لده لاین: "دپوو خوریکه که مخوره، شانو پیلی پانوپوره، به شه و روژو
 مانگو سال، له م مه حاله بو نه و مه حال، باری گرانی له پشته وه ماندوو نابن
 هر وا گشته، برووسکه و با ده به زینن، نایگاتی مامزی گهرمینن، که تووره بوو
 ده لر فینن، به بری به بیان ده توقینن".

من بئ نه م وشتره چۆن له رووداوه کانی ولات ناگادار ده بمو چون نامه ی
 مزگینن و هه والی خوړو باسو خه به ری دیکه بو ئیره و نه وئ بنیرم؟ وه بئ
 شمشیری بوړپان که گه وهر له سه ر رووکاری نه و وهک نه ستیره یه له سه ر
 ریگی کا که شانو وهک میرووله یه له سه ر جوگه له ناوی ره وانی نیو چیمه نو
 سه بزه زار، ناودیمه نیک که ناگری ناژاوه له هه بیته ی کوژاوه ته وه، ناگر برینیک که
 نابووی ده سه لات ده پارینن. په نا بو خدا له ناوپه نگی ناگرین کردار.^۱

ده شه پو به ره نگاریدا چۆن سه رکه وم؟ وه نه و ده م که له م که ره سه و نامرازانه
 بئ به هره بوومو خو شه ویستانو یارمه تیده رانم به تلاند، له زیانو له ده سه لات چ
 خو شیه که م ده ست ده که وئ؟ دووری له نازیزان کاریکی دژوارو تالو ناخو شه،
 وه جیه جیکردنی کاروبارو راپه راندنی نه رکه کان به بئ یارو خزمه تکار، خو
 ماندوو کردنیکی بیهوده و ته لاشیکی بئ فایده یه .

سه رتان نه هی شینم . ورده ورده باسی ده فکره وه چوونی پادشا بلا بووه .

به لاری وه زیر فکری کرده وه نه گهر ده که شفی هوکاری نه م حاله ته دا هه نگاوی
یه که م هه لېگری له دابو نه ریتی به نده کی دور ده که ویته وه، نه گهریش خوی
تن نه که یه نم، ده گهل دلسوزی، یه که ناگریته وه. پاشان رویشه لای نیراندوختو
گوتی: بارودوخیکی ناوا هاتووه ته پیش، وه له ورژه وه که من هاتوومه ته
خزمت پادشا، هیچ شتیکی لن نه شار دوومه وه. له هیچ کاریکی چکوله و گوره دا
بن راویژکاری ده گهل من، فکر کردنه وه ی به رهوا نه زانیوه. وه یه که، دوو که پرت
بهره همه نه کانی ویستووه و ده گهلان قسه ی کردووه و نیستا خه لوته ی کردووه و
ده فکر وه روجه وه نه خوشو لیو به بار بوی دانیش تووه، نه و جا، نیمړ تو شارونی
روژکاری و په نای له شکرو ره عیت توی. وه پاش رحمتو به زه یی پادشا،
توی. له وه ده ترسم نه و چاویه ستانه، کاریکی پی بکه ن که سه ره نجامه که ی
سه رسام و په شوکاوی و په شیمانی بیټ. تو ده بن بچیته لای و بزانی چ باسه و
به من بلنوه تا ته دبیریکی لن بکه م.

نیراندوخت گوتی: منو پادشا نیوان ناخوشیمان له نیواندا هه یه. به لار
گوتی: کاتیک پادشا خه مگینو نالوزه، خزمتکاران نابن روودامالوی بکه نو
بچه خزمتی. کار، کاری خوته. وه من زور جار له پادشام بیستووه، "هر
کات نیراندوخت دیته لام غم له دلدا نامیتن". بره نه و کاره بکه و منه تیکی
گوره له سه ته و اوای خزمتکارانو ده ور به ری پادشا دابن و نیعمه تی گوره مان
به سه ردا ببارینه.

نیراندوخت رویشه لای پادشا و شهرتی خزمتی به جی هینا و گوتی: "هو
نه م خه مو خه فته چیه؟ فکر له چی ده که یته وه؟ وه نه وه ی له و بهر همه نه
مه لعوونانه ت بیستووه، به نیمه ی بهرموو، تا فکریکی لن بکه ینه وه. چون
یه کی که له مهرجه کانی به نده کی نه وه یه له هه موو باسیکدا به شداری بکه ین، وه
له نیوان غه مو شادی و جوانو ناحه زدا جیاوازی دامه نی". [هر چی هه یه پیمان
بلن].

پادشا گوتی: نابن له شتی که بپرسی که نه گهر پیتی بلن نارپه حه تی بی.
نیراندوخت گوتی: خوا نه کا، پادشا له رووی ناچار ییه که غم دایبگری.

وہ نہ گەر اَلْعِیَاضُ بِاللّٰهِ، غەمیک روو بدا، وری پیاوانه هاوپی ده گەل سیفەتی
خۆپاگری و پاراستنی نەریتی دەروون دە کار بیتی. چونکە بیروپای روونی
ئەو، ئاگادارە کە خۆپنینه وەو کپووزانە وە مەینەتی و پەژارە زێدە دەکا، چونکە
المُصِيبَةُ لِلصَّابِرِ وَاحِدَةٌ وَلِلْجَازِعِ اثْنَان.^۱ ھەر وەھا لە ئەسبابو نامرازو کە لوپەلی
دەسەلاتو قودرەت شتیک کەم نییە کە ئاوا بۆی غەمگین بی. ھەر بەلایەک نازل
بی یا ھەر گرفتیک بێتە پێشەو، بەرگیرکردنی سەھلو ئاسانە.

قوربان وەرە دەر، لەم غەم و دەر دو کە سەرە
ئەمری تۆرەوا، ھەمووی لە سەرچاو و سەرە
زێت ھەبە، زێت ھەبە، خەروار خەروار
ئازوو قە ھەموو جۆر ھەبە، عەمبار عەمبار
ئەستێرە بمالەو لە ئاسمانی سەر و
خوین بمژە ھەلامسی ھەتا دەبیە زەر و!

وہ پادشای سەرکەوتوو ئەو کە سەبە، کە ئەگەر کاریکی گرینگ روویدا،
شیوەی تەدارەکو ئامادەبوون بۆ رووبەروو بوونەو، بە عەقڵو زانایی خۆی
دابین بکا. وە رێگەی قەرەبوو کردنەو لە بەر نووری فکرو تەدبیری ئەو ھەلە
تیناکەوئ، وە رزگار بوون و دەرچوون لەم جۆرە رووداوانە تەنیا بە عەقڵو
خۆپاگری و نەپەشوکان مومکین دەبی.

پادشا گوتی: ئەگەر ئەو ھەبە ھەمەنان دەلیت، بە کێو بگوتری و ئەم خەبەرە
بدەن بە روژگار، کێو لە بەر یەک دەچێ و روژرەش ھەلدەگەپێ. تۆش لەم
پرسیارە بگەپێ، چون ئەگەر ببیسی نەخۆش دەکەوی. ئەو مەلەوونانە دەلیت
دەبی تۆ و کۆرەکەمو ھەموو بەندە دلسۆزەکانمو فیلی سپی و فیلەکانی دیکەشو
لۆکی بوختی، ھەمووان بکوژم تا پیش بەو خەونە ناخۆشانە دیتوومن، بگیری.
ئێران دوخت کە کچیکی زیرەک بوو، خۆی نەدۆراندو گوتی: باکت نەبی قوربان،

۱. موسیبەت بۆ پیاوی خۆپاگر یەکو و بۆ ئەو ھەبە دادو ھاوار دەکا دوانە.

۲. ھەم گنج داری ھەم خەم، بیرون جە از کەم عدم / بڕ فرق فرقد نە قدم، بڕ بام عالم زن علم
انجم فرو روب از فلک، عصمت فرو شوی از ملک / بڕزن سما را بڕ سمک، انداز در کەم عدم.

پادشا نابین به و شتانه دهره لیبی، گیانی بهنده گان به قوریانی مه سله حه تی پادشا بئ. تا زاتی گهره تان پایه دار بئ، ژنو مندال که م ناهینتی و تا مه مله که تو دهسه لات مابن، خزمه تکارو که لوپه لی جوان هر ده بئ.

به لام کاتیک شه پرو نه حسی نه م خه ونانه لاجوو و خه یالی پادشا له م فکره ناسووده بوو، ئیدی چیدی به و جه ماعه ته متمانه مه فهرموون، به تاییه تی له م روانگه وه که له م کاره دا گیاندار تیدا ده چئ، چونکه خوینرشتن کاریکی نهسته مه، وه بئ فکرو قوولبوونه وه، فتوادان بو نه م کاره دواپوژیکی پر مه ترسی ده بئ. وه په شیمانی و عززت سوویدیکی نابین، چون نه وه ی رابرد به که س ناگه پیتته وه و کوژراویش زیندوو نابیتته وه.

وه پادشا ده بئ نه وه ی له بیر بئ که بهرهمه نان خوشیان ناوئ، وه نه گهرچی له زانستدا لیکوئینه وه بیان کردوه، به لام هرگیز به م ده لیله لایقی نه مانه تو متمانه پیگردن نابینو نابنه شایانی مه شوهره تو ته دبیر پیگردن. چون ئاده مزادی ناجسنو به دگه وه ری نزمو په ست، به هیچ جلویه رگینگ جوان نابین و زانستو سامانی دنیا ش نابنه هوئی و یقارو که ره می نه وان، نه گهر بو په روهرده کردنیان کوشش بکه ی، وهک نه وه وایه توقی زیږ ده گهر دنی سگ بکه ی و دهنکه خورما ده زیږ بگری.

هره عسایهک نه نه ژده هایه گولم

هره گیایهک نه کیمایه گولم

وه مه به ستو غهره زی نه م نفره تیپانه له م ته عبیرو لیکدانه وه دا نه وه یه که دهره تیپان له ده ست نه چئو به م فتوایه دهردی خوئیان که له سیاسه تی پادشاه ده دلایندا کوټو ته وه، نارام بکه نه وه. وه یه که م که س کوپیان دیاری کردوه که خوئی به شی که له زاتی پادشا و له جیگه ی نه وه. خودا نه کا هر به جینشین لئی رازی بین - ده یانه وئ نه و بکوژن، نه ویش نه و کوپه به و مه مو نه جابه تو عه قلو تیگه یشتنه وه. پاش نه ویش بهنده دلسوزه کان له ناو بهرن که گریزه نه ی ولاتو راوه ستاوی دهسه لات به وان وه به ستر او ته وه، وه باقی

ئامرازی جیهانداری، وەك فیلو چەكو چۆلۆ وشتر رامالّن. وە من، بەندەى پادشا خۆم بوونە وەرێكى بىن قابىلەتمو وەكانى من لە خزمەتدا نۆن. وە چون پادشا بە تەنیا مایە وە دەسەلاتى ئەوان بە سەر مەملەكەتو ئەهلى ولّاتدا سەقامگیر بوو، بە كەيفى خۆيان دەجووڵێنە وە. خۆپاریزی ئەوان تا ئیستا لە رووى ناچارى نەتوانین بوو. وە چون، ئەسبابى گەورەى و قودرەتى پادشایان دەبینى و یەكدلى و پشتیوانى بەندەگانى ئەویان بە ئاشكرا لە بەرچا و بوو، وەرى دەستبەكاربوونیان نەبوو. وە ئەگەر لەودا، كەمو زۆر، كەمو كورتییەکیان شك بردبايە و لە دەروون و بیروبووای خزمەتکارانو بەندەگاندا رەنجانو ئازاریکیان بەدى کردبايە، لەمیز بوو ولّتيان، وەك چۆن رەسم بوو، لە نێو خۆياندا بەش دەکرد، چونكە هیچ ھۆكاریك بۆ جەريبوون و روودامالۆى دوژمن وەك نفرەتى دلسۆزانو جیاوازی قسەى لەشكرو رەعیەت نییە. وە رىوايەتو نەقلو نەزیلەى قەدىمییەكان لەسەر ئەم بابەتە زۆر ئاشکرایە. وە میژووى پیشینیان بە وردى لەسەرى رویشتوو.

لە سەر یەك، ئەگەر ئەوێ گوتوویانە سوودێكى ھەيە، ئەلبەتە نابێ وەدوا بكەوێ و لازمە زووتر كارەكە ئەنجام بدرێ. وە ئەگەر مەجالێك بۆ دەستپاگرتن ھەيە، قایمەكارییەك ماو. دەكرێ فەرمانى لەسەر بدرێ. پادشا ئیزنى دا كە دەبێ بگوترێ. گوێى پێ دەدەمو قبوولى دەكەمو شكو گومانو درپدۆنگى دەبێ دوور بكەنەو. گوتى: "كارایدوون" ى حەكیم ماو. ھەر چەند عەسلو نەسەبى لە بەرھەمەنان نزىكە، بەلام دە دیندارى راستگویییدا لەوان سەرترە. وە رووداوەكانى جیھانى زۆتر لە بەرچاوە. وە لە بەرھەمو ئاكامى كاراندا بۆچوونى كاراترى ھەيە. وە زانستو قایمەكارى تیدا كۆ بۆتەو. كام فەزیلەت لەم دوو ھونەر و سیفەتانە لە سەرترە؟ ئەگەر راي پادشا كە پامەتى مەحەمبوونى پێ ببەخشى و ئەو تەعبیرەى بەرھەمەنەكان كردوویانە و خودى خەونەكان بۆ ئەو بگێرێتەو، راستى و دروستییەكان عەرزى پادشا دەكا. ئەگەر تەعبیری ئەویش وەك ھى ئەوان بوو، شكو گومان نامێنێ و ئەنجام دانى ئەوێ گوتوویانە پێویستە، وە ئەگەر بە پێچەوانە شتێك بلى، را و دەستوورى ئەنگێوێ پادشا لە ھەق و

باتلدا داوهری ده‌گا، وه پادشا باش ده‌زانی جیاوازی دلسۆزیو خه‌یانه‌ت چیه . وه به‌پژوه‌بردنی فه‌رمانی نه‌و که‌ندوکۆسپی له‌ به‌ر نییه . وه هر کاتیک نه‌م ده‌ستووره بدا زه‌مانه‌و چه‌رخه‌ی گه‌ردوون پی‌شی پێ ناگرن .

پادشا نه‌م قسانه‌ی وه دل که‌وتو فه‌رمانی دا نه‌سپی بۆ زین بکه‌نو به‌ نه‌ناسراویو دوور له‌ چاوان رۆیشه‌ لای کارایدوونی هه‌کیم . وه کاتیک گه‌یشه‌ لای، پادشا له‌ خۆبه‌که‌مزانی‌دا زیده‌ ئیفراتی کرد . هه‌کیم زۆری حورمه‌ت گرتو گوتی: هۆی خۆ تووشی زه‌حمه‌ت کردنی خاوه‌ن‌شکۆ چیه‌؟ وه نه‌گه‌ر فه‌رمان به‌من گه‌یشه‌تا، خۆم ده‌هاته‌م باره‌گای پادشا . وا باشته‌ر خزمه‌تکاران بکه‌نه‌ خزمه‌ت خاوه‌ن‌شکۆ، وه هر وه‌ها نیشه‌نه‌ی تووچه‌یی له‌سه‌ر روخساری مباره‌ک ده‌بیندریو سایه‌ی غه‌میک له‌ سه‌ر نیوچاوانی خاوه‌ن‌شکۆ ده‌توانم ببینم .

پادشا گوتی: رۆژیک خه‌ریکی هه‌سانه‌وه‌ بووم، له‌ کاتی خه‌ودا هه‌وت ده‌نگی ترسینه‌رم گوێ لێ بوو . به‌ هر ده‌نگیک له‌ خه‌و راده‌په‌ریم، به‌ دوا‌ی نه‌وه‌دا خه‌وتم، هه‌وت خه‌ونی سامناکو زراوتۆقینه‌م دیت . دوا‌ی هر خه‌و نیکیش دیسان به‌خه‌به‌ر ده‌هاتم، دیسان خه‌وم به‌ سه‌رمدا زāl ده‌بووه‌و دیسان خه‌و نیکی دیکه . جه‌ماعه‌تی به‌ره‌همه‌نانم بانگه‌یه‌شت کردو بۆم گێرانه‌وه . ته‌عبیریکی ترسینه‌رو سامناکیان لێداوه‌ که‌ بووه‌ته‌ هۆی ناره‌حتی و سه‌رسامی ئیستام که‌ ده‌بیینی . هه‌کیم له‌ چلۆنایه‌تی خه‌ونه‌کان په‌رسیاری کرد . که‌ به‌ وردی گوئیستی هه‌مووی بوو، گوتی: پادشا تووشی هه‌له‌ بووه . نه‌ده‌بوا‌یه‌ نه‌م رازه‌ لای نه‌و تایفه‌یه‌ بدرکینه‌ی که‌ گوتوو‌یا‌نه‌:

له‌ جیهانه‌دا دیاره‌ بۆ زانا

کاری هر مه‌رد و مه‌ردی هر کاریک^۱

وه بۆ پادشا ده‌بێ نه‌وه‌ ئاشکرا بێ که‌ نه‌و مه‌لعوونانه‌ به‌ ده‌ردی نه‌م کاره‌ ناخۆن، که‌ نه‌ عه‌قلی ریتوینیان هه‌یه‌و نه‌ ئایینی ته‌واو . وه پادشا به‌م خه‌ونه‌ ده‌بێ دلخۆش بێو شادی بکا و سه‌ده‌قه‌ بدا و دیاریو سه‌وقات ببه‌شیه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌موویاندا ده‌لیلی به‌خته‌وه‌ریو نیشه‌نه‌ی ده‌سه‌لاتو ده‌وله‌ت ده‌بیندری . وه

۱. که‌ پدید است در جهان باری / کار هر مرد و مرد هر کاری.

من هر نیستا ته عبیری خه ونه کان به ته وای به یان ده که مو له به رانبر مه کرو
حیلای نه و به دبه ختانه مه تالاییکی مه حکم راده گرم. وه بی گومان هه واخلوی
دلسوزو خزمه تکارانی یه کدل بۆ نه م کاره هه تا پیش به قهستی په لاماری
دوژمن بگرنو بۆ به رگری له غه درو فیلی دوژمنان تییکۆشن.

ته عبیری خه ونه کان نه وه یه که، نه و دوو ماسییه سووره که ده خه ونیدا
راست له سهر کلک راوه ستابوون، قاسیدی "هومایون پادشا"ن که دینه خزمهت
پادشا و دوو فیلانیش دینن که باری چوارسه د رهل یاقووتیان له سهر پشته و
له خزمهت پادشا رایانده وه ستینن وه نه و دوو مراوییه ی که له پشت سهری
پادشا وه ده په پیزو هاتن له بهر پی نیشته وه، دوو نه سپی ره سه نن که له
لایه ن پادشای "به له نجر" وه به دیاری ده یهینن، وه نه و ماره ی که له قاچی
پادشا ده هالا شمشیری که که پادشای "همجین" بۆی ده نیژی. وه نه و خوینه ی
که پادشا ده خوی هه لسو، ده ستیک جلویه رگه که پی ده لاین "نه رجوان"
جه واهیزنیشان کراوه له ولاتی "کاسروون" به دیاری بۆ خزمهت به جامه خانه ی
پادشا ده یینن. وه نه و وشتره سپییه ی که پادشا سواری ببوو، فیلیکی سپی
رهنگه که قاسیدی شای "کهندیون" ده یینژی نه و شته ی وهک ناگر له سهر
سهری پادشا هه لایسابوو، تاجیکه که پادشای "جاد" به پیشکش ده یینرته
خزمهت نیوه. وه نه و بالنده ی دندووی ده سهری پادشا ده کوتا، غایله و
فکریکی ناحهزه، به لام زه ره رو زیانیکی لئ ناکه ویتته وه، نیلا نه وهنده نه بی که
پادشا له نازیزیکی خوی رووکه ردان و دلگیر ده بی.

نه وه یه ته عبیری خه ونه کانی پادشا و نه وه ی که حهوت جار نه و خه ونانه ی
دیتوو نه وه یه، که قاسیده کان له حهوت که پرتدا به دیاری پیشکشانه وه،
ده گه نه خزمهت پادشا، وه پادشا به وه رگرتنی نه م نیعمه تانه و بهرده وامی ولاتو
ده سه لات رۆزگاریکی پر له به خته وه ریو شادی ده باته سهر. مه بادا که زینه تی
عه دل و دلسوزی نه و له م رۆزگار به رفینزو شیرینی و جوانی ده سه لاتی نه و له م
عه سرو زه مانه بسپنه وه.

وه له داهاتودا، ده بی پادشا، ناهه لان نه کاته مه چرهمو تا نه زانن یه کیک

عاقلو زانایه له کاروباراندا راویژکاری دهگه ل نه که نو له هاوونشینی دهگه ل
پیاوی بڼ باکو چه نه وهری به دگه وهری زډوهرې، به گشتی خوی بپاریزئ.

گوئ له ناو بگره چوڼ ده نالینئ

که ده گاته خوړپنی ناهه موار

پادشا که نه م ته عبیره ی گوئ لی بوو، که یفی ساز بوو، شوکری خودای
به جئ هینا و زوری سپاسی که کیم کردو زوری قه در گرتو چاکه ی زوری دهگه ل
کردو به شادی گه پراوه و هوت روژان چاوه پوانی هاتنی په یامهینه ران بوو، زوری
هوتنه م هر وهک که کیم گوتبووی دیارییه کان گه یشتن. پادشا خوشحال بوو،
گوتی: له ودا خه تابارم که خونی خوم بو ئه وان [بهرهمه نان] گپراوه؛ نه که ر
رهحمه تی ئاسمانی و میهره بانی ئیراندوخت نه بووایه، سهره نجامی لیکنده وهکانی
ئه وان مه لعوونان به هیلاکی منو نازیزانو ده ستو پیوه ندان کوتایی پی ده هات.
وه هر که س به ختی نه به دی یاری بڼ، نه سیحه تی دلسوزانو مه وعیزه ی
دوستان، به گرینگ ده زانی و له کاراندا پیش ته دبیرو لیکنده وه ده ست به کار
نابڼو پیگه ی وریایی و قایمه کاری به که م نازانی.

پاش نه وه، رووی ده وه زیرو کوپو ده بیرو ئیراندوخت کردو گوتی: پیم باش
نییه نه م دیاری و سه وقتانه بنیزمه نیو خه زینه که نمو باشته له ئیوه ی دابه ش
بکه م، که مه مووتان که وتبوونه بهر مه ترسی گه وره. به تاییه تی ئیراندوخت
که ده رزگار یوونماندا له م کاره ساته، ده وری به رچای گپرا. به لار گوتی:
به نده گان بو ئه وهن که له کاره ساتاندا بین به مه تالو به لاگه ردان و نه م نه رکه
به میوه و بهرهمه می عومرو ده ولت بزائن. هر چند راپه پاندنی هه موو نه رکیک
به نیقبالو به ختی پادشایانه وه به ستر اوته وه و به نده گان نه و پله وپایه یان نییه
که بڼ نامرزی وده هیممه تی گه وره ی خو یان کاریک راپه پینزو شهرت نه وه یه،
نه که ر له کاتی پاراستندا خو فیدا کردن پیویست بڼ، خوی بکاته قوریانی، وه
نه که ر که سیک به ختی یار بڼو به اختیار بڼو نه م ره وشته ی دهگه ل بڼ، نابڼ
چاوه پوانی خه لاتو پیته لاگوتنو چاکه بڼ، به لام شازنی زه مانه له م کاره دا

دەوری سەرەکی گێڤا، تاجو جلویه‌رگ بابەتی ئەوەو ئەلبەتە بۆ کەسی دیکە نابێ. پادشا فەرمووی هەر دووکیان [تاجو جلویه‌رگ] بێنن و خۆی هەڵستا. بێ‌وه‌ستان ئێراندوختو چەند کەسی دیکە لە خزمەتیدا کە هاوشانی خۆی بوون، نامادە بوون. پادشا فەرمووی تا هەر دووکیان لەبەر دەستی ئێراندوخت دابنێن تا یەکیان هەڵبژێرێ. تاجەکەی پێ باشتر بوو. چاوی لە بەلار کرد تا بە مەسلەتخواری ئەو، یەکیان هەڵبگرێ، ئەو ئیشارەی بە جلویه‌رگە کرد. لەم حالەتەدا پادشا رووی تێکردن. خاتوون کە زانی پادشا ئاگای لە راویژکاری ئەو بەلار بوو، تاجەکەی هەلگرت تا پادشا نەزانی راویژکاریان کردووە. بەلاریش چاوی خۆی هەر لەو حالەتەدا کە بوو راگرت تا شا نەزانی بە چاوی ئیشارەی کردووە. وە لە پاش ئەو رۆژه چل سالی دیکەش ژیا و هەر کات بە خزمەت پادشا گەیشتب، هەر ئەو حالەتەدا بە چاوی تا ئەو گومانە وە راست نەگەپێ، وە ئەگەر عەقڵیەتی وەزیر و زیرەکی ژن نەبایە هەر دووکیان گیانیان لە دەست دەدا.

وە پادشا شەویەک دەروێشتە لای ئێراندوختو شەویەک لای خێزانیکی دیکە. شەویەک کە تۆرە ی ژووری ئێراندوخت بوو، بە حوکمی قەرار رویشتە ئەوێ، خاتوون تاجی لەسەر نا و هاتە پیشواری تەبەقی زێڕینی پێ لە پلاوی لە سەر دەست، لە خزمەت پادشا راوه‌ستا. پادشا لەو برینجە ی دەخواردو بە قسەکانی خاتوون سەرگەرمو سەرمەستو بە جوانی و جەمالی ئەو چاوی روون دەبۆوە. لەو حالەتەدا هەوێیەکی ئێراندوخت کە ئەو جلویه‌رگە ی دەبەردا بوو، بە‌ویدا تێپەڕی. پادشا ئەوی دیت، سەری سوورما و دەستی لە خواردن کێشاوه، قووەتی شەهوەتو هەستانی ئیشتیا، هەوساری خۆپاگری لە دەست راپسکاندو دەستی کرد بە پێه‌لاگوتنی. ئەو جار بە ئێراندوختی گوت: تۆ دە هەڵبژاردنی تاجدا نەترانی، زەرەرت کرد. خاتوون کە سەرسامی پادشای بە‌رانبەر بە هەویکە ی دیت، حەسوودی تووڕەیی هەڵیانته‌زاندو وای لێ کرد، تەبەقی برینجی بە سەر شادا کردو دەنکە برنج چوون دە نێو ریشو سەرو کاکۆلی و پێیدا هاتە خوارو ئەو تەعبیرە ی کە حەکیم باسی کردبوو لێره وە‌دیها.

پادشا فهرمووی، به لاری بۆ بانگ بکه نو پیتی گوت: چاوت له و نه تکه بئ نه م نه فامه به پادشای سهرده مو شوانی رۆژگاری کرد. له بهر چاومی لابه ره و بیبه ن له سووچیک سه ری بپه رپنن، با بزانی که نه و یا، وه کانی نه و نه م قیমে ته یان نییه که نه و تو هه لشاخیزو جه ساره تی ئاوا بکه نو ئیمه ش چاوپۆشی بکه یزو له گوناهیان خۆش بین.

به لار خاتوونی هیتا ده رو لای خۆی فکری کرده وه، له م کاره دا په له کردن شهرت نییه. چون نه و ژنیکی بئ وینه یه و پادشا بئ نه وه هه لئاکا، وه به ره که تی زیره کی و ته دبیری نه و، چه ندین که سی له گیزاوی مردن رزگار کرد. وه نه مین نیم له وه ی که پادشا به و په له یه له فه رمانی خۆی پاشگه ز بپته وه، ده بئ سه بر بکه مو ده ست راگرم تا بارودوخه که ئارام بپته وه. نه گه ر په شیمان بۆوه، نه وه تا ژن هه ر ماوه و من سه ره به رز ده بمو ده که ومه به ر په سندی پادشا. وه نه گه ر پیتی چه قاندو ویستی نه م سه مه بکا، چار نییه و پیتش به کوشتن ناگیرئ. وه له و دوواخسته نه دا سئ قازانج ده ست ده که وئ: یه که م: خیرو چه سه ناتای نه کوشتنی روح ده به ریک، دووه م: وه ده ست هیتانی خۆشحالی پادشا له وه ی که خاتون زیندوو. سه یه م: منه تبارکردنی جه ماوه ری ولات که شارنژیکی به و گه وره بییه م بۆ راگرتوون که خیراتی بالی به سه ره موواندا کیشاوه.

پاش نه وه خاتوونی ده گه ل چه ند که سی که له مه چه مان که خزمه تی مالی پادشایان ده کرد، برده مالی خۆی فهرمووی وریابزو به نه یینی رایبگرنو نه وه ندی له توانادایه ریزو حورمه تی لئ بنین. وه شمشیریکی خویناوی کردو به حاله تیکی غه مگین هاته وه لای پادشا و گوتی: فه رمانی پادشام به جئ هیتا. هه ر که نه و قسه به گوئی نه و گه یشت - توو په بییه که ی دامرکابوو - وه بیر عه قلو دلسۆزی و جوانی و جه مالی نه و که وته وه، ناره حه ت بوو. پیتی شه رم بوو که شوینه واری درپۆنگیه که له خۆی نیشان بدا و حوکم بدا و بیشکیئنو دروازییه که له خۆی بنوینن. وه به له سه ره خۆیی وه زیریشی ده زانی. متمانه ی هه بوو که ره نگه ده ستی راگرتبئ و بئ گه رانه وه و لیکۆلینه وه کاریکی نه کردبئ، چونکه هه ستیاری نه م رووداوه له هیچ زانا و نه زانیک شاراوه نییه. کاتی که وه زیر

عه‌لامه‌تی نه‌دامه‌تی به‌نیوچاوانی پادشاهه‌ دیت، گوتی: پادشا نابێ غه‌مناک
بێ که‌ رابردوو بۆ که‌س ناگه‌ڕێته‌وه‌و نه‌وه‌ی له‌ ده‌ست چوو، ده‌ست ناگه‌وێته‌وه‌.
غه‌مو نه‌ندیش جه‌سته‌ کزو لاواز ده‌کا و که‌موکووپری ده‌خاته‌ سه‌ر رای دروست.
وه‌ به‌ره‌می غه‌م وه‌ره‌مه‌و دۆستان تووشی په‌ژاره‌و دوشمنان شاد ده‌کا. وه‌
هر که‌س نه‌م بابه‌ته‌ بیسی له‌ هه‌مبه‌ر خۆپاگری هه‌بیه‌تی پادشادا به‌دگومان
ده‌بێ، که‌ ئاوا به‌ په‌له‌ فه‌رمایێک ده‌ر بکا و هه‌ر که‌ جێبه‌جێ کرا په‌شیمانی
خۆی نیشان بدا، به‌تایبه‌ت کاریک که‌ ده‌ستی ته‌داره‌کو نه‌جامدانی کورت
بێ. وه‌ نه‌گه‌ر ئیزنم بده‌یه‌ی نه‌فسانه‌یه‌ک ده‌گێرمه‌وه‌ که‌ شایان و زیانحالی نه‌م
بارودۆخه‌یه‌. فه‌رمووی: بلی.

وه‌زیر گوتی: ده‌گێڕنه‌وه‌ جووتی‌ک کۆتر ده‌ستیان کرد به‌ دانه‌ کۆکردنه‌وه‌ تا
هێلانه‌که‌یان پڕ بکه‌ن. نێره‌ گوتی: هاوینه‌و ده‌شتو سه‌حرا پڕه‌ له‌ گیا و گۆل،
نه‌م دانه‌یه‌ راده‌گه‌ڕین تا له‌ زستاندا که‌ له‌ سه‌حرا هێچ ده‌ست ناگه‌وێ، روژگاری
پێ به‌رینه‌ سه‌ر. مێیه‌که‌ش به‌و کاره‌ رازی بوو، هه‌ر کامه‌ بۆ لایه‌ک ده‌رپه‌ڕین.
نه‌و دانه‌یه‌، نه‌وده‌م که‌ کۆیان کردبۆوه‌ نمی هه‌بوو. هێلانه‌ پڕ بوو، که‌ هاوین
داهاته‌و گه‌رما کاری تێکرد، دانه‌کان وشک بوونه‌وه‌و هێلانه‌ وه‌ک به‌تال ده‌هاته‌
به‌رچاو. نێره‌ دیار نه‌بوو، که‌ هاته‌وه‌، دانه‌که‌ی به‌ که‌متر هاته‌ به‌رچاو، گوتی:
نه‌وه‌مان بۆ به‌رچاوانی زستان دانا، بۆ خواردت؟

مێیه‌ هه‌ر چه‌ندی گوتی: "نه‌مخواردوه‌" فایده‌ی نه‌بوو. نه‌وه‌نده‌ی لێدا که‌
گیانی ده‌رچوو. له‌ وه‌رنزی زستاندا که‌ باران زۆر باری، ده‌نکه‌کان نهمیان کێشا
و هێلانه‌ هاته‌وه‌ سه‌ر دۆخی جاران، نێره‌ تێگه‌یشته‌ که‌ هۆی که‌مبوونه‌وه‌ی
دانه‌کان چ بووه‌. ده‌ستی کرد به‌ گه‌ڕانو شیوه‌ن. به‌خۆیدا ده‌دا و ده‌یگوت: به‌وه
زۆرتر ناره‌حه‌تم که‌ په‌شیمانی هێچ سوودی نییه‌.

وه‌ پیاوی عاقل ده‌بێ ده‌ کوشتنه‌و له‌ناویردندا په‌له‌ نه‌کا، تا وه‌ک کۆتره‌که‌
تووشی سۆزو غه‌می دووری له‌ یار نه‌بێ. وه‌ فایده‌ی وریایی و زانایی نه‌وه‌یه‌،
که‌ عاقیبه‌تی کار ده‌ به‌رچاو بگه‌ڕێ و مه‌سه‌له‌حه‌تی حال و دواپۆز نه‌که‌وێته‌ پشت
گوێ. چون نه‌گه‌ر که‌ سێک هه‌موو ئامرازو نه‌سبابی گه‌وره‌یی کۆ بکاته‌وه‌، نه‌گه‌ر

به وهخت ده کاریان نه هیئت له قازانجه گانی بئ بهش ده بیو پادشای سهرکه وتوو
 نهو که سه یه، که فکرو لیکدانه وهی نهو له ناست کوتای کاران کورتی نه هیئت و
 تیروانی بی نیشی نهو به سهر کوتای کاراندا بکشی. ته لاش بکا که مئازار بیو
 قسه ی بهنده گانی دلسوز گوی بداتی.

کاری چاک زور بکه و خراپهش که م

نهوی ده یچی نی دیتوه به ره م^۱

وه ناشکرایه که پادشا به را و ته دبیری دروستو فکری نه نگیتوهی خوی
 سه به خوی و له و تره هاته ی من بی نیازه. وه ههر فره مانیکی بیدا بی گومان
 سه عاده تو ده ولت ته لقینو نیلهامی ده که نو نه وهی به ده ست بهنده گانه،
 ههر نه وهیه که له به یانی رینویتی و نه سیحت رانه وهستن، به لکه هیندیک
 له مافی خاوه ن نیعمه تان نه دا بکری. وه بهنده ههر نه وهنده ده لیم که پادشا
 نه گهر رای له سهر نه وهیه که خاسرو عام ته عریفو مه دوحو سه نای بکه نو دلیان
 خوشه ویستی نهویان بوئ.

ههر کوئ هاواره، به فریاد بگ

سایهت بق مه زلوم بکه په ناگه^۲

وه پادشا پیویستی به مه وعیزه ی من نییه، وه نهو له سهر رویشتنه ی من،
 بو نه وه بوو تا به خاتری ژنیک نهو هه موو فکرو خه یاله ری نه دهنه دل و دهروونی
 خوتان. که له که یفکردن و هه زیدن له دوازه هه زار ژن که له خزمهت سه را و
 کوشکی تودان، بئ به هره ده بیو به وهش هیچ کاریک جیبه جئ نابئ.

کاتیک پادشا نهو قسانه ی بیست، له کوژدانی ژن ترسا، گوتی: به یهک وشه
 که به سهر زارمدا تیپه پی ده ست به کاریووی زاتیکی بی وینهت له ناو بریدو له م
 کاره دا نهو جوړه ی شایانی حالئ دلسوزانه، عاقلانه و خوږاگرانه نه جوو لایته وه؟
 وه نهو ساته وهخته که نه م قسه م به سهر زاردا هات، زور سهخت له کوژدانی
 ئیراندوخت نارمهت بووم. وه زیر گوتی: دوو کهس هه می شه ده ژیر باری

۱. به کاستن و نیک فزودن باید / زیرا که همی کشت درودن باید.

۲. هر کجا فریاد خیزد مقصد فریاد باش / سایه بر مظلوم گستر آفتاب داد باش.

غەمدان: یەکیان ئەوێهێه که تێدهکۆشی کاری خراپ بکا، وە یەکی دیکەش ئەوێهێه لە حاڵی دەست رویشتوویدا چاکەکردن بە فەرزنەزانی. ماوێ خۆشی و دە نازو نیعمەتدا ژیان لە دنیا دا بۆ ئەوان کورتە و غەمو حەسرەتی دواپۆزیش تۆرە.

پادشا گوتی: لە تۆ دووری دروستە. گوتی: لە دوو کەسان دەبێ دووری بکە. یەکیان ئەوێهێه که چاکو خراپ یە کسان دەبینێ و بپوای بە جەزای قیامەت نەبێ، ئەوی دیکەش کە سێکە کە چاری لە نەزەری حەرامو گوتی لە بیستنی جێئێ و غەیبەتو داوینی لە ئالوودەبوونو دڵی لە فکری حەسەدو تەماعو ئازار، نەگێڕێتەو.

پادشا گوتی: پیاویکی حازرجوابی، ئەێ بەلار!

گوتی: سێ کەس ئەم خەسلەتەیان هەیە: پادشایەک کە لەشکرو رەعیەت لە خەزێنەو زەخیرەدا بەشدار بکا. وە ژن کە بۆ هاوسەری خۆی سازو ئامادەیه، وە زانایەک کە کاروباری بە سەرکەوتن رازابێتەو.

پادشا گوتی: نزیکێ لە تۆ نارهختی کردم ئەێ بەلار.

گوتی: سیفەتی نارهختی بۆ دوو کەسان دروستە: سواری ئەسپی جوانو بۆشناخ کە خراپ دەپوا. وە میگردی ژنی جوانو لەبار کە دەستی کەپەمو سەخاوەتی بەستراوەو باش بەختی ناکا و هەمیشە جێئێ و قسەێ سووکی لێ گوتی دەبێ.

پادشا گوتی: شازنت کوشت، بە تەلاشی بێهوودە، بێ مافی رەوا. گوتی: تەلاشی سێ کەسان بێهوودەیه: ئەوێ جلویەرگی سپی دەپۆشێ و شیشەگری دەکا، جل شوڕیک کە خۆی هەڵدەمالێ و سەرانسەری رۆژ دە ئاودا رادەووستێ. وە بازرگانیک کە ژنی مندالکار دێنێ و عومری لە سەفەردا تێپەر دەبێ.

پادشا گوتی: شایانی ئەوێ سزایەکی توند بدرێ: گوتی: دوو کەس دەتوانن شایانی ئەم سزادانە بن. یەک ئەوێ بێ گوناھیک سزا بدا، ئەوی تر ئەوێ کە دە سوالکردندا زۆر چەقەسڕۆ بێ و ئەگەر عوزرێکیش بێننەو گوتی پێنەدا.

پادشا گوتی: سیفەتی "نەمامی" بۆ تۆ دروستەو لیباسی "بێشەرمی" پێ

به بهرته . گوتی سئ که س ئم بابته دهگرته وه : دارتاشیک که دارتاشی دهکا و تۆلاشو براده که ی له مالد کۆ دهکاته وه و چی له خۆی تهنگه بهر دهکا . وه سهرتاشیک که له کاری خۆیدا شاره زانیه و سه ری خه لکی بریندار دهکا و هه قی کاره که ی ناده نی . وه ده ول مه ندیک که مالی له غوربه ته و سه روه تو سامانی ده که ویتته ده ست دوژمنانو ه یچی به منالو نه هلو عه یالی خۆی ناگا . پادشا گوتی : ئاره زووی دیداری ئیراندو ختم هه یه . گوتی : سئ که س ئاره زووی شتیک ده که نو پیی ناگن . فه ساد کاریک که خیرو سه وابی چاکه کاریک چاوه پوانی دهکا و به خیلک که چاوه پوانه وه ک نه هلی چاکه و پیاوه تی مه تو سه نای بکن . وه نه زانیک که له هه سه دو ته ماعو شه هوه ت چاوپۆشی نه کا و ئاره زووی نه وه بی که جیگه و پیگه ی وه ک هی پیاو چاکان بی .

پادشا گوتی : من خۆم ده و عه زابه هاویشته وه . گوتی : سئ که س خویان تووشی زه حمه تو عه زاب ده که ن . نه وه ی له شه پرکدندا ده ست ناکاته وه تا به قورسی بریندار بی ، وه بازرگانیک ی به ته ماعی وه جاغ کویر که مالی دنیا له ریگه ی حه رام کۆده کاته وه ، له نه کاو به په لاماری هه سوودیک تیداده چی و وه بالی وه نه ستودا ده مینیتته وه . وه پیریک که ژنی بی شه رم بی نی ، هه موو روژی قسه ی ساردو تالی پی ده لئو له هه یفان ئاواتی مه رگ ده خوازنی و ئاخویش هه ر به و ده رده وه ده مرئ .

پادشا گوتی : تۆ به سووکایه تییه وه چاومان لی ده که ی ، که نه و قسه مان به لاوه ده که ی . گوتی : خزمه تپیکراو (پادشا) له بهر چاوی سئ تایفه سووکه . به نده یه کی چه نه وه رو زۆره پ که نه ده بی قسه کردن ده که ل بالاده ستان نه زانی و جارویار له مه جلیسو کۆپو کۆبوونه واند ، یا له شامو نه هاو خواردندا به رانه بر که وه رکان بنو گه وره کانیش ، نه هلی جه فه نگو جنیۆ فرۆش بنو له هه ییه تی په لوپایه و غرووری سیاسه ت بی خه به رین ، وه به نده ی غه یانی بهر پرس که . مالی پادشای له ژیر ده ستیدایه ، به شیوه یه ک که پاش چه ند سالیک سه روه تو سامانی له پادشا وه سه ر که وئو خۆی به گه وره تر بزانی . وه به نده یه ک که ده هه رهمی پادشادا بی نه وه ی لی بوه شیته وه ، متمانه ی پی بکری و به تیکه لاوی

دهگه لیان په ی به رازو نهیینه کان بباتو له خوبایی بڼ .

پادشا گوتی: تۆم وهک دهست بلوئیکې سهرسهریو عهقل سووک هاته به رچاو نهی به لارا گوتی: نه و لاتاوانه بۆ سڼ که سان دهبن، یهک نهوهی که جاهیلی نه فامو سه فی، بۆ ری راست بانگهیشت بکا و هانی بدا بپوا و که سبی عیلم بکا، کاتیک جاهیل پشته قایم بوو قسهی سووکو چرووک به کابرا دهلئو په شیمانی فایده ی نییه . وه نهوهی که مروئی نهحمه قو نه فام، به دۆستایه تی بڼ جڼ، به سهر خویدا زال بکا و بیکاته مه چرهمی رازو نه سراری خوی، هر سه عاته ی، به زبان نهوه وه درویهک دهگپرتته وهو کاریکی نارپوا دهخاته سهر نه ستوی . وه قامکگه ستنو لیوکروژتن سوودی نابڼ، وه نهوهی که رازو نهیینه به که سیك بلئ که ده راگرتنو شارده نهوهی رازه کانی خویدا وریا و ناگادار نه بڼ .

پادشا گوتی: نه و کاره ی تۆ، به دهلیلی بڼ باکی و روودامالوی تۆ ده زانم . گوتی: که ریه تی و نرمی له سڼ که سدا به دانیشتنو هه ستانیاندا درده که وئ . نهوهی مالو سامانی خوی به نه مانه ت لای بیگانه دابڼو نه ناسیک بکاته داوهر له نیوان خوی و دوژمندا . وه نه و که سه ی ئیدیعی ئازایه تی و سه برو که سبی مالو دلوفانی دهگه ل دۆستانو نه نجامی کاران بکا، نه توانئ له روژی شه پدا و کاتی روژه په شوی له نیو ده وله مه ندانو کاتی هیرشو قه هری دوژمنان، بۆ ده سه لات په یداکردن به سهر پادشایاندا، ئازایه تی بنویتن . وه نه و که سه ی ده لئ: "من ئاره زووه جه سته ییه کانم وه لا ناوه و رووم کردۆته حه زو خوشی روحانی" و له هه موو حالیکیشدا نه سیری هه و و هه وهس بڼو رووگه ی ده ستووراتی، رۆو قینو شه هوه ت بڼ .

پادشا گوتی: ده ته وئ ئیمه بکه یه زه وی ته لقینه کانی خۆتو لیها تووی زیپگفتو درۆزنانه ی خۆت بخیه به رچاوی خه لک؟ گوتی: سڼ که س، به خویان ده نازنو لایان وایه ماهیرو شاره زان، به لام هر له دنیا ی جه هلدا ده ژین؛ موتریبی تازه کار که هر چه ند خوی زه حمه ت ده دا، لیدانی خوی دهگه ل هاواله کانی بۆ کۆک نا کرئو نازانی زیروبهمی دهنگ له بلندو نه ویدا تیکه لاو بکا . وه وینه گه ری بڼ نه زموون که لاف وینه گه ری لیده دا به لام رهنگامیزی نازانی . وه پیاوئیکې

روودارو بېنمايه که له مه جلیساندا لافي کارزانی لیده‌دا و کاتیک ویستی کاریک نه‌جام بدا له ژیرده‌ستانی خوی ده‌پرسی چ بکا و چوڼ بکا .

پادشا گوتی: ئیراندوختت به ناهه‌ق کوشت، نه‌ی به‌لار. گوتی: سئ که‌س به ناحه‌ق ده‌ست بۆ کار ده‌به‌ن: نه‌وه‌ی زۆر درۆ ده‌کا و گوته‌وکړده‌ی تا سهر جیبه‌جئ نا‌کا. وه ته‌مبه‌لیکی بېن‌کاره که به‌سهر تووپه‌بییدا زال نییه‌و پادشایه‌ک که هه‌موو که‌س له کارو بپریاری گه‌وره نا‌گادار ده‌کاته‌وه .

پادشا گوتی: ئیمه له تۆ ده‌ترسین، نه‌ی به‌لارا گوتی: چوار که‌س له خۆرا ده‌ترسین و نی‌گه‌رانن. نه‌و مه‌له گچکه‌یه‌ی له سهر لقیکی باریک ده‌نیشئ و ده‌ترسئ ئاسمانی به سهر‌دا بکه‌وئ و بۆ به‌رگری له‌و که‌وتنه لاقی ده‌حه‌وا ده‌کا، وه قورینگ که هر دوو قاجی له‌به‌ر قورسایي جه‌سته‌ی خوی له‌عه‌رز دانانی و کرمیک که خۆراکی خاکه‌و ده‌ترسی خاک ته‌واوین. وه چه‌کچه‌کی که به‌رۆژ نایه‌ته‌هر تا خه‌لک شه‌یدای جه‌مالی نه‌بنو وه‌ک باقی بالندان نه‌سیری داو و زیندانی قه‌فه‌س نه‌بن .

پادشا گوتی: ئاسوده‌یی دل و خۆشی و عیش و نۆش، ده‌بې له نه‌بوونی ئیراندوختدا، ما‌لاواییان لې بکه‌ین، گوتی: دوو که‌س هه‌میشه له شادی بې‌به‌شن. عاقلیک که ده‌بیته‌هوانشینی جاهیلان وه به‌دخویه‌ک که به‌هیچ شیوه له ره‌وشتی خرابی رزگاری نایه .

پادشا گوتی: نه‌جرو پاداش له‌گونه‌او چاک له‌خراب جودا نا‌که‌يته‌وه، نه‌ی به‌لارا گوتی: چوار که‌س نه‌و سیفه‌تانه‌یان تیدا به‌دی نا‌کړئ: نه‌وه‌ی تووشی ده‌ردیکی کوشنده‌بووه‌و فکر له‌شتیکی دیکه‌ناکاته‌وه. وه به‌نده‌ی غه‌یانی خه‌تابار که رووبه‌پووی پادشای به‌ده‌سه‌لات بوو‌یته‌وه، وه نه‌و که‌سه‌ی که ده‌گه‌ل دوزمنی ئازا تیکه‌وتووه‌و زه‌ینی نه‌و له هه‌موو کاریک دا‌پراوه . وه سته‌مکاریکی بې‌باک که که‌وتوته ژیر ده‌ستی زالمیکی له‌خوی مله‌وپترو چاوه‌پوانی به‌لای گه‌وره‌تر بې .

پادشا گوتی: هه‌موو چاکه‌یه‌کت ون کردووه‌ا گوتی: نه‌م خه‌سه‌له‌ته له چوار که‌سان جوانه . نه‌وه‌ی زولم و سته‌م به‌فه‌زیله‌ت ده‌زانئ. وه نه‌وه‌ی زۆر

سهرسامه به بپیارو رای خۆی. وه ئهوهی که دهبیته ههوالی دزانو نهو کهسهی که زوو تووڤه دهبنو درهنگ دیته وه سهرخۆ.

پادشا گوتی: متمانه م به تۆ نه ماوه، ئهی به لارا گوتی: زانا یان متمانه به چوارکس ناکهن. ماری قهلسو سه ر لئ شیاواو، دپنده ی برسی، پادشای بئ پرهحمو بهزهییو حاکی بئ دین.

پادشا گوتی: دلسۆزیو یه کبوونی تۆ بۆ ئیمه ههرا مه. گوتی: یه کبوونی ده مسازی چوار شتان پێکه وه دهست نادا. پیاو چاکو پیاو خراپ، خێرو شه پر، رووناکی و تاریکی و رۆژو شه و.

پادشا گوتی: بپروامان پیت نه ما. گوتی: چوارکس بۆ ئه وه نابن بپروایان پئ بکه ی. دزی زه به رده ستو لیتا توو، مالاتی جهسته گه وره و به که یف، بئ هه یای ره نجاو، که م عه قلی نه قام.

پادشا گوتی: [مهینه تی من به و ده ليله بئ پایانه، که ده رمانی هه موو ده ردیکم ئیراندوخت بوو] وه ده ردی بئ ده رمانی له ده ست چوونی ئیراندوخت هه یچ چاره یه کی نییه. گوتی: غه مخواردن بۆ پینچ تایفه له ژنان ره وایه: ئه وه ی عه سلو نه سه بی گه وره یه و زاتی خۆی شه ریفه، جوانی که موینه و پاکداوینی هه مه لایه نه ی هه یه، وه ئه وه ی زانا و به سه برو یه کدل بئ. وه ئه وه ی له هه موو ره هه ندیکدا نسحه تو رینوینی بکا و حزوورو غایب بوونی میرد ده به رچاو بگرئو ئه وه ی ده چاکو خراپو خێرو شه پرپدا، هاوده نگو هاوری بئ. وه ئه وه ی ده هاوده نگی ئه ودا قازانجی زۆر هه بئ.

پادشا گوتی: نه گه ر [که سیک] ئیراندوخت بداته وه ده ست ئیمه، زۆرتر له وه ی ئاره زووی بئ، مالی دنیای ده ده مئ. گوتی: مال له لای چوارکس سان له گیان خۆشه ویستتره. ئه وه ی بۆ پوول شه پر ده کا، وه ئه وه ی بۆ بپه وکه مالیک دیواری مه حکه مو ئه ستوور کون بکا، وه ئه وه ی بازرگانی ده ریا ده کا، وه ئه و که سه ی له مه عه نددا وه ک به کریگیراو راده وه ستئ.

پادشا گوتی: تۆ برینیکی وه ها گه وره ت خسته دلئ ئیمه که به هاوکاری چه رخی گه ردوون و لوتفی زه مانه ش چاره ناکرئ. گوتی: دوزمنایه تی له نیوان چوار

که ساندنا بهم شیویه ههیه: گورگو مه پ، کتکو مشک، بازو دوراج، کوندو قالو.
پادشا گوتی: بهو کارهی کردت، خزمه ته کانی هه موو عومری خۆت زایه کرد.
گوتی: ههوت کهس ئەم عهیه بهیان ههیه: ئەوهی ئیجسانو پیاوه تی خۆی به
منه تو ئازاردان له ناو دهبا، وه پادشایهک که بهندهی بی کاره و درۆزن په روه رده
دهکا و گه ورهیه کی توو په و تۆسن که سزا و جه فای له چاکه و پیاوه تی زۆتر
بی. وه دایکی میهره بان که زۆر ناگاداری له ئەولادی خراپ دهکا. وه پیاوی
ئازاده و سهخی که مه کربازیکی به دعه هد دهکاته باوه پیتکراوی خۆی، وه ئەوهی
که به غهیه تکردنی دۆستان شانازی دهکا، وه ئەو که سهی که له رووی عه قیده و
ئیمانه وه ریز له خواترس و خواناسان نه گریو زاهیر و باتینی ده گه ل ئەوان یهک
نه بی.

پادشا گوتی: ئیتراندوختو ئەو هه موو جه مال و جوانیه ت کوشت، گوتی:
پینچ شت هه موو خه سه ته باشه کان له ناو ده بن. توو په بی، سه بووری پیاو
وهک جنیو فروشی ده نوینی و زانستیشی به شکلی نه زانی ده خاته بهرچاو. غه م،
عه قل ده شاریتته وه جهسته ش کز دهکا. شه پو پیکدادانی بی پرانه وه، ده بیته
هو ی نه مانی نه فس، وه برسییه تی و توو نییه تی گیانداران که نه فت دهکا.

پادشا گوتی: ئیمه له مه ودا کاریکمان به تو نه ماوه، ئەی به لار! گوتی
زانایان ده گه ل شه ش کهس ناتوانن ببه ناشنا: یه کیک ئەوهی مه شه رهت به
که سیک بکا که له زانست بی به هرهیه. وه که مچیکلدانیک که هه وه له ی کاری
گه وره ی نییه، وه درۆزنیک که زۆری شایی به خۆیه تی، وه ته ماعکاریک که
مالی دنیا ی له نه فسی خۆی خوشت ده وئ، وه کزو لاواریک که سه فهری دووره
ده ست دهکا. وه خو به زل زانیک که مامۆستا و گه وره پیاو ره وشتی ئەو په سند
ناکن.

پادشا گوتی: تو که تاقی نه کرابوو یه وه، باشتر بووی، ئەی به لار. گوتی: ده
که سان ده کری تاقی بکه یه وه. یه کیان پیاوی ئازا له شه ردا، یه کیک وه رزیز له
کشتو کالدا، پادشا له کاتی دلته نگیدا، بازرگان ده هیسابدا، دۆست له کاتی
نیازو حاجه تدا، خاوخیزان له نه گبه تیدا، پیاوی زاهید له ده ستخستنی نه جرو

پاداشدا، نه وهی تووشی ده ستهنگی هاتوو له دهرویشیدا که به مهسلهحت
بئ. وه که سیک که ژنو مائی ترک کرد، له خۆپاگریدا له روانگی قودره ته وه،
چون قسه گه یشته ئیره و نیشانهی توورپهیی ده نیو چاوانی پادشادا سه ری
هه لدا، به لار بئ دهنگ بوو، ده بال خۆیدا فکری کرده وه: کاتی وهی هاتوو غم
به ریا ده یئ.^۱

کاتی نه وهیه پادشا به دیداری ئیراندوخت شادو شوکر بکه مه وه، که مه یلی
دیدار گه یوه ته نه وپه پی خۆی. وه هر وه ها به نیسبهت نه و هاته ران پاته رانه ی
گوتم عه جاییب چاوپۆشییه کی فهرمووا! ئینجا گوئی: ته مه نی پادشام درێژ بئ!
له سه ر رووی زه وی وینه ی نه ومان نییه، وه نه وهی به ئیمه گه یشتوو ده میژوودا
نه بیندراوه و تا کۆتایی عومری عاله میش نابیندرئ. من به پله و پایه و قه ده رکه مه وه،
به و ده ره جه نزمه وه که هه مه، به و جۆره به که یفی خۆم قسم ده کردو قاجم له
به ره ی خۆم پتر راده کیشا، هیچ کات توورپه ییم به پادشاهه نه دیت. زاتی مبارک
وه ها به جه مائی سه برو ئارامی رازاوه ته وه به زینه تی و یقارو خۆپاگری جیلوه
ده کا و جه مائی هه وسه له و پانتایی زانستی نه و بئ سنووره و لایه نی چاوپۆشی و
لیبوردنی هه راو و به ریا لوه و خیراتی نه و ده گاته هه موو خه لک، وه ئاسه واری
که منازاری و رهحم دلو فانی نه و شایعو بلاوه، وه نه گه ر له سوورپانه وهی چه رخی
گه ردوون، به لایه ک نازل بئ و له داگیرکهری زه مانه رووداو پیک روو بدا که هیندیک
له نیعمه ته کانی ئاسمان له ناو به رئ، ده و [حاله تانه دا] هیچ کهس پادشای به
گرژی و خه مناکي نابینئ و جه نابی نه وان به دووره له عه ییی دادو هاوارو به خۆدا
دان و، نه فسی که ریمی خۆی ده هه موو گرژی و تالو ترشییه کدا راده گرئ. وه
رازی بوون به قه زا و قه ده ر به فهرز ده زانی، با وه کوو که مائی ده سه لاتو پایه به رزی
هه یه و ده سستی ده روا، لیبوردنو چاوپۆشیکردنی شاهانه ده ره ق به به نده کانی
موخلیس له سه ر شوینی خۆیه تی، هر وه ها جه ماعه تیک که خۆیان به هاوشانی
نه و داده نئین، نه گه ر هیندیک سه رکیشی و ملبادان بکه نو به ئاشکرا یا به نه ینی
کاریک بکه ن که به دژایه تی و رووبه روو بوون لیک بدریته وه. له ته میکردنو

سزادانیاندا نه وهندی له شان و شکوی پادشایه تی بوه شیتته وه کاردانه وه نیشان ده دا، وه خاس و عامو ره عیه تو له شکر چاویان به و تیکشکان و مل که چکرده ده که وئ، وه چون نه م قودره ته یان دیتو سهریان دانه واند، نه و جار [پادشا] له ریژگرتنو خه لاتکردندا به و نه دازه که هیمه ته بلندو ناغایه تی و سه خاوه تی خوئی ری ده دا، زیده روئی ده فهرموئ که تاریخی گه وره پیاوان و فهرزانه کانی جیهان و ناوی پادشایانی گه وره، پتی ده رازیتته وه و باسی نه و له سر لاپه ری روژگار ده مینیتته وه .

به و قودره تو ده ست رویش تووییه که باس کرا، گوئی دا به قسه کانی من که بڼ په روایانه و توندوتیژ بوو، کام به نده ده توانئ شوکرانه ی نه م سۆزه بیژرئ؟ شمشیری سه ره پړن ناماده یه و منی به نده ش بڼ نه ده بانه دواوم . راگرتی نه ریتی سزادان، مه گه ر به لیبوردن و خۆپاگری پادشا، به کئ ده کړئ؟ وه منی به نده ددان به گوناوی خۆمدا دینمو نه گه ر سزا بدریم، به دروستی ده زانم، چونکه خه تام کردووه ده راپه راندنی فهرماندا دره نگم کردووه، وه له ترسی نه م وه زعه و نه م قسانه بیرم له حالی خۆم کردوته وه و راده گه یه نم که شارنی دنیا زیندووه .

پادشا به بیستنی نه م قسه یه شاگه شکه بوو . نیشانه ی خۆشحالی و گه شانه وه ی به خته وه ری له روخساریدا ده رکه و تو پاش نه و حاله ته فهرمووی که : له مپه ری توندوتیژی و کۆسپی کوشتن و سزادانت نه وه بوو که راستگوئی و دلپاکی و دلسۆزی تۆم ده ناسی و ده مزانی که ده راپه راندنی نه و حوکه م دا ده ست راده گری و پاش گه رانه وه که سبی زانیاری و ناگاداری به و حوکه م راده گه ی . چونکه هه له ی ئیراندوخت نه گه رچی قورس بوو، سزا که شی تا نه م نه دازه یه نه بوو، وه له م قسانه دا، نه ی به لار، تو تاوانیکت نییه . چونکه به و قسانه ت ده تو یست که قه راری برپاری ئیمه له پیشخستن یا پاشخستن نه م حوکه م بزانی و به خاترجه می ته واو ده ست به کار بی . به و ئیحتیات و وردبینیه عه قل و زانایی تو زۆرتر ده رکه و تو تاقی کراوه و متعانه ی ئیمه به تاعه تو به نده گی دلسۆزانه ی تو زیاتر بوو، وه خزمه تی تو له م کاره دا پڼگه یه کی به رزی و ده ده ست هیئا و پاداشی نه و خزمه ته، نه وهندی ده توانا دا بڼ، به خیر و خۆشی به تو ده ده ینه وه، وه

خزمەتکار دەبێ بە زیوەری و یقارو خۆپاگری پشوو درێژی بپازێتەو تا راگرتنی ئەو فایدهی لێ بکەوێتەو. ئێستا هەستە بۆ، ئەحوالپرسی و تاسەباری ئێمەو داوای لیبوردنی ئێمە بگەیەنە ئێران دوختو پێی بڵێ:

بێ خەرمانە ی مانگی رووت، تاریکە شەوگاری ژین

بێ زیارەتی جەمالت، نەماوە تاقەتو تین^۱

و هەلە دەبێ بکەن تا زووتر بێو شادمانی و عوزی ئێمە کە بە ژبانی ئەو تازە بۆتەو، بگەیەنێتە ئەوپەڕی خۆی. وە ئێمەش لە حوجرە ی دوروی ئارەزوومەندییەو بگۆزینەو بۆ حیحلە ی زاوا بەندی دەستوور بەدین کۆری بەزمو شادی بەرپا کەن و بۆ من تیکەن و بڵێین.

دەمەوێ ساقی ئەمن ئەوشۆ غەمی دل کەم کەم

لووزەو هەم بەردە سەرێ نامەوێ جورعی کەم کەم^۲

بەلار گوتی: مەسلەحەت هەر ئەو یەو بێ دوودلی ئەو فەرمانە ئەنجام دەدرێ. ئەوجار بە هەلە رویشتە لای ئێران دوختو گوتی:

دنیا کە گۆلگۆلی بوو قوربان ئەتۆش وەرە

مایل بە گۆل بە، عەیبی چیبە گۆلگۆلی بوو^۳

و مزگینێ پێدا کە هەموو شت بە خێرو خوشی گوزەراوەو کاتی ئەو یە بچیتە خزمەت پادشا. خاتوون زۆر زوو خۆی رێکوپێک کردو هەر دووکیان پێکەو هاتنە خزمەت پادشا، ئێران دوخت عەززی ماچ کردو گوتی: شوکرانە ی ئەو لیبوردنە ی پادشا چون دەتوانم بکەم؟ وە ئەگەر بەلار متمانە ی پتەوی بە کەمائی سەبرو خۆپاگری و دلۆفانی و کەرەمی بێ پایانو رەحمەتی شاها نەبووایە، هەرگیز نەیدەتوانی سەبر بکا و دەست راگیرێ.

پادشا بە بەلاری گوت: "منەتییکی گەرەت لەسەر داناوین" وە من هەمیشە متمانەم بە دڵسۆزی و رێنوویی تو بوو، بەلام ئەمڕۆ متمانەم زۆرتر بوو.

۱. بێ طلعت تو مجلس. بێ ماه بود گردوون / بێ قامت تو میدان، بێ سرو بود بستان.

۲. لە دیوانی هێمن وەرگیراوە بەرانبەر بە:

زان می که چو آه عاشقان از تف / انگشت کند بر آب زورق را.

۳. نالی.

ورته بهر زبېن که ده سستی تو له مهمله که تی نیمه دا ناواله یه و فرمانی تو به سر فرمانبه رانی نیمه دا ده روا و رینوینی و دل سوژی تو ده خه رجکړنو جیبه جیکړنو په یمانه سترو باسکړندا ره وایه و که س ره خنه ی لږ ناگرځي.

به لار گوتی: ده وله تی پادشا هر له په ره گرتنو به رده وای قودره تدا به رقه رار بڼ! له سر به نده گان فرهزه فرمانبه رو ملکه چی فرمانی پادشا بزو نه گره ته و فیقی خزمه تیان ده ست که وت، چاوه پروانی پادشا شو ستایش نه بڼ. چونکه که ره مو لوتغو سوژو عاتیفه ی پادشایان، زور له خزمه تکرږنو توکری به نده گان گوره تره. وه نه گره ته مه ن هزار سال بڼ و هه مووی بق ته له بی ره زامه ندی و ناسووده یی خاتری پادشا تیپه پر بکن، هزار یه کی نه و ناتوان شوکرانه بریتر بڼ. به لام نیاز به به نده نه وازی پادشا نه ویه که له مه وپاش ده کاراندا په له نه فرمون تا عاقیبه ته که ی له حه سره و په شیمانی به دور بڼ.

پادشا گوتی: "نم نه سیحه ته مان به دل و به گیان قبول فرمانو، له داهاتودا بڼ راویژکاری و قول بڼ و نه وه هه لسه نگاندنو نیستیخاره، حوکم ناده بڼ". وه پاش نه و قسانه خه لاتیکي شاهانه ی به نیراندوختو به لار عه تا فرمانو.

هر دوکیان شهرتی خزمه تیان به جڼ هینا و له مې نه و تایفه ی به ره همه نان که خه ونه کانی پادشایان به و جوړه ی رابرد ته عبیر کړد بڼ و، له سر نه وه ساغ بڼ و نه وه که پادشا فرمانی دا له ناویان به رنو هیندیکیان به سیداره وه هه لاهه سی. وه "کارایدون" ی حه کیمی بانگ کړدو به خششو خه لاتی زوری پیدا و ده ستووری ده رکړد که به ره همه نان بیته خزمه تی. گوتی: جه زای غه یانانو سزای مه کریازان نه ویه. روی ده پادشا کړد، زوری نافه رین پڼ گوتو به جی هشت.

پادشا به به لاری گوت که با بگه پڼه وه و به سینه وه و کوریکي دستانه پیک بینین که هلی و هه لاکه ویته وه.

نیازم به و پیا له ی چاوی مه سته
به یه ک پرشنکی عالم سهر به سر مه ست
له بهر حوکمی نیگیا قاته هوشیار
هه تا چاوی بکا بر، مه سته، هر مه ست

به دوویا شیخو سوئی و مهستی عیشقی

له رییدا که وتوون مهسته له سه مهست^۱

ئه وه بوو داستانی فه زیله تی سه برو خورپاگری و به گرینگتر زانینی له باقی ره وشتی پادشایان. له زانایان شاروه نه بێ که فایده ی گێرپانه وه ی ئه م که کایه تانه عیبره ته وه رگرتنی خوینده واران و هوشیار بوونه وه ی بیسه رانه. وه هر که س عینایه ته لوتقی ئه زه لی پیدرابی، سه مه شقو ریئیشانده ری ئه و، ئه زموونی رابردووان و ریئویتی که کیمانه. وه بناغه ی کاره کانی ئیستا و مه سله که ته کانی ئه مرق و سبه ینی له سه ر پایه ی حکمه ته و عه قلانییه ته داده مه زریئین.

وَاللهُ الْمَوْفِقُ لِمَا يَنْفَعُ فِي الْمَاجِلِ وَالْآخِلِ

۱. له دیوانی مه حوی وه رگیاره به زانه به:

در جهان شاهی و ما فارغ / در قدح جرعی و ما هشیار
خیز تا زاب روی بنشانیم / باد این خاک توده غدار
ترک تازی کنیم و برشکنیم / نفس زنگی مزاج را بازار.

زیرنگه‌رو گه‌پیده

پای گوتی: باشه، داستانی سه‌برو خۆپاگریو باشتربوونی نهم به سهر باقی ره‌وشته‌کانی پادشایاندا گوئی لئ بوو. ئیستا داستانی پادشایان ده به‌ستینی چاکه‌کردن ده‌گه‌ل خزمه‌تکاران و به‌گرینگ زانینی لایه‌نی باش ده راگرتنی نه‌واندا بۆ ئیمه‌ بگێره‌وه. تا ده‌رکه‌وئ کام تایفه‌ قه‌دری په‌روه‌رده‌کردن باشت‌ر ده‌زانو له‌وه‌دا شوکرانه‌بژێرتن. به‌رهمه‌ن له‌ وه‌لامدا گوتی: گرینگ‌ترین ره‌هه‌ند له‌وه‌دا ناسینی جیگه‌و شوینی راگرتن و په‌روه‌رده‌کردن شوینی هه‌لبژاردنه. چون پادشا ده‌بی هه‌موو ده‌ست‌کرده‌کانی خۆی بۆ هه‌موو چه‌شنه‌ تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌ک به‌ دارو به‌ردا بدا و پێوه‌رو پێوانه‌ی بیروپا و یه‌ک‌دلی و ریتنویینی هه‌ر کامیان دیاری بکا و کۆله‌که‌ی ئهم کاره‌ش، خۆپاگری، داوین‌پاکی، به‌پاریزو ته‌قوابوون و مه‌سله‌حه‌ت ناسین ده‌ به‌رچاو بگرئ. که‌ مایه‌ی خزمه‌ت به‌ پادشایان راستی و دروستیه‌و به‌شی گه‌وره‌ی ئهم دروستیه‌ش خوداترسی و دیندارییه‌و هیچ گه‌وره‌یه‌ک بۆ موقوف له‌وه‌ له‌ بانتر نییه‌.

وه‌ سیفه‌تی پاریزو ته‌قوا کاتی‌ک جوانه‌، که‌ رابردووه‌کان به‌ پاکی و پاک‌داوینی به‌ناویانگ بنو به‌خۆپاریزی و خاکی‌بوون و ریا‌زه‌ت‌کێشان ناویان رویش‌تیی، وه‌ هه‌ر کات ئهم شه‌ره‌فه‌ بۆ رابردووه‌کان مسۆگه‌ر بوو، ئه‌وجار پێوه‌ندی و به‌سراوه‌یی نه‌ولاد به‌ بابو باپیران له‌م روانگه‌وه‌ ده‌رکه‌وت و هونه‌ره‌کانی خۆی جوانی سیفه‌ته‌کان ئهم شانازیانه‌ی رازنده‌وه‌، شایانی به‌خته‌وه‌ری و ئاماده‌یی

بۆ په روه رده بوونو راگرتن روون ده بیته وه . وه نه گهر له م شهرتو مهرجانه دا
گومانو د پردونگیه ک بدوژیتته وه، نه لبه ته نابین نه و که سه، برپای پښ بکړئو
بیته مهره مو له نه ټینییه کانی پادشادا ده خالته بکا . چونکه نه م کاره زیانی
زوری لږ ده که ویتته وه و ټاکامه خرابه کانی ده گه ل ټیپه پپوونی زه مان خوئی وه دهر
ده خا و زهره رو زیانی زوری به دوا دا دئو به هیچ شیوه یه ک قازانجی لږ ده دست
ناکه وئ .

وه پاش نه وه ی له م ریگه یه دا که زور گرینگه، وریایی و ئیحتیاتی زور ده
به رچاو گیرا، راستگوئی خزمه تکارو خو پاریزی نه و له لاریوونو دوو پوویی و
جیاوازی و دژوازی له که لامو گیرانه وه دا ده بڼ تاقی بکړیتته وه و راستی و نه مانه ت
ده کوتارو کرداری نه و دا مسوگه رو راست بڼ . چون عییبو عاری درو کردن
زور گه وره یه و دوری و خو پاراستنی خزمه تکارانو نزیکانی پادشا له م عییبو
عاره، فره زه . وه نه گهر که سیگ نه و فره زیله ته ی [خزمه تی پادشایان] ده دست
که وت، تا له باری وه فاداری و هق ده به رچاو گرتن ناویانگی نه پوا و تاقی
نه کړیتته وه، پادشای وریا و ټیبین هر گیز متمانہ ی پښ ناکه ن . چونکه ریش
نهرمی په ستو نرم، قه دری حورمه تگرتنو خه لاتو نه نعام به واجب نازانی و
له هر لایه ک باران ببینی، که ولو پوسست هه لده گیریتته وه [به دوا قازانجی
خویدا ده گه پښ] و مروئی لیته اتووی زانا و هونه رمندی وریا، مردن له م ره وشته
خرابه به باشتر ده زانن . پادشایان ده بڼ سه رنج بده نه، سیفه ته باشه کانی زاتی
توکه رانو خزمه تکارانو کاریان به رازاوه یی روا ته تی مالو سامانی زوریان نه بڼ .
چونکه خزمه تکار له لای پادشا عه قلو زانینه و سه روه تو سامانه که شی زانستو
کارامه یی . وه دیارده ی به روا ته ت، له بهر چاو نه هلی بینینو تیگه یشتنو دلی
خاوه ن رایان بایه خپکی نییه . ژن نابڼ به پیاو، به ناغه بانوو.^۱

وه هیندیک سه ليقه لایان وایه که نه وانه ی له ته تخت نزیکن، ده بڼ قه درو
ریزی تاییه تیان لږ بگیری و گه وره بکړینو پیاوان له بڼه ماله کوڼه کان هه لبریزنو
زه حمت بۆ نه وه بکیشن که نه شرافو گه وره کان بکه نه خزمه تکاری پادشا .

نوربان له م باره وه گوتووه . به لام عاقلان ده زانن كه خانه دانی پياو، عه قلو زانينه و شه ره فیشی ده ست كورتی و ته قوا و پاريزه . وه شه ريفو بزارده نه و كه سه ده توانی بېی كه پادشای وه ختو خوسره وی زه مانه هه لیبژړیو شه رهی راگرتنی پې بدا . وه له عاده ته كانی روژگار نه وه یه كه پياو ما قوولان ده فیه وتیني و ده چه وسیني و سړوسوالكه ران ده په روه ریښی . وه هیچ زیره كك نه م راستیه وه درو ناخاته وه . نه وه ش بزانی هه ركات، بوره پياو یكی خه سیس به پله وپایه و خوشه ویستی ناو خه لك بگا، پياو ما قووليكی به خشنده و سه خی تووشی نه گبت ده بې .

وه پادشایانیش ده بې هیمه مت بكه نو ده ست په روه رده كانی خو یان ده كار بېنزو متمانه یان به كاریه ده ستانی ده ول تهی خو یان چر بكه نه وه، وه نه وه ش بې سوود نابې . چونكه كاتيك خزمه تكار بیر له چكوله یی زاتی خو ی ده كاته وه، شوكرانه ی به خشنده یی و ئیختیار لازم تر ده زانی، چونكه له و پله وپایه و په روه رده بوونه دا، مافیكي مسوگر بڅ خو ی نابیني . به لام نه م بابته زه مانتيك مومكین ده بې كه پاكداویني میراتی و كه سبی، پيگه وه جه م بووبنه وه . وه شیرینی و جوانی زانستو پيگه یشتوویی و ده ده ست كه وتبې، چونكه بې نه م سه ره تایانه، نه ناوی باشی بنده گی دروست ده ردیو نه جلو په رگی شوكرانه بژړی چوستو پر به بهر ده بې . وه كاتيك كه سيك به م خه سل ته تانه رازاوه و له كوره ی تاقي كړدنه وه، به م شیوه كه باس كرا، به سه ركه و توویی هاته ده ر، وه شایسته گی و لیا قه تی پله وپایه ی له هه موو باريكه وه، به ته واوی و ه راست گه را، ده په روه رده كړنو گه وړه كړندا ده بې ته رتیبو توبه ده به رچاو بگیریو له سه ره خو، بې په له و عه جه له، ده رجه و پایه ی به رنه بانو گه وړه ی بكن، تا بكه ویته به رچاوانو ده گه ل تیپه پړوونی زه مان له دلاندا جې بكاته وه و به یه ك قه له م باز نه گاته ناخرین پله ی نه ردیوان! نه گه ر وا بكا ده پسو و سه ره وین ده بې و ره خنه گرانو نه یاران مه جالی لومه و له قه میان بڅ ده رپه خسن .

نه وه ش بزانی نه گه ر ته بیب له یه كه م چاوپيگه وتندا نه خوشيک عیلاج بكا، زوو نه و نه خوشه تیدا ده چي و حه وچه ی به شه ربه تو ده رمانی دووه م

نابی. به لّام ته بیبی زانا و ناگا نه وه یه، که له حالو وه زعی نه خوښو ماوه ی نه خوښی و چونه تی و هو ی نه خوښی بکولیته وه و چاو له میزی نه خوښ بکا و پاش ناگا بوونه وه له که مو زورو هوکاره وردو درشته کانی نه خوښی، ده ست به دهرمانکردن بکا و له و کاره شدا به ته رتیب بپواته پیش. وه له جیاوازی حالی نه خوښ به پی زیادو که مېوونی نه خوښییه که غافل نه بئ تا نه فەسی دروست بیته وه و نیشانه ی شفا و سلامه تی دهرکه وئ.

وه هر به مجوره ناگاداری پادشا له بارستای لیها تووی خزمه تکاران فهرزه. تا له خووه و به هر په مه متمانه به کهس نه کا. که په شیمانی و حه سره تی به دواوه بئ. وه نموونه ی ئەم سه ره تایه حه کایه تی کابرای زیرینگه ره.

پای گوتی: ئەم حه کایه ته چونه؟ گوتی: ده گپنه وه تا قمیک راوکه ر، بۆ ده داو خستنی دپنده یه ک، له بیابانیکدا چالیکیان هه لکه ند. به بریکو مه یموونیکو ماریک تیکه و تنو به دوی نه واندای زیرینگه ریکیش ده و چاله که وت. نه وانی دیکه له بهر نیشو نازاری خو یان نه په رزانه نازارو نه زیه تی نه و. چه ند روژیک به و قه راره تته پی تا روژیک گه پریده یه ک به لایاندا رویش تو نه و حاله ته ی چاو پیکه وتو به خوی گوت. نه و پیاوه ی له و مه ینه تییه رزگار ده که مو خیره که ی ده که مه توشه ی روژی قیامت. ته نافی رویش تو. مه یموون خوی پیوه هه لاوه سی، جاری دووه م مار پیشده ستی کرد، جاری سیه م به بر. کاتیک هر سیک هاتنه سه ر ده شتایی گوتیان: تو له سه ر هر یه ک له نیمه نیعمه تیکی ته واوت هه یه که له م ساته وه خته دا ناتوانین پیشکه شتی بکه ین. مه یموون گوتی: زیدی من له کیویکه له ته نیش تو شاری "بووراخوړ" به بر گوتی: له و شوینه میشه یه ک هه یه. من له دیواری قه لای نه و شاره دا مالی خوم چی کردوه. نه گه ر ریت ده وئ که وتو خودا ته وفیقی داین، نه وه نده ی له ده ستمان بئ قه ره بووی زه حمه ته کانت ده که ینه وه. نیستا نسحه تیک ده که ین. نه و پیاوه دهرمه هینه وه. چونکه ناده مزاد بئ شه رتو په یمانش کیته و پاداشی چاکه به خراپه ده داته وه، نابئ فریوی جوانی روا له تی بخوی، چون کریتی و پیسی ده روونی زورتره.

جوانی ئاکار ناحه زو سهقه تن ده شگرینو له لاهه پیده کهن

به تاییه تی ئه م پیاوه که چند رۆژان هاوپی بووین. له رهوشتی حالی بووینو تیگه یشتین که پیاوی وه فا و پیاوه تی نییه و سه ره نجام رۆژیک په شیمان ده بیته وه. قسه ی ئه وانی قبول نه کردو نه سیحه تی ئه وانی خسته پشت گوئی، ته نافی رۆمیشو زیرپنگه ر هاته بان چالو. زۆر سپاسی کابرای گه پیده ی کردو پیی گوت که وهختیک بجیته لایو ئه و ی بوئی، تا خزمه تیک بکا و پاداشیکی پیشکش بکا، به مجۆره گه یشتنه مالوایی و هر یه که به لایه کدا رۆیشت. ماوه یه ک تیپه پی، گه پیده ریگه ی کهوته ئه و شاره. مه یموون له ریگادا تووشی بوو، به خیرهاتن و خوشو بیشی ده گه ل کردو گوتی: مه یموونه کان بی مالو حالنو خزمه تیکم له ده ست نایه، به لām که میک راوهسته با که میک میوه بیتم، زۆر زوو رۆیشتو گه پاوه و میوه یه کی زۆری هینا. گه پیده ئه وهندی بۆی خورا خواردی و کهوته وه ری. له دوور چاوی به به بر کهوت، ترسی ری نیشته، ویستی خۆی لی لادا. گوتی: مه ترسه، ئه مین به. ئه گه ر تو ئیمهت له بیر نه مابی، ئیمه هه قی چاکه ی تۆمان هه ر له بیره. هاته نزیکترو زۆر سپاسو پیزانیی خۆی ده ربپی و گوتی: هیندیکم له سه ر راوهسته، هه ر ئیستا دیمه وه. گه پیده راوهستا و به بر خۆی ده باغیکرا کرد، کچی پادشای کوشتو لیباسو زیرپو زیوه ری بۆ گه پیده هینا. گه پیده زیرپو مبه ری پچاوه و سپاسی به بری کردو به ره و شار وه ری کهوت. له و میانه دا وه بیر زیرپنگه ر کهوته وه گوتی: له حیواناتدا ئه م هه موو خوش قه ولییه هه بی، دیاره ئه و زۆر له وه پتری له ده ست دی. ئه گه ر بزانی من لیهره، لوتفو که ره می خۆی نیشان ده دا و به هاتنی من شاد ده بی و به یارمه تی و پشتیوانی و رینویتی ئه و ئه م زیرپو زیوه ره به نرخیکی باش ده فروشم. به کورتی، کاتیک گه یشته ناو شار، به دوایدا گه را، کاتیک گه یشته لای، زیرپنگه ر خوشحالی خۆی ده ربپی و به زیرپو پیشوازییه وه بر دیه مالی خۆیان، بۆ سه عاتیک، غه مو شادییان هه لپشتو حالی یه کتریان پرسی، له م قسه و باسانه دا

گه پیده باسی زیږو زیوهری کردو هه مووشی پی نیشان دا. زیږینگه ر خوشحالی خوی دهر بپړو گوتی: جا نه وه کاری خومه! به چاو ترووکانیک فکری خوم له و بابه ته ناسووده ده که م.

وه نه و ناپیاوه، ده خزمهت کچی نه میردا بوو، زیږو خشلی ناسیه وه. به خوی گوت: هه لیکي باشم بۆ ره خسا، نه گهر له دهستی بدهم له عه قلو فامو تیگه یشتنو سوودو قازانچ بی به هره م. پاشان "با" به چنگ ده بپړو به هیچ ناگه م. لن بړا نه و کاره بگا، رویشته به ر درگای نه میرو خه به ری دا که قاتلی کچی نه میرم به زیږو زه مبه روه گرتووه. حازریان کرد. بی چاره که حالی بوو چ رووی داوه به زیږینگه ری گوت:

نه وی کردی له مه دوستی سه گباب

قهت نه مانی له دوژمنی ناباب^۱

پادشا پی و ابو که نه و خه تاباره، چونکه جه و اهیراته که لای نه و بوو، فهرمووی تا به دهوری شاریدا بیگینو پاشان له سیداره ی بدن. له و حاله دا نه و ماره ی له سه ره تای حه کایه تدا باس مان کرد، نه وی دیت. ناسیه وه و له شوینی زیندان خوی گه یاندی. وه چون چوڼیه تی رووداوه که ی بیست ناره حهت بوو و گوتی: ناخر پیمان نه گوتی: [نه و پیاوه] وه فای نییه و چاکه به خرابه جواب ده داته وه و پیاویکی به دزاته. پاداشی ئی حسان به خه یانه ت ده داته وه. هه ر که س له خه سیسی په ستو وره نزمو خو پړی و بی عه قلو چاوه پوانی پیاوه تی هه بی و له کاتی ته نگه ژه ی رووداواندا یارمه تی بدا، وای به سه ر دی که عه رب گوتی: مُثَقَّلٌ اَسْتَعَانَ بِذَقْنِهِ^۲ یانی عاجزو بی هیژیک له که سیکی بی هیژتر له خوی یارمه تی بخوازی! وه من بۆ نه م مهینه تی و چاره په شییه دهرمانیکم دۆزیوه ته وه. به کوپی پادشامه وه داوه و بریندارم کردووه، ته وای شار بویان عیلاج نه کراوه. نه م گیایه لای خو ت رابگره، نه گهر مه شو په تیان پی کردی، پاش نه وه ی نه قلو سه ربرده ی خو ت گپړاوه. بیده یه بیخوا، چاک ده بیته وه. مه گهر به مجوره

۱. کشتی مرا به دوستی و کس نکشته بود / زین زارتر کسی را هرگز به دشمنی.

۲. بارگرا نیک که له چه ناگه ی خوی یارمه تی بو!

رزگارێست بێ، دهنه کارت تهواوه و ههچ رێگهی دیکه م پێ شک نایه . گه پیده، زۆری عوزر خواستو گوتی: هه له م کرد نامه حه مه مێکم له رازی خۆم ناگا کرده وه . مار گوتی: له عوزر هه نه نه وه بگه رێ، پیاوه تی تو لای ئێمه ناسراوه و رابردووت روونه . نه وه ی گوتو رویشته سه ر به رزاییه ک به جۆرێک که دانیشتووای کۆشک دهنگی ببیسنو که س نه یدیتو هاواری کرد: "دهرمانی ماران گه ز له لای گه پیده یه". زوو هه نه یان و بردیانه لای پادشا . سه ره تا نه قلی خۆی گه پراوه پاشان کۆپه که ی عیلاج کردو ورده ورده نه یشانه ی چاکبوونه وه ده کۆپه که دا ئاشکرا بوو. وه بێ گوناهی و پاکی نه وه له تو مه ته ی که دابوو یانه پالی بو پادشا روون بووه . خه لات ی گه وره ی دایه و نه مری فهرموو له جێگه ی نه و زێڕینگه ر له سێداره بدهن .

وه سزا و هه ددی درۆکردن له وه سه ره دا نه وه بوو. که نه گه ر نه ممامێکی درۆزن که سێکی تووشی به لایه ک کردبا، نه گه ر بوختانی نه و درۆزنه ئاشکرا ببایه، هه مان سزا که قه رار بوو بو تو مه تلێدراو ده به رچاو بگه رێ ده ره ق به درۆزی په ستو خه سیس به پێوه ده چوو.

وه کارپاکی و کارچاکی هه رگیز زایه نابێ و سزای به دکرداران قه ت رانا گه رێ. وه پیاوی عاقل ده بێ بزانی که له ئازاردان و جه فا کردن خۆی به یاریزی، وه پله و پێگه ی دنیا و تۆشه ی قیامه ت به سه لاح و که مئازاری دا بێن بکا .

نه وه یه ئیشاره و فهرمانی پادشایان له هه لێژاردنی ده ستو پێوه ندو ناسینی نه حوالی په یه وه ان و خۆپاراستن له هه لێژاردنی بێ وردبوونه وه و سه رنج دان، که وه ک دیتمان زیانو زه ره ری زۆری لێ ده که وێته وه .

شازاده و ھاوړیکانی

پای گوتی: بهلئ، بیستم داستانی وریابوونی پادشایان له هه لېږاردنی خزمه تکاراندا و نه و قایمه کاری و ئیحتیاته ی له سهریان واجبه تا نه زانی به دزات ده سولات په یدا نه کا، چونکه قه دری په روه رده بوون نازانی و شوکرانه ی نه وه ی هه لېږت راوه نازانی. ئیستا باسی نه وه مان بۆ بکه که چۆن عاقلی به خشنده و که ریمو زیره کی ناگادار له هه موو شت، ده که ونه به ندو داوی به لا و بریندارو روزه په ش ده بنو مروفی خه سیسی نه فامو تینه که یشتووش، له سایه ی نیعمه تو ده ژیر بالی شاد کامیدا رۆږگار ده باته سر، نه نه مه یان عه قلو زانایی ده ستی ده گریږو نه نه ویان نه زانی و نه قامی زه فوری پښ ده به نو سهره نگریتی ده که ن. که وایو ریگا چاره بۆ وه ده سته یتانی سوودو قازانچو پیښگیری له زه ره رو زیان چییه؟

به ره همن هاته جوابو گوتی: عه قل به شی هه ره که وره ی سه عاده ته و هاچهری سه رکه و تنه و هه ر که س نه م که وره ییه ی پښ بیرتو جوانی سه برو خورپاگریشی ره که ل که وت، شایانی ده و له ته و که وره یی و حورمه تی لڼ ده وه شیتته وه. به لام به ره مه کهانی به سراوه ته وه به ته قدیری ئاسمانی. وه پادشازاده یه که له سه ر ده رگای شاری "مه نزور" نووسی بووی که "نه سللی به خته وهری قه زای ئاسمانییه و سه به بو نه سبابو هوکار، هه مووی زیادییو زاییه". وه نه و قسه یه داستانیکی له پشته. رای پرسى: چونه نه م داستانه؟

گوتی: ده گپزنه وه چوار که س پیکه وه که وتنه سه ر ریگایه ک. یه که م شازاده یه ک بوو که نیشانه ی پاکو و شه ره فو که وره یی له هه ستان و دانیشتنیدا ناشکرا بوو، وه عه لامه تی پاشایه تی و ده ولّه تو ده سه لّات ده ئاکار و ره وشتی ئه ودا خو ی ده نواند. دیار بوو که شایانی که وره یی و ده رجه ی پادشایه تییه .
عالمیک بوو ده جه سته یه کدا و له شکرک ده که وایه کدا.

دوهه م کوپه ده ولّه مه ندیک که تازه خه تی سمیلانی دده ا و خو ی به هه شتی له به رانه ر جه مالیدا سه جده ی ده بردو شیرسواری فه له ک له ئاستی روخساری پیاده ده بوو، ته رو بوو تور تو ناسک، لیها تووی و لیاقه تییشی له ئه ندازه به ده ر. سیّه م کوپه بازرگانیک زیتو وریا و زانا و کارزانو تیبینو عه قلّ ته واو، تیگه یشتوو، چاو و گو ی کراره که شه یتان باشاری نه ده کرد.

وه چواره م کوپه وه رزیزیک به هیزو به تاقه ت که ده کاروباری کشتوکالدا زور ئاگا بوو، ده ئاوه دانکرده وده ا ده ستیکی وه ک هه وری مانگی نیسان مباره کو له کاسبیدا قه ده میکی وه ک چپای "سه هلان" سه ختو سه نگینی هه بوو.

هه موویان که وتبوونه غه ربی و نه داری و نه گبه ت رووی تیگردبوون. روژیک شازاده گوتی که کارو چاره نووسی ئه م سه ره، به سراوه ته وه به قه زاوقه ده رو چاره نووسی ئه و سه ر. وه ته لاشو خو ده زه حمه ت خستنی ئاده مزاد ئالو گوپزیک زوری تیدا پیکناهیته ی. وا باشتره پیاوی عاقل به ته له بی مالی دنیا زور خو ی ماندوو نه کا و نه فسی که وره و عومری عه زیزی خو ی قوریانی منداریک دوزمن زور، نه کا. چونکه ته ماعو خو کوکتانی خه لک ده زیادو که مبوونی رسقو روژیدا کار تیگردنیک نه وتوی نییه .

کوپه ده ولّه مه ند گوتی: بو ناسیزو ده رکی به خته وه ری و ده ده سته یزانی که وره یی و نیعمه ت، جه مالو جوانی شه رتی موغه به رو هوکاری سه ره کییه . وه هیچ ئاره زوویه ک بئ ئه و هوکاره مه یسه ر نابئ.

کوپه بازرگان گوتی: قازانجی بیروپای دروستو ته دبیری راست له هه موو هوکاره کان باشتره و هه ر که س ده به ردی مه ینه تی هه له نگووتو به عه رزیدا که وت، هه ستانه وه ی ته نیا به عه قلّ و زانین ده ست دده ا.

کورپه وهرزیر گوتی: بهر که تی که سبو کارو تیځوشان ده بیته هوی خوشی و کامه رانی خه لکو ژبانیان به شادیو دلخوشی دهرارنیتیه وه. وه هر که س بیه وئ به شتیک بگا و لیبرپاوانه حه ول بدا، پیی ده گا.

کاتیک گه یشتنه نریک شاری "مه نزوور"، له گوشه یه ک دانیشن، که میک به سینته وه به کورپه وهرزیران گوت: اَطری فَاَنکِ نَاعِلَتْهٗ. ١ نيمه هه موو له پیی که وتووینو چاومان له دهستی تویه شتیکمان بو په یدا بکه ی. فکریک بو بژیوی نه مړومان بکه وه، تا سبه ی که حه سانیه وه، نیمه ش روو ده که سبیک ده که یزو شتیک په یدا ده که یڼ. رووی ده شار کردو پرسى لیره چ شتیک ره وازه؟ گوتیان: سووته مهنیو دار زور به قیمته. له جیوه رووی ده کیو کردو کوله داریکی کو کرده وه و برديه شارو فروشتی و خواره مهنی کړیو له سر دهرکی شاری نووسی "ده سکه وته، تیځوشانی روژیک، رسی چوار که سه".

روژی دوايی. به نه جیبرزاده یان گوت: نه مړو به جوانی خوت کاسبیه که بکه و به خیومان بکه. فکری کرده وه. نه گهر شتیک نه هینمه وه دوسته کانم له ده ست ده چن. به و فکروه له شاری وهرزور که وت. ناپه حه تو خه مگین پالی به داریکوه دا. له نه کاو ژنه ده وله مهنديک به لايدا تپه پړیو چاری پیی که وت. شه یدای جه مالی بوو و گوتی:

هر چه نده که نینسانه له بهر چاری مزو تو

مومکین نییه نه م حوسنه له نه بنای به شه ردا^۲

که نیزی نه و خاتوونه هاته لایو گوتی: خاتوون ده فهرموئ: نه گهر سه عاتیک به جه مالی خوت میوانداریم بکه ی، عومری هه تاهه تاییم ده ست ده که وئو بو توش زهره ریکی نابڼ. جوابی داوه: ده فرمانی ئیوه دام، هیچ عوزریک نییه. به نه سپایی هه ستا و رویشته مالی خاتوون.

به قانون حورمه تی میوانی فه پزه

مه پرنجینه دللم میوانی تویه

١. تو له هه موومان ناماده تری هه سته پړو.

٢. نالی.

برينىم كارييه، جەرگىسىم بىراوه
ئەۋىش كارى بىرۇ و موزگانى تۆيە
ئەتۇ سوۋچىت نەبوو، چاۋت مەنى كۈشت
مەفەرمىو چاۋەكەم تاۋانى تۆيە

وہ رۆژىكى دە ھەسانەۋە نازو نىعمەتدا تىپەپ كىردو دە گەپانەۋەدا پىنچسەد
درەمى خەلەت وەرگىرت، دۆستەكانى بە جلوبەرگى تازە پۆشتە كىردو لەسەر
دەروازەى شار نووسى: "قىمەتى رۆژىك جەمالۇ جوانى پىنچسەد درەمە". رۆژى
دوایی بە كۆپە بازىرگانىيان گوت: ئەمىرۇ ئىمە دەبىنە مىۋانى عەقلىۋ زانائى تۆ،
ويستى بچىتە شار، لە نىزىك ئەو شوپنە كەشتىيەك پىر لە سەت كالای گرانبايى
گەيشىتبوۋە قەراغ ئاۋ، بەلام خەلكى شار دەستىيان راگرتىبوو، نەياندەكەپى تا
قىمەت دابەزى. ئەو ھەمىۋى بە قىمەتى گران بۇ خۇي كەپى ھەر دە يەك رۆژدا
ھەمىۋى فروشتەۋە سەت ھەزار درەم قازانچى كىرد. حاجەتى يارانى پىك ھىنا
ۋ لەسەر دەرگای شار نووسى: "ھاسىلى رۆژىك عەقلى، سەد ھەزار درەمە".

رۆژى دواتر بە شازادەيان گوت: ئەگەر تەۋەكۈلى تۆ ھىچ بەھرىيەكى ھەيە،
ئاگادارىيەكى ئىمە بىكە. ئەۋ بەۋ فەكرەۋە روى دە شار كىرد. ئەزقەزا ئەمىرى
ئەۋ شارە مردىبوو، خەلگەكەش تازىيەبار بوون. ئەۋ بە دىتنى ئەۋ رىۋپەسىمە
رۆيشىتە سەراي پادشا ۋ لە سوۋچىك دانىشت. چون دە گىريانو شىۋەندا
ۋەك ئەۋانى دىكەي نەدەكەرد، دەرگەۋان زۆرى جىنئو پىدا ۋ ئەزىيەتى كىرد.
كە جەنازەيان بىردە دەرو سەرا چۆل بوو، ئەۋ ھەر ۋا لەۋى راۋەستا. جارىكى
دىكەش دەرگەۋان چاۋى پىي كەۋت، زۆرتى خۇ كەر كىردو بىردىۋ زىندانى كىرد.
رۆژى دوایی گەۋرەۋە ئەۋىانى شار كۆ بوۋنەۋە تا كارى پادشاىيەتى بە
كەسىك بىسپىن. چونكە پادشاى كۆچكردو مىراتگىرى نەبوو. دەرگەۋان پىي
گوتن ئەم كارە بە نەيتىيەكى زۆرتەرەۋە ئەنجام بەدن، چونكە مەن جاسوسىيەم
گرتىۋە، با لە ۋتوۋىزۇ راۋىژكارى ئىۋە خەبەرى نەپىتەۋە. پاش ئەۋ خەبەرە،
روداۋى خۇي ھەلسۈكەۋتى نالەبارى دەگەل شازادە بۇ گىترانەۋە. ۋايان

به باش زانی بانگی بکنو له حالی بکۆلنه وه . یه کێکیان نارد شازاده ی له گرتووخانه وه هینا، لییان پرسى: چۆنه هاتۆته ئهم شاره و خۆی خه لکی چ ولاتیکه و له کام شار له دایک بووه . زۆر به رێوچێ جوانی دانه وه له نه سه بو بنه ماله ی خۆی ئاگاداری پیدانو بۆی گیرانه وه که کاتیگ باوکم کۆچی دوا یی کردو براهم ده سه لاتى ولاتى به ده سه وه گرت، من بۆ پاراستنى گیانى خۆم شارو زیدی خۆم به جیهیشتو له کیشه وه رای بیهووده خۆم پاراستو به خۆم گوت: إِذَا نَزَلَ بِكَ الشَّرُّ فَاقْعُدْ^۱

تایفه یه که له بازرگانان ناسیانه وه . باسی گه وریه یی خانه دانو هه راوی ی پانتایی ولاتى نه ویان هینا گۆپێ . نه عیانو پیاوماقوولانی شار، بوونی شازاده یان له وێ زۆر پێ خوش بوو، گوتیان: شایانی پادشایه تی ئهم هه رێمه نه وه، چونکه زاتی شه ریفو بنه چه که ی ره سه نو گه وری هه یه . وه بێ گومان له روانگه ی دادپه روه ریو سۆزو خۆشه ویستییه وه به شوینی بابو باپیراندا ده روا و دابو نه ریتو رێوپه سمی نه وان زیندوو ده کاته وه . هه ر له جیه وه هه لیانبژاردو مه مله که تیک به م ئاسانییه که وته ده ستی و ته وه کولی نه وه به هه ریه کی نه وه گه وری لێ که وته وه .

وه هه ر که س له پێگه ی ته وه کولدا ده وام بێنێ و به نییه تی راست بپرازینیته وه، به هه ری له دینو دنیا دا به ته واوی ده ست ده که وێ .

وه له و شاره ره سم وا بوو که پادشا رۆژی یه که م به سواری فیلی سه ی به ده وری شارد ده گه پان . نه ویش نه وه ره سمه ی به پێوه برد، کاتیگ گه یشته ده روازه ی شارو نووسراوه کانی دۆستانی چاو پێکه وت، فه رمووی به دوا ی نووسراوه کانی نه واندا بنووسن: "تیکۆشانو جوانی و عه قل کاتیگ به هه ریه یان ده بێن که قه زای ئاسمانی ده گه لێ سازگار بێ . وه یه که رۆژ له حالی من، بۆ په ندوه رگرتنی هه موو خه لکی جیهان به سه "

پاش نه وه گه پانه، گه پانه کۆشکو سه را و له سه ر ته ختی ده سه لات دانیشته مه مله که ت که وته ژێر ده سه لاتى نه وه . دۆسته کانی بانگ کرد . خاوه ن عه قلی

۱. که ئازاوه ت به سه ردا نازل بوو خۆت مات که و دانیشه .

کرده هاوکاری وه زیرانو خه لاتیکی گران بایی دا به خاوهن جه مالو ده ستوری پیدا که ده بین له م ولاته برۆی تا ژنان مه فتوونت نه بنزو فساد ی لئ هه لئایست. ههنگی زانایانو هه کیمانی ولاتی حازر کردو گوتی: له نیو ئیوه دا زۆر کهس به نازایه تی و عه قلو هونه رو لیها توویی له من له سه رترن، به لام مولکو ده سه لات به چاوه دیزی نه زه لی و یارمه تی رۆژگار وه ده ست ده که وی. وه هاو ریانی من کاسبی و کاریان ده کردو هه ر کام شتیکی ده ست ده که وت. من، نه متمانه م به زانستو که سبی خۆم هه بوو و نه چاوم له هاوکاری و یارمه تی که سیک بوو. وه له و تاریخ وه که براکم له مولکی میراتی خۆم ده ریپه پاندم، هه رگیز چاوم له م پله و پایه یه نه بووه و پیم وانه بوو وا که وه ده بم.

تاق لئ مه ده، دیوته تاقی که س را روخا

ئو عومره وه فای نییه، نه ما نه وشیروان^۱

له نیو ئاماده بوواندا که پریده یه کی دنیادیده هه ستا و گوتی: نه وه ی پادشا ده یفه رموی که لامیکه به ته رازووی عه قلو نه زموونو زیره کی و دریایی کی شراوه و میزان کراوه. وه هه یج لیها توویی که بۆ پادشای جیهاندار وه ک زانستو حیکمه ت نییه. وه پادشا به و ئیشاره ته ی که فه رموی نیشانی دا که شایانی نه م سیفه تانه یه. وه خودای ئافرینه ری جیهان خۆی ده زانی کئ په روه رده و گه وه بکا. خه لکی نه م ناوچه یه به خته وه ریوون که تۆ به و پله و پایه گه یشتی و نووری عه دلو سایه ی دلوفانی تۆ به سهریان کشا، که نه و قسه ی ته و او بوو یه کی دیکه هه ستا و گوتی: من زۆری له سه ر نا پۆمو ته نیا به و تاکه شیخه ده بی پر مه وه.

په سنت چ بده م ئه وهنده جوانی

وه ک هه ر چی بلیم جوانی، وانی^۲

ئه گه ر ئیسن بفه رموی سه رگوزشته یه ک ده گت پر مه وه که جیگه ی سه رسووپمان ده بین. فه رموی: بلئی بزانه م چیت پتییه: گوتی: من ده خزمه ت

۱. له دیوانی حه قیقی وه رگیراوه به رانبه ر به:

بر عکس شود هرچه به غایت برسد / شادی کن چون غم به نهایت برسد.

۲. له دیوانی هه ژار وه رگیراوه به رانبه ر به:

یگانه عالمی شاه، چه گویم بیش از این زیرا / همان آبست اگر کوبی هزاران بار در هاون.

گه‌وره پیاویکدا بووم. کاتیک بی‌وه‌فایی دنیام ناسی و زانیم که ئەم بووکه پیره، زۆر پادشای جیل و جوانی خواردوه، به هزاران عاشقی سەر له پیناوی کوشتوه، به خۆم گوت: ئەی نه‌فام! تۆ ده‌ست له‌ناو ده‌ستی که‌سیک ده‌نیی که ده‌ستی رەدی به‌ سینگى هه‌زار پادشای ده‌ست‌پوشتووی زۆرداره‌وه‌ ناوه. به‌ خۆت رابگه که ده‌رفه‌ت که‌مه و ته‌مه‌ن کورته و ریگه دوورودریژ. نه‌فسی من به‌و مه‌وعیزه‌یه‌ راچه‌نی و وه‌خۆ هاته‌وه‌و به‌ گیانو دڵ رووی ده‌ کاری قیامه‌ت کرد.

روژیک به‌ بازاریکدا ده‌سوورپامه‌وه، راوکه‌ریک جووتیکی تووتی بۆ فروشتن ده‌گێرا. ویستم که بۆ خێرو رزگاری ئەو لا، له‌ به‌ندیان رزگار بکه‌م. راوکه‌ر داوای دوو دره‌می ده‌کردو منیش له‌ مائی دنیا هه‌ر ئەوه‌نده‌م شک ده‌برد. دوو دڵ بووم، نه‌مه‌دویست پووله‌که‌م خه‌رج که‌مو دلێشم نیگه‌رانی تووتیه‌کان بوو. سه‌ره‌نجام ته‌وه‌ککول به‌ خودا کریم‌نو له‌ شار بردمه‌ ده‌ره‌وه‌و له‌ میشه‌یه‌کدا به‌ره‌للام کردن. ده‌گه‌ل هه‌لفرینه‌ سه‌ر داریک، بانگیان کردم و زۆریان سپاس کردم و داوای لی‌بورینیان کرد و گوتیان: ئیمه‌ پاداشی چاکه‌ی تۆمان بۆ نادریته‌وه، به‌لام بن ئەم داره‌ گه‌نجیکی تێدایه، بیده‌وه‌و هه‌لیگره. گوتم: سه‌رم سوورپا! گه‌نج ده‌ ژێر خاکدا ده‌بینن به‌لام له‌ فی‌ل و مه‌کری راوکه‌ر غافل بوون؟ جوابیان داوه: ده‌گه‌ل قه‌زا و قه‌ده‌ر هیچ ناکرێ. قه‌زا و قه‌ده‌ر که‌ هات، دیت‌نو تێبینی له‌ عاقل ده‌ستینیته‌وه‌ و پیاوی عاقلیش کوێر ده‌کا، تا به‌مجۆره‌ کاری خۆی راپه‌پێنێ. من عه‌رزم هه‌لکۆلی و خه‌زێنه‌که‌م دیته‌وه. پێتان نیشان ده‌ده‌م تا ئەمر بفره‌مووی بۆ خه‌زانه‌ی بێزنو ئەگه‌ر ئیزن بفره‌مووی منیش نه‌سیبم تێی که‌وێ. پادشا گوتی: تۆی چاکه‌ تۆ چاندووته‌و ده‌بی به‌هره‌که‌شی تۆ بیبه‌ی. زه‌حمه‌ت ناده‌ین.

کاتیک به‌ره‌همه‌ن گه‌یشه‌ ئێره‌و ئەم باسانه‌ی گێپاوه، رای بی‌ده‌نگ راوه‌ستا و چیدی پرسیاوی نه‌کرد، به‌ره‌همه‌ن گوتی: ئەوه‌ی له‌ توانادا بوو له‌ پرسینو په‌رسفدا ده‌گه‌ل پادشا، پێشکه‌شم کرد و شه‌رتی خه‌مه‌تم به‌جێ هێنا، هیواداری که‌رامه‌تیکم، که‌ پادشا فکری خۆی له‌ سه‌ره‌ ئەم باسانه‌ ده‌ کار بخا که‌ جوانیه‌کانی

حیکمهت خوځیان بنوینن، وه قازانجی نه زموونو تاقیکردنه وه ش په ندوه رگرتنه .
 وه به م کتیبه گه وره یی را و بوچوونی شاهانه به سهر پادشایانی رابردوودا
 وه دهرکه وتو عومری پادشا هه زار سالی لی زیاد بوو، وه زوری عه قلو که مالی
 زانستو بلیمه تی نه و بو خه لکانی جیهان ناشکرا بوو. وه ناوبانگی مولکو
 دهوله تی نه و له سهر روویه ری روژگار مایه وه و گه یشته هه موو ئیقلیمه کانی دنیا
 و هه موو جیهانی داگرت. وه گوتوویانه:

تا دهوری که مهر ددها که مهریه ند
 دهستی دژی تو بجیته دهسبه ند^۱

۱. تا کمر صحبت میان طلبد / کمر ملک بر میان تو باد.

دوا قسه‌ی وه‌ر گپړا

ره‌نگه به‌م کتپبه، دابشليم، که پانتايي ولاته‌که‌ی له سهر يه‌ک، له چ‌ه‌ند قه‌لايه‌کی ويرانو پي‌نچ، ش‌ه‌ش جه‌نگه‌لی پ‌ر د‌رک‌و دال زورتر نه‌بوو. له حالیکدا خاوه‌ن شک‌وی نه‌م ده‌وله‌ته چ‌ه‌ندان ه‌ينده‌ی، ولات به‌ده‌سته‌وه‌يه - ناوی بمي‌نن که له دري‌زی زه‌مه‌ندا کون نه‌ب‌و له ني‌و گه‌لانو نه‌ته‌واندا تازه‌و زيندوو بمي‌ني‌ته‌وه. چونکه سهره‌تای نه‌م کتپبه به‌ ناوی پير‌وزی پادشا و به‌ره‌که‌تی گه‌وره‌یی و جوانی له‌قه‌بو نازناوی نه‌و، سولتان‌ی به‌رزه‌ناوی پايه‌به‌رز، بارام‌شا، قیبه‌ی پادشایانی ني‌وبه‌ده‌ره‌وه‌ی جيهان و ميراتگرو ني‌وراک‌ری سولتان مه‌حمود و سولتان مه‌سعود رازاوه‌ته‌وه. وه کورته‌يه‌ک له گه‌وره‌یی زاتی بي‌وي‌نه‌ی - که مایه‌ی سهريلندی جوانييه‌کانی ر‌وزگار‌وه گه‌وه‌ری تاقانه‌ی زه‌مانه - له‌سهره‌تادا باس کرا و برووکه‌يه‌ک له ناسه‌واری بي‌روپا و شمشي‌ری شاهانه، که مایه‌ی راوه‌ستاوی و شانازی و رازاوه‌یی دين‌و ده‌وله‌ته‌و فه‌زيله‌تو گه‌وره‌یی ده‌سه‌لات و ميلله‌ت به‌جه‌مالی نه‌و گه‌شه‌ی کردووه، له‌و سهره‌تايه‌دا هاته‌ناراه. وه ره‌مزیک له کاره گه‌وره‌کانی خان‌ه‌دانی گه‌وره‌ی شاهه‌نشاهی و نه‌رکو تي‌ک‌وشانی خاوه‌ن شک‌ويان، سولتان‌ه‌کانی پي‌ش‌وو، اَنَارَ اللّٰهُ بُرَاهِيْنَهُمْ، که گه‌ردن و گو‌یی گه‌ردوونی گه‌ردان به‌توقی منه‌تباری و عه‌بدايه‌تی نه‌وان قورسايی له سهره؛ وه شان و پيلو سينگو به‌روکی زه‌مانه به‌چارشي‌وشان و ره‌دای

نه نعامو خه لاتى نه وان رازاوه ته وه - ده گال نهو سه ره تايه هاتووه - له م رووه وه ده توانين بزانين كه هوى مهيلو ره غبه تى خه لك بو خويندنه وهى نه م كتيبه له چيدايه . وه به هوى قبولى نه م كاره له لايه م مجلسى نه علاوه، ضاعف الله اشراقه، دنيا پيشوازي همه چه شنه له م كتيبه ده كا كه باسكردنى به پيره وى له ناو ده ولته تى به هيزو توانا، لازالت ثابتة الاركان، بارى هه تاهه تايى وه هرمان وه ده ست دينى و تا كوتايى عومرى [عالم] رۆژ به رۆژ له زيادبوونو كه شه كردندا ده بى، وه نه لبه ته خولانه وهى چه رخو په لامارى زه مان ناتوانى ليلايى و تاريكى بخاته سر سه فا و جيلوهى نهو.

وه نه گهر بيدپاي به ره همن بيزانيه كه نووسينه كهى نهو، نه م شه ره قو شانازيهى به نسيب ده بى، نۆر نۆر، فه خرو شانازى پتوه ده كردو ته مه نناى ده كرد كه نه م به خته وه ريهى ده ست كه وى نه م سه ره رزى وه خرو كه وه ريهى بو خوى مسوگر بكا . وه نه گهر كه يشتن به م موراده ده ستى نه دابا، له تاوان نه م شيعرهى نه بوونه واسى^۱ دوپات ده كرده وه:

نه گهر به ناوى كه سيك بيمه سر شيعر نووسين

له باغى تهبعى منا تو نه بى، نيهه بيانوو^۲

وه سپاس بو خودا، ناويانگى كارو خه سه له تو سيفه تى به رچاوى نه م ده ولته ته، تبتها الله، له سه ر زارانه و بلاو بوته وه و شاعيرانو مه تح بيژان باسى ده كه ن و پتى هه لده لئى نه سه رچاوه ميژوويه كاني پيشوو به دووردريژى له سه رى داون، به تاييه تى خواجه "نه بولفه زل به ييه قى"، رَحْمَةُ اللهِ، له م باواره دا خزمه تيكى به رچاوى كردوه و يادگار يكي بى ويتهى به جييه شستوه، هه ر وه ها فه رزانه "بولقاسم نه پشابورى"، رَحْمَةُ اللهِ، ميژوى نۆرهى پادشايه تى پيرۆزى شاهه نشاهى، مدها الله نووسيوه و له ودا به بارستاي زانينى خوى، نه وه ندهى ناگادار بووه، نه به و نه ندازهى كارى كه ووه خه سه له ته به رزه كاني شاهانه هه لده گرئ، هه نگاو يكي هه لگرتوه . ديسان، شاعيرانو باقى به نده گان

۱. نه بوونه واس: شاعيرى به ناويانگى عه ره ب له زه مانى "هاروون ره شيد" دا.

۲. اگر به نام كسى گفت بايدم شعري / به پيش طبع تو باشي همه بهانه من.

به هونه و په‌خشان، نه‌وه‌ی پټو‌یسته و بویان مومکین بووه گوتوویانه و له ناسه‌واری خویندا به پټی خو‌شه‌ویستی و ئیخلاص زوری له سهر رو‌یشتون. نه‌و کتیبانه له لایه‌ن لایه‌نگرانی موخلیسرو وه‌فادارو به‌نده‌گانی په‌کدل ده‌خوینرنه‌وه. به‌لام نه‌م سه‌رحمه له لای دؤستو دوژمنو موسولمانو کافرو بئ‌دینه‌وه مه‌قبوللو په‌سند کراوه و تا روژیک زبانی فارسی له نیو خه‌لکدا ده‌کار ده‌کړئ، به هیچ کلوجیک وه‌لا ناندريئو له بیر ناچټه‌وه. وه به گورانی بارودوخ و نویوونه‌وه‌ی رووداوان له‌ودا که موکووپیه‌کو جیاوازییه‌ک روو نادا؛ چون بڼه‌په‌تی دانانه‌که‌ی کانی حکمه‌تو گنجی عه‌قلانییه‌ته، وه به و جلو به‌رگه جوانه‌ی من ده به‌ریم کرد، جوانییه‌کی وه‌رگرت که عاله‌میان مه‌فتوونو شه‌یدای بوونو له ماوه‌یه‌کی کورتدا، هه‌موو هه‌ریمیکي گوی زه‌وی داده‌گړئ.

نه‌وه‌ی من ئیشاره‌م پټ کرد ره‌نگی لافلی‌دانو چاپو‌گوپی هه‌یه. به‌لام نه‌گر سه‌رنج بدرئو باشی لئ ورد بینه‌وه، وه ده‌گه‌ل کتیبه‌کانی تر که گه‌وره و ماقوولانی ده‌رویه‌ری نه‌م گه‌وره به‌پړزه، مَدَّ اللهُ ظِلَالَهَا وَ بَسَطَ جَلَالَهَا،^۱ نووسیویانه و دایان‌پشتووه، پټکیان بگرن، ده‌زاندريئ که نه‌م وه‌رگنځانه چون کراوه له هه‌موو چه‌شنه به‌یانیکدا قودره‌تو لی‌هاتوویی تا چ راده‌یه‌ک بووه.

وه نه‌گر نه‌م به‌نده‌یه کتیبیکي له عه‌ره‌بییه‌وه برده سهر فارسی، بازارگه‌رمی پټوه ناکا. چون ناوبانگی زانایی و فه‌زلی نه‌و، له‌وه له سه‌رتره که نیازی به‌م کارانه بئو خاسو عام له‌وه ناگادارن که نه‌و له‌سه‌ر فیرکاریو به‌هره‌ی زانست پټ داده‌گړئ. وه که‌مالی هیمه‌تی نه‌و له دایینکردنی هوکاري سه‌عاده‌تو ده‌ستخستنی هه‌موو چه‌شنه هونه‌ریکدا ناشرایه.

زه‌مانه کوپی وه‌ک منی لئ نه‌بوو

ده مه‌شاره‌وه وه‌ک کچی پا به شوو!^۲

قسه‌ی ناخر، نه‌م به‌نده‌ی به‌نده‌زاده، شه‌ره‌فیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هیئا، وه

۱. خودا سایه‌ی به‌رده‌وام بکات و زنده شکری پټیبه‌خشن.

۲. زمانه ندارد ز من به پسر / نه‌انم چه دارد چو بد دختری؟

ناوبانگی لە دنیا بۆ هەتا هەتا هەر مایه وه . ههروهها زۆری وهفا و ئیخلاسی ئەو
لە بەندهگی باشدا بۆ خەڵکی دنیا روون بۆوه . خودای تەعالا، سولتانی عاڵەم
لە دین و دنیا دا سەرکەوتوو بکا و تەواوی ولاتانی رۆژه‌لات و رۆژناوا لە ژێر
سێبەری ئالای شەکاوه و سایەیی چەتری پیروزی شاهه‌نشاھیدا رووناک بکاته‌وه .
وه تینروانی هیوا و هومێد، لە ئاسۆکانی جیھاندا، که چاوه‌پوانی ئیحسان و
بەزەیی شاهانه لە جامی دادپەرۆه‌ری ئەو، تێراو بکا .

إِنَّهُ الْقَادِرُ عَلَيْهِمُ الْمُتَطَوِّلُ بِهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ أَجْمَعِينَ
وَقَرَعَ مِنْ إِيَّاسَاخِ مُحَمَّدٍ بْنُ عُمَانَ بْنِ أَبِي نَصْرِ الطَّبْرِيِّ غَفَرَاللَّهُ لَهُ
وَلِوَالِدَيْهِ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِمَنْ قَالَ آمِينَ.
صَحْوَةٌ يَوْمِ الْخَمِيسِ لِثَلَاثِ لَيَالٍ بَقِيْنَ مِنَ الْمُحَرَّمِ سَنَةِ إِحْدَى وَخَمْسِينَ وَخَمْسِ مِائَةٍ.

□ فەرھەنگۆک

کوردی و فارسی

کوردی

د

زێد، شوینی لەدایکبوون □ زادگاه	ناخیزگە
ناسیاوی پێشوو □ آشنایی مقدماتی یا اولیه	ناشنایی به‌رای
نیشتەجێ □ ساکن	ناکنجی
برینی به‌سۆزو نازار □ آتش زخم، زخم دردناک	ناگریرین
میوه یا گۆلی داوهریو به سه‌رما یا ئاوی زۆر □ میوه یا محصول فاسد شده بر اثر آبیاری زیاد	ناوه‌شی
ئاوئوما، هه‌وز بۆ جوانی □ آب‌نما	ئاو‌دیمەن
فام، عه‌قل، هۆش □ عقل و هوش	ئاوه‌ز
فامیده، عاقل، به‌هۆش □ عاقل، هوشمند	ئاوه‌ز مه‌ند
که‌مێک بووژاوه، هاته‌وه سه‌ر خۆ □ نفسی تازه کرد، کمی حالش جا آمد	ئاوه‌یکی هاته‌وه‌به‌ر
دۆستو ئاشنا و نزیکان □ نزدیکان، اقربا	ئه‌قربه‌با، عه‌قربه‌با
ئه‌وه‌ی چاک ده‌پێکی، لێزان □ صائب، دقیق	ئه‌نگێوه
تاریکو تنووک □ تاریک و ظلمانی	ئه‌نگوسته‌چاو

ئەندەروون
ئە ی رۆ بابانیکە

ب

با بە چەنگ
با پێوان
بازارگەرمیکردن
بارستا
بەدەو
بە خۆ فشین
بەخۆ (کەسیک، ...) خوڕین

بەرەلێخ

بەرایى
بەرەگە

بەرمبەرم
بە قوونى خۆدا دان
بە فەتەرات دان
بە ئیروویوون
بنەبەست
بەو بایە دەژیم لە لای دێ

بێپەزا
بێ یەکو دوو

ژوودی مأل بەشی ژن و مندال، حەرم □ اندرونی
زاراوەی سەر زاری ژنان لە سەر سووپماندا □ ای وای خاک
عالم!

دەم لە پووش، دەست بەتال □ دست خالی، ندار
با کێشان، کاری بێهۆدەو سەمەر □ آب در هاون کویدن
زەمینەخۆشکردن بۆ سوودی خۆ □ بازارگرمی کردن
ئەندازە □ حەجەم، اندازە
جوانچاک، بۆشتاغ، ئەسپی خۆشەبەز □ زیبا، شیک
لەخۆباییبوون □ مغرور بودن
لەخۆباییبوون، بە پالپشتی کەسیک یا شتیک
لەخۆباییبوون و لافلێدان □ بە کسی نازیدن و تعرض کردن
دیواری پشتیوان، دیواری زیادی بۆ مەحکەمکردنی
دیواریکی رووخەک □ دیوار کمکی
پێشوو، بەر لەوەی ئێستا، پێشەکی □ مقدمە، مقدماتی
رێگەی نیچیر کە راوێکەر دەیگرێ، پێشەبەندی ئاو □ سد،
مسیر شکار

هەوھەوی سواران، هەراھەرا و پەلەپەل □ هیاهو
دەریازبوون، هەلاتن □ فرار، در رفتن
نابووتکردن، بە کوشت دان، بە با دان □ بریاد دادن، نابودکردن
دەولەمەندی □ رفاه
رێگەی بێ دەرجوون، بێگیراو □ بن بست
ژیانم بەستراوەتەو بە کەرەم لوتفی □ زندگیام بە او
وابستە است، بە لطف او زندهام
ملھۆر، ئەقدار □ زورگو، مقتدر
بێ راوەستان و ساوەساو، لەجێوہ □ بی معطی و بی یکی

به دو کردن

تیگه‌یشتوویی □ بصیرت، بینش

ئیزپائیل، عیزپائیل □ عزرائیل، ملک‌الموت

شیوه‌نو دادو هاوار □ به سر و صورت خود کوفتن

شیوه‌نو دادوهاوار □ به سر و صورت خود کوفتن

شویننک ناویکی ته‌نکی تیدا کۆ بوویته‌وه □ آبگیر کم عمق

پرزو بلّو □ پراکنده

جواب □ جواب پاسخ

تاریفکردن □ تعریف و تمجید کردن، توصیف

بالنده □ پرنده

پووش □ پنبه یا گیاه نرمو خشک برای افروختن آتش، هیمیه

ئه‌وه‌ی ده‌گه‌ل ئان ده‌یخۆن وه‌ک په‌نیرو ماست و... □ نان‌خورش

که‌وش داکه‌ندن یۆ حه‌سانه‌وه □ درآوردن کفش به منظور

استراحت

شه‌پۆل □ موج

زه‌جرو ئه‌شکه‌نجه دان، عه‌زاب دان، ته‌میکردن □ شکنجه

کردن، عذاب دادن

تفاق دان به مالّات □ علوفه به آخور حیوانات ریختن

دانه‌ویله‌ی تاییه‌ت به چاندن □ بذر، تخم

نایگاتی (له‌هه‌لاتنو کتبه‌رکی و به‌راوردکاریدا) □ به گرد

پایش نمی‌رسد

ئاوی خوړپڼ □ تنداب

چینی ناوه‌ندی کۆمه‌لگا □ طبقات متوسط جامعه

جیلیت، جلیتانی، به پرتاو □ چهار نعل، به سرعت

بینش

بوویه‌حیا (عربی)

به سه‌رو سینگدا دان

به ئه‌ژنتوی خۆدا دان

پ

پاناوک

په‌راکه‌نده

په‌رسف

په‌سن دان

په‌له‌وه‌ر

پووشوو

پیخۆر

پیلاوکردنه‌وه

پیل

ت

تالّو به گه‌روودا کردن

تفاق ده‌به‌رکردن

تۆم، تۆو، توو

تۆزی ناشکیتن

تونداو

تویژه ناوینه‌کان

ته‌قله، ته‌قله‌کووت

ته نه خی

ته نگ پی مه لچنین

ته وه زهل

تیچانندن

به دگویی

تیک مه له نگوتن

ته رکه وه تن

تیپوهاتن

تن ناخنین

تیریژ

تیه لاجور

ج

جامه خانه

جامین (جانب) ویستن

جهریبوون

جینگنه، جینگنۆکه

جیی بانگو هاواران

چ

چاپو گروپ

چاوچنۆک

چزیلک

چکه چکه

چوارناله

چوارپهل له عاسمان دان

ته نه لی، سستی □ تنبلی، سستی

گوشار خستنه سهر □ تحت فشار قرار دادن، محاصره کردن

ته نه ل □ تنبل

خراب باس کردن، فزولی □ بدگویی کردن در مورد کسی

خراب باس کردن، فزولی □ بدگویی کردن در مورد کسی

تووشی یه ک بوون □ برخورد اتفاقی با کسی

غریب، ئاواره □ غریب، آواره

په لامار دان، ته ماع ده مالو نامووس کردن □ حمله کردن،

طمع در مال و ناموس کسی کردن

به زۆر تینان، په ستاوتن، زۆر خواردن □ چپاندن، پرخوری کردن

تیشک، شوعاع □ شعاع

مه لکشاو، قه دبلند □ کشیده، بلند، بالا کشیده

ژوودی راگرتنی جلو به رگ به تاییه تی له مالی پادشایانو

ده وله مه نداندا □ جامه خانه

لایه نگریکردن □ طرفداری کردن

روودار بوون، بن شه رمیکردن □ جسارت پیدا کردن

به پرته و بۆله □ نق زن

په نا و پشتیوان □ پشتیبان در گرفتاری ها

لافو گه زاف، خو ه لکیشان □ لاف زدن، چا خان کردن

خه سیس، به رچاوته نگ، به ته ماع □ حسود، آزمند، حسود

ورده پۆلوی ئاگر، دووگی برژاو □ جزغاله

که م که م، بپوکه بپوکه □ اندک، بسیار اندک

مه لاتنی توندی نه سپ □ چهار نعل

سه مای نه سپ، خو شبه زی، توند مه لاتن □ رقص اسب

زهمانه‌ی ناسازگار □ چرخ چپ گرد	چه‌پگ‌ردی گه‌ردوون
لا‌سار، پ‌پ‌پ‌وو، بی‌ح‌یا □ بی‌ح‌یا، پ‌رو	چه‌ختی
تو‌ی‌خ‌یک گوشتی ره‌گ‌اوی □ گوشت پر از رگ	چه‌قالته
تو‌ی‌خ‌یک گوشتی ره‌گ‌اوی □ گوشت پر از رگ	چه‌رمه چه‌قالته
ن‌ق‌د‌وه‌ی، ن‌ق‌ر‌یل‌ی □ ح‌راف، و‌راج	چه‌نه‌و‌ر
چینه‌دان، نه‌ندامی جی‌گ‌ه‌ی دان‌ه له په‌له‌و‌ردا □ چینه‌دان	چی‌کل‌دانه
نه‌و‌ه‌ی زو‌و تو‌وپ‌ه ده‌بین، که‌م ح‌ه‌وس‌ه‌له □ زود‌رنج	که‌م‌چی‌کل‌دانه
مان‌گا □ ماد‌ه گ‌او	چی‌ل
ح، خ	
مه‌ینه‌ت، غ‌ه‌مو په‌ژاره، که‌س‌ر □ محنت، اندوه	حه‌ژمه‌ت
شت‌یک که‌ خ‌و‌تی ت‌یدا ده‌شاریت‌ه‌وه، سه‌نگ‌ر □ مخفی‌گاه	حه‌شارده‌ر
که‌سی‌ک که‌ بی‌ ده‌ع‌یه بی‌ □ متواضع	خ‌و‌به‌که‌م‌زان
خواست، ویست □ خواست	خ‌واز
قس‌ه‌ج‌وان، قس‌ه‌خ‌وش □ خوش‌کلام	خ‌ورت‌ویژ
پاد‌شا، سو‌ل‌تان □ شاه، سلطان	خ‌وس‌ره‌و
خ‌و‌شاردنه‌وه، خ‌و‌حه‌شاردان □ مخفی‌شدن، مخفی‌کردن خود	خ‌و‌نه‌دیو‌ کردن
خ‌و‌ مراندن □ خود را به‌ موش‌ مردگی‌ زدن	خ‌و‌ هی‌نانه‌ حال‌ی ج‌اوی
خ‌و‌ تو‌وپ‌ه نیش‌ان‌دان، خ‌و‌ به‌ گرینگ‌ دان‌ان □ باد‌ در غ‌ی‌ب‌ انداختن	خ‌و‌ ه‌ه‌لم‌س‌اندن
دی‌وان‌ه، سه‌ره‌پ‌و، ناف‌ه‌رمان □ خیره‌س‌ر	خیره‌س‌ر
ج‌ی‌ج، چ‌اوی خ‌ی‌لو خ‌ی‌ج □ لوچ	خ‌ی‌ل
د	
دا‌که‌وتنی‌ دل، تر‌سان‌و دل‌ه‌پ‌او‌کن له نه‌ک‌او □ شو‌که‌ شدن،	دا‌خ‌ور‌پ‌ان
فرور‌یختن‌ دل	
دار‌یک‌ی ل‌ید‌ام، زه‌بر‌یک‌ی به‌ دار‌ ل‌ید‌ام □ با‌ چ‌وب‌ ضربه‌ای به‌ من‌ زد	دار‌یک‌ی گ‌ه‌ی‌اند‌م‌ن
د‌اپ‌وش‌ه‌ری ه‌ه‌مه‌ل‌ایه‌نه، گ‌شت‌گیر □ شامل	دا‌گر
ک‌وتا‌ه‌اتن، ته‌س‌لیم‌بوون □ کوت‌اه‌ آم‌دن، تسلیم‌ شدن	دان‌وان‌دن

داودان	(له کایه‌ی نەردیندا) داوی زۆرتر له حەریف کردن □ داودان
داوه‌رووکان	کۆبوونه‌ی جه‌ماعه‌ت به‌په‌له‌و له نه‌کاو □ تجمیع سریع و ناگهانی
دراج	زۆه‌که‌و، پۆپ □ دراج
ده‌سگرو	ده‌ستگیر، یارمه‌تیده‌ر □ دستگیر، مددکار
ده‌ستبێ	گرانفروش، گرانجانو فیل‌باز له موعامه‌له‌دا □ گرانفروش، تیغ‌زن
ده‌ست له گونان درێژتر	سه‌رنه‌که‌وتوو، تیشکاو □ ناکام، دست از پا درازتر
دال‌گۆشت	کزو لاواز □ استخوانی، لاغر
دل‌چل‌کن	دل‌پیس، به‌دنیه‌ت □ دل چرکین، ناباور
دم‌بین لێدان	بێ‌ده‌نگکردنی به‌زۆر □ ساکت کردن
ده‌خێله‌که‌وه‌ هاتن	تیکه‌ل هاتن، حاله‌تی رشانه‌وه □ حالت تهوع
ده‌ستی ره‌د به‌ سینگه‌وه‌ نان	قبوول نه‌کردنی ویستی که‌سیک، وه‌ده‌رفان □ دست رد به‌ سینه‌ کسی گذاشتن
ده‌ست ناوه‌لا	سه‌خی، به‌خشنده □ دست و دل باز
ده‌ست‌هاتوو، ده‌ست‌خستوو	شتیک که‌ حه‌ولی بۆ درابێ‌و ده‌ست که‌وتبێ □ اکتسابی
ده‌ست تێ وه‌رێنان	شتیک ده‌ نامیز گرتن، بازنه‌کردنی ده‌ست له‌ ده‌وری
	که‌سیک □ دست را دور چیزی حلقه کردن
درکاندن	فاشکردن، ئاشکراکردن، به‌زحمه‌ت باسی شتیک کردن □ افشا کردن
دوو زبان	فزوول، قسه‌هێنو قسه‌به‌ر □ دو زبان، فضول
دژواز	دژی یه‌ک، نایه‌کسان □ متضاد
ده‌مه‌ته‌پ، ده‌مه‌چوور	دیل‌بیلان، قسه‌زان □ زبان چرب، چرب زبان
دیتران	ئه‌وانی تر □ دیگران
روویه‌ر	پانتایی، پانایی □ سطح، رویه
رووش تێ‌هالاندن	هه‌شقه‌له‌کردن، بوختانو شلتاغ □ دبه کردن به
ره‌پێچه‌ک دان	به‌هه‌رپه‌مه‌ لیخوڕپینو بردن □ باعجله راندن گله یا جماعت

رەببچەك دان، لا بردنی به په له □ بردن یا کنار زدن با شتاب
لێك بالۆكردن، ترساندن و رەتاندن □ رم دادن
تێكه لاو كړدنی رەنگه كان بۆ وینه گهړی □ رنگ کردن، رنگ آمیزی
نەرم كێش، ترسنۆك، خوێپی □ ترسو، جبون
گیا، هەرچی شین بێ □ رستنی
رۆژی قیامت □ روز قیامت
ناردنی كه سێك وەك یارمه تیدەر ده گەڵ موسافیر □ همراه کردن
هێرش كردنه سەر □ حمله ور شدن به

رەتاندن
رەواندەنەوه
رەنگنامیزی
ریشنەرم
رووهك
رۆژی پهسلان
رەگەڵ خستن
رژانه سەر

ژ، ژ

زبان گری دان
زبپكه
زێرپكفت
ژینه وەر

س

ساردبوونهوه
سۆسه كردن

سلاربوونهوه
سۆره و تۆره
سوالت

سواره بهر
سەرته فراز
سەرته تاو بنه تا
سەرته تی
سەریه پێ
سەرهبەن

مردن، گیان دان □ مردن، سردشدن
سۆراخکردن، پەیی به شوینی كه سێك بردن □ سراغ گرفتن،
پیدا کردن
مردن، توپین □ مردن، سقط شدن
خزم و قهومی ژن یا میرد □ قوم و خویش همسر
گلینه □ سفال
ناژەلی سواری (ئەسپ، نیستر، گەر...) □ مرکب سواری
سەربلەند، سەریەرز □ سرافراز
دوو جەمسەری سەرو ناخر □ ابتدا و انتها
گەورەیی، حالەتی لە سەرتریبون □ امتیاز، برتری
رام، ئارام، حاواوه □ سربراه و مطیع
جەمسەری بەنو دەزوو لە گلۆله دا □ سرنخ

سهره نگرئی بوون	به ربوونه وه، که وتن به سهر □ کله معلق شدن
سهرکونه کردن	لومه کردن، تانوت لیدان □ ملامت کردن، طعنه زدن
سهر له پیناو	گیانفیدا، سهر دانه ر □ جان فدا، سرباز
سهره ده رکردن	حالی بوون، تنگه یشتن له □ پی بردن، سرد آوردن از
سه لکه بنووت	سهره بنووت، نیم سووز □ چوب نیم سووز
سهره پو	سهرکیش، نافه رمان □ سرکش و نافرمان
سه هلان	ناوی کیوئکه له هه ریمی (نه جدی) عهره بستان، نقر
	سه ختو نه ستم □ کوهی در عربستان
سه مه نده	بن حه یاو ناژاوه گپ □ بی شرم و نا آرام
ش	
شارشیو پین	کینایه له کچی جوانو عیشو هگر □ شهر آشوب، زیبا
شازنی نه ستیران	مه به ست "روژ" ه □ ملکه ستارگان، خورشید
شکه توک	ناسکو تور، هه ر شتیک زوو بشکریو بیه ری □ شکننده، نازک
شلغه دان، شلغه کردن	کوبوونه وه، لیک هالانو داوه پووکان □ تجمع زیاد
شه شو بیژ (بیژ)	بن حیسابو کیتاب، بن ده ست پیوه گرتن □ پی در پی
شوفار	جاسووسو نیوان تیگدر □ سخن چین، نمام
شوره کات	شوره زار، زهوی نمه کدارو بن حاسل □ شوره زار
شهره دندوکه	ده مه قاله، شهره قسه □ جنگ لفظی
شهق شه قین	تیته لدان، لیدان به شهق □ با لگد به جان کسی افتادن
شه نه به با کردن	به با دان، خه رجکردنی بن حیساب □ بر باد دادن
شیر سواری فله که	مه به ست "روژ" ه □ آفتاب

ع، غ، ف، ق	
عهرز قووتی دا	ونیوونی له نه کاو، بن سهروشوین چوو □ زمین او را بلعید
	و کم شد
قپنه گومه	سهر ده ناو رو کردن، شهره مه له □ در آب فرو بردن سر و در آوردن
قسه ی کال	قسه ی ناسک، جنیو، قسه ی سووک □ دشنام، توهین

قسه‌ی ناحه‌ز، قسه‌ی ناسك □ كلام درشت، توهين
 رۆچوونی به‌ده‌نه‌ی ده‌فرو ئامراز □ قوز شدن، فرورفتگی
 رۆگه‌چاره‌م چیه‌ی؟ چی بگه‌م؟ (له‌ناهومیدیاد) □ چه‌خاکی
 به‌سرم بریزم!
 مه‌لترووشكان، له‌سه‌ر قوون دانیشتن □ نشستن روی کپل
 قالاو، چه‌شنیک قه‌ل □ زاغ

کاری شیتانه، بی‌عه‌قلانه □ کار احمقانه
 جیگای خه‌نجه‌رو شمشیر □ غلاف خنجر و شمشیر
 سستی و داکه‌وتوویی □ پیری، ضعف و سستی
 ژوودی غه‌مو خه‌فه‌تو ده‌فکره‌وه‌چوون □ کلبه‌احزان
 رۆچن، ده‌لاقه‌ی میچ، کولانه □ روزن، روزنه در سقف خانه
 کونجی □ کنجد
 که‌س به‌پیاوی نازانن، که‌س حیسابی له‌سه‌ر ناکا □ کسی
 به‌او اهمیت نمی‌دهد

گیاهه‌کی زۆر تاله □ گیاهی بسیار تلخ
 ماندوو، له‌پن‌که‌وتوو □ خسته و از پا افتاده
 که‌م‌قسه، که‌سینگ که‌م ده‌دوئ □ کم حرف
 قوولکه، چالایی □ حفره

گرانفروش □ گرانفروش

په‌یمان، قه‌رارومه‌دار □ پیمان، معاهده
 تین، که‌رما، بلێسه □ گرم، لهیب آتش و گرما
 کرم‌نکه به‌شه‌و ده‌دره‌وشن □ کرم شب‌تاب
 هیه‌و پووج، ناقولا □ نااصل، مردک
 چاو له‌فه‌رمان، گوئ له‌مست، نوکه‌رمه‌سله‌ک □ گوش

قسه‌ی زیر
 قوپان
 قوپی کوئ به‌سه‌ردا که‌م؟
 قوون دادان
 قه‌له‌به‌له‌که

ک

کاری سه‌کرانه
 کالان
 کلۆلی و ملۆلی
 کوخته‌ی خه‌مان
 کولاوکه
 کونجید
 که‌س به‌کلۆی ناپیوئ

که‌که‌ره
 که‌له‌لا
 که‌م‌دوو
 که‌ندپ

ک

کرانجان
 گرێبه‌ست
 گوپم
 گولنه‌ستیره
 گوله
 گوپراه‌ل

به زنگ، تابع

گوپړاپه ل، چاوه پټی فرمان، نوکړ □ گوش به زنگ
چه قوی ردین تاشین □ تیغ سلمانی

جامین، جانب □ جانب کسی، طرف
شیکاری چه سته □ کالبدشکافی

که سټک که له بنه وه فیلو نازاوه ده گټپ، ناوری بن کا □
آب زیرگاه

خوټپټی، ترسه نوک □ جیون، بزدل، ترسو

زور، فوری، بن ماتلبوون □ درجا، فوری

ماندوووون، شه که تبوون □ خسته شدن، از پا افتادن

به ناویانگ، مه نشوور □ مشهور، شایع

کز، لاواز، دالگوشت □ لاغر و استخوانی

مه غرووربوون، به ده عیه و نیفاده بوون □ به خود بالیدن،
مغرور شدن

غهبیه ت، به دگویی، به خراب باسکردن □ تهمت و افترا

ناساز، شکاو، شهلو گټپ □ ناجور، ناقص و ناکار

ماناکه ره وه، ته عبیریار □ تعبیرکننده، مفسر

ناسینه وه، ناسینی جیاوازی دوو شت □ از هم تشخیص دادن

لیک مه لبران، جیابوونه وه □ از هم جدا شدن

قوپاو، ناپوون، شلوئی، □ کدر، گل آلود

هه ناسه سارد، کزو داماو، ناساغ □ بینوا و درمانده، غمگین

بوسه گرتن، خو مات دان، مه لاس بوون □ کمین کردن

زگماک □ مادرزاد

لووله ی باریکو کورت □ ماسوره

گوئی له مست

گويزان

ل

لان، لایه ن

له شکاری

له بنه وه بپ

له خو ریاو

له جیوه

له پی که وتن

له سر زاران

له چهر

له خو بیاییوون

لومه و له قه م

له نگو لور

لیکده ره وه

لیک کردنه وه

لیک ترازان

لیتل، لیتلایی

لیو به بار

م

ماته هه لگرتن

ماده رزاد

ماسوره

شهرنه‌نگیز، شهره‌لایسین □ شرانگیز، فتنه‌انگیز
مه‌لنکه وه‌ک سه‌قر که مشک ده‌گری □ نوعی مرغ شکاری
مه‌به‌ست مالو سامانی دنیایه □ جیفه و مال دنیا
مه‌داح، نه‌وه‌ی به پادشا و که سایه‌تییه‌کان هه‌لده‌لئ □ مداح
په‌یوه‌ند لیدان، پی‌که‌وه گری دان □ پیوند زدن
نیزرائیل، فریشته‌ی مهرگ □ عزرائیل، ملک‌الموت
له‌ناوچوون، تیداچوون □ محو شدن
قورسای ۲ کیلوگرام □ من (وزن ۳ کیلو)
مه‌تین، به زیپکو زاگون، به‌پیز □ متین، باوقار

خوێپریو په‌ست، جه‌بوون □ پست فطرت
ناحالی، نه‌زان، کهر □ نفهم، نادان، احمق
بی‌ده‌نگ، خه‌فه □ ساکت، خاموش
بیزار، ماندوو □ بیزار، خسته از
ئاوسبوون، حامیله‌بوون، منداڵ وه‌ زگ که‌وتن □ باردارشدن
حه‌زیردن له‌ خۆراک، به‌ ئیشتیا خواردن □ لذت بردن از
کۆی (وه‌ک) □ امثال؛ وه‌کانی ئیوه □ امثال شما
شبانندن، وه‌ شتیک یا که‌سێک شبانندن □ تشبیه کردن
دۆستایه‌تیو نزیکی کردن، هه‌فال‌ه‌تی □ رفاقت کردن
نیشان دان، ناساندن به‌ وینه □ نمایاندن، نشان دادن

په‌یتا‌په‌یتا، به‌ توندی و له‌سه‌ر یه‌ک □ پی‌درپی و سریع
به‌پچوون (بئ‌ تو هه‌لناکه‌م) □ زندگی کردن، به‌سه‌ر بردن
سیسبوون، هه‌لوه‌رین □ پژمردن، برباد شدن
هه‌لوارته، شان، بئ‌مانه‌ند □ استثناء، برجسته
ده‌ریازبوون، ده‌رکه‌وتنی مانگو روژو نه‌ستیره □ فرار کردن،

مایه‌ فیتنه
مشکگره
منداری دوزمن زۆد
مه‌تخبیژ
موتوریه، متوریه‌کردن
مه‌لکه‌مووت
مه‌فع بوونه‌وه
مه‌ن
مه‌ند

ن

نزم سروشت
نه‌فام
وسکوت
وه‌په‌ز
وه‌ زگ که‌وتن
وه‌ گیان که‌وتن
وه‌کان
ویچواندن
وئ‌ که‌وتن
ویناکردن

ه

هه‌ژده‌ره‌ژده‌ر
هه‌لکردن
هه‌لپه‌وکان
هه‌ل‌اواره
هه‌لاتن

طلوع کردن

دانیشتن یا هه‌لنیشتن به بینه‌نگی و دامای □ کز کردن	هه‌لکورمان
ئینجا، پاشان، دوايه □ سپس، آنگاه، بعد	هه‌نگن
هه‌بوونی تاقه‌تو توانا □ توان و طاقت داشتن	هیز ده به‌ردا بوون
گنیزو وپ، سه‌ر لئ شیواو، خوارو گنیز □ گنج و منگ، کج	هیزپ
و کوله	

له زنجیره کتیبه‌کانی ناوه‌ندی توپینیه‌وهی کوردستانناسی زانگۆی نازادی نیسلایمی سنه

٢

کلیله و دیمنه بئ گومان گهنجینه یه کی به نرخه بو بهرینگردنه وهی پانتای هرزو نه زموونی ژبانی مرؤف. خوینهر به خویندنه وهی ئەم دهقه کلاسیکه نه تهنیا له گهل وشه ی قه به و جوانیناسی و توانای ئەدده پیدا رووبه روو ده بیتته وه، به لکوو له ریگای حیکایهت و گیرانه وه وه - که تاییدا له هه موو ده فرایه تیه کانی ژانری چیرۆک وه: دارشتنی که سایه تی (Characterization)، فه نه زیا (Fantasy)، گیرانه وه (Narration)، کیشمه کیش (Conflict) که لک وه رگیراوه - سیاسه تکردن، بریاردان، ئەخلاق، مامه له له گهل ده سه لات، له گهل مرؤف و له گهل ژبان و یتکه وه ژبان و پووچه لکردنه وهی پیلان و حیکمهت فیر ده بیت. خوینهری کلیله و دیمنه رووبه رووی سه دان ئە زموون به سه رهات و حیکایهت ده بیتته وه تا له ده لاقه ی ئەم دهقه کلاسیکه وه خو بسپیریه ته هه موو ئە زموون و حیکایهت و به سه رهات له زاری ژاژه لانه وه تا وانیه ی ژبان وه ربگریت. بایه ی کلیله و دیمنه تا راده ی که به هه موو زمانه زیندوو ه کانی دونیا وه رگیردراوه ته وه هه موو میله تانی دونیا له خویندنه وهی، چینی خو یانی لی وه رده گرن. پاش خویندنه وهی ئەم به ره مه به نرخه به کوردی ئەم راستیه مان بو ده رده که ویت که کلیله و دیمنه ی ماموستا ئە حمه د قازیش ئە بیته مایه ی ده وه له مه ندردنی زمان و ئە ده بی کوردی و ئەم هه نگا وه شی وه کوو هه نگا وه کانی دیکه ی، خزمه تکردنه به زمان و ئە ده بی نه ته وه که ی.

ديزاین: نازاد سوري

